

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 17

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

11 වන ග්‍රන්ථය

සිංසුත්‍රාන නිකාය

පඤ්චමහාගය (1)

මහාවගීය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තන සභායෙහි
සංස්‍රුණනනිකාය ශෝධක මණ්ඩලය විසින් සිංහලභාෂායෙන් පරිවර්තන වූ

ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය

විසින් පාඨශෝධන පුස්තික වූ සංසකරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී ල. ව. 2550
රාජ්‍ය ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 17 (i)

The Eleventh Book in the
Suttanta-Pitaka

11

SAMYUTTANIKĀYA(V-1)

MAHĀVAGGA

With the Sinhala Translation by

**The Samyuttanikāya Editorial Board of
The Tripitaka translation Committee**

Edited by

The Tripitaka Editorial Board

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුතා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්භත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සඵඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ චිත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවණයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිඵ්‍ර විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සච්ඤා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

සුභානාපිටකේ
සිංහුතනනිකායෝ
පඤ්චමෝ භාගෝ
මහාවග්ගො
(1)

සුත්‍රානාපිටකයෙහි
සිංහුතනනිකාය
පඤ්චම භාගය
මහාවර්ගය
(1)

**“කපාගතපසවෙදිනො භික්ඛවෙ ධම්මචිනයො විචවො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, කපාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉදගනා කරන ලද
ධම්මය හා චිනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අභිගුණ්ණරනිකාය, තිකනිපාන - හරණ්ණිවග්ග, 9 සූත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 13 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම පසින් පාළි පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:13 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පමුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii - xiv
ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය	xv
සංඛ්‍යාත නිරූපණය	xvii
පාළි භෞතිය	xix
මහාවග්ග (පුච්ඡාභාග) වීසය සූචි	xxi - xxxv
පෙළ හා පරිවර්තනය	2 - 443
භාෂාදිපාද - සූචි	445
සංඛ්‍යාතාම අනුකමණිකා	447- 448
වීසයසපදනුකමණිකා	449 - 460
ඉද්ධාඉද්ධිකා නිරූපණය	461 - 462
බුද්ධිජයනී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා	463 - 466

සංඝකාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයන්ති ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථමාලායෙහි සතළොස් (17) වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ සංයුක්ත නිකායෙහි තෙසාලිස් වැනි මග්ගසංයුක්තයෙහි පටන් සව්වසංයුක්තය අවසන් කොට ඇති සංයුක්ත දෙළොස් කින් ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ මහාවග්ග යයි.

සංයුක්තනිකායේ පඤ්චම භාගයය වූ මහාවග්ගය සිංහලභාෂා-යෙන් තැබීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලය විසින් ආරාධිත වූවාහු හැගොඩ ධම්මේඤ්ඤ, ගබ්බෙල උපතිස්ස යන සථවිරයන් වහන්සේ දෙනම වෙති. ඒ තෙරවරුන් විසින් යථාකාලයෙහි සිංහල භාෂාවට නගන ලද සංයුක්ත මහාවග්ගය සංයුක්තනිකාය සංශෝධකමණ්ඩලයට පත්කරනු ලැබූ පණ්ඩිත හැගොඩ ධම්මේඤ්ඤ නායක සථවිරයන් වහන්සේ යැ, පණ්ඩිත වතුගෙදර අමරසිහ නායකසථවිරයන් වහන්සේ යැ, පණ්ඩිත ගලගම සරණඛාර සථවිරයන් වහන්සේ යැ යන ස්ථවිරවරුන් විසින් ලිපිදෙස බැහැර කොට පාඨානකර දක්වමින් පෙළ ද ලියා සකස් කරන ලද්දේ ය. යථානුරූප වූ සූත්‍රනාම හා සූත්‍රසංඛ්‍යා ද ඒ ස්ථවිරවරුන් විසින් මෑ දක්වන ලද්දේ ය. මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි බහුග්‍රන්ථ මහතෙරවරුන් විසින් මහදුත්සාහයෙන් පාඨ-ශෝධනය හා සිංහල පරිවර්තන සංස්කරණය ද සිදු කෙරෙමින් භාරාදීපාද, සංඥානාම, විශේෂපදනුක්‍රමණිකා ද යොදන ලද්දේ විය.

තව ද සංයුක්ත මහාවග්ගය එක් මෑ ග්‍රන්ථයක් ලෙස මුද්‍රණය කැරැවීමට ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය විසින් සමමත කරන ලද නමුදු මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි කල්හි සංයුක්තනිකාය පස්වැනි භාගය පරිහරණයට දුෂ්කර සේ මහත් වන බව පෙනුණු හෙයින් මහාවර්ගයේ 'මග්ගසංයුක්ත බොජ්ඣංග -සතිපට්ඨාන- ඉන්ද්‍රිය- සම්මප්පධාන සංයුක්ත යන සංයුක්ත සය පඤ්චමභාගයේ ප්‍රථමකාණ්ඩය ලෙස ද, ඉද්ධිපාදසංයුක්තයේ පටන් ශේෂය ද්විතීය කාණ්ඩය ලෙස ද පළ කරවන්නට නියම කරගනුමිඟ. එහෙයින් සංයුක්ත සහිත සඳහා ලියැවුණු සංඥාපනය ද දෙවැනි කාණ්ඩයෙහි ලා දක්වනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලය මගින් සමාරබධ වූ ත්‍රිපිටක බුද්ධිමය සියබසින් පළකරවැලීමේ සත්කාර්යය සපුරාලීම සඳහා ශ්‍රීමත් ජනාධිපති ජයවර්ධන උතුමාණන්ගෙන් ලැබෙන අනුග්‍රහය ද, ගරු අග්‍රාමාත්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ උපස්තමනය ද, ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාගේ සංවිධානය ද සමස්ත බෞද්ධ ජනතාවගේ සාහිඟය සමභාවනාවට විශේෂයෙන්

හිමිවිය යුතු ය. එසේ ම සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් වූ සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ බුද්ධිමත් සංවිධානය නිසා ත්‍රිපිටක මුද්‍රණය ඉතා ඉක්මනින් නිමහම් කරවාලීමට හැකිවී යයි කියැවුණුය. සඹිරමප්‍රවර්තක කුලලක්‍රියාවෙහි සභාය වන 'කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු හැම දෙන සුබභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමින.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබුගම ලබ්‍යනාඤ්ඤ
මහානායක සථවිර
ත්‍රිපිටකමණිලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක

2525 ජුනිමස 12 වැනි දින
1982
මහානායක වාරිකාරාමය
115, විජයරාම මාවත
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දපරිවෙණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාවායඪ, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණලක්ඛායෙහි ප්‍රධාන සඛකනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනොදය පරිවෙණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලඞුගම ශ්‍රී ලක්ඛානන්ද—කෝවට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛක සභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධිග්‍රාහක ධම් පියාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලෝක — කෝවට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වෙඩරුවේ ශ්‍රී අනම්මදර්ශී—කෝවට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රේවත පරිවෙණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ඛාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධිග්‍රාහක ධම්පියයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාවායඪ, ශාස්ත්‍රාවායඪ, රාජකීයපණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාවායඪ උඩුවේ ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛක නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සී 1. - පැල්මඩුල්ල මහාවිහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සී 2. - ගාල්ල පරමානන්ද විහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සීඉ. - සිංහලාසනර චූදිත සංයුක්තනිකාය
- සා. - තාය්‍යසනර චූදිත සංයුක්තනිකාය
- මජසං. - බුරුමරට ඡට්ඨසංගීතියොධිත සංයුක්තනිකාය
- PTS. - Pali Text Society Edition

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

අ ා ආ ා ඉ ා ඊ ා උ ා ඌ ා එ ා ඔ ා

CONSONANTS

	කka	ඛkha	ගga	ඝgha	චචා		
	චca	ඡcha	ජja	ඤjha	ඤඤා		
	ටta	ඨtha	ධdha	ඳdha	ණඤා		
	තta	ථtha	දda	ධdha	නna		
	පpa	ඵpha	ඞba	භbha	මma		
භ්‍යා	රා	ලා	ච්‍යා	ච්‍යා	භ්‍යා	ළා	ආභ්‍යා
කka	කාකේ	කීkī	කීkī	කුku	කුකු	කෙකේ	කොකර්
ඛkha	ඛාඛේ	ඛීkhi	ඛීkhi	ඛුkhu	ඛුඛු	ඛෙඛේ	ඛොඛර්
ගga	ගාගේ	ගීgī	ගීgī	ගුgu	ගුගු	ගෙගේ	ගොගර්

CONJUNCT - CONSONANTS

කකka	ඤඤච්චා	ත්‍රtra	මමභ්‍යා
කඛkka	භභභා	දද්දා	ම, ම mba
කාkya	ඤඤca	දද්ද්දා	මෙභ්‍යා
කීkri	ඤඤ ඡඡcha	ද්ද්‍රa	මමභ්‍යා
කචkva	ඤඤ ජජja	ඤ, චdva	මෙභ්‍යා
කාඛkya	ඤඤ ඤඤjha	ධධධ්‍යා	යය, යාය්‍යා
ඛචkha	චච්චා	නනනා	භ්‍යා
ගාඝga	චච, චච්චා	ඡඡඡඡ	ලලලා
ගාඤgha	ධධ්ද්දා	ඤඤඤා	ලාච්‍යා
චඤචka	ධධ්ද්ද්දා	ඤඤධ්‍යා	ලාච්චා
ග්‍රgga	භභභභා	නනනා	මමභ්‍යා
ධචචkha	භභභා	නනනා	භ්‍යා
චඤචga	භභභච්චා	පපපා	භ්‍යා
චඤචgha	භභ, භභ්‍යා	පප්ප්පා	භ්‍යා
චචca	නනනා	ඞඞඞා	භභභා
චඡඡcha	නනනච්චා	ඞඞඞඞා	භභභ්‍යා
ඡඡjja	නනනා	බ්‍රbra	ළළළා
ඡඡඤjha	නනනා	මමභ්‍යා	

ආ ආ ආ ආ ආ ආ ආ ආ

සංස්කෘත නිකායො

පඤ්චමහාගො - පඨම කණ්ඩො

මහාවගග (1) - විසය සූචි

1. මගගසංස්කෘතං 2 - 139

1. අවිජ්ජාවගො 2-10

1.	අවිජ්ජා	සූතං	..	..	2 - 3
2.	උපධ්ඨ	"	..	..	4 - 7
3.	සාරිපුත	"	..	..	6 - 7
4.	ත්‍රිමුඛ	"	..	..	8 - 11
5.	කිමජීය	"	..	..	10 - 13
6.	භික්ඛු	"	..	..	12 - 13
7.	දුතියභික්ඛු	"	..	..	12 - 13
8.	විභංග	"	..	..	14 - 17
9.	සුක්ඛ	"	..	..	16 - 19
10.	තජ්ජිය	"	..	..	18 - 19

2. විහාරවගො 20-29

1.	විහාර	සූතං	..	..	20 - 21
2.	දුතියවිහාර	"	..	..	22 - 23
3.	සෙව	"	..	..	22 - 23
4.	උපසාද	"	..	..	24 - 25
5.	දුතියඋපසාද	"	..	..	24 - 25
6.	පරිසුද්ධ	"	..	..	24 - 25
7.	දුතියපරිසුද්ධ	"	..	..	24 - 25
8.	කුකුඤ්චාරාම	"	..	..	26 - 27
9.	දුතියකුකුඤ්චාරාම	"	..	..	26 - 27
10.	කතියකුකුඤ්චාරාම	"	..	..	28 - 29

3. මිඨිකතවගො 30 - 37

1.	මිඨිකත	සූතං	..	..	30 - 31
2.	අකුසලධම්ම	"	..	..	30 - 31
3.	පට්ඨපද	"	..	..	30 - 31
4.	දුතියපට්ඨපද	"	..	..	32 - 33
5.	අසප්පරිස	"	..	..	32 - 33
6.	දුතියඅසප්පරිස	"	..	..	34 - 35
7.	කුමභ	"	..	..	34 - 35
8.	සමාධි	"	..	..	34 - 35
9.	වෙදනා	"	..	..	36 - 37
10.	උත්තිය	"	..	..	36 - 37

විසය සූචි

4. පටිපසුකිරීමේ ගොනු 38 - 43

1.	පටිපසුකිරීමේ ගොනු	සුඛකං	..	..	38 - 39
2.	පටිපසුකිරීමේ ගොනු	..	..	..	38 - 39
3.	විරෝධ	..	..	..	38 - 39
4.	පාරඛනම	..	..	..	38 - 41
5.	සාම ඥාණ	..	..	..	40 - 41
6.	දුකිතසාම ඥාණ	..	..	..	40 - 41
7.	බ්‍රහ්ම ඥාණ	..	..	..	40 - 41
8.	දුකිතබ්‍රහ්ම ඥාණ	..	..	..	42 - 43
9.	බ්‍රහ්මචරිය	..	..	..	42 - 43
10.	දුකිතබ්‍රහ්මචරිය	..	..	..	42 - 43

5. අඤ්ඤානිතීය පෙය්‍යාලො 44 - 49

1.	විරාග	සුඛකං	..	..	44 - 45
2.	සංගොචන	..	..	..	44 - 45
3.	අනුසය	..	..	..	44 - 47
4.	අද්ධාන	..	..	..	46 - 47
5.	ආසවකඛිය	..	..	..	46 - 47
6.	විජ්ජා විමුක්ති	..	..	..	46 - 47
7.	ඤාණදසකන	..	..	..	48 - 49
8.	අනුපාද	..	..	..	48 - 49

6. සුචිය පෙය්‍යාලො 50 - 57

1.	කල්‍යාණමිත්ත	සුඛකං	..	..	50 - 51
2.	සීල	..	..	..	50 - 51
3.	ඡන්ද	..	..	..	52 - 53
4.	අභන	..	..	..	52 - 53
5.	දිලඬි	..	..	..	52 - 53
6.	අප්පමාද	..	..	..	52 - 53
7.	ගොනිගො	..	..	..	52 - 53
8.	දුකිතකල්‍යාණමිත්ත	..	..	..	54 - 55
9.	දුකිතසීල	..	..	..	54 - 55
10.	දුකිතඡන්ද	..	..	..	54 - 55
11.	දුකිතඅභන	..	..	..	54 - 55
12.	දුකිතදිලඬි	..	..	..	56 - 57
13.	දුකිතඅප්පමාද	..	..	..	56 - 57
14.	දුකිතගොනිගො	..	..	..	56 - 57

විසය සූචි

7. එකධම්මපෙය්‍යාලො 58 - 65

1.	කල්‍යාණමිත්ත	සුත්තං	..	..	58 - 59
2.	සීල	"	..	..	58 - 59
3.	ඡන්ද	"	..	..	58 - 59
4.	අත්ත	"	..	..	58 - 59
5.	දිට්ඨි	"	..	..	60 - 61
6.	අපමාද	"	..	..	60 - 61
7.	යොනිසො	"	..	..	60 - 61
8.	දුක්ඛකල්‍යාණමිත්ත	"	..	..	60 - 61
9.	දුක්ඛසීල	"	..	..	62 - 63
10.	දුක්ඛඡන්ද	"	..	..	62 - 63
11.	දුක්ඛඅත්ත	"	..	..	62 - 63
12.	දුක්ඛදිට්ඨි	"	..	..	62 - 63
13.	දුක්ඛඅපමාද	"	..	..	62 - 63
14.	දුක්ඛයොනිසො	"	..	..	64 - 65

8. දුක්ඛඑකධම්මපෙය්‍යාලො 66 - 73

1.	කල්‍යාණමිත්ත	සුත්තං	..	..	66 - 67
2.	සීල	"	..	..	66 - 67
3.	ඡන්ද	"	..	..	66 - 67
4.	අත්ත	"	..	..	66 - 67
5.	දිට්ඨි	"	..	..	68 - 69
6.	අපමාද	"	..	..	68 - 69
7.	යොනිසො	"	..	..	68 - 69
8.	දුක්ඛකල්‍යාණමිත්ත	"	..	..	68 - 69
9.	දුක්ඛසීල	"	..	..	70 - 71
10.	දුක්ඛඡන්ද	"	..	..	70 - 71
11.	දුක්ඛඅත්ත	"	..	..	70 - 71
12.	දුක්ඛදිට්ඨි	"	..	..	70 - 71
13.	දුක්ඛඅපමාද	"	..	..	70 - 71
14.	දුක්ඛයොනිසො	"	..	..	72 - 73

9. ගඨිතාපෙය්‍යාලො 74 - 79

1.	පාචිනනිත්ත	සුත්තං	..	..	74 - 75
2.	දුක්ඛපාචිනනිත්ත	"	..	..	74 - 75
3.	තනිසපාචිනනිත්ත	"	..	..	74 - 75
4.	චතුස්පාචිනනිත්ත	"	..	..	74 - 75
5.	පඤ්චමපාචිනනිත්ත	"	..	..	76 - 77
6.	ඡව්ඨිපාචිනනිත්ත	"	..	..	76 - 77
7.	සමුද්දනිත්ත	"	..	..	76 - 77
8.	දුක්ඛසමුද්දනිත්ත	"	..	..	76 - 77
9.	තනිසසමුද්දනිත්ත	"	..	..	76 - 77
10.	චතුස්සමුද්දනිත්ත	"	..	..	78 - 79
11.	පඤ්චමසමුද්දනිත්ත	"	..	..	78 - 79
12.	ඡව්ඨිසමුද්දනිත්ත	"	..	..	78 - 79

විසය සූචි

10. දුතියගඛිතාපෙය්‍යාලො 80 - 85

1.	පාච්ඤානිකත	සුඛං	..	..	80 - 81
2.	දුතියපාච්ඤානිකත	„	..	..	80 - 81
3.	තතියපාච්ඤානිකත	„	..	..	80 - 81
4.	චතුස්පාච්ඤානිකත	„	..	..	80 - 81
5.	පඤ්චමපාච්ඤානිකත	„	..	..	82 - 83
6.	ඡට්ඨපාච්ඤානිකත	„	..	..	82 - 83
7.	සමුද්දනිකත	„	..	..	82 - 83
8.	දුතියසමුද්දනිකත	„	..	..	82 - 83
9.	තතියසමුද්දනිකත	„	..	..	82 - 83
10.	චතුස්සමුද්දනිකත	„	..	..	84 - 85
11.	පඤ්චමසමුද්දනිකත	„	..	..	84 - 85
12.	ඡට්ඨසමුද්දනිකත	„	..	..	84 - 85

11. තතියගඛිතාපෙය්‍යාලො 86 - 91

1.	පාච්ඤානිකත	සුඛං	..	..	86 - 87
2.	දුතියපාච්ඤානිකත	„	..	..	86 - 87
3.	තතියපාච්ඤානිකත	„	..	..	86 - 87
4.	චතුස්පාච්ඤානිකත	„	..	..	86 - 87
5.	පඤ්චමපාච්ඤානිකත	„	..	..	88 - 89
6.	ඡට්ඨපාච්ඤානිකත	„	..	..	88 - 89
7.	සමුද්දනිකත	„	..	..	88 - 89
8.	දුතියසමුද්දනිකත	„	..	..	88 - 89
9.	තතියසමුද්දනිකත	„	..	..	88 - 89
10.	චතුස්සමුද්දනිකත	„	..	..	90 - 91
11.	පඤ්චමසමුද්දනිකත	„	..	..	90 - 91
12.	ඡට්ඨසමුද්දනිකත	„	..	..	90 - 91

12. චතුස්ගඛිතාපෙය්‍යාලො 92 - 97

1.	පාච්ඤානිකත	සුඛං	..	..	92 - 93
2.	දුතියපාච්ඤානිකත	„	..	..	92 - 93
3.	තතියපාච්ඤානිකත	„	..	..	92 - 93
4.	චතුස්පාච්ඤානිකත	„	..	..	92 - 93
5.	පඤ්චමපාච්ඤානිකත	„	..	..	92 - 93
6.	ඡට්ඨපාච්ඤානිකත	„	..	..	94 - 95
7.	සමුද්දනිකත	„	..	..	94 - 95
8.	දුතියසමුද්දනිකත	„	..	..	94 - 95
9.	තතියසමුද්දනිකත	„	..	..	94 - 95
10.	චතුස්සමුද්දනිකත	„	..	..	96 - 97
11.	පඤ්චමසමුද්දනිකත	„	..	..	96 - 97
12.	ඡට්ඨසමුද්දනිකත	„	..	..	96 - 97

විසය සූචි

13. අපසමාදවග්ගො 98 - 105

1.	තරාගත	සුඤ්ඤා	..	98- 99
2.	දුතියතරාගත	..	..	98- 99
3.	තතියතරාගත	..	..	100-101
4.	චතුස්සතරාගත	..	..	100-101
5- 8.	පද	සුඤ්ඤානී	..	100-101
9-12.	කුට	..	..	102-103
13-16.	මුල	..	..	102-103
17-20.	සාර	..	..	102-103
21-24.	වසසික	..	..	102-103
25-28.	රාජ	..	..	102-103
29-32.	වජ්ඣම	..	..	102-103
33-36.	සුච්චය	..	..	104-105
37-40.	වස්ථ	..	..	104-105

14. බලකරණීයවග්ගො 106 - 121

1.	බල	සුඤ්ඤා	..	106-107
2.	දුතියබල	..	..	106-107
3.	තතියබල	..	..	106-109
4.	චතුස්සබල	..	..	108-109
5- 8.	බීජ	සුඤ්ඤානී	..	108-109
9-12.	නාග	..	..	110-111
13-16.	රූපබ්	..	..	110-111
17-20.	කුණ්ඨ	..	..	112-113
21-24.	සුඤ්ඤා	..	..	112-113
25-28.	ආකාස	..	..	112-115
29-32.	මෙඝ	..	..	114-115
33-36.	දුතියමෙඝ	..	..	114-117
37- 40.	නාවා	..	..	116-117
41-44.	ආගසකුක	..	..	116-119
45-48.	නදී	..	..	118-121

15. එසනාවග්ගො 122 - 131

1.	එසනා	සුඤ්ඤා	..	122-123
2.	දුතියඑසනා	..	..	122-123
3.	තතියඑසනා	..	..	122-123
4.	චතුස්සඑසනා	..	..	124-125
5- 8.	එසනා	සුඤ්ඤානී	..	124-125
9- 12.	එසනා	..	..	124-125
13- 16.	එසනා	..	..	124-125

විසය සූචි

17- 32.	විධා	..	..	126-127
33- 48.	ආසව	..	..	126-127
44- 64.	භව	..	..	126-127
65- 80.	දුක්ඛතා	..	..	128-129
81- 96.	බිල	..	..	128-129
97-112.	මල	..	..	128-129
113-128.	නීස	..	..	130-131
129-144.	වේදනා	..	..	130-131
145-160.	භණ්ඩා	..	..	130-131

16. ඔසවණො 132 - 139

1- 16.	ඔස	සුත්තානි	..	132-133
17- 32.	යොග	..	..	132-133
33- 48.	උපාදාන	..	..	132-133
49- 64.	ගන්ධ	..	..	134-135
65- 80.	අනුසය	..	..	134-135
81- 96.	කාමගුණ	..	..	134-135
97-112.	නිවරණ	..	..	136-137
113-128.	උපාදානකඛන්ධ	..	..	136-137
129-144.	මරමිභාගීයසංයොජන	..	..	136-137
145-160.	උඤ්චිභාගීයසංයොජන	..	..	138-139

2. බොජ්ඣංගවග්ගො 140 - 259

1. පඤ්චවග්ගො 140 - 161

1.	නිවේනන	සුත්තො	..	..	140-141
2.	කාය	..	..	..	140-145
3.	සීල	..	..	..	146-151
4.	වජ්ඣ	..	..	..	150-153
5.	භික්ඛු	..	..	..	152-155
6.	කුණ්ඩලීය	..	..	..	154-157
7.	කුටාගාර	..	..	..	158-159
8.	උපවාන	..	..	..	158-159
9.	උපසාද	..	..	..	160-161
10.	දුතීයඋපසාද	..	..	..	160-161

විසය සූචි

2. ගීලානවග්ගො 162 - 171

1.	පාණ	සුඤ්ඤා	..	..	162-163
2.	සුච්චිය	..	..	..	162-163
3.	දුතියසුච්චිය	..	..	..	162-163
4.	ගීලාන	..	..	..	164-165
5.	දුතියගීලාන	..	..	..	166-167
6.	නානියගීලාන	..	..	..	166-169
7.	අසාර	..	..	..	168-169
8.	ආරඬු	..	..	..	170-171
9.	අරිය	..	..	..	170-171
10.	නිබ්බිද	..	..	..	170-171

3. උදාසීවග්ගො 172 - 183

1.	බොධාය	සුඤ්ඤා	..	..	172-173
2.	දෙසනා	..	..	..	172-173
3.	යාන	..	..	..	172-175
4.	යොනිසො	..	..	..	174-175
5.	අපරීභානිය	..	..	..	174-175
6.	බිය	..	..	..	176-177
7.	නිරොධ	..	..	..	176-177
8.	නිබ්බධ	..	..	..	178-179
9.	එකධම්ම	..	..	..	178-179
10.	උද්දී	..	..	..	180-183

4. නීවරණවග්ගො 184 - 195

1.	කුසල	සුඤ්ඤා	..	..	184-185
2.	දුතියකුසල	..	..	..	184-185
3.	කිලෙස	..	..	..	186-187
4.	අනාවරණ	..	..	..	188-189
5.	යොනිසො	..	..	..	188-189
6.	බුද්ධී	..	..	..	188-189
7.	ආවරණ	..	..	..	190-191
8.	අනීවරණ	..	..	..	190-191
9.	මහාරුක්ඛ	..	..	..	192-193
10.	නීවරණ	..	..	..	194-195

විසය සූචි

5. ව්‍යාපාරිකවග්‍ය 196 - 201

1. විධා	සුභං	..	..	196-197
2. ව්‍යාපාරික	..	..	..	196-197
3. මාර	..	..	..	196-197
4. දුප්පත්ත	..	..	..	198-199
5. පණිවිඩ	..	..	..	198-199
6. දළිඳු	..	..	..	198-199
7. අදළිඳු	..	..	..	198-199
8. ආදිවච	..	..	..	200-201
9. අඛණ	..	..	..	200-201
10. දුනියඅඛණ	..	..	..	200-201

6. බොජ්ජනවග්‍ය 202 - 239

1. ආහාර	සුභං	..	..	202-209
2. පරිභාස	..	..	..	210-215
3. අභි	..	..	..	216-219
4. මෙඤ්ඤ	..	..	..	218-227
5. සඛණාරච	..	..	..	228-235
6. අභය	..	..	..	234-239

7. ආනාපානවග්‍ය 240 - 245

1. අධික	සුභං	..	..	240-241
2. දුනියඅධික	..	..	..	240-241
3. තනියඅධික	..	..	..	240-241
4. වතුසඵලඅධික	..	..	..	242-243
5. පණිවිඩඅධික	..	..	..	242-243
6. ජට්ඨඅධික	..	..	..	242-243
7-12. සුළචක	සුභං	..	..	242-243
13-18. විනිලක	..	..	..	244-245
19-24. විවිඳිඳුක	..	..	..	244-245
25-30. උඤ්චානක	..	..	..	244-245
31-36. මෙඤ්ඤ	..	..	..	244-245
37-42. කරුණ	..	..	..	244-245
43-48. මුදිතා	..	..	..	244-245
49-54. උපෙඛා	..	..	..	244-245
55-60. ආනාපානසති	..	..	..	244-245

විසය සූචි

8. නිරෝධවග්ගො 246 - 251

1- 6.	අසුභ	සුභතානි	..	246-247
12.	මරණ	„	..	246-247
18.	ආහාරපටික්කුල	„	..	246-247
24.	සබ්බලොකෙදනභිරත	„	..	246-247
30.	අනිච්ච	„	..	246-247
36.	අනිච්චදුක්ඛ	„	..	246-247
42.	දුඛබ්බතන	„	..	246-247
48.	පහාන	„	..	246-247
54.	වීරාග	„	..	248-249
55.	නිරෝධ	සුභතා	..	248-249
56.	දුතියනිරෝධ	„	..	248-249
57.	තතියනිරෝධ	„	..	248-249
58.	චතුස්ථනිරෝධ	„	..	250-251
59.	පඤ්චනිරෝධ	„	..	250-251
60.	ඡට්ඨනිරෝධ	„	..	250-251

9. ගඛිතාපෙය්‍යාලො 252-253

10. අප්පමාදවග්ගො 252-253

11. බලකරණීයවග්ගො 254-255

12. එසනාවග්ගො 254-255

13. ඔසවග්ගො 254-255

14. සුභ ගඛිතාපෙය්‍යාලො 256-257

15. සුභ අප්පමාදවග්ගො 256-257

16. සුභ බලකරණීයවග්ගො 256-257

17. සුභ එසනාවග්ගො 258-259

18. සුභ ඔසවග්ගො

120. ඔසාදිසුභතානි 258-259

විසය සූචි

3. සතිපට්ඨානසංයුතනං 260 - 345

1. අමබ්සාලිවග්ගො 260-285

1.	අමබ්සාලි	සුතනං	..	..	260-261
2.	සතො	„	..	..	„ 263
3.	භික්ඛු	„	..	..	262-260
4.	සාලා	„	..	..	264-267
5.	කුසලරාසි	„	..	..	266-267
6.	සකුණංසි	„	..	..	268-271
7.	මකකට	„	..	..	270-273
8.	සුද්	„	..	..	272-277
9.	ගිලාන	„	..	..	276-279
10.	භික්ඛුනුපසංසය	„	..	..	280-285

2. නාලඤ්චග්ගො 286-305

1.	මහාපුරිස	සුතනං	..	..	286-287
2.	නාලඤ	„	..	..	286-291
3.	ධුඤ	„	..	..	292-295
4.	උකකචේල	„	..	..	294-297
5.	බාභිය	„	..	..	298-299
6.	උකස්ස	„	..	..	298-299
7.	අරිය	„	..	..	300-301
8.	මුහම	„	..	..	300-303
9.	සෙදක	„	..	..	302-305
10.	ජනපදකලාංගි	„	..	..	304-305

3. සිලට්ඨිකිවග්ගො 306-319

1.	සිල	සුතනං	..	..	306-307
2.	ධීති	„	..	..	306-309
3.	පරිභාන	„	..	..	308-309
4.	සුද්ධක	„	..	..	310-311
5.	මුහමණ	„	..	..	310-311
6.	පඤ්ඤ	„	..	..	312-313
7.	සමසන	„	..	..	312-313
8.	ලොක	„	..	..	314-315
9.	සිරිවට්ඨ	„	..	..	314-317
10.	මානදික්ඛ	„	..	..	318-319

විසය සූචි

4. අනාත්‍රියුක්ත වගෙහා 320-329

1.	අනාත්‍රියුක්ත	සුක්තං	..	..	320-321
2.	වීරග	..	..	..	320-321
3.	වීරඬ	..	..	..	322-323
4.	භාවිත	..	..	..	322-323
5.	සතො	..	..	..	322-323
6.	අඤ්ඤ	..	..	..	324-325
7.	ඡන්ද	..	..	..	324-325
8.	පටිඤ්ඤන	..	..	..	324-325
9.	භාවනා	..	..	..	326-327
10.	විභවය	..	..	..	326-329

5. අමන වගෙහා 330-339

1.	අමන	සුක්තං	..	..	330-331
2.	සමුදය	..	..	..	330-331
3.	මග්ග	..	..	..	330-333
4.	සතො	..	..	..	334-335
5.	කුසලරාසි	..	..	..	334-335
6.	පාඨිමොසඬ	..	..	..	334-337
7.	දුච්චිත	..	..	..	336-337
8.	වීක්ක	..	..	..	338-339
9.	වේදනා	..	..	..	338-339
10.	ආසව	..	..	..	338-339

6.	ගඬනා පෙය්‍යාලො	340-341
7.	අප්‍යමාද වගෙහා	340-341
8.	බලකරණිය වගෙහා	342-343
9.	එසනා වගෙහා	342-343
10.	මස වගෙහා	344-345
1.	159. මසාදි සුත්තානි	344-345
	160. උඬංභාගිය සුක්තං	344-345

විසය සූචි

4. ඉන්ද්‍රිය සංප්‍රකාශ 346 - 425

1. සුද්ධික වග්ගො 346-355

1.	සුද්ධික	සුඤ්ඤා	..	346-347
2.	සොන	"	..	346-347
3.	දුක්ඛසොන	"	..	346-347
4.	අරහන්ත	"	..	346-347
5.	දුක්ඛඅරහන්ත	"	..	348-349
6.	සමණ	"	..	348-349
7.	දුක්ඛසමණ	"	..	348-351
8.	දට්ඨබ්බ	"	..	350-351
9.	විභව්ව	"	..	350-353
10.	දුක්ඛවිභව්ව	"	..	354-355

2. මුද්දකරවග්ගො 356 - 363

1.	පටිලාභ	සුඤ්ඤා	..	356-357
2.	සඤ්චිත	"	..	356-357
3.	දුක්ඛසඤ්චිත	"	..	356-357
4.	තතිසසඤ්චිත	"	..	358-359
5.	වීක්ඛාර	"	..	358-359
6.	දුක්ඛවීක්ඛාර	"	..	358-359
7.	තතිසවීක්ඛාර	"	..	360-361
8.	පටිපත්ත	"	..	360-361
9.	සමපත්ත	"	..	362-363
10.	ආසවනිය	"	..	362-363

3. ජළිනද්‍රියවග්ගො 364 - 369

1.	පුනබ්භව	සුඤ්ඤා	..	364-365
2.	ජීවිත්තද්‍රිය	"	..	364-365
3.	අකුඤ්ඤද්‍රිය	"	..	364-365
4.	එකඛිච්චි	"	..	366-367
5.	සුද්ධික	"	..	366-367
6.	සොනාපත්ත	"	..	366-367
7.	අරහන්ත	"	..	366-367
8.	මුද්ධ	"	..	368-369
9.	සමණඥානමණ	"	..	368-369
10.	දුක්ඛසමණඥානමණ	"	..	368-369

විසය සූචි

4. සුවිනිශ්චයවග්ගො 370 - 383

1.	සුද්ධක	සුභතං	..	..	370-371
2.	යොතාපනන	,,	..	..	370-371
3.	අරහන	,,	..	..	370-371
4.	සමණ්‍යාභමණ	,,	..	..	372-373
5.	දුතියසමණ්‍යාභමණ	,,	..	..	372-373
6.	විභව	,,	..	..	372-373
7.	දුතියවිභව	,,	..	..	374-375
8.	තතියවිභව	,,	..	..	374-377
9.	කට්ඨාපම	,,	..	..	376-379
10.	උප්පට්ඨාපම	,,	..	..	378-383

5. ජරාවග්ගො 384 - 399

1.	ජරා	සුභතං	..	..	384-385
2.	උණණ්‍යාභමණ	,,	..	..	384-387
3.	සාකෙන	,,	..	..	388-389
4.	පුබ්බකොට්ඨක	,,	..	..	388-391
5.	පුබ්බාරාම	,,	..	..	392-393
6.	දුතියපුබ්බාරාම	,,	..	..	392-393
7.	තතියපුබ්බාරාම	,,	..	..	394-395
8.	චතුස්සපුබ්බාරාම	,,	..	..	394-395
9.	පිණ්ඩාල	,,	..	..	394-397
10.	ආපණ	,,	..	..	396-399

6. සුකරබ්භවග්ගො 400 - 411

1.	සාලා	සුභතං	..	..	400-401
2.	මලලක	,,	..	..	400-403
3.	සෙඛ	,,	..	..	402-405
4.	පද	,,	..	..	404-405
5.	සාර	,,	..	..	406-407
6.	පතිට්ඨින	,,	..	..	406-407
7.	මුභම	,,	..	..	406-409
8.	සුකරබ්භ	,,	..	..	408-411
9.	උප්පාද	,,	..	..	410-411
10.	දුතියඋප්පාද	,,	..	..	410-411

විසය සූචි

7. සමෝධිවග්ගො 412-417

1	සංයෝජන	සුත්තං	..	..	412-413
2.	අනුසය	,,	..	..	412-413
3.	අද්ධාන	,,	..	..	412-413
4.	ආසවකඛය	,,	..	..	412-413
5.	ඵල	,,	..	..	414-415
6.	දුතියඵල	,,	..	..	414-415
7.	රුක්ඛ	,,	..	..	414-415
8.	දුතියරුක්ඛ	,,	..	..	416-417
9.	තතියරුක්ඛ	,,	..	..	416-417
10.	වතුසරුක්ඛ	,,	..	..	416-417

8. ගඬිගාපෙය්‍යාලො 418-419

9. අසමාදවග්ගො 418-419

10. බලකරණීයවග්ගො 418-419

11. ඵසනාවග්ගො 420-421

12. ඔසවග්ගො 420-421

13. පුන ගඬිගාපෙය්‍යාලො 420-421

14. පුන අසමාදවග්ගො 422-423

15. පුන බලකරණීයවග්ගො 422-423

16. පුන ඵසනාවග්ගො 422-423

17. පුන ඔසවග්ගො 424-425

5. සමමුප්පධානසංසුත්තං 426 - 433

1. ගඬිගාපෙය්‍යාලො 426-429

1.	පාථිනනිකන	සුත්තං	..	..	426-427
2-48.	දුතියපාථිනනිකනාදී	සුත්තානි	..	..	428-429

2. අසමාදවග්ගො 428-429

3. බලකරණීයවග්ගො 430-431

4. ඵසනාවග්ගො 430-433

5. ඔසවග්ගො 432-433

විසය සූචි

6. බලසංයුතනං 434 - 443

1. ගඤ්ඤාපෙය්‍යාලො 434-435
2. අසමාදවග්ගො 434-435
3. බලකරණීයවග්ගො 436-437
4. එසනාවග්ගො 436-437
5. ඔසවග්ගො 436-439

1-39.	ඔසාදී	සුත්තානි	..	..	436-437
40.	උද්ධමනාභිය	සුත්තං	..	..	438-439

6. සුත ගඤ්ඤාපෙය්‍යාලො 438-439
7. සුත අසමාදවග්ගො 440-441
8. සුත බලකරණීයවග්ගො 440-441
9. සුත එසනාවග්ගො 440-441
10. සුත ඔසවග්ගො 442-443

සුභතනාපිටකෙ
සිංහුතනනිකායො
පඤ්චමො භාගො
මහාවග්ගො

සුභනානපිටකේ

සංයුතනතිකායෝ

පඤ්චමො භාගෝ

මහාවගෝ

1. මහසංයුතං

1. අවිජ්ජාවගෝ

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සමබුද්ධස්ස

1. 1. 1

අවිජ්ජාපුත්තං

1. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා සාවත්ඨයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ටො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි භික්ඛවොති. හදනොති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චසෙසාපුං. භගවා එතදවොච: අවිජ්ජා භික්ඛවෙ පුබ්බධගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්ඨයා අනවදෙව්¹ අභිරික්ඛං අනොක්ඛප්පං අවිජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ අවිදුසුතො මිච්ඡාදිට්ඨි පහොති. මිච්ඡාදිට්ඨිස්ස මිච්ඡාසධ්මපෙසා පහොති. මිච්ඡාසධ්මපස්ස මිච්ඡාවාචා පහොති. මිච්ඡාවාචස්ස මිච්ඡාකම්මනො පහොති. මිච්ඡාකම්මනස්ස මිච්ඡාආච්චො පහොති. මිච්ඡාආච්චස්ස මිච්ඡාවායාමො පහොති. මිච්ඡාවායාමස්ස මිච්ඡාසති පහොති. මිච්ඡාසතිස්ස මිච්ඡාසමාධි පහොති.

විජ්ජා ව ටො භික්ඛවෙ පුබ්බධගමා කුසලානං ධම්මානං සමාපත්ඨයා අනවදෙව භිරොක්ඛප්පං. විජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ විදුසුතො සම්මාදිට්ඨි පහොති. සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසධ්මපෙසා පහොති. සම්මාසධ්මපස්ස සම්මාවාචා පහොති. සම්මාවාචස්ස සම්මාකම්මනො පහොති. සම්මාකම්මනස්ස සම්මාආච්චො පහොති. සම්මාආච්චස්ස සම්මාවායාමො පහොති. සම්මාවායාමස්ස සම්මාසති පහොති. සම්මාසතිස්ස සම්මාසමාධි පහොති.

1. අනුදෙව - සීඝ්‍ර, සී, 1, 2.

සුත්‍රානාපිටකයෙහි

සංයුත්තනිකාය

පඤ්චම භාගය

මහාවර්ගය

1. මගගසංයුත්තය

1. අච්ඡේදාචර්යා

ඒ භාග්‍යවත් අභීන් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා

1. 1. 1

අච්ඡේදා සුත්‍රය

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලද, එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහණෙනි යි හික්ෂුන් ඇමතුවේ. පින්වතුන් වහන්සැ යි ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවැනි ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළුසේක: මහණෙනි, පට්ට ලජ්ජා නැතිකම හා බිය නැතිකම සමග ම උපදනා අවිද්‍යාව අකුසල්දහම් ඉපැද්මට පෙරටු වෙයි. අවිද්‍යාවෙන් යුත් අඤානසාහට මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය උපදී. මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තහුට මිථ්‍යාසංකල්පය උපදී. මිථ්‍යාසංකල්පය ඇත්තහුට මිථ්‍යාවචන උපදී. මිථ්‍යාවචන ඇත්තහුට මිථ්‍යාකර්මාන්ත වෙයි. මිථ්‍යාකර්මාන්ත ඇත්තහුට මිථ්‍යාආච්චිය වෙයි. මිථ්‍යාආච්චි ඇත්තහුට මිථ්‍යාව්‍යායාම වෙයි. මිථ්‍යාව්‍යායාම ඇත්තහුට මිථ්‍යාස්මාති වෙයි. මිථ්‍යාස්මාති ඇත්තහුට මිථ්‍යාසමාධි වේ.

මහණෙනි, හිරිමතස් දෙක සමග ම උපදනා විද්‍යාව කුසල්දහම් ඉපැද්මට පෙරටු වෙයි. විද්‍යාවෙන් යුත් පශ්චිතසාහට සමග්දෘෂ්ටි උපදී. සමග්දෘෂ්ටිය ඇත්තහුට සමග්කල්ප උපදී. සමග්කල්ප ඇත්තහුට සමග්වචන උපදී. සමග්වචන ඇත්තහුට සමග්කර්මාන්ත වෙයි. සමග්කර්මාන්ත ඇත්තහුට සමග්ආච්චි වෙයි. සමග් ආච්චි ඇත්තහුට සමග්ව්‍යායාම වෙයි. සමග්ව්‍යායාම ඇත්තහුට සමග්ස්මාති වෙයි. සමග්ස්මාති ඇත්තහුට සමග්සමාධි වේ.

1. 1. 2

උපසංඛසුතං

2. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා සකෙකසු¹ විහරති, නාගරකං² නාම සකායානං නිගමො. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන භගවා තෙනුපසංඛමි. උපසංඛමිතො භගවන්තං අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිනො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: උපසංඛමීදං භනෙත, බ්‍රහ්මචරියස්ස යදීදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමපවච්චානාති. මා හෙවං ආනන්ද,³ මා හෙවං ආනන්ද, සකලමෙව හීදං ආනන්ද, බ්‍රහ්මචරියං යදීදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමපවච්චානාති. කල්‍යාණමිත්තතො ආනන්ද, භික්ඛුනො පාටිකඛිං කල්‍යාණසභායස්ස කල්‍යාණසමපවච්චානස්ස අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙසාති අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරිසාති.

කර්ශ්ණානන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසමපවච්චෙතො අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධානන්ද, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, සමමාවාචං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, සමමාකමමන්තං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, සමමාආර්ථිචං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, සමමාවායාමං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, සමමාසතිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, එවං ඛො ආනන්ද, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසමපවච්චෙතො අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨංඤිකං මග්ගං බහුලීකරොති.

තදමිනාපෙතං ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිතඤ්ඤං: යථා සකලමෙවහීදං බ්‍රහ්මචරියං යදීදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමපවච්චානාති. මමං හී ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගමම ජාතිධම්මො සත්තා ජාතියා පරිමුච්චනාති, ජරාධම්මො සත්තා ජරාය පරිමුච්චනාති,

1. සකෙකසු - මජ්ඣ. සා.
 2. නාගරකං - සී 1, 2, සකකරං - මජ්ඣ. සා.
 3. ආනන්ද අච්ච - සා.
 4. කල්‍යාණසමපවච්චානාති - සා.

1. 1. 2

උපධිය සූත්‍රය

2. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දන්වවෙහි නාගරක නම් ශාක්‍යයන්ගේ නියමගමනි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ. වහන්ස, යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු බවෙක් වේද මෙය බලසර පිළිබඳ සමඳබෙකු යි. ආනන්දය, එසේ නො කිය, ආනන්දය, එසේ නො කිය, ආනන්දය යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු බවෙක් වේද, මෙය මුළුබලසර යි. ආනන්දය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු මහණ අරිඳටභිමග වඩන්-නෝ ය. අරිඳටභමග බහුල කරන්නෝ යන මෙය කැමැති විය යුතු යි.

ආනන්දය, කලණමිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු මහණ කෙසේ නම් අරිඳටභිමග වඩා ද, අරිඳටභිමග බහුල කෙරේ ද: ආනන්දය, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කොට විරාගය ඇසුරු කොට නිරෝධය ඇසුරු කොට නිවනට නැමෙන සුලු කොට සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි. විවේකය ඇසුරු කොට විරාගය ඇසුරු කොට නිරෝධය ඇසුරු කොට නිවනට නැමෙන සුලු කොට සමාග් සංකල්පය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග්වචනය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග් කර්මාන්තය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග්ආර්ථිය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග්ව්‍යායාමය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග් ස්මානිය වඩයි. විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට සමාග් සමාධිය වඩයි. ආනන්දය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු මහණ මෙසේ අරිඳටභිමග වඩයි අරිඳටභිමග බහුල කෙරෙයි.

ආනන්දය, යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු බවෙක් වේ ද, මෙය ම යම්සේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙතු දු දන යුතු: ආනන්දය, කලණ මිත් වූ මා කරා ම පැමිණ උපත ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ උපතින් මිඳෙන්, ජරාව ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ ජරායෙන් මිඳෙන්,

මරණධම්මා සත්තා මරණෙන පරිවුච්චන්ති, සොකපරිදෙවදුක්ඛ දෙමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසෙභි පරිවුච්චන්ති. ඉමීනා ඛො එතං ආනන්ද, පරියායෙන වෙදිකඛබ්බං. යථා: සකලමෙවිදං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තාති.

1. 1. 3

සාරිපුත්තසුත්තං

3. සාවකීයං:

අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන හගවා තෙනුපසඛිකමී, උපසඛිකමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීතො ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො හගවන්තං එතදවොච: සකලමෙවිදං හතෙන, බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තාති. සාධු, සාධු, සාරිපුත්ත, සකලමෙවිදං සාරිපුත්ත බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තා. කල්‍යාණමිත්තසෙසනං සාරිපුත්ත, භික්ඛුන්තො පාටිකඛබ්බං කල්‍යාණසභායසෙස කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තසෙස අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති.

කථංඝච සාරිපුත්ත, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසමප්පව්ඛනා අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ සාරිපුත්ත, භික්ඛු සමොදිට්ඨිං භාවෙති වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසෙසග්ගපරිණාමීං. සමොසඛිකප්පං භාවෙති -පෙ- සමොචාවං භාවෙති -පෙ- සමොකමමිත්තං භාවෙති -පෙ- සමොආචීවං භාවෙති -පෙ- සමොචායාමං භාවෙති -පෙ- සමොසතිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසෙසග්ගපරිණාමීං. එවං ඛො සාරිපුත්ත, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො කල්‍යාණසභායො කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තා අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති.

තදමීනාපෙනං සාරිපුත්ත, පරියායෙන වෙදිකඛබ්බං: යථා සකලමෙවිදං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තා. මමං භි සාරිපුත්ත, කල්‍යාණමිත්තං ආගමෙ ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිවුච්චන්ති, ජරාධම්මා සත්තා ජරාය පරිවුච්චන්ති, මරණධම්මා සත්තා මරණෙන පරිවුච්චන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසධම්මා සත්තා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසෙභි පරිවුච්චන්ති. ඉමීනා ඛො එතං සාරිපුත්ත, පරියායෙන වෙදිකඛබ්බං: යථා සකලමෙවිදං බ්‍රහ්මචරියං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණසභායතා කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තාති.

1. කල්‍යාණසමප්පව්ඛන්තාති - සත්තා,

මරණය ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ මරණින් මිඳෙත්. ශෝකය පරිදේවය දුක දෙමනස දුඩි ආයාසය ස්වභාව කොට ඇති සත්ත්වයෝ ශෝකය පරිදේවය දුක දෙමනස දුඩි ආයාසය යන මෙයින් මිඳෙත්. ආනන්දය යම් කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් කලණ යහළුවන් ඇති බවෙක් කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු බවෙක් වෙද, මෙය ම යමිසේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනු දු දතයුතු යි.

1. 1. 3

සාරිපුත්ත සුත්‍රය

3. සැවැත්තුවර :

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පයෙක හුන්හ. එකත් පයෙක හුන් ආයුෂ්මත් සැයුරින් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ; වහන්ස, යම් කල්‍යාණමිත්‍රත්වයෙක් කල්‍යාණසභායත්වයෙක් කල්‍යාණසම්ප්‍රවඩිකත්වයෙක් වේ නම් මෙය ම මුළු බලසර යි. ශාරිපුත්‍රය මැනවි මැනවි. සාරිපුත්‍රය යම් කල්‍යාණ මිත්‍රත්වයෙක් කල්‍යාණසභායත්වයෙක් කල්‍යාණසම්ප්‍රවඩිකත්වයෙක් වේ නම් මෙය ම මුළු බලසර යි. ශාරිපුත්‍රය, අරිඅට්ඨිමග වඩන්නේ ය. අරිඅට්ඨිමග බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි.

ශාරිපුත්‍රය කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙනසුලු මහණ කෙසේ නම් අරිඅට්ඨිමග වඩා ද, අරිඅට්ඨිමග බහුල කෙරේ ද: ශාරිපුත්‍රය මෙයස්තෙහි මහණ විවෙකනිශ්‍රිත කොට විරාගනිශ්‍රිත කොට නිරෝධනිශ්‍රිත කොට ව්‍යවසර්ගපරිණාම කොට සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි. ...සමාක්සඵකල්පය වඩයි... සමාග්වචනය වඩයි ... සමාක්කර්මාන්තය වඩයි ... සමාගාජීවය වඩයි ... සමාග්ව්‍යායාමය වඩයි...සමාක්ස්මාතිය වඩයි...විවෙකනිශ්‍රිත කොට විරාගනිශ්‍රිත කොට නිරෝධනිශ්‍රිත කොට ව්‍යවසර්ගපරිණාම කොට සමාක්සමාධිය වඩයි. ශාරිපුත්‍රය, කලණ මිතුරන් ඇති කලණ යහළුවන් ඇති කලණයන් කෙරෙහි නැමෙන සුලු මහණ මෙසේ අරිඅට්ඨිමග වඩන්නේ ය. අරිඅට්ඨිමග බහුල කරන්නේ ය.

ශාරිපුත්‍රය, යම් කල්‍යාණමිත්‍රත්වයෙක් කල්‍යාණසභායත්වයෙක් කල්‍යාණසම්ප්‍රවඩිකත්වයෙක් වේ ද, මෙය යමිසේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනු දු දතයුතු: එසේ මැ ය, ශාරිපුත්‍රය කල්‍යාණමිත්‍ර වූ මා කරා පැමිණ ජාතිධර්මසත්ත්වයෝ ජාතියෙන් මිඳෙත්. ජරාධර්මසත්ත්වයෝ ජරායෙන් මිඳෙත්. මරණධර්මසත්ත්වයෝ මරණයෙන් මිඳෙත්. ශෝක පරිදේව දු:බ දොර්මනසොපායාසධර්ම සත්ත්වයෝ ශෝක පරිදේව දු:බ දොර්මනසොපායාසයෙන් මිඳෙත්. ශාරිපුත්‍රය යම් කල්‍යාණමිත්‍රත්වයෙක් කල්‍යාණසභායත්වයෙක් කල්‍යාණසම්ප්‍රවඩිකත්වයෙක් වේ ද මෙය ම යමිසේ මුළු බලසර වේ නම් මෙය මේ නයෙනු දු දතයුතු යි.

1. 1. 4

බ්‍රාහ්මණයුක්තං

4. සාවච්චියං :

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ පුබ්බන්තභයමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛ-
 වීචරමාදය සාවච්චීං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසා ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ
 ජාණ්ණෙසානිං බ්‍රාහ්මණං සබ්බසෙතෙන වළභීරථෙත¹ සාවච්චියං
 නියායායන්තං, සෙතා සුදං අස්සා යුක්තා භොතන්. සෙතාලඤ්ඤාරා
 සෙතො රථො සෙතපරිවාරො සෙතා රසුභියො සෙතා පතොදලඤ්ඤී
 සෙතං ජක්ඛං සෙතං උණ්ඨියං සෙතානි වක්ඛානි සෙතා උපාහනා
 සෙතාය සුදං වාලච්චන්තියා වීජියානි.² තමෙනං ජනො දිස්වා එවමාහ:
 “බ්‍රහ්මං වත භො යානං බ්‍රහ්මයානරූපං³ වත භො”ති.

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ සාවච්චියං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා
 පච්ඡාහක්ඛං පිණ්ඩපාතපච්ඤානන්තො යෙන භගවා තෙනුපසංඛාමී. උපසංඛාමීත්වා
 භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීනන්තො
 ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: ඉධාහං භගෙහ
 පුබ්බන්තභයමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛවීචරමාදය සාවච්චීං පිණ්ඩාය පාවිසීං.
 අද්දසං ඛවාහං භගෙන ජාණ්ණෙසානිං බ්‍රාහ්මණං සබ්බසෙතෙන
 වළභීරථෙත සාවච්චියා නියායායන්තං. සෙතා සුදං අස්සා යුක්තා
 භොතන්. සෙතාලඤ්ඤාරා, සෙතො රථො සෙතපරිවාරො, සෙතා රසුභියො,
 සෙතා පතොදලඤ්ඤී, සෙතං ජක්ඛං, සෙතං උණ්ඨියං, සෙතානි වක්ඛානි,
 සෙතා උපාහනා, සෙතාය සුදං වාලච්චන්තියා වීජියානි. තමෙනං ජනො
 දිස්වා එවමාහ: “බ්‍රහ්මං වත භො යානං බ්‍රහ්මයානරූපං³ වත භො”ති.
 සසානා නු ඛො භගෙන ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ බ්‍රහ්මයානං පඤ්ඤපෙතුක්ඛන්.

සසානා ආනන්දනි භගවා අවොච. ඉමසෙස්ච ඛො එතං ආනන්ද
 අරියස්ස අධ්වංගිකස්ස මග්ගස්ස අධිවචනං බ්‍රහ්මයානං ඉතිපි ධම්මයානං
 ඉතිපි අනුක්ඛරො සඤ්ඤාමච්චියො ඉතිපි. සමමාදිට්ඨි ආනන්ද භාවිතා
 බ්‍රහ්මිකතා රාගච්චනයපරියොසානා භොති. දෙසච්චනයපරියොසානා භොති.
 මොහච්චනයපරියොසානා භොති සමමාසංඛාපෙයා ආනන්ද භාවිතො
 බ්‍රහ්මිකතො රාගච්චනයපරියොසානො භොති, දෙසච්චනයපරියොසානො
 භොති, මොහච්චනයපරියොසානො භොති. සමමාචාචා ආනන්ද භාවිතා
 බ්‍රහ්මිකතා රාගච්චනයපරියොසානා භොති, දෙසච්චනයපරියොසානා භොති,
 මොහච්චනයපරියොසානා භොති. සමමාකමමගෙහො ආනන්ද භාවිතො බ්‍රහ්මි-
 කතො රාගච්චනයපරියොසානො භොති, දෙසච්චනයපරියොසානො භොති,

1. වළභීරථෙ - මඡසං. සා.
 2. වීජියානි - මඡසං.
 3. බ්‍රහ්මයානං රූපං - සී, 1, 2.

1. 1. 4

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

4. සැවැත්තුවර:

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරෙව පාසිවුරු ගෙන සැවකට පිඩු පිණිස පිවිසියහ. ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ හැම සුදු වෙළඹුන් යෙදූ රියෙකින් සැවැත්තුවරින් නික්මෙන ජාණ්ඩසොනි බමුණා දුටහ. (එ රියෙහි) සුදු පළඳනා ඇති සුදු වූ ම අශ්වයෝ යොදන ලද්දහු වෙති. රිය සුදු ය, පරිවාරොපකරණ ද සුදු ය රැහැන් සුදු ය. කෙටිට සුදු ය. ඡත්‍රය සුදු ය. නළල්පට සුදු ය. වස්ත්‍ර සුදු ය. වහන් සුදු ය. සුදු වූ ම වල්විදුනායෙකින් පවත් සලකු ලැබේ. කුලුන් දක ජනයා මෙසේ කියයි: "පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ යානයෙකි, පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් බ්‍රාහ්මණයාගේ යානය වැනි යානයෙකැ"යි.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ සැවැත්තුවර පිඩු පිණිස පිවිස පසුබතෑ පිණිඩිපාතයෙන් වැළැකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ, එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: "වහන්ස, මම පෙරවරු හැඳ පෙර ව පාසිවුරු ගෙන සැවකට පිඩු පිණිස පිවිසියෙමි. වහන්ස මම හැම සුදු වෙළඹුන් යෙදූ රියෙකින් සැවැත්තුවරින් නික්මෙන ජාණ්ඩසොනි බමුණා දිවිමි. සුදු වූ ම අශ්වයෝ යොදන ලද්දහු වෙති. සුදු අබරණ ය, සුදු රිය ය, (ඇතිරිලි ඇ) සුදු පිරිවර ය, සුදු රැහැන් ය, සුදු කෙටිටි ය, සුදු ඡත්‍ර ය, සුදු නළල්පට ය, සුදු වස්ත්‍ර ය, සුදු වහන් ය, සුදු වූ ම වල්විදුනායෙකින් පවත් සලකු ලැබේ. මොහු දක ජනයා මෙසේ කියයි: 'පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ යානයෙකි, පින්වත්නි, එකාන්තයෙන් බ්‍රාහ්මණයාගේ යානය වැනි යානයෙකැ' යි වහන්ස, මෙ සස්තෙහි බ්‍රාහ්මණයාක් පතවන්නට හැකි වේ ද යි.

"හැකි ය ආනන්දය" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළසේක. ආනන්දය, බ්‍රාහ්මණයා යනු ද ධම්මයාන යනු ද අනුත්තරසධ්‍යාමච්ඡය යනු ද මේ අරිආදිච්ඡිමහට ම කෙල නමෙකි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාදිට්ඨිය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය, වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාසධිකස්ථය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාවාචාව රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාකම්මන්තය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය

මොහවිනයපරියොසානො හොති. සමොආජීවො ආනන්ද භාවිතො බහුලීකතො රාගවිනයපරියොසානො හොති, දෙසවිනයපරියොසානො හොති, මොහවිනයපරියොසානො හොති, සමො වායාමො ආනන්ද භාවිතො බහුලීකතො රාගවිනයපරියොසානො හොති, දෙසවිනය-පරියොසානො හොති, මොහවිනයපරියොසානො හොති, සමොසති ආනන්ද භාවිතා බහුලීකතා රාගවිනයපරියොසානා හොති, දෙසවිනය-පරියොසානා හොති, මොහවිනයපරියොසානා හොති, සමුමාසමාධි ආනන්ද භාවිතො බහුලීකතො රාගවිනයපරියොසානො හොති, දෙසවිනයපරියොසානො හොති, මොහවිනයපරියොසානො හොති.

ඉථිනා ඛො එතං ආනන්ද පරියායෙන වෙදිකඛං යථා ඉමසෙසනං අරියසස අධ්ඩඛිකසස මහනසස අධිවචනං බ්‍රහමයානං ඉතිපි ධම්මයානං ඉතිපි අනුක්තරො සඛිකාමච්ඡයො ඉතිපිති. ඉදමචොච භගවා ඉදං වක්වා සුගතො අපාරං එතදචොච සත්වා:

1. යසස සඤ්ඤා ච පඤ්ඤා ච - ධම්මා යුග්ගා සද්දා ධුරං, හිරි රීසා මනො යොනතං - සති ආරක්ඛසාරථී.
2. රථො සීලපරීක්ඛාරො - ක්ඛානකෙඛා වකඛවීරියො, උපෙඛා ධුරසමාධි - අතිච්ඡා පරිවාරණං.
3. අව්‍යාපාදො අචිභිංසා - විචෙකො යසස ආවුඨං, තිතික්ඛා චම්මසන්තාහො - යොගකෙඛමාය වක්ඛති.
4. එතදන්තනී සමභුතං - බ්‍රහමයානං අනුක්තරං නියාසති ධීරා ලොකමො - අඤ්ඤිදසුච්චි ජයං ජයන්ති.

1. 1. 5

කිමත්ථියසුක්තං

5. සාවච්ඡියං:

අථ ඛො සම්භුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධකම්මංසු. උපසධකම්චො භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. එකමන්තං නිසිත්තා ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තං එතදචොවුං: ඉධ නො භතොහ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්ඛාජකා අමෙඝ එවං පුච්ඡන්ති. කිමත්ථියං ආවුසො සමණෙ ගොතෙමෙ බ්‍රහමචරියං වුස්සතිති? එවං පුච්ඛා මයං භතොහ තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්ඛාජකානං එවං ව්‍යාකරොමි. දුක්ඛසස ඛො ආවුසො පරිඤ්ඤත්ථං භගවති බ්‍රහමචරියං වුස්සතිති. කචචී මයං භතොහ එවං පුච්ඛා එවං ව්‍යාකරමානා වුක්ඛවාදිතො චෙච භගවතො හොම? න ච භගවන්තං අභුතෙන අබ්‍යාවිකම්මාමි. ධම්මසස වානුධම්මං ව්‍යාකරොමි. න ච කොචී සහධම්මිකො වාදනුවාදෙ ගාරණං යානං ආගච්ඡතිති?

1. සඤ්ඤා - සා.
 2. උපෙඛා - මජ්ඣ., සා.
 3. අව්‍යාපාද - මජ්ඣ., සා.,
 4. චම්මසන්තාහො - මජ්ඣ., ධම්මසන්තාහො - සා.

වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාභාජිවය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාභාජිවය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය, වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාසනිය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි. ආනන්දය වඩන ලද බහුල කරන ලද සම්මාසමාධිය රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, ද්වේෂය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි, මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට ඇති වෙයි.

“ආනන්දය ඉහමයාන යනු ද ධම්මයාන යනු ද අනුත්තරසධිගාමච්ඡය යනු ද ධී යම් සේ මේ අවිඤ්චි මගට තෙල නමෙක් වේ නම් එය මේ නයින් දනුනු ය”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදනු ලැබේ. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදනා යළි මතු ද මෙය වදනු ලැබේ:

1. යම් ආයාචාර්ගයානසෙක ශුද්ධාව ද ප්‍රඥාව ද යන ධර්මයෝ හැම කල්හි ධුරයෙහි යෙදුණානු ද, ලජ්ජාව පියවිය වේ ද, (විදර්ශනා හා මාර්ග) සිත යොන වේ ද, සිතිය ආරක්ෂක පියැදුරා වේ ද,
2. (ආයාච) අභ්‍යාධිගික මාර්ග නමැති රජය ශීලය අලංකාර කොට ඇත්තේ ද ධ්‍යානය අකුර කොට ඇත්තේ ද වියඛය වක්‍ර කොට ඇත්තේ ද, උපෙක්ෂාව ධුර සමත්වය කොට ඇත්තේ ද, අලොභය ආචරණය කොට ඇත්තේ ද,
3. අව්‍යාපාද අවිනිංසා (ත්‍රිවිධ) විවේක යන පස යම් රජයෙක ආවුඩ වේ ද ඉවසීම පැළඳගත් ශුද්ධ සැටවය වේ ද, නිවන පිණිස පවතී ද,
4. නිරුත්තර වූ මේ ඉහමයානසෙක හෙවත් ශ්‍රේෂ්ඨ යානය නමා කෙරෙහි හටගත්තේ නම් (ඒ) ප්‍රාඥයෝ ඒකාන්තයෙන් (රාගාදීන්) දිනමින් ලෝකයෙන් නික්මෙති යි.

1. 1. 5

කිමත්ථිය සුත්‍රය

5. ගැවැත්තුවර;

ඉක්බිති බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, මෙහි අත්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙසේ අප පුළුවසින්: “ඇවැත්නි කුමක් පිණිස මහණගොයුම්හු කෙරෙහි බලසර වෙසේ ද?” යි වහන්ස, මෙසේ පුළුවසින් ලද අපි ඒ අත්තොටු පිරිවැජ්ජනට මෙසේ පවසමිහ: “ඇවැත්නි දුක පිරිසිදු දැනීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලසර වෙසේ” යි. වහන්ස, කිම? එසේ පුළුවසින් ලද අපි මෙසේ පවසන්නමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදනන ලද්දක් කියන්නමෝ වමු ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභ්‍යයෙන් නොද වොදනා කරමෝ ද? දහමට ද අනුදහමක් පවසමෝ ද? කරුණු සහිත කිසියම් වාදනුවාදයෙන් ගැරහියයුතු තැනට නොද පැමිණේ ද?” යි.

තඤ්ඤා කුමෙභ භික්ඛවෙ, එවං පුට්ඨා එවං ව්‍යාකරමානා වුක්ඛවාදිනො වෙව් මෙ භොරං, න ච මං අභුතෙන අබ්භාවිකඛඵ, ධම්මසාස වානුධම්මිං ව්‍යාකරොරං, න ච කොචී සභධම්මිකො වාදනුවාදො භාරඤ්ඤා යානං ආගච්ඡති. දුක්ඛාස භි භික්ඛවෙ, පරිඤ්ඤාපං මධි චුභවරියං වුක්ඛති. සචෙ වො¹ භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිකියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්ඡයාං, අඤ්ඤා පනාචුසො මග්ගො අඤ්ඤා පටිපදා එතස්ස දුක්ඛාස පරිඤ්ඤායාති. එවං පුට්ඨා කුමෙභ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිකියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාඵ: ‘‘අඤ්ඤා චො ආචුසො, මග්ගො අඤ්ඤා පටිපදා එතස්ස දුක්ඛාස පරිඤ්ඤායා’’ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පටිපදා එතස්ස දුක්ඛාස පරිඤ්ඤාය: අයමෙව අරියො අට්ඨධම්මිකො මග්ගො සෙය්‍යථිදං: සමුච්චිධි සමමාසධිකපො සමමාචාරා සමමාකම්මනො සමමාආචාරො සමමාචාරායො සමමාසති සමමාසමාධි. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පටිපදා එතස්ස දුක්ඛාස පරිඤ්ඤායාති. එවං පුට්ඨා කුමෙභ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤානිකියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාඵාති.

1. 1. 6.

භික්ඛුසුක්ඛතං

6. සාවතරියං:

අඵ චො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධංකම්. උපසධංකම්ඤා භගවතං අභිවාදෙඤා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීනො චො සො භික්ඛු භගවතං එතදවොච: ‘‘චුභවරියං චුභවරියං’’නති භනො, වුච්චිති, කතමනනු චො භනො, චුභවරියං? කතමං චුභවරියපරියොසානනති? අයමෙව චො භික්ඛු, අරියො අට්ඨධම්මිකො මග්ගො චුභවරියං. සෙය්‍යථිදං: සමුච්චිධි -පෙ- සමමාසමාධි. යො චො භික්ඛු, රාගකම්මො දොසකම්මො මොහකම්මො ඉමං චුභවරියපරියොසානනති.

1. 1. 7

දුකිය භික්ඛුසුක්ඛතං

7. සාවතරියං:

අඵ චො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසධංකම්. උපසධංකම්ඤා භගවතං අභිවාදෙඤා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීනො චො සො භික්ඛු භගවතං එතදවොච: රාගචනයො දොසචනයො මොහචනයොති භනො, වුච්චති, කිසස නු චො එතං භනො, අධිච්චනං රාගචනයො දොසචනයො මොහචනයොති? නිබ්බානධාතුයා චො එතං භික්ඛු, අධිච්චනං රාගචනයො දොසචනයො මොහචනයොති. ආසවානං ඛයො තෙන වුච්චිති. එවං වුක්ඛන සො භික්ඛු භගවතං එතදවොච: අමතං අමතකභි භනො, වුච්චති, කතමනනු චො භනො, අමතං, කතමො අමතගාමිමග්ගොති? යො සො භික්ඛු රාගකම්මො දොසකම්මො මොහකම්මො ඉදං වුච්චති අමතං. අයමෙව අරියො අට්ඨධම්මිකො මග්ගො අමතගාමිමග්ගො. සෙය්‍යථිදං: සමුච්චිධි -පෙ- සමමාසමාධිති.

1. සචෙ චො - ප 1, 2.

මහණෙනි, එසේ පුළුල්වන්නා ලද තෙහි මෙසේ පවසන්නහු එකාන්ත-
 යෙන් මා විසින් කියන ලද්දක් කියන්නහු වු. මට අහුනසෙන් නො ද
 වොදනා කරවු. දහමට ද අනුදහමක් පවසවු. කරුණු සහිත කිසියම්
 වාදනුවාදයෙක් ගැරහියයුතු නැනට නො ද පැමිණේ. “මහණෙනි දුක
 පිරිසිදු දුනගැනුම පිණිස මා කෙරෙහි බලසර වෙසේ “මහණෙනි ඉදින්
 මේ දුක පිරිසිදු දුනගනු පිණිස මහෙක් ඇද්ද? පිළිවෙතෙක් ඇද්ද”යි අන්-
 නොවු පිරිවැජියෝ මෙසේ නොප පුළුල්වන්නාහු නම් මහණෙනි එසේ පුළු-
 වුන්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොවු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසවු: “ඇවැත්නි,
 මේ දුක පිරිසිදු දුන ගැනීම පිණිස මහෙක් ඇත, පිළිවෙතෙක් ඇතැ”යි.
 මහණෙනි, මේ දුක පිරිසිදු දුන ගැනීම පිණිස මහ කවරේ ද, පිළිවෙත
 කවර ද යත්: මේ අරි අට්ඨමග ම ය. ඒ මෙසේ යි: සම්මාදිට්ඨි ය, සම්මා
 සඬකප්ප ය, සම්මාචාචා ය, සම්මා කම්මන්ත ය, සම්මාආජීව ය, සම්මා
 වායාම ය, සම්මාසනි ය, සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක පිරිසිදු
 දුන ගැනීම පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙතැ යි. මහණෙනි, මෙසේ
 පුළුල්වන්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොවු පිරිවැජිජන්ට මෙසේ විසඳන්නහු යි.

1. 1. 6

හික්ඛු සූත්‍රය

6. සැවැත්තුවර :

ඉක්කිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය.
 එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක
 හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස,
 “බුත්චචරිය ය බුත්චචරිය”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, බුත්චචරියය
 කවරේ ද, බුත්චචරියෙහි කෙළවර කවරේ ද?යි. මහණ මේ අරි අට්ඨමග ම
 බුත්චචරිය ය. ඒ මෙසේ යි: සම්මාදිට්ඨි ය ... සම්මාසමාධි යි. මහණ,
 යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මේ
 බුත්චචරියායෙහි කෙළවර යි.

1. 1. 7

දුතිය හික්ඛු සූත්‍රය

7. සැවැත්තුවර :

ඉක්කිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය.
 එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්-
 පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය:
 “වහන්ස, “රාගච්ඡාය ය දෙසච්ඡාය ය මොහච්ඡාය”යි කියනු ලැබේ.
 වහන්ස, රාගච්ඡාය ය දෙසච්ඡාය ය මොහච්ඡාය යි තෙල කුමකට නම්
 වේ ද? යි “මහණ, රාගච්ඡාය ය දෙසච්ඡාය ය මොහච්ඡාය යි තෙල
 නිර්වාණ ධාතුවට මේ නම් ය. එයින් ආසුචක්ෂය කියනු ලැබේ” යි.
 මෙසේ කී කල්හි ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය:
 වහන්ස, “අමත ය අමත ය”යි කියනු ලැබේ, වහන්ස, අමාතය කවරේ ද,
 අමාතගාමී මාර්ගය කවරේ ද?යි. මහණ, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂ-
 යයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම්, මේ “අමාත ය”යි කියනු ලැබේ.
 මේ අරි අට්ඨ මග ම “අමාතගාමී මාර්ග යි. ඒ මෙසේ යි: “සමාග්දාෂ්ඨි
 ය... සමාග්දාෂ්ඨි යි.

1. 1. 8

විභවගස්සතං

3. සාවකථීයං :

අරියං වො භික්ඛවෙ, අට්ඨධර්මකං මග්ගං දෙසිසසාමී, විභජ්ජසාමී, නං සුඡාරථ, සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිසසාමීති. එවං හනෙතාති ඛො නෙ භික්ඛු භගවතො පවචසෙසාසුං, හගවා එතදවොච: කතමො ච භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨධර්මකො මග්ගො, සෙයාථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. කතමා ච භික්ඛවෙ, සමමාදිට්ඨි? යං ඛො භික්ඛවෙ, දුකෙඛ ඤාණං දුකඛසමුදයෙ ඤාණං දුකඛතීරොධෙ ඤාණං දුකඛ- තීරොධගාමීතියා පටිපදාය ඤාණං, අයං වුවචති භික්ඛවෙ, සමමාදිට්ඨි.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමමාසමාධියො: යො ඛො භික්ඛවෙ, නෙතෙමමසමාධියො අව්‍යාපාදසංකප්පො අවිභිංසාසමාධියො, අයං වුවචති භික්ඛවෙ, සමමාසමාධියො.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සමමාවාචා: යා ඛො භික්ඛවෙ; මුසාවාදා වෙරමණී පිසුනාය වාචාය වෙරමණී එරුසාය වාචාය වෙරමණී සමමසලාපා වෙරමණී අයං වුවචති භික්ඛවෙ, සමමාවාචා.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමමාකමමනෙතා: යා ඛො භික්ඛවෙ, පාණාතිපාතා වෙරමණී අදින්නාදානා වෙරමණී අබ්‍රහමචරියා වෙරමණී, අයං වුවචති භික්ඛවෙ, සමමාකමමනෙතා.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමමාදාජීවො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවනො මිච්ඡාදාජීවං පහාය සමමාදාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙති, අයං වුවචති භික්ඛවෙ, සමමාදාජීවො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සමමාවායාමො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණනාති පදහති. උප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණනාති පදහති. අනුප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණනාති පදහති. උප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමෙමාසාය භියෙයාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණනාති පදහති, අයං වුවචති භික්ඛවෙ, සමමාවායාමො.

1. 1. 8

විහසිත සූත්‍රය

8. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අරි අට්ඨි මහ නොපට දේශනා කරන්නෙමි බෙද දක්වන්නෙමි. එය අසවු, මැනවින් මෙතෙහි කරවු, කියමි යි. විහන්ස එසේ ය යි ඒ භීක්ෂුහු භාග්‍යවතුන් විහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සුහ. භාග්‍යවතුන් විහන්සේ තෙල වදල සේක: මහණෙනි, අරි අට්ඨි මහ කවරේ ද, ඒ මෙසේ යි: 'සම්මාදිට්ඨිය...සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, සම්මාදිට්ඨිය කවර යත්: මහණෙනි දුකෙහි යම් දැනීමක් දුක හටගැනීමෙහි යම් දැනීමක් දුක වැළකීමෙහි යම් දැනීමක් දුක වැළකීමට යන පිළිවෙතෙහි යම් දැනීමක් වේ නම් මහණෙනි මේ "සම්මාදිට්ඨි" යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි සම්මාසධිකප්පය කවරේ ද යත්: මහණෙනි යම් නෛෂ්ත්‍රමා සධිකල්පයෙක් අව්‍යාපාදසධිකල්පයෙක් අවිභිංසාසධිකල්පයෙක් වේ නම් මහණෙනි, මේ 'සම්මාසධිකප්ප'යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාචාරා කවර යත්: මහණෙනි, යම් මුසවායෙන් වැළකීමක් පිසුනු වදනින් වැළකීමක් රථ වදනින් වැළකීමක් හිස්වදනින් වැළකීමක් වේ නම් මහණෙනි මේ 'සම්මාචාරා' යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාකම්මන්තය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් පණ්ඩායෙන් වැළකීමක් අධිකාදනින් වැළකීමක් අබ්‍රමසරින් වැළකීමක් වේ නම් මහණෙනි, මේ 'සම්මාකම්මන්ත' යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මා ආජීවය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ වැරදි දිව්වෙවෙන හැර යහපත් දිව්වෙවෙතින් ජීවිකාව කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ 'සම්මාආජීව'යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාචාරායාමය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නූපන් පච්චු අකුසල් දහම නො ඉපදීම පිණිස ඡන්දය උපදවයි, වැයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. උපන් පච්චු අකුසල් දහම පැහිම පිණිස ඡන්දය උපදවයි. වැයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. නූපන් කුසල් දහම ඉපදීම පිණිස ඡන්දය උපදවයි, වැයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. උපන් කුසල් දහමින්ගේ පැවැත්ම පිණිස නො මුලාව පිණිස බොහෝබව පිණිස විපුලබව පිණිස වැඩිම පිණිස පිරිපුන්බව පිණිස ඡන්දය උපදවයි, වැයම් කෙරෙයි, වෙර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීයභිය කෙරේ. මහණෙනි, මේ 'සම්මාචාරායාම' යි කියනු ලැබේ.

කතමා ව භික්ඛවෙ, සමමාසනී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සනිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, වෙදනාසු වෙදනානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සනිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, විනෙ විතනානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සනිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං, ධමමෙසු ධමමානුපසී විහරති ආනාපි සමපජානො සනිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. අයං චුට්ඨිති භික්ඛවෙ, සමමාසනී.

කතමො ව භික්ඛවෙ, සමමාසමාසී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චේඨව කාමෙහි විච්චව අකුසලෙහි ධමමෙහි සචිතස්සං සච්චාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පයමං ඤානං උපසමපජ්ජ විහරති. විතකකච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣන්තං සමපසාදනං වෙතසො එකොදිභාවං අචිතකකං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසමපජ්ජ විහරති. පිතියා ව චරාගා උපෙචකො ව විහරති, සතො ව සමපජානො සුඛස්ඤ්ඤා කායෙන පටිසංවෙදෙති. යනං අරියා ආචික්ඛන්තී උපෙචකො සනිමා සුඛචිහාරීති තං තතියං ඤානං උපසමපජ්ජ විහරති. සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුඤ්ඤව සොමනස්සදොමනස්සානං අක්ඛමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙචාසනිපාරිසුද්ධිං චතුස්සං ඤානං උපසමපජ්ජ විහරති. අයං චුට්ඨිති භික්ඛවෙ, සමමාසමාසීති.

1. 1. 9

සුක්ඛසුතනං

9. සාවතට්ඨියං :

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සාලිසුකං වා යවසුකං වා මිච්ජාපණ්ණිතං හසෙන්න වා පාදෙන වා අක්කන්තං හස්සං වා පාදං වා හෙච්ඡති¹ ලොහිතං වා උප්පාදෙස්සනීති නෙතං යානං චිජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු: මිච්ජාපණ්ණිතන්තා භික්ඛවෙ, සුක්ඛස්ස. එවමෙව ධො භික්ඛවෙ, සො චත භික්ඛු මිච්ජාපණ්ණිතාය දිට්ඨියා මිච්ජාපණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අචිජ්ජ. හෙච්ඡති¹ චිජ්ජං උප්පාදෙස්සනී නිඛානං සච්ඡිකරිස්සනීති නෙතං යානං චිජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු: මිච්ජාපණ්ණිතන්තා භික්ඛවෙ, දිට්ඨියා.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සාලිසුකං වා යවසුකං වා සමමාපණ්ණිතං, හසෙන්න වා පාදෙන වා අක්කන්තං හස්සං වා පාදං වා හෙච්ඡති¹ ලොහිතං වා උප්පාදෙස්සනීති යානමෙතං චිජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු. සමමාපණ්ණිතන්තා භික්ඛවෙ, සුක්ඛස්ස. එවමෙව ධො භික්ඛවෙ, සො චත භික්ඛු සමමාපණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමාපණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අචිජ්ජං හෙච්ඡති චිජ්ජං උප්පාදෙස්සනී නිඛානං සච්ඡිකරිස්සනීති. යානමෙතං චිජ්ජති. තං කිස්ස හෙතු, සමමාපණ්ණිතන්තා භික්ඛවෙ, දිට්ඨියා.

1. ඡජ්ජති - සී, 1, 2. භික්ඛසනී - මජ්ඣං, සායං.

මහණෙනි, සම්මාසනිය කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කායෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව කාය ලෝකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසෙයි. වේදනාවන්හි වේදනා අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව (විදුම්) ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. සිත්හි සිත් අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව (සිත්) ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. දහමිහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා නුවණැති ව සිහි ඇති ව (දහම) ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සම්මාසනිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාසමාධිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුසල ධර්මයන්ගෙන් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විවේකයෙන් උපන් ප්‍රීතිය හා සුඛ ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. විතර්ක විචාර සන්තිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ ඵකභ බැව ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුඛය ඇති ද්විතීය ධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. ප්‍රීතිය ද වැළකීමෙන් උපේක්ෂා ද ඇති ව වෙසේ. සිහි ද ඇති ව මනාදනුමුත් ඇතිව කයින් සුවත් වීදී, උපේක්ෂා ඇත්තේ ය, සිහි ඇත්තේ ය, සුව විහරණ ඇත්තේ ය යි ආයතියෝ ඒ යමක් සඳහා කියත් නම් ඒ තෘතීයධ්‍යානයට පැමිණ වෙසේ. සුවත් පැමිණීමෙන් දුකත් පැහිමීමත් පෙර ම සොමනයදෙමනසුන්ගේ පහ ව යැමෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ උපේක්ෂාවෙන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසිදු බැව ඇති චතුර්ත්වධ්‍යානයට පැමිණ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සම්මාසමාධිය යි කියනු ලැබේ යි.

1. 1. 9

සුකසුත්‍රය

9. සැවැත් නුවර:

මහණෙනි, යම්සේ හැල් නණ්ඩුවක් හෝ යව නණ්ඩුවක් හෝ වරදවා තබන ලද්දේ ද (ඵය) අතින් හෝ පයින් හෝ ඇක්මුණේ අත හෝ පය හෝ බිඳින්නේ ය, ලේ හෝ උපදවන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, නණ්ඩුව තමා වරදවා තබන ලද බැවිනි. මහණෙනි ඵසෙයින් ම ඒ මහණ තෙමේ වරදවා පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් වරදවා පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනයෙන් අවිද්‍යාව බිඳින්නේ ය, විද්‍යාව උපදවන්නේ ය, නිවන පසක් කරන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, දෘෂ්ටිය තමා වරදවා පිහිටුවන ලද බැවිනි.

මහණෙනි, යම්සේ හැල් නණ්ඩුවක් හෝ යව නණ්ඩුවක් හෝ මැනවින් තබන ලද්දේ ද (ඵය) අතින් හෝ පයින් හෝ ඇක්මුණේ අත හෝ පය හෝ බිඳින්නේ ය. ලේ හෝ උපදවන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, නණ්ඩුව තමා මැනවින් තබන ලද බැවිනි. මහණෙනි, ඵසෙයින් ම ඒ මහණ තෙමේ මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනයෙන් අවිද්‍යාව බිඳින්නේ ය, විද්‍යාව උපදවන්නේ ය, නිවන පසක් කරන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, දෘෂ්ටිය තමා මැනවින් පිහිටුවන ලද බැවිනි.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චාපණ්ණිකාය දිට්ඨියා සමුච්චාපණ්ණිකාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු චිජ්ජං උප්පාදෙති¹ නිබ්බානං සච්ඡිකරොති², ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිණාමිං -පෙ- සමුච්චාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිණාමිං එවංඤ්ඤා සො³ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුච්චාපණ්ණිකාය දිට්ඨියා සමුච්චාපණ්ණිකාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු චිජ්ජං උප්පාදෙති නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති.

1. 1. 10

නානදියසුක්තං

10. සාවතීයං :

අථ ඛො නානදියො පරිබ්බාජකො යෙන භගවා තෙනුපසධංකම්. උපසධංකම්ඤා භගවතා සඤ්ඤා සංචොදි. සමෙඤ්ඤාදනියං කථං සාරාණියං විනිසාරෙඤා එකමනාං නිසීදි. එකමනාං නිසීද්ධො ඛො නානදියො පරිබ්බාජකො භගවතාං එතදවොච: කති ඤු ඛො භො ගොතම, ධම්මො භාවිතා ඛුඤ්ඤිකතා නිබ්බානගමා⁴ භොනති නිබ්බානපරායණා නිබ්බානපරියොසානාති? අට්ඨි⁵ ඛො නානදිය, ධම්මො භාවිතා ඛුඤ්ඤිකතා නිබ්බානගමා භොති නිබ්බානපරායණා නිබ්බානපරියොසානා. කතමෙ අට්ඨි, සමුච්චිං -පෙ- සමුච්චාසමාධි. ඉමෙ ඛො නානදිය, අට්ඨි ධම්මො භාවිතා ඛුඤ්ඤිකතා නිබ්බානගමා භොනති නිබ්බානපරායණා නිබ්බානපරියොසානාති.

එවං වුග්ගො නානදියො පරිබ්බාජකො භගවතං එතදවොච: අභිසංකතාං භො ගොතම, අභිසංකතාං භො ගොතම, සෙය්‍යථාපි භො ගොතම, නිකඤ්ඤා වා උකඤ්ඤාය, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙය්‍ය, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචිකෙඛය්‍ය, අනිකාරෙ වා තෙලපච්චෙය්‍යං ධාරෙය්‍ය වකඤ්ඤිකො රූපානි දකඤ්ඤිති. එවමෙවං භොනා භොතමෙන අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො. එසාභං භවෙතා, භගවතාං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මංඤ්ඤා භික්ඛුසධංකං. උපාසකං මං භවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජනග්ගෙ පාණ්ඩුපෙන සරණං ගතංසාමි.

අවිජ්ජාවග්ගො පඨමො.

කතූද්දනං:

අවිජ්ජා ව උපධං ව සාරිපුත්තො ව බ්‍රාහ්මණො,
කිම්පටියො ව ජෙඛ භික්ඛු විහරෙතො සුක්කනාදියාති.

1. උප්පාදෙසාති - සා.
2. සච්ඡිකරිසසති - සා.
3. එවං ඛො - මජ්ඣ., සා.
4. නිබ්බානගමා - මජ්ඣ.
5. අට්ඨිමෙ - මජ්ඣ., සා.

මහණෙනි, මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනායෙන් මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අවිද්‍යාව බිඳී ද, විද්‍යාව උපදවා ද නිවන පසක් කෙරේ ද, මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේක- නීස්සිත කොට විරාගනීස්සිත කොට නිරෝධනීස්සිත කොට වොස්සග්ග- පරිණාමී කොට සම්මාදිව්ඪිය වඩයි... විවේකනීස්සිත කොට විරාග- නීස්සිත කොට නිරෝධනීස්සිත කොට වොස්සග්ගපරිණාමී කොට සම්මා- සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේත් මේ මහණ තෙමේ මැනවින් පිහිටු- වන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනායෙන් අවිද්‍යාව බිඳීයි, විද්‍යාව උපදවයි, නිවන පසක් කෙරේ යි.

1. 1. 10

නන්දිය සුත්‍රය

10. සැවැත්නුවර :

එකල්හි නන්දිය පිරිවැරී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කරා කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්තේ ය. එකත්පස් ව හුන් නන්දිය පිරිවැරී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: හවත් ගෞතමයෙනි, කෙනෙක් දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට යන්තාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙද්ද? යි නන්දිය, අට දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට යන්තාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙත්. කවර අටෙක යත්: සම්මාදිව්ඪිය... සම්මාසමාධි යි. නන්දිය, මේ අට දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට යන්තාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති යි.

මෙසේ වදළ කල්හි නන්දිය පිරිවැරී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි, හවත් ගෞතම- යන් වහන්ස, ඉතා මැනවි. හවත් ගෞතමයන් වහන්ස සමීපේ යටිහුරු වූවක් උඩුහුරු කරන්නේ හෝ වෙද, පිළියන් දයක් විවර කරන්නේ හෝ වෙද, මංමුළා වූවකුට මග කියන්නේ හෝ වෙද, ඇස් ඇත්තෝ රූ දක්නාහ යි අදුරෙහි තෙල්පහනක් දරන්නේ හෝ වෙද එසෙයින් ම හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් අයුරෙන් දහම් පවසන ලද්දේ ය. වහන්ස, මම භාග්‍යවත් ගෞතමයන් වහන්සේත් දහමක් බික්සහනත් සරණ කොට යෙමි. හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් දිවි හිමි කොට සරණ ගිය උච්චුචකු කොට මා දරන සේක්ව යි.

පළමුවැනි අවිජ්ජාචර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අවිජ්ජාසුත්‍රය ද උපට්ඨසුත්‍රය ද සාරිපුත්තසුත්‍රය ද මුහම්මණසුත්‍රය ද කිමත්ථියසුත්‍රය ද භික්ඛුසුත්‍ර දෙක ද විහඬගසුත්‍රය ද සුකනන්දිය සුත්‍ර දෙක ද යි දග සුත්‍ර කෙනෙකි.

2. විහාරවග්ගො

1. 2. 1

විහාරසූතතං

11. සාවකීයං :

ඉව්චාමහං භික්ඛවෙ, අධ්ඨමාසං¹ පතිසලලීයිකුං², නනිති කෙනවි උපසංඝාමිතවෙකා අඤ්ඤානු ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනාති. ඵවං හතොති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිසුඤ්ඤා නාසසුධ කොච්චි හගවනං උපසංඝාමනි අඤ්ඤානු ඵකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන. අඵ ඛො හගවා කසස අධ්ඨමාසංස අච්චයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනෙතයි. යෙන සවාහං භික්ඛවෙ, විහාරෙන පයමාහිසමවුඤ්ඤා විහරාමි, කසස පදෙසෙන විහාසිං. යො ඵවං පජානාමි. මිච්ඡාදිට්ඨි-පච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාදිට්ඨිපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාසංඝාමපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසංඝාමපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාවාචාපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාවාචාපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාකමමනාපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාකමමනාපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාආජීවපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාආජීව-පච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාවායාමපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාවායාමපච්ච-යාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාසතිපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසතිපච්චයාපි වෙදයිතං, මිච්ඡාසමාධිපච්චයාපි වෙදයිතං, සමමාසමාධිපච්චයාපි වෙදයිතං, ජන්ද-පච්චයාපි වෙදයිතං, විතකකපච්චයාපි වෙදයිතං, සඤ්ඤපච්චයාපි වෙදයිතං.

ජන්දෙ ව අවුපසනොතා හොති, විතකතා ව³ අවුපසනොතා හොති, සඤ්ඤ ව අවුපසනොතා හොති⁴ තසච්චයාපි වෙදයිතං. (ජන්දෙ ව වුපසනොතා හොති විතකතා ව අවුපසනොතා හොති, සඤ්ඤ ව අවුපසනොතා හොති, තසච්චයාපි වෙදයිතං, ජන්දෙ ව වුපසනොතා හොති, විතකතා ව වුපසනොතා හොති, සඤ්ඤ ව අවුපසනොතා හොති, තසච්චයාපි වෙදයිතං.) ජන්දෙ ව වුපසනොතා හොති, විතකතා ව වුපසනොතා හොති, සඤ්ඤ ව වුපසනොතා හොති, තසච්චයාපි වෙදයිතං. අප්පකංසං පතතියා අඤ්චි වායාමො,⁵ තසමිමපි ධාතෙ අනුසුඤ්ඤා තසච්චයාපි වෙදයිතනති.

1. අධ්ඨමාසං - සී 1, 2
 2. පතිසලලීයිකුං - මජ්ඣ. සං.
 3. විතකතා ව - මජ්ඣ.
 4. හොති - මජ්ඣ. - සං., සී 2.
 5. අඤ්චිතසාධො න දියාතෙ - මජ්ඣ., සං. පොඤ්ඤා.
 6. ආයාමං - මජ්ඣ.

2. විහාර වර්ගය

1. 2. 1

විහාර සූත්‍රය

11. සැවැක්කුවර:

මහණෙනි, මම අධිමසක් එකලා වූ වසන්තට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩ-පාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි යි. වහන්ස, එසේ යයි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ඉක්බිති පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අධිමස ඇවෑමෙන් චිචේකසුචයෙන් නැඟී සිටි සේක් භික්ෂුන් ඇමතුවේ. මහණෙනි, මම බුදු වූ පළමු කොට යම් විහරණයෙකින් විසුයෙමි නම් එහි පෙදෙසකින් යුතු ව විසුවෙමි. මම මෙසේ දනිමි: "මිච්ඡාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාසංකප්පහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාසංකප්පහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. මිච්ඡාවාචාහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාවාචාහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාකම්මන්තහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාකම්මන්තහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාආච්චහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාආච්චහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාවායාමහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාවායාමහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාසතිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාසතිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, මිච්ඡාසමාධිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සම්මාසමාධිහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, ඡන්දහෙතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, විතක්කහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි, සඤ්ඤාහේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි."

ඡන්දයන් නො සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. ඡන්දය සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝන් නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. ඡන්දයන් සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝ නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. ඡන්දයන් සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝන් සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝන් සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වේදනාව වෙයි. නො පැමිණි (රහන්බවට) පැමිණීමට වෑයමක් ඇත. එකරුණ ද පැමිණි කල්හි ඒ හේතුවෙනුදු වේදනාව වෙයි ය යි.

1. 2. 2

දෙවන විහාර සූත්‍රය

12. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා වැ වසන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩ-සාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි යි. වහන්ස, එසේ ය යි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ. (ඉක්බිති) පිණ්ඩසාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹෙයි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස ඇවැවෙමින් විවේකයෙන් නැඟී සිටියේක් භික්ෂුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, මම බුදු ව පළමු කොට යම් විහරණ-යෙකින් විසුවෙමි නම් එහි පෙදෙසකින් යුතු ව විසුවෙමි. මම මෙසේ දනිමි. මිච්ඡාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. මිච්ඡාදිට්ඨි චූපසම හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාදිට්ඨි හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාදිට්ඨි චූපසම හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. (සියල්ල විහර කට යුතු යි) ... මිච්ඡාසමාධිහෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. මිච්ඡාසමාධි චූපසම හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාසමාධි හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සම්මාසමාධි චූපසම හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. ඡන්ද හෙතුවෙනුද වෙදනාව වෙයි. ඡන්ද චූපසම හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. විතක්ක හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. විතක්ක චූපසම හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සඤ්ඤාහේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. සඤ්ඤාචූපසම හේතුවෙනුද වෙදනාව වෙයි.

ඡන්දයත් නො සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝත් නො සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝත් නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. ඡන්දය සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝත් නො සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝත් නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හෙතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. ඡන්දයත් සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝත් සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝ නො සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. ඡන්දයත් සන්හුන්තේ වෙයි. විතක්කයෝත් සන්හුන්තාහු වෙති. සඤ්ඤාවෝත් සන්හුන්තාහු වෙති. ඒ හේතුවෙන් ද වෙදනාව වෙයි. නො පැමිණි (අර්හත්වයට) පැමිණීම පිණිස වැයමෙක් ඇත. එකරුණ ද පැමිණි කල්හි ඒ හේතුවෙනුද වෙදනාව වෙයි.

1. 2. 3

සෙව සූත්‍රය

13. සැවැත්තුවර :

එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පසෙක හුන්තේ ය. එකත් පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, "සේව ය, සේව යයි කියනු ලැබේ"යි වහන්ස, කෙතෙකින් සේව වේ දෝ?"යි මෙසේනෙහි මහණ සේව වූ සම්මාදිට්ඨියෙන් යුතු වූයේ වේ ද සේව වූ සම්මාසමිකපයෙන් යුතු වූයේ වේ ද සේව වූ සම්මාචාර්යයෙන් යුතු වූයේ වේ ද සේව වූ සම්මාකම්මන්තයෙන් යුතු වූයේ වේ ද, සේව වූ සම්මා ආර්යයෙන් යුතු වූයේ වේ ද සේව වූ සම්මාචාර්යාමයෙන් යුතු වූයේ වේ ද සේව වූ සම්මාසතියෙන් යුතු වූයේ වේ ද සේව වූ සම්මාසමාධියෙන් යුතු වූයේ වේ ද, මෙතෙකින් මහණ සේව වෙයි.

1. 2. 4

උපපාදසුත්තං

14. සාවකථියං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්ත කරාගත්තස්ස පාතුභාවා අරහතොසම්මා සම්බුද්ධස්ස. කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ වො භික්ඛවෙ, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්ත කරාගත්තස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සාති.

1. 2. 5

දුතියඋපපාදසුත්තං

15. සාවකථියං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්ත සුගතචිත්තයා, කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ වො භික්ඛවෙ, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤත්ත සුගතචිත්තයාති.

1. 2. 6

පරිසුද්ධසුත්තං

16. සාවකථියං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදනා අනාඛණා විගතූපකකිලෙසා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති, නාඤ්ඤත්ත කරාගත්තස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස. කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ වො භික්ඛවෙ අට්ඨධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදනා අනාඛණා විගතූපකකිලෙසා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති, නාඤ්ඤත්ත කරාගත්තස්ස පාතුභාවා අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සාති.

1. 2. 7

දුතියපරිසුද්ධසුත්තං

17. සාවකථියං :

අට්ඨමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදනා අනාඛණා විගතූපකකිලෙසා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති. නාඤ්ඤත්ත සුගතචිත්තයා. කතමෙ අට්ඨං සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙ වො භික්ඛවෙ අට්ඨ ධම්මො පරිසුද්ධා පරියොදනා අනාඛණා විගතූපකකිලෙසා අනුප්පන්නා උපපජ්ජන්ති. නාඤ්ඤත්ත සුගතචිත්තයාති.

1. 2. 4

උපසාද සූත්‍රය

14. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ අටදහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදු රජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අන්තකලෙක නුපත්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක යත්: එනම්...සම්මාදිව්ඨිය ...සම්මාසමාධිය... යි මහණෙනි, මේ අට දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදු රජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අන්තකලෙක නුපත්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 5

දෙවන උපසාද සූත්‍රය

15. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ අට දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසසුනෙන් අන්තැනෙක නුපත්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක් ද යත්: එනම් සම්මාදිව්ඨිය...සම්මාසමාධිය යි. මහණෙනි, මේ අට දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසසුනෙන් අන්තැනෙක නුපත්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 6

පරිඤ්ඤා සූත්‍රය

16. සැවැත්නුවර :

පරිඤ්ඤා පයඝ්චදන අනඛගණ චිගතොපක්ලෙශ මේ අට දහම් කෙනෙක් තරාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අන්තකලෙක නුපත්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක යත්: සම්මාදිව්ඨිය...සම්මාසමාධිය යි. මහණෙනි, පරිඤ්ඤා පයඝ්චදන අනඛගණ චිගතොපක්ලෙශ මේ අට දහම්හු තරාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අන්තකලෙක නුපත්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 7

දෙවන පරිඤ්ඤා සූත්‍රය

17. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, පරිඤ්ඤා පයඝ්චදන අනඛගණ චිගතොපක්ලෙශ මේ අට දහම් කෙනෙක් බුදුසන්තෙන් අන්තැනෙක නුපත්නාහු නුපදිත්. කවර අටෙක යත්: සම්මාදිව්ඨිය...සම්මාසමාධිය යි. මහණෙනි, පරිඤ්ඤා පයඝ්චදන අනඛගණ චිගතොපක්ලෙශ මේ අට දහම්හු බුදුසන්තෙන් අන්තැනෙක නුපත්නාහු නුපදිති යි.

1. 2. 8

කුසකුටාරාමසුත්තං

18. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං ආයඤ්ච ච ආනන්දෙ ආයඤ්ච ච හදෙද පාටලිපුත්තං වීභරනඤ්ච කුසකුටාරාමෙ. අථ ඛො ආයඤ්ච හදෙද සායනභසමයං පච්චලොභානා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්ච ආනන්දෙ තෙනුප-සඤ්චි. උපසඤ්චිතො ආයඤ්ච ආනන්දො සද්ධිං සමමොදි. සමමොද-නීයං කථං සාරාණියං විකිසාරෙකො එකමනාං නිසීදි. එකමනාං නිසීනො ඛො ආයඤ්ච හදෙද ආයඤ්චාං ආනන්දං එතදවොච: "අබ්බච්චරියං අබ්බච්චරියං ආවුසො ආනන්ද, වුච්චිති. කතමං නු ඛො ආවුසො අබ්බච්චරියං"නති?

සාධු සාධු ආවුසො හද්ද, හද්දකො තෙ ආවුසො හද්ද උමීගෙහො, හද්දකං පච්චානං, කලායාණි පරිපුච්චා, එවං හි නිං ආවුසො හද්ද, පුච්චති "අබ්බච්චරියං අබ්බච්චරියං"නති ආවුසො ආනන්ද වුච්චති කතමං නු ඛො ආවුසො අබ්බච්චරියංනති. එවමාවුසොති. අයමෙච ඛො ආවුසො අට්ඨධරිතො මිච්චාමග්ගො අබ්බච්චරියං. සෙයාරථදං: මිච්චාදිට්ඨි මිච්චාසඤ්චො මිච්චාචාචා මිච්චාකමමිගෙහො මිච්චාආථවො මිච්චා-වායාමො මිච්චාසති මිච්චාසමාධිති.

1. 2. 9

දුතිය කුසකුටාරාමසුත්තං

19. පාටලිපුත්තං:

එකමනාං නිසීනො ඛො ආයඤ්ච හදෙද ආයඤ්චාං ආනන්දං එතදවොච: "බ්බච්චරියං බ්බච්චරියං"නති ආවුසො ආනන්ද වුච්චති. කතමං නු ඛො ආවුසො බ්බච්චරියං? කතමං බ්බච්චරියපරියොසානනති?

සාධු සාධු ආවුසො හද්ද, හද්දකො තෙ ආවුසො හද්ද, උමීගෙහො, හද්දකං පච්චානං, කලායාණි පරිපුච්චා, එවං හි නිං ආවුසො හද්ද, පුච්චති "බ්බච්චරියං බ්බච්චරියං"නති ආවුසො ආනන්ද, වුච්චති. කතමං නු ඛො ආවුසො බ්බච්චරියං කතමං බ්බච්චරියපරියොසානනති? එවමාවුසොති.

අයමෙච ඛො ආවුසො අරියො අට්ඨධරිතො මග්ගො බ්බච්චරියං. සෙයාරථදං: සමමොදිට්ඨි -පෙ- සමමොසමාධි. යො ඛො ආවුසො රාගඤ්චො දෙසඤ්චො මොහඤ්චො ඉදං බ්බච්චරියපරියොසානනති.

1. 2. 8

කුක්කුටාරාම සූත්‍රය

18. මා වීසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් හද්ද තෙරණුවෝත් පැළලුප් නුවර කුක්කුටාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂමත් හද්ද තෙරණුවෝ සවස්කල වීචේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවන් සමඟ සකුටු වූහ. සකුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කරා කොට නිමවා එකත්පස් ව වැඩහුන්හ. එකත්පස් ව වැඩ හුන් ආයුෂමත් හද්ද තෙරණුවෝ ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, “අමුත්මචරිය ය අමුත්මචරිය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, අමුත්මචරියය කවරේ ද?”යි.

ඇවැත් හද්දයෙනි, මැනවී මැනවී. ඇවැත් හද්දයෙනි, තොපගේ පැන වීමසීම යහපති, වැටහීම යහපති, පිළිවිසීම යහපති. ඇවැත් හද්දයෙනි, තෙහි “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, අමුත්මචරිය ය අමුත්මචරිය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, අමුත්මචරිය ය කවරේ ද? යි මෙසේ පුළුවසිටු ද?”යි ඇවැත්නි, එසේ ය යි. ඇවැත්නි, මේ අවධිගිකල්විජා මාර්ගය ම අමුත්මචරිය යයි. එනම්, ජීවිතාදිවධි ජීවිතාසඤ්ඤා ජීවිතාචාරා ජීවිතාකම්මන්ත ජීවිතාආර්ථ ජීවිතාචාරායාම ජීවිතාසති ජීවිතාසමාධි යි.

1. 2. 9

දෙවන කුක්කුටාරාම සූත්‍රය

19. පැළලුප්නුවර:

එකත්පස්ව හුන් ආයුෂමත් හද්ද තෙරණුවෝ ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, බබ්ඝර බබ්ඝර”යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්ඝර කවරේ ද? බබ්ඝර කෙළවර කවරේ ද? යි.

ඇවැත් හද්දයෙනි, මැනවී මැනවී. ඇවැත් හද්දයෙනි, තොපගේ පැන වීමසීම යහපති, වැටහීම යහපති, පිළිවිසීම යහපති. ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, තෙහි “ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, බබ්ඝර බබ්ඝර යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්ඝර කවරේ ද? බබ්ඝර කෙළවර කවරේ ද?”යි මෙසේ පුළුවසිටු ද? යි. ඇවැත්නි, එසේ යයි.

ඇවැත්නි, මේ අරි අටහි මග ම බබ්ඝර ය. එනම්: සම්මාදිවධි ... සම්මාසමාධි යි. ඇවැත්නි, යම් රාඝක්ඝයෙකේ ද්වේඝක්ඝයෙකේ මොහක්ඝයෙකේ වේ නම් මේ බබ්ඝර කෙළවර යි.

1. 2. 10

කතියකුකුටාරාමසුතතං

20. පාටලිපුතෙත :

“බ්‍රහ්මචරියං බ්‍රහ්මචරිය”නති ආවුසො ආනන්ද චුට්ඨති, කතමං නු ඛො ආවුසො බ්‍රහ්මචරියං? කතමො බ්‍රහ්මචාරී? කතමං බ්‍රහ්මචරිය-පරියොසානනති?

සාධු සාධු ආවුසො හද්ද, හද්දකො තෙ ආවුසො හද්ද උම්මිග්ගො, හද්දකං පටිභානං, කල්‍යාණි පරිපුට්ඨා, එවා භි නිං. ආවුසො හද්ද, පුට්ඨසි. “බ්‍රහ්මචරියං බ්‍රහ්මචරියනති ආවුසො ආනන්ද චුට්ඨති කතමං නු ඛො ආවුසො බ්‍රහ්මචරියං, කතමො බ්‍රහ්මචාරී, කතමං බ්‍රහ්මචරිය-පරියොසාන”නති? එවමාවුසොති.

අයමෙව ඛො ආවුසො අරියො අට්ඨධිතො මනෙතො බ්‍රහ්මචරියං යෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. යො ඛො ආවුසො ඉමීනා අරියෙන අට්ඨධිතෙන මග්ගෙන සමිතනාගතො අයං චුට්ඨති බ්‍රහ්මචාරී. යො ඛො ආවුසො රාගකමයො දෙසකමයො මොහකමයො ඉදං බ්‍රහ්මචරියපරියොසානනති.

විහාරවග්ගො දුතියො.

තත්‍රද්දනං :

දෙඵ විහාරා සෙඛො ච උප්පාද අපරෙ දුට්ඨෙ, පරිසුද්ධෙන දෙඵ චුත්තො කුකුකුටාරාමෙන තයොති.

1. 2. 10

තෙවන කුක්කුඨාරාම සූත්‍රය

20. පැළලුප්පුවර :

ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, බබ්සර බබ්සරැයි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්සර කවරේ ද බබ්සැරිහු කවරෙක් ද බබ්සර කෙළවර කවරේ ද? යි.

ආයුෂ්මත් හද්දයෙනි, මැනවී මැනවී. ආයුෂ්මත් හද්දයෙනි, තොපගේ පෑන වීමසීම යහපති, වැටහීම යහපති, පිළිවිසුම යහපති. ඇවැත් හද්දයෙනි, තෙපි “ඇවැත් ආනන්දයෙනි, බබ්සර බබ්සරැයි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, බබ්සර කවරේ ද බබ්සැරිහු කවරෙක් ද බබ්සර කෙළවර කවරේ ද” යි මෙසේ පුළුඬුවු ද? යි. ඇවැත්නි, එසේ ය යි.

ඇවැත්නි, මේ අරිඅටහි මග ම බබ්සර ය එනම් සම්මාදිවධී ... සම්මාසමාධි යි. ඇවැත්නි, යමෙක් මේ අරිඅටහි මගින් සමන්වාගත ද, මේ තෙමේ බබ්සැරි ය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වෙ නම් මෙය බබ්සර කෙළවර යි.

දෙවෙනි විහාරවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

විහාරසූත්‍ර දෙකෙකි. සෙබසූත්‍රයෙකි. අනෙක් උප්පාදසූත්‍ර දෙකෙකි. පරිසුද්ධ නමින් දෙකෙක් ද කුක්කුඨාරාම නමින් තුනෙක් ද කියන ලදී. (මුළුල්ල දශයෙකි).

3. මිවර්තනවග්ගො

1. 3. 1

මිවර්තනසුත්තං

21. සාවකථීයං :

මිවර්තනඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී සමමනනඤ්ච. තං සුඡාරං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, මිවර්තනං, සෙය්‍යථීදං: මිවර්තාදිට්ඨි, මිවර්තාසධ්‍යාපො මිවර්තාවාවා මිවර්තාකමමනො මිවර්තාආරීවො මිවර්තාවායාමො මිවර්තාසති මිවර්තාසමාධි. ඉදං වුචන්ති භික්ඛවෙ, මිවර්තනං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සමමනනං, සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි සමමාසධ්‍යාපො සමමාවාවා සමමාකමමනො සමමාආරීවො සමමාවායාමො සමමාසති සමමාසමාධි. ඉදං වුචන්ති භික්ඛවෙ, සමමනනං.

1. 3. 2

අකුසලධම්මසුත්තං

22. සාවකථීයං :

අකුසලෙ ච වො භික්ඛවෙ, ධම්මෙ දෙසිසසාමී කුසලෙ ච ධම්මෙ. තං සුඡාරං. කතමෙ ච භික්ඛවෙ, අකුසලා ධම්මා, සෙය්‍යථීදං: මිවර්තාදිට්ඨි -පෙ- මිවර්තාසමාධි. ඉමෙ වුචන්ති භික්ඛවෙ, අකුසලා ධම්මා.

කතමෙ ච භික්ඛවෙ, කුසලා ධම්මා, සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං වුචන්ති භික්ඛවෙ, කුසලා ධම්මා.

1. 3. 3

පට්ඨපදසුත්තං

23. සාවකථීයං :

මිවර්තාපට්ඨපදඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී සමමාපට්ඨපදඤ්ච. තං සුඡාරං. කතමා ච භික්ඛවෙ, මිවර්තාපට්ඨපද, සෙය්‍යථීදං: මිවර්තාදිට්ඨි -පෙ- මිවර්තාසමාධි, අයං වුචන්ති භික්ඛවෙ, මිවර්තාපට්ඨපද.

කතමා ච භික්ඛවෙ, සමමාපට්ඨපද, සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං වුචන්ති භික්ඛවෙ, සමමාපට්ඨපද.

3. මිව්‍යතන චර්‍යා

1. 3. 1

මිව්‍යතන සූත්‍රය

21. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මිථ්‍යාස්වභාවය ද සමාක්ස්වභාවය ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, මිථ්‍යා ස්වභාවය කවරේ ද යත්: මිථ්‍යාදිවයි මිථ්‍යාසංකප්ප මිථ්‍යාවාචා මිථ්‍යාකම්මන්ත මිථ්‍යාආජීව මිථ්‍යාවායාම මිථ්‍යාසති මිථ්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යාස්වභාව යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සමාක්ස්වභාවය කවරේ ද යත්: එනම් සම්මාදිවයි සම්මාසංකප්ප සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්ත සම්මාආජීව සම්මාවායාම සම්මාසති සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සමාක්ස්වභාව යයි කියනු ලැබේ.

1. 3. 2

අකුසලධම්ම සූත්‍රය

22. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අකුසල්දහම් ද කුසල් දහම් ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි එය අසවු. මහණෙනි, අකුසල් දහම්හු කවරහු ද යත්: එනම් මිථ්‍යාදිවයි... මිථ්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි, මොහු අකුසල්දහම්හු යයි කියනු ලැබෙත්.

මහණෙනි, කුසල්දහම් කවරේ යත්: එනම් සම්මාදිවයි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මොහු කුසල්දහම්හු යයි කියනු ලැබෙත් යි.

1. 3. 3

පට්ඨපද සූත්‍රය

23. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මිථ්‍යාපට්ඨපදව (වැරදි පිළිවෙත) ද සම්මාපට්ඨපදව (නොවැරදි පිළිවෙත) ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි එය අසවු. මහණෙනි, මිථ්‍යාපට්ඨපදව කවර යත්: මිථ්‍යාදිවයි...මිථ්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ මිථ්‍යාපට්ඨපද යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සම්මාපට්ඨපදව කවර යත්: සම්මාදිවයි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සම්මාපට්ඨපදව යයි කියනු ලැබේ.

1. 3. 4

දුතිය පටිපදසුත්තං

24. සාවතට්ඨියා :

ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා ටීවජාපට්ඨපදං නා වචණණ්ඨි. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා ටීවජාපට්ඨපණ්ණා මිචජාපට්ඨපණ්ණාධිකරණං-හෙතු නාරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං. කතමා ච භික්ඛවෙ, ටීවජාපට්ඨපද, සෙයාරීදං: මිචජාදිට්ඨි -පෙ- මිචජාසමාධි. අයං චූළචිති භික්ඛවෙ, ටීවජාපට්ඨපද. ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා මිචජාපට්ඨපදං නා වචණණ්ඨි. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා මිචජා-පට්ඨපණ්ණා මිචජාපට්ඨපණ්ණාධිකරණංහෙතු නාරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා සමමාපට්ඨපදං වචණණ්ඨි. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා සමමාපට්ඨපණ්ණා සමමාපට්ඨපණ්ණාධි-කරණංහෙතු ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං. කතමා ච භික්ඛවෙ, සමමාපට්ඨපද, සෙයාරීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චූළචිති භික්ඛවෙ, සමමාපට්ඨපද. ගිහිනො වාහං භික්ඛවෙ, පබ්බජිතස්ස වා සමමා-පට්ඨපදං වචණණ්ඨි. ගිහී වා භික්ඛවෙ, පබ්බජිතො වා සමමාපට්ඨපණ්ණා සමමාපට්ඨපණ්ණාධිකරණංහෙතු ආරාධකො හොති ඤායං ධම්මං කුසලං.

1. 3. 5

අසප්පුරිසසුත්තං

25. සාවතට්ඨියා :

අසප්පුරිසඤ්චි වො භික්ඛවෙ, දෙසිසාමි සප්පුරිසඤ්චි. නං සුණාථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකච්චො මිචජාදිට්ඨිතො හොති මිචජාසමාධො මිචජාවාචො මිචජාකමමනො මිචජාආච්චො මිචජාවායාමො මිචජාසති මිචජාසමාධි. අයං චූළචිති භික්ඛවෙ, අසප්පුරිසො.

කතමො ච භික්ඛවෙ, සප්පුරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකච්චො සමමා-දිට්ඨිතො හොති සමමාසමාධො සමමාවාචො සමමාකමමනො සමමා-ආච්චො සමමාවායාමො සමමාසති සමමාසමාධි. අයං චූළචිති භික්ඛවෙ, සප්පුරිසොති.

1. 3. 4

දෙවන පටිපද සූත්‍රය

24. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ වැරදි පිළිවෙත නොවනමි. මහණෙනි, ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ වරදවා පිළිපත්තෝ වැරදි පිළිවෙත්හි හිඟිටීම හේතු කොට ආයතීමාර්ගධම්මය නො සපයන්නෙක් වේ. මහණෙනි, වැරදි පිළිවෙත කවරේ ද යත්: එනම් මිච්ඡාදිට්ඨිය ... මිච්ඡා සමාධි යි. මහණෙනි, මේ වැරදි පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ වැරදි පිළිවෙත නොවනමි. මහණෙනි ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ වරදවා පිළිපත්තෝ වැරදි පිළිවෙත හෙතු කොට ආයතීමාර්ග ධම්මය නො සපයන්නෙක් වෙයි.

මහණෙනි, මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ නිවැරදි පිළිවෙත වනමි. මහණෙනි, ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ මැනවින් පිළිපත්තෝ නිවැරදි පිළිවෙත හේතු කොට ආයතීමාර්ග ධම්මය සපයන්නෙක් වේ. මහණෙනි, නිවැරදි පිළිවෙත කවරේ ද යත්: එනම් සමමාදිට්ඨිය... සමමා සමාධි යි. මහණෙනි, මේ නිවැරදි පිළිවෙතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි මම ගිහියාගේ හෝ පැවිද්දගේ හෝ නිවැරදි පිළිවෙත වනමි. මහණෙනි, ගිහියා හෝ පැවිද්ද හෝ මැනවින් පිළිපත්තෝ නිවැරදි පිළිවෙත හෙතු කොට ආයතීමාර්ගධම්මය සපයන්නෙක් වේ යි.

1. 3. 5

අසත්පුරුෂ සූත්‍රය

25. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාත් සත්පුරුෂයාත් නොපට ලේශනා කරන්නෙමි. එය අසටු. මහණෙනි, අසත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් මිච්ඡාදෘෂ්ටි ඇත්තේ මිච්ඡාසංඛාලප ඇත්තේ මිච්ඡාවචන ඇත්තේ මිච්ඡාකමාන්ත ඇත්තේ මිච්ඡාආදීව ඇත්තේ මිච්ඡාව්‍යායාම ඇත්තේ මිච්ඡාස්මෘති ඇත්තේ මිච්ඡාසමාධි ඇත්තේ වේ. මහණෙනි මේ අසත්පුරුෂයා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් සමාග්දෘෂ්ටි ඇත්තේ සමාග්සංඛාලප ඇත්තේ සමාග්වචන ඇත්තේ සමාග්කමාන්ත ඇත්තේ සමාගාදීව ඇත්තේ සමාග්ව්‍යායාම ඇත්තේ සමාග්ස්මෘති ඇත්තේ සමාග්සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයා යි කියනු ලැබේ.

1. 3. 6

දුතියඅසප්පරිසසුතතං

26. සාවතරියං :

අසප්පරිසඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසාසාමී. අසප්පරිසෙන අසප්පරිස-
තරඤ්ච. සප්පරිසඤ්ච දෙසිසාසාමී සප්පරිසෙන සප්පරිසතරඤ්ච. තං සුඤ්ඤාථ.
කතමො ච භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකවෙවා මිඤ්ජා-
දිට්ඨිකො හොති -පෙ- මිඤ්ජාසමාධි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, අසප්පරිසො.
කතමො ච භික්ඛවෙ, අසප්පරිසෙන අසප්පරිසතරො: ඉධ භික්ඛවෙ,
එකවෙවා මිඤ්ජාදිට්ඨිකො හොති -පෙ- මිඤ්ජාසමාධි මිඤ්ජාඤ්ඤි මිඤ්ජා-
විමුක්ඛි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, අසප්පරිසෙන අසප්පරිසතරො. කතමො ච
භික්ඛවෙ, සප්පරිසො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකවෙවා සමමාදිට්ඨිකො හොති
-පෙ- සමමාසමාධි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ සප්පරිසො. කතමො ච
භික්ඛවෙ, සප්පරිසෙන සප්පරිසතරො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකවෙවා සමමා-
දිට්ඨිකො හොති -පෙ- සමමාසමාධි සමමාඤ්ඤි සමමාවිමුක්ඛි. අයං
චුච්චති භික්ඛවෙ, සප්පරිසෙන සප්පරිසතරොති.

1. 3. 7

කුමහසුතතං

27. සාවතරියං :

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, කුමහො අනාධාරො සුප්පවත්තියො හොති.
සාධාරො දුප්පවත්තියො හොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, විහං අනාධාරං
සුප්පවත්තියං හොති. සාධාරං දුප්පවත්තියං හොති. කො ච භික්ඛවෙ,
විහංසු අධාරො අයමෙව අරියො අට්ඨධර්මකො මග්ගො. සෙය්‍යරීදං:
සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චුච්චති විහංසු අධාරො. සෙය්‍යරාපි
භික්ඛවෙ, කුමහො අනාධාරො සුප්පවත්තියො හොති. සාධාරො
දුප්පවත්තියො හොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, විහං අනාධාරං සුප්පවත්තියං
හොති. සාධාරං දුප්පවත්තියං හොතිති.

1. 3. 8

සමාධිසුතතං

28. සාවතරියං :

අරියං වො භික්ඛවෙ, සමමාසමාධි. දෙසිසාසාමී සඋපනිසං සපරිකඛාරං.
තං සුඤ්ඤාථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, අරියො සමමාසමාධි සඋපනිසො
සපරිකඛාරො, සෙය්‍යරීදං; සමමාදිට්ඨි සමමාසමාධි සමමාවාචා
සමමාකමමනො සමමාදාර්ථවො සමමාවායාමො සමමාසනි¹ යා ඛො
භික්ඛවෙ, ඉමෙහි සත්තභවෙහෙති විහංසු එකග්ගතා සපරිකඛාරන්² අයං
චුච්චති භික්ඛවෙ, අරියො සමමාසමාධි සඋපනිසො ඉතිපි සපරිකඛාරො
ඉතිපිති.

1. සප්පරිසඤ්ච වො - මජ්ඣ.,
2. ඤාණං - සීචු, පි 2.
3. සමමාසමාධි - සීචු, පා.ා.
4. සපරිකඛාරා - සීචු, පා.ා.

1. 3. 6

දෙවන සප්තරිය සූත්‍රය

26. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාත් අසත්පුරුෂයාට වඩා අසත්පුරුෂතරයාත් නොපට දේශනා කරන්නෙමි. සත්පුරුෂයාත් සත්පුරුෂයාට වඩා සත්පුරුෂතරයාත් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, අසත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් ටීර්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තේ... ටීර්‍යා සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අසත්පුරුෂයාට වඩා අසත්පුරුෂතරයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් ටීර්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තේ .. ටීර්‍යාසමාධි ඇත්තේ ටීර්‍යාඥාන ඇත්තේ ටීර්‍යාච්චුක්ති ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ අසත්පුරුෂයාට වඩා අසත්පුරුෂතරයා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සත්පුරුෂයා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් සමාග්දෘෂ්ටි ඇත්තේ... සමාග්සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සත්පුරුෂයාට වඩා සත්පුරුෂතරයා කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් සමාග්දෘෂ්ටි ඇත්තේ... සමාග්සමාධි ඇත්තේ සමාග්ඥාන ඇත්තේ සමාග්ච්චුක්ති ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සත්පුරුෂයාට වඩා සත්පුරුෂතරයා යයි කියනු ලැබේ යි.

1. 3. 7

කුම්භ සූත්‍රය

27. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, යම්සේ කළය ආධාර (දරනු) රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වේ ද, ආධාර (දරනු) සහිත වූයේ පහසුවෙන් නො පෙරළිය හැක්කේ වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සිත ආධාර රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වෙයි, ආධාර සහිත වූයේ පහසුවෙන් නො පෙරළිය හැක්කේ වේ. මහණෙනි, සිතට ආධාරය කිලෙක් ද යත්: මේ අරි අවභි මහ මැ යි. එනම්: සම්මාදිට්ඨි... සම්මාසමාධි යි. මේ සිතට ආධාර ය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, යම්සේ කළය ආධාර රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වේ ද, ආධාර සහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය නො හැක්කේ වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සිතට ආධාර රහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය හැක්කේ වෙයි. ආධාර සහිත වූයේ පහසුවෙන් පෙරළිය නො හැක්කේ වේ යි.

1. 3. 8

සමාධි සූත්‍රය

28. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, නොපට ප්‍රත්‍යය සහිත පිරිවර සහිත ආයඪි වූ සමාක් සමාධිය දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, සප්තත්‍යය සපරිෂ්කාර ආයඪි සමාක් සමාධිය කවරේ ද යත්: "හේ මෙසේය: සම්මාදිට්ඨිය සම්මාසඛකල්පය සම්මාවාචා ය සම්මාකම්මන්තය සම්මාආචීව ය සම්මා-වායාමය සම්මාසනි" යි මහණෙනි, මේ සත්අභිත් සිතේ යම් එකඟබවෙක් වේ නම් එය සපරිෂ්කාර බවයි. මහණෙනි, මේ ආයඪි සමාක්සමාධිය මෙසේ ප්‍රත්‍යය සහිත ය යි දු මෙසේ පිරිවර සහිත ය යි දු කියනු ලැබේ යි.

1. 3. 9

වේදනාසුත්තං

29. සාවස්ථියං:

නිත්තො ඉමා භික්ඛවෙ, වේදනා. කතමා තිසෙසා: සුඛා වේදනා දුක්ඛා වේදනා අදුක්ඛමසුඛා වේදනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, නිත්තො වේදනා ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ තිස්සන්තං. වේදනානං පරිඤ්ඤා අරියො අට්ඨංඞිතො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංඞිතො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, නිස්සන්තං වේදනානං පරිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨංඞිතො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

1. 3. 10

උත්තියසුත්තං

30. සාවස්ථියං:

අථ ඛො ආයස්මා උත්තියො යෙන භගවා තෙනුපසඤ්චි. උපසඤ්චිතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීතො ඛො ආයස්මා උත්තියො භගවන්තං එතදවොච: ඉධ මඤ්ඤා භගො, රහොගතස්ස පඤ්ඤාපට්ඨනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකො උදපාදි. පඤ්ඤා කාමගුණා වුත්තා භගවතා. කතමෙ නු ඛො පඤ්ඤා කාමගුණා වුත්තා භගවතාති.

සාධු සාධු උත්තිය, පඤ්ඤා ඛො මෙ උත්තිය, කාමගුණා වුත්තා මියා. කතමෙ පඤ්ඤා: වන්ඤ්චිකොඤ්ඤා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනියා, යොතචිකොඤ්ඤා සඤ්ඤා -පෙ- සානචිකොඤ්ඤා ගන්ධා -පෙ- ජීව්‍යාචිකොඤ්ඤා රසා -පෙ- කායචිකොඤ්ඤා ඵොට්ඨංඞිතා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනියා. ඉමෙ ඛො උත්තිය, පඤ්ඤා කාමගුණා වුත්තා මියා. ඉමෙසං ඛො උත්තිය, පඤ්ඤාන්තං කාමගුණානං පහානාය අරියො අට්ඨංඞිතො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංඞිතො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. ඉමෙසං ඛො උත්තිය, පඤ්ඤාන්තං කාමගුණානං පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඞිතො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

මිච්ඡත්තවග්ගො තත්තියො.

තමුද්දනං:

මිච්ඡන්තං අකුසලධම්මං දුවෙ පටිපදාපි ව,
අසප්පරිසෙන දෙඤ්ඤා කුමෙභා සමාධි වේදනුත්තියාති.

1. 3. 9

වේදනා සූත්‍රය

29. සෑවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ වේදනා තුනෙකි. කවරතුනෙක් ද යත්: සුව වේදනා යැ දුක් වේදනා යැ නොදුක්නොසුව වේදනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් වේදනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමහෙක් ද යත් ඡේ මෙසේ ය: සම්මාදිට්ඨිය ... සම්මාසමාධියි යි. මහණෙනි, මේ තුන් වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු යි.

1. 3. 10

උත්තිය සූත්‍රය

30. සෑවැත්තුවර:

එකල්හි ආයුෂ්මත් උත්තිය තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් උත්තිය තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: "වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවේකයෙන් හුන් මට මෙබඳු චිත්ත චිතර්කයෙක් පහළවිය: භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පස්කම්මුණ කෙනෙක් වදරන ලදහ. කවර පස්කම්මුණ කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දහු ද" යි.

උත්තිය, මැනවි මැනවි. උත්තිය, මේ පස්කම්මුණ කෙනෙක් මිනිසින් පවසන ලදහ. කවර පසෙක යත්: ඉෂ්ට වූ කාර්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාම සංහිත වූ ඇලුම් කටයුතු වූ ඇසින් දක්කයුතු රූමයෝ ය ... කනිත් ඇසියයුතු වූ ශබ්දයෝ ය ... නැහැයෙන් දකයුතු ගන්ධයෝ ය ... දිවෙන් දැකියුතු රසයෝ ය... ඉෂ්ට වූ කාර්තවූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාමසංහිත වූ ඇලුම් කටයුතු කයින් දකයුතු ස්පර්ශයෝ ය. උත්තිය, ඉෂ්ට වූ කාර්ත වූ මනාප වූ ප්‍රියස්වභාව ඇති කාමසංහිත වූ ඇලුම් කටයුතු මේ පස්කම්මුණයෝ මා විසින් පවසන ලදහ. උත්තිය, මේ පස්කම්මුණයන්ගේ ප්‍රභානාය පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: සම්මාදිට්ඨිය .. සම්මාසමාධියි යි. උත්තිය, මේ පස්කම්මුණයන්ගේ ප්‍රභානාය පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු යි.

කෙටැනි මිච්ඡන්ති වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය මෙසේ ය:

මිච්ඡන්ති සූත්‍රය, අකුසලධම්ම සූත්‍රය පටිපද සූත්‍ර දෙක ය. අසප්පුරිය සූත්‍ර දෙක ය, කුම්භ සමාධි වේදනා උත්තිය සූත්‍ර සතර යැ යි සූත්‍ර දශයෙකි.

4. පටිපතනීවග්ගො

1. 4. 1

පටිපතනීසුත්තං

31. සාවකපීයං :

ඒවජාපටිපත්තංඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිංසාමි සමමාපටිපත්තංඤ්ච. තං සුඤ්ඤාථ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඒවජාපටිපත්තං සෙය්‍යාපීදං: මිච්ඡාදිට්ඨි -පෙ- මිච්ඡාසමාධි. අයං චූළච්ඡි භික්ඛවෙ, ඒවජාපටිපත්තං. කතමා ච භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තං සෙය්‍යාපීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චූළච්ඡි භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තං.

1. 4. 2

පටිපතනසුත්තං

32. සාවකපීයං :

ඒවජාපටිපත්තංඤ්ච වො භික්ඛවෙ, දෙසිංසාමි සමමාපටිපත්තංඤ්ච, තං සුඤ්ඤාථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඒවජාපටිපත්තො: ඉධ භික්ඛවෙ, එකමො මො මිච්ඡාදිට්ඨිකො භොති -පෙ- මිච්ඡාසමාධි. අයං චූළච්ඡි භික්ඛවෙ, ඒවජාපටිපත්තො. කතමො ච භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තො ඉධ භික්ඛවෙ, එකමො මො සමමාදිට්ඨිකො භොති -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චූළච්ඡි භික්ඛවෙ, සමමාපටිපත්තො.

1. 4. 3

විරඬුසුත්තං

33. සාවකපීයං :

යෙසං තෙසංඤ්ච භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො විරඬො, විරඬො තෙසං අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකමයොති. යෙසං තෙසංඤ්ච භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො ආරඬො, ආරඬො තෙසං අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකමයොති. කතමො ච භික්ඛවෙ, අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො සෙය්‍යාපීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. යෙසං තෙසංඤ්ච භික්ඛවෙ, අයං අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො විරඬො, විරඬො තෙසං අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකමයොති. යෙසං තෙසංඤ්ච භික්ඛවෙ, අයං අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො ආරඬො, ආරඬො තෙසං අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො සමමාදුක්ඛකකමයොති.

1. 4. 4

පාරඬාමසුත්තං

34. සාවකපීයං :

අට්ඨිමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරඬාමනාය සංවග්ගන්ති. කතමෙ අට්ඨ: සෙය්‍යාපීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉමෙ මො භික්ඛවෙ, අට්ඨ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරඬාමනාය සංවග්ගන්ති. ඉදමචොච භගවා. ඉදං චත්ථා සුගතො අරාපරං එතදචොච සත්ථා:

1. කතමො අරියො-සීඉ.

4. පටිපත්ති වර්ගය

1. 4. 1

පටිපත්ති සූත්‍රය

31. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, තොපට මිට්‍යාප්‍රතිපත්තිය ද සමායක්ප්‍රතිපත්තිය ද දෙසමී. එය අසවු. මහණෙනි, මිට්‍යාප්‍රතිපත්ති කවර යත්: මිට්‍යාදෘෂ්ඨි යෑ ... මිට්‍යාසමාධි යි. මහණෙනි මෙ මිට්‍යාප්‍රතිපද යි කියනු ලැබේ යි. මහණෙනි, සමායක්ප්‍රතිපත්ති කවර යත්: සමායක්දෘෂ්ඨි ... සමායක්සමාධි යි. මහණෙනි, මෙ සමායක්ප්‍රතිපද යි කියනු ලැබේ.

1. 4. 2

පටිපත්ත සූත්‍රය

32. සැවැත් නුවර:

මහණෙනි, මිට්‍යාප්‍රතිපත් ඇත්තහු ද සමායක්ප්‍රතිපත් ඇත්තහු ද තොපට දෙසමී එය අසවු. මහණෙනි, මිට්‍යාප්‍රතිපත් ඇත්තේ කවරෙ යත්: මහණෙනි, මෙහි එකෙක් මිට්‍යාදෘෂ්ඨි ඇත්තේ වෙයි ... මිට්‍යාසමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මෙ මිට්‍යාප්‍රතිපත් ඇත්තේ ය යි කියනු ලැබේ යි. මහණෙනි, සමායක්ප්‍රතිපත් ඇත්තේ කවරෙ යත්: මහණෙනි මෙහි එකෙක් සමායක්දෘෂ්ඨි ඇත්තේ වෙයි...සමායක්සමාධි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි මෙ සමායක්ප්‍රතිපත් ඇත්තේ ය යි කියනු ලැබේ.

1. 4. 3

විරද්ධ සූත්‍රය

33. සැවැත් නුවර:

මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් අරිඅටභිමඟ වරදවන ලද ද, මෑන්වින් දුක් ගෙවීමට යන අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් වරදවන ලද ය. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් අරිඅටභිමඟ අරඹන ලද ද, මෑන්වින් දුක් ගෙවීමට යන අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් අරඹන ලදී. මහණෙනි අරිඅටභිමඟ කවරෙ යත්: හේ මෙසේ ය: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් මෙ අරිඅටභිමඟ වරදවන ලද ද, මෑන්වින් දුක් ගෙවීමට යන මෙ අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් වරදවන ලද ය. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් මෙ අරිඅටභිමඟ අරඹන ලද ද, මෑන්වින් දුක් ගෙවීමට යන මෙ අරිඅටභිමඟ ඔවුන් විසින් අරඹන ලද්දේ යි.

1. 4. 4

පාරධගම සූත්‍රය

34. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, මෙ අට දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට (-සසරින් නිවනට) යෑම පිණිස පවතින්. කවර අටෙකෑ යත්: සම්මාදිට්ඨි...සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මෙ අටදහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතින්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාරා යළි මතු ද මෙය වදාළ සේකි:

1. අපසකා තෙ මනුසෙසසු යෙ ජනා පාරගාමිනො,
අරායං ඉතරා පජා තීරමෙවානුධාවති.
2. යෙ ච ඛො සමුදදකඛාතෙ ධමම ධමමානුචක්කතො,
තෙ ජනා පාරමෙසසනි මලුමෙධයං සුදුසුතරං.
3. කණං ධමුං වීජ්ජනාය සුඤ්ඤං භාවෙථ පණ්ඩිතො,
ඕකා අනොකං ආගමම වීචෙකෙ යත් දුරමං.
4. තත්ථාභිරතිමිචෙජ්ජයා භිජ්ජා කාමෙ අකිංකමනො,
පරියොදපෙයා අඤ්ඤානං වික්කකෙලසෙභි පණ්ඩිතො.
5. යෙසං සමෙඛාධිඅඛෙගසු සමුචා වීක්කං සුභාවිතං,
ආදනපට්ඨිනිසසගෙන අනුපාදය යෙ රතා
විණාසවා ජුතිමනොතා තෙ ලොකෙ පරිනිබ්බුතාති.

1. 4. 5

සාමඤ්ඤසුතතං

35. සාමඤ්ඤඤාච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී සාමඤ්ඤඵලානි ච.
තං සුඤ්ඤං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං: අයමෙච අරියො
අට්ඨධිතිකො මගො. සෙය්‍යථිදං: සමුචාදිට්ඨී -පෙ- සමුචාසමාධි.
ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමානි ච භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤ-
ඵලානි: සොනාපත්ථිඵලං සකදගාමීඵලං අනාගාමීඵලං අරහත්ඵලං.
ඉමානි වුච්චන්ති භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤඵලානිති.

1. 4. 6

දුතිය සාමඤ්ඤසුතතං

36. සාමඤ්ඤඤාච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී සාමඤ්ඤඤාච.
තං සුඤ්ඤං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං: අයමෙච අරියො
අට්ඨධිතිකො මගො. සෙය්‍යථිදං: සමුචාදිට්ඨී -පෙ- සමුචාසමාධි.
ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමො ච භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤඤො:
යො ඛො භික්ඛවෙ, රාගකඛයො දෙසකඛයො මොහකඛයො අයං
වුච්චති භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤඤොති.

1. 4. 7

බ්‍රහමඤ්ඤසුතතං

37. බ්‍රහමඤ්ඤඤාච වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී බ්‍රහමඤ්ඤඵලානි ච.
තං සුඤ්ඤං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, බ්‍රහමඤ්ඤං: අයමෙච අරියො
අට්ඨධිතිකො මගො. සෙය්‍යථිදං: සමුචාදිට්ඨී -පෙ- සමුචාසමාධි.
ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, බ්‍රහමඤ්ඤං. කතමානි ච භික්ඛවෙ, බ්‍රහමඤ්ඤ-
ඵලානි: සොනාපත්ථිඵලං සකදගාමීඵලං අනාගාමීඵලං අරහත්ඵලං.
ඉමානි වුච්චන්ති භික්ඛවෙ, බ්‍රහමඤ්ඤඵලානිති.

1. අරහත්තං - පි 1, 2.

1. යම් ජන කෙනෙක් පරතෙරට යනසුලු වෙද්ද, මිනිසුන් අතර ඔහු අල්පයහ. වැලි මේ තදනා ප්‍රජාව මෙතෙර ම (සසරෙහි ම) ධාවන කෙරෙයි.

2. යම් කෙනෙකුත් මොනවට වදහළ දහමිනි දහම් අනුව පවතින සුලු වෙද්ද, ඒ ජනයෝ සුදුස්තර වූ මාරධෙයය (සසර) හැර පරතෙරට යන්නාහ.

3-4. පණ්ඩිත තෙමේ අකුසල්දහම් දුරු කොට කුසල්දහම් වඩනේ ය. නිවන ඇරඹ සසරින් කාමයන් අත්හැර පලිබෝධ නැති ව යම් විවේකයක දුකයේ ඇලියයුතු වේ නම් එහි ඇලීම කැමති වන්නේ ය. පණ්ඩිත තෙමේ කෙලෙසුන් කෙරෙන් සිත පිරිසිදු කරන්නේ යි.

5. යම් කෙනෙකුන්ගේ සිත බෝධාබ්‍යයන්හි මැනවින් වඩන ලද්ද, යම් කෙනෙක් උපාදන රහිත ව නිවනෙහි ඇලුණාහු ද, ලෙඩිහි බැබළීම ඇති ඒ රහත්හු පිරිනිව්‍යාහු යි.

1. 4. 5

සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

35. මහණෙනි, මහණුවම් ද මහණුවම්හි එල ද තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි මහණුවම් කවරෙ යත්: මේ අරි අට්ඨංග මැ යි. එ කවරෙ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි මේ මහණුවමැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මහණුවම්හි එල කවරෙ යත්: සෝකාපත්තිඵලය සකදගාමිඵලය අනාගාමිඵලය අරහත්ත ඵල යි. මහණෙනි, මොහු මහණුවම්හි එලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 6

දෙවන සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

36. මහණෙනි, ශ්‍රමණධර්මයත් ශ්‍රමණධර්මයෙහි එලත් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, ශ්‍රමණධර්මය කවරෙ යත්: මේ අරි අට්ඨංග මැ යි ඒ කවරෙ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි මේ ශ්‍රමණධර්මය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ශ්‍රමණධර්මයෙහි එල කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මහණෙනි මේ ශ්‍රමණධර්මයෙහි එලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 7

මුත්මඤ්ඤ සූත්‍රය

37. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයත් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි එලත් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වය කවරෙ යත්: මේ අරි අට්ඨංග මැ යි. එ කෙසේ යැ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි එල කවරෙ යත්: සෝකාපත්තිඵලය සකදගාමිඵලය අනාගාමිඵලය අරහත්තඵල යි. මහණෙනි මොහු ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි එලැ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 8

දුතිය චුහමඤ්ඤසුත්තං

38. චුහමඤ්ඤංඤ චො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී චුහමඤ්ඤසුඤ්ඤංඤ. තං සුඤ්ඤංඤ. කතමඤ්ඤ භික්ඛවෙ, චුහමඤ්ඤංඤ : අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො. සෙයාථිදංඤ : සමොදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චුච්චති භික්ඛවෙ, චුහමඤ්ඤංඤ. කතමො ච භික්ඛවෙ, චුහමඤ්ඤංඤො : යො චො භික්ඛවෙ, රාගකමයො දෙසකමයො මොහකමයො අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, චුහමඤ්ඤංඤොති.

1. 4. 9

චුහමචරියසුත්තං

39. චුහමචරියංඤ චො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී චුහමචරියඵලානි ච. තං සුඤ්ඤංඤ. කතමඤ්ඤ භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤ : අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො. සෙයාථිදංඤ : සමොදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චුච්චති භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤ. කතමානි ච භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤ ඵලානි : සොකාපකඤ්ඤංඤ සකදගාමීඵලං අනාගාමීඵලං අරහකඤ්ඤංඤ. ඉමානි චුච්චති භික්ඛවෙ, චුහමචරියඵලානිති.

1. 4. 10

දුතිය චුහමචරියසුත්තං

40. චුහමචරියංඤ චො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී චුහමචරියසුඤ්ඤංඤ. තං සුඤ්ඤංඤ. කතමඤ්ඤ භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤ : අයමෙව අරියො අට්ඨකිකො මග්ගො, සෙයාථිදංඤ : සමොදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චුච්චති භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤ. කතමො ච භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤො : යො චො භික්ඛවෙ, රාගකමයො දෙසකමයො මොහකමයො අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, චුහමචරියංඤොති.

(සබ්බං යාවජ්ඣනිදනමෙව)

පථිපකතිවග්ගො චතුසො.

තත්ත්වං :

පථිපකතිපථිපකො ච චිරදොඤ්ඤ ච පාරබ්බමො සාමදෙඤ්ඤන දො චුත්තා චුහමචරියංඤනපරෙ දුචෙ චුහමචරියංඤන දො චුත්තා චග්ගො තෙන පචුච්චති.

1. 4. 8

දෙවන බ්‍රහ්මඤ්ඤ සූත්‍රය

38. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයත් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි ප්‍රයෝජනත් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි ශ්‍රේෂ්ඨත්වය කවරෙ යත්; මේ අරිඅටභිමභ මෑ යි. එ කෙසේ යෑ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨත්ව යෑ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි ප්‍රයෝජන කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මහණෙනි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙහි ප්‍රයෝජනෑ යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 9

බ්‍රහ්මවරිය සූත්‍රය

39. මහණෙනි, තොපට බ්‍රහ්මසරත් බ්‍රහ්මසරෙහි එලත් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, බ්‍රහ්මසර කවරෙ යත්: මේ අරිඅටභිමභ මෑ යි එ කෙසේ යෑ යත්: සම්මාදිට්ඨි .. සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ බ්‍රහ්මසර යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බ්‍රහ්මසරඑල කවරෙ යත් සෝචත්එල සෙදගැමිඑල අනගැමිඑල රහත්එල යි. මහණෙනි, මොහු බ්‍රහ්මසරඑලා යි කියනු ලැබේ යි.

1. 4. 10

දෙවන බ්‍රහ්මවරිය සූත්‍රය

40. මහණෙනි, තොපට බ්‍රහ්මසරත් බ්‍රහ්මසරෙහි අර්ථත් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි බ්‍රහ්මසර කවරෙ යත්: මේ අරිඅටභිමභ මෑ යි. එ කෙසේ යෑ යත්: සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි මේ බ්‍රහ්මසර යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බ්‍රහ්මසරෙහි අර්ථත් කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් රාගක්ෂයයෙක් ද්වේෂක්ෂයයෙක් මෝහක්ෂයයෙක් වේ නම් මේ බ්‍රහ්මසරෙහි අර්ථත් යි කියනු ලැබේ යි.

(සියල්ල සැවැත්නුවර ම නිදන කොට ඇත.)

සිවුවැනි පටිපක්ඛි වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමමාලාව:

පටිපක්ඛි, පටිපන්න, චිරද්ධ, පාරභිගම යි සූත්‍ර සතරෙකි. සාමඤ්ඤ නමින් දෙකෙක් ද, බ්‍රහ්මඤ්ඤ නමින් දෙකෙක් ද, බ්‍රහ්මවරිය නමින් දෙකෙක් ද කියන ලදහ. මේ සූත්‍ර දශයෙන් වර්ග යයි කියනු ලැබේ.

5. අඤ්ඤාතිත්ථිය පෙය්‍යාලො

1. 5. 1

වීරාගසුත්තං

41. සාවකථියං :

අථ ඛො ජබ්බසුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමිංසු. උපසඤ්ඤාමිඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා ඵකමන්තං නිසීදිංසු. ඵකමන්තං භිසිංහො ඛො තෙ භික්ඛු හගවා ඵන්දලොච්චි: සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵචං පුච්චෙය්‍යාං, “කිමඤ්ඤාං ආවුසො, සමඤ්ඤා ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසති” ති? ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං “අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ. රාගචීරාගස්ථං ඛො ආවුසො හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසසති” ති.

සචෙ පන වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵචං පුච්චෙය්‍යාං: “අඤ්ඤාතිත්ථියා මග්ගො අඤ්ඤාතිත්ථියා රාගචීරාගායා” ති? ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අඤ්ඤාතිත්ථියා ආවුසො මග්ගො අඤ්ඤාතිත්ථියා රාගචීරාගායා” ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමො ච පටිපදා රාගචීරාගායා: අයමෙච අරියො අට්ඨධරිකො මග්ගො. සෙය්‍යාදීදං: සම්මාදීදං - ජෙ - සම්මාසමාධි. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පටිපදා රාගචීරාගායාති. ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 2

සංයොජනසුත්තං

42. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵචං පුච්චෙය්‍යාං: ‘කිමඤ්ඤාං ආවුසො, සමඤ්ඤා ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසති’ ති? ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: සංයොජනසුත්තං¹ ඛො ආවුසො, හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසසතිති.

සචෙ පන වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵචං පුච්චෙය්‍යාං: “අඤ්ඤාතිත්ථියා මග්ගො අඤ්ඤාතිත්ථියා සංයොජනසුත්තං” ති. ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අඤ්ඤාතිත්ථියා ආවුසො මග්ගො අඤ්ඤාතිත්ථියා සංයොජනසුත්තං” ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමො පටිපදා සංයොජනසුත්තං: අයමෙච අරියො අට්ඨධරිකො මග්ගො, සෙය්‍යාදීදං: සම්මාදීදං - ජෙ - සම්මාසමාධි. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො අයං පටිපදා සංයොජනසුත්තං” ති. ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 3

අනුසයසුත්තං

43. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵචං පුච්චෙය්‍යාං: “කිමඤ්ඤාං ආවුසො, සමඤ්ඤා ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසති” ති. ඵචං පුට්ඨා කුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤාතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ඵචං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අනුසයසුත්තං” ඛො ආවුසො හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසසති” ති.

1. අනුසයසුත්තං - ජෙසං.

5. අඤ්ඤාභීතීයපෙයතාලය

1. 5. 1

විරාග සූත්‍රය

41. සැවැත්තුවර:

එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ භික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළුයේක: "මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ "ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොසුළුහු කෙරෙහි බලසර වෙසේ ද"යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු. "ඇවැත්නි, රාගය දුරලීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලසර වෙසේ යි.

මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ "ඇවැත්නි, රාගය දුරලීම පිණිස මගෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතක් ඇද්ද"යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු. "ඇවැත්නි, රාගය දුරලීම පිණිස මගෙක් ඇත. 'පිළිවෙතක් ඇතැ' යි මහණෙනි රාගය දුරලීම පිණිස මහ කවරෙ යැ පිළිවෙත කවරෙ යැ යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. ඒ කෙසේ ය යත්: සම්මාදිට්ඨියැ... සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, රාගය දුරලීම පිණිස මේ මග යැ, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු.

1. 5. 2

සංයෝජන සූත්‍රය

42. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ "ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොසුළුහු කෙරෙහි බලසර වෙසේ ද"යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ ප්‍රකාශ කරවු: "ඇවැත්නි, සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලසර වෙසේ"යයි.

මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ "ඇවැත්නි සංයෝජන-ප්‍රභාණය පිණිස මගෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතක් ඇද්ද?"යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ විසඳන්නාහු ය: "ඇවැත්නි, සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස මගෙක් ඇත, පිළිවෙතක් ඇතැ යි. මහණෙනි, සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස මග කවරෙ යැ පිළිවෙත කවරෙ යැ යත්: මේ අරිඅටභිමග මැ යි. හෙ මෙසේ ය: සම්මාදිට්ඨියැ...සම්මාසමාධි යි. මහණෙනි, සංයෝජන-ප්‍රභාණය පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට මෙසේ විසඳන්නාහු යි.

1. 5. 3

අත්‍රුසය සූත්‍රය

43. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැරියෝ "ඇවැත්නි කුමක් පිණිස මහණ ගොසුළුහු කෙරෙහි බලසර වෙසේ ද"යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් "මහණෙනි එසේ පුළුවස්නා ලද තෙසි ඒ අන්තොටු පිරිවැරියනට "මෙසේවිසඳන්නාහු ය: ඇවැත්නි, අත්‍රුසය (නිදි ගත් කෙලෙස්) නැසීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලසර වෙසේ යි. මහණෙනි,

සචේ පන චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “අත්ථි පනාචුසො, මග්ගො අත්ථි පච්චද අනුසයසමුත්ථානායා”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අත්ථි චො ආචුසො මග්ගො, අත්ථි පච්චද අනුසයසමුත්ථානායා”ති. කතමො ච භික්ඛවෙ මග්ගො, කතමා පච්චද අනුසයසමුත්ථානායා: අයමෙව අරියො අට්ඨන්තිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද අනුසයසමුත්ථානායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 4

අද්ධානපුත්තං

44. සචේ චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමත්ථියං ආචුසො, සමග්ගෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං චුත්ථස්සති”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: අද්ධානපරිඤ්ඤා චො ආචුසො, භගවති බ්‍රහ්මචරියං චුත්ථස්සති”ති -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පච්චද අද්ධානපරිඤ්ඤා: අයමෙව අරියො අට්ඨන්තිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද අද්ධානපරිඤ්ඤායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 5

ආසවානසමුත්තං

45. සචේ චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමත්ථියං ආචුසො, සමග්ගෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං චුත්ථස්සති”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “ආසවානං ඛයාසං චො ආචුසො, භගවති බ්‍රහ්මචරියං චුත්ථස්සති”ති -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ මග්ගො, කතමා පච්චද ආසවානං ඛයාසං අයමෙව අරියො අට්ඨන්තිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද ආසවානං ඛයාසාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 6

චිජ්ජාවිමුක්ඛපුත්තං

46. සචේ චො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යා: “කිමත්ථියං ආචුසො, සමග්ගෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං චුත්ථස්සති”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “චිජ්ජාවිමුක්ඛඵලසච්ඡිකිරියාසං චො ආචුසො, භගවති බ්‍රහ්මචරියං චුත්ථස්සති”ති. -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ මග්ගො, කතමා පච්චද චිජ්ජාවිමුක්ඛඵලසච්ඡිකිරියාසං: අයමෙව අරියො අට්ඨන්තිකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සමොද්ධිං -පෙ- සමොසමාධිං. අයං භික්ඛවෙ මග්ගො, අයං පච්චද චිජ්ජාවිමුක්ඛඵලසච්ඡිකිරියාසාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 7

ඤාණදස්සනසුඤානං

47. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිජ්ඣියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යං: “කිමජ්ඣියං ආවුසො සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසති”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිජ්ඣියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “ඤාණදස්සනස්සං වො ආවුසො, හගවති. බ්‍රහ්මචරියං වුසසති”ති -පෙ- කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පට්ඨෙද ඤාණදස්සනාය, අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පට්ඨෙද ඤාණදස්සනායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිජ්ඣියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

1. 5. 8

අනුපාදසුඤානං

48. සචෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිජ්ඣියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යං: “කිමජ්ඣියං ආවුසො, සමඤ්ඤෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසති”ති? එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිජ්ඣියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ: “අනුපාදපරිනිබ්බානස්සං වො ආවුසො, හගවති බ්‍රහ්මචරියං වුසසති”ති. සචෙ පන වො භික්ඛවෙ; අඤ්ඤතිජ්ඣියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්චෙය්‍යං: “අජ්ඣි පනාවුසො, මග්ගො අජ්ඣි පට්ඨෙද අනුපාදපරිනිබ්බානායාති”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිජ්ඣියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථ, අජ්ඣි වො ආවුසො, මග්ගො අජ්ඣි පට්ඨෙද අනුපාදපරිනිබ්බානායාති: කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පට්ඨෙද අනුපාදපරිනිබ්බානාය, අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො අයං පට්ඨෙද අනුපාද පරිනිබ්බානායාති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිජ්ඣියානං පරිබ්බාජකානං එවං ව්‍යාකරෙය්‍යාථාති.

(සබ්බං සාවකථිනිදනං.)

අඤ්ඤතිජ්ඣියපෙය්‍යාට්ඨි

කත්‍රුද්දනං:

වීරාගසමඤ්ඤජනානුසයා අරුණාන ආසවකයා
විජ්ජාවිමුක්ඛඤාණංඤා අනුපාදති අට්ඨිමෙති.

1. පරිනිබ්බානාය - මජ්ඣ, ස්‍යා, 81

1. 5. 7

ඤාණදක්‍ෂන සූත්‍රය

47. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජියෝ “ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද?”යි මෙසේ නොප පුළුවියනාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවියනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ඇවැත්නි, ඤාණදක්‍ෂනය පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ”යි ...මහණෙනි, ඤාණදක්‍ෂනය පිණිස මග කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිආට්ඨමග මැ යි. එ මෙසේ යැ “සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි”යි. මහණෙනි, ඤාණදක්‍ෂනය පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත ය. මහණෙනි, එසේ පුළුවියනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

1. 5. 8

අනුපාද සූත්‍රය

48. මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජියෝ “ඇවැත්නි, කුමක් පිණිස මහණ ගොයුම්හු කෙරෙහි බබසර වෙසේ ද?”යි මෙසේ නොප පුළුවියනාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවියනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ඇවැත්නි, උපාදන රහිත වැ පිරිනිවීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බබසර වෙසේ”යි, මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජියෝ “ඇවැත්නි, උපාදන රහිත ව පිරිනිවීම පිණිස මගෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතක් ඇද්ද?”යි මෙසේ නොප පුළුවියනාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවියනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසන්නහු ය: “ඇවැත්නි, උපාදන රහිත වැ පිරිනිවීම පිණිස මගෙක් ඇත. පිළිවෙතක් ඇතැ යි. මහණෙනි, උපාදන රහිත වැ පිරිනිවීම පිණිස මග කවරේ ද පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අරිආට්ඨමග මැ යි. එ මෙසේ යැ: “සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි”යි. මහණෙනි, උපාදන රහිත වැ පිරිනිවීම පිණිස මේ මග ය, මේ පිළිවෙත යි. මහණෙනි, එසේ පුළුවියනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජියනට මෙසේ පවසන්නහු යි.

(සියල්ල සැවත නිදන කොට ඇත)

අක්කන්ධය පෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

විරාග, සංයොජන, අනුසය, අද්ධාන, ආසවක්ඛය, විජ්ජාවිමුක්ති, ඤාණදක්‍ෂනය, අනුපාද යි මේ සූත්‍රාන්ත අටෙකි යි.

6. සූරියපෙය්‍යාලො

1. 6. 1

කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

සබ්බං සාවස්ථිතිදනං.

49. සූරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බබ්බමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණංගං¹ එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධිතිස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බබ්බමං, එතං පුබ්බතිමිත්තං, යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තපෙය්‍යතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං: අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකතිස්සිතං වීරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං සමමාසමාසං භාවෙති -පෙ- සමමාවාවං භාවෙති, -පෙ- සමමාකමමන්තං භාවෙති -පෙ- සමමාආථිවං භාවෙති -පෙ- සමමාවායාමං භාවෙති -පෙ- සමමාසතිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකතිස්සිතං වීරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 6. 2

සීලසුත්තං

50. සූරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බබ්බමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණංගං¹; එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨධිතිස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බබ්බමං, එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං සීලසමුදයං. සීලසමුදයපෙය්‍යතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලසමුදයො අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකතිස්සිතං වීරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති: විවෙකතිස්සිතං වීරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමීං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලසමුදයො අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨධිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. අරුණංගං - මජ්ඣිම, සං. 1.

6. සූරියපෙයතාලය

1. 6. 1

කලාණමිතන සූත්‍රය

සියල්ල සැවැත් නිදන යැ.

49. මහණෙනි, යම් මේ අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මෙ පූර්වදිගම වෙයි, මෙ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලණමිතූරන් ඇති බවෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටභිමහ ඉපදීමට මෙ පූර්වදිගම වෙයි, මෙ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණ මිතූරන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලණ මිතූරන් ඇති මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙනි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි... සමාක්සඛිකල්පය වඩයි...සමාග්වචනය වඩයි...සමාක්කර්මාන්තය වඩයි...සමාගාර්ථිය වඩයි...සමාග්ව්‍යායාමය වඩයි.. සමාක්ස්මෘතිය වඩයි.. විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි කලණ මිතූරන් ඇති මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි. අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 2

සීල සූත්‍රය

50. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම වෙයි. මේ පූර්වනිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සීලසමපදව (සිවු පිරිසිදු සීලය) ක් වේ ද, මහණහට අරිඅටභිමහ ඉපදීමට මෙය පූර්වදිගම වෙයි, මෙ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය සීලසමපන්න මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, සීලසමපන්න මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි මෙ සස්තෙනි මහණ විවේකනි:ශ්‍රිත වූ විරාගනි:ශ්‍රිත වූ නිරෝධනි:ශ්‍රිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සම්මාදිව්ධිය වඩයි... විවේකනි:ශ්‍රිත වූ විරාගනි:ශ්‍රිත වූ නිරොධනි:ශ්‍රිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, සීලසමපන්න මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි. අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 3

ජන්දසුත්තං

51. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං ජන්දසමපද -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 4

අත්තසුත්තං

52. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අත්තසමපද -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 5

දිට්ඨිසුත්තං

53. සුරියස්ස භික්ඛවෙ උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං දිට්ඨිසමපද -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 6

අපපමාදසුත්තං

54. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අපපමාදසමපද -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 7

යොනියොසුත්තං

55. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං යොනියොමනාසිකාරසමපද. යොනියොමනාසිකාරසමපන්නෙසෙත්තං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙත්තං අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනාසිකාරසමපන්නො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති, ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමී. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොස්සග්ගපරිණාමී, එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනාසිකාරසමපන්නො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 6. 3

ඡන්ද සූත්‍රය

51. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම වෙයි. මේ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 4

අත්ත සූත්‍රය

52. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මෙ පූර්වදිගම ය, මෙ පූර්ව නිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් විත්ත-සමාද්ධන්වයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 5

දිට්ඨි සූත්‍රය

53 මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මෙ පූර්-වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් ඥාන සම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 6

අප්පමාද සූත්‍රය

54. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් අප්පමාද සම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පූර්වදිගම ය, මේ පූර්ව නිමිත්ත යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 7

යෝනියො සූත්‍රය

55. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උද වන හිරුට මේ පෙරවූ වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් යෝනියො මනසිකාරසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරවූ වෙයි, මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය, අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මේ නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනිස්සිත වූ විරාග නිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... විවේකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සම්මාසමාධිය වඩයි.මහණෙනි, නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණ කෙසේ අරිඤ්චිමහ වඩයි, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 6. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

56. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙස්සති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති. කර්ඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති රාගච්ඡයපරියොසානං දෙසච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියොසානං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡයපරියොසානං දෙසච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 6. 9

දුතිය සීලසුත්තං

57. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං සීලසමපද, සීලසමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති. (වීජ්‍යාරෙතඛං)

1. 6. 10

දුතිය ඡන්දසුත්තං

58. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං, යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං ඡන්දසමපද, ඡන්දසමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති:

1. 6. 11

දුතිය අත්තසුත්තං

59. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බතිමිත්තං යදිදං අත්තසමපද, අත්තසමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 8

දුතිය කලාණමිත්ත සූත්‍රය

56. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන තිරුව මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලාණමිත්තවයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ ය. අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලාණමිත්ත මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලාණමිත්ත මහණ කෙසේ නම් අරිඤ්චිමහ වඩා ද, අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ රාගචිතයෙහි පයඝ්වසානාන වූ ද්වේෂචිතයෙහි පයඝ්වසාන වූ මෝහචිතයෙහි පයඝ්වසාන වූ සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... රාගචිතයෙහි පයඝ්වසාන වූ ද්වේෂචිතයෙහි පයඝ්වසාන වූ මෝහචිතයෙහි පයඝ්වසාන වූ සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි. මහණෙනි, කලාණමිත්ත මහණ මෙසේ අරිඤ්චි මහ වඩයි. අරිඤ්චිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 6. 9

දුතිය සීලසූත්‍රය

57. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන තිරුව මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සිවුපිරිසිදු සීලයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, සීලසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි. ... බහුල කෙරේ යි.

(උතර කට යුතු යි.)

1. 6. 10

දුතිය ඡන්දසූත්‍රය

58. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන තිරුව මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කතකුකමාසකාකුලච්ඡන්දයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි. ... බහුල කෙරේ යි.

1. 6. 11

දුතිය අත්තසූත්‍රය

59. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන තිරුව මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් විත්තයමාද්ධන්වයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඤ්චිමහ ඉපදීමට මෙය පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, විත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 12

දුතිය දිට්ඨිසුත්තං

60. සුරියස්ස භික්ඛවෙ උදයනො එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං දිට්ඨිසමපද -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 13

දුතිය අපපමාදසුත්තං

61. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අපපමාදසමපද, අපපමාදසමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 6. 14

දුතිය යොනියොසුත්තං

62. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය එතං පුබ්බඛගමං. එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං යොනියොමනසිකාරසමපද. යොනියොමනසිකාර සමපන්නසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං බහුලීකරිස්සතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපන්නො අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං බහුලීකරොති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති රාගච්චනයපරියොසානං දෙසච්චනයපරියොසානං මොඝච්චනය පරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාර සමපන්නො අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිතං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

සුරියපෙයාඤ්චි.

තත්ථාදානං:

කලයාණමිත්තං පිලංඤා ජනෙඤ ච අත්තසමපද
දිට්ඨි ච අපපමාදෙ ච යොනියො භවති යත්තමඤ්චි.

1. 6. 12

දුකිය දිට්ඨිසූත්‍රය

60. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් ඥාන සම්පත්තියෙක් වේ ද මහණහට අරිඅට්ඨිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 13

දුකිය අප්පමාද සූත්‍රය

61. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් අප්පමාදසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅට්ඨිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මේ කැමැති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 6. 14

දුකිය යෝනියො සූත්‍රය

62. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅට්ඨිමහ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅට්ඨිමහ වඩන්නේ ය. අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරන්නේ ය. යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ කෙසේ නම් අරිඅට්ඨිමහ වඩා ද. අරිඅට්ඨිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ රාගචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ ද්වේෂචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ මෝහචිතයෙහි පයඨ්වසානය වූ සමාක්දෘෂ්ටිය වඩයි ... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ අරිඅට්ඨිමහ වඩයි. අරිඅට්ඨිමහ බහුල කෙරේ යයි.

සුරියපෙයාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කල්‍යාණමිත්ත, සීල, ඡන්ද, අත්ත, දිට්ඨි, අප්පමාද යි සූත්‍ර යුගල සයෙකි. යෝනියො සූත්‍ර යුගලය සත් වැනි වේ. (වර්ගයෙහි සූත්‍ර මුළුල්ල කුඳුසෙකි) යි.

7. එකධම්මපෙය්‍යාලො

1. 7. 1

කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

63. සාවතස්සීයා :

එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො, යද්දං කල්‍යාණමිත්තතා, කල්‍යාණමිත්තසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙස්සති අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලී-කරිස්සතීති. කරුණො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති චිචෙකනිස්සිතං චිරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං චොස්සග්ග-පරිණාමිං, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 7. 2

සීලසුත්තං

64. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං සීලසමපද, සීලසමපන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං --පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 7. 3

ජන්දසුත්තං

65. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං ජන්දසමපද, ජන්දසමපන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං -පෙ- බහුලී-කරොතිති.

1. 7. 4

අත්තසුත්තං

66. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං අත්තසමපද, අත්තසමපන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

7. ඒකධම්ම පෙය්‍යාලය

1. 7. 1

කලාණම්මත්ත සූත්‍රය

63. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, අරිඅටභිමභ ඉපදීම පිණිස එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක යත්: මේ කලාණම්මත්තවය යි. මහණෙනි, අරිඅටභිමභ වඩන්නේ ය, අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලාණම්මත්ත ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලාණම්මත්ත ඇති මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමභ වඩා ද, අරිඅටභිමභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නතු වූ සම්මාදිව්ඨිය වඩයි...සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, කලාණම්මත්ත ඇති මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඅටභිමභ වඩයි, අරිඅටභිමභ බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 2

සීල සූත්‍රය

64. මහණෙනි, අරිඅටභිමභ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ සිටුපිරිසිදු සීලය යි. මහණෙනි, සීලයම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 3

ජන්ද සූත්‍රය

65. මහණෙනි, අරිඅටභිමභ ඉපදීමට මේ එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ කන්තුකමානා කුසලච්ඡන්දය යි. මහණෙනි, ජන්දයම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 4

අත්ත සූත්‍රය

66. මහණෙනි, අරිඅටභිමභ ඉපදීමට මේ එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ චිත්තසම්පන්නිය යි. මහණෙනි, චිත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 5

දිට්ඨිසුත්තං

67. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං දිට්ඨිසම්පද, දිට්ඨි-සම්පන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 7. 6

අසමාදසුත්තං

68. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං අසමාදසම්පද, අසමාදසම්පන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 7. 7

යොනියොසුත්තං

68. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං යොනියො මනසිකාර-සම්පද. යොනියොමනසිකාරසම්පන්නසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙත්ති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිත්ති. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියො මනසිකාරසම්පන්නො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති, ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති, වීචෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං චොක්ඛග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පන්නො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 7. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

70. සාවකට්ඨිං :

එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨංඛිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යද්දං කල්‍යාණමිත්තනා කල්‍යාණ-මිත්තසෙස්සනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙත්ති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරිත්ති. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති, රාගච්ඡායපරියොසානං දොසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති, රාගච්ඡාය-පරියොසානං දොසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 7. 5

දිට්ඨි සූත්‍රය

67. මහණෙනි, අරිද්ධම්ම ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ ඥාණසම්පත්තිය යි. මහණෙනි, ඥාණසම්පත්ත මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 6

අප්පමාද සූත්‍රය

68. මහණෙනි, අරිද්ධම්ම ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ අප්පමාද සම්පත්තිය යි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පත්ත මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 7

යෝනියො සූත්‍රය

69. මහණෙනි, අරිද්ධම්ම ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ යෝනියොමනසිකාර සම්පත්තිය යි. මහණෙනි, අරිද්ධම්ම වඩන්නේ ය. අරිද්ධම්ම බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාර සම්පත්ත මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිද්ධම්ම වඩා ද, අරිද්ධම්ම බහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ විචේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නමා වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ මෙසේ අරිද්ධම්ම වඩයි, අරිද්ධම්ම බහුල කෙරේ යයි.

1. 7. 8

දුක්ඛ කල්‍යාණමිත්ත සූත්‍රය

70. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, අරිද්ධම්ම ඉපදීම පිණිස එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්; මේ කල්‍යාණමිත්තවය යි. මහණෙනි, අරිද්ධම්ම වඩන්නේ ය. අරිද්ධම්ම බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කල්‍යාණමිත්ත මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්ත මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිද්ධම්ම වඩා ද, අරිද්ධම්ම බහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ රාගචනයෙහි පයඝ්වසානය වූ ද්වේභවනයෙහි පයඝ්වසානය වූ මෝහචනයෙහි පයඝ්වසානය වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... රාගචනයෙහි පයඝ්වසානය වූ ද්වේභ චනයෙහි පයඝ්වසානය වූ මෝහචනයෙහි පයඝ්වසානය වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්ත මහණ තෙමේ මෙසේ අරිද්ධම්ම වඩයි, අරිද්ධම්ම බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 9

දුතිය සිලසුත්තං

71. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං සිලසම්පද. සිලසම්පන්නාසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 10

දුතිය ඡන්දසුත්තං

72. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං ඡන්දසම්පද. ඡන්දසම්පන්නාසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 11

දුතිය අත්තසුත්තං

73. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං අත්තසම්පද. අත්තසම්පන්නාසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 12

දුතිය දිට්ඨිසුත්තං

74. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං දිට්ඨිසම්පද. දිට්ඨිසම්පන්නාසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 13

දුතිය අප්පමාදසුත්තං

75. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උප්පාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං අප්පමාදසම්පද. අප්පමාදසම්පන්නාසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 7. 9

දුතිය සීල සූත්‍රය

71. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ සිවු පිරිසිදු සීලය යි. මහණෙනි, සීලසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 10

දුතිය ඡන්ද සූත්‍රය

72. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දය යි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 11

දුතිය අත්ත සූත්‍රය

73. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ විත්තසම්පන්නිය යි. මහණෙනි, විත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 12

දුතිය දිට්ඨි සූත්‍රය

74. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උදව් ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ ඤාණසම්පන්නිය යි. මහණෙනි, ඤාණසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමැති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 13

දුතිය අප්පමාද සූත්‍රය

75. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උපකාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ අප්‍රමාද සම්පන්නිය යි. මහණෙනි, අප්‍රමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි... බහුල කෙරේ යි.

1. 7. 14

දුතිය යෝනියොසාසුත්තං

76. එකධම්මො භික්ඛවෙ, බහුකාරො අරියස්ස අට්ඨඛිතිකස්ස මග්ගස්ස උපපාදය. කතමො එකධම්මො: යදිදං යෝනියොමනසිකාරසම්පද. යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තාසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛං. අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ; භික්ඛු යෝනියොමනසිකාරසම්පන්නො. අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති, රාගච්ඡයපරියොසානං දෙසච්ඡයපරියොසානං මොහච්ඡයපරියොසානං. එවං මො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෝනියොමනසිකාරසම්පන්නො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති.

එකධම්මපෙය්‍යාලී.

තමුද්දනං:

කල්‍යාණමිත්තං සීලංඤා ජජෙදු ව අනන්තමපද
දිට්ඨි ව අපමාදෙ ව යෝනියො භවති සත්තමනති..

1. 7. 14

දුතිය යෝනියො සුත්‍රය

76. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ ඉපදීමට එක් දහමෙක් බොහෝ උප-
කාර ඇත්තේ වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: මේ යෝනියොමනසිකාර
සම්පත්තිය යි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය, අරිඅටභිමහ බහුල
කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින්
කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ
කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි,
මෙසස්නෙහි මහණ තෙමේ රාගය දුරලීම කෙළවර කොට ද්වේෂය
දුරලීම කෙළවර කොට මෝහය දුරලීම කෙළවර කොට සම්මාදිව්ඨිය
වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න
මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩයි, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යි.

ඵකධම්මපෙයඤාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

කලාඤාමිත්ත, සීල, ඡන්ද, අත්ත, දිට්ඨි, අපච්ඡාද යි.
සුත්‍රසුභල සයෙකි. යෝනියො සුත්‍ර සුභලය සත් වැනි වේ.
(වර්ගයෙහි සුත්‍ර මුළුල්ල තුදුසෙකි.) යි

8. දුතිය එකධම්මපෙය්‍යාලො

1. 8. 1

කල්‍යාණමිතසුත්තං

77. සාවඤ්ඤා :

නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙව සමනුපසසාමී, යෙන අනුසරෙතො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති. යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, කල්‍යාණමිතතා. කල්‍යාණමිතසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙය්‍යති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරෙය්‍යති. කප්ඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති, විචේකනීසුත්තං විරාගන්සුත්තං නිරොධනීසුත්තං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිතො කල්‍යාණසභායො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරෙය්‍යති.

1. 8. 2

සීලසුත්තං

78. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙව සමනුපසසාමී, යෙන අනුසරෙතො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති. යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, සීලසමපදං. සීලසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරෙය්‍යති.

1. 8. 3

ජන්දසුත්තං

79. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙව සමනුපසසාමී, යෙන අනුසරෙතො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති. යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, ජන්දසමපදං. ජන්දසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරෙය්‍යති.

1. 8. 4

අත්තසුත්තං

80. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙව සමනුපසසාමී, යෙන අනුසරෙතො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනො වා අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති. යට්ඨිදං භික්ඛවෙ, අත්තසමපදං. අත්තසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරෙය්‍යති.

8 දුතිය ඵකධම්මපෙය්‍යාලය

1. 8. 1

කල්‍යාණමිත්ත සූත්‍රය

77. සැවැත්තුචර:

මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නුපන් අරිඅටභිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඅටභිමහන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ කල්‍යාණ- මිත්‍රත්වය යම් බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, අරිඅටභිමහ වඩන්නේ ය. අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කල්‍යාණමිත්‍ර මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්‍ර මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩා ද, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුර කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැඹුරු වූ යම්මාදීටඨිය වඩයි...යම්මා සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්‍ර මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඅටභි- මහ වඩයි, අරිඅටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 2

සීල සූත්‍රය

78. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නුපන් අරිඅටභිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඅටභිමහන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ සිවුපිරිසිදු සීලය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, සිල්සපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 3

ඡන්ද සූත්‍රය

79. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නුපන් අරිඅටභිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඅටභිමහන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ කන්තුකමාසාකුසලච්ඡන්දය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නො ම දකිමි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති විය යුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 4

අත්ත සූත්‍රය

80. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නුපන් අරිඅටභිමහන් උපදී ද, උපන් අරිඅටභිමහන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ චිත්තසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අන් දහමක් මම නො ම දකිමි. මහ- ණෙනි, සිත්සපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 5

දිට්ඨිසුත්තං

81. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙවි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ජති. යථාදිදං භික්ඛවෙ, දිට්ඨිසම්පද, දිට්ඨිසම්පන්නසෙසකං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 6

අප්පමාදසුත්තං

82. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙවි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ජති. යථාදිදං භික්ඛවෙ, අප්පමාදසම්පද, අප්පමාදසම්පන්නසෙසකං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 7

යොනියොසුත්තං

83. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙවි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ජති, යථාදිදං භික්ඛවෙ, යොනියොමනසිකාරසම්පද, යොනියොමනසිකාරසම්පන්න-
ඥාසකං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරිසසතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පනෙනා අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති, විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පනෙනා අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 8. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්තසුත්තං

84. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙවි සමනුපසසාමී, යෙන අනුප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො උප්පජ්ජති, උප්පනෙනා වා අරියො අට්ඨංඛිනිකො මග්ගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ජති, යථාදිදං භික්ඛවෙ, කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තසෙසකං භික්ඛවෙ, පාටිකඛිං අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරිසසතිති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති, රාගච්ඡන්දසපරියොසානං දෙසච්ඡන්දසපරියොසානං මොහච්ඡන්දසපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 8. 5

දිට්ඨි සූත්‍රය

81. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳට්ඨිමහත් උපදී ද, උපත් අරිඳට්ඨිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ ඤාණ-සම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, නැණසපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 6

අප්පමාද සූත්‍රය

82. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳට්ඨිමහත් උපදී ද, උපත් අරිඳට්ඨිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ අප්පමාද-සම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පත්ත මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 7

යෝනියො මහුත්‍රය

83. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳට්ඨිමහත් උපදී ද, උපත් අරිඳට්ඨිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අරිඳට්ඨිමහ වඩන්නේ ය, අරිඳට්ඨිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ කෙසේ නම් අරිඳට්ඨිමහ වඩා ද, අරිඳට්ඨිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ විචේකය ඇසුරු කළ චිරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැඹුරු වූ සම්මාදිවධිය වඩයි...සම්මා සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ මෙසේ අරිඳට්ඨිමහ වඩයි, අරිඳට්ඨිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 8

දුතිය කල්‍යාණමිත්ත සූත්‍රය

84. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳට්ඨිමහත් උපදී ද, උපත් අරිඳට්ඨිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මේ කල්‍යාණ මිත්‍රත්වය යම් බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අරිඳට්ඨිමහ වඩන්නේ ය. අරිඳට්ඨිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණමිතුරන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, කලණ මිතුරන් ඇති මහණ කෙසේ නම් අරිඳට්ඨිමහ වඩා ද, අරිඳට්ඨිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි රුගචිනායාගේ පයඛිවසානාය කොට ද්වේභචිනායාගේ පයඛිවසානාය කොට මෝභචිනායාගේ පයඛිවසානාය කොට සමාග්දෘක්චිය වඩයි... සමාග්දෘක්චිය වඩයි. මහණෙනි, කලණමිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඳට්ඨිමහ වඩයි, අරිඳට්ඨිමහ බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 9

දුතිය සිලසුතතං

85. නාහං හිකඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථසීදං හිකඛවෙ, සිලසමපදා. සිලසමපනනාසෙසනං හිකඛවෙ, හිකඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 10

දුතිය ඡන්දසුතතං

86. නාහං හිකඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථසීදං හිකඛවෙ, ඡන්දසමපද. ඡන්දසමපනනාසෙසනං හිකඛවෙ, හිකඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 11

දුතිය අත්තසුතතං

87. නාහං හිකඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථසීදං හිකඛවෙ, අත්තසමපද. අත්තසමපනනාසෙසනං හිකඛවෙ, හිකඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 12

දුතිය දිට්ඨිසුතතං

88. නාහං හිකඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථසීදං හිකඛවෙ, දිට්ඨිසමපද. දිට්ඨිසමපනනාසෙසනං හිකඛවෙ, හිකඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 13

දුතිය අපපමාදසුතතං

89. නාහං හිකඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මමපි සමනුපසසාමී, යෙන අනුපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනොතා වා අරියො අට්ඨඛිතො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ජති, යථසීදං හිකඛවෙ, අපපමාදසමපද. අපපමාදසමපනනාසෙසනං හිකඛවෙ, හිකඛුනො පාවිකඛිං. -පෙ- බහුලීකරොතිති.

1. 8. 9

දුතිය සිල සූත්‍රය

85. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවහීමෙන් උපදී, උපත් අරිඳවහීමෙන් වැඩීමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ සිවුපිරිසිදු සිලය යම් බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, සිල්සපත් මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 10

දුතිය ඡන්ද සූත්‍රය

86. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවහීමෙන් උපදී ද උපත් අරිඳවහීමෙන් වැඩීමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ කත්තුකමාතාකුසලවිජන්දය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, ඡන්දසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යි.

1. 8. 11

දුතිය අත්ත සූත්‍රය

87. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවහීමෙන් උපදී ද, උපත් අරිඳවහීමෙන් වැඩීමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ විත්තසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, විත්තසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 12

දුතිය දිට්ඨි සූත්‍රය

88. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවහීමෙන් උපදී ද උපත් අරිඳවහීමෙන් වැඩීමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ ඤාණ සම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, ඤාණසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8. 13

දුතිය අප්පමාද සූත්‍රය

89. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නූපත් අරිඳවහීමෙන් උපදී ද, උපත් අරිඳවහීමෙන් වැඩීමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ අප්පමාදසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අත් එක් දහමකුදු මම නොම දකිමි. මහණෙනි, අප්පමාදසම්පන්න මහණහු විසින් මෙය කැමති වියයුතු යි ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 8: 14

දුතිය යෝනියොසායුතං

44. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙසු සමනුපසසාමී, යෙන අනුසරෙනො වා අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො උපපජ්ජති, උපපනෙතො වා අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡති, යථයිදං භික්ඛවෙ, යෝනියොමනසිකාරසම්පදං, යෝනියොමනසිකාරසම්පනා-
 යෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනෝ පාටිකඛිං අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරිසසතීති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෝනියොමනසිකාරසම්පනෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති. රාගච්ඡායපරියොසානං ද්වේශච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියො-
 සානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෝනියොමනසිකාරසම්පනෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති.

දුතිය එකධම්මපෙය්‍යාලො.

කත්‍රාද්දනා:

කල්‍යාණමිත්තං සීලංඤා ජන්තෙ ව අත්තසම්පද
 දිට්ඨි ව අපමාදෙ ව යෝනිමසා හවති සත්තමහාති.

1. 8. 14

දුතිය යෝනියො සුත්‍රය

90. මහණෙනි, යම් දහමක් හේතු කොට නුපන් අරිදට්ඨිමහත් උපදී ද, උපන් අරිදට්ඨිමහත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ද, මහණෙනි, මේ යෝනියොමනසිකාරසම්පත්තිය යම්බඳු නම් එබඳු අන් එක් දහමකුදු මම නො ම දැකිමි. මහණෙනි, අරිදට්ඨිමහ වඩන්නේ ය අරිදට්ඨිමහ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ කෙසේ නම් අරිදට්ඨිමහ වඩා ද, අරිදට්ඨිමහ බහුල කෙරේ ද යත් : මහණෙනි, මෙහි මහණ රාහවිතයාගේ පයඨවසානාය කොට ද්වේෂවිතයාගේ පයඨවසානාය කොට මෝහවිතයාගේ පයඨවසානාය කොට සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පත්ත මහණ මෙසේ අරිදට්ඨිමහ වඩයි, අරිදට්ඨිමහ බහුල කෙරේ යයි.

දුතිය ඵකධම්ම පෙයාරාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

කලායාණමත්ත, සීල, ඡන්ද, අත්ත, දිට්ඨි, අජපමාද යි සුත්‍ර සුගල සයෙකි. යෝනියො සුත්‍රසුගලය සත් වැනි වේ. (වර්ගයෙහි සුත්‍ර මුළුල්ල තුදුසෙකි) යි.

9. ගබ්භාපෙය්‍යාලො

1. 9. 1

පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා

91. සාවකථීයං :

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගබ්භානදී පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා, පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨවිණ්ණං මග්ගං භාවෙනොතා අරියං අට්ඨවිණ්ණං මග්ගං ඛහුලීකරොනොතා නිබ්බානානිකොතො හොති, නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපට්ඨානො. කප්පඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨවිණ්ණං මග්ගං භාවෙනොතා අරියං අට්ඨවිණ්ණං මග්ගං ඛහුලීකරොනොතා නිබ්බානානිකොතො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපට්ඨානො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමදාදීට්ඨිං භාවෙති, ඒවෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං චොසසඤ්ඤාපරිණාමිං -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති ඒවෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං චොසසඤ්ඤාපරිණාමිං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨවිණ්ණං මග්ගං භාවෙනොතා අරියං අට්ඨවිණ්ණං මග්ගං ඛහුලීකරොනොතා නිබ්බානානිකොතො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපට්ඨානො.

1. 9. 2

දුක්ඛ පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා

92. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන පට්ඨානොති.

1. 9. 3

කකිස පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා

93. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචීරවතී නදී පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන පට්ඨානොති.

1. 9. 4

චතුස්ස පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා

94. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා පාච්ඡන්දනාසුඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපට්ඨානොති.

9. ගඛනාපෙය්‍යාලය

1. 9. 1

පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

91. සැවැත්භූවර:

මහණෙනි, යම්යෙක් ගඛනා නම් ගඟ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ අරිඳවභිමඟ වඩන්නේ අරිඳවභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඳවභිමඟ වඩන්නේ අරිඳවභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනීයසිත වූ විරාගනීයසිත වූ නිරෝධනීයසිත වූ වොස්සඟ්ගයට නැඹුරු වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි... විවේකනීයසිත වූ විරාගනීයසිත වූ නිරෝධනීයසිත වූ වොස්සඟ්ගයට නැඹුරු වූ සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මහණ මෙයෙක් අරිඳවභිමඟ වඩන්නේ අරිඳවභිමඟ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 2

දුතියපාවිතනීන්ත සූත්‍රය

92. මහණෙනි, යම්යෙක් යමුනා ගඟ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 3

තතිය පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

93. මහණෙනි, යම්යෙක් අවිරවණී ගඟ පැදුම් දිගට නැමුණි පැදුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැදුම් දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 4

වකුත්ථ පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

94. මහණෙනි, යම්යෙක් සරභු ගඟ පැදුම් දිගට නැමුණි පැදුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැදුම්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 5

පඤ්චම පාචිනනිනනසුභතං

95. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී පාචිනනිනනා පාචිනපොණා පාචිනපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 6

ජට්ඨ පාචිනනිනනසුභතං

96. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො, සෙය්‍යරීදු: ගඤ්ඤා යමුනා අචිරවතී සරභු මහී. සඛ්ඛා නා පාචිනනිනනා පාචිනපොණා පාචිනපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති

1. 9. 7

සමුද්දනිනනසුභතං

97. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඤ්ඤා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිඤ්ඤානනිනනා හොති නිඤ්ඤානපොණො නිඤ්ඤාන පඤ්චාරො. කරඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිඤ්ඤානනිනනා හොති නිඤ්ඤානපොණො නිඤ්ඤානපඤ්චාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, චිට්ඨකනිසස්සිතං චිරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොසසග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛහුලීකරොතො නිඤ්ඤානනිනනා හොති නිඤ්ඤානපොණො නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 8

දුතිය සමුද්දනිනනසුභතං

98. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 9

තතිය සමුද්දනිනනසුභතං

99. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්චාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිඤ්ඤානපඤ්චාරොති.

1. 9. 5

පඤ්චම පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

95. මහණෙනි, යමයේ මභී ගහ පඤ්චදිගට නැමුණි පඤ්ච දිගට නැඹුරු වූවා පඤ්ච දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 6

ඡන්ද පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

96. මහණෙනි, යම කිසි මහානදීහු එනම්: ගඞ්ඨා යමුනා අචිරවභී සරභු මභී නදීහු වෙද් ද, යමයේ ඒ සියල්ලෝ පෙරදිගට නැමුණාහු පෙර-දිගට නැඹුරු වූවාහු පෙරදිගට බර වූවාහු වෙද්ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බරවූයේ වේ යයි.

1. 9. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

97. මහණෙනි, යමයේ ගඞ්ඨා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ තෙසේ නම් අරිඅටභි මහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විචේකය ඇසුරු කළ වීරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සම්මාදිවධිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මහණ මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

98. මහණෙනි, යමයේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 9

තතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

99. මහණෙනි, යමයේ අචිරවභී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 10

චතුස්ස ඍමුද්දනිනනසුක්කං

100. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ සරහු නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛාරොති.

1. 9. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනනසුක්කං

101. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛාරොති.

1. 9. 12

ඡට්ඨ සමුද්දනිනනසුක්කං

102. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාවි මහානදියො. සෙය්‍යරීදං ගඛ්භා යමුනා අචිරවතී සරහු මහී. සබ්බා නා සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො, හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුද්දාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති, වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොසසග්ගපරිණාමී. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරොති.

ගඛ්භාපෙය්‍යාලී*

කමුද්දනා:

ඡ පාචිනතො නිත්තා ඡ ච නිත්තා සමුද්දතො
එතෙ ඤෙ ඤාදස භොහති වග්ගො තෙන පච්චිච්ඡිති.

* ඉතො පරං අසාමාන්‍යා දුර්ගතංගාපෙය්‍යාලීතො තථිගතංගාපෙය්‍යාලීතො චතුස්සංගාපෙය්‍යාලීතොභී තයො වග්ගා සිංහලපොතට්ඨකපු පෙය්‍යාලීභිත නිද්දිට්ඨා.

1. 9. 10

චතුස්සංඝායන සමුද්දන්තන සූත්‍රය

100. මහණෙනි, යම්කිසි සරණු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැමුණු වුවා මුහුදට බර වුවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ කෙනෙ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 9. 11

පඤ්චම සමුද්දන්තන සූත්‍රය

101. මහණෙනි, යම්කිසි මහි නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැමුණු වුවා මුහුදට බර වුවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බරවූයේ වේ යයි.

1. 9. 12

ජට්ඨ සමුද්දන්තන සූත්‍රය

102. මහණෙනි, යම්කිසි මහා නදීහු එනම්: ගඞ්ඨා යමුනා අවරවනී සරණු මහි නදීහු වෙද්ද, යම්කිසි ඒ සියල්ලෝ මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැමුණු වුවාහු මුහුදට බර වුවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅට්ඨිමහ වඩනුයේ අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅට්ඨිමහ වඩනුයේ අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සක්කෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමමාදිවනීය වඩයි...සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ කෙනෙම අරිඅට්ඨිමහ වඩනුයේ අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

ගඞ්ඨාපෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාචීනගිත්ත සූත්‍ර පදෙයකි. සමුද්දන්තන සූත්‍ර ද සදෙයකි. මේ ජක්ක දෙක සූත්‍ර දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ යි.

10. දුතියගඬුනාපෙසසාලො

1. 10. 1

පාචනනිත්තසුඤ්ඤා

103. සෙසයරාපි භික්ඛවෙ, ගඬුනා නදී පාචනනිත්තසු ජාචනපොඤ්ඤා පාචනපඤ්ඤා. එවලෙව වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං දඬුඬුඬුකං මග්ගං භාවෙතො අරියං දඬුඬුඬුකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපඤ්ඤා. කරුණු භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං දඬුඬුඬුකං මග්ගං භාවෙතො අරියං දඬුඬුඬුකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපඤ්ඤා ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති රාගච්ඡාය-පරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං -පෙ-සමමාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං. එව වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං දඬුඬුඬුකං මග්ගං භාවෙතො අරියං දඬුඬුඬුකං මග්ගං බහුලී-කරොනො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බාන-පඤ්ඤා. රොති.

1. 10. 2

දුතිය පාචනනිත්තසුඤ්ඤා

104. සෙසයරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී පාචනනිත්තසු ජාචන-පොඤ්ඤා පාචනපඤ්ඤා, එවලෙව වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා. රොති.

1. 10. 3

තතිය පාචනනිත්තසුඤ්ඤා

105. සෙසයරාපි භික්ඛවෙ, අච්ඡායනදී පාචනනිත්තසු ජාචනපොඤ්ඤා පාචනපඤ්ඤා. එවලෙව වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා-රොති.

1. 10. 4

චතුස්ථ පාචනනිත්තසුඤ්ඤා

106. සෙසයරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී පාචනනිත්තසු ජාචනපොඤ්ඤා පාචනපඤ්ඤා. එවලෙව වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා. රොති.

10. දුකිය නඩඟාපෙය්‍යාලය

1. 10. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

103. මහණෙනි, යම්සේ ගඬගා තදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අර්ථදානමහ, වඩන්තේ අර්ථදානමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අර්ථදානමහ වඩන්තේ අර්ථදානමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසේනෙහි මහණ රාගචිතය පයඨවසානය වූ ද්වේෂචිතය පයඨවසානය වූ මෝහචිතය පයඨවසානය වූ සමායෝදාෂ්ටිය වඩයි ... රාගචිතය පයඨවසානය වූ ද්වේෂචිතය පයඨවසානය වූ මෝහචිතය පයඨවසානය වූ සමායෝදාෂ්ටිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අර්ථදානමහ වඩනනේ අර්ථදානමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1: 10. 2

දුකිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

104. මහණෙනි, යම්සේ යමුසා ගහ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 3

තනිය පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

105. මහණෙනි, යම්සේ අචිරවතී ගහ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බරවූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බරවූයේ වේ යයි.

1. 10. 4

චතුත්ථ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

106. මහණෙනි, යම්සේ සරභු ගහ පැදුම්දිගට නැමුණි පැදුම් දිගට නැඹුරු වූවා පැදුම්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 5

පඤ්චම පාචිනනිනනසුක්කං

107. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී පාචිනනිනන පාචිනපොණා පාචිනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානා-පඤ්ඤාරොති.

1. 10. 6

ඡට්ඨ පාචිනනිනනසුක්කං

108. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො, සෙය්‍යරීදා: ගඬ්ඨා යමුනා අචිරවතී සරහු මහී, සඬ්ඛා තා පාචිනනිනන පාචින-පොණා පාචිනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානාපඤ්ඤාරොති.

1. 10. 7

සමුද්දනිනනසුක්කං

109. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඬ්ඨා නදී සමුද්දනිනන සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානානිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කප්ඤ්ඤ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානානිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති රාගච්ඡාසානං දෙසච්ඡාසානං දෙසච්ඡාසානං දෙසච්ඡාසානං -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡාසානං දෙසච්ඡාසානං දෙසච්ඡාසානං දෙසච්ඡාසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානානිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 10. 8

දුතිය සමුද්දනිනනසුක්කං

110. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිනන සමුද්දපොණා සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානා-පඤ්ඤාරොති.

1. 10. 9

තතිය සමුද්දනිනනසුක්කං

111. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිනන සමුද්ද-පොණා සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානාපඤ්ඤාරොති.

1. 10. 5

පඤ්චම පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

107. මහණෙනි, යම්සේ මනී ගහ පදුමදිගට නැමුණි පදුමදිගට නැඹුරු වූවා පදුමදිගට බරවූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 6

ඡවය පාවිනනිත්ත සූත්‍රය

108. මහණෙනි, යම් කිසි මහානදීහු ඇද්ද, ඔහු නම: ගඬගා යමුනා අචිරවනී සරහු මනී යන මොහු යි. යම්සේ ඒ සියල්ලෝ පදුමදිගට නැමුණාහු පදුමදිගට නැඹුරු වූවාහු පදුමදිගට බරවූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

109. මහණෙනි, යම්සේ ගඬගා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බරවූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඤ්චමහ විඛතුයේ අරිඤ්චමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඤ්චමහ විඛතුයේ අරිඤ්චමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ රාග-චිත්තය පයඛිටසානාය වූ ද්වේඡචිත්තය පයඛිටසානාය වූ මෝහචිත්තය පයඛිටසානාය වූ සමාන්දාඡ්චිය වඩයි...රාගචිත්තය පයඛිටසානාය වූ ද්වේඡචිත්තය පයඛිටසානාය වූ මෝහචිත්තය පයඛිටසානාය වූ සමාන්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඤ්චමහ විඛතුයේ අරිඤ්චමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

110. මහණෙනි, යම්සේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි, මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 9

තතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

111. මහණෙනි, යම්සේ අචිරවනී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 10. 10

වතුසංමුද්දනිනනාසුක්කං

112. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානා-පඛාරොති.

1. 10. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනනාසුක්කං

113. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, මභී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානාපඛාරා රොති.

1. 10. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිනනාසුක්කං

ගඛිභා සමුඡා අචිරවඡී සරභු මභී, සබ්බා තා සමුද්දනිනනා සමුද්ද-පොණා සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං බහුලී-කරොතො නිබ්බානනිනෙතා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානා-පඛාරො. කථඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බාන-නිනෙතා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො ඉධ භික්ඛවෙ-භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති. රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියො-සානං මොහච්ඡායපරියොසානං -පෙ- සමුච්චාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛික්කං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිනෙතා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරොති.

දුක්ඛගඛිභාපෙයායාලී.

කත්ථාදදනං:

ජ පාචිනකො නිකං ජ ව නිකං සමුද්දකො,
එතෙ දෙච ද්වාදස භොතති වග්ගො තෙන පට්ඨවතිති.

1. 10. 10

චතුත්ථ සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

112. මහණෙනි, යමයේ සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ...නිවනට නැමුණේ වේ යයි.

1. 10. 11

පඤ්චම සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

113. මහණෙනි, යමයේ මහී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

114. මහණෙනි, යම කිසි මහානදීහු වෙන් ද ඔහු කවරහ: ගඛගා යමුනා අවීරවතී සරභු මහී නදීහු වෙති. යමයේ එ භූම නදීහු මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ-ස්සතෙහි මහණ රාගච්ඡාදය පයඛිට්ඨය වූ ද්වේච්ඡාදය පයඛිට්ඨය වූ මෝහච්ඡාදය පයඛිට්ඨය වූ සමාස්සමාදිය වඩයි... රාගච්ඡාදය පයඛිට්ඨය වූ ද්වේච්ඡාදය පයඛිට්ඨය වූ මෝහ ච්ඡාදය පයඛිට්ඨය වූ සමාස්සමාදිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

දුතිය ගඛගාපෙයායාල යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

පාචිනනිත්තසූත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනිත්ත සූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ජක්ක දෙක දෙළොස් සූත්‍රාන්ත කෙනෙක් වෙති. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබෙයි.

11. නතිය ගඩ්ඛාපෙසාලො

1. 11. 1

පාච්චනනිනාසුතං

115. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඩ්ඛා නදී පාච්චනනිනා පාච්චනපොණා පාච්චනපඛ්‍යාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරො. කර්ඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරො. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්ධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං ඛහුලීකරොනො නිබ්බානනිනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරොති.

1. 11. 2

දුතිය පාච්චනනිනාසුතං

116. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී පාච්චනනිනා පාච්චන පොණා පාච්චනපඛ්‍යාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති.

1. 11. 3

තතිය පාච්චනනිනාසුතං

117. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අවිරවතී නදී පාච්චනනිනා පාච්චන පොණා පාච්චනපඛ්‍යාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති.

1. 11. 4

චතුස් පාච්චනනිනාසුතං

118. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරහු නදී පාච්චනනිනා පාච්චනපොණා පාච්චනපඛ්‍යාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති.

II. තනිය ගඬිගාපෙය්‍යාලය

1. 11. 1

පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

115. මහණෙනි, යම්සේ ගඬිගා නම් ගඟ පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැයුන් දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි...නිවනට ඇතුළත් වූවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 2

දුතිය පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

116. මහණෙනි යම්සේ යමුතා ගඟ පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැයුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 3

තනිය පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

117. මහණෙනි, යම්සේ අචිරවතී ගඟ පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුන් දිගට නැඹුරු වූවා පැයුන්දිගට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 4

වතුකු පාවිතනීන්ත සූත්‍රය

118. මහණෙනි, යම්සේ සරභු ගඟ පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැයුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 5

පඤ්චම පාචිනනිත්තසුක්කං

119. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී පාචිනනිත්තං පාචිනපොණං පාචිනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 6

ජට්ඨ පාචිනනිත්තසුක්කං

120. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො සෙය්‍යරීදං ගඬ්ඨා යමුනා අචිරවතී සාරභු මහී, සඤ්ඤා තා පාචිනනිත්තං පාචිනපොණං, පාචිනපඤ්ඤාරා, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 7

සමුද්දනිත්තසුක්කං

121. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඬ්ඨා නදී සමුද්දනිත්තං සමුද්දපොණං සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මිකං මහං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මිකං මහං බහුලිකරොතොනා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මිකං මහං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මිකං මහං බහුලිකරොතොනා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මිකං මහං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨධර්මිකං මහං බහුලිකරොතොනා නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 8

දුතිය සමුද්දනිත්තසුක්කං

122. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිත්තං සමුද්දපොණං සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 9

තතිය සමුද්දනිත්තසුක්කං

123. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිත්තං සමුද්දපොණං සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 11. 5

පඤ්චම පාචිනනිත්ත සූත්‍රය

119. මහණෙනි, යමයේ මහී ගඬ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවා පැදුන්දිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 6

ජට්ඨ පාචිනනිත්ත සූත්‍රය

120. මහණෙනි, යමකිසි මහාගඬගාවෝ වෙන් ද, ඔහු කවරහ: ගඬගා යමුනා අවිරවනී සරහු මහී ගඬගාවෝ ය. යමයේ ඒ සියල්ලෝ පැදුන්දිගට නැමුණාහු පැදුන්දිගට නැඹුරු වූවාහු පැදුන්දිගට බර වූවාහු වේදද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

121. මහණෙනි, යමයේ ගඬගා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅට්ඨමභ වඩන්නේ අරිඅට්ඨමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅට්ඨ මභ වඩන්නේ අරිඅට්ඨමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි...නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි මෙසේ මහණ අරිඅට්ඨමභ වඩනුයේ අරිඅට්ඨමභ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 8

දුතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

122. මහණෙනි, යමයේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 9

තතිය සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

123. මහණෙනි, යමයේ අවිරවනී ගඬ මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 10

වතුන් සමුද්දනිනාසුක්තං

124. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී සමුද්දනිනා සමුද්දපොණං සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛාරොති.

1. 11. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනාසුක්තං

125. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනා සමුද්දපොණං සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛාරොති.

1. 11. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිනාසුක්තං

126. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාවී මහානදියො සෙය්‍යරීදං ගඬ්ඛා යමුනා අවීරවතී සරභු මහී, සබ්බා තා සමුද්දනිනා සමුද්දපොණං සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිකො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිකො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුද්දිට්ඨිං භාවෙති අමනොගධං අමනපරායණං අමනපරියොසානං -පෙ- සඵමාසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමනපරායණං අමනපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨධර්මකං මග්ගං බහුලීකරොනො නිබ්බානනිකො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරොති.

තතීය ගඬ්ඛාපෙය්‍යාලො.

කත්‍රාද්දනං:

ජ පාචිනකො නික්ඛා ජ ව නික්ඛා සමුද්දනො,
එතෙ දෙච දාදස භොසති වග්ගො තෙන පච්චවතීති.

1. 11. 10

වතුක සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

124. මහණෙනි, යමයේ සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 11

පඤ්චම සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

125. මහණෙනි, යමයේ මහී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 11. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

126. මහණෙනි, යමකිසි මහානදීහු වෙන් ද ඔහු කවරහ යත්: ගඬා යමුනා අවිච්චි සරභු මහී නදීහු යි. යමයේ එ සියල්ලෝ මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩනුයේ අරිඅටභිමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

තනිය ගඬා පෙයොල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාචීනනිත්තසූත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනිත්තසූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ඡක්ක දෙක දොළොස් සූත්‍ර කෙනෙක් වෙත්. එයින් වර්ග යයි කියනු ලැබේ යි.

12. චතුස් ගඬිතාපෙය්‍යාලො

1. 12. 1

පාච්චනනිත්තසුත්තං

127. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඬිතා නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චන-පොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං ඛුද්ධිකරොනො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං ඛුද්ධිකරොනො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤා. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බාන-නිත්තං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිතිකං මග්ගං ඛුද්ධිකරොනො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-පඤ්ඤා රොති.

1. 12. 2

දුතිය පාච්චනනිත්තසුත්තං

128. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුතා නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1: 12. 3

තතිය පාච්චනනිත්තසුත්තං

129. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චන-පොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන-පඤ්ඤා රොති.

1. 12. 4

චතුස් පාච්චනනිත්තසුත්තං

130. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

1. 12. 5

පඤ්චම පාච්චනනිත්තසුත්තං

131. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මභී නදී පාච්චනනිත්තා පාච්චනපොණා පාච්චනපඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤා රොති.

12. චතුස්ථ ගඛිඛා පෙය්‍යාලය

1. 12. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

127. මහණෙනි, යම්සේ ගඛිඛා නම් ගහ පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුම් දිගට නැමුණු වුවා පැයුන්දිගට බර වුවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අර්ථදායක වඩනුයේ අර්ථදායක බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අර්ථදායක වඩනුයේ අර්ථදායක බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසේනෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැමුණු වූ නිවනට බරවූ සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... නිවනට නැමුණු නිවනට නැමුණු වූ නිවනට බර වූ සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මහණ තෙමේ මෙසේ අර්ථදායක වඩනුයේ අර්ථදායක බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 2

දුක්ඛ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

128. මහණෙනි, යම්සේ යමුතා නදිය පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුන්දිගට නැමුණු වූවා පැයුන්දිගට බරවූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 3

තර්ඛ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

129. මහණෙනි, යම්සේ අචිරවණි නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ.. නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 4

චතුස්ථ පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

130. මහණෙනි, යම්සේ සරභු නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ.. නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 5

පඤ්චම පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

131. මහණෙනි, යම්සේ මහී නදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ.. නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 6

ඡට්ඨ පාචනනිනනසුක්කං

132. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ය කාචී මහානදියො, සෙය්‍යථීදං: ගඤ්ඤා යමුනා අචිරවතී සරභු මභී සබ්බා තා පාචනනිනනා පාචනපොණං පාචනපඤ්ඤාරා. එවමෙව ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං ඛහුලීකරොතොයා නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං ඛහුලීකරොතොයා නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බානනිනනං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානනිනනං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. එවං ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං ඛහුලීකරොතොයා නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 12. 7

සමුද්දනිනනසුක්කං

133. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඤ්ඤා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද- පොණො සමුද්දපඤ්ඤාරා, එවමෙව ටො භික්ඛවෙ. භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං ඛහුලීකරොතොයා නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං ඛහුලීකරොතොයා නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බාන- නිනනං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානනිනනං නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. එවං ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං භාවෙතොයා අරියං අට්ඨංඛිකං මඤ්ඤං ඛහුලීකරොතොයා නිබ්බානනිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන- පඤ්ඤාරොති.

1. 12. 8

දුතිය සමුද්දනිනනසුක්කං

134. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යමුනා නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද- පොණො සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බාන- පඤ්ඤාරොති.

1. 12. 9

තතිය සමුද්දනිනනසුක්කං

135. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අචිරවතී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද- පොණො සමුද්දපඤ්ඤාරා. එවමෙව ටො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

1. 12. 6

ජට්ඨ පාටිනානිත්ත සූත්‍රය

132. මහණෙනි, යම් කිසි මහානදිහු ඇද්ද ඔහු කවරහ: ගඛගා යමුනා අවිරවභී සරහු මභී යන නදීහු යි. යම්සේ ඒ සියල්ලෝ පෙරදිගට නැමුණාහු පෙරදිගට නැඹුරු වූවාහු පෙරදිගට බර වූවාහු වෙත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභීමහ වඩනුයේ අරිඅටභීමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභීමහ වඩනුයේ අරිඅටභීමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙනභී මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභීමහ වඩනුයේ අරිඅටභීමහ බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 7

සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

133. මහණෙනි, යම්සේ ගඛගානදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභීමහ වඩන්නේ අරිඅටභීමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභීමහ වඩන්නේ අරිඅටභීමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙනභී මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි.. නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභීමහ වඩන්නේ අරිඅටභීමහ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 8

දුක්ඛ සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

134. මහණෙනි, යම්සේ යමුනා නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ කෙමේ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 9

තක්ඛ සමුද්දනිත්ත සූත්‍රය

135. මහණෙනි, යම්සේ අවිරවභී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 10

චතුස් සමුද්දනිනනසුක්තං

136. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, සරභු නදී සමුද්දනිනනා සමුද්ද-
පොණා සමුපද්දඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානා-
පඛාරොති.

1. 12. 11

පඤ්චම සමුද්දනිනනසුක්තං

137. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, මහී නදී සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා
සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු -පෙ- නිබ්බානපඛාරොති.

1. 12. 12

ජට්ඨ සමුද්දනිනනසුක්තං

138. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී මහානදියො සෙය්‍යරීදං:
භඩ්ඪා යමුනා අචිරවතී සරභු මහී, සබ්බො තා සමුද්දනිනනා සමුද්දපොණා
සමුද්දපඛාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨචිඤ්ඤං
මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨචිඤ්ඤං මග්ගං බහුලීකරොතොනා නිබ්බානා-
නිතොනා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො, කථංඤා භික්ඛවෙ,
භික්ඛු අරියං අට්ඨචිඤ්ඤං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨචිඤ්ඤං මග්ගං
බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිතොනා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-
පඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බානනිතො-
නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඛාරං. -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානා-
නිතො නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඛාරං. එව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු
අරියං අට්ඨචිඤ්ඤං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨචිඤ්ඤං මග්ගං
බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිතොනා භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-
පඛාරොති.

චතුස් භඩ්ඪාපෙය්‍යාලී

නමුද්දනං:

ජ පාචිතොනො නිහනා ජ ච නිහනා සමුද්දනො,
එතෙ දෙව දොදස භොතති වග්ගො තෙන පට්ඨවරිතීති.

1. 12. 10

වතුන්ට සමුද්දන්තින්න සුත්‍රය

136. මහණෙනි, යම්යෙසං සරභු නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ...නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 11

පඤ්චම සමුද්දන්තින්න සුත්‍රය

137. මහණෙනි, යම්යෙසං මභී නදිය මුහුදට නැමුණි මුහුදට නැඹුරු වූවා මුහුදට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ... නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 12. 12

ජට්ඨ සමුද්දන්තින්න සුත්‍රය

128. මහණෙනි, යම් කිසි මහානදීහු ඇත් ද ඔහු කවරහ: ගඟිගා යමුනා අවිරවති සරභු මභී නදීහු යි. යම්යෙසං ඒ සියල්ලෝ මුහුදට නැමුණාහු මුහුදට නැඹුරු වූවාහු මුහුදට බර වූවාහු වෙත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නෝ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නෝ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩන්නෝ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නෝ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි...නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නෝ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නෝ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

දෙළොස්වැනි වතුන්ට ගඟිගා පෙය්‍යාල යි.

එහි සුත්‍රනාමමාලාව:

පාචීනතින්න සුතුරු සයෙකි. සමුද්දන්තින්න සුතුරු ද සයෙකි. මේ ඡක්ක දෙක දෙළොස්සුතුරෙක් වේ. එයින් වර්ග යයි කියනු ලැබේ යයි.

13. අපමාදවගො

1. 13. 1

තරාගතසුතං.

139. සාවතීයා :

යාවතා භීක්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපද වා චතුපද වා ඛුපද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනා සඤ්ඤිනො වා තරාගතො තෙසං අග්ගමසබ්බායති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. එවමෙව ඛො භීක්ඛවෙ, යෙ කෙවී කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමසබ්බායති. අපමනතෙසසතං භීක්ඛවෙ, භීක්ඛුනො පාටිකඛිං අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙසසති, අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛුප්පිකරීසසතිති.

කරුණී භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛුප්පිකරොති: ඉධ භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු සම්මාදීට්ඨිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං චොසසග්ගපරිණාමිං. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං චොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛුප්පිකරොතිති.

1. 13. 9

දුතිය තරාගතසුතං.

140. යාවතා භීක්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපද වා චතුපද වා ඛුපද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනා සඤ්ඤිනො වා තරාගතො තෙසං අග්ගමසබ්බායති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. එවමෙව ඛො භීක්ඛවෙ, යෙ කෙවී කුසලා ධම්මා සබ්බෙ තෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමසබ්බායති. අපමනතෙසසතං භීක්ඛවෙ, භීක්ඛුනො පාටිකඛිං: අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙසසති. අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛුප්පිකරීසසති. කරුණී භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛුප්පිකරොති: ඉධ භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු සම්මාදීට්ඨිං භාවෙති රාගචීනයපරියොසානං දෙසචීනයපරියොසානං මොහචීනයපරියොසානං. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති රාගචීනයපරියොසානං දෙසචීනයපරියොසානං මොහචීනයපරියොසානං. එවං ඛො භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං ඛුප්පිකරොතිති.

1. දීපද - අසං. භා. 8 2.

13. අප්පමාද වර්ගය

1. 13. 1

තරාගත සුත්‍රය

139. සැවැක්නුවර:

මහණෙනි, සා නැත්තා වූ ද දෙපා ඇත්තා වූ ද සිවුපා ඇත්තා වූ ද බොහෝ පා ඇත්තා වූ ද රූ ඇත්තා වූ ද රූ නැත්තා වූ ද සඤ්ඤා ඇත්තා වූ ද සඤ්ඤා නැත්තා වූ ද නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා වූ ද යම් තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද තරාගත වූ අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්දහමිහු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමග පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිද්ධංගිමහ වඩන්තෝ ය, අරිද්ධංගිමහ බහුල කරන්නෝ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් අරිද්ධංගිමහ වඩා ද අරිද්ධංගිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමායදාණ්ඩිය වඩයි... විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමෙනසුලු සමායක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ මෙසේ අරිද්ධංගිමහ වඩයි. අරිද්ධංගිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 2

දුක්ඛ තරාගත සුත්‍රය

140. මහණෙනි, සා නැත්තා වූ ද දෙපා ඇත්තා වූ ද සිවුපා ඇත්තා වූ ද බොහෝ පා ඇත්තා වූ ද රූ ඇත්තා වූ ද රූ නැත්තා වූ ද සඤ්ඤා ඇත්තා වූ ද සඤ්ඤා නැත්තා වූ ද නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා වූ ද යම් තාක් සත්ත්වයෝ වෙත් නම් තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්දහමිහු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමග පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිද්ධංගිමහ වඩන්තෝ ය අරිද්ධංගිමහ බහුල කරන්නෝ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් අරිද්ධංගිමහ වඩා ද අරිද්ධංගිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ රාහවිතය පයඛිට්ඨාන වූ ද්වේෂවිතය පයඛිට්ඨාන වූ මොහවිතය පයඛිට්ඨාන වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... රාහවිතය පයඛිට්ඨාන වූ ද්වේෂවිතය පයඛිට්ඨාන වූ මොහවිතය පයඛිට්ඨාන වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ මෙසේ අරිද්ධංගිමහ වඩයි අරිද්ධංගිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 3

කතිය කථාගතසුක්කං

141. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපද වා චතුසද වා බහුසද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නොව-සඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා කථාගතො තෙසං අග්ගමකඛායති අරහං සමමාසමුද්දො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මො සමෙඛි නෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං උග්ගමකඛායති. අපමනතෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං- “අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති” ති. කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිලිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායනං අමතපරියොසානං. එවං ඛො භික්ඛවෙ,¹ භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති.

1. 13. 4

චතුසු කථාගතසුක්කං

142. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපද වා චතුසද වා බහුසද වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නොවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා කථාගතො තෙසං අග්ගමකඛායති අරහං සමමාසමුද්දො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මො සමෙඛි නෙ අපමාදමුලකා අපමාදසමොසරණා. අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමකඛායති. අපමනතෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං: “අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති” ති. කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිලිං භාවෙති නිබ්බානානිත්තං නිබ්බානාපොණං නිබ්බානපබ්බාරං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානානිත්තං නිබ්බානාපොණං නිබ්බානපබ්බාරං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනො අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරොති.

1. 13. 5-8

පදසුක්කානි

143-146 සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, යාති කානිච්ඡි ජට්ඨමානං² පාණානං පද්ඨානානි, සමඛානි තානි හස්ථපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති. හස්ථපදං තෙසං අග්ගමකඛායති යදීදං මහනතනෙතන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මො සමෙඛි නෙ අපමාදමුලකා, අපමාදසමොසරණා. අපමාදෙ තෙසං ධම්මානං අග්ගමකඛායති. අපමනතෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං: අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං භාවෙසසති අරියං අට්ඨඛිනිකං මග්ගං බහුලීකරිසසති -පෙ- බහුලීකරොති.

(යථා කථාගතසුක්කානි කථා විස්තාරකඛිං)

1. එවමෙව ඛො - පි 1, 2. පඤ්ඤානං - මජ්ඣ. සන්.

1. 13. 3

තනිය තරාගත සුත්‍රය

141. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බුහුසා වූ ද රුපී වූ ද අරුපී වූ ද සඤ්ඤී වූ ද අසඤ්ඤී වූ ද නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී වූ ද යමනාක් සත්ත්වයෝ වෙත් නම් තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි කුසල්දහම්හු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඅටභිමඟ වඩන්නෝ ය අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නෝ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් අරිඅටභිමඟ වඩා ද අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සම්මාදිවයි ය වඩයි ... නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ මෙසේ අරිඅටභිමඟ වඩයි අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 4

චතුස්ස තරාගත සුත්‍රය

142. මහණෙනි, අපාදක වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බුහුසා වූ ද රුපී වූ ද අරුපී වූ ද සඤ්ඤී වූ ද අසඤ්ඤී වූ ද නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී වූ ද යමනාක් සත්ත්වයෝ වෙත් නම් තරාගත අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි කුසල්දහම්හු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඅටභිමඟ වඩන්නෝ ය අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නෝ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඅටභිමඟ වඩා අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිවයි ය වඩයි ... නිවනට නැමුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඅටභිමඟ වඩයි. අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 5-8

පද සූත්‍ර

143-146 මහණෙනි, යමසේ ඇවිදිනසතුන්ගේ යම කිසි පා සටහන්හු වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ ඇත්පියෙහි ඇතුළත්වීමට යෙත්. ඇත්පිය මහත් බැවින් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම කිසි කුසල්දහම්හු වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහු අප්‍රමාදය ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඅටභිමඟ වඩන්නෝ ය, අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නෝ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි...බහුල කෙරේ යයි.

(තරාගත සුත්‍ර මෙන් විස්තර කටයුතු යි)

1. 13. 9-12

කුටසුක්කානි

147-150. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, කුටාගාරස්ස යා කාචී ගොපානා-
සියො සධ්ධා නා කුටඛඛමා කුටනීඤ්ඤා කුටසමොසරණා, කුටං තාසං
අඤ්ඤමසම්භයති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි කුසලා ධර්මො -පෙ-
ධම්මුලීකරොතීති.

1. 13. 13-16

මූලසුක්කානි

151-154. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි මූලගන්ධා, කාලානු-
සාරී¹ තෙසං අඤ්ඤමසම්භයති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ-
ධම්මුලීකරොතීති.

1. 13. 17-20

සාරසුක්කානි

155-158. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි සාරගන්ධා, ලොහිත-
විඤ්ඤා තෙසං අඤ්ඤමසම්භයති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ- ධම්මුලී-
කරොතීති.

1. 13. 21-24

වස්සිකසුක්කානි

159-162. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි පුප්ඵගන්ධා, වස්සික-
තෙසං අඤ්ඤමසම්භයති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ- ධම්මුලීකරොතීති.

1.13 25-28

රාජසුක්කානි

163-166. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ. යෙ කෙච්චි කුඛ්ඛිරාජානො² සඛෙඛි
තෙ රජෙඤ්ඤ වක්ඛවක්ඛිස්ස අනුයතො³ භවන්ති. රාජා තෙසං වක්ඛවත්ති
අඤ්ඤමසම්භයති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ- ධම්මුලීකරොතීති.

1. 13. 29-32

වජ්ඣිමසුක්කානි

167-170. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යා කාචී තාරකරූපානා පභා. සඛිඛා
නා වජ්ඣිමසභායං⁴ කලං නාගඤ්ඤි සොළසිංචනුසභා නාසං අඤ්ඤමසම්භයති.
එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ- ධම්මුලීකරොතීති.

1. තෙසං - සී 1, 2.
2. කාල නුසාරී - සී 1, 2. කොට්ඨානුසාරීය - සා.
3. කුඛ්ඛිරාජානො - මජ්ඣ., සා.
4. අනුයුක්තො - සීඉ.
5. වජ්ඣිමසො - සා.

1. 13. 9-12

කුට සූත්‍ර

147-150. මහණෙනි, යම්යෙ කුඵගෙයක යම් කිසි ගොනැස්සු (-පරාල) වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ මුද්‍රිතව ගියාහු මුද්‍රිතව නැමුණාහු මුද්‍රිත සමග පවත්නාහු වෙති. මුද්‍රිත ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසල්භවිතූ ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 13-16

මූල සූත්‍ර

151-154. මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි මුල්ගඳහු වෙද්ද කළුඅඟිල් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම...බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 17-20

සාර සූත්‍ර

155-158. මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි හර ගඳහු වෙද්ද, රත්සඳුන් ඔවුන්ට අග්‍ර ය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම...බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 21-24

වස්සික සූත්‍ර

159-162. මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි මල්ගඳහු වෙද්ද දැසමන් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 25-28

රාජ සූත්‍ර

163-166 මහණෙනි, යම්යෙ යම් කිසි කුඩාරජහු වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ සක්චීතිරජුට අනුව යන්නෝ වෙති සක්චීති රජ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම.. බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 29-32

වන්දිම සූත්‍ර

167-170. මහණෙනි, යම්යෙ තරු පිළිබඳ යම් කිසි එළියක් වෙ ද, ඒ සියල්ල සඳඵලියෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුත් නො අඟී. සඳඳස් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම ... බහුල කෙරේ යයි.

1. 13. 33-36

සුරියසුත්තානි

171-174. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සරදසමයෙ වීඥො වීගතවලාභකෙ දෙවෙ ආදිචේමා නභං අබ්බසුක්ඛමානො සබ්බං ආකායගතං තමගතං අභිවිභවිව භාසකෙ ව තපකෙ ව වීරොවතී ව. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, -පෙ- බහුලීකරොතීති.

1. 13 37-40

වජ්ජුත්තානි

175-178. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ යානි කානි වී තත්තාවුතානං වජ්ජානං කාසිකං වජ්ජං අභ්ගමසංඛායතී. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ යෙ කෙවී කුසලා ධම්මා සබ්බෙ තෙ අසමාදමුලකා අසමාදසමොසරණා. අසමාදෙ තෙසං ධම්මානං අභ්ගමසංඛායතී. අසමන්තසෙතං භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පාවීකඛ්බං අරියං අව්ඤ්ඤිකං මග්ගං භාවෙය්සති, අරියං අව්ඤ්ඤිකං මග්ගං බහුලීකරිස්සෙතිති. කථංඤඤි භික්ඛවෙ භික්ඛු අසමනෙතො අරියං අව්ඤ්ඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අව්ඤ්ඤිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සච්චාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සඤ්ඤාපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අසමනෙතො අරියං අව්ඤ්ඤිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අව්ඤ්ඤිකං මග්ගං බහුලීකරොතීති.

(සබ්බමෙව සාවඤ්ඤිදානං යථා තථාගතසුත්තානි සබ්බානි තථා වජ්ජාරෙතඛ්බානි.)

අසමාදවග්ගො තෙළසමො.

තමුද්දානං:

තථාගතං පදං කුචං මූලං සාරෙණ වස්සිකං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ව වජ්ජන දසමං පදනතී.

1. 13. 33-36

සුරිය සුත්‍ර

171-174. මහණෙනි, ශරත්කල්හි පහ ව ගිය වලාකුළු ඇති වැස්ස නැවති කල්හි හිරු අහසට නැගෙනුයේ අහසෙහි වූ සියලු අඳුර වෙසෙසින් නසා යමයේ දිලියේ ද, නවා ද, බබළා ද, මහණෙනි එසෙයින් ම...බහුල කෙරේ යි.

1. 13. 37-40

වසා සුත්‍ර

175-178 මහණෙනි, යමයේ නූලින් වියන ලද යම් කිසි වස්තුවේ ද, කසිවත ඔවුනට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි කුසලදහම්හු වේදද, ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇතියහ. අප්‍රමාදය සමඟ පවත්නාහ. අප්‍රමාදය ඔවුනට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, අරිඅටභිමඟ වඩන්නේ ය, අරිඅටභිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු යි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ කෙසේ නම් අරිඅටභිමඟ වඩා ද, අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනිස්සිත වූ විරාගනිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිත වූ නිවනට නැමෙන සම්මාදිට්ඨිය වඩයි...සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, නොපමා මහණ තෙමේ මෙසේ අරිඅටභිමඟ වඩයි. අරිඅටභිමඟ බහුල කෙරේ යයි.

(සියල්ල සැවත ම නිදන කොට ඇත.)
(සියලු සුත්‍ර තරාගතසුත්‍ර මෙන් විස්තර කටයුතු).

තෙළෙස්වැනි අප්‍රමාද වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

තරාගත, පද,කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය යි චතුෂ්ක නවයෙකි. විත්ථ නමින් දඹවන චතුෂ්ක පදය වේ.

(වර්ගයෙහි සුත්‍රමුළුල්ල සාළියෙකි)

14. බලකරණියවගො

1. 14. 1

බලසුතං

179. සාවතිය;

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙව් බලකරණියා කම්මනා කරියනති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය ඵවමෙනෙ බලකරණියා කම්මනා කරියනති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කරණේ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති: අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙක-නිසිතං විරාගනිසිතං නිරොධනිසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසිතං විරාගනිසිතං නිරොධනිසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං, ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 14. 2

දුතියබලසුතං

180. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙව් බලකරණියා කම්මනා කරියනති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය. ඵවමෙනෙ බලකරණියා කම්මනා කරියනති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කරණේ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡාය-පරියොසානං. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති. රාගච්ඡායපරියොසානං දෙසච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 14. 3

තතියබලසුතං

181. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙව් බලකරණියා කම්මනා කරියනති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය, ඵවමෙනෙ බලකරණියා කම්මනා කරියනති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කරණේ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති. අමනොගධං අමනපරායනං අමනපරියොසානං. -පෙ-

14. බලකරණය වර්ගය

1. 14. 1

බල සූත්‍රය

179. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, යම්සේ කායබලයෙන් කළ යුතු යම් කිසි කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණය කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩයි. අරිදටභිමභ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩා ද අරිදටභිමභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට පිරිනැමෙන සම්මාදිවයි ය වඩයි... විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට පිරිනැමෙන සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩයි. අරිදටභිමභ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 2

දුතියබල සූත්‍රය

180. මහණෙනි, යම්සේ කාය බලයෙන් කළයුතු යම් කිසි කර්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණය කර්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩයි. අරිදටභිමභ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩාද, අරිදටභිමභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ රාගචිතය පයඝ්චසාන වූ දෙසචිතය පයඝ්චසාන වූ මොහචිතය පයඝ්චසාන වූ සම්මාදිවයි ය වඩයි...රාගචිතය පයඝ්චසාන දෙසචිතය පයඝ්චසාන වූ මොහචිතය පයඝ්චසාන වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩයි, අරිදටභිමභ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 3

තතියබල සූත්‍රය

181. මහණෙනි, යම්සේ කායබලයෙන් කළයුතු යම් කිසි කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණය කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩයි. අරිදටභිමභ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමභ වඩා ද, අරිදටභිමභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළවර කොට ඇති සම්මාදිවයි ය වඩයි ...

සමාසා සමාධිං භාවෙති අමනොගධං අමතපරායනං අමතපරියොසානං.
එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං
මග්ගං භාවෙති. අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1. 14. 4

චතුස්ඵලසුක්ඛං

182. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණියා කම්මනානා
කරියන්ති, සඤ්ඤා තෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය, එවමෙන
බලකරණියා කම්මනානා කරියන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං
නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති. අරියං
අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය
සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති, අරියං අට්ඨංගිකං
මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති නිබ්බානා-
නිතතා නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති
නිබ්බානනිතතං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. එවං ඛො භික්ඛවෙ,
භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙති.
අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතිති.

1.14. 5-8

ඛේරසුක්ඛානි.

183-186. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙකෙච්චි ඛේරගාමගුණගාමා වුද්ධිං
චිරුළ්භිං වෙදුලලං ආපජ්ජන්ති, සඤ්ඤා තෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියා
පතිට්ඨාය, එවමෙන ඛේරගාමගුණගාමා වුද්ධිං චිරුළ්භිං වෙදුලලං
ආපජ්ජන්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ
පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංගිකං
මග්ගං බහුලීකරොතොනා වුද්ධිං චිරුළ්භිං වෙදුලලං පාපුණාති ධම්මෙසු.
කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං
මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වුද්ධිං
චිරුළ්භිං වෙදුලලං පාපුණාති ධම්මෙසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං
භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති චීවෙකනිසස්සිතං චීරාගනිසස්සිතං
නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං
නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙතොනා
අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වුද්ධිං චිරුළ්භිං වෙදුලලං
පාපුණාති ධම්මෙසුති.

නිවනට ඇතුළත් වූ නිවන පිහිට කොට ඇති නිවන කෙළෙවර කොට ඇති සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමහ වඩයි, අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 4

වතුසබල සුත්‍රය

182. මහණෙනි, යමසේ යම කිසි බලකරණිය කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණිය කම්මාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමහ වඩයි. අරිදටභිමහ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමහ වඩා ද අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි මෙසේයනෙහි මහණ නිවනට නැවුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... නිවනට නැවුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ කෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමහ වඩයි. අරිදටභිමහ බහුල කෙරේ යයි.

1. 14. 5-8

බිජ සුත්‍ර

183-186. මහණෙනි, යමසේ යම කිසි ඇටවර්ග පැලවර්ගයෝ වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ ඇටවර්ග පැලවර්ගයෝ වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමහ වඩන්නේ අරි දටභි මහ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ. මහණෙනි, මහණ කෙමේ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභි මහ වඩන්නේ අරිදටභිමහ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසේයනෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි මෙසේ මහණ කෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිදටභිමහ වඩන්නේ අරි-දටභිමහ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා වැඩිමට ස්ථිරත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ යයි.

1.14. 9-12

නාගසුක්කානි

187-190. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, භිව්වනං¹ පබ්බතරාජං නිසසාය නාගා කායං වට්ඨෙත්ථි, ඛලං ගාහෙතී. තෙ තස් කායං වට්ඨෙත්ථා ඛලං ගාහෙතී කුසසුඛෙහි² ඔතරතී. කුසසුඛෙහි ඔතරිත්වා මහාසොඛෙහ ඔතරතී. මහාසොඛෙහ ඔතරිත්වා කුසාදියො ඔතරතී, කුසාදියො ඔතරිත්වා මහානදියො ඔතරතී. මහානදියො ඔතරිත්වා මහාසමුද්දං සාගරං ඔතරතී. තෙ තස් මහත්තතං වෙපුලලතං³ ආපජ්ජතී කායෙන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො මහත්තතං වෙපුලලතං³ පාපුණානි ධමමෙසු. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො මහත්තතං වෙපුලලතං³ පාපුණානි ධමමෙසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති වීචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො මහත්තතං වෙපුලලතං³ පාපුණානි ධමමෙසුති.

1.14. 13-16

රුක්ඛසුක්කානි

191-194 සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ රුක්ඛො පාචිනනිතො පාචින පොඡො පාචිනපබ්බාරො සො මුලෙ⁴ ජිනො කතමෙන පපාතෙන පපතෙය්‍යානි⁵ යෙන හතො, නිතො යෙන පොඡො යෙන පබ්බාරොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිතො හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපබ්බාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො නිබ්බානනිතො හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපබ්බාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති වීචෙකනිසසිතං විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨංඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො, නිබ්බානනිතො හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපබ්බාරොති.

1. භිව්වනං භික්ඛවෙ - සී 1, 2, සා.
 2. කුසසුඛෙහි - මජ්ඣිම, කුසසුඛෙහ සා.
 3. වෙපුලලතං - සී 1, 2
 4. මුලෙජිනො - මජ්ඣිම.
 5. පපතෙය්‍යානි - සා.

1. 14. 9-12

නාග සුත්‍ර

187-190. මහණෙනි, යම්සේ හිමවත් පර්වතරාජයා නිසා නාගයෝ කය වඩද්ද, බල ගනිද්ද, ඔහු එහි කය වඩා බල ගෙන කුඩා හෙබවලට බසිත්. කුඩා හෙබවලට බැස මහහෙබවලට බසිත්. මහහෙබවලට බැස කුඩාගඬගාවලට බසිත්. කුඩාගඬගාවලට බැස මහාගඬගාවලට බසිත්. මහාගඬගාවලට බැස මහමුහුදුසයුරට බසිත්. ඔහු එහි කසිත් මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණෙයි. මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරොධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමමාදිවඪීය වඩයි...සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්වයට විපුලත්වයට පැමිණේ යයි.

1. 14. 13-16

රුකඛ සුත්‍ර

191-194. මහණෙනි, යම්සේ රුකෙක් පැයුන්දිගට නැමුණේ පැයුන්දිගට නැමුරු වූයේ පැයුන්දිගට බරවූයේ වේ ද, එය මුල දින ලද්දේ කවර ප්‍රත්‍යාකයකට වැටෙන්නේ ද යි. වහන්ස, යම්දිගකට නැමුණේ යම්දිගකට නැමුරු වූයේ යම් දිගකට බර වූයේ නම් (ඒදිගට)ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වේයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ විවේකනිස්සිත වූ විරාග නිස්සිත වූ නිරෝධනිස්සිතවූ නිවනට නැමුණු සමමාදිවඪීය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමභ වඩන්නේ අරිඅටභිමභ බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යයි.

1. 14. 17-20

කුමභසුක්කනානි

195-198. ජයයාරාපි භික්ඛවෙ, කුමෙහා නික්කුජේජා වමනෙව උදකං නො පච්චාවමති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වමනෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධමමෙ නො පච්චාවමති. කරුණො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වමනෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධමමෙ නො පච්චාවමති; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ-සමමාසමාධිං. භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොක්ඛග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨංඛිතිං මග්ගං බහුලීකරොතොනා වමනෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධමමෙ නො පච්චාවමතිති.

1. 14. 21-24

සුක්ක සුක්කනානි

199-202. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සාලීසුක්කං වා යවසුක්කං වා සමමා පණ්ණිතං හඤ්ඤාන වා පාදෙන වා අසකන්තං හස්සං වා පාදං වා හෙවච්ඡති ලොභිතං වා උපපාදෙසසනීති යානමෙතං විජ්ජති. තං කිසස හෙතු: සමමා පණ්ණිතකා භික්ඛවෙ, සුක්කස්ස. එවමෙව ඛො සො වතා භික්ඛු සමමා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමා පණ්ණිතාය මග්ග භාවනාය අවිජ්ජං හෙවච්ඡති: විජ්ජං උපපාදෙසසනි නිබ්බානං සච්ඡිකරොති: තං කිසස හෙතු: සමමා පණ්ණිතකා භික්ඛවෙ දිට්ඨියා, කරුණො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමා පණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු විජ්ජං උපපාදෙති නිබ්බානං සච්ඡිකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමා සමාධිං. භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොක්ඛග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමා පණ්ණිතාය දිට්ඨියා සමමා පණ්ණිතාය මග්ගභාවනාය අවිජ්ජං භික්ඛු විජ්ජං උපපාදෙති නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති.

1. 14. 25-28

ආකාස සුක්කනානි

203-206. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ආකාසෙ විවිධා වාතා වායකභි පුරුකම්මාපි වාතා වායකභි. පච්ඡිමාපි වාතා වායකභි, උක්කරාපි වාතා වායකභි දක්ඛිණාපි වාතා වායකභි. සරජාපි වාතා වායකභි අරජාපි වාතා වායකභි. සීතාපි වාතා වායකභි. උණ්ණාපි වාතා වායකභි පරිකාපි වාතා වායකභි. අධිමකාපි වාතා වායකභි,

1. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 2. භික්ඛසනී - මජ්ඣ., ස්‍යා.

1. 14. 17-20

කුමභ සූත්‍ර

195-198. මහණෙනි, යම්සේ කළය යටිහුරු වූයේ දිය වගුරුවන්නේ මැ වේ, නොම පෙරළා ගනී ද මහණෙනි, එසෙයින් ම උභය අර්ථවේදය වඩන්නේ අර්ථවේදමභ බහුල කරන්නේ ලාමක අකුසල් දහම් වමාරාත්‍රයේ නොම පෙරළා ගනී. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ අර්ථවේදමභ වඩන්නේ අර්ථවේදමභ බහුල කරන්නේ ලාමක අකුසල් දහම් වමාරාත්‍රයේ නොම පෙරළා ගනී ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි උභය විචේකනීස්සික වූ විරාගනීස්සික වූ නිරෝධනීස්සික වූ වොස්සග්ගපරිණාමී වූ සමමාදිවධීය වඩයි ... සමමාසමාධීය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ අර්ථවේදමභ වඩන්නේ අර්ථවේදමභ බහුල කරන්නේ ලාමක අකුසල් දහම් වමාරා ම ය නොම පෙරළා ගනී යි.

1. 14. 21-24

සුක සූත්‍ර

199-202. මහණෙනි, යම්සේ හැල්නණ්ඩුවක් හෝ යවනණ්ඩුවක් හෝ මැනවින් තබන ලද්දේ අනින් හෝ පයින් හෝ ඇක්මුණේ අත හෝ පය හෝ බිඳින්තේ ය, ලේ හෝ උපදවන්නේ ය යන මෙ කරුණ ඇද්ද, ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, නණ්ඩුව තමා මැනවින් තබන ලද බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම ඒ මහණ මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටු වන ලද මාර්ගභාවනායෙන් අද්දාභව බිඳින්තේ ය, විදාභව උපදවන්නේ ය, නිවන පසක් කරන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, දෘෂ්ටිය මැනවින් පිහිටුවන ලද බැවිනි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ගභාවනායෙන් අද්දාභව බිඳී ද, විදාභව උපදවා ද, නිවන පසක් කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විචේකනීස්සික විරාගනීස්සික නිරෝධනීස්සික වොස්සග්ගපරිණාමී සමමාදිවධීය වඩයි ... සමමාසමාධීය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ මැනවින් පිහිටුවන ලද දෘෂ්ටියෙන් මැනවින් පිහිටුවන ලද මාර්ග භාවනායෙන් අද්දාභව බිඳී විදාභව උපදවයි නිවන පසක් කෙරේ යයි.

1. 14. 25-28

ආකාස සූත්‍ර

203-206. මහණෙනි, යම්සේ අභයෙහි විවිධවාතයෝ හමද්ද පෙර-දිගිනුදු වාතය හමයි, පැළදිගිනුදු වාතය හමයි. උතුරු දිගිනුදු වාතය හමයි. දකුණු දිගිනුදු වාතය හමයි. රජස් සහිත වාතය ද හමයි, රජස් රහිත වාතය ද හමයි, සිහිල් වාතය ද හමයි. උණුසුම් වාතය ද හමයි, මද වූ වාතය ද හමයි, බොහෝ වූ වාතය ද හමයි.

ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවයනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො වත්තාරොපි සතිපට්ඨානා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. වත්තාරොපි සමුප්පට්ඨානා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති, වත්තාරොපි ඉද්ධිපාද භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. පඤ්චි ඉන්ද්‍රියානි භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. පඤ්චි බලානි භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. සත්ථි ඛොජ්ඣක්ඛයා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො වත්තාරොපි සතිපට්ඨානා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. වත්තාරොපි සමුප්පට්ඨානා -පෙ- වත්තාරොපි ඉද්ධිපාද -පෙ- පඤ්චි ඉන්ද්‍රියානි -පෙ- පඤ්චි බලානි -පෙ- සත්ථි ඛොජ්ඣක්ඛයා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති, ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොක්ඛග්ගපරිණාමිං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවයනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො වත්තාරොපි සතිපට්ඨානා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති. වත්තාරොපි සමුප්පට්ඨානා -පෙ- වත්තාරොපි ඉද්ධිපාද -පෙ- පඤ්චි ඉන්ද්‍රියානි -පෙ- පඤ්චි බලානි -පෙ- සත්ථි ඛොජ්ඣක්ඛයා භාවනා පාරිසුරිං ගව්ඡන්ති.

1. 14. 29-32

මෙසසුත්තානි

207-210 සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ගිහොනං පඤ්චමෙ මාසෙ උගග්ගනං¹ රජෙජලං. තමෙනං මහාඅකාලමෙසො ධානසො අන්තරධාපෙති වූපසමෙති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනො පාපකෙ අකුසලෙ ධමෙම ධානසො අන්තරධාපෙති වූපසමෙති. කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනො පාපකෙ අකුසලෙ ධමෙම ධානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති-පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොක්ඛග්ගපරිණාමිං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනො පාපකෙ අකුසලෙ ධමෙම ධානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති.

1. 14. 33-36

දුතියමෙසසුත්තානි

211-214. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, උප්පනං මහාමෙසං, තමෙනං මහාවානො අන්තරායෙව අන්තරධාපෙති වූපසමෙති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොනො උප්පනනුප්පනො පාපකෙ අකුසලෙ ධමෙම

1. උප්පනං, - අට්ඨකරා.

මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිඅටභිමහ වඩන අරිඅටභිමහ බහුල කරන මහණහුගේ සතරසතිපට්ඨානයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. සතරසමුප්පාදනයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. සතරසාද්ධිපාදයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. පඤ්ච ඉන්ද්‍රියයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. පඤ්ච බලයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. සත්‍ය බොජ්ඣංගයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. මහණෙනි, කෙසේ නම් අරිඅටභිමහ වඩන අරිඅටභිමහ බහුල කරන මහණහුගේ සතර සතිපට්ඨානයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙත් ද, සතර සමුප්පාදනයෙන් ... සතර ඉද්ධිපාදයෙන් ... පඤ්ච ඉන්ද්‍රියයෙන් ... පඤ්ච බලයෙන් ... සත්‍ය බොජ්ඣංගයෙන් භාවනායෙන් පිරිමට යෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙනි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමමාදිට්ඨිය වඩයි ... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ අරිඅටභිමහ වඩන අරිඅටභිමහ බහුල කරන මහණහුගේ සතර සතිපට්ඨානයෙන් භාවනායෙන් පිරිපුන් බවට යෙති. සතර සමුප්පාදනයෙන් ... සතර ඉද්ධිපාදයෙන් ... පඤ්ච ඉන්ද්‍රියයෙන් ... පඤ්ච බලයෙන් ... සත්‍ය බොජ්ඣංගයෙන් භාවනායෙන් පිරිමට යෙති යි.

1. 14. 29-32

මේසසුත්‍ර

207-210. මහණෙනි, යම් සේ ශ්‍රීෂ්ඨ සාතුයෙහි පැසුළුමස (ඇසළමස) උඩට නැගුණු ඒ මේ රජස්දුල්ල මහත් නොකල්වැස්සක් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද; මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහම් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙනි මහණ විවේකනිසිත්ත විරාගනිසිත්ත නිරෝධනිසිත්ත වොසසග්ගපරිණාමී සමමාදිට්ඨිය වඩයි ... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහම් සහමුලින් අතුරුදන් කෙරේ, සන්තිද්‍රවා යයි.

1. 14. 33-36

දුතියමේසසුත්‍ර

211-214. මහණෙනි, යම් සේ උපන් ඒ මේ මහාමේසස මහා වාතය අතරමහ ම අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්‍රවා ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණතෙමේ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල දහම් අතරමහ ම අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්‍රවයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ අරිඅටභිමහ වඩන්නේ අරිඅටභිමහ බහුල කරන්නේ උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහම්

අනතරායෙව අනතරධාපෙති, වූපසමෙති. කරඤ්ච භික්ඛවෙ භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවෙතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො උප්පත්තුප්පතො පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අනතරායෙව අනතරධාපෙති, වූපසමෙති; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසිතං විරාගනිසිතං නිරොධනිසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො උප්පත්තුප්පතො පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ අනතරායෙව අනතරධාපෙති වූපසමෙතිති.

1. 14. 37-40

නාවාසුන්‍යනානි

215-218. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සාමුද්දිකාය නාවාය වෙනතං බන්ධන බන්ධාය ඡමමාසානි උදකෙ පරියානාය¹ හෙමනතිකෙන ඵලං² උකඛිතාය වාතාතපපරෙතානි බන්ධනානි තානි පාවුසසකෙන මෙසෙන අභිපට්ටධානි³ අප්පකසිරෙන පටීපසසමහතනි⁴. පුත්තිකානි හවහනි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවයතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො අප්පකසිරෙනෙව සංයොජනානි පටීපසසමහතනි. පුත්තිකානි හවහනි. කරඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවයතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො අප්පකසිරෙනෙව සංයොජනානි පටීපසසමහතනි⁵ පුත්තිකානි හවහනි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසිතං විරාගනිසිතං නිරොධනිසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං භාවයතො අරියං අට්ඨඛිකං මග්ගං බහුලීකරොතො අප්පකසිරෙනෙව සංයොජනානි පටීපසසමහතනි පුත්තිකානි හවහනිති.

1. 14. 41-44

ආගන්තුකසුන්‍යනානි

219-222 සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ආගන්තුකාගාරං, තස්ස පුරන්ධිමාය¹ දිසාය ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. පට්ඨිමාය දිසාය ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. උත්තරාය දිසාය ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. දකුණිමාය දිසාය ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. බන්ධනාසි ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. බ්‍රාහ්මණාසි ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. වෙසාසි ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති. සුද්දාසි ආගන්තවා වාසං කප්පෙහති.

1. පරියාදය - මජ්ඣං, සා, පිච්ච.
 2. ඵලෙ - පි 1, 2.
 3. අභිපට්ටධානි පි 1, 2.
 4. පටීපසසමහතනි - 1, 2.
 5. පුරන්ධිමාසි - මජ්ඣං, සා.

අතරමග ම අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිද්වයා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු සමාදිධිය වෙයි ... සමාදිධිය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ අරිඅට්ඨිමහ වඩන්නේ අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරන්නේ උපනුපන ලාමක අකුසල්දහම් අතරමග ම අතුරුදන් කෙරෙයි. සන්තිද්වයා යයි.

1. 14. 37-40

නාවාසුත්ත

215-218. මහණෙනි, වෙවැල්බඳුමෙන් බඳනා ලද සමසක් පුළුල්ලෙහි දියෙහි ඔබ්බොබ ගමන් කළ හේමනාචාර්යයෙන් ගොඩ නගන ලද මුහුදෙහි වූ නැවක් පිළිබඳ අවුසුළුහිත් ඩොනා ලද (යම්) බණ්ඩනයෝ වෙන් ද ඔහු වැසිකල්හි වූ වැස්සෙන් හාත්පසින් තෙමුණහු නිතැතින් ම යම්සේ ලිහෙද්ද කුණුවුවාහු වෙන් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිඅට්ඨිමහ වඩන අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරන මහණහුගේ සංයෝජනයෝ නිදුකින් ම සන්තිදෙත්. ඝෂය වෙත්. මහණෙනි, කෙසේ නම් අරිඅට්ඨිමහ වඩන අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරන මහණහුගේ සංයෝජනයෝ නිදුකින් ම සන්තිදෙද්ද ඝෂය වුවාහු වෙද්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සමාක්-දාෂ්ටිය වෙයි... සමාක් සමාධිය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ අරිඅට්ඨිමහ වඩන අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරන මහණහුගේ සංයෝජනයෝ නිදුකින් ම සන්තිදෙත් ක්ෂය වුවාහු වෙති යි.

1. 14. 41-44

ආගනතුකසුත්ත

219-222. මහණෙනි, ආගනතුක ගෘහය යම්සේ ද, එහි පෙරදිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. පැළදිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. උතුරු දිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. දකුණුදිගින් ද අවුත් වාස කෙරෙති. ඝෂත්‍රියයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙති. බ්‍රාහ්මණයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙති. වෛශ්‍යයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙති. ශුද්‍රයෝ ද අවුත් වාස කෙරෙත්.

මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම මහණ අරිඅට්ඨිමහ වඩන්නේ අරිඅට්ඨිමහ බහුල කරන්නේ යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් පිරිසිදු දහ යුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිදු දහී. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් ප්‍රභාණය කටයුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණය කරයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් පසක් කළ යුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස් නුවණින් පසක්කෙරෙයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් වැඩිය යුතු වෙන් නම් ඒ දහම් වෙසෙස් නුවණින් වෙයි.

එවෙලෙව් බො හික්කවෙව්, හික්කු අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පරිජානාති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පජහති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරොති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා භාවෙති.

කතමෙ ච හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා: පසුච්චාදනාකම්මානිත්තං වච්චියා. කතමෙ පඤ්ඤා, සෙය්‍යථිදං: රුපුපාදනකම්මො-පෙ- වීඤ්ඤාඉපාදනකම්මො. ඉමෙ බො හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා. කතමෙ ච හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතබ්බො: අච්ඡා ච භවත.ඤ්ඤා ච. ඉමෙ හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතබ්බො. කතමෙ ච හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතබ්බො: වීජා ච විමුක්ති ච, ඉමෙ හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතබ්බො. කතමෙ ච හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතබ්බො: සමරො ච විපස්සනා ච. ඉමෙ හික්කවෙව්, ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතබ්බො. කපඤ්ඤා හික්කවෙව්, හික්කු අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පරිජානාති -පෙ- යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා භාවෙති: ඉධ හික්කවෙව්, හික්කු සමොද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති විචෙකනීසුඤ්ඤා විරාගනීසුඤ්ඤා නිරොධනීසුඤ්ඤා වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං බො හික්කවෙව්, හික්කු අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං භාවෙතොනා අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං බහුලීකරොතොනා, යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤායා, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පරිජානාති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා පහාතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා පජහති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා සච්ඡිකාතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා සච්ඡිකරොති. යෙ ධම්මො අභිඤ්ඤා භාවෙතබ්බො, නෙ ධම්මෙ අභිඤ්ඤා භාවෙතිති.

1. 14. 45-48

නදීසුක්කතානි

223-226. සෙය්‍යථාපි හික්කවෙව් ගඬගා නදී පාචිනනිත්තො පාචින-පොණො පාචිනපඛ්ඛාරො. අථ මහාජනකායො ආගච්චෙය්‍ය, කුරුදාලපිටකං ආදය මයං ඉමං ගඬගානදී: පච්ඡානිත්තං කරිස්සාම පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඛ්ඛාරොති. තං කීම්මඤ්ඤං හික්කවෙව්, අපි නු සො මහාජනකායො තං ගඬගානදී: පච්ඡානිත්තං කරෙය්‍ය පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඛ්ඛාරොති? නො භෙතං භවෙත, තං කීස්ස භෙතු? ගඬගා භවෙත, නදී පාචිනනිත්තො පාචිනපොණො පාචිනපඛ්ඛාරො, සා න සුඤ්ඤා පච්ඡානිත්තං කාතුං පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඛ්ඛාරං. යාවදෙව ච පන සො මහාජනකායො කීලමථස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සොති.

1. අභිච්ඤ්ඤායා - සි 2.
 2. ගඬගා නදී - මජ්ඣ. ප්‍යා.

මහණෙනි, කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිඳ දත යුත්තාහු ද: පඤ්ඤාපාදනස්කන්ධ යයි කිය යුතු වෙයි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපොපාදනස්කන්ධය ... විඥානොපාදනස්කන්ධ යි. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිඳ දත යුත්තාහු ය මහණෙනි කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණයකට යුත්තාහු ද: අවිද්‍යාවත් භවතෘෂ්ණාවත් ය. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණය කළ යුත්තාහු ය. මහණෙනි, කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පසක්කළ යුත්තාහු ද: විද්‍යාවත් විමුක්තියත් ය. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස්නුවණින් පසක්කළ යුත්තාහු ය. මහණෙනි, කවර දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් වැඩිය යුත්තාහු ද: සම්පයත් විදුලිනාවත් ය. මහණෙනි, මේ දහම්හු වෙසෙස් නුවණින් වැඩිය යුත්තාහු ය. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිඳ දත යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිඳ දනී ද... යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් වැඩිය යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් වඩා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකකිසසින විරාගනිසසින වොසුඤ්ඤාපරිණාමි කොට සමාදිට්ඨිය වඩයි ... සම්මායමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අරිඤ්චිමහ වඩන්නේ අරිඤ්චිමහ බහුල කරන්නේ යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිඳ දත යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පිරිසිඳ දනී. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් ප්‍රභාණය කළ යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් ප්‍රභාණයකරයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස්නුවණින් පසක්කළ යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස්නුවණින් පසක් කෙරෙයි. යම් දහම් කෙනෙක් වෙසෙස් නුවණින් වැඩිය යුතු වෙත් නම් ඒ දහම් වෙසෙස් නුවණින් වඩා යි.

1. 14. 45-48

නදීසුත්‍ර

223-226. මහණෙනි, යම්සේ ගඬයානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වේ ද, ඉදින් මහා ජනසමුහයෙක් උදලපාභි රැගෙන අපි මේ ගඬයානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නෙමු යි එන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිටු ද, ඒ මහාජනසමුහයා ඒ ගඬයානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නේ ද? වහන්ස, එය නොවේ ම ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: වහන්ස, ගඬයානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා ය. ඒ ගහ පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නට පහසු නො වෙයි. ඒ මහාජනසමුහයා හුදෙක් විධාවට පෙළීමට භාජන වන්නේ යයි.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛො¹ අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං
 භාවෙනා² අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොතො³ රාජානො වා
 රාජමහාමහ්තා වා මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා
 හොගෙහි අභිභව්ට්ඨං පවාරෙය්ගුං. එහමෙතො⁴ පුරිස, කිතොත ඉමෙ කාසාවා,
 අනුදහනතී. කිං මුලෙණො කපාලමනුසංඤ්චරසී. එහි. භිනායාවත්ඤ්චා
 හොගෙ ව භුඤ්ජසු. පුඤ්ඤති ව කරොභී ති. සො වත භික්ඛවෙ,
 භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙනො අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං
 බහුලීකරොතො සික්ඛං පව්වකඛාය භිනායාවත්තෙය්ගාතී⁵. නොතං යානං
 චිජජති. තං කිසංස හෙතු; යං හී තං භික්ඛවෙ, විතතං දීසරතතං
 විචෙකතිනතං විචෙකපොණං විචෙකපඤ්චාරං. තං වත භිනායාවත්ඤ්චාතීති
 නොතං යානං චිජජති. කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං
 භාවෙනි, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං බහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ,
 භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙනි -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙනි, විචෙකතිසසිතං
 විරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසංසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ,
 භික්ඛු අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙනි අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං
 බහුලීකරොතීති.

(යථා බලසුත්තානී සබ්බානී තුථා විජාරෙතබ්බානී.)

බලකරණියවග්ගො වුද්දසමො.

තනුද්දනං:

බලං බීජං ව නාගො ව රුක්ඛං කුමේතන සුක්කිනා
 ආකාසෙන දුවෙ මෙසා නාවා ආභෙත්තුකා නදී තී.

1. භික්ඛු - සීචු. සී 1, 2.
 2. භාවෙනො - සීචු. සී 1, 2.
 3. බහුලීකරොතො - සීචු. සී 1, 2.
 4. එහමො - සීචු. සී 1, 2.
 5. භිනායාවත්ඤ්චා - මජ්ඣ, සඤා,

මහණෙනි, එසෙයින්ම අර්ථද්වේශය වඩන අර්ථද්වේශය බහුල කරන මහණහු රජවරු හෝ රජමහඥාමිතියෝ හෝ මිතුරෝ හෝ සහවරයෝ හෝ නෑයෝ හෝ සහලේ නෑයෝ හෝ එම්බල පුරුෂය, “එව මේ කහවත් කුමකට තා විසින් හඳිනු (දරනු) ලැබේ ද? කීම මුඛ වූ කබලෙකින් යුක්ත ව හැසිරෙහි ද? එව ගිහිබවට පෙරළී හෝගයන් ද අනුභව කරව පින් ද කරව”යි හෝගයෙන් එළවා පවරන්නාහු නම් මහණෙනි, අර්ථද්වේශය වඩන අර්ථද්වේශය බහුල කරන ඒ මහණ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ශික්‍ෂා ප්‍රතික්‍ෂේප කොට ගිහිබවට පෙරළෙන්නෝ ය යන මෙකරුණ නැත්තෝ ය. ඊට හේතු කීම? මහණෙනි, යම් හෙයකින් ඒ සිත බොහෝ කලක් විවේකයට නැමුණේ විවේකයට නැමුණු වූයේ විවේකයට බර වූයේ වේ නම් ඒ සිත ඒකාන්තයෙන් ලාමකබවට පෙරළෙන්නෝ ය යන මෙකරුණ නැත්තෝ ම ය. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ අර්ථද්වේශය වඩා ද, අර්ථද්වේශය බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත ධොසසංහතපරිණාමී වූ සමොද්ධිය වඩයි ... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ අර්ථද්වේශය වඩයි. අර්ථද්වේශය බහුල කෙරේ යි.

(බලසුත්‍ර මෙන් සියලුසුත්‍ර වස්තර කටයුතු යි.)

තුදස්වැනි බලකරණියවර්ගය යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක්ඛ, කුමභ, සුක්ක, ආකාස යි චතුෂ්ක සතෙකි. මෙසසුත්‍ර චතුෂ්ක දෙකෙකි. නාවා ආගනතුක්ක නදී යි චතුෂ්ක තුනෙකි. (සුත්‍ර මුළුල්ල අටසාළිසකි).

15. එසනාවග්ගො

1. 15. 1

එසනාසුත්තං

227. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ටො භික්ඛවෙ තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොක්ඛග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙබ්බාති.*

1. 15. 2

දුතිය එසනාසුත්තං

228. තිසෙසා ඉමා ටො භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ටො භික්ඛවෙ තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති රාගච්ඡායපරියොසානං ද්‍රෝශ්ච්ඡායපරියොසානං මොහච්ඡායපරියොසානං. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙබ්බාති.

1. 15. 3

තතිය එසනාසුත්තං

229. තිසෙසා ඉමා ටො භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා ටො භික්ඛවෙ තිසෙසා එසනා. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සම්මාසමාධිං භාවෙති, අමනොගධං අමතපරායණං අමතපරියොසානං. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං එසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො භාවෙනධෙබ්බාති.

* ඉතො පරං දියමානාති එසනාසුත්තානි සිතලොකාභිකෙසු න දියසනෙතං.

15. ඵසනාවගීය

1. 15. 1

ඵසනාසුත්‍රය

227. මහණෙනි, මේ ඵසනා (-සෙවුම්) තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා (-කම්සැප සෙවුම්) භවෙසනා (-භවසෙවුම්) බ්‍රහ්මචරියෙසනා (-මීසදිවු බබ්සර සෙවුම්) යි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන යි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතුයි. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිශ්‍රිත විරාගනිශ්‍රිත නිරොධනිශ්‍රිත ව්‍යවසර්ගයට නැඹුරු වූ සමාග්දෘෂ්ටිය වඩයි ... සමාක්සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන පිරිසිදු දැනීම පිණිස මේ අරි-අටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 2

දුතිය ඵසනාසුත්‍රය

228. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනයි. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ රාගය දුරලීමේ කෙළවර කොට දොව්භය දුරලීමේ කෙළවර කොට මොහය දුරලීමේ කෙළවර කොට සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි මේ ඵසනා තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 3

තතිය ඵසනාසුත්‍රය

229. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නිවනට ඇතුළත් වූවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට සමො-දිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 4

වතුකු ඵසනායුතතං

230. තිසෙසා ඉමා ඛෙවෙ, ඵසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චිරියෙසනා. ඉමා ඛෙවෙ, තිසෙසා ඵසනා. ඉමාසං ඛෙවෙ, තිසෙසනං ඵසනානං අභිඤ්ඤා අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවෙනෙධො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති නිබ්බානානිකං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපඤ්ඤාරං. ඉමාසං ඛෙවෙ, තිසෙසනං ඵසනානං අභිඤ්ඤා අයං අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවෙනෙධොති.

1. 15. 5-8

5-8 ඵසනායුතතානි

231-234. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, ඵසනා. කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චිරියෙසනා. ඉමා ඛෙවෙ, තිසෙසා ඵසනා. ඉමාසං ඛෙවෙ, තිසෙසනං ඵසනානං පරිඤ්ඤා -පෙ- අයං අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවෙනෙධොති.

(යථා අභිඤ්ඤාවාරො තථා චිත්ථාරෙතෙධො.)

1. 15. 9-12

9-12 ඵසනායුතතානි

235-238. තිසෙසා භික්ඛවෙ, ඵසනා. කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චිරියෙසනා. ඉමා ඛෙවෙ, තිසෙසා ඵසනා. ඉමාසං ඛෙවෙ, තිසෙසනං ඵසනානං පරිඤ්ඤා -පෙ- අයං අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවෙනෙධොති.

(යථා අභිඤ්ඤාවාරො තථා චිත්ථාරෙතෙධො.)

1. 15. 13-16

13-16 ඵසනායුතතානි

239-242. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, ඵසනා, කාමෙසනා භවෙසනා බුභුච්චිරියෙසනා. ඉමා ඛෙවෙ, තිසෙසා ඵසනා. ඉමාසං ඛෙවෙ, තිසෙසනං ඵසනානං පභානාය අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවෙනෙධො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුදාදිට්ඨිං භාවෙති. -පෙ- සමුදාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං චිරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසග්ගපරිණාමීං. ඉමාසං ඛෙවෙ, තිසෙසනං ඵසනානං පභානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො භාවෙනෙධොති.

(යථා අභිඤ්ඤාවාරො තථා චිත්ථාරෙතෙධො.)

1. 15. 4

වතුන් ඵසනාසුත්‍රය

230. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා හවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නිවනට නැවුණු නිවනට නැඹුරු වූ නිවනට බර වූ සලොදිට්ඨිය වඩයි... සලොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුක්තේ යි.

1. 15. 5-8

5-8. ඵසනාසුත්‍ර

231-234. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා හවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුක්තේ යි.

(අභිඤ්ඤාචාරය මෙන් විභර කටයුතු)

1. 15. 9-12

9-12. ඵසනාසුත්‍ර

235-238. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා හවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් ඝෛය කිරීම පිණිස... මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුක්තේ යි.

(අභිඤ්ඤාචාරය මෙන් විභර කටයුතු)

1. 15. 13-16

13-16. ඵසනාසුත්‍ර

239-242. මහණෙනි, මේ ඵසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමෙසනා හවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඵසනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත වොස්සභ්‍යපරිණාමී වූ සලොදිට්ඨිය වඩයි... සලොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් ඵසනාවන් පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුක්තේ යි.

1. 15. 17-32

විධායුක්තානි

243-258. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, විධා. කතමා තිසෙසා: “සෙයෙසා හමෙඤ්ඤි”ති විධා, “සද්දියො හමෙඤ්ඤි”ති විධා, “භීනො හමෙඤ්ඤි”ති විධා. ඉමා ටො භික්ඛවෙ, තිසෙසා විධා. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං විධානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො, භාවෙනෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්දිංඪිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසීතං වීරාගනිසීතං නිරොධනිසීතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ටො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං විධානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනෙඛාති.

(යථා ඵසනාසඤ්ඤානි තථා විජාරෙතඛොති.)

1: 15. 33-48

ආසවයුක්තානි

259-274. තයො මෙ භික්ඛවෙ, ආසවා. කතමෙ තයො: කාමාසවො හවාසවො අවීජාරාසවො. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, තයො ආසවා. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනං ආසවානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්දිංඪිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසීතං වීරාගනිසීතං නිරොධනිසීතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනං ආසවානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනෙඛාති.

1. 15. 49-64

හවයුක්තානි

275-290. තයො මෙ භික්ඛවෙ, හවා. කතමෙ තයො: කාමහවො රූපහවො අරූපහවො. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, තයො හවා. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනං හවානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනෙඛා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමොද්දිංඪිං -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනිසීතං වීරාගනිසීතං නිරොධනිසීතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනං හවානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො භාවෙනෙඛාති.

1. 15. 17-32

විධාසුත්‍ර

243-258. මහණෙනි, මේ විධා (-මාන) තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: “මම ශ්‍රේෂ්ඨයෙමි”යි මානායෙකි. “මම සදාශයෙමි”යි මානායෙකි. “මම භීතයෙමි”යි මානායෙකි. මහණෙනි, මේ මාන-තුනයි. මහණෙනි, මේ මාන තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස ... ඝෛය කිරීම පිණිස ... පැහීම පිණිස අරිඳුටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඳුටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත වොසසභ්‍යපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි ... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ මාන කොටස් තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස පැහීම පිණිස මේ අරිඳුටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

(ඵසනා සුතුරු මෙන් විතර කටයුතු)

1. 13. 33-48

ආසවසුත්‍ර

259-274 මහණෙනි, මේ ආසව තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමාසව හවාසව අවිද්‍යාසව යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඳුටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඳුටභිමහෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේක-නිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත වොසසභ්‍යපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි මහණෙනි, මේ ආසව තුන වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඳුටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 49-64

හවසුත්‍ර

275-294. මහණෙනි, මේ හව තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමහව රූපහව අරූපහව යි. මහණෙනි, මේ හව තුන යි. මහණෙනි, මේ හවත්‍රය වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඳුටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඳුටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත වොසසභ්‍යපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ හවත්‍රය වෙසෙසින් දැනීම පිණිස.. පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඳුටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 65-80

දුක්ඛතාසුක්ඛතානි

291-306. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, දුක්ඛතා, කතමා තිසෙසා: දුක්ඛදුක්ඛතා සම්ඛාරදුක්ඛතා විපරිණාමදුක්ඛතා, ඉමා ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසා දුක්ඛතා, ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං දුක්ඛතානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධා, කතමො අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨි භාවෙනි -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙනි, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, තිසෙසනං දුක්ඛතානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධාති.

1. 15. 81-96

විලසුක්ඛතානි

307-322. තයොමෙ භික්ඛවෙ, විලා, කතමෙ තයො: රාගො විලො දෙසො විලො මොහො විලො, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො විලා, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං විලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධා, කතමො අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨි භාවෙනි -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙනි, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං විලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධාති.

1. 14. 97-112

මලසුක්ඛතානි

323-338. තිණ්ණමානි භික්ඛවෙ, මලානි, කතමානි තිණ්ණ රාගො මලං, දෙසො මලං, මොහො මලං, ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණ මලානි, ඉමෙසං භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං මලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධා, කතමො අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨි භාවෙනි -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙනි, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණනතං මලානං අභිඤ්ඤය -පෙ- පරිඤ්ඤය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධාති.

1. 15. 65-80

දුක්ඛතාසුත්ත

291-306. මහණෙනි, මේ දුක්ඛතා (දුක්ඛැව්) තුනෙනකි. කවර තුනෙනක යත්: දුක්ඛදුක්ඛතා සංඛාරදුක්ඛතා විපරිණාමදුක්ඛතා යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛතා තුන යි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ දුක්ඛතාවන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසඤ්ඤපරිණාමී සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමා සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ දුක්ඛතාවන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 81-96

බිලසුත්ත

307-322. මහණෙනි, මේ බිල (හුල්) තුනෙනකි. කවර තුනෙනක යත්: රාගබිල දෙසබිල මොහබිල යි. මහණෙනි, මේ බිල තුන යි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ බිලයන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස.. පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසඤ්ඤපරිණාමී වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ත්‍රිවිධ බිලයන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස.. පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 97-112

මලසුත්ත

323-338. මහණෙනි, මේ මල (කිලිවි) තුනෙනකි. කවර තුනෙනක යත්: රාගමල යැ දෙසමල යැ මොහමල යැ යි. මහණෙනි, මේ මල තුන යි. මහණෙනි, මේ මල තුන මෙවෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු යි. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොසසඤ්ඤපරිණාමී වූ සමමාදිට්ඨිය වඩයි. සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන්මල වෙෂසයින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 113-128

නීසසුත්තානි

339-354. තයොමෙ භීක්ඛවෙ, නීසා. කතමෙ තයො: රාගො නීසො දෙසො නීසො. මොහො නීසො. ඉමෙ ඛො භීක්ඛවෙ, තයො නීසා. ඉමෙසං ඛො භීක්ඛවෙ, තිණ්ණනං නීසානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භීක්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති. විවෙකනීසස්සිතං වීරාගනීසස්සිතං නිරොධනීසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භීක්ඛවෙ, තිණ්ණනං නීසානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

1. 15. 129-144

වෙදනාසුත්තානි

355-370. තිසෙසා ඉමා භීක්ඛවෙ, වෙදනා. කතමා තිසෙසා: සුඛා වෙදනා. දුක්ඛා වෙදනා. අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො භීක්ඛවෙ, තිසෙසා වෙදනා. ඉමාසං ඛො භීක්ඛවෙ, තිසෙසනං වෙදනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භීක්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනීසස්සිතං වීරාගනීසස්සිතං නිරොධනීසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ඛො භීක්ඛවෙ, තිසෙසනං වෙදනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

1. 15. 145-160

තණ්ණාසුත්තානි

371-386. තිසෙසා ඉමා භීක්ඛවෙ, තණ්ණා. කතමා තිසෙසා: කාමතණ්ණා භවතණ්ණා විභවතණ්ණා. ඉමා ඛො භීක්ඛවෙ, තිසෙසා තණ්ණා. ඉමාසං ඛො භීක්ඛවෙ, තිසෙසනං තණ්ණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤා. කතමො අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො: ඉධ භීක්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විවෙකනීසස්සිතං වීරාගනීසස්සිතං නිරොධනීසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමාසං ඛො භීක්ඛවෙ, තිසෙසනං තණ්ණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො භාවෙනඤ්ඤාති.

(යථා ඵසනාසුත්තානි තථා සඛං වීජ්ඣාථෙතඛං)

ඵසනාවග්ගො පණ්ණරසමො.

කත්තූඤ්ඤා:

ඵසනා විධා ආසවා භවා දුක්ඛතා ඵ තිසෙසා
වීලා මලානි නීසා ඵ වෙදනාහි තණ්ණාහි වාති.

1. නීසා - සා.

1. 15. 113-128

නීයසුත්‍ර

339-354. මහණෙනි, මේ නීය (දුක්) තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: රාගනීය, දෙසනීය, මොහනීයයි. මහණෙනි, මේ නීය තුන යි. මහණෙනි, මේ නීයතුන වෙසෙසත් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමග වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමගෙක යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේක-නිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ නීයතුන වෙසෙසින් දැනුම පිණිස.. පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස.. මේ අරිඅටභිමග වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 129-144

වෙදනාසුත්‍ර

355-370 මහණෙනි, මේ වෙදනා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත් සුවවෙදනා දුක්වෙදනා නොදුක්නොසුවවෙදනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් වෙදනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් වෙදනාවන් වෙසෙසින් පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස.. ගෙවීම පිණිස.. පැහීම පිණිස අරිඅටභිමග වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමගෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී වූ සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් වෙදනාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස.. ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමග වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 15. 145-160

තණ්හාසුත්‍ර

371-386. මහණෙනි, මේ තණ්හා තුනෙකි. කවර තුනෙක යත්: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා යි. මහණෙනි, මොහු තුන් තණ්හාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන් තණ්හාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමග වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමගෙක යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැමුණු සමොදිට්ඨිය වඩයි... සමොසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ තුන් තණ්හාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමග වැඩිය යුත්තේ යි.

(එසනා සුත්‍ර මෙන් සියල්ල විතර කටයුතු) පසළොස්වැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

එසනා විධා, ආසව, භව, ත්‍රිවිධ දුක්ඛතා, බීල, මල, නීය, වෙදනා, තණ්හා යි භොධසක දහයෙකි. භවත් සුත්‍ර එක්සිය සැටෙකි යි.

16. මිසවග්ගො

1. 16. 1-16

මිසසුත්තානි

387-402. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා, කතමෙ වත්තාරො: කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජාසො. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඔසා. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං මිසානා අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති වීචෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං මිසානා අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

(යථා ඵසනා සොළසසුත්තානානි තථාච්ඤාචරතඛොති.)

1. 16. 17-32

යොගසුත්තානි

403-418. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, යොගා, කතමෙ වත්තාරො: කාමයොගො හවයොගො දිට්ඨියොගො අවිජ්ජායොගො. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, වත්තාරො යොගා. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං යොගානා අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති වීචෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං යොගානා අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

1. 16. 33-48

උපාදනසුත්තානි

419-434. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, උපාදනානි, කතමානි වත්තාරි කාමුපාදනා දිට්ඨපාදනා සිලබ්බචුපාදනා අක්ඛවඤ්ඤපාදනා. ඉමානි ටො භික්ඛවෙ, වත්තාරි උපාදනානි. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ චතුක්ඛං උපාදනානා අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛො. කතමො අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති වීචෙකනිසසිතං වීරාගනිසසිතං නිරොධනිසසිතං වොසසග්ගපරිණාමිං. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං උපාදනානා අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො භාවෙනඛොති.

16. ඔස වර්ගය

1. 16. 1-16

ඔස සූත්‍ර

387-402. මහණෙනි, මේ ඔස (සැඩදියපහර) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: කාමොස (කාමෙභූතයන්හි දැඩි රාගය) භවොස (රූපාරූපභවයන්හි දැඩි රාගය) දිට්ඨොස (දෙසැටදිටු) අවිජ්ජාසය. මහණෙනි, මොහු සිවු ඔසයෝ යි. මහණෙනි, මේ සිවුඔසයන්ගේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනීසසිත විරාගනීසසිත නිරොධනීසසිත වොක්ඛගහපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඔසයන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

(ඵසනායුත්‍ර මෙන් සොළොස් සූත්‍රාන්ත විතරකටයුතුයි.)

1. 16. 17-32

යොග සූත්‍ර

403-418. මහණෙනි, මේ යොග (යෙදීම) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: කාමයොග භවයොග දිට්ඨියොග අවිජ්ජායොග යි. මහණෙනි, මේ යොග සතර යි. මහණෙනි, මේ යොග සතර වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිඳ දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනීසසිත විරාගනීසසිත නිරොධනීසසිත වොක්ඛගහපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු යොගයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 33-48

උපාදන සූත්‍ර

419-434. මහණෙනි, මේ උපාදන (දැඩි ගැනුම්) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: කාමුපාදන දිට්ඨපාදන, සීලධම්මපාදන, අක්ඛවාදුපාදන යි. මහණෙනි, මේ උපාදන සතර යි. මහණෙනි, මේ උපාදන සතර වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමභ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමභෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනීසසිත විරාගනීසසිත නිරොධනීසසිත වොක්ඛගහපරිණාමී වූ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු උපාදනයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඅටභිමභ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 49-64

ගන්ධස්මෘතතානි

435-450. වන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ගන්තො කතමෙ වන්තාරො: අභිජ්ඣා කායගන්තො ව්‍යාපාදෙ කායගන්තො සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්තො ගුදංසමිලාභිනිවෙසො කායගන්තො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරො ගන්තො ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්කං ගන්තානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධා. කතමො අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොක්ඛන්තපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්කං ගන්තානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධාති.

1. 16. 65-80

අනුසයස්මෘතතානි

351-466. සත්ථමෙ භික්ඛවෙ, අනුසයා. කතමෙ සත්ත: කාමරාගානුසයො පටිසානුසයො දිට්ඨානුසයො විචිකිච්ඡානුසයො මානානුසයො හවිරාගානුසයො අවිජ්ජානුසයො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත අනුසයා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, සත්තං අනුසයානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධා. කතමො අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොක්ඛන්තපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, සත්තං අනුසයානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධාති.

1. 16. 81-96

කාමගුණස්මෘතතානි

467-482. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, කාමගුණා කතමෙ පඤ්ච: චක්ඛුච්චෙඤ්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනියා. සොතච්චෙඤ්ඤායා සඤ්ඤා -පෙ- සානච්චෙඤ්ඤායා ගජනිං -පෙ- ජීවහච්චෙඤ්ඤායා රසා -පෙ- කායච්චෙඤ්ඤායා ඵොට්ඨංඛා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනියා. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච කාමගුණා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනං කාමගුණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධා. කතමො අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොක්ඛන්තපරිණාමිං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනං කාමගුණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨඛිනිකො මග්ගො භාවෙනඛෙධාති.

1. 16. 49-64

ගන්ව සූත්‍ර

435-450. මහණෙනි, මේ ගන්ව (ගෙතීම) සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: අභිජක්ඛාකායගන්ව ව්‍යාපාදකායගන්ව සීලබ්බතපරාමාසකායගන්ව ඉදංසච්චාභිනිවෙසකායගන්ව යි. මහණෙනි, මේ ගන්ව සතර යි. මහණෙනි, මේ ගන්වසතර වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඤ්චිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ග්‍රන්ථයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 65-80

අනුසය සූත්‍ර

451-466. මහණෙනි, මේ අනුසය (නිදිගත්කෙලෙස්) සතෙකි. කවර සතෙක යත්: කාමරාගානුසය පටිසානුසය දිට්ඨානුසය විචික්ඛිණානුසය මානානුසය භවරාගානුසය අවිජ්ජානුසය යි. මහණෙනි, මොහු සත් අනුසයයෝ යි. මහණෙනි, මේ සත් අනුසයයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඤ්චිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ සත් අනුසයයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 81-96

කාමගුණ සූත්‍ර

467-482. මහණෙනි, මේ කාමගුණ පසෙකි. කවර පසෙක යත්: ඉෂ්ට වූ කෘතන් වූ මනාප වූ ප්‍රියඤ්චරූප වූ කාමොපසංහිත වූ රජනිය වූ ඇඹින් දහසුතු රූපයෝ ය... කනින් දහසුතු ඉබ්දයෝ ය... නැහැයෙන් දහසුතු ගන්ධයෝ ය... දිවින් දහසුතු රසයෝ ය ඉෂ්ට වූ කෘතන් වූ මනවචන ප්‍රියඤ්චාව වූ කාමයෙන් යුත් ඇඳුම් කටයුතු කයින් දහසුතු ස්පර්ශයෝ යි. මහණෙනි, මොහු පස්කම් ගුණයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස්කම් ගුණයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඤ්චිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සමමාදිට්ඨිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස්කම් ගුණයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිඳ දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස මේ අරිඤ්චිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16, 97-112

නිවරණසුඤ්ඤානී

483-498. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, නිවරණානී. කතමානී පඤ්ඤා: කාමච්ඡන්දනීවරණං ව්‍යාපාදනීවරණං ජීනමිඳුනීවරණං උඤ්චවකුක්ඛච්චනීවරණං විචිකිච්ඡානීවරණං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා නිවරණානී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං නිවරණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගාපරිණාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤානං නිවරණානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බාති.

1. 16, 113-128

උපාදනකමනසුඤ්ඤානී

499-514. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, උපාදනකමනී. කතමෙ පඤ්ඤා: රුද්ධපාදනකමනෙතො වෙදනුපාදනකමනෙතො සඤ්ඤපාදනකමනෙතො සබ්බාරුපාදනකමනෙතො විඤ්ඤාණුපාදනකමනෙතො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාපාදනකමනී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උපාදනකමනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගාපරිණාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උපාදනකමනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බාති.

1. 16, 129-144

ඔරමහාභියසංයොජනසුඤ්ඤානී

515-530. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඔරමහාභියානී සංයොජනානී. කතමානී පඤ්ඤා: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාමො කාමච්ඡන්දෙ ව්‍යාපාදෙ. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාරමහාභියානී සංයොජනානී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඔරමහාභියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බා. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමමාදිට්ඨිං භාවෙති -පෙ- සමමාසමාධිං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොසසග්ගාපරිණාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඔරමහාභියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පහානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනඛෙබ්බාති.

1. 16. 97-112

නීවරණ සූත්‍ර

483-498. මහණෙනි, මේ නීවරණ පසෙකි. කවර පසෙක යත්: කාමච්ඡන්දනීවරණය ව්‍යාපාදනීවරණය චීනමිඤ්චිනීවරණය උද්ධමච්ඡකකුච්චනීවරණය විචිකිච්ඡනීවරණය යි. මහණෙනි, මේ නීවරණ පස යි. මහණෙනි, මේ නීවරණ පස වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරෝධනිසසිත වොඤ්ඤපටිඤාමි කොට සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ නීවරණ පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ක්ෂය කරන පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 113-128

උපාදානකමන්ධ සූත්‍ර

499-514. මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පසෙකි. කවර පසෙක යත්: රුප්‍රපාදානකමන්ධය වෙදනුපාදානකමන්ධය සංඝඤ්ඤපාදානකමන්ධය සම්ඛාරුපාදානකමන්ධය විඤ්ඤාණුපාදානකමන්ධ යි. මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පස යි. මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පස වෙසෙසින් දැනීම පිණිස... පිරිසිදු දැනීම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නමාමු සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මා-සමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ උපාදානස්කන්ධ පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ක්ෂය කරන පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 129-144

ඔරමහාභියසංයොජනසූත්‍ර

515-530. මහණෙනි, මේ ඔරමහාභිය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක යත්: සන්ඝායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාස කාමච්ඡන්ද ව්‍යාපාද යි. මහණෙනි, මේ ඔරමහාභිය සංයොජන පස යි. මහණෙනි, මේ ඔරමහාභිය සංයොජන පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ගෙවීම පිණිස... පැහීම පිණිස අරිඅටභිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅටභිමහෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නාමුඤ්ඤ සම්මාදිට්ඨිය වඩයි... සම්මාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඔරමහාභිය සංයොජන පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ක්ෂය කරනු පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅටභිමහ වැඩිය යුත්තේ යි.

1. 16. 145-160

උඤ්චිමහාගීයසංයොජනසුඤ්ඤානී

531-546. පඤ්චමානී භීක්ඛවෙ, උඤ්චිමහාගීයානී සංයොජනානී. කතමානී පඤ්ච: රුපරාගො අරුපරාගො මානො උඤ්චිං අවිජ්ජා. ඉමානී ටො භීක්ඛවෙ, පඤ්චඤ්චිමහාගීයානී සංයොජනානී. ඉමෙසං ටො භීක්ඛවෙ, පඤ්චිතතං උඤ්චිමහාගීයානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනට්ඨො. කතමො අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො: ඉධ භීක්ඛවෙ, ඤිකඤ්ච සමොද්ධිං භාවෙති -පෙ- සමොසමාධිං භාවෙති විවෙකනීඤ්ඤිතං විරාගනීඤ්ඤිතං නිරොධනීඤ්ඤිතං වොසසග්ගා-පරිණාමී. ඉමෙසං ටො භීක්ඛවෙ, පඤ්චිතතං උඤ්චිමහාගීයානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය -පෙ- පරිඤ්ඤාය -පෙ- පරික්ඛයාය -පෙ- පභානාය අයං අරියො අට්ඨබ්බිතො මග්ගො භාවෙනට්ඨොති.

(යථා එසනා සුඤ්ඤානා තථා සට්ඨප්පු පෙය්‍යාලෙසු සොළස සොළස සුඤ්ඤානා විජ්ජාචරෙතඤ්ඤා.)

ඔසවග්ගො සොළසමො.

කත්‍රුද්දනා:

ඕසා යොගා උපාදනා ගජ්ඣා අනුසයාපි ච කාමගුණ නීවරණා ඛන්ධා ඔරුඤ්චිමහාගීයානී.

මග්ග සංග්ගචිතං සමතචං.

කත්‍රු වග්ගද්දනා:

අවිජ්ජා වග්ගො පඨමො දුතියො විහාරො චූචවතී. මිච්ඡකතවග්ගො තුතියො චතුසො පට්ඨපනති ච. අඤ්ඤානීජථියො පඤ්චමො ජට්ඨො සුරියපෙය්‍යාලො, එකධමො දුචෙ ගඛගා පෙය්‍යාලාපි ච චක්කාරො. අපඨමාදෙ තෙළසමො බලවග්ගො ච චූචුසො, එසනා පණ්ණරසමො ඔසවග්ගො සොළසමොති.

1. 16. 145-160

උද්ධමහාගීයසංයොජනසූත්‍ර

531-546. මහණෙනි, මේ උද්ධමහාගීය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධම අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මේ උද්ධමහාගීය සංයොජන පසයි. මහණෙනි, මේ උද්ධමහාගීය සංයොජන පස වෙසෙසින් දැනුම පිණිස... පිරිසිදු දැනුම පිණිස... ඝෞර්‍ය කරනු පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස අරිඅට්ඨිමහ වැඩිය යුතු. කවර අරිඅට්ඨිමහෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි සමණ විචේකනි:ශ්‍රීත වූ විරාගනි:ශ්‍රීත වූ නිරොධනි:ශ්‍රීත වූ නිර්වාණයට නමා වූ සමමාදිවයිය වඩයි... සමමාසමාධිය වඩයි. මහණෙනි, මේ පඤ්ඤාඋද්ධමහාගීය සංයොජනයන්ගේ අභිඤ්ච පිණිස... පරිඤ්ච පිණිස ඝෞර්‍ය කරන පිණිස... ප්‍රභාණය පිණිස මේ අරිඅට්ඨිමහ වැඩිය යුක්තේ යි.

(එසනා සූත්‍ර මෙන් සිසුලු පෙය්‍යාලයන්හි සූත්‍ර සොළස සොළස විතර කටයුතු යි.)

සොළොස් වැනි මසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

මස, යෙක, උපාදාන, ගඤ්ඤ, අත්‍යය, කාමගුණ, නිවරණ, මාන, ඔරමහාගීය, උද්ධමහාගීය යි භෞධගත දගයෙකි. සූත්‍ර එක්සිය භූවෙකි යි.

මග්ගසංයුත්තය නිමිසේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

පළමුවැන්න අවිජ්ජාවර්ගය යි. දෙවැන්න විහාරවර්ගය යි කියනු ලැබේ. තෙවැන්න මිච්ඡකවර්ගය යි. සිවුවැන්න පටිපක්ඛි වර්ගය යි. පස්වැන්න අඤ්ඤානිඤ්ඤවර්ගය යි. සවැන්න සූරිය-පෙය්‍යාල යි. එකධම්මවර්ග දෙකෙකි. ගඛනාපෙය්‍යාල ද යනරෙකි. තෙළොස්වැන්න අපමාදවර්ගය යි. තුදස්වැන්න බලකරණියවර්ගය යි. පසළොස්වැන්න එසනාවර්ගය යි. සොළොස්-වැන්න මසවර්ගය යි.

2. බෞද්ධධර්මසංයුතාං

1. පබ්බතවග්ගො

2. 1. 1

භිමවනසුත්තං

547. සාවඤ්චියං:

භිමවනං භික්ඛවෙ, පබ්බතරුරුතං¹ නිත්තාය නාගා කායං වඩෙඤ්ඤාති ඛලං ගාභෙතති. තෙ තඤ්ඤා කායං වඩෙඤ්ඤාති ඛලං ගාභෙතා කුසල්ලෙඛ ඔතරහති. කුසල්ලෙඛ ඔතරිඤ්ඤා මහාසොධෙඛ ඔතරහති. මහාසොධෙඛ ඔතරිඤ්ඤා කුසල්ලෙඛ ඔතරහති. කුසල්ලෙඛ ඔතරිඤ්ඤා මහානදියො ඔතරහති. මහානදියො ඔතරිඤ්ඤා මහාසල්ලං සාගරං ඔතරහති. තෙ තඤ්ඤා මහනතතං වෙඤ්ඤාතං ආපඤ්ඤාති කායෙන. එවමෙව බෞ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිත්තාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබොජ්ඣංඛෙඛ භාවෙනොතා සත්තබොජ්ඣංඛෙඛ ධුමුඤ්ඤාතරොනොතා මහනතතං වෙඤ්ඤාතං පාපුණාති ධම්මෙසු.

කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිත්තාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබොජ්ඣංඛෙඛ භාවෙනොතා සත්තබොජ්ඣංඛෙඛ ධුමුඤ්ඤාතරොනොතා මහනතතං වෙඤ්ඤාතං පාපුණාති ධම්මෙසු: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. ධම්මවිචයසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. විරියසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. පීතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. පෘත්ඤ්ඤාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. සමාධිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. උපෙක්ඛාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසිඤ්ඤං විරාගනිසිඤ්ඤං නිරොධනිසිඤ්ඤං වොසංගහපරිණාමිං. එවං බෞ භික්ඛවෙ භික්ඛු සීලං නිත්තාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබොජ්ඣංඛෙඛ භාවෙනොතා සත්තබොජ්ඣංඛෙඛ ධුමුඤ්ඤාතරොනොතා මහනතතං වෙඤ්ඤාතං පාපුණාති ධම්මෙසුති.

2. 1. 2

කායසුත්තං

548. සාවඤ්චියං:

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අයං කායො ආභාරට්ඨිනිකො ආභාරං පච්චිකා තිට්ඨති, අනාභාරො නො තිට්ඨති. එවමෙව බෞ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා නිවරණා ආභාරට්ඨිනිකා ආභාරං පච්චිකා තිට්ඨති, අනාභාරො නො තිට්ඨති.

කො ච භික්ඛවෙ ආභාරො අනුපපන්නස්ස චා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදය උපපන්නස්ස චා කාමච්ඡන්දස්ස භියොගාභාවාය වෙඤ්ඤාතො. අඤ්ඤා භික්ඛවෙ සුභනිමිතං. තඤ්ඤා අයොනිසො මනසිකාරධුමුඤ්ඤාතරො අයමාභාරො අනුපපන්නස්ස චා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදය උපපන්නස්ස චා කාමච්ඡන්දස්ස භියොගාභාවාය වෙඤ්ඤාතො.

1. පබ්බතරුරු - 1, සා:

2. බෞද්ධධර්ම සංයුත්තය

1. පබ්බත චර්යා

2. 1. 1

හිමවන්තසුත්‍රය

547. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, හිමවන් පවුරප නිසා නාගයෝ කය වඩන්, බල ගන්වන්. ඔහු එහි කය වඩා, බල ගන්වා කුඩා හෙබවලට බසිති. කුඩා හෙබවලට බැස මහ හෙබවලට බසිති. මහ හෙබවලට බැස කුඩා ගඩොවලට බසිති. කුඩා ගඩොවලට බැස මහ ගඩොවලට බසිති. මහ ගඩොවලට බැස මහමුහුදට සයුරට බසිති. ඔහු එහි කැසීන් මහත්කයට විපුලකයට පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සප්තබොධාධායන් වඩන්නේ සප්තබොධාධායන් බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්කයට විපුලකයට පැමිණේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සප්තබොධාධායන් වඩන්නේ සප්තබොධාධායන් බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්කයට විපුලකයට පැමිණේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ විවේකනීසිත වූ විරාගනීසිත වූ නිරොධනීසිත වූ වොසංඝානපරිණාමී වූ සතිසංඛොජ්ඣායකය වඩයි. විවේකනීසිත විරාගනීසිත නිරොධනීසිත වොසංඝානපරිණාමී වූ ධම්මචර්යාසංඛොජ්ඣායකය වඩයි. විවේකනීසිත විරාගනීසිත නිරොධනීසිත වොසංඝානපරිණාමී වූ විරියසංඛොජ්ඣායකය වඩයි. විවේකනීසිත විරාගනීසිත නිරොධනීසිත වොසංඝානපරිණාමී වූ පිතිසමිඛොජ්ඣායකය වඩයි. විවේකනීසිත විරාගනීසිත නිරොධනීසිත වොසංඝානපරිණාමී වූ පසංඝද්විසමිඛොජ්ඣායකය වඩයි. විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු සමාධිසමිඛොජ්ඣායකය වඩයි. විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරු කළ නිරෝධය ඇසුරු කළ නිවනට නැවුණු උපෙය්ඛා සමිඛොජ්ඣායකය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත්ඛොජ්ඣ වඩන්නේ සත්ඛොජ්ඣ බහුල කරන්නේ දහමිහි ලා මහත්කයට විපුලකයට පැමිණේ යි.

2. 1. 2

කායසුත්‍රය

548. සැවැත්නුවර:

මහණෙනි, යම්සේ ආහාර ප්‍රත්‍යයයෙන් සිටුනා මේ කය අහර නිසා පවතී ද, අහර නැති ව නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම ආහාරප්‍රත්‍යයයෙන් සිටුනා පඤ්ඤා නිවරණයෝ අහර නිසා පවතින්, අහර නැති ව නො පවතින්.

මහණෙනි, නුපන් කාමච්ඡදය ඉපදීම පිණිස ද උපන් කාමච්ඡදයාගේ බහුල බව විපුල බව පිණිස ද ප්‍රත්‍යය කවච්ඡ ද යත්: මහණෙනි, ඉහනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් මේ ද නුපන් කාමච්ඡදය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් කාමච්ඡදය බොහෝ විට පිණිසත් විපුලකය පිණිසත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදය උප්පනායස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය: අප්ඨි භික්ඛවෙ, පටිසන්තිමිත්තං. තස්ස අයොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදය උප්පනායස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා ඊනමිද්ධස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා ඊනමිද්ධස්ස භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය: අප්ඨි භික්ඛවෙ අරති තඤ්ඤි විජමිකා හතාසමුප්පෙ වෙනසො ලීනතං. තස්ස අයොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා ඊනමිද්ධස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා ඊනමිද්ධස්ස භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය.

අප්ඨි භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා උද්ධවච්ඡුකකුච්චස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා උද්ධවච්ඡුකකුච්චස්ස භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය. අප්ඨි භික්ඛවෙ වෙනසො අද්විපසමො. තස්ස අයොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා උද්ධවච්ඡුකකුච්චස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා උද්ධවච්ඡුකකුච්චස්ස භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදය උප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය? අප්ඨි භික්ඛවෙ විචිකිච්ඡායානියා ධමමො. තස්ස අයොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදය උප්පනනාය වා විචිකිච්ඡාය භියොනාභාවාය වෙට්ඨුල්ලාය. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො ආභාරං පටිච්ච තිට්ඨති. අනාභාරො නො තිට්ඨති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ ඉමෙ පඤ්ඤා නිවරණං ආභාරට්ඨිතිකා ආභාරං පටිච්ච තිට්ඨන්ති. අනාභාරො නො තිට්ඨන්ති.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ අයං කායො ආභාරට්ඨිතිකො, ආභාරං පටිච්ච තිට්ඨති, අනාභාරො නො තිට්ඨති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ සත්ත ඛොඤ්ඤායා ආභාරට්ඨිතිකා ආභාරං පටිච්ච තිට්ඨන්ති. අනාභාරො නො තිට්ඨන්ති. කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤායා උප්පාදය උප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤායා භාවනාය පාරිච්ඡරියා අප්ඨි භික්ඛවෙ සතිසමොඤ්ඤායා ධමමො. තස්ස යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤායා උප්පාදය උප්පනනස්ස වා සතිසමොඤ්ඤායා භාවනාය පාරිච්ඡරියා.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාරො අනුප්පනනස්ස වා ධමමට්ඨවියසමොඤ්ඤායා උප්පාදය උප්පනනස්ස වා ධමමට්ඨවියසමොඤ්ඤායා භාවනාය පාරිච්ඡරියා: අප්ඨි භික්ඛවෙ කුසලාකුසලො ධමමො සාවජ්ජානාවජ්ජා ධමමො භීතපාභීතා ධමමො කණ්ණුකස්සට්ඨායා ධමමො. තස්ස යොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පනනස්ස වා ධමමට්ඨවියසමොඤ්ඤායා උප්පාදය උප්පනනස්ස වා ධමමට්ඨවියසමොඤ්ඤායා භාවනාය පාරිච්ඡරියා.

මහණෙනි, නූපත් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත් උපත් ව්‍යාපාදයාගේ බහුල බව විපුල බව පිණිසත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ප්‍රතිසනිච්ඡේදයක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපත් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත් උපත් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපත් ඊතමිඤ්ඤය ඉපදීම පිණිසත් උපත් ඊතමිඤ්ඤයාගේ බහුල බව විපුලත්වය පිණිසත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි (ප්‍රාණිකසෙනාසනයන්හි හා අධිකුල) ධර්මයන්හි නො ඇල්මෙන් තෙලරියෙක් (මැලිබවක්) මැලි හැරීමක් (කායවිප්‍රමභණයක්) බත්මකයෙක් සිතේ මැලිබවක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපත් ඊතමිඤ්ඤය ඉපදීම පිණිසත් උපත් ඊතමිඤ්ඤයාගේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපත් උඤ්චවකුක්කුච්චය ඉපදීමටත් උපත් උඤ්චවකුක්කුච්චයාගේ බොහෝබවටත් විපුලත්වයටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිතේ නො සන්තිසුමක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපත් උඤ්චවකුක්කුච්චයාගේ ඉපදීමටත් උපත් උඤ්චවකුක්කුච්චයාගේ බොහෝ බවටත් විපුලත්වයටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපත් විචිකිච්ඡාව ඉපදීමටත් උපත් විචිකිච්ඡාවගේ බොහෝ බවටත් විපුලත්වයටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, විචිකිච්ඡාවට හිත වූ ධර්මයේ ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපත් විචිකිච්ඡාව ඉපදීමටත් උපත් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බවටත් විපුලත්වයටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි. මහණෙනි, යම්සේ මේ කය ප්‍රත්‍යයසථිකික වේ ද ප්‍රත්‍යය නිසා පවතී ද, ප්‍රත්‍යය නැතී වී නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ පණ්ණී නිවර්ණයේ ප්‍රත්‍යයසථිකිකයහ. ප්‍රත්‍යය නිසා පවතීත්, ප්‍රත්‍යය නැතීවී නො පවතීත්.

මහණෙනි, යම්සේ මේ කය ප්‍රත්‍යයසථිකික වේ ද, ප්‍රත්‍යය නිසා පවතී ද, ප්‍රත්‍යය නැතී වී නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සජ්ඣ බෞද්ධධර්මයේ ප්‍රත්‍යයසථිකිකයහ, ප්‍රත්‍යය නිසා පවතීත්. ප්‍රත්‍යය නැතී වී නො පවතීත්. මහණෙනි, නූපත් සතිසම්බොද්ධිකය ඉපදීමටත් උපත් සතිසම්බොද්ධිකය වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සතිසම්බොද්ධිකයට හිත වූ ධර්මයේ ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද නූපත් සතිසම්බොද්ධිකය ඉපදීමටත් උපත් සතිසම්බොද්ධිකයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, නූපත් ධර්මවිවිසමබ්බොද්ධිකයාගේ ඉපදීමටත් උපත් ධර්මවිවිසමබ්බොද්ධිකයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, කුශලාකුශලධර්මයේ සාවද්‍යානවද්‍යාධර්මයේ භීතප්‍රණීකධර්මයේ කාෂ්ණ්‍යුකලසප්‍රතිභාගධර්මයේ ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපත් ධර්මවිවිසමබ්බොද්ධිකයාගේ ඉපදීමටත් උපත් ධර්මවිවිසමබ්බොද්ධිකයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාතො අනුප්පනනස්ස වා විරියසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා විරියසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා: අප්ඵ භික්ඛවෙ, ආරභෙධාතු නීක්ඛමධාතු පරක්ඛමධාත, තස්ස යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාතො අනුප්පනනස්ස වා විරියසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා විරියසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාතො අනුප්පනනස්ස වා පිනිසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය උප්පනනස්ස වා පිනිසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා: අප්ඵ භික්ඛවෙ පිනිසමොච්ඡබ්බසස්සධාතියා ධම්මො, තස්ස යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාතො අනුප්පනනස්ස වා පිනිසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පිනිසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා.

කො ව භික්ඛවෙ ආභාතො අනුප්පනනස්ස වා පස්සද්ධිසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පස්සද්ධිසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා: අප්ඵ භික්ඛවෙ කායපස්සද්ධි, වීක්ඛපස්සද්ධි, තස්ස යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාතො අනුප්පනනස්ස වා පස්සද්ධිසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පස්සද්ධිසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාතො අනුප්පනනස්ස වා සමාධිසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා සමාධිසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා: අප්ඵ භික්ඛවෙ, සමථනුමික්ඛං¹ අබ්භංගනුමික්ඛං, තස්ස යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාතො අනුප්පනනස්ස වා සමාධිසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා සමාධිසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාතො අනුප්පනනස්ස වා උපෙච්චාසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා උපෙච්චාසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා: අප්ඵ භික්ඛවෙ, උපෙච්චාසමොච්ඡබ්බසස්සධාතියා² ධම්මො තස්ස යොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාතො අනුප්පනනස්ස වා උපෙච්චාසමොච්ඡබ්බසස්ස උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා උපෙච්චාසමොච්ඡබ්බසස්ස භාවනාය පාරිඤ්චියා. පෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, අයං ඤාණො ආභාරට්ඨකීනො ආභාරං පටිච්ච තීර්ඨකී, අයමාභාතො නො තීර්ඨකී. ඵවමෙච්ච මො භික්ඛවෙ, ඉමෙ ඤාණ මොච්ඡබ්බස ආභාරට්ඨකීනො ආභාරං පටිච්ච තීර්ඨකී, අනාභාරො නො තීර්ඨකකී.

1. සමාධිනුමික්ඛං - ඡායා.
2. මොච්ඡබ්බසධාතියා - ඡායා.

මහණෙනි, තුපත් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියාර්යයක්, මැලිබැටින් නික්මුණු වියාර්යයක්, මතුමතු තැන් ඇක්මෙනා වියාර්යයක් ඇත. එහි ලා තුච්ඡිත් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, තුපත් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් විරියසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, තුපත් පිනිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් පිනිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, පිනිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාට හිත වූ ධර්මයේ ඇතියහ. එහි ලා තුච්ඡිත් මෙනෙහි කිරීමෙන්, බහුල කිරීමෙන් වේ ද, තුපත් පිනිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් පිනිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, තුපත් පසංඤානසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් පසංඤානසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: (වේදනා සංඤ්ඤා සංඝාර යන) නාම කයෙහි බර හැරීමෙන්, සිතෙහි බර හැරීමෙන් ඇත. එහි ලා තුච්ඡිත් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, තුපත් පසංඤානසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් පසංඤානසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, තුපත් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාට හිත වූ ධර්මයේ ඇතියහ. එහි ලා තුච්ඡිත් මෙනෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, තුපත් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් සමාධිසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි.

මහණෙනි, තුපත් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත්, උපත් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් ප්‍රත්‍යය කවරේ ද: මහණෙනි, උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාට හිත වූ ධර්මයේ ඇතියහ. එහි ලා තුච්ඡිත් මෙනෙහි කිරීමෙන් බහුල කිරීමෙන් වේ ද, තුපත් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ ඉපැද්මටත් උපත් උපෙක්ඛාසම්මොඡ්ඤානසංඝයාගේ වැඩීමටත් පිරිමටත් මේ ප්‍රත්‍යය යි. මහණෙනි, යම්යේ මේ කය ප්‍රත්‍යයසීතික වේ ද, ප්‍රත්‍යය නිසා පවතී ද, ප්‍රත්‍යය නැති වී නො පවතී ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සප්ත බොධිඤානසංඝයාගේ ප්‍රත්‍යයසීතිකයහ. ප්‍රත්‍යය නිසා පවතීත්. ප්‍රත්‍යය නැති වී නො පවතීත් යි.

2. 1. 3

සිලසුඤ්ඤා

549. යෙ තෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සිලසමපන්නා සමාධිසමපන්නා පඤ්ඤාසමපන්නා විමුක්තිසමපන්නා විමුක්තිඤ්ඤාදස්සනසමපන්නා. දස්සනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං¹ වදම්. සවනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදම්. උපසඛාමනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදම්. පඨිරුපාසනමපභංගි භික්ඛවෙ, තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදම්, අනුස්සතිමපභංගි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදම්. අනුපබ්බජ්ජමපභංගි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනා ඛහුකාරං වදම්. තං කිස්ස හෙතු: තරාරූපානං භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ධම්මං සුඤ්ඤා ද්වයෙන² වුපකට්ඨා විහරති කායවුපකාසෙන ව චිත්තවුපකාසෙන ව. සො තරා වුපකට්ඨා විහරතොතා තං ධම්මං අනුස්සරති අනුවිතසෙකති.

යස්මිං සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යරා⁴ වුපකට්ඨා විහරතොතා තං ධම්මං අනුස්සරති අනුවිතසෙකති. සතිසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ තස්ස භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. සතිසමොඤ්ඤාඤ්ඤා යස්මිං සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, සතිසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං ගවජති. සො තරා සතො විහරතොතා තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ජති.

යස්මිං සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තරා සතො විහරතොතා තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ජති, ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ තස්ස භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාඤ්ඤා යස්මිං සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ තස්ස භික්ඛුනො භාවනා පාරිදුරිං ගවජති. තස්ස තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා හොති විරියං අසලචිතං.

යස්මිං සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා හොති විරියං අසලචිතං, විරියසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. විරියසමොඤ්ඤාඤ්ඤා යස්මිං සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, විරියසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිදුරිං ගවජති. ආරඤ්චිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා.

යස්මිං සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආරඤ්චිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා, පිතිසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. පිතිසමොඤ්ඤාඤ්ඤා යස්මිං සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, පිතිසමොඤ්ඤාඤ්ඤා තස්මිං සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිදුරිං ගවජති. පිතිමනස්ස කායොපි පස්සමහති චිත්තමපි පස්සමහති,

1. පාභං - මජ්ඣං.
 2. ඛහුපකාරං - භා.
 3. ද්වයෙන වුපකාසෙන වුපකට්ඨා - මජ්ඣං.
 4. තරා - මජ්ඣං, භා.

2. 1. 3

සිලසුත්‍රය

549. මහණෙනි, යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් ශීලසම්පන්න වෙන් ද, සමාධිසම්පන්න වෙන් ද, ප්‍රඥාසම්පන්න වෙන් ද, විමුක්තිසම්පන්න වෙන් ද, විමුක්තිඥානදර්ශනයම්පන්න වෙන් ද, මහණෙනි, ඒ භික්ෂුන්ගේ දක්මන් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂුන්ගේ (වදන්) ඇසීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ භික්ෂුන් ඇසුරු කිරීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ භික්ෂුන් සිහි කිරීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ භික්ෂුන් අනුව පැවිදිවීමත් බොහෝ උපකාර යැ යි මම කියමි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, එබඳු භික්ෂුන්ගේ දහම් අසා කායවිවේකය චිත්තවිවේකය යන උභයවිවේකයෙන් යුතු වූ වෙසේ. හෙතෙමේ එසේ වෙන් ව වසන්නේ ඒ දහම සිහිකරයි, පුනපුනා සිතයි.

මහණෙනි, මහණ, යම්කලෙක යම්සේ වෙන් ව වසන්නේ ඒ ධර්මය සිහි කෙරේ ද පුනපුනා සිතා ද එසමයෙහි ඒ මහණහු විසින් සතිසංකොඡ්ඡකඩය පටන් ගන්නා ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ සතිසංකොඡ්ඡකඩය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසංකොඡ්ඡකඩය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙන්නේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි. නුවණ හසුරුවයි. විමසීමට පැමිණේ.

මහණෙනි, මහණ යම්කලෙක එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙන්නේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද, නුවණ හසුරුවා ද, විමසීමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි ඒ මහණහු විසින් ධම්මවිචයසංකොඡ්ඡකඩය පටන්ගන්නා ලද වෙයි. මහණ යම් සමයක ධම්මවිචයසංකොඡ්ඡකඩය වඩා ද එසමයෙහි ඒ මහණහුගේ ධම්මවිචයසංකොඡ්ඡකඩය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන නුවණ හසුරුවන විමසීමට පැමිණෙන ඔහුගේ විශ්චය අරඹන ලද වෙයි, සංලීන නො වේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන නුවණ හසුරුවන විමසීමට පැමිණෙන මහණහුගේ විශ්චය අරඹන ලද වේ ද අසංලීන වේ ද, එසමයෙහි මහණ විරියසංකොඡ්ඡකඩය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසංකොඡ්ඡකඩය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඇරඹූ වැර ඇත්තනුව නිරාමිභ ප්‍රීතිය උපදී.

මහණෙනි, යම් කලෙක ඇරඹූ වැර ඇති මහණහුට නිරාමිභ ප්‍රීතිය උපදී ද එසමයෙහි මහණහු විසින් ප්‍රීතියංකොඡ්ඡකඩය අරඹන ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ තෙමේ පිතීසංකොඡ්ඡකඩය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ පිතීසංකොඡ්ඡකඩය භාවනායෙන් පිරීමට යේ. ප්‍රීත සිත් ඇත්තනුගේ නාමි කයත් සැහැල්ලු වේ, සිතත් සැහැල්ලු වේ.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පිතිමනස්ස කායොපි පසසමහති, වීක්ඛච්චි පසසමහති, පසසද්ධිසමොඤ්ඤාචංචො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥො හොති. පසසද්ධිසමොඤ්ඤාචංචො යසම්¹ සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, පසසද්ධිසමොඤ්ඤාචංචො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡති. පසසද්ධිකායස්ස සුඛං හොති සුඛිනො වීක්ඛං සමාධියති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පසසද්ධිකායස්ස සුඛිනො වීක්ඛං සමාධියති, සමාධිසමොඤ්ඤාචංචො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥො හොති. සමාධිසමොඤ්ඤාචංචො යසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, සමාධිසමොඤ්ඤාචංචො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡති. යො තථා සමාහිතං වීක්ඛං සාධුකං අජ්ඣුපෙකඤ්ඤා හොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං වීක්ඛං සාධුකං අජ්ඣුපෙකඤ්ඤා හොති, උපෙඛාසමොඤ්ඤාචංචො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඥො හොති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාචංචො යසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති, උපෙඛාසමොඤ්ඤාචංචො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡති.

ඵච භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ සත්තසු ඛොඤ්ඤාචංචොසු ඵච ඛසුලීකතෙසු සත්ත ඵලා සත්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛා. කතමෙ සත්ත ඵලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨෙව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනාරාපරිනිබ්බායි හොති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනාරාපරිනිබ්බායි හොති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උපභවච්ච පරිනිබ්බායි හොති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධර්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනාරාපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උපභවච්ච පරිනිබ්බායි හොති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති.

1. තසම් - මජ්ඣ, සා.
 2. පටිගච්චි - මජ්ඣ, සා.

මහණෙනි, යම් කලෙක ප්‍රිය සිත් ඇති මහණහුගේ කයන් සැහැල්ලු වේ ද සිතක් සැහැල්ලු වේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසසද්ධිසංකොඡ්ඡාධර්මය අරඹන ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ පසසද්ධිසංකොඡ්ඡාධර්මය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ පසසද්ධි-සංකොඡ්ඡාධර්මය භාවනායෙන් පිරීමට යේ. සැහැල්ලු කාය ඇතියහුට සුවය වේ. සුව ඇතියහුගේ සිත එකඟ වේ.

මහණෙනි, යම් සමයෙක සැහැල්ලු කය ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධිසංකොඡ්ඡාධර්මය අරඹන ලද වෙයි. යම් සමයෙක මහණ සමාධිසංකොඡ්ඡාධර්මය වඩා ද එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසංකොඡ්ඡාධර්මය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඒ මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලන්නේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මනා කොට මැදහත් ව බලන්නේ වේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙක්ඛාසංකොඡ්ඡාධර්මය අරඹන ලද වෙයි. යම් කලෙක මහණ උපෙක්ඛාසංකොඡ්ඡාධර්මය වඩා ද, එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙක්ඛා-සංකොඡ්ඡාධර්මය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ.

මහණෙනි, සජ්ඣ බෞද්ධධර්මයන් මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සත් පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමතියිය යුතුහ. කවර සත් පල කෙනෙක් ද කවර සත් අනුසස් කෙනෙක් ද, යත්: දිට්ඨිමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව ලබයි. ඉදින් දිට්ඨිමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් එකල්හි මැරෙන කළ රහත්බව ලබයි. ඉදින් දිට්ඨිමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල රහත්බව නො ලබා නම් එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් (බඹ ලොව ඉපිද ආයු අඩක් නො ගෙවා) අතර පිරිනිවෙතසුලු වෙයි. ඉදින් දිට්ඨිමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙතසුලු නො වේ නම් එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් (බඹලොව ඉපද ආයු අඩක් ගෙවා කෙළවර) ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙතසුලු වෙයි. ඉදින් දිට්ඨිමයෙහි ම මරණින් පෙර රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල රහත්බව නො ලබා නම් ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙතසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් ආයු කෙළවර ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙතසුලු නො වේ නම් එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහර්භිත ව පිරිනිවෙතසුලු වෙයි.

නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, හො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනතරා පරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උපහච්ච පරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා සසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ දිට්ඨව ධර්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනතරාපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උපහච්ච පරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති, නො වෙ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා සසංඛාරපරිනිබ්බායි හොති. අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා උඤ්ඤාසොතො හොති අකන්ඨිඨාමී. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, සත්තසු ඛොජ්ඣංඛෙයසු එවං ඛුජ්ඣිතෙසු ඉමෙ සත්ත එලා සත්තානිසංසා පාවිකඛාති.

2. 1. 4

වස්සුකතං

550. එකං සමයං ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො සාවසීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණීකස්ස ආරාමෙ. තත්ථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො භික්ඛු ආමනොසි “ආච්ඡො භික්ඛවො”ති. “ආච්ඡො”ති ඛො තෙ භික්ඛු ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස පළිවසෙසාසු. ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො එතදවොච:

සඤ්ඤාමෙ ආච්ඡො, ඛොජ්ඣංඛො කතමෙ සත්තං සතිසංඛොජ්ඣංඛො ධර්මවිචයසංඛොජ්ඣංඛො විරියසංඛොජ්ඣංඛො ජීවිසංඛොජ්ඣංඛො පසුඤ්ඤාසංඛොජ්ඣංඛො සමාධිසංඛොජ්ඣංඛො උපෙචාසංඛොජ්ඣංඛොති, ඉමෙ ඛො ආච්ඡො සත්තංඛොජ්ඣංඛො. ඉමෙසං¹ ආච්ඡො, සත්තංඛො ඛොජ්ඣංඛොනං යෙන යෙන ඛොජ්ඣංඛොන ආකඛිංමී පුබ්බන්තසමයං විහරිතුං. තෙන තෙන ඛොජ්ඣංඛොන පුබ්බන්තසමයං විහරාමී. යෙන යෙන ඛොජ්ඣංඛොන ආකඛිංමී මජ්ඣිකං² සමයං විහරිතුං, තෙන තෙන ඛොජ්ඣංඛොන මජ්ඣිකං සමයං විහරාමී. යෙන යෙන ඛොජ්ඣංඛොන ආකඛිංමී සායන්තසමයං විහරිතුං, තෙන තෙන ඛොජ්ඣංඛොන සායන්තසමයං විහරාමී.

1. ඉමෙසංඛොනං - මජ්ඣ., ඤා.
 2. මජ්ඣිකං - මජ්ඣ.

ඉදින් දිට්‍රදුමියෙහි ම මරණින් පෙර රහත්ඛව නො ලබා නම්, ඉදින් මැරෙන කල රහත්ඛව නො ලබා නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් ආයු කෙළවර ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ රහිත ව පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ සහිත ව පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. ඉදින් දිට්‍රදුමියෙහි ම මරණින් පෙර රහත් ඛව නො ලබා නම්, ඉදින් මැරෙන කල රහත්ඛව නො ලබා නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අතර පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් ආයු කෙළවර ළඟට පැමිණ පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ රහිත ව පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, ඉදින් ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් උත්සාහ සහිත ව පිරිනිවෙනසුලු නො වේ නම්, එකල්හි ඔරම්භාගීය සංයෝජන පස ගෙවීමෙන් අකතීවා යනසුලු උඤ්ඤාතයෙක් වෙයි. මහණෙනි, සර්වබොධාඛයන් මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි මේ සත් ඵලයෝ සත් අනුසස්සු කැමති විය යුත්තාහු යි.

2. 1. 4

වස්ථුත්‍රය

550. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සැවැත්නුවර ජේතවන නම් වූ අනෙපිච්චිටුහුගේ අරමහි වැඩවෙසෙති. එහි දී ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ 'ඇවැත්නි' මහණෙනි, යි භික්ෂුන් ඇමතුහ. ඒ භික්ෂුහු 'ඇවැත්නි' යි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ:

“ඇවැත්නි, මේ බෞද්ධ ඛණ්ඩ සතෙකි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමෙබ්බාජ්ඣ ඛණ්ඩය ධර්ම විචයසමෙබ්බාජ්ඣ ඛණ්ඩය විරියසමෙබ්බාජ්ඣ ඛණ්ඩය පිනිසමෙබ්බාජ්ඣය පසංඝද්ධිසමෙබ්බාජ්ඣ ඛණ්ඩය සමාධිසමෙබ්බාජ්ඣ ඛණ්ඩය උපෙකඛාසමෙබ්බාජ්ඣ ඛණ්ඩය යි. මහණෙනි, මොහු සත් බෞද්ධ ඛණ්ඩයෝ යි. ඇවැත්නි, මේ සත් බෞද්ධ ඛණ්ඩයන් අතුරෙන් යම් යම් බෞද්ධ ඛණ්ඩයෙකින් යුතු ව පෙරවරු වසන්තට කැමැති වෙම නම් ඒ ඒ බෞද්ධ ඛණ්ඩයෙන් යුතු ව පෙරවරු වෙසෙමි. යම් යම් බෞද්ධ ඛණ්ඩයෙකින් යුතු ව මැදියම වෙසෙන්නට කැමති වෙම නම් ඒ ඒ බෞද්ධ ඛණ්ඩයෙන් යුතු ව මැදියම වෙසෙමි. යම් යම් බෞද්ධ ඛණ්ඩයෙකින් යුතු ව සවස් කල වසන්තට කැමැති වෙම නම් ඒ ඒ බෞද්ධ ඛණ්ඩයෙන් යුතු ව සවස් කල වෙසෙමි.

සතිසමොච්ඡාදිඛො ඉති වෙ මෙ ආවුසො, හොති අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං¹ තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි, ඉද්දප්ඵලයා මෙ වචනීති පජානාමී, -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාදිඛො ඉති වෙ මෙ ආවුසො හොති. අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි, ඉද්දප්ඵලයා මෙ වචනීති පජානාමී. සෙය්‍යරාපි ආවුසො. රඤ්ඤෙ වා රාජමහාමක්ඛකස්ස වා නානාරක්ඛානං දුස්සානං දුස්සකරණිකො පුරො අස්ස සො යඤ්ඤෙදෙව² දුස්සයුගං ආකමෙඛය්‍ය පුබ්බන්තසමයං පාරුපියං. තන්තදෙව දුස්සයුගං පුබ්බන්තසමයං පාරුපෙය්‍ය. යඤ්ඤෙදෙව දුස්සයුගං ආකමෙඛය්‍ය මජ්ඣන්තීකං සමයං පාරුපියං. තන්තදෙව දුස්සයුගං මජ්ඣන්තීකං සමයං පාරුපෙය්‍ය. යඤ්ඤෙදෙව දුස්සයුගං ආකමෙඛය්‍ය සායන්තසමයං පාරුපියං. තන්තදෙව දුස්සයුගං සායන්තසමයං පාරුපෙය්‍ය.

එවමෙව ඛො'භං ආවුසො, ඉමෙසං සත්තනං ඛොජ්ඣ්ඛයානං යෙන යෙන ඛොජ්ඣ්ඛෙයන ආකමිංගමී පුබ්බන්තසමයං චිහරිතුං. තෙන තෙන ඛොජ්ඣ්ඛෙයන පුබ්බන්තසමයං චිහරාමී. යෙන යෙන ඛොජ්ඣ්ඛෙයන ආකමිංගමී මජ්ඣන්තීකං සමයං චිහරිතුං. තෙන තෙන ඛොජ්ඣ්ඛෙයන මජ්ඣන්තීකං සමයං චිහරාමී. යෙන යෙන ඛොජ්ඣ්ඛෙයන ආකමිංගමී සායන්තසමයං චිහරිතුං. තෙන තෙන ඛොජ්ඣ්ඛෙයන සායන්තසමයං චිහරාමී. සතිසමොච්ඡාදිඛො ඉති වෙ මෙ ආවුසො, හොති අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි ඉද්දවිප්ඵලයා මෙ වචනීති පජානාමී -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාදිඛො ඉති වෙ මෙ ආවුසො හොති, අපමාණොති මෙ හොති. සුසමාරදොති මෙ හොති. තිට්ඨන්තං තිට්ඨතීති පජානාමී. සවෙපි මෙ වචනි, ඉද්දප්ඵලයා මෙ වචනීති පජානාමීති.

2. 1. 5

භික්ඛුසුඤ්ඤා

551. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛයමී -පෙ- එකමන්තං නිදිනො ඛො සො භික්ඛු හගවන්තං එතදචොච: ඛොජ්ඣ්ඛයා ඛොජ්ඣ්ඛයාති හනො, වුළිනතී තික්ඛාචතා නුඛො හනො, ඛොජ්ඣ්ඛයාති වුළිනතී?ති ඛොධාය සංචත්තනතීති ඛො භික්ඛු තස්සා ඛොජ්ඣ්ඛයාති වුළිනතී. ඉධ භික්ඛු, භික්ඛු³ සති-සමොච්ඡාදිඛං භාවෙති චිට්ඨකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සනපරිඤ්ඤාමී. -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡාදිඛං භාවෙති චිට්ඨක-නිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සනපරිඤ්ඤාමී..

1. තිට්ඨන්තං ව නං - මජ්ඣ.,
 2. පුරො යඤ්ඤෙදෙව - සී 1, 2. ඔච්චි,
 3. ඉධ භික්ඛු සතිසමොච්ඡාදිඛං - මජ්ඣ.,

ඇවැත්නී, ඉදින් සතිසමෝචාරිකා ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ. මැනවින් පිරුණේ ය යි මට සිත් වේ. පවත්නා බෞද්ධ චරිතය පවත්නේ ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බෞද්ධ චරිතය වුන වේ යයි දැනගනිමි... ඇවැත්නී, ඉදින් උපෙක්ඛාසමෝචාරිකා ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ මැනවින් පිරුණේ යයි මට සිත් වේ. පවත්නා බෞද්ධ චරිතය පවතී ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ ය යි දැනගනිමි. ඇවැත්නී යමසේ රජතුමාගේ හෝ රජමහාමාත්‍යයාගේ හෝ නොයෙක් වර්ණයෙන් රඳනා ලද වතින් පිරුණු වත්කරුවෙක් වන්නේ ද හෙතෙමේ පෙරවරු යම් යම් වත්සුවලක් පොරවන්නට කැමැති වන්නේ නම් ඒ ඒ වත්සුවල ම පෙරවරු පොරවන්නේ ය. යම් යම් වත්සුවලක් මැදියම පොරවන්නට කැමැති වන්නේ නම් ඒ ඒ වත්සුවල ම මැදියම පොරවන්නේ ය. යම් යම් වත්සුවලක් පස්වරු පොරවන්නට කැමැති වන්නේ නම් ඒ ඒ වත්සුවල ම පස්වරු පොරවන්නේ ය.

ඇවැත්නී, එසෙයින් ම මේ සත් බෞද්ධ චරිතයන් අතුරෙන් යම් යම් බෞද්ධ චරිතයෙකින් යුතු ව පෙරවරු වසන්නට මම කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බෞද්ධ චරිතයෙන් යුතු ව පෙරවරු වෙසෙමි. යම් යම් බෞද්ධ චරිතයෙකින් යුතු ව මැදියම වසන්නට කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බෞද්ධ චරිතයෙන් යුතු ව මැදියම වෙසෙමි. යම් යම් බෞද්ධ චරිතයෙකින් යුතු ව පස්වරු වසන්නට කැමැති වෙමි නම් ඒ ඒ බෞද්ධ චරිතයෙන් යුතු ව පස්වරු වෙසෙමි. ඇවැත්නී, ඉදින් සතිසමෝචාරිකා ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ. මැනවින් පිරුණේ ය යි මට සිත් වේ. පවත්නා බෞද්ධ චරිතය පවතී ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ ය යි දැනගනිමි... ඇවැත්නී, ඉදින් උපෙක්ඛාසමෝචාරිකා ය යි මට සිත් වේ නම් නො පමණ ය යි මට සිත් වේ. මැනවින් පිරුණේ ය යි මට සිත් වේ. පවත්නා බෞද්ධ චරිතය පවතී ය යි දැනගනිමි. ඉදිනුදු මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ නම් මේ හේතුවෙන් මාගේ බෞද්ධ චරිතය ව්‍යුහ වේ ය යි දැනගනිමි යි.

2. 1. 5

හිසසුසුත්‍රය

551. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය... එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, “බෞද්ධ චරිත බෞද්ධ චරිත” යි කියනු ලැබෙත්. වහන්ස, කොතෙකින් “බෞද්ධ චරිත” යි කියනු ලැබේදෝ? යි. මහණ, අවබෝධය පිණිස පවතින් නු යි එහෙයින් බෞද්ධ චරිත යි කියනු ලැබෙත්. මහණ, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු වුවක් වීරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සතිසමෝචාරිකා වෙයි... විවේකය ඇසුරු වුවක් වීරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට උපෙක්ඛාසමෝචාරිකා වෙයි.

තසසිමෙ සත්තබ්බොජ්ඣාදිවෙහ භාවයනො කාමාසවාපි විතං විමුච්චති. හවාසවාපි විතං විමුච්චති. අවිජ්ජාසවාපි විතං විමුච්චති. විමුක්තස්මිං විමුක්තමිති ඤාණං හොති. ඛිණං ජාති චුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉත්ථනායාති පජානාති. බොධාය සංවත්තහතිති බො භික්ඛු, තස්මා බ්‍රහ්මචරියාති චුච්චහතිති.

2. 1. 6

කුණ්ඩලියසුත්තං

552. එකං සමයං හගවා සාකෙතෙ විහරති අඤ්ඤානවනෙ මිගදයෙ, අථ බො කුණ්ඩලියො පරිබ්බාජකො යෙන හගවා තෙනුපසධංකමි. උපසධංකමිතා හගවතා සඤ්ඤා සමමොදි. සමමොදනියං කරං සාරාණියං විනිසාරෙතො එකමනාං නිසිදි. එකමනාං නිසිකො බො කුණ්ඩලියො පරිබ්බාජකො හගවනං. එතදවොච: අහමස්මි හො ගොතම, ආරාමනිසාදි පරිසාවචරො. තස්ස මඤ්ඤා හො ගොතම, පච්ජාහත්තං භුක්තපාතරාසස්ස අයමාවාරො හොති: ආරාමෙන ආරාමං උය්‍යානෙන උය්‍යානං අනුච්චිකමාමි, අනුච්චිරාමි. සො තස්ස පසසාමි: “එකෙ සමමඤ්ඤාසමමෙ ඉතිවාදපමොකකාතිසංසංකෙච කරං කපෙතො උපාරමිභානිසංසංකෙච.” හවං පන ගොතමො කිමාතිසංසො විහරතිති. විජ්ජාවිමුක්තඵලාතිසංසො බො කුණ්ඩලිය, තරාගතො විහරතිති. කතමෙ පන හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතා විජ්ජාවිමුක්තං පරිපුරෙහති?ති සත්ත බො කුණ්ඩලිය, බ්‍රහ්මචරියා භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතා විජ්ජාවිමුක්තං පරිපුරෙහතිති.

කතමෙ පන හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතා සත්ත-බ්‍රහ්මචරියා පරිපුරෙහති?ති චත්තාරො බො කුණ්ඩලිය, සතිපට්ඨානා භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතා සත්තබ්‍රහ්මචරියා පරිපුරෙහතිති.

කතමෙ හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙහති?ති කීණි බො කුණ්ඩලිය, සුවරිතානි භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතානි චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙහතිති.

කතමෙ පන හො ගොතම, ධම්මා භාවිතා බ්‍රහ්මලිකතා කීණි සුවරිතානි පරිපුරෙහති?ති, ඉන්ද්‍රියසංවරො බො කුණ්ඩලිය, භාවිතො බ්‍රහ්මලිකතො කීණි සුවරිතානි පරිපුරෙහතිති.

කථං භාවිතො ච කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරො කථං බ්‍රහ්මලිකතො කීණි සුවරිතානි පරිපුරෙහති? ඉධ කුණ්ඩලිය, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා මනාපං නාභිජ්ඣති, නාභිභංසති, න රාගං ජනෙති, තස්ස ධීතො ච කායො හොති, ධීතං විතං, අජ්ඣාතං සුසංඝට්ඨිතං, සුවිමුක්තං චක්ඛුනා බො පනෙච රූපං දිස්වා අමනාපං න මඛඤ හොති, අපතිස්ථිතාවිතො අදීනමනෙසා අබ්‍යාපනනචෙතසො. තස්ස ධීතො ච කායො හොති, ධීතං විතං, අජ්ඣාතං සුසංඝට්ඨිතං, සුවිමුක්තං.

1. ආරාම නිසසයි - මජ්ඣං, ආරාමනියාදි - සා.
2. අයමාවාරො - සා.
3. නාභිජ්ඣායති - සා.
4. නාභිභංසති - සිඞ්.
5. සුසංඝට්ඨිතං - සි 1, 2.
6. අබ්‍යාපනනචෙතො - මජ්ඣං, සා, අච්චිකමාමි - සි 1, 2.
7. අදීනමනෙසො - මජ්ඣං, ආදීනමනෙසො - සා.

මේ සත් බෞච්ඡ වඩන ඔහුගේ සිත කාමාසුවයෙහිදී, ඕදෙයි. භවාසුවයෙහිදී සිත ඕදෙයි අව්ද්‍යාසුවයෙහිදී සිත ඕදෙයි. මිදුණු කල්හි මිදුණේ ය යි දැනීම වෙයි. ඉපදීම ගෙවීණ. බඹසර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බව පිණිස අනෙකක් නැතැයි දැනගනී. මහණ අවබෝධය පිණිස පවතින්නු යි එහෙයින් බෞච්ඡහ යි කියනු ලැබෙයි යි.

2. 1. 6

කුණ්ඩලියසුත්‍රය

552. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකේතනුවර සමීපයෙහි මිඟ්‍රය නම් අඤ්ඤාවෙනෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි කුණ්ඩලිය පිරිවැජි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කරාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්නේය. එකත්පස් ව හුන් කුණ්ඩලිය පිරිවැජි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “භවත් ගෞතමයෙනි, මම අරම නිසා වෙසෙන (මෙරමා මතය මැඩ ලා සවමතය තිර කිරීමට සමත්) පිරිස්හි හැසිරෙන්නෙක් වෙමි. භවත් ගෞතමයෙනි, උදයබත වැළඳු ඒ මාගේ පසුබත මෙබදු සිරිතෙක් වෙයි: අරමින් අරම උයනෙන් උයන අනුව සක්මන් කරමි. අනුව හැසිරෙමි. ඒ මම “වාදය මෙසේ ය, වාදයෙන් මිදීම මෙසේ ය” යි මෙය අනුසස් කොට ඇති කරා කියන ඇතැම් මහණබමුණන් එහි දකිමි. භවත් ගෞතම තෙමේ කුමක් අනුසස් කොට ඇති වී වෙසේද?” යි. කුණ්ඩලිය, තථාගත තෙමේ විද්‍යාවිමුක්තිඵල අනුසස් කොට ඇති වී වෙසෙයි. භවත් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති සම්පූර්ණ කෙරෙද්ද? යි. කුණ්ඩලිය, සත් බෞද්ධධර්මයෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති සම්පූර්ණ කෙරෙති යි.

“භවත් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලදහු කෙරෙද්ද? ” යි කුණ්ඩලිය, සිවුසිවවන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බෞච්ඡ පිරිපුන් කෙරෙති යි.

“භවද් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සිවු සිවවන් පිරිපුන් කෙරෙද්ද? ” යි. කුණ්ඩලිය, ත්‍රිවිධ සුවර්තයෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සිවු සිවවන් පිරිපුන් කෙරෙති යි.

“භවද් ගෞතමයෙනි, කවර දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු කුන් සුසිරිත් පිරිපුන් කෙරෙද්ද? ” යි කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ කුන් සුසිරිත් පිරිපුන් කෙරේ යි.

කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ කුන් සුසිරිත් පිරිපුන් කෙරේද? යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ ඇසින් දක ඉටු අරමුණ නොපතයි. සාමීස සතුටින් නොපෙළෙයි. රාගය නුපදවයි. ඔහුගේ නාම කයත් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ (කමටහන් වශයෙන්) මැනවින් සිටියේ (කමටහනින් මිදීමෙන්) මැනවින් මිදුණේ වෙයි. ඇසින් ම අනිටු රූ දක ද මකු නොවෙයි. (නොහැකිලෙයි) නොසන්නන් සිත් නැත්තේ බැගෑපත් සිත් නැත්තේ දුෂ්ට සිත් නැත්තේ වෙයි. ඔහුගේ නාමකයත් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි

සුතවචරං කුණ්ඩලිය, භික්ඛු සොතෙන සද්දං සුඤ්ඤා -පෙ-
 සාතෙන ගන්ධං සාධිතා -පෙ- ජීවහාය රසං සාධිතා -පෙ-
 කායෙන ථොට්ඨවංචං චුසිතා -පෙ- මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මනාපං
 නාභිජ්ඣති, නාභිභංසති, න රාගං ජනෙති, තස්ස ධීතො ච
 කායො භොති, ධීතං විතං, අජ්ඣන්තං සුසංඤ්ඤිතං, සුච්චුන්තං.
 මනසා ඛො පනෙව ධම්මං විඤ්ඤාය අමනාපං න මඬකු භොති.
 අපතිජීනවිකේතො අදීනමනසො අධ්‍යාපනතඤචතසො. තස්ස ධීතො ච
 කායො භොති, ධීතං විතං, අජ්ඣන්තං සුසංඤ්ඤිතං, සුච්චුන්තං
 යතො ඛො කුණ්ඩලිය, භික්ඛුතො චක්ඛුතො රූපං දීඤ්ඤා මනාපා-
 මනාපෙසු රූපෙසු ධීතො ච කායො භොති, ධීතං විතං, අජ්ඣන්තං
 සුසංඤ්ඤිතං, සුච්චුන්තං. සොතෙන සද්දං සුඤ්ඤා -පෙ- සාතෙන
 ගන්ධං සාධිතා -පෙ- ජීවහාය රසං සාධිතා -පෙ- කායෙන
 ථොට්ඨවංචං චුසිතා -පෙ- මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය මනාපාමනාපෙසු
 ධම්මෙසු ධීතො ච කායො භොති, ධීතං විතං, අජ්ඣන්තං සුසංඤ්ඤිතං,
 සුච්චුන්තං. එවං භාවිතො ඛො කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංචරො එවං
 බහුලීකතො තීණි සුවරිතානි පරිපුරෙතීති.

කථං භාවිතානි ච කුණ්ඩලිය, තීණි සුවරිතානි කථං බහුලී-
 කතානි චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙතීති? ඉධ කුණ්ඩලිය, භික්ඛු
 කායද්‍රවරිතං පහාය කායසුවරිතං භාවෙති. චරිද්‍රවරිතං පහාය
 චරිද්‍රවරිතං භාවෙති. මනෝද්‍රවරිතං පහාය මනෝසුවරිතං භාවෙති.
 එවං භාවිතානි ඛො කුණ්ඩලිය, තීණි සුවරිතානි එවං බහුලීකතානි
 චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙතීති.

කථං භාවිතා ච කුණ්ඩලිය, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා කථං
 බහුලීකතා සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ පරිපුරෙතීති? ඉධ කුණ්ඩලිය, භික්ඛු
 කායෙ කායානුපසසී විහරති, ආතාපි සමපජාතො සතිමා විනෙය්‍ය
 ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. චෙදනාසු -පෙ- විකේතං -පෙ- ධම්මෙසු
 ධම්මානුපසසී විහරති. ආතාපි සමපජාතො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ
 අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතා ඛො කුණ්ඩලිය, චක්ඛාරො සති-
 පට්ඨානා එවං බහුලීකතා සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ පරිපුරෙතීති.

කථං භාවිතා ච ඛො කුණ්ඩලිය, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා කථං
 බහුලීකතා විජ්ජාවිචුක්ඛං පරිපුරෙතීති? ඉධ කුණ්ඩලිය, භික්ඛු
 සතිසංඛොජ්ඣංඛයං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධ-
 නිසස්සිතං චොක්ඛනපරිඤ්ඤාමිං -පෙ- උපෙධාසමෙඛොජ්ඣංඛයං භාවෙති
 විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං චොක්ඛනපරිඤ්ඤාමිං.
 එවං භාවිතා ඛො කුණ්ඩලිය, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා එවං බහුලීකතා
 විජ්ජාවිචුක්ඛං පරිපුරෙතීති. එවං වුකේත කුණ්ඩලියො පරිබ්බජ්ජමො
 භගවන්තං එතදවොච: “අභිසංඝන්තං මහා මොක්ඛම -පෙ- පාණ්ණපෙතං
 සරණං ගත” තීති.

“කුණ්ඩලිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි. මහණ තෙමේ කනිත් හඬ අසා... නැහැයෙන් ගඳ ගෙන... දිවින් රස විඳ... කයින් පහස් පැහැය... සිතින් දහම් දන ඉටු අරමුණ නො පනයි. සාමීය සතුටින් නො පෙළෙයි. රාගය නූපදවයි. ඔහුගේ නාමකයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි. සිතින් දහම් දන අනිටු අරමුණෙහි මකු නො වෙයි. නො සන්හුන් සිත් නැත්තේ බැගැපත් සත් නැත්තේ දුෂ්ට සිත් නැත්තේ වෙයි. ඔහුගේ නාම කයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙයි. කුණ්ඩලිය, යම්, කලෙක පටන් මහණහුගේ සිත ඇසින් රූ දක ඉටු අනිටු රුහි නාම කයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙ ද, කනිත් සද අසා... නැහැයෙන් ගඳ ගෙන... දිවෙන් රස විඳ... කයින් පහස් පැහැය... සිතින් දහම් දන ඉටු අනිටු දහම්හි නාමකයන් අරමුණෙහි සිටියේ සිතත් සිටියේ මැනවින් සිටියේ මැනවින් මිදුණේ වෙ ද, කුණ්ඩලිය, ඉන්ද්‍රියසංවරය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ තුන්සුසිරිත් පිරිසුන් කෙරේ” යි.

“කුණ්ඩලිය, තුන් සුසිරිත් කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පිරිසුන් කෙරේ ද? යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ කායදුශ්චරිතය හැර කායසුවරිතය වඩයි. වාග්දුශ්චරිතය හැර වාක්සුවරිතය වඩයි. මනෝදුශ්චරිතය හැර මනාසුවරිතය වඩයි. කුණ්ඩලිය, තුන් සුසිරිත් මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පිරිසුන් කෙරේ” යි.

“කුණ්ඩලිය, සිවුසිව්වන්හු කෙසේ වඩන ලදහු කෙසේ බහුල කරන ලදහු සත් බෞද්ධ පිරිසුන් කෙරෙද්ද? යත්: කුණ්ඩලිය මෙහි මහණ තෙමේ කයෙහි කය අනුව බලමින් කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලොච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ, විදුම්හි... සිත්හි... දහම්හි දහම් අනුව බලමින් කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම්ලොච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කුණ්ඩලිය, සිවු සිව්වන්හු මෙසේ වඩන ලදහු මෙසේ බහුල කරන ලදහු සත් බෞද්ධ පිරිසුන් කෙරෙහි” යි.

“කුණ්ඩලිය, සත්තබෞද්ධධර්මයෝ කෙසේ වඩන ලදහු කෙසේ බහුල කරන ලදහු අරහත්මාර්ගවිද්‍යාව හා ඵලච්ඡික්ඛිතිය පිරිසුන් කෙරෙද්ද යත්: කුණ්ඩලිය, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සතිසමෝච්ඡිකිය වඩයි... උචේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට උපෙකඛාසමෝච්ඡිකිය වඩයි. කුණ්ඩලිය, සත්තබෞද්ධධර්මයෝ මෙසේ වඩන ලදහු මෙසේ බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිච්චිත් පිරිසුන් කෙරෙහි” යි.

මෙසේ වදළ කල්හි කුණ්ඩලිය පිරිවැරී තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය. “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි... දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය (මා උවසු කොට දරන සේක්වා)” යි.

2. 1. 7

කුටාගාරසුත්තං

553. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, කුටාගාරසුත්තං යා කාවි ගොපානසියො සබ්බා තා කුටනිත්තා කුටපොණො කුටපබ්බාරා, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣංඛො භාවෙතො සත්ත ඛොජ්ඣංඛො බහුලීකරොතො නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣංඛො භාවෙතො සත්ත ඛොජ්ඣංඛො බහුලීකරොතො නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරො? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්තඤ්ඤාජ්ඣංඛො භාවෙති විචෙකනීසුත්තං වීරාගනීසුත්තං නිරොධනීසුත්තං වොසසග්ගපරිණාමිං -පෙ- උපෙධාසඤ්ඤාජ්ඣංඛො භාවෙති විචෙකනීසුත්තං වීරාගනීසුත්තං නිරොධනීසුත්තං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ත ඛොජ්ඣංඛො භාවෙතො සත්ත ඛොජ්ඣංඛො බහුලීකරොතො නිබ්බානනිත්තො භොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපබ්බාරොති.

2. 1. 8

උපවානසුත්තං

554. එකං සමයං ආයස්මා ච උපවානො ආයස්මා ච සාරිපුත්තො නොසමබ්බියං වීභරනති සොසිකාරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො සායන්තසමයං පටිසලානා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා උපවානො තනනුපසංඛාමි. උපසංකමීතො ආයස්මා උපවානෙන සඬ්ඨං සඤ්ඤාදී. සඤ්ඤාදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙතො එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසිනොතො ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මානං උපවානං එතදවොච: “ජානෙය්‍ය නු ඛො ආවුසො උපවාන භික්ඛු පච්චිකං යොනිසො මනසිකාරා” එවං සුසමාරඤා මෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛො එසුච්චාරාය සංවත්තනාති”ති.

ජානෙය්‍ය ඛො ආවුසො සාරිපුත්ත භික්ඛු පච්චිකං යොනිසො මනසිකාරා එවං සුසමාරඤා මෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛො එසුච්චාරාය සංවත්තනාති. සත්තඤ්ඤාජ්ඣංඛො ඛො ආවුසො භික්ඛු ආරභමානො පජානාති “විකං ච මෙ සුච්චුකංචිනමීඤ්ඤං ච මෙ සුච්චුකං. උඤ්චව කුකුචචඤ්ඤා මෙ සුපට්ඨිනිතං. ආරඤ්ඤං ච මෙ වීරියං අට්ඨිකතො මනසිකරොමි. නො ච ලීනානති” -පෙ- උපෙධා සඤ්ඤාජ්ඣංඛො ආවුසො භික්ඛු ආරභමානො පජානාති විකංඤා මෙ සුච්චුකං. චිනමීඤ්ඤා මෙ සුච්චුකං උඤ්චවකුකුචචඤ්ඤා මෙ සුපට්ඨිනිතං. ආරඤ්ඤා ච මෙ වීරියං අට්ඨිකතො මනසිකරොමි නො ච ලීනානති. එවං ඛො ආවුසො සාරිපුත්ත භික්ඛු ජානෙය්‍ය පච්චිකං යොනිසො මනසිකාරා සුසමාරඤා මෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛො එසුච්චාරාය සංවත්තනාති.

1. එවං ඛො භික්ඛු - සීලී, භා.
 2. මනසිකාරො - සී 1, 2.
 3. අට්ඨිකතො - මජ්ඣ.

2. 1. 7

කුටාගාර සූත්‍රය

553. මහණෙනි, යම්කෙසේ කුඵලයෙක යම්කිසි ගොනැස්සු වෙද්ද ඒ සියල්ලෝ මුදුනට නැමුණාහු මුදුනට නැමුරු වුවාහු මුදුනට බර වුවාහු වෙති. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ සත්බොජ්ජන වඩන්නේ සත්බොජ්ජන බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ සත්බොජ්ජන වඩන්නේ සත් බොජ්ජන බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකත්සන්න විරාගනිසන්න නිරෝධනිසන්න වොසසගහපරිණාමී වූ සනිසබ්බොජ්ජන ඛයය වඩයි ... විවේකනිසන්න විරාගනිසන්න නිරෝධනිසන්න වොසසගහපරිණාමී වූ උපෙබ්බාසබ්බොජ්ජන ඛයය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ සත් බොජ්ජන වඩන්නේ සත් බොජ්ජන බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි.

2. 1. 8

උපවාන සූත්‍රය

554. එක් කලෙක ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් කොසබ්බානුවර සම්පයෙහි සොසිකාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස්කල විවේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹී ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කරාව කොට නිවො එකත්පස්ව වැඩ හුන්හ. එකත් පස්ව වැඩ හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් උපවාන තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: "ආචාර්යනි, උපවානයෙනි, මහණ තෙමේ නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් මෙසේ මා විසින් මොනවට අරඹන ලද සජ්ජ බොධාධර්මයෝ පහසු විහරණය පිණිස පවතිත් යි තෙමේ ම දැනගන්නේ ද?" යි.

ආචාර්යනි, ඥාතිපුත්‍රයෙනි, මහණ තෙමේ නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් "මෙසේ මා විසින් මොනවට අරඹන ලද සජ්ජ බොධාධර්මයෝ පහසු විහරණය පිණිස පවතිත්" යි තෙමේ ම දැනගන්නේ ය. ආචාර්යනි, මහණ තෙමේ සනිසබ්බොජ්ජන ඛයය අපඹිත්‍රයේ "මාගේ සිත ද මැනවින් මිදුණේ ය. ඊනම්භිය ද මවිසින් සහමුලින් නසන ලද්දේ ය. උඤ්චි-කුසාකුට්‍රය ද මවිසින් මැනවින් දුරුකරන ලද්දේ ය. වීයතිය ද මවිසින් අරඹන ලද්දේ නො ද සැහවුණේ ය. අර්ථවත් කොට (ප්‍රයෝජන සලකා) මෙතෙහි කරමි යි දැනගනී. ... ආචාර්යනි, මහණ තෙමේ උපෙබ්බාසබ්බොජ්ජන ඛයය අපඹිත්‍රයේ මාගේ සිත ද මැනවින් මිදුණේ ය. ඊනම්භිය ද මා විසින් සහමුලින් නසන ලද්දේ ය. උඤ්චිකුසාකුට්‍රය ද මා විසින් මැනවින් දුරු කරන ලද්දේ ය. වීයතිය ද මා විසින් අරඹන ලද්දේ නො ද සැහවුණේ ය. අර්ථවත් කොට මෙතෙහි කරමි යි. ආචාර්යනි, ඥාතිපුත්‍රයෙනි, මහණ තෙමේ නුවණින් මෙතෙහි කිරීමෙන් "මෙසේ මා විසින් මැනවින් අරඹන ලද සජ්ජ බොධාධර්මයෝ පහසු විහරණය පිණිස පවති යි මෙසේ දැනගන්නේ" යි.

2. 1. 9

උප්පාදසුත්තං

555. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගියා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ඣති නාණ්ණෙත්ත තරාගතස්ස පාකුභාවා අරහතො සමමාසමුද්ධස්ස. කතමෙ සත්ත සතිසමොඤ්ඤාචරියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාචරියො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංගියා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ඣති නාණ්ණෙත්ත තරාගතස්ස පාකුභාවා අරහතො සමමාසමුද්ධස්සාති.

2. 1. 10

දුතිය උප්පාදසුත්තං

556. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගියා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ඣති නාණ්ණෙත්ත සුගතචිත්තයා. කතමෙ සත්ත සතිසමොඤ්ඤාචරියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාචරියො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංගියා භාවිතා බහුලීකතා අනුප්පන්නා උප්පජ්ඣති නාණ්ණෙත්ත සුගතචිත්තයාති.

පබ්බතවග්ගො පයමො.

තත්තුඤ්ඤා:

භිමවන්තං කායො සීලං වත්තං භිත්ඛු ව කුණ්ඤලී කුටාගාරමුපවානං උප්පාදෙ අපරෙ දුටෙති.

2. 1. 9

උපසාද සූත්‍රය

555. මහණෙනි, මේ සජ්ඣන්ධාර්මය කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු කර්මය අර්භත් සමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අත් කල්හි නුපත්තාහු නුපදිති. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසම්බෞද්ධාර්මය... උපෙඛාසම්බෞද්ධාර්මය යි. මහණෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධාර්මයේ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු කර්මය අර්භත් සමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් අත් කල්හි නුපත්තාහු නුපදිති යි.

2. 1. 10

දුතිය උපසාද සූත්‍රය

556. මහණෙනි, මේ සත්‍යබෞද්ධාර්මය කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු බුදුසසුනෙන් අත්තන්හි නුපදනාහු නුපදිති. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසම්බෞද්ධාර්මය ... උපෙඛාසම්බෞද්ධාර්මය යි. මහණෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධාර්මයේ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු බුදුසසුනෙන් අත්තන්හි නුපත්තාහු නුපදිති යි.

පළමුවැනි පබ්බතවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තිමවනත, කාය, සීල, වසු, භික්ඛු, කුණ්ඩලී, කුටාගාර උපවෘත සූත්‍රය, අනෙක් උපසාදසූත්‍ර දෙක ය යි දශ සූත්‍ර කෙනෙකි.

2. ගිලානවලගො

2. 2. 1

පාණසුත්තං

557. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි පාණා වන්තාරො ඉරියාපථෙ කප්පන්ති කාලෙන ගමනං කාලෙන ධානං කාලෙන නිසජ්ජං කාලෙන සෙය්‍යා, සබ්බෙ කෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පතිට්ඨාය ඵවමෙතෙ වන්තාරො ඉරියාපථෙ කප්පන්ති. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති. සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමීං -පෙ- උපෙඛාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමීං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති.

2. 2. 2

සුරියසුත්තං

558. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බංඛංචං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දිං අරුණංගං. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනො සත්තන්තං ඛොජ්ඣංඛංගානං උප්පාදය එතං පුබ්බංඛංචං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දිං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තසෙස්සතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං සත්තඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙස්සති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරිස්සති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්තඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්තඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛා සංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමීං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණමිත්තො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති.

2. 2. 3

දුතියසුරියසුත්තං

559. සුරියස්ස භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බංඛංචං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දිං අරුණංගං. ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො සත්තන්තං ඛොජ්ඣංඛංගානං උප්පාදය එතං පුබ්බංඛංචං එතං පුබ්බනිමිත්තං යද්දිං යොනියොමනසිකාරසම්පන්නසෙස්සතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛං සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙස්සති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරිස්සති. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පන්නො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසංඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සග්ගපරිඤාමීං. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසම්පන්නො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙය්‍ය ඛහුලීකරොති.

2. ඕලානවර්ගය

2. 2. 1

පාන සුත්‍රය

557. මහණෙනි, යම් සේ යම් කිසි ප්‍රාණිහු කලෙක ගමන ද කලෙක සිටුම ද කලෙක හිඳුම ද කලෙක භයනය ද සි සිටු ඉරියවු කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා එසේ ඒ සිටු ඉරියවු කෙරෙති. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත් බොජභ වඩා ද, සත් බොජභ බහුල කෙරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු කළ විරාගය ඇසුරුකළ හීරෝධය ඇසුරුකළ නිවනට පිරිනැමුණු සනිසමොක්ඛධනය වඩයි. විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොස්සගහපරිණාමී උපෙබාසමොක්ඛධනය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරේ යි.

2. 2. 2

සුරිය සුත්‍රය

558. මහණෙනි, යම් මේ අරුණොදයෙක් වේ ද, උදුවන හිරුට මෙය පෙරවූ ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ කලණ මිතුරන් ඇති බවෙක් වේ ද, මහණහට සත් බොජභ ඉපදීමට පිණිස මෙය පෙරවූ ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, සත් බොජභ වඩන්නේ ය සත්බොජභ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණ මිතුරන් ඇති මහණහු විසින් කැමැති විය යුතු. මහණෙනි, කෙසේ නම් කලණ මිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ සත් බොජභ වඩා ද, සත් බොජභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොස්සගහපරිණාමී සනිසමොක්ඛධනය වඩයි ... උපෙබාසමොක්ඛධනය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ කලණ මිතුරන් ඇති මහණ තෙමේ සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරේ යි.

2. 2. 3

දුතිය සුරිය සුත්‍රය

559. මහණෙනි, යම් මේ අරුණ නැගීමෙක් වේ ද උදුවන හිරුට මෙය පෙරවූ ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ යෝනිසොමනසිකාරයෙක් වේ ද, මහණහට සත් බොජභ ඉපදීමට මෙය පෙරවූ ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, සත් බොජභ වඩන්නේ ය, සත් බොජභ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනිසොමනසිකාරයෙන් යුත් මහණහු විසින් කැමැති විය යුතු. මහණෙනි, කෙසේ නම් යෝනිසොමනසිකාරයෙන් යුත් මහණ තෙමේ සත්බොජභ වඩා ද සත් බොජභ බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ මහණ තෙමේ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොස්සගහපරිණාමී සනිසමොක්ඛධනය වඩයි ... උපෙබාසමොක්ඛධනය වඩයි. මහණෙනි, යෝනිසොමනසිකාරයෙන් යුත් මහණ තෙමේ මෙසේ සත් බොජභ වඩයි. සත් බොජභ බහුල කෙරේ යි.

2. 2. 4

ගිලානසුත්තං

560. එවං මෙ සුතං. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙඵ්වනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකස්සපො පිපඵලිඉහායං විහරති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලහගීලානො. අඵඛො භගවා සායනාසමයං පටිසලලනා චුට්ඨිතො යෙනායස්මා මහාකස්සපො තෙත්ථපසඛිංචි. උපසඛිංචිත්වා පඤ්ඤනෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො භගවා ආයස්මනං මහාකස්සපං එතදවොච: “කච්චි තෙ කස්සප, ඛමනීයං? කච්චි යාපනීයං? කච්චි දුක්ඛා වෙදනා? පටිසකමනති නො අභිසකමනති? පටිසකමොසානං පඤ්ඤයති නො අභිසකමො? තී න මෙ භනෙත, ඛමනීයං. න යාපනීයං බාලහා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභිසකමනති, නො පටිසකමනති. අභිසකමොසානං පඤ්ඤයති, නො පටිසකමො” ති.

“සත්තමෙ කස්සප බොජ්ඣංඛො මයා සමමදක්ඛානා භාවිතා ඛහුලීකතා අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බාණය සංවත්තනති. කතමෙ සත්ත: සතිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො. අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. ධම්මච්චියසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. උරියසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. පීතිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. පසාදධිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. සමාධිසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. උපෙඛාසමමොජ්ඣංඛො ඛො කස්සප, මයා සමමදක්ඛානො භාවිතො ඛහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. ඉමෙ ඛො කස්සප, සත්ත බොජ්ඣංඛො මයා සමමදක්ඛානා භාවිතා ඛහුලීකතා අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනති. තඤ්ඤ භගව,¹ බොජ්ඣංඛො, තඤ්ඤ සුගත, බොජ්ඣංඛොති.

ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ආයස්මා මහාකස්සපො භගවතො භාසිතං අභිනාදී. චුට්ඨාභි² වායස්මා මහාකස්සපො තමො ආබාධා. තථා පභීතො ච ආයස්මිනො මහාකස්සපස්ස පො ආබාධො අභොසිති.

1. පිපලී - මජ්ඣං,
 2. භගවා - මජ්ඣං, සාං,
 3. චුට්ඨභි - මජ්ඣං, සාං.

2. 2. 4

ශිලාන සූත්‍රය

560. මව්සින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤනිවාස නම් වේච්චනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවෝ රෝගී ව දුකට පැමිණ දැඩ්ගිලන් ව පිපඵලිගුභාවෙහි වැඩවෙසෙති. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කල පලසමච්ඡිත් නැගී සිටියේක් ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවන් වෙත එළඹියේක. එළඹ පැනවූ අසුන්හි වැඩහුන්සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩහිඳ ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවනට මෙය වදලුසේක: “කස්‍යපයෙනි, කීම නොසට ඉවසිය හැකි ද? කීම යැපිය හැකි ද? කීම දුක් වේදනාවෝ අඩු වේද ද? වැඩි නො වේද ද? මොවුන් ගේ අඩුවීමක් පෙනේ ද? වැඩිවීමක් නො පෙනේ ද?” යි. “වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැකිය, යැපිය නො හැකිය. මාගේ දැඩ් දුක් වේදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පෙනේ. අඩු වීම නො පෙනේ” යි.

කස්‍යපයෙනි, මේ සත් බෞර්ග කෙනෙක් මව්සින් මැනවින් පවසන ලදහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු වෙසෙසින් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද? යත්: කස්‍යපයෙනි, සතිසංඛෙ ඡක්ඛය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, ධර්ම විවිධයන්ගෙන් බෞද්ධ ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, විවිධයන්ගෙන් බෞද්ධ ධර්මය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ, බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, පිතිසංඛෙ ඡක්ඛය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, පසාදධිසංඛෙ ඡක්ඛය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, සමාධිසංඛෙ ඡක්ඛය මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, උපෙඛාසංඛෙ ඡක්ඛය, මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. කස්‍යපයෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධ ධර්මයෝ මව්සින් මැනවින් පවසන ලද්දහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්” යි.

“භාග්‍යවතුන් වහන්ස, බෞද්ධ ධර්මයෝ ඒකාන්තයහ. සුගතයන් වහන්ස, බෞද්ධ ධර්මයෝ ඒකාන්තයහ” යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදලු සේක. සතුටු සිත් ඇති ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ. ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවෝ ඒ ආබාධයෙන් ද නැගී සිටියහ. ඇවත් මහසුද් නෙරඤ්ඤවන්ගේ ඒ ආබාධය එසේ පහවූයේ ම විය.

2. 2. 5

දුතිය ගිලානසුත්තං

561. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා මහාමොග්ගලොතො ගීජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරති ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළභගීලාතො. අථ ඛො හගවා සායන්හසමයං පටිසලොතා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා මහාමොග්ගලොතො තෙත්තපසධකම්. උපසධකම්ඤා පඤ්ඤතෙහ ආයතෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො හගවා ආයස්මානං මහාමොග්ගලොතං එතදවොච: කච්චී තෙ මොග්ගලොත, ඛමනීයං? කච්චී යාපනීයං? කච්චී දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමහති නො අභික්කමහති? පටික්කමොසානං පඤ්ඤයති නො අභික්කමොති? න මෙ හතොත ඛමනීයං න යාපනීයං. බාළභා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමහති, නො පටික්කමහති. අභික්කමොසානං පඤ්ඤයති, නො පටික්කමොති.

සත්තිමෙ මොග්ගලොත, ඛොජ්ඣකුටො මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තහති. කතමෙ සත්ත: සතිසමමොජ්ඣකුටො ඛො මොග්ගලොත, මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති -පෙ- උපෙඛාසමමොජ්ඣකුටො ඛො මොග්ගලොත, මයා සම්මදක්ඛාතො භාවිතො බහුලීකතො අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. ඉමෙ ඛො මොග්ගලොත, සත්ත ඛොජ්ඣකුටො මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තහති.

තඟ්ග හගව, ඛොජ්ඣකුටො තඟ්ග සුගත, ඛොජ්ඣකුටොති.

“ඉදමවොච හගවා. අක්කමනො ආයස්මා මහාමොග්ගලොතො හගවිතො භාසිතං අභිනඤ්ඤි. වුට්ඨාති වායස්මා මහාමොග්ගලොතො තමො ආබාධා. තථා පභීතො වායස්මො මහාමොග්ගලොතස්ස යො ආබාධො අභොසිති.

2. 2. 6

තතිය ගිලානසුත්තං

562. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හගවා ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාළභගීලාතො. අථ ඛො ආයස්මා මහාවුඤ්ඤ යෙන හගවා තෙත්තපසධකම්, උපසධකම්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තං ඛො ආයස්මන්තං මහාවුඤ්ඤං හගවා එතදවොච:

2. 2. 5

දුතියගීලාන සූත්‍රය

561. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහකුටුර සමීපයෙහි කලඤ්ඤකනිවාස නම් වූ වේඨවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ රෝගී ව හටගත් දුක් ඇති ව දැඩිගීලන් ව ගිජිකුළුපව්වෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් කල පලයමවතින් නැගී සිටියේක් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ට මෙය වදළ සේක. “මොහොලලානයෙනි, කීම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කීම? යැපිය හැකි ද? කීම දුක්වේදනාවෝ අඩු වේද්ද? වැඩි නොවේද්ද? මොවුන්ගේ අඩුවීම පෙනේ ද? වැඩිවීමේක් නො පෙනේ ද?” යි. “වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැක්ක. යැපිය නො හැක්ක: මාගේ දැඩි දුක් වේදනාවෝ වැඩි වෙත්. අඩු නො වෙත්. මොවුන්ගේ වැඩිවීම පෙනේ. අඩුවීමේක් නො පෙනේ” යි.

“මොහොලලානයෙනි, මේ සත් බෞද්ධ කෙනෙක් මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද යත්: මුගලන, සිහිසම්බොජ්‍ය මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවති ... මුගලන, උපේසම්බොජ්‍ය මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවති. මුගලන, මේ සත් බෞද්ධ මවිසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවති” යි.

“භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සත් බෞද්ධ ඒකාන්ත ය, සුභකයන් වහන්ස, සත් බෞද්ධ ඒකාන්ත ය” යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සතුටුසින් ඇති ඇවත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ. ඇවත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ද ඒ ආබාධයෙන් නැගී සිටියහ. ඇවත් මහමුගලන් තෙරණුවන්ගේ ඒ ආබාධය එසේ පහවූයේ ම වී ය.

2. 2. 6

තතියගීලාන සූත්‍රය

562. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහකුටුර සමීපයෙහි කලඤ්ඤකනිවාස නම් වේඨවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හටගත් ආබාධ ඇත්සේක් දුක් ඇතිසේක් දැඩි ගීලන් වූ සේක් වෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහාචූඤ්ඤ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් මහාචූඤ්ඤ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක:

පමිහන්තු තං වුඤ්ඤා, බොජ්ඣන්ධියාති. සතතිමෙ හතොතා බොජ්ඣන්ධියා හගච්ඡා සම්මදකඛානො භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තොති. කතමෙ සත්තො: සතිසමෙබ්බාජ්ඣන්ධියො ටො හතොත, හගච්ඡා සම්මදකඛානො භාවිතො බහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තති -පෙ- උපෙඛාසමෙබ්බාජ්ඣන්ධියො ටො හතොත, හගච්ඡා සම්මදකඛානො භාවිතො බහුලීකතො අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. ඉමෙ ටො හතොත, සත්තො බොජ්ඣන්ධියා හගච්ඡා සම්මදකඛානො භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තොති.

තඤ්ඤා වුඤ්ඤා, බොජ්ඣන්ධියා තඤ්ඤා වුඤ්ඤා, බොජ්ඣන්ධියාති.

ඉදමචොචායංඤා මහාවුඤ්ඤා, සමනුසෙඤ්ඤා සඤ්ඤා අභොසි. වුට්ඨාති ච හගචා තමහා ආබාධා. තථා පභිනො ච හගචතො සො ආබාධො අභොසිති.

2. 2. 7

අපාරසුක්තං

563. සතතිමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣන්ධියා භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තොති. කතමෙ සත්තො: සතිසමෙබ්බාජ්ඣන්ධියො -පෙ- උපෙඛාසමෙබ්බාජ්ඣන්ධියො. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, සත්තොබොජ්ඣන්ධියා භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තොති. ඉදමචොච -පෙ- සඤ්ඤා.¹

1. අපකාමාගම මනුසස්ස යෙ ජනා පාරගාමීනො, අරායං ඉතරා පජා තීරමෙචානුධාවතී.
2. යෙ ච ටො සම්මදකඛානෙ ධමෙච ධම්මානුචක්ඛනො, තෙ ජනා පාරමෙඤ්ඤාති මච්චුමෙඤ්ඤාං සුදුසුතරං.
3. කණ්ණං ධම්මං විජ්ජහාය සුක්කං භාවෙථ පණ්ඩිතො, මකා අනොකං ආගම්ච්චි² විචෙකෙ යඤ්ඤා දුරමං.
4. තත්ථාහිතීච්චෙඡයා හිත්වා කාමෙ අකිඤ්ඤො, පරියෙඤ්ඤෙඤ්ඤා අනානං විතකෙලෙසෙති පණ්ඩිතො.
5. යෙසං සමෙබ්බාධිඅභොසු³ සමමා විතං සුභාවිතං, ආදනපටිනිසසගෙක අනුපාදය යෙ රතා, ධීණසචා ජුතිමනොතො තෙ ලොකෙ පටිනිබ්බොතාති.

1. අනොකාමාගම - මජ්ඣ, සා, 2. සමෙබ්බාධියමොසු - මජ්ඣ, සා,

“වුඤ්ඤානී, තොපට බෞද්ධධර්මයේ වැටහෙන්නා”යි. “වහන්ස, මේ සත්‍යබෞද්ධධර්ම කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දකු වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද? යත්: වහන්ස, සත්‍යබෞද්ධධර්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. ... වහන්ස, උපෙතාසම්බෝධධර්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දේ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතී. වහන්ස, මේ යත් බෞද්ධධර්මයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් පවසන ලද්දකු වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු වෙසෙස් දැනුම පිණිස මනා අවබෝධය පිණිස නිවන පිණිස පවතින්”යි.

“වුඤ්ඤානී, බෞද්ධධර්මයේ ඵකානුභව. වුඤ්ඤානී, බෞද්ධධර්මයේ ඵකානුභව”යි.

ආයුෂ්මත් මහාවුඤ්ඤානී තෙරණුවෝ මෙය වදාළහ: ශාස්තෘන් වහන්සේ පිළිගත්තේක් වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ ආබාධයෙන් නැගී සිටි සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඒ ආබාධය එසේ පහවූයේ ම වී ය.

2. 2. 7

අපාර සුත්‍රය

3. මහණෙනි, මේ සත්‍ය බෞද්ධ කෙනෙක් වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතින්. කවර සතෙක් ද යත්: සත්‍යබෞද්ධධර්මය ... උපෙතාසම්බෝධධර්මය යි. මහණෙනි, මේ සත්‍යබෞද්ධ දහම්හු වඩන ලද්දකු බහුල කරන ලද්දකු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතිනී යි. මෙය වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ:

1. “යම් ජනකෙනෙක් පරතෙරට යනාසුලු වෙද්ද මිනිසුන් අතර ඔහු අල්පයහ. වැලි මේ ඉතිරි ප්‍රජාව ඉවුර අනුව ම (-සසරෙහිම) දුවයි.

2. යම් කෙනෙකුන් මොනවට වදහළ දහම්හි දහම් අනුව පවතිනාසුලු වෙද්ද ඒ ජනයෝ සුදුස්තර වූ මාරධෙයය (-සසර) හැර පරතෙරට යන්නාහ.

3. පණ්ඩිත තෙමේ අකුසල් දහම් දුරු කොට කුසල් දහම් වඩන්නේ ය. නිවන ඇරඹ සසරින් කාමයන් අත්හැර පලිබෝධ නැති ව යම් ඵච්චේක-යෙක දුෂ්කරයේ ඇලිය යුතු නම් එහි ඇලීම කැමැති වන්නේ ය. පණ්ඩිත තෙමේ කෙලෙසුන්ගෙන් සිත පිරිසිදු කරන්නේ ය.

5. යම් කෙනෙකුන්ගේ සිත බොධ්‍යධර්මයන්හි මැනවින් වඩන ලද ද, යම් කෙනෙක් උපද්‍රව රහිත ව නිවනෙහි ඇලුණාහු ද ලොවහි බැබළීම ඇති ඒ රහත්හු පිරිනිව්වාහු යි.

2. 2. 8

ආරඬුසුත්තං

564. යෙසං කෙසඤ්චී භීසබ්බෙව, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා වීරඤ්චා වීරඤ්චා තෙසං අරියො මග්ගො සච්චා දුක්ඛසබ්බයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී භීසබ්බෙව, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා ආරඬුං ආරඤ්චා තෙසං අරියො මග්ගො සච්චා දුක්ඛසබ්බයගාමී. කතමෙ සත්ත: සතිසම්මොජ්ඣංඛෙයා -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛෙයා යෙසං කෙසඤ්චී භීසබ්බෙව, ඉමෙ සත්ත- ඛොජ්ඣංඛයා වීරඬුං. වීරඬුං තෙසං අරියො මග්ගො සච්චා දුක්ඛසබ්බයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී භීසබ්බෙව, ඉමෙ සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා ආරඬුං, ආරඬුං තෙසං අරියො මග්ගො සච්චාදුක්ඛසබ්බයගාමීති.

2. 2. 9

අරියසුත්තං

565. සත්තමෙ භීසබ්බෙව, ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා අරියා නියයානිකා නියන්ති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛසබ්බයාය. කතමෙ සත්ත: සතිසම්මොජ්ඣංඛෙයා -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛෙයා. ඉමෙ ඛො භීසබ්බෙව, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා අරියා නියයානිකා නියන්ති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛසබ්බයායාති.

2. 2. 10

නිබ්බිදුසුත්තං

566. සත්තමෙ භීසබ්බෙව, ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා එකන්තනිබ්බිදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සම්මොධාය නිබ්බාණය සංවත්තහති. කතමෙ සත්ත: සතිසම්මොජ්ඣංඛෙයා -පෙ- උපෙඛාසම්මොජ්ඣංඛෙයා. ඉමෙ ඛො භීසබ්බෙව, සත්ත ඛොජ්ඣංඛයා භාවිතා ඛහුලීකතා එකන්තනිබ්බිදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සම්මොධාය නිබ්බාණාය සංවත්තහති.

භිලානවග්ගො දුතියො.

නමුද්දනං:

පාණො දෙච සුරියුපමෙ භිලානා අපරෙ තයො,
අපාරමාරඤ්චාති ච අරියො නිබ්බිදය වාති.

2. 2. 8

ආරඬුසූත්‍රය

564. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් සත් බෞද්ධධර්මයේ වරදනලද නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතීමාගී වරදන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් සත් බෞද්ධධර්මයේ අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතී- මාර්ගය අරඹන ලද්දේ ය. කවර සතෙක් ද? යත්: සතීසමෛබෞද්ධධර්මය... උපෙඛාසමෛබෞද්ධධර්මය යි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් මෙ සත් බෞද්ධධර්මයේ වරදන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතීමාර්ගය වරදන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් මෙ සත් බෞද්ධධර්මයේ අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන ආයතීමාර්ගය අරඹන ලද්දේ යි.

2. 2. 9

අරිය සූත්‍රය

565. මහණෙනි, ආයතී වූ නොගතියාණික වූ (නිවන කරා පමුණු- වන) මෙ සත් බෞද්ධ කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ඒ අනුව පිළිපදින්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවත්. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිබොජන ... උපෙඛමබොජන යි. මහණෙනි, ආයතී වූ නොගතියාණික වූ මෙ සත් බෞද්ධධර්මයේ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ඒ අනුව පිළිපදින්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවති යි.

2. 2. 10

නිබ්බිද සූත්‍රය

566. මහණෙනි, මෙ සත් බෞද්ධධර්ම කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒකාන්ත නිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස ව්‍යුපගමය පිණිස විශිෂ්ටඥානය පිණිස සමෛධාය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද? යත්: සතීසමෛබෞද්ධධර්මය... උපෙඛාසමෛබෞද්ධධර්මය යි. මහණෙනි, මෙ සත් බෞද්ධධර්මයේ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒකාන්ත නිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරෝධය පිණිස ව්‍යුපගමය පිණිස විශිෂ්ටඥානය පිණිස සමෛධාය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත් යි.

දෙවෙනි ශිලානවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාණසූත්‍රය ද සුරියුපම සූත්‍ර දෙක ද අනෙක් ශිලාන සූත්‍ර තුන ද අපාර, ආරඬු, අරිය, නිබ්බිද සූත්‍ර සතර ද යි දග සූත්‍ර කෙනෙකි යි.

3. උද්ඝට්ඨග්ගො

2. 3. 1

බොධායසුත්තං

567. අථ බො අඤ්ඤානරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසංඛාමී. උපසංඛාමීත්ථා භගවනතං අභිවාදෙත්වා එකමනතං නිසීදී. එකමනතං නිසීනෙතො බො සො භික්ඛු භගවනතං එතදචොච: "බොජ්ඣංඛයා බොජ්ඣංඛයාති" භනොත, වුච්චන්ති කිත්තාවතා නු බො භනොත, බොජ්ඣංඛයාති වුච්චන්ති. බොධාය¹ සංවත්තන්තීති බො භික්ඛු තස්මා බොජ්ඣංඛයාති වුච්චන්ති. ඉධ භික්ඛු² භික්ඛු සතිසමෙඛ ජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙබාසමෙඛාජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසුඤ්ඤං විරාගනිසුඤ්ඤං නිරොධනිසුඤ්ඤං වොසසංගහපරිණාමී. බොධාය සංවත්තන්තීති බො භික්ඛු තස්මා බොජ්ඣංඛයාති වුච්චන්ති.

2. 3. 2

දෙසනාසුත්තං

568. සත්ථමේ භික්ඛවෙව, බොජ්ඣංඛෙඛ දෙසිසංඛාමී, තං සුඤ්ඤං. කතමෙ ව භික්ඛවෙව, සත්තබොජ්ඣංඛයා: සතිසමෙඛාජ්ඣංඛෙඛො -පෙ- උපෙබාසමෙඛාජ්ඣංඛෙඛො. ඉමෙ බො භික්ඛවෙව, සත්ත බොජ්ඣංඛයාති.

2. 3. 3

ධානසුත්තං

569. කාමරාගධානියානං භික්ඛවෙව, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙච කාමච්ඡදෙඤ උප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ව කාමච්ඡදෙඤ භියෙය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති. බ්‍යාපාදධානියානං භික්ඛවෙව, මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙච බ්‍යාපාදෙ උප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ව බ්‍යාපාදෙ භියෙය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති. ඵීන- ලීඤ්චධානියානං භික්ඛවෙව, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙච ඵීනලීඤ්චධානියානං භික්ඛවෙව, උප්පනෙතො ඵීනලීඤ්ච භියෙය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති. උඤ්චිච්ඤ්ඤාච්චධානියානං භික්ඛවෙව, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙච උඤ්චිච්ඤ්ඤාච්චධානියානං භික්ඛවෙව, උප්පනෙතො උඤ්චිච්ඤ්ඤාච්ච භියෙය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති. විචිකිච්ඡාධානියානං භික්ඛවෙව, ධම්මානං මනසිකාරබහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙච විචිකිච්ඡා උප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ව විචිකිච්ඡා භියෙය්‍යාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති.

1. සමෙඛාධාය - සා,
 2. ඉධ භික්ඛවෙව භික්ඛු - ඊ, 1, 2, සා,
 3. සත්ත වො භික්ඛවෙව - මජ්ඣ, සා.

3. උදයවර්ෂය

2. 3. 1

බෝධාය සූත්‍රය

567. ඉක්බිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, බොජ්ඣංගයෝ යැ, බොජ්ඣංගයෝ යැ යි කියනු ලැබෙත්. වහන්ස, කෙනෙකින් බොජ්ඣංගයෝ යි කියනු ලැබේදද” යි. මහණ, අවබෝධය පිණිස පවතින් නු යි. එහෙයින් බොජ්ඣංගයෝ යි කියනු ලැබෙත්. මහණ, මෙහි මහණ විවේකනී සිසිත විරාගනී සිසිත නිරොධනී සිසිත සතියබ්බජ්ඣංගය වොසසනපරිණාමී කොට වඩ යි. ... උපෙබාසබ්බොජ්ඣංගය වඩ යි. මහණ, අවබෝධය පිණිස පවතින් නු යි. එහෙයින් බොජ්ඣංගයෝ යි කියනු ලැබෙති යි.

2. 3. 2

දේශනා සූත්‍රය

568. මහණෙනි, මේ සත් බොජන දේශනා කරමි. එය අසව. මහණෙනි, සත් බොජනහු කවරහු ද යත්: සිහිසම්බොජන ... උපේසම්බොජන යි. මහණෙනි, මොහු සත් බොජන යි.

2. 3. 3

යාන සූත්‍රය

569. මහණෙනි, කාමරාගයට කරුණු වූ දහම මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් කාමච්ඡදයන් උපදී. උපත් කාමච්ඡදයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ව්‍යාපාදයට කරුණු වූ දහම මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් ව්‍යාපාදයන් උපදී. උපත් ව්‍යාපාදයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ථිනාමිඤ්ඤයට කරුණු වූ දහම මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් ථිනාමිඤ්ඤයන් උපදී. උපත් ථිනාමිඤ්ඤයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, උඤ්චවකුක්කච්චයට කරුණු වූ දහම මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් උඤ්චවකුක්කච්චයන් උපදී. උපත් උඤ්චවකුක්කච්චයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, විචිකිච්ඡාවට කරුණු වූ දහම මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපත් විචිකිච්ඡාවන් උපදී. උපත් විචිකිච්ඡාවන් බොහෝ බව පිණිස විපුලකිය පිණිස පවතී.

සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාර-
බහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙව සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා උප්පජ්ඣති,
උප්පනෙතො ච සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා භාවනාපාරිසුරී ගෙවජ්ඣති -පෙ-
උපෙබ්බාසමමොජ්ඣධාට්ඨානියානං භික්ඛවෙ, ධම්මානං මනසිකාර-
බහුලීකාරා අනුප්පනෙතො වෙව උපෙබ්බාසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා උප්පජ්ඣති,
උප්පනෙතො ච උපෙබ්බාසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා භාවනාපාරිසුරී ගෙවජ්ඣති.

2. 3. 4

යොනියොසායුක්තං

570. අයොනියො භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පනෙතො වෙව
කාමච්ඡන්දෙ උප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ච කාමච්ඡන්දෙ භියොගාභාවාය
වෙපුලලාය සංවත්තති අනුප්පනෙතො වෙව ව්‍යාපාදෙ උප්පජ්ඣති,
උප්පනෙතො ච ව්‍යාපාදෙ භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති.
අනුප්පනතෙසෙච චීනමීඤ්ඤං උප්පජ්ඣති උප්පනතෙසෙච චීනමීඤ්ඤං භියොගා-
භාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති. අනුප්පනතෙසෙච උඤ්චවකුකුකුච්චං උප්පජ්ඣ-
ති, උප්පනතෙසෙච උඤ්චවකුකුකුච්චං භියොගාභාවාය වෙපුලලාය සංවත්ත-
ති. අනුප්පනතො වෙව විචිකිච්ඡා උප්පජ්ඣති උප්පනතො ච විචිකිච්ඡා භියොගා-
භාවාය වෙපුලලාය සංවත්තති. අනුප්පනෙතො ච සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා
නුප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ච සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා නිරුජ්ඣති -පෙ- අනුප්ප-
නෙතො ච උපෙබ්බාසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා නුප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ච උපෙබ්බා-
සමමොජ්ඣධාට්ඨානියා නිරුජ්ඣති.

යොනියො භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පනෙතො වෙව
කාමච්ඡන්දෙ නුප්පජ්ඣති උප්පනෙතො ච කාමච්ඡන්දෙ පභීයති. අනුප්පනෙතො
වෙව ව්‍යාපාදෙ නුප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ච ව්‍යාපාදෙ පභීයති. අනුප්පනත-
ෙසෙච චීනමීඤ්ඤං නුප්පජ්ඣති, උප්පනතෙසෙච චීනමීඤ්ඤං පභීයති.
අනුප්පනතෙසෙච උඤ්චවකුකුකුච්චං නුප්පජ්ඣති, උප්පනතෙසෙච උඤ්චව-
කුකුකුච්චං පභීයති. අනුප්පනතො වෙව විචිකිච්ඡා නුප්පජ්ඣති, උප්පනතො ච
විචිකිච්ඡා පභීයති. අනුප්පනෙතො ච සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා උප්පජ්ඣති,
උප්පනෙතො ච සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා භාවනාපාරිසුරී ගෙවජ්ඣති -පෙ-
අනුප්පනෙතො ච උපෙබ්බාසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා උප්පජ්ඣති, උප්පනෙතො ච
උපෙබ්බාසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා භාවනාපාරිසුරී ගෙවජ්ඣති.

2. 3. 5

අපරිභානියසුක්තං

571. සත්ත වො භික්ඛවෙ, අපරිභානියො ධම්මො දෙසිසසාමී, තං
සුඤ්ඤං. කතමෙ ච භික්ඛවෙ, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා: යදිදං
සත්ත බොජ්ඣධාට්ඨානියා. කතමෙ සත්ත: සතිසමමොජ්ඣධාට්ඨානියා -පෙ- උපෙබ්බා-
සමමොජ්ඣධාට්ඨානියා ඉමෙ වො භික්ඛවෙ, සත්ත අපරිභානියා ධම්මාති.

මහණෙනි, සතිසමෝච්ඡාදනයට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපන් සතිසමෝච්ඡාදනයන් උපදී උපන් සතිසමෝච්ඡාදනයන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ... මහණෙනි, උපෙබාසමෝච්ඡාදනයට කරුණු වූ දහම් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් නූපන් උපෙබාසමෝච්ඡාදනයන් උපදී. උපන් උපෙබාසමෝච්ඡාදනයන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ යි.

2. 3. 4

යෝනියෝ සුත්‍රය

570. මහණෙනි, නුනුවණින් මෙතෙහි කරන්නහුට නූපන් කාමච්ඡදයන් උපදී. උපන් කාමච්ඡදයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නූපන් ව්‍යාපාදයන් උපදී. උපන් ව්‍යාපාදයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නූපන් ඊතමිඤ්ඤයන් උපදී. උපන් ඊතමිඤ්ඤයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නූපන් උඤ්චවකුක්ඛවයන් උපදී. උපන් උඤ්චවකුක්ඛවයන් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නූපන් විචිකිච්ඡාවන් උපදී. උපන් විචිකිච්ඡාවන් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නූපන් සතිසමෝච්ඡාදනයන් නූපදී. උපන් සතිසමෝච්ඡාදනයන් නිරුඤ්ඤ වෙයි ... නූපන් උපෙබාසමෝච්ඡාදනයන් නූපදී. උපන් උපෙබාසමෝච්ඡාදනයන් නිරුඤ්ඤ වේ.

මහණෙනි, නුවණින් මෙතෙහි කරන්නහුට නූපන් කාමච්ඡදයන් නූපදී. උපන් කාමච්ඡදයන් ප්‍රභිණ වෙයි. නූපන් ව්‍යාපාදයන් නූපදී. උපන් ව්‍යාපාදයන් ප්‍රභිණ වෙයි. නූපන් ඊතමිඤ්ඤයන් නූපදී. උපන් ඊතමිඤ්ඤයන් ප්‍රභිණ වෙයි. නූපන් උඤ්චවකුක්ඛවයන් නූපදී. උපන් උඤ්චවකුක්ඛවයන් ප්‍රභිණ වෙයි. නූපන් විචිකිච්ඡාවන් නූපදී. උපන් විචිකිච්ඡාවන් ප්‍රභිණ වෙයි. නූපන් සතිසමෝච්ඡාදනයන් උපදී. උපන් සතිසමෝච්ඡාදනයන් වැඩිමෙන් පිරිමට යෙයි. ... නූපන් උපෙබාසමෝච්ඡාදනයන් උපදී. උපන් උපෙබාසමෝච්ඡාදනයන් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ යි.

2. 3. 5

අපරිහානිය සුත්‍රය

571. මහණෙනි, සත්අපරිහානිය (නො පිරිහීමට කරුණු වූ) දහම් තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, සත්අපරිහානිය දහම් කවරහු ද යත්: මේ සත්තමෝච්ඡාදනයෝ යි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමෝච්ඡාදනය ... උපෙබාසමෝච්ඡාදනය යි. මහණෙනි, මොහු සත්අපරිහානිය දහම්හු යි.

2. 3. 6

බයසුතතං

572. යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපදු තණ්හකඛයාය සංවත්තති¹, තං මග්ගං තං පටිපදං භාවෙථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා ච පටිපදු තණ්හකඛයාය සංවත්තති: යද්දං සත්ත-බොජ්ඣංඛියා. කතමෙ සත්ත: සතිසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියොති. එවං චුක්ඛෙ ආයසමා උද්ධි භගවන්තා එතදවොච: කරං භාවිතා ඤු ඛො භන්තො, සත්ත බොජ්ඣංඛියා කරං බහුලීකතා තණ්හකඛයාය සංවත්තන්ති.

ඉධුද්ධි, භික්ඛු සතිසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියං භාවෙති විවෙකනීසුතං විරාගනීසුතං නිරොධනීසුතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං² මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තස්ස සතිසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියං භාවයතො විවෙකනීසුතං විරාගනීසුතං නිරොධනීසුතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තණ්හා පභීයති -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියං භාවෙති විවෙකනීසුතං විරාගනීසුතං නිරොධනීසුතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තස්ස උපෙඛාසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියං භාවයතො විවෙකනීසුතං විරාගනීසුතං නිරොධනීසුතං වොසසග්ගපරිණාමී වීජුලං මහග්ගතං අපමාණං අබ්‍යාපජ්ඣං. තණ්හා පභීයති. තණ්හාය පහානා කම්මං පභීයති. කම්මස්ස පහානා දුක්ඛං පභීයති. ඉති ඛො උද්ධි, තණ්හකඛයා කම්මකඛයො. කම්මකඛයා දුක්ඛකඛයොති.

2. 3. 7

නිරොධසුතතං

573. යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපදු තණ්හානිරොධාය සංවත්තති, තං මග්ගං තං පටිපදං භාවෙථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, මග්ගො කතමා පටිපදු තණ්හානිරොධාය සංවත්තති: යද්දං සත්ත බොජ්ඣංඛියා. කතමෙ සත්ත: සතිසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියො -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියො. කරං භාවිතා ච භික්ඛවෙ සත්ත බොජ්ඣංඛියා කරං බහුලීකතා තණ්හානිරොධාය සංවත්තන්ති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාජ්ඣංඛියං භාවෙති විවෙකනීසුතං විරාගනීසුතං නිරොධනීසුතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංඛියා එවං බහුලීකතා තණ්හානිරොධාය සංවත්තන්ති.

1. සංවත්තන්ති - සී, 1, 2.
2. වේදුලං - සී 1, 2.
3. පහානාය - සී 1, 2.

2. 3. 6

බයසුත්‍රය

572. මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණාසංයමය පිණිස පවතී නම් ඒ මහ ඒ පිළිවෙත වඩවු. මහණෙනි, කවර මහෙක් කවර පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණාසංයමය පිණිස පවතී ද? මේ සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ යි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමොච්ඡාදනං ය ... උපෙඛාසමොච්ඡාදනං යි. මෙසේ වදාළ කල්හි ආයුෂ්මත් උද්ධි සථවිර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, සත්-බොධයෙහි බොධයෝ කෙසේ වඩන ලද්දහු කෙසේ බහුල කරන ලද්දහු තෘෂ්ණාසංයමය පිණිස පවතිද්දෝ යි.

උද්ධි, මෙහි මහණ විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත වොසසඤ්ඤාපරිණාමී කොට පෑතුරුණක් මහත් බවට පැමිණියක් අප්‍රමාණ වුවක් නිදුක් වුවක් කොට සතිසමොච්ඡාදනං වඩයි. විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත වොසසඤ්ඤාපරිණාමී කොට විපුල මහභ්‍යන්ත අප්‍රමාණ අබ්‍යාපජ්ඣා කොට සතිසමොච්ඡාදනං වඩන ඔහුගේ තෘෂ්ණාව ප්‍රභීණ වෙයි ... විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත වොසසඤ්ඤාපරිණාමී කොට විපුල මහභ්‍යන්ත අප්‍රමාණ අබ්‍යාපජ්ඣා කොට උපෙඛාසමොච්ඡාදනං වඩයි. විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත වොසසඤ්ඤාපරිණාමී කොට විපුල මහභ්‍යන්ත අප්‍රමාණ අබ්‍යාපජ්ඣා කොට උපෙඛාසමොච්ඡාදනං වඩන ඔහුගේ තෘෂ්ණාව ප්‍රභීණ වේ. තෘෂ්ණාව ප්‍රභීණ වීමෙන් කර්මය ප්‍රභීණ වේ. කම්මය ප්‍රභීණ වීමෙන් දුක ප්‍රභීණ වේ. උද්ධි, මෙසේ තෘෂ්ණාසංයමයෙන් කම්මය වේ. කම්මයයෙන් දුක වේ යි.

2. 3. 7

නිරෝධසුත්‍රය

573. මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතී නම් ඒ මහ ඒ පිළිවෙත වඩවු. මහණෙනි, කවර මහෙක් කවර පිළිවෙතෙක් තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතී ද? මේ සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ යි, කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමොච්ඡාදනං ය ... උපෙඛාසමොච්ඡාදනං යි. මහණෙනි, සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ කෙසේ වඩන ලද්දහු කෙසේ බහුල කරන ලද්දහු තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතිද් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනීසස්සිත විරාගනීසස්සිත නිරොධනීසස්සිත වොසසඤ්ඤාපරිණාමී කොට සතිසමොච්ඡාදනං වඩයි ... උපෙඛාසමොච්ඡාදනං වඩයි. මහණෙනි, සත්‍යබොධයෙහි බොධයෝ මෙසේ වඩන ලද්දහු මෙසේ බහුල කරන ලද්දහු තෘෂ්ණානිරෝධය පිණිස පවතින් යි.

2. 3. 8

නිබ්බදිභ්වනං

574. නිබ්බදිභාගියො වො භික්ඛවෙ, මග්ගො දෙසිසසාමී. කං
සුඤ්ඤාථ. කතමො ච භික්ඛවෙ, නිබ්බදිභාගියො මග්ගො යද්දිං
සත්ත ඛොජ්ඣකියො. කතමෙ සත්ත: සතිසමමොජ්ඣකියො -පෙ-
උපෙධාසමමොජ්ඣකියොති. එවං වුද්ධො ආයසමා උද්ධි හගවනිතං.
එතදවොච: කරං භාවිතා නු ඛො හනොත, සත්ත ඛොජ්ඣකියො කරං
බහුලීකතා නිබ්බදාය සංවත්තහතිති.

ඉද්ධි, භික්ඛු සතිසමමොජ්ඣකියං භාවෙති විවෙකනීසස්සනං
චිරාගනසස්සනං නිරොධනීසස්සනං වොසසග්ගපරිඤ්ඤාමී. විපුලං මහග්ගනං
අපමාණං අබ්බාපජ්ඣං. යො සතිසමමොජ්ඣකියං භාවිතො¹ විතොනන
අනිබ්බදිභ්වනං අපදලිතපුබ්බං ලොභකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති, පදලෙති.
අනිබ්බදිභ්වනං අපදලිතපුබ්බං දෙසකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදලෙති.
අනිබ්බදිභ්වනං අපදලිතපුබ්බං මොහකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදලෙති.
-පෙ- උපෙධාසමමොජ්ඣකියං භාවෙති විවෙකනීසස්සනං චිරාගනීසස්සනං
නිරොධනීසස්සනං වොසසග්ගපරිඤ්ඤාමී. විපුලං මහග්ගනං අපමාණං
අබ්බාපජ්ඣං. යො උපෙධාසමමොජ්ඣකියං භාවිතො විතොනන
අනිබ්බදිභ්වනං අපදලිතපුබ්බං ලොභකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදලෙති.
අනිබ්බදිභ්වනං අපදලිතපුබ්බං දෙසකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදලෙති,
අනිබ්බදිභ්වනං අපදලිතපුබ්බං මොහකඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදලෙති.
එවං භාවිතා ඛො උද්ධි, සත්ත ඛොජ්ඣකියො එවං බහුලීකතා
නිබ්බදාය² සංවත්තහතිති.

2. 3. 9

එකධම්මසුත්තං

575. නාහං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකධම්මෙසි සමනුපසාමී යෙ³
එවං භාවිතා බහුලීකතා⁴ සංයොජනියානං ධම්මානං පහානාය
සංවත්තනති⁵. යථෙද්දිං භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣකියො. කතමෙ සත්ත:
සතිසමමොජ්ඣකියො -පෙ- උපෙධාසමමොජ්ඣකියො. කරං
භාවිතා ච භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣකියො කරං බහුලීකතා සංයොජ-
නියානං ධම්මානං පහානාය සංවත්තනති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු
සතිසමමොජ්ඣකියං භාවෙති -පෙ- උපෙධාසමමොජ්ඣකියං භාවෙති
විවෙකනීසස්සනං චිරාගනීසස්සනං නිරොධනීසස්සනං වොසසග්ගපරිඤ්ඤාමී.
එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣකියො එවං බහුලීකතා
සංයොජනියානං ධම්මානං පහානාය සංවත්තනති. කතමෙ ච භික්ඛවෙ,
සංයොජනියා ධම්මා: චක්ඛු: භික්ඛවෙ, සංයොජනියො ධම්මො.
එතෙතෙ උපපජ්ජනති සංයොජනචිතිබ්බො අපේඤ්ඤාසානා. -පෙ-
ජීව්හා සංයොජනියො ධම්මො, එතෙතෙ උපපජ්ජනති සංයොජන-
චිතිබ්බො අපේඤ්ඤාසානා -පෙ- මනොසංයොජනියො ධම්මො.
එතෙතෙ උපපජ්ජනති සංයොජනචිතිබ්බො අපේඤ්ඤාසානා. ඉමෙ
චුච්චනති භික්ඛවෙ, සංයොජනියා ධම්මාති.

1. සතිසමමොජ්ඣකියොභාවිතො - සා.
2. නිබ්බානාය සී 1, 2.
3. යො - මජ්ඣ., සා.
4. භාවිතො බහුලීකතො - මජ්ඣ., සා.
5. සංවත්තනති - මජ්ඣ., සා.

2. 3. 8

නිවේදන සූත්‍රය

674. මහණෙනි, නිවේදනධර්මය (කෙලෙස් නැසීමට හිත) මාර්ගය කොපට දේශනා කරන්නෙමි, එය අසවු. මහණෙනි, නිවේදනධර්මය මාර්ගය කවරේ ද: මේ සත් බෞද්ධධර්මයෝ යි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමබොජ්ඣකධර්මය ... උපෙධාසමබොජ්ඣකධර්මය යි. මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් උද්ධි සර්වර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය. “වහන්ස, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සත් බෞද්ධධර්මයෝ කෙලෙස් නැසීම පිණිස පවතිද් ද යි.

උද්ධි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනීසස්ස වීරාගනීසස්ස නිරොධනීසස්ස සතිසමබොජ්ඣකධර්මය වොස්සග්ගපරිණාමී කොට විපුල මහග්ගත අරුමාණ අධ්‍යාපජ්ඣ කොට වඩයි. හෙතෙමේ සතිසමබොජ්ඣකධර්මය වැඩු සිතින් නොනැසුවීරු නොපැලුවීරු ලොභසමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවීරු නොපැලුවීරු දෝෂසමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවීරු නොපැලුවීරු මෝහසමුභය නසයි, පලයි ... විවේකනීසස්ස වීරාගනීසස්ස නිරොධනීසස්ස උපෙධාසමබොජ්ඣකධර්මය වොස්සග්ගපරිණාමී කොට විපුල මහග්ගත අරුමාණ අධ්‍යාපජ්ඣ කොට වඩයි. හෙතෙමේ උපෙධාසමබොජ්ඣකධර්මය වැඩු සිතින් නොනැසුවීරු නොපැලුවීරු ලෝභසමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවීරු නොපැලුවීරු දෝෂ සමුභය නසයි, පලයි. නොනැසුවීරු නොපැලුවීරු මෝහසමුභය නසයි, පලයි. උද්ධි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බෞද්ධධර්මයෝ කෙලෙස් නැසීම පිණිස පවතින් යි.

2. 3. 9

ඵකධම්ම සූත්‍රය

575. මහණෙනි, යම් දහම් කෙනෙක් මෙසේ වඩන ලදහු මෙසේ බහුල කරන ලදහු සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහම් ප්‍රභාණ පිණිස පවතිද්ද මහණෙනි, මේ සත්බොජ්ඣකධර්මයෝ යි. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසමබොජ්ඣකධර්මය යි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සත්බොජ්ඣකධර්මයෝ සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහම් ප්‍රභාණ පිණිස පවතිද් යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විවේකනීසස්ස වීරාගනීසස්ස නිරොධනීසස්ස සතිසමබොජ්ඣකධර්මය වොස්සග්ගපරිණාමී කොට වඩයි ... උපෙධාසමබොජ්ඣකධර්මය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජ්ඣකධර්මයෝ සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහම් ප්‍රභාණ පිණිස පවති. මහණෙනි, සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහම් කවරහු ද යත්: මහණෙනි, අය සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහමෙකි. මෙහි තෙල සංයෝජනයන් වීසින් බදනාලද අධ්‍යවසානයෝ (බැසැගැනීම) උපදනාහ. ... දිව සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහමෙකි. මෙහි තෙල සංයෝජනයන් වීසින් බදනාලද අධ්‍යවසානයෝ (බැසැගැනීම) උපදනාහ. ... සිත සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහමෙකි. මෙහි තෙල සංයෝජනයන් වීසින් බදනාලද අධ්‍යවසානයෝ (බැසැගැනීම) උපදනාහ. මහණෙනි, මොහු සංයෝජනයන්ට කරුණු වූ දහම්හු යි කියනු ලැබෙත් යි.

2. 3. 10

උද්දියුක්තං

576. එකං සමයං හගවා සුමෙහසු විහරති සෙතකා¹ නාම සුමනානං නිගමො. අරටො ආයසමා උද්දී යෙන හගවා තෙනුපයංකම්. -පෙ- එකමනාං නිසිනොතා ඛො ආයසමා උද්දී හගවනාං එතදවොච: අච්චරියං හනොන, අසුතං හනොන, යාව බහුකතං ව² මෙ හනෙන, හගවති පෙමං ච ගාරවො ච තිරි ච ඔත්තඤ්ඤි. අහං හි හනොන, පුඛෙබ්බ අගාරිකභුතො සමානො අබහුකතො අහොසිං ධමමෙන. අබහුකතො සඛෙසන. යො ඛවාහං හනොන, හගවති පෙමං ච ගාරවං ච තිරි³ ච ඔත්තඤ්ඤි සමපසසමානො අගාරසමා අනගාරියං පඛච්චි⁴. තස්ස මෙ හගවා ධමමං දෙසෙසි: “ඉති රූපං, ඉති රූපස්ස සමුදයො, ඉති රූපස්ස අත්තමො, ඉති වේදනා -පෙ- ඉති සඤ්ඤා -පෙ- ඉති සඛිඛාරා -පෙ- ඉති විඤ්ඤාණං, ඉති විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ඉති විඤ්ඤාණස්ස අත්තමො”ති.

යො ඛවාහං හනොන, සුඤ්ඤාගාරගතො ඉමෙසු පඤ්ඤි උපාදනකඛිනෙසු⁵ උක්ඤ්ඤාචකුජං සමපරිච්චෙනොනො ඉදං දුක්ඛගති යථාභූතං අඛතඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං අඛතඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං අඛතඤ්ඤාසිං, අයං දුක්ඛනිරෝධං ගාමිනීපට්ඨපදති යථාභූතං අඛතඤ්ඤාසිං. ධමමො ච මෙ හනොන, අභිසම්මො⁶, මග්ගො ච පටිලඤ්ඤා⁷, යො මෙ භාවිතො බහුලිකතො තථා තථා විහරනං තථංතාය උපනොසසති. යථාහං “විණං ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛනායා”ති පජානිසසාම්. සතිසමොච්ඡෙධොති මෙ හනොන, පටිලඤ්ඤා, යො මෙ භාවිතො බහුලිකතො තථා තථා විහරනං තථංතාය උපනොසසති; යථාහං “විණං ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛනායා”ති පජානිසසාම්. -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡෙධොති ඛො මෙ හනොන, පටිලඤ්ඤා යො මෙ භාවිතො බහුලිකතො තථා තථා විහරනං තථංතාය උපනොසසති, යථාහං “විණං ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛනායා”ති පජානිසසාම්. අයං ඛො මෙ හනොන, මග්ගො පටිලඤ්ඤා, යො මෙ භාවිතො බහුලිකතො තථා තථා විහරනං තථංතාය උපනොසසති; යථාහං “විණං ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛනායා”ති පජානිසසාම්ති.

1. සෙතකං - සී 1, 2.
 2. බහුකාරාභි - ස්‍යා.
 3. ගාරවො ච තිරි ච - සී 1, 2.
 4. පඛච්චිතො - මජ්ඣං, පිචු.
 5. ඉමෙසං පඤ්ඤිඋපාදනකඛිනොනං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. අභිසමමො - සී 1, 2, ස්‍යා.
 7. මග්ගො ච මෙ පටිලඤ්ඤා - මජ්ඣං, ස්‍යා.

2. 3. 10

උද්ධි සූත්‍රය

576. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුමහ දනව්වෙහි ශෛවක නම් සුමහයන්ගේ නියමගමිහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් උද්ධි සථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස්ව හුන් ආයුෂ්මත් උද්ධි සථවිර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, අසිරියෙකි. වහන්ස පුදුමයෙකි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ මාගේ ප්‍රේමයත් ගෞරවයත් හිරිඔතප් දෙකත් කෙතෙක් බුහුමන් කරන ලද ද, වහන්ස, මම පෙර ගිහි වූයෙම ම දහමින් බුහුමන් නො කරන ලද්දෙම වීමි. සහන විසින් බුහුමන් නො කරන ලද්දෙම වීමි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි ප්‍රේමයත් ගෞරවයත් හිරිඔතප් දෙකත් දැකීමින් හිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදිවීමි. ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “රූපය මෙසේ ය, රූපයේ හටගැන්ම මෙසේ ය, රූපයේ අස්තඛගමය මෙසේ ය, වේදනාව මෙසේ ය ... සංඥාව මෙසේ ය ... සංස්කාරයෝ මෙසේ ය ... විඤානය මෙසේ ය ... විඤානයේ හටගැන්ම මෙසේ ය ... විඤානයේ අස්තඛගමය මෙසේ ය යි දහම දෙසූ සේක.

වහන්ස, ඒ මම ශුන්‍යාගාරයට ගියෙම මේ පඤ්ඤාපාදනස්කන්ධයෙහි උදයව්‍යය සමමීන කෙරෙමින් මේ (පඤ්ඤස්කන්ධය) දුකැ' යි තතුසේ දනැගතිමි. මේ (නෘෂ්ණාසමුදය) දු:බසමුදයැ' යි තතු සේ දනැ ගතිමි. මේ (නෘෂ්ණානිරෝධය) දු:බනිරෝධයැ' යි තතුසේ දන ගතිමි. මේ (ආයුච්ඡේදාධගමාර්ගය) දු:බනිරෝධගාමිනිප්‍රතිපද යැ' යි තතුසේ දනැගතිමි. වහන්ස, මා විසින් (විද්ධිනා) ධම් ද අවබෝධ කරන ලද යැ. (විද්ධිනා) මාර්ගය ද ලබන ලදි. මා විසින් යම් ධම් මාර්ගයෙක් භාවිත බහුලිකෘත වේ ද (හෙ) ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාති ස්‍ය විය. මහබලසර වැසෑ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද, මෙ අත්බව පිණිස අන් කිසෙක් නැතැ' යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණුවන්නේ යැ: වහන්ස, මා විසින් ස්මෘතිසම්බෝධාධගම ලබන ලද යැ. යම් බෝධාධගමයෙක් මා විසින් භාවිත බහුලිකෘත වූයේ ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාති ස්‍ය විය. මහබලසර වැසෑ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද, මෙ අත්බව පිණිස අන් කිසෙක් නැතැ' යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණු වන්නේ යැ. ... වහන්ස, මා විසින් උපේක්‍ෂාසම්බෝධාධගම ලබන ලද. යම් බෝධාධගමයෙක් මා විසින් භාවිත බහුලිකෘත වූයේ ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාති ස්‍ය විය. මහබලසර වැසෑ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද, මෙ අත්බවට අන් කිසෙක් නැතැ' යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණුවන්නේ යැ. වහන්ස, මා විසින් මේ මාර්ගය ලබන ලද. මා විසින් යම් මාර්ගයෙක් භාවිත බහුලිකෘත වූයේ ඒ ඒ අයුරින් වාස කරන්නහු යම්සේ “ජාති ස්‍ය විය, මහබලසර වැසෑ නිමවන ලද, කරණි කරන ලද මෙ අත්බවට අන් කිසෙක් නැතැ' යි මම දනිමි නම් තරාභාවයට පමුණු වන්නේ යැ' යි.

සාධු සාධු උදයි, එසො හි තෙ උදයි, මහො පච්චදො, යො තෙ භාවිතො ඛණ්ඩිකතො තථා තථා විහරන්තං තථකතාය උපනෙක්ඝති යථා තිං. “විණං ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායා”ති පජානික්ඝසීති.

උදයිවිද්‍යො තතියො.

තප්‍රඥනං :

බොධාය දෙසනා ධානා යොනිසො'පරිභානියා,
බයො නිරොධො නිබ්බධො එකධමෙමො උදයි චාති.

උද්ධි, මැනවි, මැනවි. උද්ධි, මේ මඟ තොප විසින් පිළිලදී. යමෙක් තොප විසින් වඩන ලද ද, බහුල කරන ලද ද, (එය) “ඉපැදීම ගෙවිණ බලිසර වෑය නිමවන ලදී, කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අතිකක් නැතැ”යි යම්සේ තෙපි දැනගන්නහු නම් එසේ එසේ වෙසෙන තොප ඒ බැව් පිණිස පමුණුවන්නේ යි.

කෙවැනි උද්ධිවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

බොධිය, දෙසනා, යාන, යොනිසො, අපරහානිය; බිය, නිරොධ, නිබ්බධ, එකධම්ම, උද්ධි යයි සුත්‍ර දසයකි යි.

4. නීවරණවග්ගො

2. 4. 1

කුසලසුතං

577. යෙ කෙවී භික්ඛවෙ, ධම්මො කුසලා කුසලභාගීයා කුසල-
 පකඛියා, සබ්බෙ තෙ අපමාදුමුලකා අපමාදසමොභරණා අපමාදෙ
 තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති. අපමන්තසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො
 පාටිකඛිං සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙසසති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලී-
 කරීඤ්ඤි. කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනෙතා සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ
 භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු
 සතිසමොඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤං භාවෙති
 වීචෙකතිස්සිතං වීරාගතිස්සිතං නිරොධනීස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී.
 එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අපමනෙතා සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති,
 සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති.

2. 4. 2

දුතියකුසලසුතං

578. යෙ කෙවී භික්ඛවෙ, ධම්මො කුසලා කුසලභාගීයා කුසල-
 පකඛියා, සබ්බෙ තෙ යොනියොමනසිකාරමුලකා යොනියොමනසිකාර-
 සමොසරණා යොනියොමනසිකාරො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති.
 යොනියොමනසිකාරසමපන්නසෙසතං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිං
 සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙසසති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරීඤ්ඤි.
 කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියොමනසිකාරසමපන්නො සත්ත
 ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ ඛහුලීකරොති: ඉධ
 භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- උපෙඛා
 සමොඤ්ඤං භාවෙති වීචෙකතිස්සිතං වීරාගතිස්සිතං නිරොධ-
 නීස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යොනියො-
 මනසිකාරසමපන්නො සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ භාවෙති, සත්ත ඛොජ්ඣංඛෙහ
 ඛහුලීකරොති.

4. නිවරණ වර්ගය

2. 4. 1

කුසල සුත්‍රය

577. මහණෙනි, යම්කිසි දහම කෙනෙක් කුසල් ද, කුසල් කොටස්හි වූවෝ ද කුසල් පස්හි වූවෝ ද, ඒ සියල්ලෝ අප්‍රමාදය මුල් කොට ඇත්තෝ ය. අප්‍රමාදයෙහි ඇතුළත් වූවෝ ය. අප්‍රමාදය ඒ ධර්මයන්ට අග්‍රය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, “සත්ඛොජ්ඣ වඩන්තෝ ය සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කරන්තෝ ය” යන මෙය නොපමා මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, නොපමා මහණ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත සිහියම්ඛොජ්ඣ වොසසාග්ගපරිණාමී කොට වඩයි ... උපේසම්ඛොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ නොපමා මහණ තෙමේ සත්ඛොජ්ඣ වඩයි. සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ යි.

2. 4. 2

දුතියකුසල සුත්‍රය

578. මහණෙනි, යම්කිසි දහම කෙනෙක් කුසල් ද කුසල්කොටස්හි වූවෝ ද කුසල්පස්හි වූවෝ ද ඒ සියල්ලෝ නුවණින් මෙනෙහි කිරීම මුල් කොට ඇතියහ. නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙහි ඇතුළත්හ. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම ඒ දහමුන්ට අග්‍රය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, “සත්ඛොජ්ඣ වඩන්තෝ ය සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කරන්තෝ ය” යන මෙය නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් යුත් මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ කෙසේ නම් සත්ඛොජ්ඣ වඩා ද සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත සිහියම්ඛොජ්ඣ වොසසාග්ග පරිණාමී කොට වඩයි ... උපේසම්ඛොජ්ඣ වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ සත්ඛොජ්ඣ වඩයි. සත්ඛොජ්ඣ ඛහුල කෙරේ යි.

2. 4. 3

කිලෙසසුතනං

579. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො යෙහි උපකති-
 ලෙසෙහි උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං න වෙව චූද්ධං හොති, න ච
 කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩ්ඟු ව, න ච සම්මා උපෙති
 කම්මාය. කතමෙ පඤ්ච: අයො භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකති-
 ලෙසො, යෙන උපකතිලෙසෙන උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං න වෙව
 චූද්ධං හොති න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩ්ඟු ව, න ච
 සම්මා උපෙති කම්මාය. ලොභං භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො
 -පෙ- නිදු භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- සීසං භික්ඛවෙ,
 ජාතරූපස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- සජ්ඣු භික්ඛවෙ, ජාතරූපස්ස
 උපකතිලෙසො යෙන උපකතිලෙසෙන උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං න
 වෙව චූද්ධං හොති, න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩ්ඟු ව-
 න ච සම්මා උපෙති කම්මාය. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ජාත
 රූපස්ස උපකතිලෙසො, යෙහි උපකතිලෙසෙහි උපකතිලිට්ඨං ජාතරූපං
 න වෙව චූද්ධං හොති න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩ්ඟු ව,
 න ච සම්මා උපෙති කම්මාය.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චමෙ විත්තස්ස උපකතිලෙසො යෙහි
 උපකතිලෙසෙහි උපකතිලිට්ඨං විත්තං න වෙව චූද්ධං හොති න ච
 කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩ්ඟු ව, න ච සම්මාසමාධියති ආසවානං
 ඛයාය. කතමෙ පඤ්ච: කාමච්ඡද්ද භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො
 යෙන උපකතිලෙසෙන උපකතිලිට්ඨං විත්තං න වෙව චූද්ධං හොති
 න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං පහඩ්ඟු ව, න ච සම්මාසමාධියති
 ආසවානං ඛයාය. ව්‍යාපාදෙ භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො
 -පෙ- ථීනමිඳං භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- උද්ධච්ච-
 කුකුච්චං භික්ඛවෙ, විත්තස්ස උපකතිලෙසො -පෙ- විචිච්ච්ඡා
 භික්ඛවෙ. විත්තස්ස උපකතිලෙසො යෙන උපකතිලෙසෙන උපකති-
 ලිට්ඨං විත්තං න වෙව චූද්ධං හොති න ච කම්මනීයං න ච පහස්සරං
 පහඩ්ඟු ව, න ච සම්මාසමාධියති ආසවානං ඛයාය. ඉමෙ ඛො
 භික්ඛවෙ, පඤ්ච විත්තස්ස උපකතිලෙසො, යෙහි උපකතිලෙසෙහි
 උපකතිලිට්ඨං විත්තං න වෙව චූද්ධං හොති, න ච කම්මනීයං, න ච
 පහස්සරං, පහඩ්ඟු ව, න ච සම්මාසමාධියති ආසවානං ඛයායාති.

2. 4. 3

කිලෙස සුත්‍රය

579. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කෙලෙසුණු ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේද කම්ණ්‍යන් නො වේද ප්‍රභාස්වරත් නො වේද බිඳෙනසුලුන් වේද කම් පිණිය (-ආහරණ ආදිය තැනීම සඳහා) මැනැවින් නො ද පැමිණේ (සුදුසු නො වේ) ද ස්වර්ණයට මේ (එබඳු) කෙලෙස පසෙකි:- කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කෙලෙසුණු ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේද කම්ණ්‍යන් නො වේද ප්‍රභාස්වරත් නො වේද බිඳෙනසුලුන් වේද කම් පිණිය මැනැවින් නො ද පැමිණේ ද, යකඩ ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... ලොහො ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... කඵතුමු ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... සුදුකුමු ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කෙලෙසුණු ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේද කම්ණ්‍යන් නො වේද. බබළනසුලුන් නො වේද බිඳෙනසුලුන් වේද කම් පිණිය නො ද පැමිණේ ද රිදී ස්වර්ණයට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිටි වූ ස්වර්ණය මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණ්‍යන් නො වේ ද බබළන සුලුන් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුන් වේ ද, කම් පිණිය නො ද පැමිණේ ද මේ පහ ස්වර්ණයට එබඳු කෙලෙසුම ය.

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේද, කම්ණ්‍යන් නො වේද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුන් වේ ද ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේ ද, සිතට මේ (එබඳු) කෙලෙස පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණ්‍යන් නො වේද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුන් වේ ද, ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේද, කාමච්ඡදය සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... ව්‍යාපාදය සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, ... ඊතම්භිය සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුමෙකින් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණ්‍යන් නො වේ ද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුන් වේ ද, ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේ ද, විචිකිට්‍යාව සිතට (එබඳු) කෙලෙසුමෙකි. මහණෙනි, යම් කෙලෙසුන්ගෙන් කිලිටි වූ සිත මෘදුන් නො වේ ද, කම්ණ්‍යන් නො වේ ද, ප්‍රභාස්වරත් නො වේ ද, බිඳෙනසුලුන් වේ ද, ආසුච්ඡය පිණිය නො ද මැනැවින් එකඟ වේ ද, මොහු පස සිතට එබඳු කෙලෙස යි.

2. 4. 4

අනාවරණසුත්තං

580. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගො අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුපකතිලෙසා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛිච්චසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනතී. කතමෙ සත්ත: සතිසමඛොජ්ඣංගො බො භික්ඛවෙ, අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුපකතිලෙසො භාවිතො බහුලීකතො විජ්ජාවිමුක්ඛිච්චසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති -පෙ- උපෙබාසමඛොජ්ඣංගො බො භික්ඛවෙ, අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුපකතිලෙසො භාවිතො බහුලීකතො විජ්ජාවිමුක්ඛිච්චසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනතී. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංගො අනාවරණං අනීවරණං වෙනසො අනුපකතිලෙසා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛිච්චසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනතීති.

2. 4. 5

යොනියොසුත්තං

581. අයොනියො භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුසංනො වෙව කාමච්ඡන්දෙ උපපජ්ජති, උපපනො ච කාමච්ඡන්දෙ භියොහාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. අනුසංනො වෙව ව්‍යාපාදෙ උපපජ්ජති, උපපනො ච ව්‍යාපාදෙ භියොහාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. අනුසංනංඝෙච ඊනමිඳ්ධං උපපජ්ජති, උපපනංඝච ඊනමිඳ්ධං භියොහාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. අනුසංනංඝෙච උඳ්ධවචකුකඤ්චං උපපජ්ජති, උපපනංඝච උඳ්ධවචකුකඤ්චං භියොහාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති. අනුසංනො වෙව විවිකිච්ඡා උපපජ්ජති, උපපනො ච විවිකිච්ඡා භියොහාවාය වෙපුලලාය සංවත්තනති.

යොනියො ච භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුසංනො වෙව සතිසමඛොජ්ඣංගො උපපජ්ජති, උපපනො ච සතිසමඛොජ්ඣංගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති -පෙ- අනුසංනො වෙව උපෙබාසමඛොජ්ඣංගො උපපජ්ජති, උපපනො ච උපෙබාසමඛොජ්ඣංගො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡතීති.

2. 4. 6

බුද්ධියුත්තං

582. සත්තීමෙ භික්ඛවෙ, බොජ්ඣංගො භාවිතා බහුලීකතා බුද්ධියා අපරිභානාය සංවත්තනතී. කතමෙ සත්ත: සතිසමඛොජ්ඣංගො -පෙ- උපෙබාසමඛොජ්ඣංගො. ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, සත්ත බොජ්ඣංගො භාවිතා බහුලීකතා බුද්ධියා අපරිභානාය සංවත්තනතීති.

2. 4. 4

අනාවරණ සූත්‍රය

580. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ කෙනෙක් නො අවුරන්තෝ ය. නො වසන්තෝ ය. සිත නො කෙලෙසන්තෝ ය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: මහණෙනි, සිහිසම්ඛොජ්ඣ නො අවුරන්තෙකි. නො වසන්තෙකි. සිත නො කෙලෙසන්තෙකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී ... මහණෙනි, උපේසම්ඛොජ්ඣ නො අවුරන්තෙකි. දෙනා වසන්තෙකි. සිත නො කෙලෙසන්තෙකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ නො අවුරන්තෝ ය. නො වසන්තෝ ය. සිත නො කෙලෙසන්තෝ ය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක්කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

2. 4. 5

යොනියො සූත්‍රය

581. මහණෙනි, නුභවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට නුපත් කාමච්ඡාදයත් උපදී. උපත් කාමච්ඡාදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නුපත් ව්‍යාපාදයත් උපදී. උපත් ව්‍යාපාදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී, නුපත් චිතච්ඡාදයත් උපදී. උපත් චිතච්ඡාදයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නුපත් උඤ්චිකුක්ඛවයත් උපදී. උපත් උඤ්චිකුක්ඛවයත් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී. නුපත් විචිකිච්ඡාවත් උපදී. උපත් විචිකිච්ඡාවත් බොහෝ බව පිණිස විපුලතිය පිණිස පවතී.

මහණෙනි, නුභවණින් මෙනෙහි කරන්නහුට නුපත් සිහිසම්ඛොජ්ඣත් උපදී. උපත් සිහිසම්ඛොජ්ඣත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ... නුපත් උපේසම්ඛොජ්ඣත් උපදී, උපත් සම්ඛොජ්ඣත් වැඩිමෙන් පිරිමට යේ යි.

2. 4. 6

බුද්ධි සූත්‍රය

582. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුද්ධිය නො පිරිහීම පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: සතිසම්ඛොජ්ඣ ... උපේසම්ඛොජ්ඣ යි. මහණෙනි, මේ සත්ඛොජ්ඣ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුද්ධිය නො පිරිහීම පිණිස පවතිත් යි,

2. 4. 7

ආවරණසුක්තං

583. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, ආවරණං නිවරණං වෙනසො උපනති-
 ලෙසා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං. කතමෙ පඤ්ඤා: කාමච්ඡද්ද භික්ඛවෙ,
 ආවරණං නිවරණං වෙනසො උපනතිලෙසො පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං.
 ව්‍යාපාදෙ භික්ඛවෙ, ආවරණං නිවරණං වෙනසො උපනතිලෙසො
 පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං. ටීනමිඤ්ඤං භික්ඛවෙ, ආවරණං නිවරණං
 වෙනසො උපනතිලෙසං පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං. උඤ්චවකුක්ඛචං
 භික්ඛවෙ, ආවරණං නිවරණං වෙනසො උපනතිලෙසං පඤ්ඤය දුබ්බලී-
 කරණං. විවික්ච්ඡා භික්ඛවෙ ආවරණං නිවරණං වෙනසො උපනතිලෙසා
 පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණං, ඉමෙ බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ආවරණං නිවරණං
 වෙනසො උපනතිලෙසා පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණංති.

2. 4. 8

අනිවරණසුක්තං

584. යස්මිං භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨකඤ්ඤා මනසි-
 කඤ්ඤා සංඛවෙනසො සමන්තාහරිඤ්ඤා ඔභිතසොනො ධම්මං සුඤ්ඤංති.
 පඤ්ඤාසං නිවරණං තස්මිං සමයෙ න භොගනී. සත්ත බොජ්ඣංදියා
 තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡන්තී. කතමස්ස පඤ්ඤානිවරණං
 තස්මිං සමයෙ න භොගනී: කාමච්ඡද්දනිවරණං තස්මිං සමයෙ න
 භොගනී. ව්‍යාපාදනිවරණං -පෙ- ටීනමිඤ්ඤානිවරණං -පෙ- උඤ්චව-
 කුක්ඛචනිවරණං -පෙ- විවික්ච්ඡානිවරණං තස්මිං සමයෙ න භොගනී.
 ඉමස්ස පඤ්ඤානිවරණං තස්මිං සමයෙ න භොගනී.

කතමෙ සත්ත බොජ්ඣංදියා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං
 ගච්ඡන්තී: සතිසංකොඡ්ඤාබොධා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡන්තී
 -පෙ- උපෙබ්බාසංකොඡ්ඤාබොධා තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡන්තී.
 යස්මිං භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අට්ඨකඤ්ඤා මනසිකඤ්ඤා සංඛ-
 වෙනසො සමන්තාහරිඤ්ඤා ඔභිතසොනො ධම්මං සුඤ්ඤංති. ඉමස්ස
 පඤ්ඤානිවරණං තස්මිං සමයෙ න භොගනී. ඉමෙ සත්ත බොජ්ඣංදියා
 තස්මිං සමයෙ භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡන්තීති.

2. 4. 7

ආචරණ සූත්‍රය

583. මහණෙනි, මේ අවුරුත්තෝ වසන්තෝ සිත කෙලෙසන්තෝ නුවණ දුබල කරන්තෝ පස් දෙනෙකි. කවර පස්දෙනෙක් ද යත්: මහණෙනි, කාමච්ඡන්දය (කුසල්සිත) අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, නුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, ව්‍යාපාදය අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, නුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, ඊනම්ඤය අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, නුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, උඤ්චි-කුක්කුච්චය අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, නුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, විචිකිච්ඡාව අවුරුත්තෙකි, වසන්තෙකි, සිත කෙලෙසන්තෙකි, නුවණ දුබල කරන්තෙකි. මහණෙනි, මේ පස අවුරුත්තෝ ය, වසන්තෝ ය, සිත කෙලෙසන්තෝ ය, නුවණ දුබල කරන්තෝ යි.

2. 4. 8

අනිවරණ සූත්‍රය

584. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු තෙමේ බලාපොරොත්තු සහිත ව මෙනෙහි කොට මුළුතින් මෙහෙයා යොමු කළ කන් ඇති ව දහම් අසා ද එසමයෙහි ඔහුට පඤ්ඤානිවරණයෝ නො වෙත්. එසමයෙහි සත් බොජ්ඣන්දියයෝ වැඩිමෙන් පිරිමට යෙත්. කවර පඤ්ඤානිවරණයෝ එසමයෙහි ඔහුට නො වෙද් ද කාමච්ඡන්දනිවරණය එසමයෙහි ඔහුට නො වේ. ව්‍යාපාද නිවරණය ... ඊනම්ඤනිවරණය ... උඤ්චිකුක්කුච්චනිවරණය ... විචිකිච්ඡානිවරණය එසමයෙහි ඔහුට නො වේ. මේ පස් නිවරණයෝ එසමයෙහි ඔහුට නො වෙත්.

එසමයෙහි ඔහුගේ කවර සත් බොජ්ඣන්දියයෝ වැඩිමෙන් පිරිමට යෙද්ද: සතිසමෙඛාජ්ඣන්දියය එසමයෙහි වැඩිමෙන් පිරිමට යේ... උපෙඛාසමෙඛාජ්ඣන්දියය එසමයෙහි වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු තෙමේ අර්ථි ව මෙනෙහි කොට මුළුතින් මෙහෙයා යොමු කළ කන් ඇති ව දහම් අසා ද එසමයෙහි මේ පස් නිවරණයෝ ඔහුට නො වෙත්. එසමයෙහි මේ සත් බොජ්ඣන්දියයෝ වැඩිමෙන් පිරිමට යෙති යි.

2. 4. 9

මහාරුක්ඛසුඤ්ඤා

585. සත්තී භික්ඛවෙ, මහාරුක්ඛා අනුබ්භා මහාකායා රුක්ඛානං අජ්ඣාරුහා, යෙහි රුක්ඛා අජ්ඣාරුඤ්ඤා ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතීනා සෙසන්ති. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, මහාරුක්ඛා අනුබ්භා මහාකායා රුක්ඛානං අජ්ඣාරුහා යෙහි රුක්ඛා අජ්ඣාරුඤ්ඤා ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතීනා සෙසන්ති, සෙසාපීද: අසසකෙඨා නිග්ගොධො පිලකෙඨා උදුඛෙරො කච්ඡන්තො කපිසථන්තො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, මහාරුක්ඛා අනුබ්භා මහාකායා රුක්ඛානං අජ්ඣාරුහා, යෙහි රුක්ඛා අජ්ඣාරුඤ්ඤා ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතීනා සෙසන්ති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො යාදිසකෙ කාමෙ ඔහාය අගාරස්ථා අනගාරියං පබ්බජිතො හොති, සො තාදිසකෙහි වා කාමෙහි තතො වා පාපිට්ඨතරෙහි ඔහග්ගච්ඡග්ගා විපතීනො සෙසන්ති.

පඤ්ඤිමෙ භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහා පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං කතමෙ පඤ්ඤා: කාමච්ඡන්තො භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහො පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං ව්‍යාපාදො භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහො පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං, ටීනමිඳං භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහං පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං. උධ්ච්චකුක්ඛකුච්චං භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහං පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං විචිකිච්ඡා භික්ඛවෙ, ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහා පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ආචරණං නිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහා පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණං.

සත්තමෙ භික්ඛවෙ; ඛොජ්ඣක්ඛො අනාවරණං අනිවරණං චෙතසො අනාජ්ඣාරුහා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තන්ති. කතමෙ සත්ත: සතිසඛොජ්ඣක්ඛො භික්ඛවෙ, අනාවරණං අනිවරණං චෙතසො අජ්ඣාරුහො භාවිතො බහුලීකතො විජ්ජාවිමුක්ඛ ඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තති -පෙ- උපෙඛා සඛොජ්ඣක්ඛො භික්ඛවෙ, අනාවරණං අනිවරණං චෙතසො අනාජ්ඣාරුහො භාවිතො බහුලීකතො විජ්ජාවිමුක්ඛඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත ඛොජ්ඣක්ඛො අනාවරණං අනිවරණං චෙතසො අනාජ්ඣාරුහා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛඵලසඤ්චිකිරියාය සංවත්තන්ති.

1. සත්තමෙ - සි 2.
2. හොනති - සි 2.

2. 4. 9

මහාරුක්ඛ සුත්‍රය

585. මහණෙනි, ගස් මැඩගෙන වැටුණු වෘක්‍ෂයෝ යම් මහගස්වලින් භාත්පසින් බිඳුනා ලද්දෝ සරස වැටී හොච්ඳ ද, බීජයෙහි පටන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන මහසිරුරු ඇති ගස් මැඩගෙන වැඩෙන එබඳු මහගස් ඇත. මහණෙනි, ගස් මැඩගෙන වැඩෙන වෘක්‍ෂයෝ යම් මහගස්වලින් භාත්පසින් බිඳුනාලද්දෝ සරස වැටී හොච්ඡ නම් බීජයෙහි පටන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන මහසිරුරු ඇති ගස් මැඩ ගෙන වැටුණු ඒ මහාවෘක්‍ෂයෝ කවරහු ද ඒ මෙසේ යි: ඇසතු, තුග, පුලිල, දිඹුල්, ඇටකසුක්, ගිවුළු යන මොහු යි. මහණෙනි, ගස් මැඩගෙන වැඩෙන වෘක්‍ෂයෝ යම් මහගස්වලින් භාත්පසින් බිඳුනා ලද්දෝ සරස වැටී හොච්ඡ නම් බීජයෙහි පටන් ක්‍රමයෙන් වැඩෙන මහසිරුරු ඇති ගස් මැඩගෙන වැඩෙන මහාවෘක්‍ෂයෝ මොහු යි.

මහණෙනි, එ සෙයින් ම මෙහි ඇතැම් කුලසුත්‍රයක් යම්බඳු කාමයන් හැරදමා ගිහිගෙන් නික්ම සසුනෙහි පැවිදි වූයේ වේ ද, හෙතෙමේ එබඳු වූ කාමයන්ගෙන් හෝ එයිනුදු ඉතා පවිටු වූ කාමයන්ගෙන් හෝ භාත්පසින් බිඳුනා ලද්දේ සරසට (-අපායට) වැටී හොචී.

මහණෙනි, මේ පස්දෙනෙක් අවුරන්තෝ ය, වසන්තෝ ය, සිත යටපත් කරන්තෝ ය, නුවණ දුබල කරන්තෝ ය, කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, කාමවිඤ්ඤා අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, ව්‍යාපාදය අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, උඤ්චවකුක්ඛමය අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, උඤ්චවකුක්ඛමය අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, විචිකිවජාව අවුරන්තෝකි, වසන්තෝකි, සිත යටපත් කරන්තෝකි, නුවණ දුබල කරන්තෝකි. මහණෙනි, මොහු පස් දෙන අවුරන්තෝ ය, වසන්තෝ ය, සිත යටපත් කරන්තෝ ය, නුවණ දුබල කරන්තෝ ය.

මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නො අවුරන්තෝ ය, නො වසන්තෝ ය, සිත යටපත් නො කරන්තෝ ය, වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සතෙක් ද යත්: මහණෙනි, සතියමොජ්ඣංගය නො අවුරන්තෝකි, නො වසන්තෝකි, සිත යටපත් නො කරන්තෝකි. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී ... මහණෙනි, උපෙබාසමොජ්ඣංගය නො අවුරන්තෝකි, නො වසන්තෝකි, සිත යටපත් නො කරන්තෝකි, වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී. මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නො අවුරන්තෝ ය, නො වසන්තෝ ය, සිත යටපත් නො කරන්තෝ ය, වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

2. 4. 10

නීවරණසුක්කං

588. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ, නීවරණං අත්ඨකරණං අවිකල්පකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරොධියා විසාතපකත්ථියා අනිබ්බානසංවත්තනිකා. කතමෙ පඤ්ඤා: කාලෙඡ්ඤානීවරණං භික්ඛවෙ, අත්ඨකරණං අවිකල්පකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරොධියා විසාතපකත්ථියා අනිබ්බානසංවත්තනිකං. ව්‍යාපාදනීවරණං භික්ඛවෙ -පෙ- ටීනච්ඡිද්ධිනීවරණං භික්ඛවෙ -පෙ- උඤ්චමකුක්ඛචමනීවරණං භික්ඛවෙ -පෙ- විචිකිච්ඡානීවරණං භික්ඛවෙ, අත්ඨකරණං අවිකල්පකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරොධියා විසාතපකත්ථියා අනිබ්බානසංවත්තනිකං. ඉමෙ මො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානීවරණං අත්ඨකරණං අවිකල්පකරණං අඤ්ඤාණකරණං පඤ්ඤානිරොධියා විසාතපකත්ථියා අනිබ්බානසංවත්තනිකා.

සතතිමෙ භික්ඛවෙ, මොඡ්ඤ්ඤියා වකල්පකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡිද්ධියා අවිසාතපකත්ථියා නිබ්බානසංවත්තනිකා. කතමෙ සතතා: සතිසමොඡ්ඤ්ඤියා භික්ඛවෙ, වකල්පකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡිද්ධියා අවිසාතපකත්ථියා නිබ්බානසංවත්තනිකො -පෙ- උපෙධාසමොඡ්ඤ්ඤියා භික්ඛවෙ, වකල්පකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡිද්ධියා අවිසාතපකත්ථියා නිබ්බානසංවත්තනිකො. ඉමෙ මො භික්ඛවෙ සතතමොඡ්ඤ්ඤියා වකල්පකරණං ඤාණකරණං පඤ්ඤාච්ඡිද්ධියා අවිසාතපකත්ථියා නිබ්බානසංවත්තනිකාති.

නීවරණවග්ගො වතුකෙටා.

කප්පාද්දනා :

දෙඛ කුසලා කිලෙසො ව අනාවරණඤ්ඤියොනීසො,
චුධ්‍යාවරණානීවරණං මහාරුක්ඛනීවරණාති.

1. 4. 10

නිවර්ණ සූත්‍රය

586. මහණෙනි, මේ පස් නිවර්ණ කෙනෙක් අදබව කරන්නෝ ය. නුවණැස නො කරන්නෝ ය. මොහය කරන්නෝ ය. නුවණ වළකන්නෝ ය. දුක්පයෙහි වූවෝ ය. නිවන් පිණිස නො පවත්නෝ ය. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, කාමච්ඡද්දනිවර්ණය අදබව කරන්නෙකි. නුවණැස නො කරන්නෙකි. මෝහය කරන්නෙකි. නුවණ වළකන්නෙකි. දුක්පයෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස නො පවත්නෙකි. මහණෙනි, ව්‍යාපාද නිවර්ණය ... මහණෙනි, ඊනමිඤ්චිවර්ණය .. මහණෙනි, උඤ්චවකුකුච්චනිවර්ණය ... මහණෙනි, විචිකිට්ඨානිවර්ණය අදබව කරන්නෙකි. නුවණැස නො කරන්නෙකි. මෝහය කරන්නෙකි. නුවණ වළකන්නෙකි. දුක්පයෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස නො පවත්නෙකි. මහණෙනි, මේ පස් නිවර්ණයෝ අදබව කරන්නෝ ය. නුවණැස නො කරන්නෝ ය. මෝහය කරන්නෝ ය. නුවණ වළකන්නෝ ය. දුක්පයෙහි වූවෝ ය නිවන් පිණිස නො පවත්නෝ ය.

මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නුවණැස කරන්නෝ ය. නුවණ කරන්නෝ ය. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෝ ය. නොදුක්පයෙහි වූවෝ ය. නිවන් පිණිස පවත්නෝ ය. කවර සතෙක් ද යත්: මහණෙනි, සති සම්බොජ්ඣංගය නුවණැස කරන්නෙකි. නුවණ කරන්නෙකි. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෙකි. නො දුක්පයෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස පවත්නෙකි ... මහණෙනි, උපෙඛාසම්බොජ්ඣංගය නුවණැස කරන්නෙකි. නුවණ කරන්නෙකි. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෙකි. නොදුක්පයෙහි වූවෙකි. නිවන් පිණිස පවත්නෙකි. මහණෙනි, මේ සත් බොජ්ඣංගයෝ නුවණැස කරන්නෝ ය. නුවණ කරන්නෝ ය. නුවණ වැඩීම පිණිස වූවෝ ය. නො දුක්පයෙහි වූවෝ ය. නිවන් පිණිස පවත්නෝ යි.

සිවුවැනි නිවර්ණ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කුසල සූත්‍ර දෙක ද කිලෙස, අනාවරණ, යොනිසො, බුද්ධි, ආවරණ, අනිවරණ, මහාරුක්ඛ, නිවර්ණ යන සූත්‍ර අට ද යි දස සූත්‍ර කෙනෙකි යි.

5. ව්‍යාප්තියේ ව්‍යාප්තිය

2. 5. 1

විධායකයා

587. යෙහි කෙටි භික්ෂුවේ, අතීතමඤ්ඤානං සමඤ්ඤා වා ප්‍රාභුමඤ්ඤා වා නියොජ්‍යා විධා පච්ඡිංසු. සමෙඤ්ඤා තෙ සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතතනං බහුලීකතතනා: යෙහි කෙටි භික්ෂුවේ, අනාගතමඤ්ඤානං සමඤ්ඤා වා ප්‍රාභුමඤ්ඤා වා නියොජ්‍යා විධා පච්ඡිංසුහති සමෙඤ්ඤා තෙ සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතතනං බහුලීකතතනා. යෙහි කෙටි භික්ෂුවේ, එතරහි සමඤ්ඤා වා ප්‍රාභුමඤ්ඤා වා නියොජ්‍යා විධා පච්ඡහති, සමෙඤ්ඤා තෙ සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතතනං බහුලීකතතනා. කතමෙසං සත්තනානං: සතිසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං -පෙ- උපෙඛාසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං. යෙහි කෙටි භික්ෂුවේ, අතීතමඤ්ඤානං සමඤ්ඤා වා ප්‍රාභුමඤ්ඤා වා නියොජ්‍යා විධා පච්ඡිංසු -පෙ- පච්ඡිංසුහති -පෙ- පච්ඡහති, සමෙඤ්ඤා තෙ ඉමෙසං ව සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං භාවිතතනං බහුලීකතතනාති.

2. 5. 2

ව්‍යාප්තියේ ව්‍යාප්තිය

588. රඤ්ඤා භික්ෂුවේ, ව්‍යාප්තියේ සත්තනානං පාතුභාවා සත්තනානං රතනානං පාතුභාවො භොති. කතමෙසං සත්තනානං: ව්‍යාප්තියේ සත්තනානං පාතුභාවො භොති, භවරතනසස්ස පාතුභාවො භොති, අස්සරතනසස්ස පාතුභාවො භොති, මඤ්ඤාතනසස්ස පාතුභාවො භොති, ඉඤ්ඤාතනසස්ස පාතුභාවො භොති, ගහපතිරතනසස්ස පාතුභාවො භොති පරිනායකරතනසස්ස පාතුභාවො භොති. රඤ්ඤා භික්ෂුවේ, ව්‍යාප්තියේ සත්තනානං පාතුභාවා ඉමෙසං සත්තනානං රතනානං පාතුභාවො භොති. තථාගතසස්ස භික්ෂුවේ, පාතුභාවා අරහතො සමමාසමුද්දාසස්ස සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං රතනානං පාතුභාවො භොති. කතමෙසං සත්තනානං: සතිසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං පාතුභාවො භොති -පෙ- උපෙඛාසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං පාතුභාවො භොති. තථාගතසස්ස භික්ෂුවේ, පාතුභාවා අරහතො සමමාසමුද්දාසස්ස ඉමෙසං සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං රතනානං පාතුභාවො භොති.

2. 5. 3

මාරයකයා

589. මාරසෙනපමඤ්ඤානං වො භික්ෂුවේ, මග්ගං දෙසිංසාමි. තං සුඤ්ඤාථ. කතමො ව භික්ෂුවේ, මාරසෙනපමඤ්ඤානො මග්ගො යද්දිං සත්තබොජ්ඣන්දියානං. කතමෙ සත්තනං: සතිසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං -පෙ- උපෙඛාසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං. අයං වො භික්ෂුවේ, මාරසෙනපමඤ්ඤානො මග්ගොති.

1. සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං - මර්ඝං, ඤා.
 2. සත්තනානං බොජ්ඣන්දියානං රතනානං - ඤා.
 3. සතිසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං රතනානං - මර්ඝං.
 4. උපෙඛාසමෙඤ්ඤාජ්ඣන්දියානං රතනානං - මර්ඝං.

5. වක්කවතති වර්ගය

2. 5. 4

විධා සූත්‍රය

287. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම්කිසි මහණකෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය හළාහු ද; ඒ සියල්ලෝ සත්බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ත්‍රිවිධ මානය හළහ. මහණෙනි, මතුකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය දුරු කරන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සත්බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ත්‍රිවිධ මානය දුරුකරන්නාහ. මහණෙනි, මෙකල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය දුරු කෙරෙද් ද ඒ සියල්ලෝ සත් බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් දුරු කෙරෙති. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිසම්බොජන ... උපේසම්බොජන යි. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ත්‍රිවිධ මානය දුරු කළාහු ද ... දුරු කරන්නාහු ද ... දුරු කෙරෙද් ද ඒ සියල්ලෝ මේ සත් බොජන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ත්‍රිවිධ මානය දුරු කෙරෙති.

2. 5. 2

වක්කවතති සූත්‍රය

588. මහණෙනි, සක්චිති රජුගේ පහළවීමෙන් සත්රුවනෙක පහළවීම වේ. කවර සතෙක් ද යත්: සත්රුවනෙහි පහළ වීම වේ. ඇත්රුවනෙහි පහළවීම වේ. අස්රුවනෙහි පහළවීම වේ. මිණිරුවනෙහි පහළවීම වේ. ඉතිරි රුවනෙහි පහළවීම වේ. ගැහැවිරුවනෙහි පහළ වීම වේ පුත් රුවනෙහි සහළවීම වේ. මහණෙනි, සක්චිති රජුගේ පහළවීමෙන් මේ සත් රුවනුන්ගේ පහළවීම වේ. මහණෙනි, තරාගත අර්හත් සමුඛාසමුද්දරජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් සත් බොජනරුවනුන්ගේ පහළවීම වේ. කවර සතෙක යත්: සිහිසම්බොජන රුවනෙහි පහළවීම වේ ... උපේසම්බොජනරුවනෙහි පහළවීම වේ. මහණෙනි, තරාගත අර්හත් සමුඛාසමුද්දරජාණන් වහන්සේගේ පහළ වීමෙන් මේ සත්බොජනරුවනුන්ගේ පහළවීම වේ යි.

2. 5. 3

මාර සූත්‍රය

589. මහණෙනි; මරසෙන් මඬින මහ තොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, මරසෙන් මඬින මහ කවරේ ද යත්: මේ සත් බොජන යි. කවර සතෙක් ද යත්: සිහිසම්බොජන...උපෙසම්බොජන යි. මහණෙනි, මේ මරසෙන් මඬින මහ යි.

2. 5. 4

දුප්පඤ්ඤ සුඤ්ඤා

590. අඵ ඵො අඤ්ඤානථො භීතඤ්ඤා යෙන හගචා තෙනුපසඤ්ඤාමි -පෙ- ඵකමනනං නිසිතෙනා ඵො සො භික්ඛු හගචනනං ඵතදචොච: “දුප්පඤ්ඤා ඵලමුගො දුප්පඤ්ඤා ඵලමුගො”ති හනෙන, වුච්චති. කිත්තාවතා නු ඵො හනෙන, “දුප්පඤ්ඤා ඵලමුගොති වුච්චති”ති? සත්තනනං ඵො භික්ඛු, ඛොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනනා අබ්බුච්ඡිකතනනා “දුප්පඤ්ඤා ඵලමුගො”ති වුච්චති. කතමෙසං සත්තනනා: සති-සමොච්ඡංඛංඛයාස -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංඛයාස. ඉමෙසං ඵො භික්ඛු, සත්තනනං ඛොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනනා අබ්බුච්ඡිකතනනා “දුප්පඤ්ඤා ඵලමුගො”ති වුච්චති.

2. 5. 5

පඤ්ඤාච සුඤ්ඤා

591. “පඤ්ඤාචා අනෙළමුගො පඤ්ඤාචා අනෙළමුගො”ති හනෙන, වුච්චති. කිත්තාවතා නු ඵො හනෙන, “පඤ්ඤාචා අනෙළමුගො”ති වුච්චති? සත්තනනං ඵො භික්ඛු, ඛොජ්ඣංඛයානං භාවිතනනා බ්බුච්ඡිකතනනා “පඤ්ඤාචා අනෙළමුගො”ති වුච්චති. කතමෙසං සත්තනනා: සතිසමොච්ඡංඛංඛයාස -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංඛයාස. ඉමෙසං ඵො භික්ඛු සත්තනනං ඛොජ්ඣංඛයානං භාවිතනනා බ්බුච්ඡිකතනනා “පඤ්ඤාචා අනෙළමුගො”ති වුච්චති.

2. 5. 6

දළිඳු සුඤ්ඤා

592. “දළිඳුඤ්ඤා දළිඳුඤ්ඤාති හනෙන, වුච්චති, කිත්තාවතා නු ඵො හනෙන, දළිඳුඤ්ඤා”ති වුච්චති? සත්තනනං ඵො භික්ඛු, ඛොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනනා අබ්බුච්ඡිකතනනා දළිඳුඤ්ඤාති වුච්චති. කතමෙසං සත්තනනා: සතිසමොච්ඡංඛංඛයාස -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංඛයාස. ඉමෙසං ඵො භික්ඛු, සත්තනනං ඛොජ්ඣංඛයානං අභාවිතනනා අබ්බුච්ඡිකතනනා දළිඳුඤ්ඤාති වුච්චති.

2. 5. 7

අදළිඳු සුඤ්ඤා

593. “අදළිඳුඤ්ඤා අදළිඳුඤ්ඤා”ති හනෙන, වුච්චති කිත්තාවතා නු ඵො හනෙන, “අදළිඳුඤ්ඤාති වුච්චති”ති? සත්තනනං ඵො භික්ඛු ඛොජ්ඣංඛයානං භාවිතනනා බ්බුච්ඡිකතනනා “අදළිඳුඤ්ඤා”ති වුච්චති කතමෙසං සත්තනනා? සතිසමොච්ඡංඛංඛයාස -පෙ- උපෙඛාසමොච්ඡංඛංඛයාස. ඉමෙසං ඵො භික්ඛු සත්තනනං ඛොජ්ඣංඛයානං භාවිතනනා බ්බුච්ඡිකතනනා “අදළිඳුඤ්ඤා”ති වුච්චති.

2. 5. 4

දුපඤ්ඤා සූත්‍රය

590. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීමේ ය ... එකන්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළේ ය: වහන්ස, “අනුවණ කෙළතොලු ය, අනුවණ කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් “අනුවණ කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ දෝ යි. මහණ, සත්ඛොජ්‍ය නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “අනුවණ කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්‍ය ... උපේසම්බොජ්‍ය යි. මහණ, මේ සත්ඛොජ්‍ය නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “අනුවණකෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ.

2. 5. 5

පඤ්ඤාච සූත්‍රය

591. වහන්ස, “නුවණැති නොකෙළතොලු ය, නුවණැති නොකෙළ- තොලු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් “නුවණැති නො කෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ දෝ යි. මහණ, සත්ඛොජ්‍ය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් නුවණැති නොකෙළතොලු ය යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්‍ය ... උපේසම්බොජ්‍ය යි. මහණ, මේ සත් ඛොජ්‍ය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින්” නුවණැති නොකෙළතොලු ය” යි කියනු ලැබේ යි.

2. 5. 6

දිළිඳු සූත්‍රය

592. වහන්ස, “දිළිඳු ය දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් “දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ දෝ යි. මහණ, සත්ඛොජ්‍ය නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්‍ය .. උපේසම්බොජ්‍ය යි. මහණ, මේ සත්ඛොජ්‍ය නොවැඩූ බැවින් නොබහුල කළ බැවින් “දිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ යි.

2. 5. 7

අදිළිඳු සූත්‍රය

593 වහන්ස, “නොදිළිඳු ය නොදිළිඳු ය” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් නොදිළිඳු ය යි කියනු ලැබේ දෝ යි මහණ, සත් ඛොජ්‍ය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් නොදිළිඳු ය යි කියනු ලැබේ. කවර සතක් ද යත්: සිහිසම්බොජ්‍ය ... උපේසම්බොජ්‍ය යි. මහණ, මේ සත් ඛොජ්‍ය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් නොදිළිඳු ය යි කියනු ලැබේ යි.

2. 5. 8

ආදිවට්ඨසුත්තං

594. ආදිවට්ඨසු භීකූවෙ, උදයනො එතං පුබ්බධගමං එතං පුබ්බනිච්ඡිකං යද්දං අරුණංගං. එවමෙව ඛො භීකූවෙ, භීකූනො සත්තනතං බොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය ඵතුං පුබ්බධගමං එතං පුබ්බනිච්ඡිකං යද්දං කල්‍යාණමිත්තතා. කල්‍යාණමිත්තප්පෙසනං භීකූවෙ, භීකූනො පාටිකඛිං සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙසසති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරීසසති. කථංඤා භීකූවෙ, භීකූ කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොති: ඉධ භීකූවෙ. භීකූ සතිසමොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසඤ්ඤාපරිණාමී. එවං ඛො භීකූවෙ, භීකූ කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොතිති.

2. 5. 9

අඛගසුත්තං

595. අජ්ඣන්තකං භීකූවෙ, අඛගසති කරිඤ්ඤා නාඤ්ඤා එකඛගච්ඡි සමනුපසස්සාමි සත්තනතං බොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය යථයිදං භීකූවෙ, යොනිසොමනසිකාරො. යොනිසොමනසිකාරසමපනෙසෙසනං භීකූවෙ, භීකූනො පාටිකඛිං සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙසසති සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරීසසති. කථංඤා භීකූවෙ, භීකූ යොනිසොමනසිකාරසමපනො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොති. ඉධ භීකූවෙ, භීකූ සතිසමොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමොජ්ඣංඛං භාවෙති, විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසඤ්ඤාපරිණාමී. එවං ඛො භීකූවෙ, භීකූ යොනිසොමනසිකාරසමපනො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොතිති.

2. 5. 10

දුතිය අඛගසුත්තං

596. ඛාතිරං භීකූවෙ, අඛගසති කරිඤ්ඤා නාඤ්ඤා එකධම්මච්ඡි සමනුපසස්සාමි සත්තනතං බොජ්ඣංඛගානං උප්පාදය, යථයිදං භීකූවෙ, කල්‍යාණමිත්තතා කල්‍යාණමිත්තප්පෙසනං භීකූවෙ, භීකූනො පාටිකඛිං. සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙසසති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරීසසති. කථංඤා භීකූවෙ, භීකූ කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොති: ඉධ භීකූවෙ, භීකූ සතිසමොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- උපෙඛාසමොජ්ඣංඛං භාවෙති විචෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසඤ්ඤාපරිණාමී. එවං ඛො භීකූවෙ, භීකූ කල්‍යාණමිත්තො සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය භාවෙති, සත්ත බොජ්ඣංඛෙය්‍ය බහුලීකරොතිති.

චකකචන්තිවග්ගො පඤ්චමො.

තත්‍රාද්දනා:

විධා චකකචන්තිමානෙ දුපාඤ්ඤා පඤ්ඤවෙන ව දළිඤ්ඤා අදළිඤ්ඤා ච ආදිවට්ඨෙය්‍යෙහි තෙදසා ති.

2. 5. 8

ආදිවට සූත්‍රය

594. මහණෙනි, සම මේ අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු ය, මේ පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම මේ කලාණම්මුත්තියෙක් වේ ද, මහණහට සත්ඛොජන ඉපදීමට මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙරනිමිත්ත ය. මහණෙනි, සත්ඛොජන වඩන්නේ ය සත්ඛොජන බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණම්මුත්තන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, කලණම්මුත්තන් ඇති මහණ කෙසේ නම් සත්ඛොජන වඩා ද, සත් ඛොජන බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත සිහිසම්ඛොජන විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට වඩයි ... උපේසම්ඛොජන වඩයි. මහණෙනි, කලණම්මුත්තන් ඇති මහණ තෙමේ මෙසේ සත් ඛොජන වඩයි, සත් ඛොජන බහුල කෙරේ යි.

2. 5. 9

අධගසූත්‍රය

595. මහණෙනි, මේ යෝනියොමනසිකාරය යම් බඳු ද, මහණෙනි සත්ඛොජන ඉපදීමට ඇතුළත වූ අවයවයක් කොට අන් එක් අවයවයකුදු නො ම දකිමි. මහණෙනි, සත්ඛොජන වඩන්නේ ය, සත්ඛොජන බහුල කරන්නේ ය යන මෙය යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ තෙමේ කෙසේ නම් සත්ඛොජන වඩා ද සත් ඛොජන බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට සිහිසම්ඛොජන වඩයි...උපේසම්ඛොජන වඩයි. මහණෙනි, යෝනියොමනසිකාරසම්පන්න මහණ මෙසේ සත්ඛොජන වඩයි, සත්ඛොජන බහුල කෙරේ යි.

2. 5. 10

දුතියඅධග සූත්‍රය

596. මහණෙනි, මේ කලාණම්මුත්තවය යම්බඳු නම් මහණෙනි, සත්ඛොජන ඉපදීම පිණිස බාහිර වූ අවයවයක් කොට අන් එක් අවයවයකුදු නො ම දකිමි. මහණෙනි, සත්ඛොජන වඩන්නේ ය, සත්ඛොජන බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කලණම්මුත්තන් ඇති මහණහු විසින් කැමති වියයුතු. මහණෙනි, කලණම්මුත්තන් ඇති මහණ තෙමේ කෙසේ නම් සත්ඛොජන වඩා ද සත්ඛොජන බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ විවෙකනිස්සිත විරාගනිස්සිත නිරොධනිස්සිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට සිහිසම්ඛොජන වඩයි...උපේසම්ඛොජන වඩයි. මහණෙනි, කලණම්මුත්තන් ඇති මහණ මෙසේ සත්ඛොජන වඩයි, සත්ඛොජන බහුල කෙරේ යි.

පස්වැනිවක්කවත්ත වග්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

විධා, වක්කවත්ත, මාර, දුප්පඤ්ඤ, පඤ්ඤව, දළිද්ද, අදළිද්ද, ආදිවට සූත්‍ර දෙවකි. අධගසූත්‍ර දෙකෙහි. ඔහු (මුළුල්ල) දශයෙකි යි.

6. බෞද්ධධර්මය

2. 6. 1

ආහාරපුත්තං

597. පඤ්චනකං ව චෝ භික්ඛවේ' නිවරණානං සත්තනතං ව බෞද්ධධර්මානං ආහාරං ව අනාහාරං ව දෙසිස්සාමි. නං සුඤ්ඤං, කො ව භික්ඛවේ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අස්ථි භික්ඛවේ, සුභනිථිතං. තස්ස අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා කාමච්ඡද්දස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවේ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අස්ථි භික්ඛවේ, පටිසනිථිතං. තස්ස අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය,

කො ව භික්ඛවේ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා ථිනමිඤ්ඤස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා ථිනමිඤ්ඤස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අස්ථි භික්ඛවේ, අරති තස්සි ව්‍යමහිතා භතතසඤ්ඤෙ වෙනසො ව ථිනතං. තස්ස අයොනිසොමනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා ථිනමිඤ්ඤස්ස උප්පාද්දය, උප්පනනස්ස වා ථිනමිඤ්ඤස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවේ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා උද්ධච්ච කුකකුච්චස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා උද්ධච්චකුකකුච්චස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අස්ථි භික්ඛවේ, වෙනසො අවුපසමො. තස්ස අයොනිසොමනසිකාර බ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා උද්ධච්චකුකකුච්චස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා උද්ධච්චකුකකුච්චස්ස භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවේ, ආහාරො අනුප්පනනාය වා විච්චිච්චාය උප්පාද්දය උප්පනනාය වා විච්චිච්චාය භියොසාභාවාය වෙපුලොය: අස්ථි භික්ඛවේ, විච්චිච්චාචධානියා ධමමො. තස්ස අයොනිසො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනාය වා විච්චිච්චාය උප්පාද්දය උප්පනනාය වා විච්චිච්චාය භියොසාභාවාය වෙපුලොය.

කො ව භික්ඛවේ, ආහාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසමෙධොඤ්ඤායස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා සතිසමෙධොඤ්ඤායස්ස භාවනාපාරිසුට්ඨියා අස්ථි භික්ඛවේ සතිසමෙධොඤ්ඤායස්ස ධමමො. තස්ස අයොනිසොමනසිකාර බ්භුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පනනස්ස වා සතිසමෙධොඤ්ඤායස්ස උප්පාද්දය උප්පනනස්ස වා සතිසමෙධොඤ්ඤායස්ස භාවනාපාරිසුට්ඨියා.

6. මොජ්ඣිමනිකාය වග්ගය

2. 6. 1

ආහාර සූත්‍රය

597. මහණෙනි, පස්නිවරණයන්ගේ ද සන්ඛොජ්ඣක්ඛිගයන්ගේ ද ආහාරයන් අනාහාරයන් නොපට දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, නූපන් කාමච්ඡන්දය ඉපදීම පිණිසත් උපන් කාමච්ඡන්දයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර (-ප්‍රත්‍යය) කීමෙන් ද යත්: මහණෙනි, සුභනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් කාමච්ඡන්දය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් කාමච්ඡන්දයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙන් ද යත්: මහණෙනි, ප්‍රතිසනිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද; නූපන් ව්‍යාපාදය ඉපදීම පිණිසත්, උපන් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් ථිතමිද්ධය ඉපදීම පිණිසත් උපන් ථිතමිද්ධයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙන් ද යත්: මහණෙනි, (අධිකුලඛට්ඨයන්හි) නො ඇල්මෙන් තෙමරියෙක් මැලිකැටීමෙන් බන්-මතයෙක් සිතේ සැහැවුණු බවෙක් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද; නූපන් ථිතමිද්ධයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් ථිතමිද්ධයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් උද්ධවචකුකභවයේ ඉපැදීම පිණිසත් උපන් උද්ධවචකුකභවයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙන් ද යත්: මහණෙනි, සිතේ නො සන්සුන් කමෙන් ඇත. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද; නූපන් උද්ධවචකුකභවයේ ඉපැදීම පිණිසත්, උපන් උද්ධවචකුකභවයේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැදීම පිණිසත්, උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් ආහාර කීමෙන් ද යත්: මහණෙනි, විචිකිච්ඡාවට කරුණු වූ දහමිහු ඇතියහ. එහි ලා නුනුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැදීම පිණිසත්, උපන් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුල බව පිණිසත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් සතිසමොඤ්ඤිකායයේ ඉපැදීමටත්, උපන් සතිසමොඤ්ඤිකායය වැඩීමෙන් පිරීමටත් ආහාර කීමෙන් ද යත්: මහණෙනි, සතිසමොඤ්ඤිකායයට කරුණු වූ දහමිහු ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් සතිසමොඤ්ඤිකායය ඉපැදීමටත්, උපන් සතිසමොඤ්ඤිකායය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ ආහාර යි.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවය-
 සමොඡ්ඤ්ඤානස්ස උප්පාද්දය උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවයසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස
 භාවනාපාරිඤ්ඤියා. අස්ථි භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා, සාවජ්ජාන-
 වජ්ජා ධම්මා, භීතප්පඤ්ඤා ධම්මා, කණ්ණසුක්කසප්පච්ඡා ධම්මා, තඤ්ඤා
 යොනියො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා
 ධම්මවිවයසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිවය
 සමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස
 උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා.
 අස්ථි භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්ඛමධාතු පරක්ඛමධාතු. තඤ්ඤා යොනියො
 මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤා-
 නස්ස උප්පාද්දය උප්පන්නස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස
 උප්පාද්දය උප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනා පාරිඤ්ඤියා. අස්ථි
 භික්ඛවෙ, පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානධර්මානියා ධම්මා. තඤ්ඤා යොනියො මනසිකාර-
 බ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස උප්පාද්දය
 උප්පන්නස්ස වා පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසමොඡ්ඤ්ඤා-
 නස්ස උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනා
 පාරිඤ්ඤියා: අස්ථි භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි,¹ වීක්ඛපස්සද්ධි, තඤ්ඤා යොනියො
 මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධි-
 සමොඡ්ඤ්ඤානස්ස උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස
 භාවනාපාරිඤ්ඤියා.

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස
 උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා
 අස්ථි භික්ඛවෙ, සමථනිච්ඡික්ඛං² අබ්බාහනනිච්ඡික්ඛං, තඤ්ඤා යොනියො
 මනසිකාරබ්භුලීකාරො අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤා-
 නස්ස උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා,

කො ව භික්ඛවෙ, ආභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස
 උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස භාවනා
 පාරිඤ්ඤියා: අස්ථි භික්ඛවෙ, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤානධර්මානියා ධම්මා, තඤ්ඤා
 යොනියො මනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා
 උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤානස්ස උප්පාද්දය, උප්පන්නස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤා-
 නස්ස භාවනාපාරිඤ්ඤියා.

1. කායපාසාද්ධි - මඡ්ඤ, ඡායා.
 2. වීක්ඛපසසද්ධි - මඡ්ඤ, ඡායා.
 3. සමාධිනිච්ඡික්ඛං - සී 1, 2, ඡායා.

මහණෙනි, නූපන් ධම්මචරිතසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් ධම්මචරිතසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාර කීමක් ද යත්: මහණෙනි, කුසලාකුසල ධර්මයෝ යාවද්‍යා අනවද්‍යා ධර්මයෝ නිතප්‍රණීත ධර්මයෝ කෘෂණ ඉක්ල සප්‍රතිභාග ධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් ධම්මචරිතසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත් උපන් ධම්මචරිතසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් විරියසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් විරියසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමක් ද යත්: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියඳියෙක් මැළිබැවින් නික්මෙනවියඳියෙක් මතු මතු තැන් ඇක්මෙන වියඳියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් විරියසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් විරියසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් පිතිසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් පිතිසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමක් ද යත්: මහණෙනි, පිතිසංකල්පනාදීනිවයට කරුණු වූ දහම් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුලකිරීමෙන් වේ ද නූපන් පිතිසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත් උපන් පිතිසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් පසස්ඤ්ඤාසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් පසස්ඤ්ඤාසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමක් ද යත්: මහණෙනි, කයෙහි සැහැල්ලු බවක් සිතෙහි සැහැල්ලු බවක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද නූපන් පසස්ඤ්ඤාසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් පසස්ඤ්ඤාසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් සමාධිසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් සමාධිසංකල්පනාදීනිවය පිරිමටත් ආහාරය කීමක් ද යත්: මහණෙනි, සමථ නිමිත්තෙක් අව්‍යඤ්ඤ නිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් සමාධි සංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් සමාධිසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

මහණෙනි, නූපන් උපෙච්ඡාසංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් උපෙච්ඡාසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් ආහාරය කීමක් ද යත්: මහණෙනි, උපෙච්ඡාසංකල්පනාදීනිවයට කරුණු වූ දහම්හු ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙනෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙන් වේ ද, නූපන් උපෙච්ඡා සංකල්පනාදීනිවය ඉපදීමටත්, උපන් උපෙච්ඡාසංකල්පනාදීනිවය වැඩීමෙන් පිරිමටත් මේ ආහාර යි.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය : අත්ථි භික්ඛවෙ අසුභනිථිංකො, තත්ථ යොනිසො මනසිකාරඛහුලීකාරො. අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය : අත්ථි භික්ඛවෙ, මෙඤ්ඤාවෙතොවිචුඤ්ඤි. තත්ථ යොනිසො මනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ව්‍යාපාදස්ස භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය : අත්ථි භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නිකම්මධාතු පරක්ඛමධාතු, තත්ථ යොනිසො මනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා ථිතථිඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය : අත්ථි භික්ඛවෙ, වෙතසො චූප්පමො, තත්ථ යොනිසො මනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධවච්ඤ්ඤි භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය භියොභාවාය වෙජුලොය : අත්ථි භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මො, සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මො, භීතප්පභීතා ධම්මො, කණ්හසුකඤ්ජප්පථිභාගා ධම්මො, තත්ථ යොනිසො මනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය භියොභාවාය වෙජුලොය.

කො ව භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස උප්පාදය, උප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස භාවනාපාරිච්ඡරියා : අත්ථි භික්ඛවෙ, සතිසමොඤ්ඤිභවධ්‍යානියා ධම්මො, තත්ථ අමනසිකාරඛහුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස උප්පාදය උප්පන්නස්ස වා සතිසමොඤ්ඤිභවස්ස භාවනාපාරිච්ඡරියා.

මහණෙනි, නූපත් කාමච්ඡද්දේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් කාමච්ඡද්දේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් කීමෙක් අනාහාර (-ප්‍රත්‍යය නො වේ) ද යත්: මහණෙනි, අසුබ නිමිත්තෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපත් කාමච්ඡද්දේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් කාමච්ඡද්දේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපත් ව්‍යාපාදයේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, මෙත්‍රීචිත්තවිමුක්තියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපත් ව්‍යාපාදයේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් ව්‍යාපාදයේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපත් ථිතමිඳ්දියේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් ථිතමිඳ්දියේ බොහෝ බව විපුලත්වය පිණිසත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, පළමු ඇරඹුණු වියඪියෙක් මැලි බැවින් නික්මුණු වියඪියෙක් මතු මතු හැත් ඇක්මෙන වියඪියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපත් ථිතමිඳ්දියේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් ථිතමිඳ්දියේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපත් උද්ධවචකුක්ඛවරයේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් උද්ධවචකුක්ඛවරයේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, පිනේ සංසිද්ධියෙක් ඇත. එහි ලා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීම වේ ද, නූපත් උද්ධවචකුක්ඛවරයේ ඉපැද්ම පිණිසත් බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපත් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, කුසලාකුසලධර්මයෝ සාවද්‍ය අනවද්‍ය ධර්මයෝ භීතප්‍රණීතධර්මයෝ කෘෂ්ණශුක්ලසප්‍රතිභාගධර්මයෝ ඇතියහ. එහි ලා නුවණින් මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපත් විචිකිච්ඡාවේ ඉපැද්ම පිණිසත් උපත් විචිකිච්ඡාවේ බොහෝ බව විපුලත්ව පිණිසත් මේ අනාහාර යි.

මහණෙනි, නූපත් සතිසමබොජ්ඣකියය ඉපැද්මටත් උපත් සතිසමබොජ්ඣකියය වැඩීමෙන් පිරීමටත් කීමෙක් අනාහාර ද යත්: මහණෙනි, සතිසමබොජ්ඣකියයට කරුණු වූ දහමහු ඇතියහ. එහි ලා නො මෙතෙහි කිරීම බහුල කිරීමෙක් වේ ද, නූපත් සතිසමබොජ්ඣකියය ඉපැද්මටත් උපත් සතිසමබොජ්ඣකියය වැඩීමෙන් පිරීමටත් මේ අනාහාර යි.

කො ච භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා ධම්මච්චිය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා ධම්මච්චියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා, සාවජ්ජානවජ්ජා
 ධම්මා, භීතපඤ්ඤා ධම්මා කණ්ණසුකකසප්ඵභාගා ධම්මා, තස්ස
 අමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා ධම්මච්චිය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා ධම්මච්චියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ච භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤා-
 සංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං භාවනා-
 පාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්ඛමධාතු පරසක්ඛධාතු.
 තස්ස අමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා විරිය-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා විරියසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ච භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං භාවනාපාරිච්ඡරියා:
 අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං ධම්මො, තස්ස අමනසිකාර-
 බ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 උප්පාදය උප්පනනස්ස වා පීතියමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ච භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා පසස්ඤ්ඤා-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පසස්ඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, කායපසස්ඤ්ඤා, වීක්ඛපසස්ඤ්ඤා,
 තස්ස අමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා පසස්ඤ්ඤා
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා පසස්ඤ්ඤාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා,

කො ච භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා සමාධි-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, සමථනිච්ඤා, අබ්‍යන්තනිච්ඤා. තස්ස
 අමනසිකාරබ්භුලීකාරො. අයමනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා සමාධි-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා.

කො ච භික්ඛවෙ, අනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා උපෙඛා-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියා: අඤ්ඤි භික්ඛවෙ, උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං ධම්මො.
 තස්ස අමනසිකාරබ්භුලීකාරො, අයමනාභාරො අනුප්පනනස්ස වා උපෙඛා-
 සමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං උප්පාදය, උප්පනනස්ස වා උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤාසංඝායං
 භාවනාපාරිච්ඡරියානි.

2. 6. 2

පරියායසුත්තං

298. අථ ඛො සම්මුද්දා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය සාවත්ථී පිණ්ඩාය පච්චිංසු. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනං එතදභොසි: “අනිපගො ඛො නාව සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය චරිතුං, යනනුන මයං යෙන අඤ්ඤතිත්ථීයානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩාමෙය්‍යාමා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන අඤ්ඤතිත්ථීයානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩාමිංසු. උපසඩාමීත්වා තෙහි අඤ්ඤතිත්ථීයෙහි පරිබ්බාජකෙහි සදධිං සලෙච්චාදිංසු. සලෙච්චාදතීයං කථං සාරාණීයං චිත්ඨසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනො ඛො තෙ භික්ඛු තෙ අඤ්ඤතිත්ථීයා පරිබ්බාජකා එතදචොවු: “සමණො ආවුසො ගොතමො සාවකානං එවං ධරුං දෙසෙති. “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤතිචරණෙ පහාය චෙතසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභුතං භාවෙථා”ති. මයපි ඛො ආවුසො, සාවකානං එවං ධරුං දෙසෙම. “එථ තුමෙහ ආවුසො, පඤ්ඤතිචරණෙ පහාය චෙතසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභුතං භාවෙථා”ති. ඉධ නො ආවුසො කො වීසෙසො, කො අධිප්පායො¹, කිං නානාකරණං, සමණස්ස වා ගොතමස්ස අමනාකං වා යදීදං ධරුදෙසනාය වා ධරුදෙසනං අනුසාසනීයා වා අනුසාසනීකම්”

අථ ඛො තෙ භික්ඛු තෙසං අඤ්ඤතිත්ථීයානං පරිබ්බාජකානං භාසිතං නෙව අභිනාදිංසු, නපච්චිකෙකාසිංසු. අනභිනාදිත්වා අපච්චිකෙකාසිත්වා උට්ඨායාසනා පකකම්චෙසු, “හගවතො සනාහිකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං ආජානිත්ථොමා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය චරිත්වා පච්චාහන්තං පිණ්ඩපානපච්චිකානා යෙන හගවා තෙනුපසඩාමිංසු. උපසඩාමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීකො ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදචොවු: “ඉධ මයං හතෙත පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය සාවත්ථී පිණ්ඩාය පච්චිංසිහ, තෙසං නො හතෙත, අමනාකං එතදභොසි: “අනිපගො ඛො නාව සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය චරිතුං, යනනුන මයං යෙන අඤ්ඤතිත්ථීයානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩාමෙය්‍යාමා”ති.

අථ ඛො මයං හතෙත, යෙන අඤ්ඤතිත්ථීයානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙනුපසඩාමිංසිහ, උපසඩාමීත්වා තෙහි අඤ්ඤතිත්ථීයෙහි පරිබ්බාජකෙහි සදධිං සලෙච්චාදිංසු. සලෙච්චාදතීයං කථං සාරාණීයං චිත්ඨසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනො ඛො අමෙහ හතෙත, තෙ අඤ්ඤතිත්ථීයා පරිබ්බාජකා එතදචොවු: “සමණො ආවුසො ගොතමො සාවකානං එවං ධරුං දෙසෙති. “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤතිචරණෙ පහාය චෙතසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභුතං භාවෙථා”ති.

1. අධිපපායසො - මජ්ඣ, සා.

2. 6. 2

සරියාය සුත්‍රය

598. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවතට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුන්ට මෙබඳු සිතෙක් විය: “සැවතෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නට තව ම කල් වැඩිය අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹෙන්නමෝ නම් මැනවැ” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම කරා එළඹියහ. එළඹ ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කරා කොට නිමවා එකත් පස්ව හුන්හ. එකත් පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුන්ට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ මෙය කිහ: ඇවැත්නි, “මහණ ගොයුම් සච්චන්ට මෙසේ දහම් දෙසයි “මහණෙනි, එව, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත්බොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි. ඇවැත්නි, අපිද සච්චන්ට මෙසේ දහම් දෙසමු.” ඇවැත්නි, එව. තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත් බොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි. ඇවැත්නි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ගේ හා අපගේ යම් මේ ධර්මදෙශනාව හා සමග ධර්මදෙශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් ඇද්ද, අප දෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහි ලා විශෙස කීම? අධික ප්‍රයෝග කීම? නානාඤ්ච කීමැයි.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ දෙසුම නො ම පිළිගත්හ, නොම පිළිකෙටි කළහ. නො පිළිගෙන නො පිළිකෙටි කොට “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහි මේ දෙසුමෙහි අරුත දැන ගන්නමෝයි හුනස්නෙන් නැගිට ගියහ. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු සැවතෙහි පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත පිණිස පාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්-පසෙක හුන්හ. එකත් පසෙක හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මෙහි අපි පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවතට පිඬු පිණිස පිවිසියෙමු. වහන්ස, ඒ අපට මේ සිතවිය: “සැවතෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නට තවම කල් වැඩිය. අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම කරා එළඹෙන්නමෝ නම් මැනවැ” යි.

වහන්ස, ඉක්බිති අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹ ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමඟ සතුටු වූමු. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කරා කොට නිමවා එකත් පසෙක හුන්තොමු. වහන්ස එකත්පසෙක හුන් අපට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ මෙය කිහ: “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම් සච්චන්ට මෙසේ දහම් දෙසයි: “මහණෙනි එව, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත්බොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි. ඇවැත්නි, අපිත් සච්චන්ට මෙසේ දහම් දෙසමු: “ඇවැත්නි, එව තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්නීවරණ පහ කොට සත්බොජ්ජන තතු සේ වඩව” යි.

මයමෙ මො ආවුසො, සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙම: “එථ තුමෙහ ආවුසො, පඤ්ඤානිවරණෙ පහාය වෙනසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ, සත්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභූතං භාවෙථා”ති. ඉධ නො ආවුසො, කො විසෙසො කො අධිපායො කිං නානාකරණං සමණස්ස වා ගොතමස්ස අමකාතං වා යදිදං ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනං අනුසාසනියා වා අනුසාසනිකම්. අථ මො මයං භගෙන, තෙසං අඤ්ඤාතිස්සියානං පරිබ්බාජකානං භාසිතං නෙව අභිනාදිමහ; නසාවකෙකාසිමහ. අනභිනාදිත්වා අසව්ඤ්ඤාසිත්වා උට්ඨායාසනා පකකම්මෙ. “භගවතො සකභිකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අසං ආජානිස්සාමා”ති.

එවං වාදිතො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිස්සියා පරිබ්බාජකා එවමසු වචනියා. අත්ති පනාවුසො පරියායො යං පරියායං ආගමම පඤ්ඤානිවරණා දස භොතති. සත්තබොජ්ඣංඛො වතුද්දසාති? එවං පුට්ඨා භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතිස්සියා පරිබ්බාජකා න වෙව සමපායිස්සනති¹. උත්තරිඤ්ඤා විසාතං ආපජ්ඣස්ස නති. තං කිස්ස භෙතු: යථා තං භික්ඛවෙ, අදිසයස්මිං. නාහං තං භික්ඛවෙ, පස්සාමි² සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බභවකෙ සස්සමණවුභවණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය. යො ඉමෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන විත්තං ආරාමෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාගමෙන වා තථාගතසාවකෙන වා ඉතො වා පන සුත්වා.

කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම පඤ්ඤානිවරණා දස භොතති: යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣංතං කාමච්ඡන්දෙ තදපි නිවරණං. යදපි බහිද්ධා කාමච්ඡන්දෙ තදපි නිවරණං. කාමච්ඡන්දු නිවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති.³ තදම්නාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣංතං බ්‍යාපාදෙ තදපි නිවරණං. යදපි බහිද්ධා බ්‍යාපාදෙ තදපි නිවරණං. බ්‍යාපාදනිවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

යදපි භික්ඛවෙ, ඊනං තදපි නිවරණං. යදපි මිද්ධං තදපි නිවරණං. ඊනම්ද්ධනිවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

යදපි භික්ඛවෙ, උද්ධච්චං තදපි නිවරණං. යදපි කුකඤ්චං තදපි නිවරණං. උද්ධච්චකුකඤ්චනිවරණනී ඉතිහිදං උදෙසං ගච්ඡති. තදම්නාපෙනං පරියායෙන ද්වයං භොති.

1. සමුපායිස්සනති - පි 2
 2. පසපිසසාමි - පි 1.
 3. ආගච්ඡති. - සා.

ඇවැත්නි, ශ්‍රමණ ගෞතමයන්ගේ හා අපගේ යම් මේ ධර්මදේශනාව හා සමග ධර්මදේශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් ඇද්ද, අපදෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහි ලා වියේෂ්ඨම, අධික ප්‍රයෝග කීම නානාකම්මැ' යි. වහන්ස, ඉක්බිති අපි ඒ අන්තොටු පිරි-වැජ්ජන්ගේ දෙසුම නො ම පිළිගතුවමහ. නො ම පිළිකෙච් කළමහ. නො පිළිගෙන නො පිළිකෙච් කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පමීපයෙහි මේ වදනෙහි අරුත දනගන්තලෝ යි භ්‍රතස්නෙත් නැඟිට පිටත් ව ගියෙමු.

මහණෙනි, මෙසේ කියන ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ මෙසේ කිව යුතු වන්නාහ: "ඇවැත්නි, යම් නයකට පැමිණ පස්නිවරණ දසයෙක් වේ නම්, සන්බොජ්ඣ තුද්‍රයෙක් වේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත්ද" යි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නා ලද අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ (පිළිතුරු) සපයා කියන්නට නො ද හැකි වන්නාහ. මතු දුකටත් පැමිණෙන්නාහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිෂය කරුණෙහි ලා (පුළුවස්නා ලද්දේ) යම් සේ නවී එහෙයිනි. මහණෙනි, තරාගත කෙනෙකුත් විසින් හෝ තරාගත සච්චකු විසින් හෝ මෙයින් (-මාගේ සස්නෙන්) අසා (-ඉගෙන) හෝ හැර යවෙක් මේ පැන විසඳීමෙන් සිත සතුටු කරන්නේ නම් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෙච්චි මහණ බමුණන් සහිත දෙව් මිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි එබන්දකු මම නො ම දකිමි.

මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ පස්නිවරණ දසයෙක් වේ නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි: ඇතුළත (සිය පස් කඳ ඇරඹ) යම් කාමච්ඡන්ද්‍රයකුත් වේ නම් එද නිවරණයෙකි. පිටත (මෙරමා පස් කඳ ඇරඹ) යම් කාමච්ඡන්ද්‍රයකුත් වේ නම් එද නිවරණයෙකි. මෙසේ මෙය කාමච්ඡන්ද්‍රනිවරණය යි ගණනට යේ. ඒ මේ නයිත්‍රු ද දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, ඇතුළත යම් ව්‍යාපාදයෙකුත් වේ නම් එ ද නිවරණ යෙකි. පිටත යම් ව්‍යාපාදයෙකුත් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. මෙසේ මෙය ව්‍යාපාදනිවරණය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේ නයිත්‍රු ද දෙකෙක් වේ.

යම් ජීනයකුත් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. යම් මිඤ්ඤයකුත් වේ නම් එද නිවරණයෙකි. මෙසේ මෙය ජීනමිඤ්ඤනිවරණය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේනයිත්‍රු ද දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් උද්ධමයකුත් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. යම් කුකුච්චයකුත් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. මෙසේ මෙය උද්ධමච්චකුකුච්චනිවරණය යි උදෙසීමට යෙයි ඒ මේ නයිත්‍රු ද දෙකෙක් වේ.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු චිච්චිව්ඡා තදපි නිවරණං. යදපි ඛහිද්ධා ධම්මෙසු චිච්චිව්ඡා තදපි නිවරණං. චිච්චිව්ඡා නිවරණං ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති. අයං ටො භික්ඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම පක්ඛනීවරණා දස හොනති.

කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම සත්ත ඛොජ්ඣංඛා වතුද්දස හොනති: යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සති තදපි සතිසමොඤ්ඤංඛො. යදපි ඛහිද්ධා ධම්මෙසු සති තදපි සති සමොඤ්ඤංඛො. සතිසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු පඤ්ඤා පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ජති තදපි ධම්මච්චයසමොඤ්ඤංඛො. යදපි ඛහිද්ධා ධම්මෙසු පඤ්ඤා පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ජති තදපි ධම්මච්චය සමොඤ්ඤංඛො. ධම්මච්චයසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, කායිකං චිරියං තදපි චිරියසමොඤ්ඤංඛො. යදපි චේතසිකං චිරියං තදපි චිරියසමොඤ්ඤංඛො. චිරියසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, සචිතකසසච්චාරා පිනි තදපි පිනිසමොඤ්ඤංඛො. යදපි අචිතකසසච්චාරා පිනි තදපි පිනිසමොඤ්ඤංඛො. පිනිසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, කායප්පසද්ධි තදපි ප්පසද්ධිසමොඤ්ඤංඛො, යදපි චිත්තප්පසද්ධි, තදපි ප්පසද්ධිසමොඤ්ඤංඛො, ප්පසද්ධිසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, සචිතසෙසා සච්චාරො සමාධි තදපි සමාධි-සමොඤ්ඤංඛො, යදපි අචිතසෙසා අච්චාරො සමාධි තදපි සමාධි-සමොඤ්ඤංඛො, සමාධිසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති.

යදපි භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු උපෙධා තදපි උපෙධා-සමොඤ්ඤංඛො; යදපි ඛහිද්ධාධම්මෙසු උපෙධා තදපි උපෙධා-සමොඤ්ඤංඛො, උපෙධාසමොඤ්ඤංඛොති ඉතිහිදං උදෙසං ගව්ඡති. තදම්නාපෙතං පරියායෙන ද්වයං හොති. අයං ටො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම සත්තඛොජ්ඣංඛා වතුද්දසාති.

1- අජ්ඣන්තධම්මෙසු - 23.
2- චච්චිව්ච්චි - 81, 2.

මහණෙනි, ඇතුළත (සිය පස්කඳෙහි) යම් විවිකිච්ඡාවකුන් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. පිටත (අන්තර්ගත) යම් විවිකිච්ඡාවකුන් වේ නම් එ ද නිවරණයෙකි. මෙසේ මෙය විවිකිච්ඡාවරණය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ පස්නිවරණ දසයෙක් වේ නම් මේ (ඒ) නයයි.

මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සත්ඛොජන කුදුසෙක් වේ නම් (ඒ) නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඇතුළත දහමහි (-ආධ්‍යාත්මික-සංස්කාරයන්හි) යම් සිතියකුන් වේ නම් එ ද සතිසම්බොද්ධියෙකි. පිටත දහමහි (-බාහිර සංස්කාරයන්හි) යම් සිතියකුන් වේ නම් එ ද සතිසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය සතිසම්බොද්ධියෙකි යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, ඇතුළත දහමහි නුවණින් සොයයි, පරික්ෂා කෙරෙයි භාත්පයින් විමසීමට පැමිණෙයි යන යමක් වේ නම් එ ද ධම්ම-විවයසම්බොද්ධියෙකි. පිටත දහමහි නුවණින් සොයයි, පරික්ෂා කෙරෙයි භාත්පයින් විමසීමට පැමිණෙයි යන යමක් වේ නම් ඒ ද ධම්මවිවය සම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය ධම්මවිවයසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යෙයි. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් කායික වියාර්යයකුන් වේ නම් එ ද විරියසම්බොද්ධියෙකි. යම් චෛතසික වියාර්යයකුන් වේ නම් එ ද විරිය සම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය විරියසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් සච්ඡර්කසච්චාර ප්‍රීතියෙකුන් වේ නම් එ ද ප්‍රීති-සම්බොද්ධියෙකි. යම් අච්ඡර්කසච්චාර ප්‍රීතියෙකුන් වේ නම් එ ද පිතිසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය පිතිසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් කායපසාද්ධියෙකුන් වේ නම් එ ද පස්සද්ධිසම්බොද්ධියෙකි. යම් චිත්තපස්සද්ධියෙකුන් වේ නම් එ ද පස්සද්ධි-සම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය පස්සද්ධිසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, යම් සච්ඡර්කසච්චාර සමාධියෙකුන් වේ නම් එ ද සමාධිසම්බොද්ධියෙකි. යම් අච්ඡර්කසච්චාර සමාධියෙකුන් වේ නම් එ ද සමාධිසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය සමාධි සම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ.

මහණෙනි, ඇතුළත දහමහි යම් මැදහත් බවෙකුන් වේ නම් එ ද උපෙබාසම්බොද්ධියෙකි. පිටත දහමහි යම් මැදහත් බවෙකුන් වේ නම් එ ද උපෙබාසම්බොද්ධියෙකි. මෙසේ මෙය උපෙබාසම්බොද්ධියෙකි ය යි උදෙසීමට යේ. ඒ මේ නයිනුදු දෙකෙක් වේ මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සත්ඛොජන කුදුසෙක් වේ නම් මේ (ඒ) නය යි.

2. 6. 3

අග්භිසුක්තං

599. අථ ඛො සඛෙත්‍රලා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය සාවස්ථිං පිණ්ඩාය පච්ඡිසිසු -පෙ- (පරියාය සුක්තනෙත්ත-වණ්ණිකකමොඵඵ) ඵචංචාදිනො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා ඵචමසසු වචනියා: “යස්මිං ආවුසො, සමයෙ ලීනං වීතං හොති, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං අකාලො භාවනාය, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං කාලො භාවනාය: යස්මිං පතාවුසො සමයෙ උදධං වීතං හොති, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං අකාලො භාවනාය, කතමෙසං තස්මිං සමයෙ බොජ්ඣ්ඤානං කාලො භාවනායා”ති. ඵචං පුට්ඨා භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා න වෙච්ච සමාධිසංඝාතී, උත්තරිණි වීසානං ආපජ්ජිසන්ති. තං කියස්ස හෙතු: යථා තං භික්ඛවෙ අච්ඡිසස්මිං. නාහං තං භික්ඛවෙ, පස්සාථී සද්දෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සමුභමකෙ සස්සමණ්ඩාභමණියා පජාය සද්දෙවමත්‍රස්සාය යො ඉමෙසං පඤ්ඤානං වෙය්‍යාකරණෙන වීතං ආරාධෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර නරාගනෙන වා නරාගතසාවකෙන වා ඉතො වා පන සුත්වා.

යස්මිං භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං වීතං හොති අකාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. අකාලො සමාධිසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. අකාලො උපෙබ්බාසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. තං කියස්ස හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතං. තං එතෙහි ධමමෙහි දුස්සමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්භිං උජ්ජාලෙතුකාමො අස්ස, සො තස්ස අඋලානී වෙච්ච තිණානී පකඛිපෙය්‍ය, අඋලානී ච ගොමයානී පකඛිපෙය්‍ය, අඋලානී ච කට්ඨානී පකඛිපෙය්‍ය, උදකවානඤ්ඤා දදෙය්‍ය, පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය, හඤ්ඤා නු ඛො සො පුරිසො පරිත්තං අග්භිං උජ්ජාලෙතුනති? නො හෙතං හතෙතං. ඵචමෙච්ච ඛො භික්ඛවෙ, යස්මිං සමයෙ ලීනං වීතං හොති, අකාලො තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. අකාලො සමාධිසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. අකාලො උපෙබ්බාසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. තං කියස්ස හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතං. තං එතෙහි ධමමෙහි දුස්සමුට්ඨාපයං හොති.

යස්මිං ච ඛො භික්ඛවෙ, සමයෙ ලීනං වීතං හොති. කාලො තස්මිං සමයෙ ධමමෙච්චිඤසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. කාලො වීරිය-සමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. කාලො පීඨිසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. තං කියස්ස හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතං. තං එතෙහි ධමමෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො පරිත්තං අග්භිං උජ්ජාලෙතුකාමො අස්ස. සො තස්ස සුක්ඛානී වෙච්ච තිණානී පකඛි-පෙය්‍ය. සුක්ඛානී ගොමයානී පකඛිපෙය්‍ය. සුක්ඛානී කට්ඨානී පකඛි-පෙය්‍ය. මුඛවානං ච දදෙය්‍ය. න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය හඤ්ඤා නු ඛො සො පුරිසො පරිත්තං අග්භිං උජ්ජාලෙතුනති. ඵචං හතෙතං. ඵචමෙච්ච ඛො භික්ඛවෙ, යස්මිං සමයෙ ලීනං වීතං හොති, කාලො තස්මිං සමයෙ ධමමෙච්චිඤසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. කාලො වීරිය සමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. කාලො පීඨිසමොච්ඡානිකස්ස භාවනාය. තං කියස්ස හෙතු: ලීනං භික්ඛවෙ වීතං, තං එතෙහි ධමමෙහි සුසමුට්ඨාපයං හොති.

2. 6. 3

අග්ගි සූත්‍රය

599. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු පෙරවරු හැද පෙරව පාසිවුරු ගෙන සැවනට පිටු පිණිස පිවිසියහ... (පරියාය සූත්‍රයේ වර්ණනා කළ ක්‍රමය මැයි) මහණෙනි, මෙබඳු වාද ඇති අන්තොටු පිරිවැස්සේ මෙසේ කිය යුතු වන්නාහු: ඇවැත්නි, යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි කවර බෞද්ධ චරිතයන් වැඩීමට නො කල් ද? එසමයෙහි කවර බෞද්ධ චරිතයන් වැඩීමට කල් ද? ඇවැත්නි, යම් කලෙක සිත නොසන්සුන් වූයේ වේ නම් එසමයෙහි කවර බෞද්ධ චරිතයන් වැඩීමට නො කල් ද? එසමයෙහි කවර බෞද්ධ චරිතයන් වැඩීමට කල් ද දී. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවියනා ලද අන්තොටු පිරිවැස්සේ (පිළිතුරු) සපයා කියන්නට නො හැකි වන්නාහ. මතු දුකටත් පැමිණෙන්නාහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිච්ඡේද කරුණෙහි ලා යම් සේ නම් එමෙහි. මහණෙනි, ආරාගන කෙනකුන් විසින් හෝ තරාගත යච්චකු විසින් හෝ මෙයින් අසා හෝ භාර යමෙක් මේ පැන විසඳීමෙන් සිත සතුටු කරන්නේ නම් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලිත් සහිත ලෙවිහි මහණ බලිණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි එබන්දකු මම නොම දකිමි.

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධිසම්බෝධ චරිතය වැඩීමට නො කලී. සමාධිසම්බෝධ චරිතය වැඩීමට නො කලී. උපෙබාසම්බෝධ චරිතය වැඩීමට නො කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් නො නගාලිය හැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මද ගින්නක් දල්වනු කැමැත්තේ වන්නේ ද, හෙතෙමේ එහි අමු තණත් බහාලන්නේ නම් අමුගොමක් බහා ලන්නේ නම් අමු දරන් බහා ලන්නේ නම් සිහිල් සුලභන් දෙන්නේ නම් වැලින් ඉසින්තේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මද ගින්න දල්වන්නට සුදුසු දී යි. වහන්ස මෙය නොවේ ම ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධිසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට නො කලී. සමාධිසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට නො කලී. උපෙබාසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට නො කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් නො නගාලිය හැක්කේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ ද; එසමයෙහි ධම්ම-විච්චයසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට කලී. විරියසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට කලී. පිතිසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්, මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් මැනවින් නගාලිය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මද ගින්නක් දල්වනු කැමැත්තේ වන්නේ ද, හෙතෙමේ එහි විසලි තණත් බහා ලන්නේ නම් විසලි ගොමක් බහා ලන්නේ නම් විසලි දරන් බහා ලන්නේ නම් මුච්චුලභන් දෙන්නේ නම් වැලි නො ද ඉසින්තේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මද ගින්න දල්වන්නට සුදුසු දී යි. වහන්ස, එසේ ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලෙක සිත සැහවුණේ වේ නම් එසමයෙහි ධම්මවිච්චයසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට කලී. විරිය සම්බෝධ චරිතය වඩන්නට කලී. පිතිසම්බෝධ චරිතය වඩන්නට කලී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත සැහවුණේ ය. එය මේ දහමින් මැනවින් නගාලිය හැක්කේ වෙයි.

යසම් භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, අකාලො තසම් සමයෙ ධම්මච්චිදසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. අකාලො චිරිය-සමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. අකාලො පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. තං කිසස හෙතු? උද්ධතං භික්ඛවෙ චිත්තං, තං එතෙහි ධම්මෙහි දුටුපසමං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරියො මහන්තං අභිකඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත් සුඤ්ඤානී වෙච තිණානී පකඛිපෙය්‍ය. සුඤ්ඤානී ගොමයානී පකඛිපෙය්‍ය, සුඤ්ඤානී කට්ඨානී පකඛිපෙය්‍ය මුඛවාතඤ්ඤි දදෙය්‍ය, න ච පංසුකෙන ඔකිරෙය්‍ය. හමෙඛා නු ඛො සො පුරියො මහන්තං අභිකඛන්ධං නිබ්බාපෙතුහති? නො හෙතං හන්තං, එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යසම් සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, අකාලො තසම් සමයෙ ධම්මච්චිදසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. අකාලො චිරියසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය, අකාලො පිතිසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. තං කිසස හෙතු උද්ධතං භික්ඛවෙ චිත්තං. තං එතෙහි ධම්මෙහි දුටුපසමං හොති.

යසම් භික්ඛවෙ, සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති කාලො තසම් සමයෙ පසස්ඤ්ඤානාසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. කාලො සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. කාලො උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. තං කිසස හෙතු, උද්ධතං භික්ඛවෙ චිත්තං. තං එතෙහි ධම්මෙහි දුටුපසමං හොති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරියො මහන්තං අභිකඛන්ධං නිබ්බාපෙතුකාමො අස්ස, සො තත් අලලානී වෙච තිණානී පකඛිපෙය්‍ය, අලලානී වෙච ගොමයානී පකඛිපෙය්‍ය, අලලානී ච කට්ඨානී පකඛිපෙය්‍ය, උද්ධවාතඤ්ඤි දදෙය්‍ය, පංසුකෙන ච ඔකිරෙය්‍ය, හමෙඛා නු ඛො සො පුරියො මහන්තං අභිකඛන්ධං නිබ්බාපෙතුහති? එවමෙඛා හන්තං, එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යසම් සමයෙ උද්ධතං චිත්තං හොති, කාලො තසම් සමයෙ පසස්ඤ්ඤානාසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. කාලො සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය, කාලො උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤානාස භාවනාය. තං කිසස හෙතු, උද්ධතං භික්ඛවෙ චිත්තං. තං එතෙහි ධම්මෙහි දුටුපසමං හොති. යනී ඛවාහං භික්ඛවෙ සබ්බස්සිකං වද්දති.

2. 6. 4

මෙතනසුත්තං

600. එකං සමයං හගවා කොලියෙසු චිත්තං හලිඤ්ඤවසනං නාම කොලියානා නිගමො. අථ ඛො සමධනුලා භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පනත්චීවරමාදය හලිඤ්ඤවසනං පිණ්ඩාය පච්චිංසු. අථ ඛො තෙසං භික්ඛුනා එතදහොසි: “අනිඤ්ඤො ඛො තාව හලිඤ්ඤවසනො පිණ්ඩාය චරිතුං, යන්තන මයං යෙන ඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො නෙත්තුපසඛිකමෙය්‍යාමා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු යෙන ඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො නෙත්තුපසඛිකමිංසු. උපසඛිකමිත්වා තෙහි අඤ්ඤතිත්ථියෙහි පරිබ්බාජකෙහි යඤ්ඤං සමෙවාදිංසු, යමෙවාදනියං කථං සාරාණියං චිතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිබ්බිදිංසු, එකමන්තං නිබ්බන්තො ඛො තෙ භික්ඛු තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එතදමොට්ඨං:

1. සතිං ව ඛවාහං මජ්ඣං, ඡායා සති ඛවාහං-සී 1, 2

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත නොසන්සුන් වේ ද; එසමයෙහි ධර්මවිවිසමබෞද්ධධර්මය වඩනට නො කළී. විරියසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කළී. පිනිසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කළී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නො සන්සුන් ය. එය මේ දහමින් නොසන්සිඳුවිය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මහත් ගීනිකඳක් නිවනු කැමැත්තේ වන්නේ ද; හෙතෙමේ එහි වියලි තණත් බහා ලන්නේ නම් වියලි ගොමත් බහා ලන්නේ නම් වියලි දරන් බහා ලන්නේ නම් මුඛසුළඟත් දෙන්නේ නම් වැලි නො ද ඉසින්තේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මහත් ගීනිකඳ නිවන්තට සුදුසු ද යි. වහන්ස, මෙය නො වේ ම ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කලෙක සිත නොසන්සුන් වේ නම් එසමයෙහි ධර්මවිවිසමබෞද්ධධර්මය වඩනට නො කළී. විරියසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කළී. පිනිසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට නො කළී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නො සන්සුන් ය. එය මේ දහමින් නො සන්සිඳුවිය හැකි වෙයි.

මහණෙනි, යම් කලෙක සිත නොසන්සුන් වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කළී. සමාධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කළී. උපෙබාසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කළී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නොසන්සුන් ය. එය මේ දහමින් මැනවින් සන්සිඳු විය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, යම් සේ පුරුෂයෙක් මහත් ගීනිකඳක් නිවනු කැමැත්තේ වන්නේ ද; හෙතෙමේ එහි අමු තණත් බහා ලන්නේ නම් අමු ගොමත් බහා ලන්නේ නම් අමු දරන් බහා ලන්නේ නම් සිහිල් සුළඟත් දෙන්නේ නම් වැලිත් ඉසින්තේ නම් ඒ පුරිස් තෙමේ මහත් ගීනිකඳ නිවන්තට සුදුසු ද යි. වහන්ස, එසේ ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කලෙක සිත නො සන්සුන් වේ නම් එසමයෙහි පස්සද්ධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කළී. සමාධියම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කළී. උපෙබාසම්බෞද්ධධර්මය වඩනට කළී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිත නො සන්සුන් ය. එය මේ දහමින් මැනවින් සන්සිඳු විය හැක්කේ වෙයි. මහණෙනි, සිහිය වූ කලී සියලු යන්තී ම කැමති විය යුතු යයි මම කියමි යි.

2. 6. 4

මෙතන සූත්‍රය

600. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්තේ කෝලිය දහවුවෙහි හළිද්ද වසන නම් කෝලියයන්ගේ නියමගමි වැඩවසන සේක. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන හළිද්දවසන නියමගමට පිටු පිණිය පිවිසියහ. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූන්ට මේ සිත විය: හළිද්ද වසනයෙහි පිටු පිණිය හැසිරෙන්නට අවම කල් වැඩී ය. අපි අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹෙන්නමෝ නම් මැනවැ' යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම වෙත එළඹීයහ. එළඹ ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් යමහ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතා කොට නිමවා එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ භික්ෂූන්ට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ මෙය කීහ:

සමඤ්ඤා ආවුසො, ගොතමො සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙති: “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානිවරණෙ පහාය වෙතසො උපකතීලලසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං එරිත්වා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්චමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අසමාඤ්ඤන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන¹ එරිත්වා විහරථ. කරුණාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං එරිත්වා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්චමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං කරුණාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අසමාඤ්ඤන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන¹ එරිත්වා විහරථ. මුදිතාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං එරිත්වා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්චමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං මුදිතාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අසමාඤ්ඤන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන¹ එරිත්වා විහරථ. උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං එරිත්වා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්චමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අසමාඤ්ඤන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන¹ එරිත්වා විහරථ.”ති.

මයං මි ඛො ආවුසො, සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙමි: “එථ තුමෙහ ආවුසො, පඤ්ඤානිවරණෙ පහාය වෙතසො උපකතීලලසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං එරිත්වා විහරථ -පෙ- කරුණාසහගතෙන වෙතසා -පෙ- මුදිතාසහගතෙන වෙතසා -පෙ- උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා එකං දීසං එරිත්වා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතියං, තථා චතුස්සී, ඉති උඤ්චමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙබ්බාසහගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අසමාඤ්ඤන අවෙරෙන අධ්‍යාපණෙන එරිත්වා විහරථ.”ති. ඉධ නො ආවුසො, කො විසෙසො කො අධිප්පායො කිං නානාකරණං සමඤ්ඤාය වා ගොතමස්ස අමහාකං වා යදීදං ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනං අනුසාසනියා වා අනුසාසනිනීති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු තෙසං අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං භාසිං තෙව අභිනාදීංසු, නාප්පට්ඨෙතාසිංසු, අනභිනාදීනා අප්පට්ඨෙතාසිත්වා උච්චායාසනා පකකමීංසු, හගවතො සන්තීකෙ එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං ආජානිත්ථියාමාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හලිද්දවසනෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපට්ඨකානිතා යෙන හගවා තෙත්ථුපං සඬ්ඨමීංසු. උපසඬ්ඨමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදීංසු. එකමන්තං නිසීදන්තා ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචු: ඉධ මයං හතෙත්ත, පුබ්බත්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය හලිද්දවසනා පිණ්ඩාය පට්ඨිමිහ. ජෙසං නො හත්තන, අමිතාකං එතදභොසි: “අනිප්පභො ඛො තාව හලිද්දවසනෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා, යත්තන මයං යෙන අඤ්ඤානිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙත්ථුපසඬ්ඨමෙය්‍යාමා”ති.

1. අධ්‍යාපණෙන ම 1, 2 යා.

ඇවැත්නි, මහණ ගොයුළු සච්චනට මෙසේ දහම් දෙසයි: “මහණෙනි, එවු, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන නිවරණ පහ කොට මෙන් සහගිය සිතින් එක්දිගක් පතුරුවා වෙසෙව්. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව්) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියල්ලෙන් යුත් ලොව විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත මෙන් සහගිය සිතින් පතුරුවා වෙසෙව්, කුච්ඡුසහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව්. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව්) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියල්ලෙන් යුත් ලොව විපුල වූ මහත් බවට පැමිණි නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත කුච්ඡුසහගිය සිතින් පතුරුවා වෙසෙව්. මුදිතා සහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව්. එසේ දෙවන දිග ද, එසේ තෙවන දිග ද, එසේ සිවුවන දිග ද, (පතුරුවා වෙසෙව්) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියල්ලෙන් යුත් ලොව විපුල වූ මහත් බවට ගිය නොපමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත මුදිතා සහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව්. මැදහත් බව සහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව්. එසේ දෙවන දිග ද, එසේ තෙවන දිග ද, එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව්) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත් බවට ගිය නොපමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත උපෙක්ඛා සහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව් යි.

ඇවැත්නි, අපි දු සච්චනට මෙසේ දහම් දෙසමු: “ඇවැත්නි එව තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන නිවරණ පහ කොට මෙන් සහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව්...කරුණා සහගත සිතින් ... මුදිතා සහගත සිතින් ... උපෙක්ඛා සහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙවු. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව්) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාත්මනයෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත් බවට ගිය නො පමණ වූ වෙර නැති, දෙමනස් රහිත උපෙක්ඛා සහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව්” යි. ඇවැත්නි. මෙහි මහණ ගොයුළුහුගේ හා අපගේ යම් මේ ධර්මදේශනාව හා සමග ධර්මදේශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් ඇද්ද, අප දේශනාගේ මේ පැනවීමෙහිලා විශේෂ කීම, අධික ප්‍රයෝග කීම, නානාකිකිමැ” යි.

එකල්හි ඒ හික්ෂුහු ඒ අත්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ භාෂිතය නො ම පිළිගත්හ. නොම පිළිකෙව් කළහ. නොපිළිගෙන නොපිළිකෙව් කොට “මේ භාෂිතයේ අරුත භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහි දී දන ගත්තෙමු” යි හුනාස්තෙන් නැගී පිටත්ව ගියහ. ඉක්බිති ඒ හික්ෂුහු හලිද්දවසනයෙහි පිටු පිණිස හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සාල කළහ. වහන්ස, මෙහි අපි පෙරවරු හැදපෙරව පාසිවුරු ගෙන හලිද්දවසනයට පිටු පිණිස පිවිසියෙමු. වහන්ස, ඒ අපට මෙබඳු සිතෙක් විය: “හලිද්දවසනයෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නට තව ම කල් වැඩිය, අපි අත්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ අරම කරා එළඹෙන්න. මෝ තම ඉතා යෙහෙකැයි. වහන්ස, එකල්හි අපි අත්තොටු පිරිවැජ්ජන්ගේ

අථ ඛො මයං භතොත, යෙනඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං ආරාමො තෙත්ථපසඨාමිමිහ. උපසඨාමිත්ථා තෙති අඤ්ඤතිත්ථියෙහි පරිබ්බාජකෙහි සද්ධිං සමමොදිමහ. සමමොදනීයං කථං සාරාණීයං චිතියාරොජ්ඣා එකමන්තං නිසිදිමහ. එකමන්තං නිසින්නො ඛො අමෙහ භතොත, තෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එතදවොදුම:

සමමෙණ ආවසො, ගොතමො සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙති: “එථ තුමෙහ භික්ඛවෙ, පඤ්ඤනීවරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසභගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරිත්ථා විහරථ -පෙ- කරුණාසභගතෙන වෙතසා -පෙ- මුදිතාසභගතෙන වෙතසා -පෙ- උපෙබ්බාසභගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරිත්ථා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතීයං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උඤ්ඤමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙබ්බාසභගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අපමාණෙන අවෙරෙන අබ්බාපච්ඡෙන ඵරිත්ථා විහරථා”ති.

මයමෙ ඛො ආවුසො, සාවකානං එවං ධම්මං දෙසෙම: “එථ තුමෙහ ආවුසො, පඤ්ඤ නීවරණෙ පහාය වෙතසො උපකතිලෙසෙ පඤ්ඤය දුබ්බලීකරණෙ මෙත්තාසභගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරිත්ථා විහරථ -පෙ- කරුණාසභගතෙන වෙතසා -පෙ- මුදිතාසභගතෙන වෙතසා -පෙ- උපෙබ්බාසභගතෙන වෙතසා එකං දීසං ඵරිත්ථා විහරථ. තථා දුතියං, තථා තතීයං, තථා චතුත්ථිං, ඉති උඤ්ඤමධො තිරියං සබ්බධි සබ්බත්තතාය සබ්බාවන්තං ලොකං උපෙබ්බාසභගතෙන වෙතසා විපුලෙන මහග්ගතෙන අපමාණෙන අවෙරෙන අබ්බාපච්ඡෙන ඵරිත්ථා විහරථා”ති. ඉධ නො ආවුසො, කො වීසෙසො කො අධිප්පායො කිං නානාකරණං, සමණස්ස වා ගොතමස්ස අමොකං වා යදිදං ධම්මදෙසනාය වා ධම්මදෙසනං අනුසාසනීයා වා අනුසාසනීනී.

අථ ඛො මයං භතොත, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං භාසිතං නෙව අභිනන්දිමිහ. නාහවිකෙසාසිමිහ. අනභිනන්දිත්ථා අපච්චෙකකාසිත්ථා උට්ඨායාසනා පකකම්මිහ, “භගවතො සන්තීකෙ එත්තස්ස භාසිතස්ස අපං ආජානිත්ථසාමා”ති. එවංවාදිනො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවමසු චචනීයා: “කථං භාවිතා පනාවුසො මෙත්තා වෙත්තොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිම්මෙලා කිම්පරියොසානා? කථං භාවිතා පනාවුසො, කරුණාවෙත්තොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිම්මෙලා කිංපරියොසානා? කථං භාවිතා පනාවුසො, මුදිතා වෙත්තොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිම්මෙලා කිංපරියොසානා? කථං භාවිතා පනාවුසො උපෙබ්බාවෙත්තොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිම්මෙලා කිංපරියොසානා”ති. එවං පුට්ඨා භික්ඛවෙ අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා න වෙව සමාධිංගානං, උත්තරිණී වීසානං ආපච්චෙකනී. තං කිත්තං හෙතු: යථා තං භික්ඛවෙ අවිසයස්මි. නාහං තං භික්ඛවෙ, පහසාමි සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමිකෙ සස්සමණං භුභුභුභුභු පජාය සදෙවමනුස්සාය යො ඉමෙසං පඤ්ඤානං වෙද්ධාකරණෙන විත්තං ආරාධෙය්‍ය අඤ්ඤත්ථ තථාගතෙන වා තථාගතසාවකෙන වා ඉතො වා පන සුත්ථා.

අරම කරා එළඹුණෙමු. එළඹී ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් සමග සතුටු වූමු. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කතා කොට නිමවා එකත් පසෙක හිඳගත්තෙමු. වහන්ස, එකත්පසෙක හුන් අපට ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ මෙය කීහ :

ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම් සවිච්චට මෙසේ දහම් දෙසයි: “මහණෙනි එව, තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පඤ්ඤාවිරණ පහ කොට මෙන්සහගිය සිතින් ...එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව... කුළුණු සහගිය සිතින් ... මුදිතා සහගත සිතින් ... උපෙකෂා සහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව, එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව). මෙසේ උඩ යට සරස සඵාතමනායෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත් බවට ගිය නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත උපෙකෂාසහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව”යි.

ඇවැත්නි, අපිදු සවිච්චට මෙසේ දහම් දෙසමු. “ඇවැත්නි, එව තෙපි සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පඤ්ඤාවිරණ පහ කොට මෙන් සහගිය සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව,...කුළුණු සහගිය සිතින් ... මුදිතා සහගත සිතින් ... උපෙකෂාසහගත සිතින් එක් දිගක් පතුරුවා වෙසෙව. එසේ දෙවන දිග ද එසේ තෙවන දිග ද එසේ සිවුවන දිග ද (පතුරුවා වෙසෙව) මෙසේ උඩ යට සරස සියලු තන්හි සඵාතමනායෙන් සියලු ලොව පැතුරුණු මහත් බවට ගිය නො පමණ වූ වෙර නැති දෙමනස් රහිත උපෙකෂාසහගත සිතින් පතුරුවා වෙසෙව” යි. ඇවැත්නි, මෙහි මහණ ගොයුම්හුගේ හා අපගේ යම් මේ ධර්මදේශනාව සමග ධර්මදේශනාවක් හෝ අනුශාසනාව හා සමග අනුශාසනාවක් හෝ ඇද්ද, අප දෙදෙනාගේ මේ පැනවීමෙහි ලා විශේෂ කීම, අධික ප්‍රයෝග කීම, නානාකිම්බු යි.

වහන්ස, ඉක්බිති අපි ඒ අන්තොටුපිරිවැජ්ජන්ගේ වදන් නොම පිළිගනුමහ. නො ම පිළිකෙටි කළමහ. නො පිළිගෙන නො පිළිකෙටි කොට මේ වදනෙහි අරුත භාගාවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි දී දනගන්නෙමු යි හුනස්නෙන් නැඟී පිටත්ව ගියෙමු යි. මහණෙනි, මෙබඳු චාද ඇති අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ මෙසේ කියයුතු වන්නාහ: ඇවැත්නි, කෙසේ වඩනලද ජෛත්‍රීවික්ඛවිමුක්තිය (අරපණාසමාධිය) කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද? ඇවැත්නි, කෙසේ වඩන ලද කරුණාවික්ඛවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද? ඇවැත්නි, කෙසේ වඩනලද මුදිතා වික්ඛවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද? ඇවැත්නි, කෙසේ වඩනලද උපෙකා-වික්ඛවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද යි. මහණෙනි, මෙසේ පුළුවස්නා ලද අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ සපයා කියන්නට නො ද හැකි වන්නාහ. මතු දුකටත් පැමිණෙන්නාහ. හේ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, අවිෂය කරුණෙහිලා යම්සේ නම් එමෙනි. මහණෙනි, තථාගත කෙනකුන් විසින් හෝ තථාගත සවිච්චකු විසින් හෝ මෙයින් අයා හෝ හැර යමක් මේ පැන විසඳීමෙන් සිත් ගන්නන් නම් දෙවියන් සහිත මරුන් බඹුන් සහිත ලෙවිහි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවෙහි එබන්දකු මම නො ම දකිමි.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, මෙඤ්ඤාචෙතොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිංපරියොසානා : ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු මෙඤ්ඤා-සහගතං සතිසලොඤ්ඤාධානං භාවෙති -පෙ- මෙඤ්ඤා සහගතං උපෙඛා සලොඤ්ඤාධානං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසඤ්ඤාපරිණාමිං. යො සවෙ ආකඛිති අප්පට්ඨකුලෙ පට්ඨකුලා¹ සඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති පට්ඨකුලෙ අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති අප්පට්ඨකුලෙ ව පට්ඨකුලෙ ව පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති පට්ඨකුලෙ ව අප්පට්ඨකුලෙ ව අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති පට්ඨකුලෙ ව අප්පට්ඨකුලෙ ව පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති අප්පට්ඨකුලෙ පට්ඨකුලෙ තද්දහං අභිනිවජ්ජන්තො උපෙඛෙතො විහරෙය්‍යං සතො සම්පජානොති උපෙඛෙතො තස්ස විහරති සතො සම්පජානො. සුභං වා ඛො පන විමොඛං උපසමපජ්ජ විහරති, සුභපරමාහං භික්ඛවෙ, මෙඤ්ඤා චෙතොවිමුක්ඛං වදමි ඉධ පඤ්ඤාස්ස භික්ඛුතො උඤ්ඤාරිං විමුක්ඛං අප්පට්ඨිජ්ඤිතො.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, කරුණාවෙතොවිමුක්ඛි කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිං පරියොසානා : ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කරුණා-සහගතං සතිසලොඤ්ඤාධානං භාවෙති -පෙ- කරුණාසහගතං උපෙඛා සලොඤ්ඤාධානං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසඤ්ඤාපරිණාමිං. යො සවෙ ආකඛිති අප්පට්ඨකුලෙ පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති. පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති, සවෙ ආකඛිති පට්ඨකුලෙ අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති. අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති අප්පට්ඨකුලෙ ව පට්ඨකුලෙ ව පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති, පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති පට්ඨකුලෙ ව අප්පට්ඨකුලෙ ව අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති, අප්පට්ඨකුලසඤ්ඤී තස්ස විහරති. සවෙ ආකඛිති අප්පට්ඨකුලෙ ව පට්ඨකුලෙ ව තද්දහං අභිනිවජ්ජන්තො උපෙඛෙතො විහරෙය්‍යං සතො සම්පජානොති, උපෙඛෙතො තස්ස විහරති සතො සම්පජානො. සම්පජානො වා රුපසඤ්ඤානං සමතිකතො පට්ඨසඤ්ඤානං අස්සගමා නානාත්ඤ්ඤානං අමනසිකාරා අනන්තො ආකාමොති ආකාමානඤ්ඤායනං උපසමපජ්ජ විහරති. ආකාමානඤ්ඤායනපරමාහං භික්ඛවෙ, කරුණාවෙතොවිමුක්ඛං වදමි; ඉධ පඤ්ඤාස්ස භික්ඛුතො උඤ්ඤාරිං විමුක්ඛං අප්පට්ඨිජ්ඤිතො.

1. අප්පට්ඨකුලෙ පට්ඨකුල - මජ්ඣිම, ඡායා.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද මෙත්‍රීචිත්තවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්ති කුමක් උතුම් කොට ඇත්ති කිනම් අනුසස් ඇත්ති කුමක් කෙළවර කොට ඇත්ති වේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසස්ස විරාගනිසස්ස නිරොධනිසස්ස වොසසඟපරිණාමි කොට මෙත්තාසහගත සතිසංඛොජ්ඣක්ඛය වඩයි... මෙත්තාසහගත උපෙතාසංඛොජ්ඣක්ඛය වඩයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහිත් අනිටු අරමුණෙහිත් ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහිත් අනිටු අරමුණෙහිත් අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණත් අනිටු අරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපෙත්තා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා උපෙත්තා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව වෙසේ. ඉහවිවෝත්සයට හෝ පැමිණ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය (අර්හත්වය) අවබෝධ නොකරන මහණහට මෙත්‍රීචිත්තවිමුක්තිය ශ්‍රවය කෙළවර කොට ඇත්තියයි මම කියමි.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කරුණාවෙනාවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්ති කුමක් උතුම් කොට ඇත්ති කිනම් අනුසස් ඇත්ති කුමක් කෙළවර කොට ඇත්ති වේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසස්ස විරාගනිසස්ස නිරොධනිසස්ස වොසසඟපරිණාමි කොට කරුණා සහගතසතිසංඛොජ්ඣක්ඛය වඩයි... කරුණා සහගත උපෙතාසංඛොජ්ඣක්ඛය වඩයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණෙහිත් අනිටු අරමුණෙහිත් අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහිත් ඉටු අරමුණෙහිත් ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටු හැඟීම් ඇතිව වෙසෙයි. ඉදින් ඉටු අරමුණත් අනිටු අරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපෙත්තා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි කැමති වේ නම් එහිලා උපෙත්තා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව වෙසේ. සර්වප්‍රකාරයෙන් රූපසංඥාවන් ඉක්මවීමෙන් ප්‍රතිසංසංඥාවන්ගේ අස්තඛමයෙන් නානාඛසංඥාවන්ගේ නොමෙතෙහි කිරීමෙන් ආකාශය අනන්තයයි ආකාශානඝ්‍රායනනයට පැමිණ හෝ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය අවබෝධ නොකරන මහණහට කරුණාවිත්තවිමුක්තිය ආකාශානඝ්‍රායනනය පරම කොට ඇත්තිය යයි මම කියමි.

කථං භාවිතා ව භීසබ්බෙ, මුදිතා වෙතොවිමුත්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිංපරියොසානා: ඉධ භීසබ්බෙ, භීසබ්බ මුදිතාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- මුදිතාසහගතං උපෙබ්බාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ග පරිණාමී. සො සචෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡකතුලෙ පච්ඡකතුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යහති, පච්ඡකතුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති -පෙ- සචෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡකතුලඤ්ඤි පච්ඡකතුලඤ්ඤි තදුහයං අභිනිවිජ්ජෙය්‍යා උපෙබ්බකො විහරෙය්‍යා සනො සමපජානොති, උපෙබ්බකො තස්ස විහරති සනො සමපජානො. සබ්බසො වා පන ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතිකකමම අනන්තං විඤ්ඤාණන්ඤී විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසමපජස්ස විහරති. විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනපරමාහං භීසබ්බෙ, මුදිතාවෙතොවිමුත්තං වදුමී, ඉධ පඤ්ඤස්ස භීසබ්බො උත්තරිං විමුත්තං අපච්චිජ්ජාමිතො.

කථං භාවිතා ව භීසබ්බෙ, උපෙබ්බාවෙතොවිමුත්ති කිංගතිකා හොති කිංපරමා කිංඵලා කිංපරියොසානා: ඉධ භීසබ්බෙ, භීසබ්බ උපෙබ්බාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- උපෙබ්බාසහගතං උපෙබ්බාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ග පරිණාමී. සො සචෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡකතුලෙ පච්ඡකතුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යහති, පච්ඡකතුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති පච්ඡකතුලෙ අපච්ඡකතුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යහති, අපච්ඡකතුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති අපච්ඡකතුලෙ ව පච්ඡකතුලෙ ව පච්ඡකතුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යහති, පච්ඡකතුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති පච්ඡකතුලෙ ව අපච්ඡකතුලෙ ව අපච්ඡකතුලසඤ්ඤි විහරෙය්‍යහති, අපච්ඡකතුලසඤ්ඤි තස්ස විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති, අපච්ඡකතුලඤ්ඤි පච්ඡකතුලඤ්ඤි තදුහයං අභිනිවිජ්ජෙය්‍යා උපෙබ්බකො විහරෙය්‍යා සනො සමපජානොති, උපෙබ්බකො තස්ස විහරති සනො සමපජානො. සබ්බසො වා පන විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතිකකමම නස්සි කිඤ්ඤිති ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනං උපසමපජස්ස විහරති. ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනපරමාහං භීසබ්බෙ, උපෙබ්බාවෙතොවිමුත්තං වදුමී, ඉධ පඤ්ඤස්ස භීසබ්බො උත්තරිං විමුත්තං අපච්චිජ්ජාමිතොති.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද මුදිතාවිතවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනිසස්ස වීරාගනිසස්ස නිරොධනිසස්ස වොසසග්ගපරිණාමී කොට මුදිතාසහගත සතිසමොඡ්ඡිකියා වඩයි... මුදිතාසහගත උපෙධාසමොඡ්ඡිකියා වඩයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටු අරමුණෙහි ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහි ලා අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසේ... ඉදින් ඉටු අරමුණත් අනිටු අරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපෙක්ඝා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහි ලා උපෙක්ඝා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව වෙසේ. සර්වප්‍රකාරයෙන් ආකාසානඤ්ඤායතනය ඉක්මවා විඤ්ඤාණය අනන්තයයි විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනයට පැමිණ හෝ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය අවබෝධ නොකරන මහණහට මුදිතාවේතෝවිමුක්තිය විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනය පරම කොට ඇත්තී ය යි මම කියමි.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද උපෙක්ඝාවිතවිමුක්තිය කිනම් ගති ඇත්තී කුමක් උතුම් කොට ඇත්තී කිනම් අනුසස් ඇත්තී කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තී වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකනිසස්ස වීරාගනිසස්ස නිරොධනිසස්ස වොසසග්ග-පරිණාමී කොට උපෙධාසහගත සතිසමොඡ්ඡිකියා වඩයි... උපෙධා සහගත උපෙධාසමොඡ්ඡිකියා වඩයි. ඉදින් හෙතෙමේ ඉටු අරමුණෙහි අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටු හැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් අනිටු අරමුණෙහි ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් ඉටුඅරමුණෙහිත් අනිටුඅරමුණෙහිත් අනිටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා අනිටුහැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් අනිටුඅරමුණෙහිත් ඉටුඅරමුණෙහිත් ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා ඉටුහැඟුම් ඇතිව වෙසේ. ඉදින් ඉටුඅරමුණත් අනිටුඅරමුණත් යන දෙක දුරු කොට උපෙක්ඝා ඇතිව සිහි ඇතිව මනා දනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමිසි කැමති වේ නම් එහිලා උපෙක්ඝා ඇතිව සිහි ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව වෙසේ. සර්වප්‍රකාරයෙන් විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනය ඉක්මවා කිසිවක් නැතැයි ආකිඤ්ඤායතනයට පැමිණ හෝ වෙසේ. මහණෙනි, ලොකිකප්‍රඥා ඇති මතු විමුක්තිය අවබෝධ නොකරන මහණහට උපෙක්ඝා විතවිමුක්තිය ආකිඤ්ඤායතනය පරම කොට ඇත්තී ය යි මම කියමි.

2. 6. 5

සධගාරවසුත්තං

601. අථ ඛො සධගාරවො බ්‍රාහ්මණො යෙන හගවා තෙනුපසඛන්ථි. උපසඛන්ථිනා හගවතා සද්ධිං සමමොද්දි. සමමොද්දනියං කථං සාරාණියං චික්ඛාරෙණො එකමන්තං නිසීද්දි. එකමන්තං නිසිංකො ඛො සධගාරවො බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං එතදවොච: කො ණු ඛො හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො යෙනෙකද දීසරන්තං සජ්ඣායකතා පි මන්තා නාපට්ඨන්ති, පගෙව අසජ්ඣායකතා? කො පන හො ගොතම, හෙතු කො පච්චයො යෙනෙකද දීසරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මන්තා පට්ඨන්ති. පගෙව සජ්ඣායකතාති.

යසම් ඛො බ්‍රාහ්මණ, සමයෙ කාමරාගපරිඤ්චිතෙන වෙතසා විහරති කාමරාගපරෙතෙන. උප්පන්නාස ව කාමරාගාස නිසසරණං යථාභූතං නාපථජානාති¹. අත්තස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති² න ප්‍රසන්නි. පරස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. උභයස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. දීසරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නාපට්ඨන්ති. පගෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යරාපි බ්‍රාහ්මණ, උද්පන්නො සංසචෙය්‍ය ලාබ්‍ය වා හලීද්දියා වා නීලාය³ වා මඤ්ඤරීඨියා වා, තස්මි වක්ඛුමා පුරියො සකං මුඛනිමිතං පච්චවෙසමාමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය න ප්‍රසෙය්‍ය. එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ කාමරාගපරිඤ්චිතෙන වෙතසා විහරති කාමරාගපරෙතෙන උප්පන්නාස ව කාමරාගාස නිසසරණං යථාභූතං නාපථජානාති. අත්තස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. පරස්මි -පෙ- උභයස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. දීසරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නාපට්ඨන්ති පගෙව අසජ්ඣායකතා.

පුන ව පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ බ්‍යාපාදපරිඤ්චිතෙන වෙතසා විහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උප්පන්නාස ව බ්‍යාපාදාස නිසසරණං යථාභූතං න ජානාති. අත්තස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. පරස්මි -පෙ- උභයස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. දීසරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නාපට්ඨන්ති. පගෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යරාපි බ්‍රාහ්මණ, උද්පන්නො අඤ්ඤා සන්තකතො උසස්මිතො⁴ උසස්මකථාතො⁵, තස්මි වක්ඛුමා පුරියො සකං මුඛනිමිතං පච්චවෙසමාමානො යථාභූතං න ජානෙය්‍ය න ප්‍රසෙය්‍ය. එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ බ්‍යාපාදපරිඤ්චිතෙන වෙතසා විහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උප්පන්නාස ව බ්‍යාපාදාස නිසසරණං යථාභූතං නාපථජානාති. අත්තස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. පරස්මි -පෙ- උභයස්මි තසම් සමයෙ යථාභූතං න ජානාති න ප්‍රසන්නි. දීසරන්තං සජ්ඣායකතාපි මන්තා නාපට්ඨන්ති. පගෙව අසජ්ඣායකතා.

1. නාපට්ඨජානාති - පි 1, 2.
 2. නාපථජානාති - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 3. හලීද්දියා වා මඤ්ඤරීඨියා වා - පි 1, 2. නීලියා ස්‍යා
 4. පක්ඛුමො - මජ්ඣ, උක්ඛුමො - ස්‍යා,
 5. උසස්මකථා - මජ්ඣ, උසස්මකථා - ස්‍යා.

2. 6. 5

සංඛාරව සූත්‍රය

601. එකල්හි සංඛාරව බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කරා කොට නිමවා එකන්පස්ව හුන්තෝය. එකන්පස්ව හුන් සංඛාරව බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේය. කැල කෙළේය. හවන් ගෞතමයෙනි, යම් හෙයකින් ඇතැම් දිනෙක දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදළ මන්ත්‍ර පටා හදළ මන්ත්‍ර පටා නොවැටහේ ද, එයට හේතු කිම? ප්‍රත්‍යය කිම? හවන් ගෞතමයෙනි, යම් හෙයකින් ඇතැම් දිනෙක දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදළ මන්ත්‍ර පටා නො හදළ මන්ත්‍ර පටා වැටහේ ද, එයට හේතු කිම? ප්‍රත්‍යය කිමැ යි.

බමුණ, යම් කලෙක කාමරාගයෙන් මඬනා ලද කාමරාගය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද, උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එසමයෙහි පරාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී නො දකී. එසමයෙහි උභයාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදළ මන්ත්‍ර පටා නො වැටහේ. නො හදළ මන්ත්‍ර කැල මැ නො වැටහෙයි. බමුණ, යම්සේ දියබඳුනෙක් ලතුයෙන් හෝ කහ පැහැයෙන් හෝ නිල්පැහැයෙන් හෝ මදවිය පැහැයෙන් හෝ මුසු වූයේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම් කලෙක කාමරාගයෙන් මඬනාලද කාමරාගය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාඤ්ඤියත්... එසමයෙහි උභයාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදළ මන්ත්‍ර පටා නො වැටහේ. නො හදළ මන්ත්‍ර කැල මැ නො වැටහෙයි.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි. යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් මඬනා ලද ව්‍යාපාදය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද, උපන් ව්‍යාපාද දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාඤ්ඤියත්... එසමයෙහි උභයාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නො හදළ මන්ත්‍ර පටා හදළ මන්ත්‍ර පටා නො වැටහේ. බමුණ, යම්සේ දියබඳුනෙක් ගින්නෙන් තැවුණේ කැකැරුණේ හටගත් උණුසුම් ඇත්තේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් මඬනා ලද ව්‍යාපාදය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද උපන් ව්‍යාපාද දුරු කිරීමත් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාඤ්ඤියත්... එසමයෙහි උභයාඤ්ඤියත් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදළ මන්ත්‍ර පටා හදළ මන්ත්‍ර පටා නො වැටහේ.

සුනව්‍යවං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ ඊනම්භුං පරිඤ්චිතෙන චෙතසා විහරති ඊනම්භුං පරෙතෙන, උපනාහස්ස ච ඊනම්භුංසස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නාපචානාති. අත්තස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති න පසස්සති. පරස්මිති -පෙ- උහයස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති. පථෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උද්පජ්ඣො සෙවාලපණකපරියොනාදො, තස්මි වකඛුමා පුරිසො සකං මුඛනිමිත්තං පට්ටවෙකඛමානො යථාභූතං න චානෙය්‍ය, න පසෙස්සය්‍ය, එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ ඊනම්භුං පරිඤ්චිතෙන චෙතසා විහරති ඊනම්භුං පරෙතෙන, උපනාහස්ස ච ඊනම්භුංසස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නාපචානාති, අත්තස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති, පරස්මිති -පෙ- උහයස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති න පසස්සති, දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති, පථෙව අසජ්ඣායකතා.

සුන ව පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ උඤ්චිචකුක්ඛව්වපරිඤ්චිතෙන චෙතසා විහරති උඤ්චිචකුක්ඛව්වපරෙතෙන, උපනාහස්ස ච උඤ්චිචකුක්ඛව්වසස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නාපචානාති. අත්තස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති, පරස්මිති -පෙ- උහයස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති, පථෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ උද්පජ්ඣො වාතෙරිතො චලිතො හනෙතා උමීචානො, තස්මි වකඛුමා පුරිසො සකං මුඛනිමිත්තං පට්ටවෙකඛමානො යථාභූතං න චානෙය්‍ය, න පසෙස්සය්‍ය, එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ උඤ්චිචකුක්ඛව්වපරිඤ්චිතෙන චෙතසා විහරති උඤ්චිචකුක්ඛව්වපරෙතෙන, උපනාහස්ස ච උඤ්චිචකුක්ඛව්වසස්ස නිස්සරණං යථාභූතං නාපචානාති. අත්තස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. පරස්මිති -පෙ- උහයස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති, දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති, පථෙව අසජ්ඣායකතා.

සුන ව පරං බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ විචිකිච්ඡාපරිඤ්චිතෙන චෙතසා විහරති විචිකිච්ඡාපරෙතෙන, උපනාහස්ස ච විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං නාපචානාති අත්තස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. පරස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. උහයස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති, පථෙව අසජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උද්පජ්ඣො ආචිත්තො උළිතො කඋලිභුතො අඤ්චකාරෙ නිකඛිතො. තස්මි වකඛුමා පුරිසො සකං මුඛනිමිත්තං පට්ටවෙකඛමානො යථාභූතං න චානෙය්‍ය, න පසෙස්සය්‍ය, එවමෙව ඛො බ්‍රාහ්මණ, යසම් සමයෙ විචිකිච්ඡාපරිඤ්චිතෙන චෙතසා විහරති විචිකිච්ඡාපරෙතෙන, උපනාහස්ස ච විචිකිච්ඡාය නිස්සරණං යථාභූතං නාපචානාති. අත්තස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. පරස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. උහයස්මිති තසම් සමයෙ යථාභූතං න චානාති, න පසස්සති. දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති, පථෙව අසජ්ඣායකතා. අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ, හෙතු අයං පට්ටයො යෙනෙකද, දීඝරත්තං සජ්ඣායකතාපි මනානා නාපට්ඨහන්ති, පථෙව අසජ්ඣායකතා.

බමුණ නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ඊනාමියෙන් මධ්‍යා ලද ඊනාමිය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් ඊනාමියාගේ නිසාරණයන් තතුයේ නො දනී ද එසමයෙහි ආත්මාත්මයන් තතුයේ නො දනී. නො දකී. පරාත්මයන්... එසමයෙහි උභයාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නො හදල මන්ත්‍ර කියනු කිම? බමුණ, යම්කලෙක දියබඳුනෙක් පණක සෙවෙලින් භාත්පසින් වැසුණේ වේ ද; ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක ඊනාමියෙන් මධ්‍යා ලද ඊනාමිය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් ඊනාමියාගේ නිසාරණයන් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාත්මයන්... එසමයෙහි උභයාත්මයන් තතුයේ නො දනී නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහෙයි. නො හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කිම?

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක උදාවනුයේ මධ්‍යා ලද උදාවනුයේ අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් උදාවනුයේ නිසාරණයන් තතුයේ නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාත්මයන්... එසමයෙහි උභයාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර තබා හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. බමුණ යම්කලෙක දියබඳුනෙක් සුළඟින් කසෙය වූයේ සැලුණේ බැමුණේ හටගත් රළ ඇත්තේ වේ ද; ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ තතුයේ නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක උදාවනුයේ මධ්‍යා ලද උදාවනුයේ අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද උපන් උදාවනුයේ නිසාරණයන් ඇතිසැටියෙන් නො දනී ද; එසමයෙහි ආත්මාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. පරාත්මයන්... එසමයෙහි උභයාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර තබා හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ.

බමුණ නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක විවිකිව්‍යාවෙන් මධ්‍යා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද උපන් විවිකිව්‍යාවගේ දුරු කිරීමත් ඇතිසැටියෙන් නො දනී ද; එකල්හි ආත්මාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එකල්හි පරාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එකල්හි උභයාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නොහදල මන්ත්‍ර කියනුම කිම? බමුණ, යම්කලෙක දියබඳුනෙක් කැලඹුණේ නොසන්සුන්තේ මඩවූයේ අඳුරෙහි තබන ලද්දේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ ඇතිසැටියෙන් නො දන්නේ ය, නො දක්නේ ය. බමුණ එසෙයින් ම විවිකිව්‍යාවෙන් මධ්‍යා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් විවිකිව්‍යාවගේ නිසාරණයන් ඇතිසැටියෙන් නො දනී ද, එසමයෙහි ආත්මාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එසමයෙහි පරාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. එසමයෙහි උභයාත්මයන් තතුයේ නො දනී, නො දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ. නො හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කිම? බමුණ යම්කලෙකින් ඇතැම් දිනෙක දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර තබා හදල මන්ත්‍ර පවා නො වැටහේ නම් එයට මේ හේතුවයි, මේ ප්‍රත්‍යයයි.

යසමිං ච බො බ්‍රාහ්මණ සමයෙ න කාමරාගපරිශුද්ධිනෙන් වෙතසා විහරති න කාමරාගපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච කාමරාගසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරතං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපතො අසංසවෙයා ලාබ්‍ය වා හලිඤ්ඤා වා නිද්‍රාය වා මහෙඤ්ඤාය වා, තකුම්පි පුරිසො සකං මුඛනිමිතං පච්චවෙකඛමානො යථාභූතං ජානෙය්‍ය, පතොසෙය්‍ය. එවමෙව බො බ්‍රාහ්මණ යසමිං සමයෙ න කාමරාගපරිශුද්ධිනෙන් වෙතසා විහරති, න කාමරාගපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච කාමරාගසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරතං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා.

පුත ච පරං බ්‍රාහ්මණ, යසමිං සමයෙ න බ්‍යාපාදපරිශුද්ධිනෙන් වෙතසා විහරති, න බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච බ්‍යාපාදසංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති පසසති. පරකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති පසසති. උභයකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරතං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපතො න අභේනා සන්තනො න උභංඤ්ඤිතො න උසංඝදකජානො -පෙ- පගෙව සජ්ඣායකතා.

පුත ච පරං බ්‍රාහ්මණ, යසමිං සමයෙ න ථීනමිඤ්ඤපරිශුද්ධිනෙන් වෙතසා විහරති න ථීනමිඤ්ඤපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච ථීනමිඤ්ඤ සංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරතං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපතො න සෙවාලපණකපරියොනඤ්ඤා -පෙ- පගෙව සජ්ඣායකතා.

පුත ච පරං බ්‍රාහ්මණ, යසමිං සමයෙ න උඤ්ඤවචකුකඤ්ඤපරිශුද්ධිනෙන් වෙතසා විහරති, න උඤ්ඤවචකුකඤ්ඤපරෙතෙන. උඤ්ඤාසංඝ ච උඤ්ඤවචකුකඤ්ඤ සංඝ නිසසරණං යථාභූතං පජානාති. අත්තකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. පරකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. උභයකුම්පි තසමිං සමයෙ යථාභූතං පජානාති, පසසති. දීසරතං අසජ්ඣායකතාපි මනතා පටිභහති, පගෙව සජ්ඣායකතා. සෙය්‍යථාපි බ්‍රාහ්මණ, උදපතො න වාතෙරිතො, න වලිතො, න භතො, න උමුච්චානො -පෙ- පගෙව සජ්ඣායකතා.

බමුණ, යම්කලෙක වූකලී කාමරාගයෙන් නොමඩනා ලද කාමරාගය අනුව නොගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර තබා නො හදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. බමුණ යම්යේ දියබඳුනෙක් ලකුයෙන් හෝ කපපැහැයෙන් හෝ නිල් පැහැයෙන් හෝ මදවිය පැහැයෙන් හෝ නුමුසු වූයේ වෙ ද; ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුවසටහන බලන්නේ ඇතිසැටියෙන් දන්නේ ය, දක්නේ ය. බමුණ, එසෙයින් ම යම්කලෙක කාමරාගයෙන් නො මඩනා ලද කාමරාගය අනුව නොගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර තබා නො හදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් නොමඩනා ලද ව්‍යාපාදය අනුව නොගිය සිතින් වෙසේ ද. උපන් ව්‍යාපාදයාගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනු ම කීම? බමුණ, යම්යේ දිය බඳුනෙක් ගින්නෙන් නොකැවූණේ නොකැකැරුණේ නොහටගත් උණුසුම ඇත්තේ වේ ද... හදල මන්ත්‍ර කැල මැ වැටහෙයි.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ඊතමිඤ්ඤයන් නොමඩනා ලද ඊතමිඤ්ඤය අනුව නොගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් ඊතමිඤ්ඤයාගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි පරාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එසමයෙහි උභයාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනුම කීම? බමුණ, යම්යේ දියබඳුනෙක් සෙවෙල්පෙණින් හාත්පසින් නො වැසුනේ වේ ද... හදල මන්ත්‍ර කැල මැ වැටහෙයි.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක උඤ්ඤ-කුකුචයෙන් නොමඩනා ලද උඤ්ඤකුකුචය අනුව නොගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් උඤ්ඤකුකුචයාගේ නිසසරණයත් ඇති සැටියෙන් දැනී ද; එකල්හි ආත්මාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එකල්හි පරාණීයත් තතුයේ දැනී, දකී. එකල්හි උභයාණීයත් තතුයේ දැනී දකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනුම කීම? බමුණ, යම්යේ දියබඳුනෙක් සුළඟින් කමින නොවූයේ නොසැලුණේ නොබැමුණේ නොහටගත් රළ ඇත්තේ වේ ද... හදල මන්ත්‍ර කැල මැ වැටහෙයි.

පුත ව පරං බ්‍රාහ්මණං, යසම් සමයෙ න විචිකිච්ඡාපරිසුට්ඨිනෙන වෙතසා විහරති, න විචිකිච්ඡාපරෙතෙන. උපපන්නාය ච විචිකිච්ඡාය නිසසරණං යථාභූතං පචානාති. අන්තස්ඵපි තසම් සමයෙ යථාභූතං පචානාති, පසසති. පරස්ඵපි තසම් සමයෙ යථාභූතං පචානාති, පසසති. උභයස්ඵපි තසම් සමයෙ යථාභූතං පචානාති, පසසති. දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මනානා පටිභනති. පඟෙව සජ්ඣායකතා. සෙය්‍යරාපි බ්‍රාහ්මණං, උද්දපනො අවෙඡා විෂ්‍යනො අනාවලො ආලොකෙ නිකඛිනො. තස්ඵ වතඛුමා පුරිසො සකං මුඛනිමිනං පවුච්චෙකඛමානො යථාභූතං ජානෙය්‍ය, පසෙසය්‍ය. එවමෙව බො බ්‍රාහ්මණං, යසම් සමයෙ න විචිකිච්ඡාපරිසුට්ඨිනෙන වෙතසා විහරති. න විචිකිච්ඡාපරෙතෙන. උපපන්නාය ච විචිකිච්ඡාය නිසසරණං යථාභූතං පචානාති. අන්තස්ඵපි තසම් සමයෙ යථාභූතං පචානාති, පසසති. පරස්ඵපි තසම් සමයෙ යථාභූතං පචානාති, පසසති, උභයස්ඵපි තසම් සමයෙ යථාභූතං පචානාති පසසති. දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මනානා පටිභනති. පඟෙව සජ්ඣායකතා. අයං බො බ්‍රාහ්මණ හෙතු. අයං පට්ටියො. යෙනොකද දීඝරන්තං අසජ්ඣායකතාපි මනානා පටිභනති. පඟෙව සජ්ඣායකතා.

සත්තමෙ බ්‍රාහ්මණ, බොජ්ඣන්දියා අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකතීලෙසා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. කතමෙ සත්ත? සතිසමොච්ඡාන්දියො බො බ්‍රාහ්මණ, අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකතීලෙසො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. -පෙ- උපෙබාසමොච්ඡාන්දියො බො බ්‍රාහ්මණ, අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකතීලෙසො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. ඉමෙ බො බ්‍රාහ්මණ, සත්ත බොජ්ඣන්දියා අනාවරණා අනීවරණා වෙතසො අනුපකතීලෙසා භාවිතා බහුලිකතා විජ්ජාවිමුක්ඛිඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති ති. එව. වුචන්ත සංභාරවො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං එතදවොච: අභිකතන්තං හො ගොතම -පෙ- අජ්ජතගෙන පාණ්දපෙන සරණං ගතනති.

2. 6. 6

අභයසුක්තං

602. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති ගීජ්ඣකුටෙ පට්ටිනෙ. අථ බො අභයො රාජකුමාරො යෙන භගවා තෙතූපසඩ්ධමී. උපසඩ්ධමීඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීනොනො බො අභයො රාජකුමාරො භගවන්තං එතදවොච: පුරුණො භගන්ත, කසසපො එවමාහ: “නත්ථි හෙතු නත්ථි පට්ටියො අඤ්ඤාණාය අදසසනාය. අහෙතුඅපට්ටියා’ අඤ්ඤාණං අදසසනං හොති. නත්ථි හෙතු නත්ථි පට්ටියො ඤාණදසසනාය’ අහෙතු අපට්ටියා ඤාණදසසනං’ හොතිති. ඉධ භගවා කීමාහා’ ති. අත්ථි රාජකුමාර, හෙතු අත්ථි පට්ටියො

1. අහෙතුඅපට්ටියො - සා, මජ්ඣ.
 2. ඤාණාය දසසනාය - මජ්ඣ., සා.
 3. ඤාණං දසසනං - මජ්ඣ., සා.

බමුණ, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම් කලෙක විවිකිව්‍යාවෙන් නො මඩනා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව නො ගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් විවිකිව්‍යාවගේ නිශ්ශරණයත් තතු සේ දැනී ද, එසමයෙහි ආත්මාත්මයත් තතු සේ දැනී දැකී. එසමයෙහි පරාත්මයත් තතු සේ දැනී දැකී. එසමයෙහි උභයාත්මයත් තතු සේ දැනී දැකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නො හදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනුම කිම? බමුණ, යම් සේ පහන් වූ වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැලඹුණු දියබඳුනෙක් එළියෙහි තබන ලද්දේ වේ ද, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් එහි සිය මුව සටහන බලන්නේ තතු සේ දන්නේය. දක්නේය. බමුණ, එසෙයින් ම යම් කලෙක විවිකිව්‍යාවෙන් නොමඩනා ලද විවිකිව්‍යාව අනුව නො ගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් විවිකිව්‍යාවගේ නිශ්ශරණයත් ඇති සැවියෙන් දැනී ද, එකල්හි ආත්මාත්මයත් තතු සේ දැනී, දැකී. එකල්හි පරාත්මයත් තතු සේ දැනී, දැකී. එකල්හි උභයාත්මයත් තතු සේ දැනී, දැකී. දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ. හදල මන්ත්‍ර කියනුම කිමැ යි. බමුණ, යම් භෙයෙකින් ඇතැම් දිනෙක දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි හදල මන්ත්‍ර තබා නොහදල මන්ත්‍ර පවා වැටහේ නම් (එයට) මේ හේතුවයි. මේ ප්‍රත්‍යයයි.

බමුණ, මේ සත්‍යබෞද්ධයෝ (සිත) නො අවුරන්තෝය. නොවසන්තෝය. සිත නො කෙලෙසන්තෝය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතින්. කවර සතෙකැයන්: බමුණ, සත්‍යබෞද්ධයෝ (සිත) නො අවුරන්තෝය. නොවසන්තෝය. සිත නොකෙලෙසන්තෝය. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී... බමුණ, උපෙක්ඛාසබෞද්ධයෝ නො අවුරන්තෝය. නො වසන්තෝය. සිත නො කෙලෙසන්තෝය. වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතී. බමුණ මේ සත්‍යබෞද්ධයෝ නො අවුරන්තෝය; නො වසන්තෝය. සිත නො කෙලෙසන්තෝය. වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු විජ්ජාවිමුක්ඛඵල පසක් කිරීම පිණිස පවතිනැ යි. මෙසේ වදල කල්හි සඛාරාව බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: හවන් භෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවී... අද පටන් දිවිමියෙන් සරණ ගිය මා උවසුවකු කොට දරනසේක් වා යි.

2. 6. 6

අභය සූත්‍රය

602. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි භික්ෂුකුළුවෙහි වැඩවසනසේක. එකල්හි අභය රාජකුමාර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්තේය. එකත්පස් ව හුන් අභයරාජකුමාර භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: වහන්ස, පූරණකසාපයෝ මෙසේ කියති: නො දැන්මට නො දැක්මට හේතුවක් නැත. ප්‍රත්‍යයෙක් නැත. අහේතුක ව අප්‍රත්‍යය ව නො දැන්ම නො දැක්ම වේ. දැන්මට දැක්මට හේතුවක් නැත. ප්‍රත්‍යයෙක් නැත. අහේතුක ව අප්‍රත්‍යය ව දැන්ම දැක්ම වේ" යි. මෙහිලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කුමක් වදරනසේක් දැ යි... රාජකුමාරය, නො දැන්මට නො දැක්මට හේතුවක් ඇත.

අද්දස්සණාය අදස්සනාය. සහෙකු සපඵලියා¹ අද්දස්සණං අදස්සනං හොති. අපී රාජකුමාර හෙකු අපී පච්චයො ඤාණදස්සනාය. සහෙකු සපඵලියා ඤාණදස්සනං හොතිති. කතමො පන හතොත, හෙකු කතමො පච්චයො අද්දස්සණාය අදස්සනාය. කරං සහෙකු සපඵලියා අද්දස්සණං අදස්සනං හොතිති.

යසම් ඛො රාජකුමාර, සමයෙ කාමරාගපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති කාමරාගපරෙතෙන, උපපතනාස්ස ච කාමරාගස්ස නිස්සරණං යථාභුතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො අද්දස්සණාය අදස්සනාය. එවං සහෙකු සපඵලියා අද්දස්සණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ බ්‍යාපාදපරි-
 යුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති බ්‍යාපාදපරෙතෙන. උපපතනාස්ස ච බ්‍යාපාදස්ස නිස්සරණං යථාභුතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො අද්දස්සණාය අදස්සනාය. එවමපි සහෙකුසපඵලියා අද්දස්සණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ ඊනම්ඛධපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති ඊනම්ඛධපරෙ-
 තෙන. උපපතනාස්ස ච ඊනම්ඛධස්ස නිස්සරණං යථාභුතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො අද්දස්සණාය අදස්සනාය. එවමපි සහෙකුසපඵලියා අද්දස්සණං අදස්සනං හොති. පුනච්ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ උඛධවච්ඤාකඤ්චවපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති උඛධවච්ඤාකඤ්චවපරෙතෙන, උපපතනාස්ස ච උඛධවච-
 ඤාකඤ්චස්ස නිස්සරණං යථාභුතං න ජානාති න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො අද්දස්සණාය අදස්සනාය. එවමපි සහෙකුසපඵලියා අද්දස්සණං අදස්සනං හොති. පුන ච පරං රාජකුමාර, යසම් සමයෙ විචිකිච්ජාපරියුට්ඨිතෙන වෙතසා විහරති විචිකිච්ජා-
 පරෙතෙන, උපපතනාය ච විචිකිච්ජාය නිස්සරණං යථාභුතං න ජානාති, න පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො අද්දස්සණාය අදස්සනාය එවං සහෙකුසපඵලියා අද්දස්සණං අදස්සනං හොතිති.

කො නාමොයං හතොත ධම්මපරියායොති. නීවරණා නාමෙතෙ රාජකුමාරාති. තඤ්ඤ හගච නීවරණා, තඤ්ඤ සුගත නීවරණා. එකමෙකෙනපි ඛො හතොත නීවරණෙන අභිභුතො යථාභුතං න ජානෙය්‍ය න පසෙය්‍යෙය්‍ය, කො පන වාදෙ පඤ්ඤිභි නීවරණෙභි. කතමො පන හතොත, හෙකු කතමො පච්චයො ඤාණදස්සනාය කරං සහෙකුසපඵලියා ඤාණදස්සනං හොතිති.

ඉධ රාජකුමාර, භික්ඛු ජනිසමඛොජ්ඣංගිං භාවෙති, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිණාමිං. යො සති-
 සමඛොජ්ඣංගිං භාවිතෙන විතෙතන යථාභුතං ජානාති පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො ඤාණදස්සනාය. එවං සහෙකු සපඵලියා ඤාණදස්සනං හොති -පෙ- පුන ච පරං රාජකුමාර, භික්ඛු උපෙබ්බාසමඛොජ්ඣංගිං භාවෙති, විවෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිණාමිං. යො උපෙබ්බාසමඛොජ්ඣංගිං භාවිතෙන විතෙතන යථාභුතං ජානාති පස්සති. අයමපි ඛො රාජකුමාර, හෙකු අයං පච්චයො ඤාණදස්සනාය. එවමපි සහෙකුසපඵලියා ඤාණදස්සනං හොතිති.

1. සහෙකුසපඵලියො... මජ්ඣං, යො..

ප්‍රත්‍යයෙක් ඇත. සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රාජකුමාරය, දැන්මට දැක්මට හේතුවෙක් ඇත. ප්‍රත්‍යයෙක් ඇත. සහේතු සප්‍රත්‍යය ව දැන්ම දැක්ම වේ" යි. වහන්ස, නොදැන්මට නොදැක්මට හේතුව කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? කෙසේ සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නො දැන්ම නො දැක්ම වේ ද යි.

රජකුමර, යම්කලෙක කාමරාගයෙන් මඛනා ලද කාමරාගය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේද; උපන් කාමරාගය දුරු කිරීමත් තතුසේ නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේ සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ව්‍යාපාදයෙන් මඛනා ලද ව්‍යාපාදය අනුව ගිය සිතින් යුතුව වෙසේ ද; උපන් ව්‍යාපාදයාගේ නිසසරණයත් තතුසේ නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක ඊතමිඤ්ඤයෙන් මඛනා ලද ඊතමිඤ්ඤය අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද, උපන් ඊතමිඤ්ඤයාගේ නිසසරණයත් තතුසේ නො දැනී ද, නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක උඤ්චකුකුච්චයෙන් මඛනා ලද උඤ්චකුකුච්චය අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් උඤ්චකුකුච්චයාගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නො දැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතු සප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ. රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: යම්කලෙක විචිකිච්ඡාවෙන් මඛනා ලද විචිකිච්ඡාව අනුව ගිය සිතින් වෙසේ ද; උපන් විචිකිච්ඡාවගේ නිසසරණයත් ඇතිසැටියෙන් නො දැනී ද; නො දැකී ද; රජකුමර, නොදැන්මට නොදැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේ සහේතුසප්‍රත්‍යය ව නොදැන්ම නොදැක්ම වේ යි.

වහන්ස. මේ දහමතය කිනම් ද යි. රජකුමර, මොහු නිවරණ නමහ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් නිවරණයහ. සුභතයන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් නිවරණයහ. වහන්ස, එක්එක් නිවරණයෙහුදු මඛනා ලද්දේ තතුසේ නො දන්නේය, නො දක්නේය. පඤ්චනිවරණයන්ගෙන් (මඛනා ලද්දේ) කවර කලා ද? වහන්ස, දැන්මට දැක්මට හේතු කවරේ ද? ප්‍රත්‍යය කවරේ ද? කෙසේ සහේතුසප්‍රත්‍යය ව දැනීම දැක්ම වේ ද යි.

රජකුමර, මෙසේනෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසග්ගපරිණාමී කොට සතිසමොච්ඡාදනය වඩයි. හේ සතිසමොච්ඡාදනය වැඩු සිතින් තතුසේදැනී දැකී. රජකුමර, දැනීමට දැනීමට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේ සහේතු සප්‍රත්‍යය ව දැනීම දැක්ම වේ.... රජකුමර, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසග්ග පරිණාමී කොට උපෙබාසමොච්ඡාදනය වඩයි. හෙතෙමේ උපෙබාසමොච්ඡාදනය වැඩුසිතින් තතුසේ දැනී, දැකී. රජකුමර, දැනීමට දැක්මට මෙ ද හේතුවෙකි, මෙ ද ප්‍රත්‍යයෙකි. මෙසේත් සහේතුසප්‍රත්‍යය ව දැන්ම දැක්ම වේ යි.

කොනාමොයං හනොත, ධම්මපරියායො'ති. බොජ්ඣංගියා නාමෙන රාජකුමාරාති. තස්ස භගව බොජ්ඣංගියා, තස්ස සුගත බොජ්ඣංගියා. එකමෙකෙනපි බො හනොත, බොජ්ඣංගියො සමනනාගතො යථාභුතං ජානෙය්‍ය පසෙසය්‍ය, කො පන වාදෙ සත්තභි බොජ්ඣංගියෙහි. යො'පි මෙ හනොත, ගීජ්ඣංකුට්ඨපබ්බතං ආරොහනිත්‍යස්ස කායකිලමථො වීතන-කිලමථො සො'පි මෙ පටිපාසස්සද්ධො, ධම්මො ච මෙ අභිසම්මොති.

බොජ්ඣංගියවග්ගො පඨමො.

තප්පාද්දනා:-

ආහාරපරියායංගි මෙත්තං සංඛාරවෙන ච
අභයො පුළ්ඡෙනො පඤ්ඤං ගීජ්ඣංකුට්ඨි පබ්බතෙති.

වහන්ස, මේ දහමනාය කීනම් දැයි. රජකුමර, මොහු බෞද්ධ භාවනා නම්හ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් බෞද්ධ භාවනාහ. සුභතයන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් බෞද්ධ භාවනාහ. වහන්ස, එක්එක් බෞද්ධ භාවනායෙහිදු යුතු වූයේ තතුයේ දන්තෝය, දක්තෝය. සත්ත-බෞද්ධ භාවනායෙන් යුතු වූයේ කවර කරා ද? වහන්ස, ගීජ්ජුඵපච්චව නැගෙන මාගේ කයෙහි යම් විධාවෙක් සිතෙහි විධාවෙක් වී ද, හෙ ද සන්තිසුතෝය. මා විසින් දහම ද අවබෝධ කරන ලද්දේ යි.

සවැනි බෞද්ධ භාවනාවර්ගය යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

ආහාර, පරියාය, අභි, මෙත්ත, සඛ්භාරව යන සුත්‍ර පස ද ගීජ්ජුඵපච්චවෙහි අභයරාජකුමරුන් ප්‍රශ්න විචාළ සුත්‍රය වූ අභය සුත්‍රය ද යි සුත්‍රපසෙකි.

7. ආනාපානවග්ගො

2. 7. 1

අට්ඨකසුත්තං

603. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහපථලා ගොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහපථලා ගොති, මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සනිසමොඡ්ඤ්ඛං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිඤාමිං. -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඛං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිඤාමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහපථලා ගොති මහානිසංසානි.

2. 7. 2

දුතිය අට්ඨකසුත්තං

604. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතාය බහුලිකතාය ද්විතං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා. කථං භාවිතාය ව ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලිකතාය ද්විතං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සනිසමොඡ්ඤ්ඛං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඛං භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිඤාමිං. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලිකතාය ද්විතං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතානි.

2. 7. 3

තතිය අට්ඨකසුත්තං

605. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො අස්ථාය සංවනනි. කථං භාවිතා භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලිකතා මහතො අස්ථාය සංවනනි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සනිසමොඡ්ඤ්ඛං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොස්සඤ්ඤපරිඤාමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලිකතා මහතො අස්ථාය සංවනනිති.

7. ආනාපාන වර්ගය

2. 7. 1

අට්ඨක සූත්‍රය

603. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත්ඵල මහත් අනුසස් ඇති වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඥාව මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනව නැඹුරු වුවක් කොට අසථික සංඥාවෙන් යුක්ත සති සමෛඛාජ්ඣාඛය වඩයි... විවේකය ඇසුරු වුවක් විරාගය ඇසුරු වුවක් නිරෝධය ඇසුරු වුවක් නිවනව නැඹුරු වුවක් කොට අසථිකසංඥාවෙන් යුක්ත උපෙකා සමෛඛාජ්ඣාඛය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඥාව මහත් ඵල ඇත්තී මහත් අනුසස් ඇත්තී වේ යි.

2. 7. 2

දුතිය අට්ඨක සූත්‍රය

604. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව වඩන ලද කල්හි බහුල කරන ලද කල්හි ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතු ය. දිට්ඨදුමි-යෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදන සේසව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යි. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව කෙසේ වැඩු කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨදුමියෙහි රහත් බව ද උපාදන සේස ව ඇති කල්හි අනගමී බව ද යන ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතු ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාගනිසංසිත නිරෝධනිසංසිත වොස්සග්ගපරිණාමී කොට අට්ඨකසංඥාසහගත සතිසමෛඛාජ්ඣාඛය වඩයි ... අට්ඨකසංඥාසහගත උපෙකාසමෛඛාජ්ඣාඛය වඩයි. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨදුමියෙහි ම රහත් බව ද උපාදන සේස ව ඇති කල්හි අනගමී බව ද යන ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති විය යුතු යි.

2. 7. 3

තතිය අට්ඨක සූත්‍රය

605. මහණෙනි, අසථිකසංඥාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් වැඩ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අසථිකසංඥාව මහත් වැඩ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාගනිසංසිත නිරෝධනිසංසිත වොස්සග්ග පරිණාමී කොට අට්ඨකසංඥා සහගත සතිසමෛඛාජ්ඣාඛය වඩයි... අට්ඨකසංඥා සහගත උපෙකා සමෛඛාජ්ඣාඛය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අට්ඨකසංඥාව මහත් වැඩ පිණිස පවතී යි.

2. 7. 4

චතුස් අට්ඨකසුත්තං

606. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලීකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොඤ්ඤාභපරිඡොමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලීකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවත්තති.

2. 7. 5

පඤ්චම අට්ඨකසුත්තං

607. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති. කථං භාවිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලීකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොඤ්ඤාභපරිඡොමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලීකතා මහතො සංවේගාය සංවත්තති.

2. 7. 6

ෂට්ඨ අට්ඨකසුත්තං

608. අට්ඨකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො එඤ්ඤා විහාරාය සංඤ්ඤාති. කථං භාවිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා කථං බහුලීකතා මහතො එඤ්ඤා විහාරාය සංවත්තති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං සතිසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති -පෙ- අට්ඨකසඤ්ඤාසහගතං උපෙබාසමොඡ්ඤ්ඤං භාවෙති, වීචෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොඤ්ඤාභපරිඡොමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, අට්ඨකසඤ්ඤා එවං බහුලීකතා මහතො එඤ්ඤා විහාරාය සංවත්තති.

2. 7. 7-12

පුළුවකසුත්තානි

609-614. පුළුවකසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තති.

2. 7. 4

චතුස්‍ර ආවේකසූත්‍රය

606. මහණෙනි, අවධිකසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් යොගසෙබමය (නිවන) පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අවධිකසඤ්ඤාව මහත් යොගසෙබමය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙනභි මහණ වීචෙකනිසස්සිත වීරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට අවධික සඤ්ඤා සහගත සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි ... අවධිකසඤ්ඤා සහගත උපෙඛා සමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අවධිකසඤ්ඤාව මහත් යොගසෙබමය පිණිස පවතී යි.

2. 7. 5

පඤ්චම ආවේකසූත්‍රය

607. මහණෙනි, අවධික සඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් සංවේග පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අවධිකසංඤ්ඤාව මහත් සංවේග පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙභි මහණ වීචෙකනිසස්සිත වීරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට අවධිකසඤ්ඤා සහගත සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි... අවධිකසඤ්ඤා සහගත උපෙඛා සමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අවධිකසඤ්ඤාව මහත් සංවේගය පිණිස පවතී යි.

2. 7. 6

ඡව්ඨ ආවේකසූත්‍රය

608. මහණෙනි, අවධිකසඤ්ඤාව වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද අවධිකසඤ්ඤාව මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙභි මහණ වීචෙකනිසස්සිත වීරාගනිසස්සිත නිරොධනිසස්සිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට අවධිකසඤ්ඤා සහගත සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි -ප- අවධික සඤ්ඤා සහගත උපෙඛා- සමොඡ්ඤ්ඤා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද අවධිකසඤ්ඤාව මහත් පහසු විහරණ පිණිස පවතී යි.

2. 7. 7 — 12

සුළුවක සූත්‍ර

609 - 614 මහණෙනි, සුළුවකසඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 13-18

වීතීලකසුත්තානි

615-620. වීතීලකසසුඤ්ඤ භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 19-24

විච්ඡිද්දකසුත්තානි

621-626. විච්ඡිද්දකසසුඤ්ඤ භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 25-30

උද්ධුමාතකසුත්තානි

627-632. උද්ධුමාතකසසුඤ්ඤ භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 31-36

මෙත්තාසුත්තානි

633-638. මෙත්තා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 37-42

කරුණාසුත්තානි

639-644. කරුණා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 43-48

මුද්දිකාසුත්තානි

645-650. මුද්දිකා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 49-54

උපෙඛාසුත්තානි

651-656. උපෙඛා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 7. 55-60

ආනාපානසතිසුත්තානි

657-662. ආනාපානසති භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

ආනාපානවග්ගො සත්තමො.

තසසුද්දනං:

අට්ඨි පුළුව වීතීල විච්ඡිද්දකොද්ධුමාතකා
මෙත්තා කරුණා මුද්දිකොපෙඛානාපානොන වානී.

2. 7. 13 - 18

වීතීලක සූත්‍ර

615 - 620 මහණෙනි, වීතීලක සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 19 - 24

විච්ඡේදක සූත්‍රය

621 - 626 මහණෙනි, විච්ඡේදක සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 25 - 30

උද්ධුමානක සූත්‍ර

627 - 632 මහණෙනි, උද්ධුමානක සඤ්ඤාව ... පවතී යි.

2. 7. 31 - 36

මෙත්තා සූත්‍ර

633 - 638 මහණෙනි, මෙත්තිය ... පවතී යි.

2. 7. 37 - 42

කරුණා සූත්‍ර

639 - 644 මහණෙනි, කරුණාව ... පවතී යි.

2. 7. 43 - 48

මුදිතා සූත්‍ර

645 - 650 මහණෙනි, මුදිතාව ... පවතී යි.

2. 7. 49 - 54

උපෙඛා සූත්‍ර

651 - 656 මහණෙනි, උපෙක්ඛාව ... පවතී යි.

2. 7. 55 - 60

ආනාපානසති සූත්‍ර

657 - 662 මහණෙනි, ආනාපානසතිය ... පවතී යි.

සත්වැනි ආනාපානවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

අට්ඨක, පුළුවක, වීතීලක, විච්ඡේදක, උද්ධුමානක, මෙත්තා, කරුණා, මුදිතා උපෙඛා, ආනාපාන යි ඡවක දශයෙනි. සූත්‍ර මුළුල්ල සැලකේ.

8. නිරෝධවග්ගො

2. 8. 1-6

අසුභසුභතානි

663-668. අසුභසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 7-12

මරණසුභතානි

669-674. මරණසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 13-18

ආභාරෙ පටිකකුලසුභතානි

675-680. ආභාරෙ පටිකකුලසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 19-24

සබ්බලොකෙ අනභිරතසුභතානි

681-686. සබ්බලොකෙ අනභිරතසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 25-30

අනිච්චසුභතානි

687-692. අනිච්චසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 31-36

අනිච්ච දුක්ඛසුභතානි

693-698. අනිච්ච දුක්ඛසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 37-42

දුක්ඛෙ අනාතසුභතානි

699-704. දුක්ඛෙ අනාතසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 43-48

පභානසුභතානි

705-710. පභානසඤ්ඤා භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

8, නිරෝධ වර්ගය

2. 8. 1 - 6

අසුභ සූත්‍ර

663 - 668. මහණෙනි, අසුභසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 7 - 12

මරණ සූත්‍ර

669 - 674. මහණෙනි, මරණසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 13 - 18.

ආභාතර පටික්කුල සූත්‍ර

675 - 680. මහණෙනි, ආභාතර පටික්කුලසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 19 - 24

සබ්බලොකෙ අනභිරත සූත්‍ර

681 - 686. මහණෙනි, සබ්බලොකෙ අනභිරතසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 25 - 30

අනිච්ච සූත්‍ර

687 - 692. මහණෙනි, අනිච්චසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 31 - 36

අනිච්චෙ දුක්ඛ සූත්‍ර

693 - 698. මහණෙනි, අනිච්චෙ දුක්ඛසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 37 - 42

දුක්ඛෙ අනත්ත සූත්‍ර

699 - 704. මහණෙනි, දුක්ඛෙ අනත්ත සංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 43 - 48

පහාන සූත්‍ර

705 - 710. මහණෙනි, පහානසංයුතිය ... පවතී යි.

2. 8. 49-54

වීරාගසුක්තානි

711-716. වීරාගසද්දස්ස භික්ඛවෙ -පෙ- සංවත්තනීති.

2. 8. 55

නිරොධසුක්තං

717. නිරොධසද්දස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දස්සසහගතං සතිසලොඤ්ඤාඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දස්සසහගතං උපෙබාසලොඤ්ඤාඛං භාවෙති, වීචෙකනිසුසිතං වීරාගනිසුසිතං නිරොධනිසුසිතං වොස්සග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසාති.

2. 8. 56

දුතිය නිරොධසුක්තං

718. නිරොධසද්දස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතාය බහුලීකතාය ද්විතාං ඵලානං අස්සන්තරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අස්සද්ද, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා. කථං භාවිතාය භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස කථං බහුලීකතාය ද්විතාං ඵලානං අස්සන්තරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අස්සද්ද, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දස්සසහගතං සතිසලොඤ්ඤාඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දස්සසහගතං උපෙබාසලොඤ්ඤාඛං භාවෙති, වීචෙකනිසුසිතං වීරාගනිසුසිතං නිරොධනිසුසිතං වොස්සග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස එවං බහුලීකතාය ද්විතාං ඵලානං අස්සන්තරං ඵලං පාටිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අස්සද්ද, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතාති.

2. 8. 57

තතිය නිරොධසුක්තං

719. නිරොධසද්දස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහතො අත්ථාය සංවත්තනී. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දස්ස කථං බහුලීකතා මහතො අත්ථාය සංවත්තනී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දස්සසහගතං සතිසලොඤ්ඤාඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දස්සසහගතං උපෙබාසලොඤ්ඤාඛං භාවෙති, වීචෙකනිසුසිතං වීරාගනිසුසිතං නිරොධනිසුසිතං වොස්සග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ නිරොධසද්දස්ස එවං බහුලීකතා මහතො අත්ථාය සංවත්තනීති.

2. 8. 49 - 54

වීරාග සූත්‍ර

711 - 716. මහණෙනි, වීරාගසංකෘතිය ... පවතී යි.

2. 8. 55

නිරෝධ සූත්‍රය

717. මහණෙනි, නිරෝධසංකෘතිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහපඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහපඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවේකය ඇසුරු වූවක් වීරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට නිරෝධසංකෘතිය සහගත සන්ධිමොක්ඛය වෙයි ... නිරෝධසංකෘතිය සහගත උපෙතොක්ඛය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහපඵල මහානිසංස වේ යි.

2: 8. - 56

දුතිය නිරෝධ සූත්‍රය

718. මහණෙනි, නිරෝධ සංකෘතිය වැඩු කල්හි බහුල කළ කල්හි ඵලදෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති වියයුතු: දිට්ඨමියෙහි රහත්බව හෝ උපාදන සෙස ව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යි. මහණෙනි, නිරෝධ සංකෘතිය කෙසේ වැඩු කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨමියෙහි ම රහත්බව හෝ උපාදන සෙස ව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යන ඵලදෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති වියයුතු ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකනිසංසිත වීරාගනිසංසිත නිරෝධනිසංසිත වොසසභ්‍ය පරිණාමී කොට නිරෝධසංකෘතිය සහගත සන්ධිමොක්ඛය වෙයි ... නිරෝධසංකෘතිය සහගත උපෙතොක්ඛය වෙයි. මහණෙනි, නිරෝධසංකෘතිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි දිට්ඨමියෙහි ම රහත්බව හෝ උපාදන සෙස ව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යන ඵල දෙකින් එක්තරා ඵලයක් කැමැති වියයුතු යි.

2. 8. 57

තතිය නිරෝධ සූත්‍රය

719. මහණෙනි, නිරෝධසංකෘතිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් වැඩ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහත් වැඩ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විවේකනිසංසිත වීරාගනිසංසිත නිරෝධනිසංසිත වොසසභ්‍ය පරිණාමී කොට නිරෝධ සංකෘතිය සමග යෙදුණු සන්ධිමොක්ඛය වෙයි ... නිරෝධ සංකෘතිය සමග යෙදුණු උපෙතොක්ඛය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධ සංකෘතිය මහත් වැඩ පිණිස පවතී යි.

2. 8. 58

වතුක් නිරොධසද්දකං

720. නිරොධසද්දකං භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවතති. කරං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දකං කරං බහුලිකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවතති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දකසහගතං සතිසමෙඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දකසහගතං උපෙධාසමෙඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දකං එවං බහුලිකතා මහතො යොගකෙඛමාය සංවතතිති.

2. 8. 59

පඤ්චම නිරොධසුත්තං

721. නිරොධසද්දකං භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො සංවේගාය සංවතති. කරං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දකං කරං බහුලිකතා මහතො සංවේගාය සංවතති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දකසහගතං සතිසමෙඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දකසහගතං උපෙධාසමෙඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දකං එවං බහුලිකතා මහතො සංවේගාය සංවතතිති.

2. 8. 60

ඡට්ඨ නිරොධසුත්තං

722. නිරොධසද්දකං භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලිකතා මහතො ඵාසුච්ඡාරාය සංවතති. කරං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දකං කරං බහුලිකතා මහතො ඵාසුච්ඡාරාය සංවතති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිරොධසද්දකසහගතං සතිසමෙඛොජ්ඣංඛං භාවෙති -පෙ- නිරොධසද්දකසහගතං උපෙධාසමෙඛොජ්ඣංඛං භාවෙති විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, නිරොධසද්දකං එවං බහුලිකතා මහතො ඵාසුච්ඡාරාය සංවතතිති.

නිරොධවග්ගො අට්ඨමො.

තත්ත්වද්දනං:-

අසුභමරණාභාර පටිකකුලානභිරතා
අනිඵල්ලනබානනපහාන වීරාගනිරොධෙතාති.

1. 8. 58

වතුත්ථනිරෝධ සූත්‍රය

720. මහණෙනි, නිරෝධසංකෘතිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් යෝගක්ෂේමය පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහත් යෝගක්ෂේමය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාගනිසංසිත වොසසග්‍රහපරිණාමී කොට නිරෝධ සංකෘතිය සහගත සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. ... නිරෝධසංකෘතියහගත උපෙධාසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහත් යෝගක්ෂේමය පිණිස පවතී යි.

2. 8. 59

පඤ්චම නිරෝධ සූත්‍රය

721. මහණෙනි, නිරෝධසංකෘතිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් සංවේගය පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහත් සංවේගය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාගනිසංසිත නිරෝධනිසංසිත වොසසග්‍රහ පරිණාමී කොට නිරෝධසංකෘතියහගත සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි ... නිරෝධසංකෘතියහගත උපෙධාසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහත් සංවේගය පිණිස පවතී යි.

2. 8. 60

ජට්ඨ නිරෝධ සූත්‍රය

722. මහණෙනි, නිරෝධසංකෘතිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් පහසුවීභරණ පිණිස පවතී. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධ සංකෘතිය මහත් පහසු වීභරණ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවේකනිසංසිත විරාග නිසංසිත නිරෝධනිසංසිත වොසසග්‍රහපරිණාමී කොට නිරෝධසංකෘතිය සමග යෙදුණු සතිසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි ... නිරෝධසංකෘතිය සමග යෙදුණු උපෙධාසමොඤ්ඤාචාර්යය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද නිරෝධසංකෘතිය මහත් පහසු වීභරණය පිණිස පවතී යි.

අටවැනි නිරෝධ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය;

අසුභ, මරණ, ආහාරෙ පටික්කල, අනභිරත, අනිච්ච, දුක්ඛ, අනාත්ත, පහාන, විරාග, නිරෝධ යි ඡට්ඨක දශයෙනි. සූත්‍ර මුළුල්ල සැටවෙනි.

9. ගඩගාපෙය්‍යාලො

2. 9. 1-12

ගඩගාදීසුත්තනානි

723-734. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ගඩගානදී පාවිනනිත්තං පාවින-
 පොණං පාවිනපඛ්‍යාරා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සත්ත
 බොජ්ඣංදියෙහ භාවෙතොසං සත්ත බොජ්ඣංදියෙහ බහුලිකරොතොසං
 නිබ්බානනිකොසං හොති, නිබ්බානපොණං නිබ්බානපඛ්‍යාරො.
 කථංඤච භික්ඛවෙ, භික්ඛු සත්ත බොජ්ඣංදියෙහ භාවෙතොසං සත්ත
 බොජ්ඣංදියෙහ බහුලිකරොතොසං නිබ්බානනිකොසං හොති නිබ්බාන-
 පොණං නිබ්බානපඛ්‍යාරො. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසංඛොජ්ඣංදියං
 භාවෙති -පෙ- උපෙධාසංඛොජ්ඣංදියං භාවෙති විචෙකනිස්සන්තං
 වීරාගනිස්සන්තං නිරොධනිස්සන්තං චොසංඝ භ්‍යපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ,
 භික්ඛු සත්තබොජ්ඣංදියෙහ භාවෙතොසං සත්ත බොජ්ඣංදියෙහ බහුලි-
 කරොතොසං නිබ්බානනිකොසං හොති නිබ්බානපොණං නිබ්බාන-
 පඛ්‍යාරොති -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති. (ද්වාදසසුත්තනානි විඤ්ඤාපර-
 තබ්බානි.)

ගඩගාපෙය්‍යාලො නවමො.

කමුද්දනා:

ඡ පාවිනතො නිත්තං ඡ ච නිත්තං සමුද්දතො
 එතෙ දෙවච ද්වාදස භොහති චගොහො තෙන පට්ඨිච්චතීති.

10. අපපමාදවගො

2. 10. 1-10

තථාගතාදී සුත්තනානි

735-744. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දච්චද වා චතුසද වා
 බහුසද වා -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(බොජ්ඣංදියවසෙත දස සුත්තනානි විඤ්ඤාපරතබ්බානි)

අපපමාදවගො දසමො.

කමුද්දනා:

තථාගතං පදං කුටං මුලං සාරෙන වස්සිතං
 රාජා චන්ද්‍රිමසුරියා ච චජ්ජෙන දසමං පදනති.

9. ගඩගාපෙය්‍යාල වර්ගය

2. 9. 1 - 12

ගඩගාදි සූත්‍ර

723-734 මහණෙනි, යම්සේ ගඩගාතදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙර දිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ සත්බොජ්‍ය වඩන්නේ සත්බොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බරවූයේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ සත්බොජ්‍ය වඩන්නේ සත්බොජ්‍ය බහුල කරන්නේ ක්‍රීවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ විචේකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධ නිසංඝිත වොය්‍යඤ්ඤාපරිණාමී කොට සතිසංඛොජ්ඣක්ඛනා වඩයි...උපෙබා- සංඛොජ්ඣක්ඛනා වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සත්බොජ්‍ය වඩන්නේ සත්බොජ්‍ය බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ ක්‍රීවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ යි. ... නිවනට බර වූයේ යි.

(දෙළොස් සූත්‍රාන්තයේ විස්තර කට යුක්තාහ)

නවවැනි ගඩගාපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාච්ඤානාහු සූත්‍ර සංයකි. සමුද්දනිකාහු සූත්‍ර සයෙකි. මේ ඡටක දෙක සූත්‍ර දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ.

10. අප්පමාද වර්ගය

2. 10. 1 - 10

තරාගතාදි සූත්‍ර

735-744. මහණෙනි, අපා වූද දෙපා වූද සිවුපා වූද ත්‍රිපා වූ ද යම් තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(බොජ්ඣක්ඛන වශයෙන් දශසූත්‍රාන්තයේ විතර කටයුතු.)

දශවැනි අප්පමාද වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

තරාගත, පද, කුට, මුල, සාර, වසඝික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසු යි සූත්‍ර දශයෙකි.

11. බලකරණීයවගෙහා

2. 11. 1-12

බලාදීසුතනානි

745-756. සෙය්‍යාචාරී භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කල්මනා කාරීයනති -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(බොජ්ඣංගවගෙහා ද්වාදසසුතනානා විස්ථාරෙතබ්බො)

බලකරණීයවගෙහා එකාදසමො.

තමුද්දනං:-

බලං ධීජ්ඣා නාගො ච රුක්ඛං කුමෙහන සුකෙන ආකාසෙන ච දො මෙසා නාචා ආගසතුකා නදීති.

12. එසනාවගෙහා

2. 12. 1-40

එසනාදීසුතනානි

757-796. තියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තියෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරීයෙසනා -පෙ- භාවෙතබ්බොති.

(මහගසංයුතනසස එසනාවගෙහා වීය විස්ථාරෙතබ්බො)

එසනාවගෙහා ද්වාදසමො.

තමුද්දනං:-

එසනා වීධා ආසවො භවො ච දුක්ඛතා තියෙසා බීලං මලඤ්චි නියො ච වෙදනා තණ්හාති තෙදසාති.

13. ඔසවගෙහා

2. 13. 1 -40

ඔසාදීසුතනානි

797-836. වන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වන්තාරො: කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡෙජාසො -පෙ- භාවෙතබ්බොති

(මහගසංයුතනසස ඔසවගෙහා වීය විස්ථාරෙතබ්බො)

ඔසවගෙහා තෙළසමො.

තමුද්දනං:-

ඔසො යොගො උපාදනං ගජේඨ අනුසයෙන ච කාමඥ්ඣා නීචරණා බන්ධා ඔරුද්ධි මහාගියාති.

11. බලකරණීය වර්ගය

2. 11. 1 - 12

බලාදී සූත්‍ර

745 - 756 මහණෙනි, යම්යෙක් යම්කිසි බලකරණීයකම්භානනයෙන් කරනු ලැබේද ... බහුල කෙරේ යි.

(බොස්කඩ්ධා වශයෙන් දෙළොස් සූත්‍රානනයෙන් විතර කටයුතු.)

එකොළොස්වැනි බලකරණීයවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක්ඛ, කුම්භ, සූක, ආකාසසූත්‍ර ද මෙසසූත්‍ර දෙක ද නාවා, ආගන්තුක, නදී සූත්‍ර ද යි දෙළසෙකි.

12. එසනා වර්ගය

2. 12. 1 - 40

එසනාදී සූත්‍ර

757-796 මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙනි. කවර තුනෙන් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. ... වැඩිය යුත්තේ යි.

(මනසංයුක්තයෙහි එසනාවර්ගය මෙන් විතර කටයුතු.)

දෙළොස්වැනි එසනා වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, චිල, මල, නිස, වෙදනා, තණ්හා යි වතුෂ්ක දශයෙකි. සූත්‍ර මුළුල්ල සාලියෙකි.

13. ඔසවර්ගය

2. 13. 1 - 40

ඔසාදී සූත්‍ර

797-836 මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙන් ද යත්: කාමොස භවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජාස යි. ... වැඩිය යුත්තේ යි.

(මනසංයුක්තයෙහි ඔසවර්ගය මෙන් විතර කටයුතු.)

තෙළොස්වැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදාන, ගන්ධ, අනුභව, කාමගුණ, නිවරණ, ඔක්ඛි මරමිහාරිය, උඤ්චිහාරිය යි වතුෂ්ක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි.

14. සුන ගඬිතාපෙය්‍යාලො

2. 14. 1-36

ගඬිතාදිසුතතානි

837-872. (රාගචිතය අමතොගධ නිබ්බානනිකකාදිවසෙන විඤ්චාපෙය්‍යාලො)

සුනගඬිතාපෙය්‍යාලො වුද්දසමො.

පත්‍රඥානං:

ජ පාචිතනො නිකා ජ ව නිකා සමුද්දනො,
එතෙ දෙව ද්වාදස භොග්ඤ්ච වග්ගො තෙන පවුච්චති.

15. සුන අපමාදවගෙහො

2. 15. 1-30

කථාගතාදිසුතතානි

873-902. (රාගචිතයාදිවසෙන විඤ්චාපෙය්‍යාලො)

සුන අපමාදවගෙහො පඤ්ඤරසමො.

පත්‍රඥානං:

තථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වසසිතං,
රාජා වජ්ඣමසුචියා ච වජ්ඣන දසමං පදනති.

16. සුනබලකරණීයවගෙහො

2. 16. 1-36

බලාදිසුතතානි

903-938. (රාගචිතයාදිවසෙන විඤ්චාපෙය්‍යාලො)

සුනබලකරණීයවගෙහො සොළසමො.

පත්‍රඥානං:

බලං ඛිජ්ඣනි නාගො ච රුක්ඛං කුමෙහන සුකෙන
ආකාසෙන දෙව මෙසා නාවා ආගතකුකා නදීති.

14. පුනාගඛගාපෙයාල වර්ගය

2. 14. 1 - 36

ගඛගාදී සුත්‍ර

837-872 (රාගච්ඡාය අමනොගධ නිබ්බානනිකාදී විසින් විතර කට සුතු.)

තුදුස්වැනි පුනාගඛගාපෙයාල වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

පාච්ඡනිකාන ච්ඡික සයෙකි. සමුද්දනිකාන ච්ඡික සයෙකි. මෙ මටක දෙක දෙලසෙක් වේ.

(සුත්‍ර මුඵල්ල සතියෙකි.) එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ.

15. පුන අප්පමාද වර්ගය

2. 15. 1 - 30

තරාගකාදී සුත්‍ර

873-902 (රාගච්ඡායාදී විසින් විතර කටසුතු.)

පසළොස්වැනි පුන අප්පමාද වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

තරාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වසඝික, රාජ, වන්දීම, සුරිය, වස යි ච්ඡික දශයෙකි. සුත්‍ර තියෙකි.

16. පුන බලකරණීය වර්ගය

2. 16. 1 - 36

බලාදී සුත්‍ර

903-938 (රාගච්ඡායාදී වශයෙන් විතර කටසුතු.)

සොළොස්වැනි පුන බලකරණීය වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක, කුම්භ, සුක, ආකාස යන ච්ඡික ද මෙස ච්ඡික දෙකද නාවා, ආගන්තුග, නදී ච්ඡික තුන ද යි ච්ඡික දෙලසෙකි. සුත්‍ර සතියෙකි යි.

17. පුන ඵසනා වග්ගො

2. 17. 1-120

ඵසනාදිසුත්තානි

939-1058. (රාගචීතයාදිවසෙන චිත්තාරතබ්බොති)

පුනඵසනාවග්ගො සත්තරසමො.

තමුද්දනා:-

ඵසනා විධා ආසවො හවො ච දුක්ඛතා තිසංසා,
විලං මලඤ්ච නිසො ච වෙදනා තණ්හාති තෙ දසාති.

18. පුන ඔසවග්ගො

2. 18. 1-120

ඔසාදිසුත්තානි

1059-1178. (රාගචීතයාදිවසෙන චිත්තාරතබ්බොති)

පුනඔසවග්ගො අට්ඨාරසමො.

තමුද්දනා:-

ඔසො යොගො උපාදනං ගණ්ඨො අනුසයෙන ච,
කාමගුණා නීවරණා බන්ධා ඔරුඤ්චොග්ගියාති.

බොජ්ඣංගිගසංයුත්තං සමත්තං.

තමු වග්ගද්දනා:-

පබ්බතො ගිලානුද්ධී නීවරණො චක්ඛවිතති
බොජ්ඣංගියො වාතාපානො ච නිරොධගබ්බොපෙය්‍යාලා
අපමාදො බලකරණියො ඵසනොසා පුනාදීහි
ගබ්බොපෙය්‍යාල ආදීහි පඤ්චට්ඨාරසෙව තෙති.

17. පුත ඵසනාවර්ගය

2. 17. 1 - 120

ඵසනාදි සූත්‍ර

939-1058. (රාගචිනයාදි විසින් විතර කටයුතු.)

සතලොස්වැනි පුත ඵසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

ඵසනා, වීධා, ආසව, හව, දුසඛනා, බීල, මල, නිස, වෙදනා, තණ්හා යි ද්වාදශක දශයෙකි. සූත්‍ර එක්සියවිස්සෙකි.

18. පුත ඔසවර්ගය

2. 18. 1 - 120

ඔසාදි සූත්‍ර

1059-1178 (රාගචිනයාදි විසින් විතර කටයුතු.)

අටලොස්වැනි පුතඔස වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගතථ, අනුසය, කාමඉණ, නීවරණ, ඛන්ධ, ඔරමහාභිය, උඤ්චහාභියයි ද්වාදශක දශයෙකි. සූත්‍රාන්ත එක්සියවිස්සෙකි.

බොජ්ඣංගසංයුක්තය නිමි.

එහි වර්ග නාමාවලිය:

පබ්බත, ගිලාන, උද්ධි, නීවරණ, වසකවතනි, බොජ්ඣංග, ආනාපාන, නිරොධ, ගඛනාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, ඵසනා, ඔස යන ඔහු පුත යන්න ආදී කොට ඇති (පුතගඛනාපෙය්‍යාල පුතඅප්පමාද පුත බලකරණිය පුතඵසනා පුතඔස යන පසත් සමග (බොජ්ඣංගසංයුක්ත යෙහි වර්ග) අටලොසෙක් ම වේ.

3. සතිපට්ඨානසංස්ථානං

1. අමබපාලිවග්ගො

3. 1. 1

අමබපාලිසුත්තං

1179. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති අමබපාලිවග්ගො. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි: ‘භික්ඛවො’ති. ‘භදනෙත’ති තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චසෙසාසුං. භගවා එතදවොච: එකායනො අයං¹ භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිඤ්චානං² සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ඛමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානා, කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු වෙදනානුපසයි විහරති ආනාපි සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. විනෙත විත්තානුපසයි විහරති ආනාපි සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනො අයං භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා, සොකපරිඤ්චානං සමතික්කමාය, දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ඛමාය, ඤායස්ස අධිගමාය, නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානාති. ඉදමවොච භගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනාජුරාති.

3. 1. 2

සතොසුත්තං

1180. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති අමබපාලිවග්ගො. තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි -පෙ- සතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙයා සමපඡානො. අයං වො අමභාකං අනුසාසතී. කපඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතො භොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපඡානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතො භොති.

1. එකායනවායං - ඡිජයං, ඝරා.
 2. සොකපරිඤ්චානං ඡිජයං, ඝරා.

3. සත්වපට්ඨානසංයුත්තය

1. අම්බපාලි වර්ගය

3. 1. 1

අම්බපාලි සූත්‍රය

1179. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර අම්බපාලි වෙනෙහි වැඩ වසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “මහණෙනි” යි භික්ෂුන් ඇමතු සේක. ඒ භික්ෂුහු “පින්වතුන් වහන්සැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදලූසේක: මහණෙනි, යම් මේ සතර සත්වපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් ද, සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස න්‍යාය සංඛ්‍යාත ආයච්ඡන්දාධිතිකමාර්ගය අවබෝධ කිරීම පිණිස නිවන පසක් කිරීම පිණිස මේ එකම මාර්ගය වේ. කවර සතරෙක්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව විදුමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව සිත් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. දහමහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, යම් මේ සතර සත්වපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවනු පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කරනු පිණිස න්‍යාය අවබෝධ කරනු පිණිස නිවන පසක් කරනු පිණිස මේ එකම මාර්ගය” යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ වදලූ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගත්හ යි.

3. 3. 2

යමො සූත්‍රය

1180. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර අම්බපාලි වෙනෙහි වැඩ වසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක... මහණෙනි. මහණ සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව වෙසෙන්නේ ය. මේ නොපට අපගේ අනුශාසනා යි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිහි ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. ... වේදනාවන්හි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස් දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිහි ඇත්තේ වෙයි.

කරුණා භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමපජානො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභික්ඛනෙන පටික්ඛනෙන සමපජානකාරී හොති. ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සමපජානකාරී හොති. සමෝඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ සමපජානකාරී හොති. සඛ්ඛාවිපක්ඛවීචරධාරණ සමපජානකාරී හොති. අසිතෙ පිතෙ ඛායිතෙ සායිතෙ සමපජානකාරී හොති. උච්චාරපක්ඛාවකමෙම සමපජානකාරී හොති. ගතෙ ධීතෙ නිසිතො සුතෙත ජාගරිතෙ භාසිතෙ කුණ්ඨිභාවෙ සමපජානකාරී හොති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමපජානො හොති. සතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙය්‍ය සමපජානො. අයං ටො අභිකාකං අනුසාසනීති.

3. 1. 3

භික්ඛුසුක්තං

1181. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛිකමි. -පෙ- එකමනතං නිසිතොසා ඛො යො භික්ඛු හගවනතං එතදවොච: "සාධු මෙ හනෙත, හගවා සඬ්ඛිතොන ධම්මං දෙසෙතු යමහං හගවතො ධම්මං සුචා එකො වූපකට්ඨා අසමිතො ආතාපි පභිතතො විහරෙය්‍යනති". එවමෙව පතිධෙකවෙච මොසපුරිසා මමෙව අජෙකියකති ධම්මෙව ච භාසිතෙ මමෙව අනුබන්ධිතධම්මං මඤ්ඤනතීති: "දෙසෙතු මෙ හනෙත, හගවා සඬ්ඛිතොන ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො සඬ්ඛිතොන ධම්මං, අපෙචනාමාහං හගවතො භාසිතස්ස අත්ථං ආජානෙය්‍යං, අපෙචනාමාහං හගවතො භාසිතස්ස දයාදෙ අස්සකති."

තසමාතිහ නිං භික්ඛු ආදීමෙව විසොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො ච ආදි කුසලානං ධම්මානං: සීලඤ්ඤා සුචිසුඤ්ඤා, දිට්ඨි ච උජුකා. යතො ඛො තෙ භික්ඛු, සීලං සුචිසුඤ්ඤං හවිසෙති, දිට්ඨි ච උජුකා, තතො නිං භික්ඛු, සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය වක්ඛාරො සති. පට්ඨානෙ නිවිධෙත භාවෙය්‍යාසී. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ නිං භික්ඛු අජෙකියතං කායෙ කායානුපසී විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජකියාදෙමනස්සං. බභිද්ධා කායෙ කායානුපසී විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජකියාදෙමනස්සං. අජකිකතබභිද්ධා කායෙ කායානුපසී විහරාහි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජකියාදෙමනස්සං.

1. මඤ්ඤව - මජ්ඣං,
 2. අජකිකතං වා - මජ්ඣං, සතා,
 3. බභිද්ධා වා - මජ්ඣං, සතා,
 4. අජකිකතං බභිද්ධා - පී. චූ.

මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් මනා දැනුම් ඇත්තේ වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඉදිරිගමන්හිද පෙරළා ගමන්හිද මනා දැනුම් ඇතිව කරනසුලු වෙයි. ඉදිරිබැලුම්හිද අවට බැලුම්හිද මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. (අත්සා) හැකිළීමෙහි දිග හැරීමෙහි මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. සහළ පාසිවුරු දැරීමෙහි මනා දැනුම් ඇතිව කරනසුලු වෙයි. බිදීමෙහි පීමෙහි කෑමෙහි රස විඳීමෙහි මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. මලමු කමහි මනා දැනුම් ඇතිව කරන සුලු වෙයි. ගමන්හි සිටුමහි හිඳුමහි හිඳුමහි නිදි වැරැමහි බිඳුමහි නිසඳබැවහි මනා දැනුම් ඇතිව කරනසුලු වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ මනාදැනුම් ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනයි.

3. 1. 3

හික්ඛු සුත්තය

1181. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹීමේ ය ... එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් දහමක් අසා එකලා වූයෙමි ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයෙමි නොපමා වූයෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇතියෙමි වෙසෙන්නෙමි නම් එබඳු දහමක් මට සැකෙවින් දෙසන සේක්වා යි. මෙහි ඇතැම් හිස් පුරුෂයෝ මෙසේම මට ආරාධනා කෙරෙත්. දහම් දෙසු කල්හි මා ම ලැහුබැඳියයුතු කොට හඟිතියි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැකෙවින් මට දහම් දෙසන සේක්වා. සුගතයන් වහන්සේ සැකෙවින් මට දහම් දෙසන සේක්වා මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දහම් අරුත දැනගන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ. මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශාසනය පිළිබඳ දයාදයෙක් වන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ යි.

මහණ, එසේ නම් තෙපි කුසල්දහම්හි මූල ම පිරිසිදු කරවූ. කුසල් දහමුත්තේ මූල කවරේ ද යත්: ඉතා පිරිසිදු ශීලයත් සාප්පු වූ දෘෂ්ටියත් ය. මහණ, යම් කලෙක තොපගේ ශීලය ඉතා පිරිසිදු වන්නේ ද, දෘෂ්ටියත් සාප්පු වන්නේ ද එකල්හි මහණ තෙපි ශීලය ඇසුරු කොට ශීලයෙහි පිහිටා සතර සිව්වන් තුන් අයුරෙකින් වඩන්නහු ය. කවර සිවුදෙනෙක්ද යත්: මහණ මෙහි තෙපි සිය කයෙහි කය අනුව බලනසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මෙරමා කයෙහි කය අනුව බලනසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසෙවු. සිය මෙරමාකයෙහි කය අනුව බලමින් කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාය ලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසෙවු.

අජ්ඣන්තං වෙදනාසු -පෙ- බ්ගිඤ්ඤා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣන්ත
 බ්ගිඤ්ඤා වෙදනාසු වෙදනානුපසස්සි විහරාහි -පෙ- අජ්ඣන්තං වීඝ්න
 -පෙ- බ්ගිඤ්ඤා වීඝ්න -පෙ- අජ්ඣන්තබ්ගිඤ්ඤා වීඝ්න වීඝ්නානුපසස්සි
 විහරාහි -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු -පෙ- බ්ගිඤ්ඤා ධම්මෙසු -පෙ-
 අජ්ඣන්තබ්ගිඤ්ඤා ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සි විහරාහි ආතාපි සමපජානො
 සතිමා වීඝ්නො ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යනො ඛො ජං භික්ඛු
 සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වනාරො සතිපට්ඨානෙ ඵට්ඨං
 නිව්ඛෙත භාවෙසස්සි, තනො නුය්හං භික්ඛු, යා රත්ත වා දිවසො වා
 ආගමීසස්සි දුඤ්ඤායෙව පාවිකඛිං කුසලෙසු ධම්මෙසු නො පරිභානීති.

අර ඛො සො භික්ඛු භගවනො භාසිතං අභිනන්දිතො අනුමොදිතො
 උට්ඨායාසනා භගවනං අභිවාදෙතො පදක්ඛණං කතො පක්ඛාමී. අර
 ඛො සො භික්ඛු ඵකො චූපකට්ඨො අපමනො ආතාපි පතිතනො¹
 විහරන්තො න විරජ්ජෙව යස්ස ජාය කුලපුත්තා සමුච්චෙව අගාරස්මා
 අතගාරියං පබ්බරන්ති, තදනුසාරං බුභුච්චියපරියොසානං සයං අභිඤ්ඤ
 සජ්ජිතො උපසමපජ්ජ විහාසි. ඛිණං ජාති, වුසිතං බුභුච්චියං, කතං
 කරණියං, නාපරං ඉස්සන්තොයාති අබ්භාසිඤ්ඤාසි. අඤ්ඤාතරො ව පන
 සො භික්ඛු අරභතං අභොසිති.

3. 1. 4

සාලාසුක්ඛං

1182. ඵට්ඨං මෙ සුතං. ඵකං සමයං භගවා කොසලෙසු විහරති
 සාලායං¹ බුභුච්චණාමෙ. තත්ථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙත්ථි². යෙ
 තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නවා අවීරපබ්බජිතා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං,
 තෙ වො³ භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවනාය සමාද-
 පෙනබ්බා, නීවෙසෙතබ්බා පතිට්ඨාපෙනබ්බා. කතමෙසං චතුක්ඛං: ඵර
 කුමෙත ආවුසො, කායෙ කායානුපසස්සිනො විහරථ, ආතාපිනො සමපජානො
 ඵකොදිභුතා විපසයන්තවිත්තා සමාහිතා ඵකග්ගවිත්තා කායස්ස යථාභුතං
 ඤාණංය. වෙදනාසු වෙදනානුපසස්සිනො විහරථ, ආතාපිනො සමපජානො
 ඵකොදිභුතා විපසයන්තවිත්තා සමාහිතා ඵකග්ගවිත්තා, වෙදනානං සථා-
 භුතං ඤාණංය. වීඝ්න වීඝ්නානුපසස්සිනො විහරථ ආතාපිනො සමපජානො
 ඵකොදිභුතා විපසයන්තවිත්තා සමාහිතා ඵකග්ගවිත්තා වික්ඛස්ස යථාභුතං
 ඤාණංය. ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සිනො විහරථ, ආතාපිනො සමපජානො
 ඵකොදිභුතා විපසයන්තවිත්තා සමාහිතා ඵකග්ගවිත්තා ධම්මානං
 යථාභුතං ඤාණංය.

1. සාලාය - මජ්ඣ, කොසලායං - ස්‍යා.
 2. ආමනෙති පෙ- ඵකදවොච - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 3. තෙ වෙ - සී I, 2

සිය වේදනාවන්හි ... මෙරමා වේදනාවන්හි...සිය මෙරමා වේදනාවන්හි වේදනා අනුව බලනසුලු ව වෙසෙවු ... සිය සිත්හි ... මෙරමා සිත්හි ... සිය මෙරමා සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලු ව වෙසෙවු ... සිය දහමිහි ... මෙරමා දහමිහි ... සිය මෙරමා දහමිහි දහම අනුව බලන සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමිතය දුරු කොට වෙසෙවු. මහණ, යම් කලෙක තෙපි සිලය ඇසුරු කොට සිලයෙහි පිහිටා මේ සිටු සිටුවන් මෙසේ තුන් අයුරෙන් වඩන්තහු නම් මහණ එකල්හි නොපට යම් රයෙක් හෝ දවාලක් හෝ පැමිණෙන්නේ නම් කුසල්දහමිහි වැඩිමෙක් ම කැමැති වියයුතු. පිරිහීමෙක් නොකැමති වියයුතු.

ඉක්බිති ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගෙන අනුමොදන් ව හුනාස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේ ය. එකල්හි ඒ මහණ එකලාව ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයේ නොපමාව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තේ හිටන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇතිව වෙසෙන්නේ නොබෝ කලකින් ම කුලසුත්තු යමක් පිණිස මැනවින් ම ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වෙද්ද, මහබ්බසර කෙළවර වූ ඒ අනුත්තර අර්හත්භිය තෙමේ ම වෙසෙස්නුවණින් පසක් කොට ඊට පැමිණ වීසි ය. ඉපැද්ම ගෙවිණ. බ්බසර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී, මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි දනගන්නේ ය. ඒ මහණ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වී යයි.

3. 1. 4

සාලා සුත්‍රය

1182. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙහි සාලා නම් බමුණුගමිහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක; මහණෙනි, අලුත පැවිදි වූ ළඟදී මෙසස්නට පැමිණිය යම් ඒ නවක භික්ෂූහු වෙන් නම් මහණෙනි, ඒ භික්ෂූහු තොප විසින් සිටුසිටුවන් වඩනු පිණිස සමාදන් කරවිය යුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවියයුතුවහ. කවර සඤ්ජක් ද යත්: ඇවැත්නි, එව තෙපි කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟ සිත් ඇතිව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇතිව කය තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිතත ව වෙසෙවු. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇතිව වේදනාවන් තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිතත ව වෙසෙවු. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇතිව සිත තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිතත ව වෙසෙවු. දහමිහි දහම අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟ සිත් ඇතිව වෙසෙසින් පහන් සිත් ඇතිව දහම තතුයේ දැනුම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිතත ව වෙසෙවු.

යෙ'පි නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙධා අපඤ්චානාසා අනුඤ්ඤා
 යොග්ගෙකම්මං පත්ථයමානා විහරන්තී. තෙ'පි කායෙ කායානුපසයිනො
 විහරන්ති, ආතාපිනො සමපජානා එකොදිභුතා විපසසන්නවිත්තා සමාහිතා
 එකභවිත්තා කායසස පරිඤ්ඤාය. වෙදනාසු වෙදනානුපසයිනො විහරන්ති
 -පෙ- වෙදනානා¹ පරිඤ්ඤාය. වීතෙත විත්තානුපසයිනො විහරන්ති
 -පෙ- විත්තසස පරිඤ්ඤාය. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයිනො විහරන්ති
 ආතාපිනො සමපජානා එකොදිභුතා විපසසන්නවිත්තා සමාහිතා
 එකභවිත්තා ධම්මානං පරිඤ්ඤාය.

යෙ'පි නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහතෙතා ඛිණ්ණසවා වුසිතවනොතා
 කතකරණියා ඕභිතභාරා අනුපඤ්ඤාසද්ධා පරිකම්භෙහවසංයොජනා
 සමච්ඡෙදඤ්ඤාවිමුක්තා. තෙ'පි කායෙ කායානුපසයිනො විහරන්තී, ආතා
 පිනො සමපජානා එකොදිභුතා විපසසන්නවිත්තා සමාහිතා එකභවිත්තා
 කායෙන විසංග්‍රහතා. වෙදනාසු වෙදනානුපසයිනො විහරන්ති -පෙ-
 වෙදනාහි විසංග්‍රහතා. වීතෙත විත්තානුපසයිනො විහරන්ති -පෙ-
 වීතෙතන විසංග්‍රහතා. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයිනො විහරන්තී ආතාපිනො
 සමපජානා එකොදිභුතා විපසසන්නවිත්තා සමාහිතා එකභවිත්තා ධම්මෙහි
 විසංග්‍රහතා. යෙ'පි නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නවා අචිරපඛඛජිතා අධුනාගතා
 ඉමං ධම්මවිනයං, නෙ වො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං චතුත්තං
 සතිපට්ඨානානං. භාවනාය සමාදපෙනඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙ-
 තඛොති.

3. 1. 5

කුසලරාසිසුත්තං

1183. අකුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො² පඤ්ඤිතිවරණෙ සමමා
 වදමානො වදෙයා. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, අකුසලරාසි යද්දං
 පඤ්ඤි නිවරණං. කතමෙ පඤ්ඤි: කාමච්ඡන්දනිවරණං ඛ්‍යාපාදනිවරණං
 ඊතම්භනිවරණං උඤ්චචකුක්ඛනිවරණං විචිකිච්ඡානිවරණං. අකුසල-
 රාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො ඉමෙ පඤ්ඤිතිවරණෙ සමමා වදමානො
 වදෙයා. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, අකුසලරාසි යද්දං පඤ්ඤි නිවරණං.

කුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ සමමා
 වදමානො වදෙයා. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ, කුසලරාසි යද්දං
 වත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු
 කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා
 ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- වීතෙත -පෙ- ධම්මෙසු
 ධම්මානුපසයි විහරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ
 අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. කුසලරාසිති භික්ඛවෙ, වදමානො ඉමෙ වත්තාරො
 සතිපට්ඨානෙ සමමා වදමානො වදෙයා. කෙවලොභ'යං භික්ඛවෙ,
 කුසලරාසි යද්දං වත්තාරො සතිපට්ඨානාති.

1. වෙදනා - සී 1, 2.
 2. සමමාවදමානො - සී 1, 2.

මහණෙනි, යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් මෙසේ වුවාහු නොපැමිණි රහත්බව ඇත්නාහු අනුන්තරයොගසෛමය (නිවන) පනමින් වෙසෙත් ද, ඔහුත් කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන්සිත් ඇතිව කය පිරිසිදු දැනීම පිණිස සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්තව වෙසෙත්. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලුව ... විදුම පිරිසිදු දැනීම පිණිස වෙසෙත්. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලුව ... සිත් පිරිසිදු දැනුම පිණිස වෙසෙත්. දහමහි දහම අනුව බලනසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන්සිත් ඇතිව දහම පිරිසිදු දැනීම පිණිස සමාහිතව එකාග්‍රචිත්තව වෙසෙත්.

මහණෙනි, රහත් වූ ක්ෂිණ වූ ආශ්‍රව ඇති වැය නිමවූ බබ්සර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහානැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණියොත් සභ්බාන අර්හත්ත්වය ඇති ස්වය කළ හටසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ මහණ කෙනෙකුත් වෙන් නම් ඔහුත් කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලුව වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟ වූ සිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන් සිත් ඇතිව සමාහිත ව එකාග්‍රචිත්ත ව කැසින් වෙන් ව වෙසෙත්. විදුමහි විදුම අනුව බලනසුලුව ... විදුමින් වෙන් ව වෙසෙත්. සිත්හි සිත් අනුව බලනසුලුව ... සිත්හි වෙන් ව වෙසෙත්. දහමහි දහම අනුව බලනසුලුව වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව එකඟසිත් ඇතිව වෙසෙසිත් පහන්සිත් ඇතිව සමාහිතව එකාග්‍රචිත්තව දහමින් වෙන් ව වෙසෙත්. මහණෙනි, යම් ඒ මහණ කෙනෙක් නවක ද, අලුත පැවිදි වුවාහු ද, මෙසස්තට ළඟදී පැමිණියාහු ද මහණෙනි, ඔහු නොප විසින් සිවුසිවටන් වඩනු පිණිස සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවියයුතුවහ යි.

3. 1. 5

කුසල් රාසි සූත්‍රය

1183. මහණෙනි, අකුසල් රාසිය කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ පඤ්ඤානිවරණ කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ පඤ්ඤානිවරණයෝ වෙත් නම් මහණෙනි, මේ හුදු අකුසල් රාසියකි. කවර පසෙක්ද යත්: කාමෙව්සැනු නිවරණ යැ ව්‍යාපාදනිවරණ යැ ඊනම්ඤානිවරණ යැ උඤ්චචකුඤ්ච නිවරණ යැ විචිකිච්ඡානිවරණ යි. මහණෙනි, අකුසල් රාසිය කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ මේ පඤ්ඤානිවරණ කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ පඤ්ඤානිවරණයෝ වෙත් නම් මේ හුදු අකුසල් රාසිය යි.

මහණෙනි, කුසල් රාසිය කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ සිවුසිවටන් කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සිවුසිවටන් වේ නම් මේ හුදු කුසල් රාසියකි. කවර සතරෙක්ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව නාලෙව්හි දඬිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙව්හි දඬිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසේ. මහණෙනි, කුසල් රාසිය කියන්නෙක් මැනවින් කියන්නේ මේ සිවුසිවටන් කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සිවුසිවටන් වේ නම් මේ හුදු කුසල් රාසිය යි.

3. 1. 6

සකුණුග්ගිසුත්තං

1184. භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ, සකුණුග්ගි ලාපං සකුණං සහසා අජ්ඣාපානතා අග්ගහෙසි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, ලාපො සකුණො සකුණුග්ගියා හරියමානො එවං හි පරිදෙවෙයි: “මයමෙවමො¹ අලකඛිකා. මයං අපපුඤ්ඤ, ටෙ මයං අගොචරෙ වරිමො² පරච්ඡයෙ. සචජ්ජ මයං ගොචරෙ චරෙය්‍යාම සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ, නවායං³ සකුණුග්ගි අලං අභව්ඤ්ඤ යද්දං යුඤ්ඤායා⁴”ති. කො පන තෙ ලාප ගොචරො සකො පෙත්තකො වීසයොති. යද්දං නඩගලකට්ඨකරණං ලෙඩ්ධුට්ඨානඤ්ඤි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, සකුණුග්ගි සකෙ බලෙ අපසුඤ්ඤා සකෙ බලෙ අවචමානා⁵ අමුඤ්ඤි, ගච්ඡ ඛො ඤා ලාප, තස්සාපි මෙ ගඤ්ඤා න මොක්ඛසිති.

අථ ඛො භික්ඛවෙ, ලාපො සකුණො නඩගලකට්ඨකරණං ලෙඩ්ධුට්ඨානං ගඤ්ඤා මහනාං ලෙඩ්ධු අභිරුහිත්වා සකුණුග්ගි අවචමානො⁶ අට්ඨාසි, එහි ඛොදුති⁷ සකුණුග්ගි, එහි ඛොදුති සකුණුග්ගිති. අථ ඛො සා භික්ඛවෙ, සකුණුග්ගි සකෙ බලෙ අපසුඤ්ඤා සකෙ බලෙ අවචමානා උභො පකෙඛි සන්ධාය⁸ ලාපං සකුණං සහසා අජ්ඣාපානතා. යද ඛො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාසි ලාපො සකුණො බහු ආගතා⁹ ඛො ම්‍යායං සකුණුග්ගිති. අථ තසෙසව ලෙඩ්ධුසස අනාතරං පච්චුපාදි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, සකුණුග්ගි තසෙච උරං පච්චතාලෙසි. එවං හෙතං⁹ හිසඛිචෙ, හොති යො අගොචරෙ වරති පරච්ඡයෙ.

තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, මා අගොචරෙ වරිඤ්ඤ පරච්ඡයෙ. අගොචරෙ භික්ඛවෙ, වරතං පරච්ඡයෙ උච්ඡති මාතො ඔතාරං. උච්ඡති මාතො ආරම්භණං. කො ච භික්ඛවෙ, හිසඛුනො අගොචරො පරච්ඡයො: යද්දං පඤ්ඤි කාමගුණා. කතමෙ පඤ්ඤි: චිත්ඤ්ඤානුඤ්ඤායා රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. සොතච්ඤ්ඤායා සඤ්ඤා -පෙ- සානච්ඤ්ඤායා ගන්ධා -පෙ- ජීව්හාච්ඤ්ඤායා රසා -පෙ- කායච්ඤ්ඤායා ඵොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංහිතා රජනීයා. අයං භික්ඛවෙ, හිසඛුනො අගොචරො පරච්ඡයො.

1. මයමෙවමො - මජ්ඣං, සා.
 2. වරිමො - මජ්ඣං, සා.
 3. නවායං - මජ්ඣං, සා.
 4. අසංචදමානා - මජ්ඣං, අචාරමානා - සා.
 5. චදමානො - මජ්ඣං, සා.
 6. දුතිමෙ - මජ්ඣං, සා.
 7. සතනායම - මජ්ඣං.
 8. බහු ආගතා - සී 1, 2.
 9. හිතං - මජ්ඣං.

3. 1. 6

සකුණගහි සූත්‍රය

1184. මහණෙනි, පෙර ගිජුලිහිණියක් සැහැසිකමින් පැමිණ කැට කුරුල්ලකු අල්ලා ගත්තා ය. මහණෙනි, එකල්හි කැට කුරුල්ල තෙමේ ගිජුලිහිණිය විසින් හැර ගෙන යනු ලබන්නේ මෙසේ හැඩිය: යමබ්ලු අපි අගොවර වූ අනුන් අයත් විෂයෙහි හැසුරුණුමෝ නම් (ඒ) අපි ම කාලකන්නි වමභ. අපි ම පින් නැත්තමභ. ඉදින් අපි ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසුරුණුමෝ නම් මේ ගිජුලිහිණි මේ සුද්ධියට නොද සමත් වන්නී ය යි. එමබල කැටකුරුල්ල තාගේ ගොදුරු වූ සියපියසතු විෂය කීමෙක් ද'යි. නඟුලෙන් සාන ලද කෙතෙහි කැට නැඟි තැනයි. මහණෙනි, එකල්හි ගිජුලිහිණි සිය බලයෙහි තදව සිට සියබලය වනමින් එමබල කැටකුරුල්ල, කෝ යා, එහි ද ගොස් මාගෙන් නො මිඳෙන්නේ යැ යි මිඳුවා ය.

මහණෙනි, ඉක්බිති කැටකුරුල්ල තෙමේ නඟුලෙන් සාන ලද කැට නැඟි තැනකට ගොස් මහත් කැටකට නැග “ගිජුලිහිණිය, දන් එව, ගිජුලිහිණිය දන් එව”යි ගිජුලිහිණියට කියමින් සිටියේ ය. මහණෙනි, එකල්හි ඒ ගිජුලිහිණි සියබලයෙහි තද කොට සිටගෙන සියබලය වනමින් දෙපියාපත් නඟා කැටකුරුල්ලා වෙත සැහැසි කමින් පැමිණියා ය. මහණෙනි, යම් කලෙක කැටකුරුල්ල තෙමේ ගිජුලිහිණි මා පිණිය බොහෝ දුර ආවා යි දන ගත්තේ නම් එකල්හි ඒ කැටෙහි ම ඇතුළට පිටියේ ය. මහණෙනි, එකල ගිජුලිහිණිය එහි ම ළය තළාගත්තා ය. මහණෙනි, යමෙක් අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂයෙහි හැසිරේ නම් එය මෙසේ ම වේ.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂය යෙහි නහමක් හැසිරෙවු. මහණෙනි, අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන් පිළිබඳව මරු අවකාශ ලබන්නේ ය. මරු අරමුණක් ලබන්නේ ය. මහණෙනි, මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ පඤ්ඤාමඟුණයෝ යි. කවර පසෙක් ද යත්: ඉටුකැමති මනවධන පියදෑ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු ඇසින් දතයුතු රූපයෝ යැ. කනින් දතයුතු ශබ්දයෝ යැ ... නැහැයෙන් දතයුතු ගන්ධයෝ යැ... දිවෙන් දතයුතු රසයෝ යැ. ඉටු කැමති මන වධන පියදෑ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු කසින් දතයුතු ස්පර්ශයෝ යි. මහණෙනි, මේ මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා අයත් විෂය යි.

ගොවිතර භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ. ගොවිතර භික්ඛවෙ, වරතං සකෙ පෙත්තකෙ වීසයෙ න ලව්ඡනී මාරො ඔතාරං, න ලව්ඡනී මාරො ආරම්මණං. තො ව භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවිතරො සකො පෙත්තකො වීසයො, යද්දිං වනාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වත්තාරො; ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපය්ඨී චිහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපය්ඨී චිහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවිතරො සකො පෙත්තකො වීසයොති.

3: 1. 7

මකකට්ඨකතං.

1185. අපී භික්ඛවෙ, භිමවතො පබ්බතරාජස්ස දුග්ගා වීසමා දෙසා, යස්ස නෙව මකකට්ඨානං වාරී න මනුස්සානං. අපී භික්ඛවෙ, භිමවතො පබ්බතරාජස්ස දුග්ගා වීසමා දෙසා යස්ස මකකට්ඨානං භිමවතො වාරී න මනුස්සානං. අපී භික්ඛවෙ, භිමවතො පබ්බතරාජස්ස සමභුමිභාගා රමණියා, යස්ස මකකට්ඨානං වෙව වාරී මනුස්සානං. තත්ථ භික්ඛවෙ, උද්දං මකකට්ඨීචීසු ලෙපං ඔට්ඨිනතී මකකට්ඨානං. ඛාධනාය තත්ථ භික්ඛවෙ, යෙ තෙ මකකට්ඨානං අඛාලජාතිකා¹ අලොලජාතිකා² තෙ තං ලෙපං දිස්වා ආරකා පරිවජ්ජන්තී³. යො පන යො හොති මකකට්ඨානං ඛාලජාතිකො ලොලජාතිකො යො තං ලෙපං උපසංඛාමිත්වා හසෙන්න ගණන්තී. යො තස්ස ඛජ්ඣති. හස්සං මොවෙස්සාමීති දුතියෙන හසෙන්න ගණන්තී, යො තස්ස ඛජ්ඣති. උභො හසෙන්න මොවෙස්සාමීති පාදෙන ගණන්තී, යො තස්ස ඛජ්ඣති. උභො හසෙන්න මොවෙස්සාමීති පාදං වාතී⁴ දුතියෙන පාදෙන ගණන්තී, යො තස්ස ඛජ්ඣති. උභො හසෙන්න මොවෙස්සාමී පාදෙ වාතී කුණ්ණිකා ගණන්තී, යො තස්ස ඛජ්ඣති. එවං හි යො භික්ඛවෙ, මකකට්ඨානං පඤ්චුද්ධිතො ඵනං⁵ සෙති අනගං ආපනො වාසනං ආපනො යථාකාමකරණියො උද්දංස්ස. තමෙනං භික්ඛවෙ, උද්දං විජ්ඣන්තී⁶ තස්මිං. යෙව මකකට්ඨං උද්ධරිත්වා අවිස්සජ්ජන්තී⁷ යෙන කාමං පකකමති. එවං හි⁸ තං භික්ඛවෙ, හොති යො අගොවිතර වරති පරවීසයෙ.

1. ජාතියං - සී 1, 2.
 2. පරිවජ්ජනී - මජ්ඣ.
 3. පාදං වාතී - සීචු, සී 1, 2.
 4. පනොවෙස්සාමීතො උතං - මජ්ඣ, සා.
 5. ඤාණං - සී 1, 2.
 6. තස්මිං යෙව කඨ්ඨකකඨ්ඨාගරෙ අවිස්සජ්ජන්තී - මජ්ඣ, තස්මිං යෙව මකකට්ඨං උද්ධරිත්වා අවිජ්ජන්තී - සී 1, 2.
 7. එවං හෙතං - මජ්ඣ, එවං හෙතං - සා.
 8. එවං හෙතං - මජ්ඣ, එවං හෙතං - සා.

මහණෙනි, ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙවු. මහණෙනි ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන් පිළිබඳව මරු අවකාශයක් නොලබන්නේ ය. මරු අරමුණක් නොලබන්නේ ය. මහණෙනි මහණහට ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ සිවු සීවටන්හු යි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. විදුමිහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ මහණහට ගෝවර වූ සිය පියසතු විෂය යි.

3. 1. 7

මකකට සූත්‍රය

1185. මහණෙනි, යම් තැනෙක වදුරන්ගේත් හැසිරීමෙක් නොවේද, මිනිසුන්ගේත් හැසිරීමෙක් නොවේද, හිමවත් පවුරුදුගේ (එබඳු) යා නොහැකි වියම පෙදෙස් ඇත. මහණෙනි, යම් තැනෙක වදුරන්ගේ හැසිරීමෙක් වේද, මිනිසුන්ගේ හැසිරීමෙක් නොවේද, හිමවත් පවුරුදුගේ එබඳු යා නොහැකි වියම පෙදෙස්ද ඇත. මහණෙනි, යම් පෙදෙසක වදුරන්ගේ හැසිරීමත් වේද, මිනිසුන්ගේ හැසිරීමත් වේද, හිමවත් පවුරුදුගේ එබඳු සිත්කලු සමබ්ම පෙදෙස්ද ඇත. මහණෙනි, එහි වැද්දේ වදුරුමංහි වදුරන් තසන පිණිස වදුරුලභවූ ගල්වා තබන්. මහණෙනි, එහි යම් ඒ වදුරුකෙනෙක් බාලගති නැත්තාහුද ලොල්ගති නැත්තාහුද ඔහු ඒ ලභවූ දැක දුරින් දුරු කෙරෙත්. යම් ඒ වදුරෙක් බාලගති ඇත්තේ. ලොල්ගති ඇත්තේ වේ නම් හේ ඒ ලභවූ කරා එළඹ අතින් ගනී. හේ එහි බැදේ. අත මුදන්නෙමි යි දෙවැනි අතින් ගනී. හේ එහි බැදේ. දැන මුදන්නෙමි යි පයින් ගනී. හේ එහි බැදේ දැනත් පයත් මුදන්නෙමි යි දෙවැනි පයින් ගනී. හේ එහි බැදේ. දැනත් දෙපයත් මුදන්නෙමි යි තුඩින් ගනී. හේ එහි බැදේ. මහණෙනි, මෙසේ ඒ වදුරා පස්තැනෙකින් එල්ලන ලද්දේ අනයට පැමිණියේ ව්‍යසනයට පැමිණියේ වැද්ද විසින් යම් කැමති පරිද්දක් කළ හැකි වූයේ තකනමින් හොවී. මහණෙනි, වැද්ද ඒ වදුරා එහි දීම විද උදුරා අත් නොහැර යම් කැමති දිගකට යේ. මහණෙනි, යමෙක් අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂයෙහි හැසිරේ නම් ඒ මෙසේ ම වෙයි.

තසමානිභ භික්ඛවෙ, මා අගොවරෙ වරිඤ්ඤ පරච්ඡයෙ. අගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරතං පරච්ඡයෙ ලච්ඡනී මාරො ඔතාරං, ලච්ඡනී මාරො ආරම්භං. කො ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරච්ඡයො: යද්දිං පඤ්ඤාමග්ගං. කතමෙ පඤ්ඤා: චක්ඛුච්ඤායො රූපා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා -පෙ- කායච්ඤායො චොට්ඨබ්බා ඉට්ඨා කන්තා මනාපා පියරූපා කාමුපසංභිතා රජනීයා. අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අගොවරො පරච්ඡයො.

ගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරථ සකෙ පෙත්තකෙ ච්ඡයෙ. ගොවරෙ භික්ඛවෙ, වරතං සකෙ පෙත්තකෙ ච්ඡයෙ න ලච්ඡනී මාරො ඔතාරං, න ලච්ඡනී මාරො ආරම්භං. කො ච භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තකො ච්ඡයො: යද්දිං වන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වාතාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි වීහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- වීනෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි වීහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං අයං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොවරො සකො පෙත්තකො ච්ඡයොති.

3. 1. 8

සුදසුක්තං

1186. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානෙතො අකුසලො සුදෙ රාජානං වා රාජමහාමහනං¹ වා නානවච්චයෙහි සුපෙහි පවුච්ඡට්ඨිතො අස්ස: අච්චිලගෙහිපි තිත්තකගෙහිපි කටුකගෙහිපි මධුරගෙහිපි බාරිකෙහිපි අබාරිකෙහිපි ලොභිකෙහිපි අලොභිකෙහිපි. සධො සො භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානෙතො අකුසලො: සුදෙ සකස්ස හතතු² නිමිත්තං න උගහණ්ණාති: ඉදං වා මෙ අජ්ජ හතතු² සුපෙය්‍යං රූච්චති, ඉමස්ස වා අභිහරති, ඉමස්ස වා බහුං ගණ්ණාති, ඉමස්ස වා වණ්ණං භාසති, අච්චිලගං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙය්‍යං රූච්චති, අච්චිලගස්ස වා අභිහරති, අච්චිලගස්ස වා බහුං ගණ්ණාති, අච්චිලගස්ස වා වණ්ණං භාසති, තිත්තකගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- කටුකගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- මධුරගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- බාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අබාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- ලොභිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අලොභිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙය්‍යං රූච්චති, අලොභිකස්ස වා අභිහරති, අලොභිකස්ස වා බහුං ගණ්ණාති, අලොභිකස්ස වා වණ්ණං භාසති. සධො සො භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානෙතො අකුසලො සුදෙ නවෙච ලාභී හොති: අච්චාදනස්ස, න ලාභී වෙතනස්ස, න ලාභී අභිභාරානං. තංකිස්ස හෙතු: තථා හි සො භික්ඛවෙ, බාලො අච්චානෙතො අකුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු නිමිත්තං න උගහණ්ණාති.

1. රාජමහාමහනානං - සීචු.
 2. හතත - මජ්ඣං, යො.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂයෙහි නහමක් හැසිරෙවු. මහණෙනි, අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන්ගේ බැසගැනීම මරු ලබන්නේය. මරු අරමුණක් ලබන්නේය. මහණෙනි, මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ පස්කම්මුණයි. කවර පසෙක් ද යත්; ඉටු කැමති මනවඩන පිය දැ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු ඇසින් දහයුතු රු යැ... ඉටු කැමති මනවඩන පිය දැ වූ කාමයෙන් යුත් ඇලුම් කටයුතු කයින් දහයුතු පහස් යැ. මහණෙනි, මේ මහණහට අගෝවර වූ මෙරමා සතු විෂය යි.

මහණෙනි, ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙවු. මහණෙනි, ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂයෙහි හැසිරෙන්නවුන්ගේ බැසගැනීම මරු නො ලබන්නේය. මරු අරමුණක් නො ලබන්නේය. මහණෙනි, මහණහට ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂය කීමෙක් ද යත්: මේ සිවු සීවටනි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලෝකයෙහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිනි දහමි අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ මහණහට ගොදුරු වූ සිය පියසතු විෂය යි.

3. 1. 8

සුදසුත්‍රය

1186. මහණෙනි, යම්සේ බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ අරක්කැමියෙක් ඇඹුල් කොටස් ඇත්තා වූත් තිත්ත කොටස් ඇත්තා වූත් කුළු කොටස් ඇත්තා වූත් මිහිරි කොටස් ඇත්තා වූත් කරරස ඇත්තා වූත් කරරස නැත්තා වූත් ලුණුරස ඇත්තා වූත් ලුණුරස නැත්තා වූත් නත් වැදුරුම් සුපයෙන් යුතු ව රජු වෙත හෝ රජමහඥාමිත්තියකු වෙත හෝ එළඹ සිටියේ වන්නේ ද, මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ මේ අරක්කැමි තම ස්වාමියාගේ (හොඳන) නිමිත්ත නො උගනියි. “අද මාගේ ස්වාමීහට මේ සුපරසය රුචි වේ ය හෝ, මෙය ගැනීමට අත දිගුකරයි හෝ, මෙය බොහෝ කොට ගනියි හෝ, මෙහි ගුණ කියා යි හෝ අද මාගේ ස්වාමීහට ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපරසය රුචි වේ යි හෝ, ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයෙන් බොහෝ ගනියි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයෙහි ගුණ කියා යි හෝ, අද මාගේ ස්වාමීහට කුළු කොටස් ඇති ... හෝ ... අද මාගේ සැමියාට මිහිරි කොටස් ඇති හෝ, ... අද මාගේ සැමියාට කරරස ඇති හෝ, ... අද මාගේ ස්වාමීහට කරරස නැති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස ඇති හෝ .. අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස නැති සුපරසය රුචි වේ ය හෝ ලුණුරස නැති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ලුණු රස නැති සුපයෙන් බොහෝ ගනි යි හෝ ලුණු රස නැති සුපයේ ගුණ කියා යි හෝ” යි. මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ මේ අරක්කැමි වස්ත්‍ර නො ද ලබනසුලු වෙයි. වැටුප් නො ද ලබනසුලු වෙයි. පඩුරු නො ද ලබනසුලු වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ අරක්කැමි සිය ස්වාමීහුගේ හොඳන නිමිත්ත නො උගනියි ද එහෙයිනි.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චො ඛාලො අච්චානො අකුසලො භික්ඛු කායෙ න කායානුපසී¹ චිහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ න කායානු- පසීනො² චිහරතො වීතං න සමාධියති, උපකතිලෙසා න පභීයනති. සො තං නිමිතං න උග්ගණ්හාති. වෙදනාසු -පෙ- වීතො -පෙ- ධමමසු න ධම්මානුපසී³ චිහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධමමසු න ධම්මානුපසීනො⁴ චිහරතො වීතං න සමාධියති, උපකතිලෙසා න පභීයනති, සො තං නිමිතං න උග්ගණ්හාති, සධො සො භික්ඛවෙ, ඛාලො අච්චානො අකුසලො භික්ඛු නෙවෙව ලාභී හොති දිට්ඨධමමසුඛච්චාරානං,⁵ න ලාභී සතිසමපච්ඡාදිස්ස. තංකිස්ස හෙතු? තථා හි සො භික්ඛවෙ, ඛාලො අච්චානො අකුසලො භික්ඛු සකස්ස වීතස්ස නිමිතං න උග්ගණ්හාති.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියනො කුසලො සුදෙ රාජානං වා රාජමහාමහං වා නානච්චයෙහි සුපෙහි පච්චුපච්චිතො අස්ස: අභි- ලංගහතිපි තිත්තකග්ගෙහිපි කටුකග්ගෙහිපි මධුරග්ගෙහිපි ඛාරිකෙහිපි අඛාරිකෙහිපි ලොභිකෙහිපි අලොභිකෙහිපි. සධො සො භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියනො කුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු නිමිතං උග්ගණ්හාති: “ඉදං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙයාං රුච්චති, ඉමස්ස වා අභිහරති, ඉමස්ස වා ඛත්‍රං ගණ්හාති, ඉ මස්ස වා වණ්ණං භාසති, අභිච්චානං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙයාං රුච්චති, අභිච්චානස්ස වා අභිහරති, අභිච්චානස්ස වා ඛත්‍රං ගණ්හාති, අභිච්චානස්ස වා වණ්ණං භාසති. තිත්තකග්ගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- කටුකග්ගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- මධුරග්ගං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- ඛාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අඛාරිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- ලොභිකං වං මෙ අජ්ජ හතතු -පෙ- අලොභිකං වා මෙ අජ්ජ හතතු සුපෙයාං රුච්චති, අලොභිකස්ස වා අභිහරති, අලොභිකස්ස වා ඛත්‍රං ගණ්හාති. අලොභිකස්ස වා වණ්ණං භාසති. සධො සො භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියනො කුසලො සුදෙ ලාභී වෙව හොති අච්චාදනස්ස, ලාභී චෙතනස්ස, ලාභී අභිචාරානං. තං කිස්ස හෙතු: තථා හි සො භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතො වියනො කුසලො සුදෙ සකස්ස හතතු නිමිතං උග්ගණ්හාති.

1. කායෙ කායානුපසී - මජ්ඣං, සාං.
 2. කායෙ කායානුපසීනො - මජ්ඣං, සාං.
 3. ධමමසු ධම්මානුපසී - මජ්ඣං, සාං.
 4. ධමමසු ධම්මානුපසීනො - මජ්ඣං, සාං.
 5. දිට්ඨධමමසුඛච්චාරානං - මජ්ඣං, සාං

මහණෙනි, එසෙයින් ම මෙහි බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඇතැම් මහණෙක් කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු වී කෙලෙස් තවන වැර ඇති වී මනා දැනුම් ඇති වී සිහි ඇති වී කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට නො වෙසෙයි. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු වී නො වෙසෙන ඔහුගේ සිත එකඟ නො වේ. කෙලෙස් ප්‍රභීණ නො වේ. හේ ඒ නිමිත්ත නො උගනියි වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනුව දක්නාසුලු වී කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇති වී සිහි ඇති වී දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට නො වෙසේ. දහමහි දහම් අනුව දක්නාසුලු වී නො වෙසෙන ඔහු ගේ සිත එකඟ නො වෙයි. කෙලෙස් ප්‍රභීණ නො වේ. හේ ඒ නිමිත්ත නො උගනියි. මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ මහණ දිට්‍රදම්මයෙහි සුව විභරණ නො ද ලබනසුලු වෙයි. සිහි නුවණ නො ද ලබනසුලු වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, බාල වූ අව්‍යක්ත වූ අදක්‍ෂ වූ ඒ මහණ සිය සිතෙහි නිමිත්ත නො උගනී ද එහෙයිනි.

මහණෙනි, යම්සේ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ අරක්කැමියෙක් ඇඹුල් කොටස් ඇත්තා වූත් තිත්ත කොටස් ඇත්තා වූත් කුළු කොටස් ඇත්තා වූත් මිහිරි කොටස් ඇත්තා වූත් කරරස ඇත්තා වූත් කරරස නැත්තා වූත් ලුණුරස ඇත්තා වූත් ලුණුරස නැත්තා වූත් නන් වැදෑරුම් සුපයෙන් යුතුව රජු වෙත හෝ රජමහඇමතිසකු වෙත හෝ එළඹ සිටියේ වන්නේ ද, මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ අරක්කැමි සිය සැමියාගේ හෝජන නිමිත්ත උගනියි. “අද මාගේ සැමියාට මේ සුපරසය රූපී වේ යි හෝ මෙයට අත දිගුකරයි හෝ මෙයින් බොහෝ ගනියි හෝ මෙහි ගුණ කියායි හෝ අද මාගේ ස්වාමීහට ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපරසය රූපී වේ යි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයෙන් බොහෝ ගනියි හෝ ඇඹුල් කොටස් ඇති සුපයේ ගුණ කියා යි හෝ අද මාගේ ස්වාමීහට තිත්ත කොටස් ඇති ... හෝ, අද මාගේ ස්වාමීහට කුළු කොටස් ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට මිහිරි කොටස් ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට කරරස ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට කරරස නැති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස ඇති හෝ ... අද මාගේ ස්වාමීහට ලුණුරස නැති සුපරසය රූපී වේ යි හෝ ලුණුරස නැති සුපයට අත දිගුකරයි හෝ ලුණුරස නැති සුපයෙන් බොහෝ ගනියි හෝ ලුණුරස නැති සුපයෙහි ගුණ කියා යි හෝ” යි. මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ මේ අරක්කැමි වස්ත්‍ර ලබනසුලු වෙයි. වැටුප් ලබනසුලු වෙයි. පඩුරු ලබනසුලු වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ දක්‍ෂ වූ ඒ අරක්කැමි සිය ස්වාමීහුගේ භොජන නිමිත්ත උගනී එහෙයිනි.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉධෙධවෙවා පඤ්ඤා වියතො කුසලො භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සත්ථා විනොයා ලොකෙ දඤ්ඤාදෙමනස්ස. තස්ස කායෙ කායානුපස්සිනො විහරතො විතං සමාධියති, උපකකිලෙසා පභීයතති, සො තං නිමිතං උග්ගණ්හාති. වෙදනාසු -පෙ- විනො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සත්ථා විනොයා ලොකෙ දඤ්ඤාදෙමනස්ස. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිනො විහරතො විතං සමාධියති, උපකකිලෙසා පභීයතති, සො තං නිමිතං උග්ගණ්හාති. සඛො සො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා වියතො කුසලො භික්ඛු ලාභී වෙව භොති දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානං, ලාභී භොති සතිසමපදාද්දස්ස. තං කිසස හෙතු: තථා හි සො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ව්‍යතො කුසලො භික්ඛු සකස්ස විතතස්ස නිමිතං උග්ගණ්හාතිති.

3. 1. 9

ශිලානසුඛතං

1187. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති බෙලුවගාමකෝ. තත්ථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොසි: “එථ තුම්හ භික්ඛවෙ, සාමනාඃ වෙසාලියා යථාමිතං යථාසද්ධිං යථාසමහතං වස්සං උපෙඨ. ඉධෙවාහං බෙලුවගාමකෙ වස්සං උපගච්ඡාමී”ති. “එවං හනො”ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිපසුඤා සාමනා වෙසාලියා යථාමිතං යථාසද්ධිං යථාසමහතං වස්සං උපගඤ්ඤං. හගවා පන තස්ථෙව බෙලුවගාමකෝ වස්සං උපගඤ්ඤී. අථ ඛො හගවතො වස්සුපගතස්ස ඛරො ආබාධො උප්පජ්ඣ. බාලො වෙදනා වතනතති මාරණනතිකා. තාඃ සුදං හගවා සනො සමපජානො අධිවාසෙසි අවිහංකරාමානො. අථ ඛො හගවතො එතදහොසි: න ඛො පන මෙනං පතිරුපං යො’හං අනාමනොඤා උපධාමකෙ, අනපලොකෙඤා භික්ඛුසඛිතං පටිනිබ්බායෙයාං¹. යනනුනාහං ඉමං ආබාධං විරියෙන පටිපසුඤාමෙඤා² ජීවිතසඛිතාරං අධිධාය විහරෙයානති. අථ ඛො හගවා තං ආබාධං විරියෙන පටිපසුඤාමෙඤා ජීවිතසඛිතාරං අධිධාය විහාසි. අථ ඛො හගවා ශිලානා වුට්ඨිතො³ අවිරවුට්ඨිතො ගෙලඤ්ඤා විහාරපච්ඡායායං⁴ පඤ්ඤාගෙන ආසනෙ නිසීදී.

1. වෙඨවගාමකෙ - මඡසං.
 2. සමනතා - මඡසං, සා.
 3. හගවා පන බෙලුවගාමකෙ - සී 1, 2.
 4. තත්ථ සුදං - මඡසං, සා.
 5. පටිනිබ්බායෙයාං - සී 1.
 6. පටිපසුඤාමෙඤා - මඡසං.
 7. ශිලානසුඛතො - මඡසං.
 8. විහාරපච්ඡායායං - සී 1, 2, සා.

මහණෙනි, එසෙයින් ම මෙහි පණ්ඩිත වූ ව්‍යාක්ත වූ දක්ෂ වූ ඇතැම් මහණෙක් කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලෝකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත එකඟ වෙයි. කෙලෙස් ප්‍රභීණ වේ. හේ ඒ නිමිත්ත උගනී. වෙදනාහි ... සිත්හි .. දහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත එකඟ වෙයි. කෙලෙස් ප්‍රභීණ වේ. හේ ඒ නිමිත්ත උගනී. මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යාක්ත වූ දක්ෂ වූ ඒ මේ මහණ දිට්‍රදුමයෙහි සුඛවිහරණ ලබනසුලු ද වෙයි. සිහිනුවණ ලබනසුලු ද වෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, පණ්ඩිත වූ ව්‍යාක්ත වූ දක්ෂ වූ ඒ මහණ සිය සිතෙහි නිමිත්ත උගනී එහෙයින් යි.

3. 1. 9

ගිලාන සූත්‍රය

1187. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර සමීපයෙහි බෙටවගමහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එවු. තෙහි මිතුරුකම් ඇති සේ දුටුපමණින් වූ මිතුරුකම් ඇති සේ දැඩිලෙස වූ මිතුරුකම් ඇති සේ විසල්පුර අවට වස් එළඹෙවු. මම මෙහි බෙටුවගමහි ම වස් එළඹෙමි”යි. වහන්ස, එසේ යයි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී මිතුරුකම් ඇති සේ දුටුපමණින් වූ මිතුරුකම් ඇති සේ දැඩිලෙස වූ මිතුරුකම් ඇති සේ විසල්පුර අවට වස් එළඹුණාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහි එහි ම බෙටුවගමහි වස් එළඹුණු සේක. එකල්හි වස් එළඹුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට කුරු ආබාධයෙක් උපන. මරණය කරා පවුණුවන දැඩි වෙදනාවෝ පවතින්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව මනාපෙළෙමින් ඒ වෙදනා ඉවසු සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු සිතෙක් විය: “යමබඳු මම උචුවන් කරන්ත-වුන් නො අමනා බික්සභන නො දන්වා පිරිනිවේම් නම් මට එය සුදුසු නො වෙයි. මම මේ රොගය වීයඹයෙන් යටපත් කොට ජීවිතසංස්කාර (ජීවිතය පවතින සේ) අධිෂ්ඨාන කොට වෙසෙන්නෙම් නම් මැනැවැ”යි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ ආබාධය වීයඹයෙන් යටපත් කොට ජීවිතසංස්කාර අධිෂ්ඨාන කොට වැඩවුසු සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගිලන්බවෙන් නැඟිසිටි සේක. ගිලන්බවෙන් නැඟි සිටි නොබෝකල් ඇති සේක වෙහෙර පසුපස සෙවණැල්ලෙහි පැනූ වූ අසුන්හි වැඩහුන් සේක.

අඵ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛක්ඛි. උපසඛක්ඛිචා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්චා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදචොචි* “දිට්ඨං හනෙන, හගවතො ඛමනීයං, දිට්ඨං හනෙන, හගවතො යාපනීයං, අපි මෙ හනෙන, මධුරකජානො වීය කායො, දිසාපි මෙ න පක්ඛායක්ඛි. ධර්මාපි මං නඤ්චිහක්ඛති, හගවතො ගෙලලඤ්ඤන්තං. අපි ච මෙ හනෙන, අහොසි: කාවිදෙව අසසාසමන්තා¹ න තාව හගවා පරිනිබ්බාධිස්සති. න තාව හගවා භික්ඛුසඛ්ඤං ආරඤ්ඤා කිඤ්චිදෙව උද්ගරති”ති.

කිම්පනදුති ආනන්ද භික්ඛුසඛ්ඤො මධි පචවාසීංසති: දෙසිතො ආනන්ද, මයා ධම්මො ආනන්තරං අඤ්ඤාතරං කඤ්චා, නක්ඛානන්ද, තරාගතස්ස ධම්මෙසු ආචරියමුච්ඤ්චි. යස්ස² නුත ආනන්ද, එවමස්ස අහං භික්ඛුසඛ්ඤං පරිහරිස්සාමීති වා, මමුද්දෙසිතො භික්ඛුසඛ්ඤොති වා යො නුත ආනන්ද, භික්ඛුසඛ්ඤං ආරඤ්ඤා කිඤ්චිදෙව උද්ගරෙය්‍ය. තරාගතස්ස ඛො ආනන්ද, න එවං හොති අහං භික්ඛුසඛ්ඤං පරිහරිස්සාමීති වා මමුද්දෙසිතො භික්ඛුසඛ්ඤොති වා, සතිං ආනන්ද, තරාගතො භික්ඛුසඛ්ඤං ආරඤ්ඤා කිඤ්චිදෙව උද්ගරිස්සති: එතරහි ඛො පනානන්ද, ජිණ්ණො වුඤ්ඤා මහලලකො අධ්ගතො වියො අනුසංකො ආසීතියො මෙ වියො වත්තති. සෙය්‍යථාපි ආනන්ද, ජජ්ජරසකථං³ වෙඵමීස්සකෙන⁴ යාපෙති; එවමෙව ඛො ආනන්ද, වෙඵමීස්සකෙන මඤ්ඤා තරාගතස්ස කායො යාපෙති.

යස්මිං ආනන්ද, සමයෙ තරාගතො සංඛනිමිත්තානං අමනසිකාරා එකච්චානං වෙදනානං නිරොධා අනිමිත්තං වෙනොසමාධිං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඵාසුතරං ආනන්ද, තස්මිං සමයෙ තරාගතස්ස හොති. තස්මා තිභානන්ද, අත්තදීපා විහරථ අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො, ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. කථඤ්ඤානන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො, ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො; ඉධානන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ඛො ආනන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධර්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. යෙ හි කෙච්චි ආනන්ද, එතරහි වා මමච්චියෙ වා අත්තදීපා විහරිස්සාති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො, ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො නමනග්ගෙ මෙ තෙ ආනන්ද, භික්ඛු හවිස්සාති යෙ කෙච්චි සික්ඛාකාමාති.

1. අසාදම්භා - පි 1, 2.
 2. යනුත - ස්‍යා.
 3. ජරසකථං - .
 4. වෙඵමීස්සකෙන - පි 1, 2. වෙඵමීස්සකෙන - මජ්ඣං, වෙඵමීස්සකෙන - PTS.
 * “දිට්ඨං මෙ හනෙන හගවතො ඵාසු” ඉති පාඨො මජ්ඣං පොථකෙ එඤ්චි සමකො.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳූ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඉවසිය හැකි ය යි දක්නා ලදී. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේට යැපිය හැකි ය යි දක්නා ලදී. වහන්ස, එතෙකුදු වුවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශිලන්ඛව හේතු කොට ගෙන මාගේ සිරුර ද තද වූවාක් මෙනි. දිශාවෝ ද මට පැහැදිලි නො වෙත්. දහම් ද මට නො වැටහේ. වහන්ස, තව ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුන් ම නො පිරිනිවෙන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බික්සභන ඇරඹ නව ම කිසිවක් ගෙනහැර නොපාන (අන්තිම අවචාදය නොකරන) සේකැ” යි කිසියම් අස්වැසිලි මාත්‍රයෙක් වී ය යි.

ආනන්ද, බික්සභන මා කෙරෙහි කුමක් අපේක්ෂා කෙරේ ද? ආනන්ද, මා විසින් අනන්තර-අබාහිර (-නො සහවා)නො කොට දහම් දෙසන ලදී. ආනන්ද, තරාගත දහම්හි ආවායඝී මුෂ්ටි නැත. ආනන්ද, “මම බික්සභන පරිහරණය කරන්නෙමි යි හෝ බික්සභන මා උදෙසියයුතු කොට ඇත්තේ (වේ ව)” යි හෝ යමකුට එකාන්ත යෙන් මෙබඳු අදහසෙක් වන්නේ ද ආනන්ද, හේ එකාන්තයෙන් බික්සභන ඇරඹ කිසිවක් ගෙන හැර පාහේ (කිසියම් අවචාදයක් දෙන්නේ) නම් ආනන්ද, “මම බික්සභන පරිහරණය කරන්නෙමි යි හෝ බික්සභන මා උදෙසියයුතු කොට ඇත්තේ (වේ ව)” යි හෝ තරාගතයන් හට වූකලී මෙබඳු සිතෙක් නො වේ. ආනන්ද, ඒ තරාගත බික්සභන ඇරඹ කිසිවක් ගෙනහැර පාහේ ද ආනන්ද, දුන් වූකලී දිරුයෙමි වෘද්ධයෙමි මහලු වූයෙමි කල්ගත වූයෙමි පිළිවෙළින් මහලුවියට පැමිණියෙමි මාගේ අසුවැනි විය පවතී. ආනන්ද, දිරු ගැලක් යම්සේ හුණ මුසු පිළියකරින් යැපේ ද ආනන්ද, එපරිද්දෙන් තරාගතයන්ගේ කය හුණ මුසු පිළියකරින් මෙන් යැපේ.

ආනන්ද, යම්කලෙක තරාගත තෙමේ සියලු නිමිති මෙනෙහි නො කිරීමෙන් ඇතැම් වෙදනාවන්ගේ නිරොධයෙන් නිමිති රහිත වූ චිත්ත-සමාධියට පැමිණ වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි තරාගතයන්ට ඉතා පහසු වෙයි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙවූ. ආනන්ද, කෙසේ නම් මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහම්හි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ. ආනන්ද, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් දුන් හෝ මාගේ ඇවෑමෙහි හෝ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට අනුන් පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙන්නාහු ද, යම්කිසි කෙනෙක් ශික්ෂාකාමී වන්නාහු ද ආනන්ද, ඒ මේ භික්ෂුහු අග්‍රනම වෙති යි.

3. 1. 10

භික්ඛුනුපසායස්සතං

1188. අට ටො ආයස්මා ආනන්දෙ පුබ්බතභසමයං නිවාසෙත්වා පඤ්චවරමාදය යෙනඤ්ඤතරො භික්ඛුනුපසායො¹ තෙනුපසධංකමී. උපසධංකමීත්වා පඤ්ඤතො ආසනො නිසීදි. අට ටො සඤ්චුලා භික්ඛුනියො යෙනායස්මා ආනන්දෙ තෙනුපසධංකමීංසු. උපසධංකමීත්වා ආයස්මිනං ආනන්දො අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසිනො ටො තා භික්ඛුනියො ආයස්මිනං ආනන්දො එතදවොචුං: “ඉධ භනෙත, ආනන්ද, සඤ්චුලා භික්ඛුනියො චතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතවිනො² විහරන්තියො උළාරං පුබ්බතාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති. “එවමෙතං භගීනියො, එවමෙතං භගීනියො, යො හි කොචි භගීනියො, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා චතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතවිනො³ විහරති, තසෙසනං පාටිකඛං” “උළාරං පුබ්බතාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති. අට ටො ආයස්මා ආනන්දෙ තා භික්ඛුනියො ධම්මො කප්ඵාය සන්දසෙත්වා සමාදපෙත්වා සමුත්තපෙත්වා සමපහංසෙත්වා උට්ඨායාසනා පසකමී.

අට ටො ආයස්මා ආනන්දෙ සාවච්චියං පිණ්ඩය චරිත්වා පට්ඨානං පිණ්ඩපාකපට්ඨකතො යෙන භගවා තෙනුපසධංකමී. උපසධංකමීත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිනො ටො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: ඉධාහං භනෙත, පුබ්බතභසමයං නිවාසෙත්වා පඤ්චවරමාදය යෙනඤ්ඤතරො භික්ඛුනුපසායො තෙනුපසධංකමී. උපසධංකමීත්වා පඤ්ඤතො ආසනො නිසීදිං. අට ටො භනෙත, සඤ්චුලා භික්ඛුනියො යෙනාහං තෙනුපසධංකමීංසු. උපසධංකමීත්වා මං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසිනො ටො භනෙත, තා භික්ඛුනියො මං එතදවොචුං: “ඉධ භනෙත ආනන්ද, සඤ්චුලා භික්ඛුනියො චතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතවිනො විහරන්තියො උළාරං පුබ්බතාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති. එවං චුත්තාහං භනෙත, තා භික්ඛුනියො එතදවොච: “එවමෙතං භගීනියො, එවමෙතං භගීනියො, යො හි කොචි භගීනියො, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා චතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතවිනො විහරති, තසෙසනං පාටිකඛං: “උළාරං පුබ්බතාපරං විසෙසං සඤ්ජානංකමී”ති.

1. භික්ඛුනිපසාය - සී 1.
 2. සුපට්ඨිතවිනො - මජ්ඣ.
 3. සුපට්ඨිතවිනො - සී 1.

3. 1. 10

හික්ඛුනුපසසය සුත්තය

1188. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙර ව පාසිවුරු ගෙන එක්තරා මෙහෙණ අසපුවක් වෙත එළඹීයහ. එළඹ පැනවූ අසුන්හි වැඩ හුන්හ. එකල්හි බොහෝ මෙහෙණහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ මෙහෙණහු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මෙහි බොහෝ මෙහෙණහු සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙන්නාහු පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනාති” යි. නැගණියෙනි, එය එසේ ය. නැගණියෙනි, එය එසේ ය. නැගණියෙනි, යම්කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණක් හෝ සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසේ නම් ඔහු විසින් පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනන්නේ ය යන මෙය කැමති වියයුතු යි, ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ දහැම කථාවෙන් ඒ මෙහෙණුන් කරුණු දක්වා සමාදන් කරවා තෙද ගන්වා සතුටු කරවා හුනස්නෙන් නැඟී ගියහ.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ සැවැත් නුවර පිඬු පිණිය හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, මෙහි මම පෙරවරු හැඳ පෙරට පාසිවුරු ගෙන එක්තරා මෙහෙණ අසපුවක් කරා එළඹියෙමි. එළඹ පැනවූ අස්නෙහි හුන්නෙමි. වහන්ස, එකල්හි බොහෝ මෙහෙණහු මා වෙත එළඹීයහ. එළඹ මා වැඳ එකත්පස්ව හුන්හ. වහන්ස, එකත්පස් ව හුන් ඒ මෙහෙණහු මට මෙය කීහ: “වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මෙහි බොහෝ මෙහෙණහු සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙන්නාහු පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනාති” යි. වහන්ස, එසේ කියන ලද මම ඒ මෙහෙණහට මෙය කීමි: “නැගණියෙනි, එය එසේය. නැගණියෙනි, එය එසේය. නැගණියෙනි, යම්කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණක් හෝ සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසේ නම් ඔහු විසින් පෙරට වඩා උදර විශේෂයක් පසු ව හඳුනන්නේ ය යන මෙය කැමති වියයුතු යි.” යි.

එවමෙතං ආනන්ද, එවමෙතං ආනන්ද, යො හි කොච්ඡි ආනන්ද, හික්ඛු වා හික්ඛුනී වා චතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතවිනො විහරති, තස්සෙතං පාටිකඛිං: “උළාරං පුබ්බොනාපරං වියෙයං සඤ්ජානිස්සති”ති. කතමෙසු චතුසු: ඉධානන්ද, හික්ඛු කායෙ කායානුපසසී විහරති, ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස කායෙ කායානුපසසීනො විහරතො කායාරම්භණො වා උපපජ්ජති, කායසමීං පරිලාභො, වෙතසො වා ලීනත්තං, ඛණ්ඩා වා විත්තං වික්ඛිපති. තෙන භානන්ද, හික්ඛුතා කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහිතඛං. තස්ස කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පිති ජායති, පිතිමනස්ස කායො පසසමතති, පසසඤ්ඤාකායො සුඛං වෙදියති. සුඛිතො විත්තං සමාධියති. යො ඉති පටිසඤ්චිකංති: යස්ස ඛො‘හං අඤ්ඤාය විත්තං පණ්දහීං, යො මෙ අඤ්ඤා අභිනිසුත්තො, හන්දනී පටිසංහරාමීති. යො පටිසංහරති වෙච න ච විතස්සෙති. න ච විචාරෙති. “අවි-තකෙකාමි අච්චාරො අජ්ඣන්තං සතිමා සුඛිතස්මී”ති පජානාති.

සුනවපරං ආනන්ද, හික්ඛු වෙදනාසු වෙදනානුපසසී විහරති ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපසසීනො විහරතො වෙදනාරම්භණො වා උපපජ්ජති කායසමීං පරිලාභො -පෙ- පජානාති.

සුනවපරං ආනන්ද, හික්ඛු විනො විත්තානුපසසී විහරති ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස විනො විත්තානුපසසීනො විහරතො විත්තාරම්භණො වා උපපජ්ජති කායසමීං පරිලාභො -පෙ- පජානාති.

සුනවපරං ආනන්ද, හික්ඛු ධමමෙසු ධමමානුපසසී විහරති ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තස්ස ධමමෙසු ධමමානුපසසීනො විහරතො ධමමාරම්භණො වා උපපජ්ජති කායසමීං පරිලාභො, වෙතසො වා ලීනත්තං. ඛණ්ඩා වා විත්තං වික්ඛිපති. තෙන භානන්ද, හික්ඛුතා කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහිතඛං. තස්ස කිස්සීවිදෙව පසාදනීයෙ නිමිත්තෙ විත්තං පණ්දහතො පාමුජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පිති ජායති, පිතිමනස්ස කායො පසසමතති, පසසඤ්ඤාකායො සුඛං වෙදියති, සුඛිතො විත්තං සමාධියති. යො ඉති පටිසඤ්චිකංති: “යස්ස ඛො‘හං අඤ්ඤාය විත්තං පණ්දහීං, යො මෙ අඤ්ඤා අභිනිසුත්තො, “හන්දනී පටිසංහරාමී”ති. යො පටිසංහරති වෙච න ච විතස්සෙති, න ච විචාරෙති, අවි-තකෙකාමි අච්චාරො අජ්ඣන්තං සතිමා සුඛිතස්මී”ති පජානාති. එව: ඛො ආනන්ද, පණ්දාය ගාවනා හොති.

ආනන්ද, එය එසේ ය. ආනන්ද, එය එසේ ය. ආනන්ද, යම්කිසි මහණෙක් හෝ මෙහෙණෙක් හෝ සිද්ධසිව්චන්ති මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසේ නම් ඔහු විසින් පෙරට වඩා උදර වූ විශේෂයක් පසු ව හඳුනාන්නේ ය යන මෙය කැමති වියයුතු. කවර සතරෙක ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට කය අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී. සිතේ සැහවුණු බවෙක් හෝ වේ. පිටත හෝ සිත විසිරෙයි. ආනන්ද, ඒ මහණහු විසින් කිසියම් පැහැදියයුතු නිමිත්තෙක සිත පිහිටුවියයුතු යි. කිසියම් පැහැදියයුතු නිමිත්තෙක සිත පිහිටුවන ඔහුට ප්‍රමුද්ධභාවය උපදී. හටගත් ප්‍රමොද ඇත්තහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රිතසිත් ඇත්තහුගේ කය සැහැල්ලු වේ. සැහැල්ලු කය ඇත්තේ සුව විඳී යි. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. හේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි: “මම යමක් පිණිස සිත පිහිටුවෙමි නම් ඒ අරුත මට නිපත. ඵකාන්තයෙන් දන් (පැහැදියයුතු නිමිත්තෙන් සිත) ආපසු හැර ගනිමි” යි. හෙතෙමේ ආපසු හැර ගැනීමත් කෙරෙයි. නො ද විතර්ක කෙරෙයි. නො ද විචාර කෙරෙයි. විතර්ක නැත්තෙම විචාර නැත්තෙම ඇතුළත සිහි ඇත්තෙම හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දනගනී.

ආනන්ද, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ වේදනාවන්හි වේදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වේදනාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වේදනාවන්හි වේදනා අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට වේදනා අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී ... දනගනී.

ආනන්ද, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ සිත්හි සිත් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇත් ව සිත්ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. සිත්හි සිත් අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට සිත් අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී ... දනගනී.

ආනන්ද, නැවත අනෙකක් ද කියමි: මහණ දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට දහම අරමුණු කොට ඇති කයෙහි දැවිල්ලෙක් හෝ උපදී. සිතේ සැහවුණු බවෙක් හෝ වේ. පිටත හෝ සිත විසිරේ. ආනන්ද, ඒ මහණහු විසින් පැහැදිය යුතු කිසියම් නිමිත්තෙක සිත පිහිටුවියයුතු. පැහැදියයුතු කිසියම් නිමිත්තෙක සිත පිහිටුවන ඔහුට ප්‍රමුද්ධ භාවය උපදී. හටගත් ප්‍රමොද ඇත්තහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රිතසිත් ඇත්තහුගේ කය සැහැල්ලු වේ. සැහැල්ලු කය ඇත්තේ සුව විඳී. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. හේ මම යමක් පිණිස සිත පිහිටුවෙමි නම් ඒ අරුත මට නිපත. ඵකාන්තයෙන් දන් ආපසු හැර ගනිමි” යි මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. හේ ආපසු හැර ගැනීමත් කෙරෙයි. විතර්ක නො ද කෙරෙයි. විචාර නො ද කෙරෙයි. විතර්ක නැත්තෙම විචාර නැත්තෙම ඇතුළත සිහි ඇත්තෙම හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දනගනී. ආනන්ද, මෙසේ (සිත)පිහිටුවා වැඩීම වේ.

කර්ණානානු, අපඤ්චාය භාවනා හොති: බ්‍රහ්මඤ්ච ආනානු, භික්ඛු විනං අපඤ්චාය “අපඤ්චිතං මෙ බ්‍රහ්මඤ්ච විනං” පඤ්චානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපඤ්චිතනාති පඤ්චානාති. අථ ච පන කායෙ කායානුපසී විහරාමි ආනාපි සමපඤ්චානො සත්ථා සුඛිතසීති පඤ්චානාති.

බ්‍රහ්මඤ්චානු, භික්ඛු විනං අපඤ්චාය “අපඤ්චිතං මෙ බ්‍රහ්මඤ්ච විනං” පඤ්චානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපඤ්චිතනාති පඤ්චානාති. අථ ච පන වේදනාසු වේදනානුපසී විහරාමි, ආනාපි සමපඤ්චානො සත්ථා සුඛිතසීති පඤ්චානාති.

බ්‍රහ්මඤ්චානු, භික්ඛු විනං අපඤ්චාය “අපඤ්චිතං මෙ බ්‍රහ්මඤ්ච විනං” පඤ්චානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපඤ්චිතනාති පඤ්චානාති. අථ ච පන විනේන විනානුපසී විහරාමි ආනාපි සමපඤ්චානො සත්ථා සුඛිතසීති පඤ්චානාති.

බ්‍රහ්මඤ්චානු, භික්ඛු විනං අපඤ්චාය “අපඤ්චිතං මෙ බ්‍රහ්මඤ්ච විනං” පඤ්චානාති. අථ පච්ඡා පුරෙ අසඬ්ඛිතං විමුක්ඛං අපඤ්චිතනාති පඤ්චානාති. අථ ච පන ධම්මෙසු ධම්මානුපසී විහරාමි ආනාපි සමපඤ්චානො සත්ථා සුඛිතසීති පඤ්චානාති. එවං ඛො ආනානු, අපඤ්චාය භාවනා හොති.

ඉති ඛො ආනානු, දෙසිතා මයා පඤ්චාය භාවනා, දෙසිතා අපඤ්චාය භාවනා. යං ආනානු, සඤ්චාරා කර්ණියං සාවකානා භික්ඛුනා අනුකම්පකෙන අනුකම්පං උපාදය, කතං වො තං මයා: එතාති ආනානු, රුකඤ්චුලානි, එතාති සුඤ්ඤාගාරානි, කුසාලානානු, මා පමාදස්, මා පච්ඡා විපට්ඨාරිතො අහුවස්, අයං වො අමකානං අනුසාසනීති.

අමබ්‍රහ්මඤ්චවග්ගො පඤ්චමො.

කත්ථෙතං:

අමබ්‍රහ්මඤ්ච සතො භික්ඛු සාලා කුසලරාසි ච
සකුණංසි මකසවො සුදෙ ගිලානො භික්ඛුනුපස්සයොති.

1. සුඛිතසීති - මජ්ඣ, 821.

ආනන්ද, (සිත) නොපිහිටුවා වැඩීම කෙසේ වේ ද යත්: ආනන්ද, මහණ! පිටත සිත නොපිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නොපිහිටුවන ලද්දේ දැනගනී. නැවත පසුව පෙර නොහැකුළුණේ මිදුණේ නොපිහිටුවන ලද්දේ යයි දැනගනී. එසේ වතුදු කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වෙසෙමි. හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී.

ආනන්ද මහණ පිටත සිත නොපිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නොපිහිටුවන ලද්දේ දැනගනී. නැවත පසුව පෙර නොහැකුළුණේ මිදුණේ නොපිහිටුවන ලද්දේ යයි දැනගනී. එසේ වතුදු වෙදනාවන්හි වෙදනා අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වෙසෙමි, හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී.

ආනන්ද, මහණ පිටත සිත නොපිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නොපිහිටුවන ලද්දේ දැනගනී. යළි පසුව පෙර නොහැකුළුණේ මිදුණේ නොපිහිටුවන ලද්දේ යයි දැනගනී. එසේ වතුදු සිත්හි සිත් අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව වෙසෙමි, හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී.

ආනන්ද, මහණ පිටත සිත නොපිහිටුවා මාගේ සිත පිටත නොපිහිටුවන ලද්දේ දැනගනී. යළි පසුව පෙර නොහැකුළුණේ මිදුණේ නොපිහිටුවන ලද්දේ යයි දැනගනී. එසේ වතුදු දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම මනාදැනුම ඇතියෙම සිහි ඇතියෙම වෙසෙමි, හටගත් සුව ඇත්තෙම වෙමි යි දැනගනී. ආනන්ද, මෙසේ (සිත) නොපිහිටුවා වැඩීම වේ.

ආනන්ද, මෙසේ මා විසින් සිත පිහිටුවා වැඩීම දේශනා කරන ලදී. සිත නොපිහිටුවා වැඩීම දේශනා කරන ලදී. ආනන්ද, සවිචන්ට වැඩ කැමති අනුකම්පා කරන ශාස්තෘවරයකු විසින් අනුකම්පාව ක්‍රියා යමක් කටයුතු නම් මා විසින් එය තොපට කරන ලදී. ආනන්ද, තෙල රුක්මුල් ඇත. තෙල ශුන්‍යාශාර ඇත. ආනන්ද, ධ්‍යාන කරව්. නහමක් පමාදව්. පසුව නහමක් විපිළිසර ඇත්තෝ වව්. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි.

පළමුවැනි අමබ්පාලිවර්ගී යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

අමබ්පාලි, සතො, හීන්ඛු, සාලා, කුසලරාසි, සකුණංගි, මකකට, සුද, ගීලාන, හීන්ඛුනුපසසය යි දශසුත්‍රාන්තකෙනෙකි යි.

2. නාලන්දාවගේ

3. 2. 1

මහාපුරිසසුත්තං

1189. සාවස්ථියං -

අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුඤ්ඤා යෙන භගවා තෙනුපසඬිංඝි. -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො ආයස්මා සාරිපුඤ්ඤා භගවන්තං එතදවොච: “මහාපුරිසො මහාපුරිසොති භනෙත, වුච්චති, කිත්තාවතා නු ඛො: භනෙත, මහාපුරිසො හොති”ති: විමුක්ඛවිත්තන්තා ඛො‘භං සාරිපුක්ඛ මහාපුරිසොති වදම්. අවිමුක්ඛවිත්තන්තා නො මහාපුරිසොති වදම්, කථංඝච සාරිපුක්ඛ, විමුක්ඛවිත්තො හොති: ඉධ සාරිපුක්ඛ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසඬි ව්භරති. ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්තස්සං, තස්ස කායෙ කායානුපසඬිනො ව්භරතො විත්තං වීරජ්ජති, විමුච්චති, අනුපාදය ආසවෙහි. වෙදනාසු -පෙ- විත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬි ව්භරති, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්තස්සං. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬිනො ව්භරතො විත්තං වීරජ්ජති, විමුච්චති, අනුපාදය ආසවෙහි. එවං ඛො සාරිපුක්ඛ, විමුක්ඛවිත්තො හොති, විමුක්ඛ-විත්තන්තා ඛො‘භං සාරිපුක්ඛ, මහාපුරිසොති වදම්. අවිමුක්ඛවිත්තන්තා නො මහාපුරිසොති වදම්ති.

3. 2. 2

නාලන්දාසුත්තං

1190. එකං සමයං භගවා නාලන්දයං ව්භරති පාවාරිකඛෙඛනෙ. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුඤ්ඤා යෙන භගවා තෙනුපසඬිංඝි. -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො ආයස්මා සාරිපුඤ්ඤා භගවන්තං එතදවොච: “එවං පසංඝො‘භං භනෙත, භගවති ‘න වාහු න ච භවිස්සති, න චෙතර්හි විජ්ජති, අඤ්ඤා සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා භගවතා භියොරා‘භික්ඤ්ඤා-තරො යද්දිං සංඛොධිය’තති.

2. නාලන්දාවගීය

3. 2. 1

මහාපුරිස සූත්‍රය

1189. සැවැත්තුවර—

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ... එකත් පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මහාපුරිස මහාපුරිස” යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙනෙකින් මහාපුරිස වේ ද?” යි. සාරිපුඤ්ඤ, මිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස ය යි මම කියමි. නො මිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස නො වේ ය යි කියමි. සාරිපුඤ්ඤ කෙසේ නම් මිදුණු සිත් ඇත්තේ වේ ද යත්: සාරිපුඤ්ඤ, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත නො ඇලේ. උපාදන රහිත ව කෙලෙසුන්ගෙන් මිදේ. විදුමිහි... සිත්හි... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමිලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුගේ සිත නො ඇලේ. උපාදන රහිත ව කෙලෙසුන්ගෙන් මිදේ. සාරිපුඤ්ඤ, මෙසේ මිදුණු සිත් ඇත්තේ වෙයි. සාරිපුඤ්ඤ, මිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස ය යි මම කියමි. නො මිදුණු සිත් ඇති බැවින් මහාපුරිස නො වේ ය යි කියමි යි.

3. 2. 2

නාලන්දා සූත්‍රය

1190. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නාලන්දාවර සමීපයෙහි පාවාරික අභිවෙනෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ.. එකත්පස් ව හුන් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, යම් මෙ සවිනේ නුවණෙහි හෝ රහත්මහ නුවණෙහි ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උඤ්ඤතර නුවණ ඇති අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ නො ද වී ය. නො ද වන්නේ ය. දනුදු නැත්තේ ය” යි මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිණිමි” යි.

උළාරාත්‍යත්‍රායං¹ සාරිපුත්ත, ආසභි වාචා භාසිතා, එකංසො ගභිතො, සීහනාදෙ නදිතො, එවං පසනොභං භනොත, භගවති: “න වාහු න ව භවිසසති න චෙතරභි වීජජති අපෙඤ්ඤා සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා භගවතා භියොයාභිඤ්ඤතරො යදිදං සඤ්ඤාධිස”තභී. කිත්තු තෙ සාරිපුත්ත, යෙ තෙ අහෙසුං අතීතමධ්දානං අරභනොතා සමමාසමබ්බුද්ධා සබෙඛ තෙ භගවනොතා චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතා. එවංසීලො තෙ භගවනොතා අහෙසුං ඉති වා, එවංධම්මා තෙ භගවනොතා අහෙසුං ඉති වා, එවංපඤ්ඤා තෙ භගවනොතා අහෙසුං ඉති වා, එවංචිභාරිතො තෙ භගවනොතා අහෙසුං ඉති වා එවංචිබ්‍රහ්මා තෙ භගවනොතා අහෙසුං ඉති වාති? නොහෙතං භනොත,

කිම්පන තෙ සාරිපුත්ත, යෙ තෙ භවිසසතභී අනාගතමධ්දානං අරභනොතා සමමාසමබ්බුද්ධා, සබෙඛ තෙ භගවනොතා චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතා: “එවංසීලො තෙ භගවනොතා භවිසසතභී ඉති වා, එවං-ධම්මා තෙ භගවනොතා භවිසසතභී ඉති වා, එවංපඤ්ඤා තෙ භග-වනොතා භවිසසතභී ඉති වා, එවංචිභාරිතො තෙ භගවනොතා, භවිසසතභී ඉති වා, එවංචිබ්‍රහ්මා තෙ භගවනොතා භවිසසතභී ඉති වාති? නො හෙතං භනොත,

කිං පන තෙ² සාරිපුත්ත, එතරභි අරභං සමමාසමබ්බුද්ධො චෙතසා චෙතො පරිච්ච විදිතො: “එවංසීලො භගවා ඉති වා, එවංධම්මො භගවා ඉති වා, එවංපඤ්ඤා භගවා ඉති වා, එවංචිභාරි භගවා ඉති වා, එවං-චිබ්‍රහ්මො භගවා ඉතිපච්චා”ති? නො හෙතං භනොත. එකං ව තෙ සාරිපුත්ත, අතීතානාගතපච්චුපනෙත්‍යු අරභනොත්‍යු සමමාසමබ්බුද්ධසු චෙතොපරිසඤ්ඤාණං³ නඤ්චී. අථ කිඤ්ඤරභි තයා⁴ සාරිපුත්ත, උළාරා ආසභී වාචා භාසිතා. එකංසො ගභිතො, සීහනාදෙ නදිතො: “එවං පසනොභං භනොත, භගවති නවාහු නව භවිසසති න චෙතරභි වීජජති අපෙඤ්ඤා සමඤ්ඤා වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤා වා භගවතා භියොයාභිඤ්ඤතරො යදිදං සඤ්ඤාධිස”තභී.

1. උළාරා මො ත්‍යායං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. ත්‍යාභං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. චෙතොපරිසඤ්ඤාණං - සී 1, 2. ස්‍යා.
 4. ත්‍යායං - මජ්ඣං, ස්‍යා.

සාරිපුත්ත, සචිතේ නුවණෙහි හෝ රහත්මභ නුවණෙහි ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උක්ඛරිතර ඤාණ ඇති අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ නො ද වී ය, නො ද වන්නේ ය, දකුණු නැත්තේ ය යි මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිණිමි” යි යන මේ ශ්‍රේෂ්ඨය අකමප්‍ය වචනයෙක් මෙහි ලා කියන ලදී. ඒකාන්තයෙන් ගන්නා ලද සිංහනාදයෙක් පවත්වන ලදී. සාරිපුත්ත, කීම? ඉකුත්කල යම් ඒ අර්භත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළ වූ සේක් නම් ඒ සියලු සම්බුදුවරයෝ “තොප විසින් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු සිල් ඇත්තෝ වූ සේකැයි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු දහම් ඇත්තෝ වූ සේකැ යි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු නුවණ ඇත්තෝ වූ සේකැ යි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු විහරණ ඇත්තෝ වූ සේකැ යි හෝ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු විමුක්ති ඇත්තෝ වූ සේකැ” යි හෝ සිතීන් සිත පිරිසිදු දන්නා ලද්දෝ ද? යි වහන්ස මෙය නැත් ම ය.

සාරිපුත්ත, කීමෙක් ද? මතුකල යම් ඒ අර්භත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළ වන සේක් නම් ඒ සියලු සම්බුදුවරයෝ තොප විසින් “ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලා මෙබඳු සිල් ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලා මෙබඳු දහම් ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු නුවණ ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ලා මෙබඳු විහරණ ඇත්තෝ වන්නාහ යි හෝ ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා මෙබඳු විමුක්ති ඇත්තෝ වන්නාහ” යි හෝ සිතීන් සිත පිරිසිදු දන්නා ලද්දහු ද? යි වහන්ස, මෙය නැත් ම ය.

සාරිපුත්ත, කීමෙක් ද? තොප විසින් දැන් අර්භත් සම්මාසම්බුදුවර “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු සිල් ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු දහම් ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු ප්‍රඥා ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු විහරණ ඇති සේකැ යි හෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙබඳු විමුක්ති ඇති සේකැ යි හෝ සිතීන් සිත පිරිසිදු දන්නා ලද්දහු ද? යි. වහන්ස, මෙය නැත් ම ය. සාරිපුත්ත, මෙහි ලා තොපට අතිතානාගතපච්චුප්පනන අර්භත් සම්මාසම්බුදුවරයන් කෙරෙහි වෙතොපරියඤාණයෙක් (=සිතීන් සිත පිරිසිදු දැනීමේ නුවණෙක්) නැත. එකල්හි කුමක් හෙයින් තොප විසින් “වහන්ස, යම් මේ සචිතේ නුවණෙහි හෝ රහත්මභනුවණෙහි ලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වඩා උක්ඛරිතර නුවණ ඇති අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් නො ද වී ය. නො ද වන්නේ ය. දකුණු නැතැ යි මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදිණිමි” යි ශ්‍රේෂ්ඨ අකමප්‍ය වචනයෙක් කියන ලද ද; ඒකාන්තයෙන් ගන්නා ලද සිංහනාදයෙක් පවත්වන ලද ද? යි.

න ඛො මෙ¹ හනෙත, අතීතානාගතච්චුපපකෙතසු අරහනෙතසු සමමාසච්චුදොධු චෙතොපරියඤ්ඤං අස්සී. අපි ච ධම්මනවයො විදිතො. සෙය්‍යථාපි හනෙත, රඤ්ඤා පච්චනතිමං නගරං දළහුදුපං² දළහපාකාරතොරණං එකදොරං, තත්‍රසස දෙවාරිකො පණ්ඩිතො වානෙතො මෙධාවී අඤ්ඤාතානං නිවාරෙතා ඤාතානං පචෙසෙතා, සො තසස නගරසස සමනානා අනුපරියායපථං අනුසකමමානො න පසෙසය්‍ය පාකාරසන්ධිං වා පාකාරවිවරං වා අනාමසො බිලාලනිකම්මනමහං මපි, තසස ඵලමසස, යෙ කෙවි ඔලාරිකා පාණා ඉමං නගරං පවිසන්ති වා නිකම්මෙහති වා සබ්බෙ තෙ ඉමිනාව දොරෙන පවිසන්ති වා නිකම්මන්ති වාති.

එවමෙව ඛො මෙ³ හනෙත, ධම්මනවයො විදිතො: “යෙපි තෙ හනෙත අහෙසුං අතීතමධානං අරහනෙතා සමමාසච්චුදො. සබ්බෙ තෙ හගවනෙතා පඤ්චනීවරණෙ පභාය චෙතසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවීතො⁴ සන්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභූතං භාවෙඤා අනුතරං සමමාසමොධං අභිසච්චුජ්ඣංසු. යෙපි තෙ හනෙත. හවිසසනති අනාගතමධානං අරහනෙතා සමමාසච්චුදො සබ්බෙ තෙ හගවනෙතා පඤ්චනීවරණෙ පභාය චෙතසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවීතො⁵ සන්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභූතං භාවෙඤා අනුතරං සමමාසමොධං අභිසච්චුජ්ඣංසකති. හගවාපි හනෙත, එතරහි අරහං සමමා සච්චුදො පඤ්චනීවරණෙ පභාය චෙතසො උපනතිලෙසෙ පඤ්ඤාය දුබ්බලීකරණෙ වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවීතො සන්තබොජ්ඣංඛෙය යථාභූතං භාවෙඤා අනුතරං සමමාසමොධං අභිසච්චුදො”ති.

සාධු සාධු සාරිපුත්ත, තසමානිහ ත්වං සාරිපුත්ත, ඉමං ධම්මපරියායං අභිකම්ඤං භාසෙය්‍යාසි⁶, භික්ඛුනං භික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං. යෙසමුපි හි සාරිපුත්ත, මොසපුරිසානං හවිසසනි තථාගතෙ කම්බිං වා විමති වා තෙසමපිමං ධම්මපරියායං සුඤ්ඤා යා තථාගතෙ⁷ කම්බිං වා විමති වා සා පභිධිසසනී ති.

1. න ඛො මෙ තං - ස්‍යා.
 2. දළහුදුපං - මජ්ඣං, දළහදොලං - ස්‍යා.
 3. ඛො හනෙත - සී 1, 2.
 4. සුපට්ඨිතවීතො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 5. භාවෙය්‍යාපි - සී 1.
 6. සුඤ්ඤා තථාගතෙ - සී 1, 2.

වහන්ස, අතීතානාගතපච්චිප්පතක වූ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරයාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වේදනාපරිය ඝ්‍රාණයෙක් මට නැත. එසේ වුව ද, දහම් අනු ව දන්තා ලදී. වහන්ස, යම්සේ රජකුට දැඩිපවුරු ඇති දැඩිපවුරු තොරන් ඇති එක් දෙරක් ඇති පසල්නුවරෙක් වේ ද; එහි පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ නුවණ ඇති නො අඳුනන්නවුන් වළක්වන අඳුනන්නවුන් ඇතුළු කරන දෙරවුපල්ලෙක් වන්නේ ය. හේ ඒ නුවර භාත්පස පවුර අවට මහ අනුව යන්නේ යටත් පිරිසෙයින් බලලුන් නික්මෙන පමණ වූත් පවුරුයන්ධියක් (=ගඩොළු දෙකක් ඉවත් වූ තැනක්) හෝ පවුරු සිදුරක් (=සුන්දැනක්) හෝ නොදක්නේ ය. ඔහුට මෙසේ සිත් වන්නේ ය. යම්කිසි ඔදරික ප්‍රාණිහු මේ නුවරට පිවිසෙත් නම් හෝ නික්මෙත් නම් හෝ ඒ සියල්ලෝ මේ දෙරින් ම පිවිසෙත් හෝ නික්මෙත් හෝ යි.

වහන්ස, එසෙයින් ම මා විසින් දහම් අනු ව දන්තා ලද්දේ ය. වහන්ස, ඉතුන්කල යම් ඒ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළ වූ සේක් ද; ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්තීවරණ පහ කොට සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති සේක් සත්බොජ්‍ය තතු සේ වඩා අනුභව වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළ සේක. වහන්ස, මතුකලද යම් ඒ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ පහළවන සේක් නම් ඒ සියලු භාග්‍යවතුන් වහන්සේලා සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරන පස්තීවරණ පහ කොට සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති සේක් සත්බොජ්‍ය තතුසේ වඩා අනුභව සම්මාසම්බෝධිය අවබෝධ කරන සේක. වහන්ස, මෙකල අර්හත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද සිත කෙලෙසන නුවණ දුබල කරණ පස්තීවරණ පහ කොට සිවුසිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිසේක් සත්බොජ්‍ය තතුසේ වඩා අනුභව වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළ සේකැ යි..

සාරිපුත්ත, මැනවි, මැනවි, සාරිපුත්ත, එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි මේ දහම්නය මහණුනට මෙහෙණනට උච්ඡිතට උච්ඡියනට එක්වත් කියන්නහු. සාරිපුත්ත, යම් භික්ෂුරුණයනට දු තථාගතයන් කෙරෙහි යම් සැකයෙක් හෝ විමතිදෙක් හෝ වන්නේ නම් මේ දහම්නය අසා ඔවුන්ගේත් තථාගතයන් කෙරෙහි වූ යම් සැකයෙක් හෝ විමතිදෙක් හෝ වේ ද; එය ප්‍රතීණ වන්නේ යි.

3. 2. 3

වුඤ්ඤාසනං

1191. එකං සමයං භගවා සාවඤ්ඤාං චිහරති ජෙතවනෙ අනාථ-
 පිණ්ඩිකසය ආරාමෙ තෙන ඛො පන සමයෙන ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො
 මගධෙසු චිහරති නාළකගාමකේ¹, ආබාධිකො දුක්ඛිකො බාලහරිලානො.
 වුඤ්ඤා ච සමඤ්ඤාසො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස උපට්ඨානො හොති.
 අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො තෙනෙව ආබාධෙන පරිනිබ්බාසී.
 අථ ඛො වුඤ්ඤා සමඤ්ඤාසො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස පත්තචීවරං
 ආදය යෙන සාවඤ්ඤා ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩිකසා ආරාමො, යෙනායසමා
 ආනාඤ්ඤා තෙනුපසඛන්ති. උපසඛන්තිඤ්ඤා ආයඤ්ඤා ආනාඤ්ඤා අභිවා-
 දෙතා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීදන්තො ඛො වුඤ්ඤා සමඤ්ඤාසො
 ආයඤ්ඤා ආනාඤ්ඤා එතදවොච:

“ආයඤ්ඤා භගවත, සාරිපුත්තො පරිනිබ්බුතො. ඉදමස්ස පත්ත-
 චීවර”ඤ්ඤා. අඤ්ඤා ඛො ඉදං ආවුඤ්ඤා කථාපාහනං භගවන්තං දස්සන්තාය.
 ආයාමාවුඤ්ඤා වුඤ්ඤා, යෙන භගවා තෙනුපසඛන්තිස්සාම. උපසඛන්තිඤ්ඤා
 භගවතො එකමන්තං ආරොචෙස්සාමාති. එවං භගවන්ති ඛො වුඤ්ඤා
 සමඤ්ඤාසො ආයඤ්ඤා ආනාඤ්ඤා පට්ඨෙස්සාමි. අථ ඛො ආයඤ්ඤා
 ච ආනාඤ්ඤා වුඤ්ඤා ච සමඤ්ඤාසො යෙන භගවා තෙනුපසඛන්තිස්ස.
 උපසඛන්තිඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසීදීස්ස. එකමන්තං
 නිසීදන්තො ඛො ආයඤ්ඤා ආනාඤ්ඤා භගවන්තං එතදවොච: “අයං
 භගවත, වුඤ්ඤා සමඤ්ඤාසො එවමාහ. ආයඤ්ඤා භගවත, සාරිපුත්තො
 පරිනිබ්බුතො, ඉදමස්ස පත්තචීවර”ඤ්ඤා. අපි ච මෙ භගවත, මධුරක-
 ජානො විය කායො. දිසාපි මෙ න පඤ්ඤාසන්ති. ධම්මාපි මං
 නාසාවිහන්ති. ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො පරිනිබ්බුතො”ති සුඤ්ඤාති.

කිතනු ඛො තෙ ආනාඤ්ඤා සාරිපුත්තො සීලකඛන්ධං වා ආදය පරි-
 නිබ්බුතො, සමාධිකඛන්ධං වා ආදය පරිනිබ්බුතො, පඤ්ඤාකඛන්ධං වා
 ආදය පරිනිබ්බුතො, විමුක්ඛකඛන්ධං වා ආදය පරිනිබ්බුතො, විමුක්ඛඤ්ඤා-
 දස්සනකඛන්ධං වා ආදය පරිනිබ්බුතොති? න ඛො මෙ භගවතා? ආයඤ්ඤා
 සාරිපුත්තො සීලකඛන්ධං වා ආදය පරිනිබ්බුතො --පෙ-- විමුක්ඛඤ්ඤාදස්ස-
 නකඛන්ධං වා ආදය පරිනිබ්බුතො. අපි ච භගවත, ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො
 ඔවාදකො අහොසි, වීඤ්ඤාපකො සඤ්ඤාසකො සමාදපකො සමුත්තපකො
 සමපහංසකො අකීලාසු ධම්මදෙසන්තාය, අනුග්ගාහකො සමුග්ගවාරීනං. නං
 මයං ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තස්ස ධම්මොපං ධම්මහොගං ධම්මානුග්ගහං
 අනුස්සරාමාති.

1. නාලගාමකෙ - පි 1, 2.
 2. න ඛො මෙ භං භවන්ත - පි 1, 2.
 න ච ඛො මෙ භවන්ත - මඡසං.

3. 2. 3

වුඤ්ඤා සූත්‍රය

1191. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෑවක සමීපයෙහි අනෙපිටු සිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මගදදනවටෙහි නාළකගමිහි හටගත් ආධාධ ඇත්තාහු දුකට පැමිණියාහු දඩයේ ගිලන් වූවාහු වැඩවෙසෙති. වුඤ්ඤාගරණු කෙමින් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ට උච්චන් කරන්තෝ වේ. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ඒ ආධාධයෙන් ම පිරිනිවියහ. ඉක්බිති වුඤ්ඤා ගරණු ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ගේ පාසිවුරු ගෙන සැවැත්නුවර අනෙපිටුසිටුහුගේ දෙවරම්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්තෝ ය. එකත්පසෙක හුන් වුඤ්ඤා ගරණු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කී ය.

වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ පිරිනිවියහ. මේ උන්වහන්සේගේ පාසිවුරු යි ඇවැත්නී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු වස් මේකතාපටුරෙක් ඇත. ඇවත වුඤ්ඤා, යමු. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙන්නෙමු. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ අරුත සැලකෙන්නෙමු යි. වහන්ස, එසේ ය යි වුඤ්ඤාගරණු ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට පිළිතුරු දීනි. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝත් වුඤ්ඤාගරණුවෝත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, මේ වුඤ්ඤා ගරණු මෙසේ කියයි: “වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ පිරිනිවියහ. මේ උන්වහන්සේගේ පාසිවුරු” යි. වහන්ස, තව ද ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ පිරිනිවියහ යි අසා මාගේ සිරුර තද වූවාක් මෙනි. දිශාවෝ ද මට පැහැදිලි නො වෙත්. දහම් ද මට නොවැටහේ යි.

ආනන්ද, කීමෙක් ද? සැරියුත් තොපගේ ශීලස්කන්ධය හෝ රැගෙන පිරිනිවියේ ද? සමාධිස්කන්ධය හෝ රැගෙන පිරිනිවියේ ද? ප්‍රඥාස්කන්ධය හෝ රැගෙන පිරිනිවියේ ද? විමුක්තිස්කන්ධය හෝ රැගෙන පිරිනිවියේ ද? විමුක්තිඤානදර්ශනස්කන්ධය හෝ රැගෙන පිරිනිවියේ ද? යි. වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ මාගේ ශීලස්කන්ධය හෝ රැගෙන නො පිරිනිවියහ ... මාගේ විමුක්තිඤානදර්ශනස්කන්ධය හෝ රැගෙන නො ම පිරිනිවියහ. වහන්ස, එතෙකුදු වුවත් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ අවවාද කරන්නෙක් කරුණු අභවන්නෙක් කරුණු දක්වන්නෙක් සමාදන් කරවන්නෙක් තෙද ගන්වන්නෙක් සතුටු කරවන්නෙක් දම්දෙසුම්හි නො පසුබස්නෙක් සමුම්සරුන්ට අනුග්‍රහ කරන්නෙක් වූහ. අපි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ගේ ඒ ධර්මාපස ධර්මභොගය ධර්මානුග්‍රහ සිහි කරමු යි.

නනු තං ආනන්ද, මයා පටිගලෙච්ච අසඛාතං; “සඛෙඛ්භි පියෙභි චනාපෙභි නානාභාවො වීනාභාවො අඤ්ඤාථාභාවො, තං කුතෙඤ්ඤා ආනන්ද, ලබ්භා යං තං ජාතං භූතං සඛිඛිතං පලොකධම්මං තං චත මා පලුප්ඵතී, තෙනං යානං චිජ්ජති, සෙය්‍යථාපි ආනන්ද, මහතො රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො සාරවතො සො මහනාතතරො ඛන්ධො සො පලුපෙජ්ජය්‍ය, එවම්ච චො ආනන්ද, මහතො භික්ඛුසංඝස්ස තිට්ඨතො සාරවතො සාරිපුත්තො පරි- නිබ්බුතො, තං කුතෙඤ්ඤා ආනන්ද, ලබ්භා, යං තං ජාතං භූතං සඛිඛිතං පලොකධම්මං තං චත මා පලුප්ඵතී, තෙනං යානං චිජ්ජති. තඤ්චාතිභානන්ද, අත්තදීපා විහරථ, අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො.

කථඤ්ඤානන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො. ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො: ඉධානන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං චො ආනන්ද, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපො ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. යෙභි කෙච්චි ආනන්ද, එතරභි චා මමච්චමයෙ චා අත්තදීපා විහරීස්සන්තී අත්තසරණො අනඤ්ඤසරණො ධම්මදීපා ධම්මසරණො අනඤ්ඤසරණො. තමතග්ගෙ මෙ කෙ ආනන්ද, භික්ඛු භවිස්සන්ති යෙ කෙච්චි පිකඛාකාමා'ති.

3. 2. 4

උක්කචෙලසුත්තං

1192. එකං සමයං භගවා වජ්ඣීසු විහරති උක්කචෙලායං නදියා තීරෙ මහතා භික්ඛුසංඝස්ස සද්ධිං අචිරපරිනිබ්බුතෙසු සාරිපුත්තමොගගලොතෙසු. තෙන චො පන සමයෙන භගවා භික්ඛුසංඝපරිවුත්තො අබ්බොතාකායෙ නිසිනො භොති අථ චො භගවා තුණ්භිභූතං භික්ඛුසංඝං අනුචිලොකෙත්වා භික්ඛු ආමනොති:

න චො මෙතං භනො - පි . 1, 2, න ච චො මෙ භනො මජ්ඣං.

ආනන්ද, සියලු ප්‍රියමනාප වස්තුවලින් වෙනස්වනබව වෙන්වන බව අන්අයුරකට පැමිණෙනබව මා විසින් පළමු කොට ම කියන ලද්දේ නො වේ ද? ආනන්ද, ඒ යමක් උපන්නේ ද වූයේ ද හෙතු ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේ ද වැනසෙන සැහැවී ඇත්තේ ද; එය එකානා-යෙන් විනාශ නො වේවා යන ඒ කරුණ මෙහි ලා කොයින් ලැබිය හැකි ද මේ කරුණ නැත්තේ ය. ආනන්ද, යම්යේ පවත්නා හර ඇති මහත්රුකෙක යම් ඉතාමහත් කඳෙක් වේ ද; එය නැසෙන්නේ ය. ආනන්ද, එසෙයින් ම පවත්නා හර ඇති මහත් බික්සහන පිළිබඳ සැරියුත් පිරිනිව්‍යේ ය. ආනන්ද, යමක් උපන්නේ ද වූයේ ද හෙතු-ප්‍රත්‍යයෙන් හටගත්තේ ද වැනසෙන ස්වභාව ඇත්තේ ද; එය එකානා-යෙන් නො නැයේ වා යන ඒ භාරණය මෙහි ලා කොයින් ලැබිය හැකි ද මේ භාරණය නැත්තේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා නමා පිහිට කොට නමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ ද යත්; ආනන්ද, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දුඛිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි... සිත්හි ... දහම්හි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දුඛිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසේ. ආනන්ද, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් දැන් හෝ මාගේ ඇවෑමෙහි හෝ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම් පිහිට කොට දහම් සරණ කොට අනෙකක් පිහිට නො කොට වෙසෙන්නාහු නම් ආනන්ද, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් ශික්ෂාකාමී වන්නාහු නම් ඒ මේ භික්ෂුහු අග්‍රතම වෙති යි.

3. 2. 4

උකකවෙල සුත්‍රය

1192. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැරියුක්මුගලන් දෙනම පිරිනිවී නො බෝකල් ඇති සමයෙහි වැදෑදනවමෙහි උක්කවෙලා නුවර සමීපයෙහි ගඬගා ගංඉවුරෙහි මහත් බික්සහන සමග වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බික්සහන විසින් පිරිවරන ලද සේක් එලිමහන්හි වැඩහුන් සේක් වෙති. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිහඬ බික්සහන දෙස බලා භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

“අපි ඩ බ්වායං¹ භික්ඛවෙ, පරිසා සුඤ්ඤ චිය බායති පරිනිබ්බුතෙසු සාරිපුත්තමොඤ්ඤාලොතෙසු අසුඤ්ඤ මො සා භික්ඛවෙ, පරිසා² හොති අනාපෙධා තස්සං දීසායං හොති, යස්සා දීසායං සාරිපුත්තමොඤ්ඤාලොතා විහරන්ති. යෙ පි තෙ භික්ඛවෙ, අහෙසුං අතීතමඤ්ඤානං අරහතොතා සමමාසමුද්ධා, තෙසමපි හගවන්තානං එතපරමං යෙව සාවකයුගං අහොසි, සෙයාරාපි මඤ්ඤං සාරිපුත්තමොඤ්ඤාලොතා. යෙ පි තෙ භික්ඛවෙ, හවිස්සන්ති අනාගතමඤ්ඤානං අරහතොතා සමමාසමුද්ධා, තෙසමපි හගවන්තානං එතපරමං යෙව සාවකයුගං හවිස්සති, සෙයාරාපි මඤ්ඤං සාරිපුත්තමොඤ්ඤාලොතා. අච්ඡරියං භික්ඛවෙ, සාවකානං අබ්භූතං භික්ඛවෙ, සාවකානං සන්ධිසමානා ච³ සාසනකරා හවිස්සන්ති ඔවාදපතිකරා චතුන්තස්ථ පරිසානං පියා හවිස්සන්ති මනාපා ගරුභාවනීයා ච. අච්ඡරියං භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස, අබ්භූතං භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස එවරුපෙපි නාම සාවකයුගෙ පරිනිබ්බුතෙ නස්ථි තථාගතස්ස සොකො වා පරිදෙවො වා. තං කුතෙසු භික්ඛවෙ, යං තං ජාතං භූතං සම්බතං පලොකධම්මං, තං වත මා පලුජ්ඣිති නොතං යානං විජ්ජති.

සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, මහතො රුක්ඛස්ස තිට්ඨතො සාරවතො යෙ මහන්තකරා බන්ධා තෙ පලුජෙජ්ජය්‍යුං, එවමෙව ධො භික්ඛවෙ, මහතො භික්ඛුසබ්බස්ස තිට්ඨතො සාරවතො සාරිපුත්තමොඤ්ඤාලොතා පරිනිබ්බුතා. තං ඤාතොසු භික්ඛවෙ ලබ්බා, යං තං ජාතං භූතං සම්බතං පලොකධම්මං, තං වත මා පලුජ්ඣිති නොතං යානං විජ්ජති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, අත්තදීපා විහරථ අත්තසරණං අනඤ්ඤිසරණං ධම්මදීපා ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං.

කථස්ථ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණං අනඤ්ඤ සරණං ධම්මදීපො ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං ඉධ භික්ඛවෙ-භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විකෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං ධො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අත්තදීපො විහරති අත්තසරණං අනඤ්ඤසරණං ධම්මදීපො ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි වා මමච්චෙයෙ වා අත්තදීපා විහරිස්සන්ති අත්තසරණං අනඤ්ඤසරණං, ධම්මදීපා ධම්මසරණං අනඤ්ඤසරණං. තමතඤ්ඤා වෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු හවිස්සන්ති යෙ හි කෙවි සික්ඛාකාමාති.

1. අපි මනායං - මජ්ඣං, අපි ධො මනායං - සායා.
 2. අසුඤ්ඤා සා - සී 1, 2, අසුඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ - මජ්ඣං.
 3. දීසා - සී 1, 2, සායා.
 4. සන්ධි ව නාම - මජ්ඣං, සායා,
 5. සාවකයුගෙපි - සී 1, 2.

මහණෙනි, සැරියුත්මුගලන් දෙනම පිරිනිවී කල්හි මේ මුළු පිරිස ම භික්ෂු වූවාසේ වැටහේ. මහණෙනි, යම් දිගෙක සැරියුත් මුගලන් දෙනම වෙසෙත් නම් මාගේ ඒ පිරිස නො සිස් වේ. ඒ දික්හි පුනපුනා අපේක්ෂාව වේ. මහණෙනි, අතීතකාලයෙහි යම් ඒ අර්හත් සම්මාසම්බුදුවරයෝ වූ නම් ඒ භාග්‍යවතුන්ට ද දැන් මට සැරියුත්-මුගලන් දෙනම යම්සේ නම් එබඳු වූ ම සවුසුවලෙක් වී ය. මහණෙනි, අනාගතකාලයෙහි යම් ඒ අර්හත්සම්මාසම්බුදුවරයෝ වන්නාහු නම් ඒ භාග්‍යවතුන්ට ද දැන් මට සැරියුත්මුගලන් දෙනම යම්සේ නම් එබඳු වූ ම සවුසුවලෙක් වන්නේ ය. මහණෙනි, සච්චන්තේ අසිරියෙකි. මහණෙනි, සච්චන්තේ පුදුමයෙකි. ශාස්තෘසම වූවෝ ම සස්ත කරන්නෝ අව්වාදය අනු ව ක්‍රියා කරන්නෝ වන්නාහ. සිවුපිරිසට ප්‍රිය වූවෝ ද මන වඩන්නෝ ද ගරු කටයුත්තෝ ද වන්නාහ. මහණෙනි, තථාගතයන්ගේ අසිරියෙකි. මහණෙනි, තථාගතයන්ගේ පුදුමයෙකි. මෙබඳු වූ ම ශ්‍රාවකයුත්මයක් පිරිනිවීකල්හි දු තථාගතයන්ට ශොකයෙක් හෝ වැලපීමෙක් හෝ නැති මහණෙනි, ඒ යමක් උපන්නේ ද පහළ වූයේ ද හේතුවෙන් හටගත්තේ ද වැනසීම ඝභාව කොට ඇත්තේ ද; එය ඒකාන්තයෙන් නො වැනසේවා යන මේ කාරණය මෙහි ලා කොසින් ලැබිය හැකි ද, මේ කාරණය නැත්තේ ය.

මහණෙනි, යම්සේ හර ඇති සිටුනා මහත්රුකෙක යම් ඉතා මහත් කඳහු වෙත් නම් ඔහු වැනසෙන්නාහ. මහණෙනි, එසෙයින් ම හර ඇති සිටුනා මහත්බික්ෂුහන්ගේ සැරියුත්මුගලන්හු පිරිනිවීයහ. මහණෙනි, ඒ යමක් උපන්නේ ද පහළ වූයේ ද හේතුවෙන් හටගත්තේ ද වැනසීම ඝභාව කොට ඇත්තේ ද; එය ඒකාන්තයෙන් නො වැනසේවා යන මේ කාරණය මෙහි ලා කොසින් ලැබිය හැකි ද, මේ කාරණය නැත්තේ ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වෙසෙවු.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ වේදනාහි... සිත්හි... දහමහි දහම අනු ව බලනසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවහි දුඛිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, භෙණ මෙසේ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වෙසේ. මහණෙනි, යම්කිසි භික්ෂු කෙනෙක් දැන් හෝ මාගේ ඇවෑමෙහි හෝ තමා පිහිට කොට තමා සරණ කොට මෙරමා පිහිට නො කොට දහම පිහිට කොට දහම සරණ කොට අනිකක් පිහිට නො කොට වසන්නාහු ද, මහණෙනි, යම්කිසි කෙනෙක් ශික්ෂාකාමී වන්නාහු ද, මහණෙනි, ඒ මේ භික්ෂුහු අග්‍රාම වෙති යි.

3. 2. 5

බාහියසුත්තං

1193. අථ ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො¹ යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. -පෙ- එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො හගවන්තං. එතදවොච: “සාධු මෙ හතෙත හගවා සඤ්ඤානනා ධම්මං දෙසෙතු යමහං හගවතො ධම්මං සුඤ්ඤා එකො වූපකට්ඨො අපමන්නො ආනාපී පභිතන්නො විහරෙය්‍යකම්”.

තඤ්ඤානිහ නිං බාහිය, ආදීමෙව විසොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කොචාදි කුසලානං ධම්මානං: සීලඤ්ඤා සුචිත්තඤ්ඤා, දිට්ඨි ව උජුකා. යතො ඛො තෙ බාහිය, සීලඤ්ඤා සුචිත්තඤ්ඤා හවිසසනී, දිට්ඨි ව උජුකා. තතො නිං බාහිය, සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙය්‍යාසී. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ නිං බාහිය කායෙ කායානුපසයි විහරසී ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානු-පසයි විහරසී ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යතො ඛො නිං බාහිය, සීලං නිසංඝාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍යාසී තතො කුඤ්ඤා බාහිය, යා රතනී වා දිට්ඨො වා ආගම්ඤ්ඤා වුද්ධියෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධම්මෙසු, නො පරිහානී”ති.

අථ ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිතො අනුමොදිතො උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙතො පදකඤ්ඤා කතො පකකාමී. අථ ඛො ආයඤ්ඤා බාහියො එකො වූපකට්ඨො අපමන්නො ආනාපී පභිතන්නො විහරන්තො න විරසෙසව යසසඤ්ඤා කුලසුත්තො සම්මදෙව ආභාරඤ්ඤා අනාගාරියං පබ්බජකම්, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියං-පරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ විහාසී, ඛිණං ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්තනායානී අබ්භාඤ්ඤාසී. අඤ්ඤාතරො ව පනායඤ්ඤා බාහියො අරහතං අභොසීති.

3. 2. 6

උත්තියසුත්තං

1194. අථ ඛො ආයඤ්ඤා උත්තියො¹ යෙන හගවා තෙනුපසඛකම් -පෙ- තතො නිං උත්තිය, ගම්ඤ්ඤා මච්චුධෙය්‍යාසෙ පාරහනී -පෙ- අඤ්ඤාතරො ව පනායඤ්ඤා උත්තියො අරහතං අභොසීති.

1. බාහිකො - ශී 1, 2.
2. උත්තියො - ශී 1, 2.

3. 2. 5

බාහිය සූත්‍රය

1193. ඉක්බිති ආයුෂමත් බාහිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය. ... එකත්පසෙක භුත් ආයුෂමත් බාහිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් දහමක් අසා එකලා වූයෙමි ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයෙමි නොපමා වූයෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි කායචිත්තදෙක්හි අපේක්‍ෂා රහිතයෙමි වසන්තොමි නම් එබඳු දහමක් මට සැකෙවින් දෙසන සේක්වා යි.

බාහිය එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි කුසල්දහමිහි මුල ම පිරිසිදු කරවු. කුසල්දහමුන්ගේ මුල කවරේ ද යත්: ඉතා සිරිසිදු වූ සීලයක් ඉතා සෘජු වූ දෘෂ්ටියක් ය. බාහිය, යම් කලෙක තොපගේ ශීලය ඉතා පිරිසිදුත් දෘෂ්ටිය ඉතා සෘජුත් වන්නේ නම් බාහිය, එකල්හි තෙපි සීලය ඇසුරු කොට සීලයෙහි පිහිටා සිටුවීමටත් වඩන්නාහු ය. කවර සිටු දෙනෙක් ද යත්: බාහිය, මෙහි තෙපි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. වේදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. බාහිය, යම් කලෙක තෙපි සීලය ඇසුරු කොට සීලයෙහි පිහිටා මේ සිටුවීමටත් මෙසේ වඩන්නාහු ද, බාහිය, එකල්හි තොපට යම් රැයෙක් හෝ දවාලෙක් හෝ පැමිණෙන්නේ නම්, කුසල්දහමිහි වැඩිමෙක් ම කැමැති වියයුතු, පිරිහීමෙක් නො කැමැති වියයුතු යි.

ඉක්බිති ආයුෂමත් බාහිය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගෙන අනුමෝදන් ව භුතස්තෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැඳකුණු කොට පිටත් ව ගියේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් බාහිය තෙරණුවෝ එකලා ව ගණයා කෙරෙන් වෙන් ව නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන්නාහු නො බෝකලකින් ම යමක් පිණිස කුලපුත්තු මැනවින් ම ගිහිගෙන් නික් ම යස්තෙහි පැවිදි වෙන් නම් අනුඤ්ඤා වූ මහබ්බසර කෙළවර වූ ඒ අර්හත්‍වය දිට්ඨදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දූන පසක් කොට එයට පැමිණ වියුහ. ඉපැදි ම ගෙවිණ. බ්බසර වැය නිමවන ලදී කටයුතු කරන ලදී. මේබැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැන ගත්හ. ආයුෂමත් බාහිය තෙරණුවෝ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ යි.

3. 2. 6

උත්තිය සූත්‍රය

1194. එකල්හි ආයුෂමත් උත්තිය තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ .. උත්තිය, එකල්හි තෙපි සසර පරතෙරට යන්නාහු යි ... ආයුෂමත් උත්තිය තෙරණුවෝ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ යි.

3. 2. 7

අරියසුඤ්ඤා

1195. චන්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානීකා නිය්‍යානිකි තකකරස්ස සමමා දුක්ඛධාමයාය. කතමෙ චන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. වෙදනාසු -පෙ- විනෙක -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චන්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානීකා නිය්‍යානිකි තකකරස්ස සමමා දුක්ඛධාමයායාති.

3. 2. 8

බ්‍රහ්මසුඤ්ඤා

1196. එකං සමයං භගවා උරුච්චලායං විහරති නජජා තොරඤ්ජරාය තීරෙ අජජාලනීග්‍රොධෙ පටමාභිසම්බුද්ධො. අථ ඛො භගවතො රහොගතස්ස පතිසලලීනස්ස එවං වෙනසො පරිච්චෙකකා උදපාදී: “එකායනො”යං මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතිකමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සම්මිතිරියාය යදිදං චන්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චන්තාරො: කායෙ වා භික්ඛු කායානුපස්සී විහරෙය්‍ය, ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකො අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. වෙදනාසු වා භික්ඛු -පෙ- විනෙක වා භික්ඛු -පෙ- ධම්මෙසු වා භික්ඛු ධම්මානුපස්සී විහරෙය්‍ය ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. එකායනො”යං මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතිකමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථගමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සම්මිතිරියාය යදිදං චන්තාරො සතිපට්ඨානා”ති.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහමපති භගවතො වෙනසා වෙනො පරිච්චෙකක- මඤ්ඤාය සෙය්‍යාරාපි නාම බලවා පුරිසො සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකෙ අනාගරභිනො භගවතො පුරතො පාතුරහොසි. අථ ඛො බ්‍රහ්මා සහමපති එකං උත්තරාසංඛං කරිතො යෙන භගවා තෙනඤ්ජලි- පණාමෙතො භගවතං එතදවොච:

3. 2. 7

අරිය සුත්‍රය

1195. මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආයථ වූ නොයථාණික වූ මේ සිවුසිව්වන්හු ඒ අනු ව පිළිපන්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීම පිණිස පමුණුවන්. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම් ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, ආයථ වූ නොයථාණික වූ මේ සිවු-සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ඒ අනු ව පිළිපන්නහු මැනවින් දුක් ගෙවීම පිණිස පමුණුවති යි.

3. 2. 8

බ්‍රහ්ම සුත්‍රය

1196. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බුදු ව පළමු කොට උරුවෙල් දනව්වෙහි නෙරසුප්පරාගංගුරෙහි අප්පල් නුගරුකමුල වැඩවසන සේක. එකල්හි රහසිගත ව විවෙකයෙන් යුතුව වැඩවෙසෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු විඤ්චිතර්කයෙක් පහළ විය: යම් මේ සිවුසිව්වන්හු වෙද් ද; සත්ත්වයන්ගේ විඤ්චිය පිණිස ශෝක-පරිදේවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස අරිඅටහිමහ අවබෝධ කිරීම පිණිස නිවන පසක් කිරීම පිණිස මේ එක ම මහ ය. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණ කයෙහි හෝ කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නෝ ය. මහණ වෙදනාහි හෝ ... මහණ සිත්හි හෝ ... මහණ දහමහි හෝ දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නෝ ය. යම් මේ සිවුසිව්වන්හු වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විඤ්චිය පිණිස ශෝක-පරිදේවයන් ඉක්ම වීම පිණිස දුක්දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස අරිඅටහිමහ අවබෝධ කිරීම පිණිස නිවන පසක් කිරීම පිණිස මේ එක ම මහ වෙ යි.

එකල්හි සහමපති බ්‍රහ්ම සියසිතින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ විඤ්චිතර්කය දන යම් සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් හෝ දිගු කරන්නේ ද; දිගුකළ අතක් හෝ හකුළුවන්නේ ද එසෙයින් ම බඹලොව අතුරුධන් ව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ විය. ඉක්බිති සහමපති බ්‍රහ්ම උතුරුසහ එකස් කොට ඇදීලිබැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ" ය.

“එවිමෙතං හගවා, එවිමෙතං සුගත, එකායනෝ’යං හනොත, මගොතා සත්තානං විසුඤ්ඤා යොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛ-දෙමනස්සානං අක්ඛමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යද්දං වහ්නාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ වහ්නාරො: කායෙ වා හනොත, භික්ඛු කායානුපසයි විහරෙය්‍ය, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු වා හනොත, භික්ඛු -පෙ-විකෙත වා හනොත, භික්ඛු -පෙ-ධම්මෙසු වා හනොත, භික්ඛු ධම්මානුපසයි විහරෙය්‍ය, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනෝ’යං හනොත, මගොතා සත්තානං විසුඤ්ඤා යොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අක්ඛමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යද්දං¹ වහ්නාරො සතිපට්ඨානා”ති. ඉදමවොව බ්‍රහ්මා සහසෙති, ඉදං වචා අරාපරං එතදවොව:

එකායනං ජාතිබ්බනතදසයි මග්ගං පජානාති භික්ඛානුකමයි
 එතෙන මගොතන අතරිංසු පුබ්බෙ තරිස්සනාති යෙ ව තරනාති මසනාති.

3. 2. 9

සෙදකසුත්තං

1197. එකං සමයං හගවා සුබ්බෙසු¹ විහරති සෙදකං නාම සුබ්බානං නිගමො. නත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොතයි: භුක්ඛුඛං භික්ඛවෙ, වණ්ඩාලවංසිකො වණ්ඩාලවංසං උස්සාපෙඤා මෙදකරාලිකං අනෙතවාසිං ආමනොතයි: “එහි ඤං සමම මෙදකරාලිකෙ, වණ්ඩාලවංසං අභිරුහිඤා මම උපරිකබ්බෙති නිට්ඨාහිති. එවං ආචරියාති ඛො භික්ඛවෙ, මෙදකරාලිකා අනෙතවාසී වණ්ඩාල-වංසිකස්ස පට්ඨසුඤා වණ්ඩාලවංසං අභිරුහිඤා ආචරියස්ස උපරිකබ්බෙති අට්ඨාසි. අථ ඛො භික්ඛවෙ, වණ්ඩාලවංසිකො මෙදකරාලිකං අනෙතවාසිං එතදවොව: “ඤං සමම මෙදකරාලිකෙ, මමං රක්ඛ. අහං නවං රක්ඛිස්සාමි. එවං මයං අඤ්ඤමඤ්ඤගුණා අඤ්ඤමඤ්ඤරක්ඛිතා සීපපානී වෙව දසෙස්සස්සාම, ලාභෙ ව ලච්ඡාම, සොඤ්ඤා ව වණ්ඩාලවංසං ඔරොභිස්සාමාති. එවං වුකෙත භික්ඛවෙ, මෙදකරාලිකා අනෙතවාසී වණ්ඩාලවංසිකං එතදවොව: “න ඛො නාමෙතං ආචරිය, එවං භවිස්සති, ඤං ආචරිය, අත්තානං රක්ඛ, අහං අත්තානං රක්ඛිස්සාමි. එවං මයං අත්තගුණා අත්තරක්ඛිතා සීපපානී වෙව දසෙස්සස්සාම, ලාභඤ්ඤා ලච්ඡාම, සොඤ්ඤා ව වණ්ඩාලවංසං ඔරොභෙස්සාමා”ති.

1. යද්දම - සී 1, 2.
 2. සුබ්බෙසු - සී 1, 2. සුච්ඡෙසු - සා.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. සුගතයන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. වහන්ස, යම් මේ සිටු සිට්ටන්හු වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධියට සෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක්දෙමනස් දුරු කිරීමට අරිඤ්චිමහ අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක් කිරීමට මේ එක ම මහ ය. කවර සතරෙක් ද යත්: වහන්ස, මහණ කයෙහි හෝ කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දුභිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ වෙදනාහි හෝ ... වහන්ස, මහණ සිත්හි හෝ ... වහන්ස, මහණ තෙමේ දහමිහි හෝ දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමිලෙව්හි දුභිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, යම් මේ සිටුසිට්ටන්හු වෙත් නම් සත්ත්වයන්ගේ විසුද්ධියට සෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක්දෙමනස් දුරු කිරීමට ඤායය අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක් කිරීමට මේ එක ම මහ වේ යි. සහමපතී බ්‍රහ්ම මෙය කිය: මෙය කියා යළි මතු ද මෙය කී ය:

නිවන දක්නා වූ භික්ෂුකමසා ඇති (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ) එක ම මහ දන්තාසේක. යම් කෙනෙක් චතුරෝසය පෙර තරණය කළාහු ද, මතු තරණය කරන්නාහු ද, දන් තරණය කෙරෙද්ද; (මහු) මේ මගින් තරණය කළහ. කරන්නාහ. කෙරෙති යි.

3. 2. 9

සේදක සුත්‍රය

1197. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුභ්ම දහව්වෙහි සුභ්මයන්ගේ සේදක නම් නියමිගමිහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතුවේක. මහණෙනි, පෙර වණ්ඩාලවංශිකයෙක් සැබොල්හුණගස ඔසොවා “යහළු මෙදකරාලිකාවතී, එවු තෙපි සැබොල්හුණගසට නැඟී මාගේ කද මතුවෙහි සිටිවු” යි. මෙදකරාලිකා නම් අතැවැස්සා ඇමතී ය.

මහණෙනි, ඇදුර, එසේ ය යි මෙදකරාලිකා අතවැසි වණ්ඩාල-වංශිකයාට පිළිතුරු දී වණ්ඩාලවංසයට නැඟී ඇදුරාගේ කදමතුවෙහි සිටියේ ය. මහණෙනි, එකල්හි වණ්ඩාලවංසික මෙදකරාලිකා අතවැස්සාට මෙය කී ය: යහළු මෙදකරාලිකාවතී, තෙපි මා රකිවු. මම තෙපි රකින්නෙමි. මෙසේ අපි ඔවුනොවුන් විසින් ගොපනය කරන ලද්දමෝ ඔවුනොවුන් විසින් රක්නා ලද්දමෝ ශිල්ප ද දක්වන්නෙමු ලාභ ද ලබන්නෙමු. සුවසේ සැබොල්හුණගසින් ද බසින්නෙමු” යි. මහණෙනි, එසේ කී කල්හි මෙදකරාලිකා අතවැසි වණ්ඩාලවංසිකයාට මෙය කී ය: ඇදුර, මෙය එසේ නො ම වන්නේ ය. ඇදුර, තෙපි තමා රකිවු. මම ද තමා රකින්නෙමි. මෙසේ අපි තමා විසින් ගොපනය කරන ලද්දමෝ තමා විසින් රක්නා ලද්දමෝ ශිල්ප ද දක්වන්නෙමු ලාභ ද ලබන්නෙමු, වණ්ඩාලවංසයෙන් ද සුවසේ බසින්නෙමු” යි.

“සො ඛඤ්ඤායොති හගවා අවොච: යථා මෙදකථාලිකා අනෙතවාසී ආචරියං අවොච. අනතානං භීතඛවෙ, රක්ඛිතසාමීති සතිපට්ඨානං සෙවිතඛං. පරං රක්ඛිතසාමීති සතිපට්ඨානං සෙවිතඛං. අනතානං භීතඛවෙ, රක්ඛිතෙතා පරං රක්ඛිති. පරං රක්ඛිතෙතා අනතානං රක්ඛිති. කරුණු භීතඛවෙ, අනතානං රක්ඛිතෙතා පරං රක්ඛිති, ආසෙවනාය භාවනාය බහුලිකමෙතන. එවං ඛො භීතඛවෙ, අනතානං රක්ඛිතෙතා පරං රක්ඛිති. කරුණු භීතඛවෙ, පරං රක්ඛිතෙතා අනතානං රක්ඛිති, බන්ධනාය අවිභිසාය මෙතනවිතතාය අනුද්දයතාය. එවං ඛො භීතඛවෙ, පරං රක්ඛිතෙතා අනතානං රක්ඛිති. “අනතානං භීතඛවෙ, රක්ඛිතසාමී”ති සතිපට්ඨානං සෙවිතඛං, පරං රක්ඛිතසාමීති සතිපට්ඨානං සෙවිතඛං, අනතානං භීතඛවෙ රක්ඛිතෙතා පරං රක්ඛිති, පරං රක්ඛිතෙතා අනතානං රක්ඛිතීති.

3. 2. 10

ජනපදකල්‍යාණීසුත්තං

1198 එකං සමයං හගවා සුමනසු විහරති සෙදකං නාම සුමනානං නිගමො. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙහසි: “සෙයාරාපි භීතඛවෙ, ජනපදකල්‍යාණී, “ජනපදකල්‍යාණී”ති ඛො භීතඛවෙ, මහාජනකායො සනතිපතෙයා. සා ඛො පනස්ස ජනපදකල්‍යාණී පරමපාසාවතී¹ නචෙව, පරමපාසාවතී භීතෙ, ජනපදකල්‍යාණී නචවති ගායතීති ඛො භීතඛවෙ, භීතෙයාසොලකතාය මහාජනකායො සනති-පතෙයා, අථ පුරියො ආගචෙජයා ජීවීතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපටීකකුලො. තමෙනෙවං² වදෙයපු: අයං තෙ අමොන-පුරිස, සමතිත්තකො තෙලපකො අනතරෙත³ ඓහාසමයං⁴ අනතරෙත ජනපදකල්‍යාණියා පරිහාරෙතඛෙධා⁵, පුරියො වෙකො⁶ උක්ඛිතොසිකො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධනති යතෙච නං ථොකමථ ජඛෙධසසති තතෙච තෙ සිරො පාතෙසසතීති. තං කිං මඤ්ඤථ භීතඛවෙ, අපි නු සො පුරියො අමුං තෙලපත්තං අමනසිකරිතො බභිඤ්ඤා පමාදං ආහරෙය්‍යාති?” නො භතනං හනෙත.

උපමා ඛො ම්‍යායං භීතඛවෙ, කතා අඤ්ඤා විඤ්ඤාපනාය. අයං චෙඤ්ඤා අපො: “සමතිත්තකො තෙලපකොති ඛො භීතඛවෙ, කායගතාය එතං සතියා අධිචචනං. තසමාතිහ භීතඛවෙ, එවං පික්ඛිතඛං කායගතා නො සති භාවිතා හවිස්සති බහුලිකතා යාතීකතා වඤ්ඤාකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමංරඤ්ඤාති.” එවං භී චො භීතඛවෙ, පික්ඛිතඛංහති.

නාලඤ්ඤා වග්ගො දුතියො.

තත්‍රඤ්ඤා:

මහාපුරියො ච නාලඤ්ඤා චුඤ්ඤා වෙලො ච බාහියො උත්තරියො අරියො බ්‍රහ්මා සෙදකං ජනපදෙන වාතී.

1. පරමපාසාවතී - සී, 1, 2.
 2. තමෙනෙවං - මජ්ඣ, සා.
 3. අනතරෙත ච - මජ්ඣ, සා.
 4. මහාසමයං - මජ්ඣ, සා.
 5. පරිහරිතඛො - මජ්ඣ, සා.
 6. ව තෙ - මජ්ඣ, සා.
 7. ආහරෙය්‍යාසි - සී 1, 2.

“මෙදකථාලිකා අනවුසි තෙමේ ඇදුරාට යම්යේ කියේ නම් එය එහි න්‍යායය” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදල සේක. “මහණෙනි, තමා රක්තෙමි” යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මෙරමා රක්තෙමි යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මහණෙනි, තමා රක්තේ මෙරමා රකියි. මහණෙනි, කෙසේ නම් තමා රක්තේ මෙරමා රකි ද යන්: කමටහන් සෙවුමෙනි, වැඩිමෙනි, බහුල කිරීමෙනි, මෙසේ තමා රක්තේ මෙරමා රකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙරමා රක්තේ තමා රකි ද යන්: ඉවසීමෙනි, කරුණායෙනි, මෙන්සිත් ඇති බැවිනි, මුදු බැවිනි. මහණෙනි, මෙසේ මෙරමා රක්තේ තමා රකියි. මහණෙනි, තමා රක්තෙමි යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මෙරමා රක්තෙමි යි සිව්ටන් සෙවියයුතු යි. මහණෙනි, තමා රක්තේ මෙරමා රකියි. මෙරමා රක්තේ තමා රකි යි.

3. 2. 10

ජනපදකලාණී සූත්‍රය

1198. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුභද්‍රාවචෙහි සුභමයන්ගේ සෙදක නම් ක්‍රියමිගමිහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ජනපදකලාණීය යම්යේ ද; මහණෙනි, ජනපදකලාණී යයි (ඇසුකෙණෙහි) මහජන සමූහයා රැස්වන්නේ ය. ඒ ජනපදකලාණී නොමෝ නැටුමෙහි ඉතා උතුම් පැවතුම් ඇත්ති ගැයුමෙහි ඉතා උතුම් පැවතුම් ඇත්ති වන්නී ය. මහණෙනි, දනවුකලණ නටයි, ගයයි ඇසු කෙණෙහි බෙහෙවින් ම මහජනසමූහයා රැස්වන්නේ ය. එකල්හි ජීවත්වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුක පිළිකල් කරන පුරුෂයෙක් එන්නේ ය. ඒ මොහුට මෙසේ කියන්නාහු ය: “එම්බල පුරුෂය, මුව්ට සම කොට පිරුණු මේ තෙල් බඳුන මහාසමූහයා අතරෙන් දනවුකලණ අතරෙන් ගෙන යායුතු. මිසවා ගත් කඩු ඇති පුරුෂයෙක් පසුපස ලුහුබදනේ ය. යම් මැ තැනෙක එයින් සවිලාසයුතු ඉවතලන්නේ නම් එහි ම තාගේ හිස කපා හෙළන්නේ” යි. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හනිවු ද? ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ තෙල් බඳුන නො මෙනෙහි කොට බැහැර පමාවට එළඹෙන්නේ ද? වහන්ස, එය නො වේ ම ය.

මහණෙනි, අරුත් දන්වනු පිණිස මා විසින් මේ උපමාවක් කරන ලද. මේ එහි අතී යි: මහණෙනි, “මුව්ට සම කොට පිරුණු තෙල්බඳුනැ” යි කාශියෙහියට මේ නමෙකි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මෙසේ භික්ෂියයුතු යි: අප විසින් කායගතාසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී යානයක් මෙන් කරන ලද්දී වස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දී දැඩියේ පිහිටුවන ලද්දී පුරුදු කරන ලද්දී මැනවින් අරඹන ලද්දී වන්නී ය” යි. මහණෙනි, තොප විසින් මෙසේ ම භික්ෂිය යුතු යි.

දෙවැනිනාලන්දා වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රානාමාවලිය:

මහාසුරිය, නාලන්දා, වුන්ද, උකක්වෙල, බාහිය, උකකිය, අරිය, මුඛම යන සූත්‍ර අට ය. සෙදක ජනපදකලාණී ය යි සූත්‍ර දශයෙකි.

3. සිරටිතිවගො

3. 3. 1

සිලසුතතං

1199. එකං සමයං ආයස්මා ච ආනන්ද ආයස්මා ච හඤ්ඤ පාටලිපුතෙක විහරති කුක්කුටාරාමෙ. අථ ඔවා ආයස්මා හඤ්ඤ සායනසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා ආනන්ද තෙනුපසවතම්. උපසංඛාමිත්වා ආයස්මා ආනන්දෙන සද්ධීං සමමොදි -පෙ-ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච: “යානිමානි ආවුසො ආනන්ද, කුසලානි සීලානි වුක්ඛානි හගවතා, ඉමානි කුසලානි සීලානි කිමඤ්ඤානි වුක්ඛානි හගවතා”ති. සාධු සාධු ආවුසො හඤ්ඤ, හඤ්ඤකොමො තෙ ආවුසො හඤ්ඤ, උමිඤ්ඤො,¹ හඤ්ඤකං පටිභානං, කල්යාණී පරිපුච්ඡා, “එවං හී තං ආවුසො හඤ්ඤ, පුච්ඡසී: යානිමානි ආවුසො ආනන්ද කුසලානි සීලානි වුක්ඛානි හගවතා ඉමානි කුසලානි සීලානි කිමඤ්ඤානි වුක්ඛානි හගවතා”ති. එවමාවුසොති.

යානිමානි, ආවුසො හඤ්ඤ, කුසලානි සීලානි වුක්ඛානි හගවතා, ඉමානි කුසලානි සීලානි යාවදෙව චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවනාය වුක්ඛානි හගවතා. කකමෙසං චතුක්ඛං: ඉධාවුසො හීකුචු කායෙ කායානුපසසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යානිමානි ආවුසො හඤ්ඤ, කුසලානි සීලානි වුක්ඛානි හගවතා, ඉමානි කුසලානි සීලානි යාවදෙව ඉමෙසං චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවනාය වුක්ඛානි හගවතාති.

3. 3. 2

ධීතිසුතතං

1200. කුක්කුටාරාමෙ:

කො නු ඔවා ආවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන තරාගතෙ පරිතිබ්බුතෙ සද්ධිමො න විරට්ඨිතිකො භොති. කොපනාවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන තරාගතෙ පරිතිබ්බුතෙ සද්ධිමො විරට්ඨිතිකො භොතිති? සාධු සාධු ආවුසො හඤ්ඤ, හඤ්ඤකො

1. උමඤ්ඤා - මජ්ඣං.

3. සිලටයිනි වර්ගය

3. 3. 1

සිල සූත්‍රය

1199. එක්කලෙක ආයුෂමත් ආනන්දනෙරණුවෝ ද ආයුෂමත් හද්දනෙරණුවෝ ද පැළලුප්තුවර කුක්කුටාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂමත් හද්දනෙරණුවෝ සවස්කල විවේකයෙන් නැති සිටියෝ ආයුෂමත් ආනන්දනෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් ආනන්දනෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ... ආයුෂමත් අනද නෙරණුවන්ට මෙය කීහ: ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ද, මේ කුසල්සිල් කුමක් පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි. ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, මැනවි මැනවි: ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තොපගේ ප්‍රශ්න විමර්ශනය යහපතී. ප්‍රතිභානය යහපතී. පරිපුච්ඡාව මැනවි. ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, මෙසේ තෙපි පුළුසුහු ද? ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද නම් මේ කුසල්සිල් කුමක් පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි. ඇවැත්නි, එසේ යි.

ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද නම් මේ කුසල්සිල් සිවුසිවටන් වැඩීම පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සහරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණනෙමේ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදක්‍රම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි.. සිත්හි... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදක්‍රම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, යම් මේ කුසල්සිල් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද නම් මේ කුසල්සිල් මේ සිවුසිවටන් වැඩීම පිණිස ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි.

3. 3. 2

සීනි සූත්‍රය

1200. කුක්කුටාරාමයෙහි :

ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් හෙයෙකින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව්කල්හි සද්ධම්මය වීරසමීක නො වේ නම් ඊට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් හෙයෙකින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සද්ධම්මය වීරසමීක වේ නම් ඊට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය දැයි? ඇවැත්නි, හද්දයෙනි, මැනවි, මැනවි. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තොපගේ ප්‍රශ්න විමර්ශනය යහපතී. ප්‍රතිභානය යහපතී. පරිපුච්ඡාව මැනවි. ඇවැත්නි,

බො තෙ ආවුසො හද්ද, උමමගො, හද්දකං පච්ඡානං, කල්‍යාණි-
 පරිපුච්ඡා, එවං හි කං ආවුසො හද්ද, පුච්ඡයි: “කො භු බො
 ආවුසො ආනන්ද හෙතු, කො පච්චයො යෙන කරාගතෙ පරි-
 නිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති, කො පනාවුසො
 ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන කරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො
 විරට්ඨිතිකො හොති”ති. එවමාවුසොති.

චතුත්තං බො ආවුසො, සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්‍රුලී-
 කතන්තා කරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති.
 චතුත්තං ආවුසො සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකතන්තා
 කරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොති. කතමෙසං
 චතුත්තං: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසී විහරති ආතාපි
 සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු-
 -පෙ- විනෙත -පෙ- ධමමෙසු ධමමානුපසී විහරති ආතාපි සමපජානො
 සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං බො ආවුසො
 චතුත්තං සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්‍රුලීකතන්තා කරාගතෙ
 පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති. ඉමෙසං බො
 ආවුසො චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකතන්තා කරාගතෙ
 පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොතිති.

3. 3. 3

පරිභානාසුඡන්තං

1201. කුකකුචාරාමෙ :

කො භු බො ආවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන
 සද්ධමමපරිභානං හොති, කො පනාවුසො¹ ආනන්ද, හෙතු කො
 පච්චයො යෙන සද්ධමමපරිභානං හොතිති? සාධු සාධු ආවුසො
 හද්ද, හද්දකො බො තෙ ආවුසො හද්ද, උමමගො, හද්දකං පච්ඡානං,
 කල්‍යාණි පරිපුච්ඡා එවං හි කං ආවුසො හද්ද, පුච්ඡයි: “කො භු බො
 ආවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන සද්ධමමපරිභානං
 හොති, කො පනාවුසො ආනන්ද, හෙතු කො පච්චයො යෙන
 සද්ධමමපරිභානං හොතිති. එවමාවුසොති.

චතුත්තං බො ආවුසො, සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්‍රුලී-
 කතන්තා සද්ධමමපරිභානං හොති, චතුත්තං බො ආවුසො
 සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකතන්තා සද්ධමමපරිභානං හොති.
 කතමෙසං චතුත්තං: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසී විහරති
 ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.
 වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධමමෙසු ධමමානුපසී විහරති ආතාපි
 සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං
 බො ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්‍රුලීකතන්තා
 සද්ධමමපරිභානං හොති. ඉමෙසං බො ආවුසො, චතුත්තං
 සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකතන්තා සද්ධමමපරිභානං හොතිති.

1. කො භු බො ආවුසො - මජ්ඣ, ස්‍යා.

හද්දයෙනි, මෙසේ තෙපි පුළුස්සුණු ද? “ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චිය වීරයථිකික නො වෙි නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චිය වීරයථිකික වෙි නම් ඊට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද” යි. ඇවැත්නි, එසේ යි.

ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් සරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චිය වීරයථිකික නො වෙයි. ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චිය වීරයථිකික වෙි. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චිය වීරයථිකික නො වෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් වහන්සේ පිරිනිව් කල්හි සඤ්චිය වීරයථිකික වෙි යි.

3. 3. 3

පරිභාන සුත්‍රය

1201. කුක්කුචාරාමයෙහි :

ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් පිරිහීම වෙි නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් නො පිරිහීම වෙි නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? යි. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, මැනව් මැනව්. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තොපගේ නුවණ සෙවීම යහපති. වැටහීම යහපති. පිළිවිසුම මැනව්. ඇවැත්නි හද්දයෙනි, තෙපි මෙසේ පුළුස්සුණු ද? “ඇවැත්නි ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් පිරිහීම වෙි නම් එයට කීමෙක් හේතු ද, කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද, ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් භෙයකින් සදහම් නො පිරිහීම වෙි නම් එයට කීමෙක් හේතු ද, කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද” යි. ඇවැත්නි, එසේ යි.

ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් සදහම් පිරිහීම වෙයි. ඇවැත්නි, සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සදහම් නො පිරිහීම වෙි. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි... සිත්හි... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් සදහම් පිරිහීම වෙි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සදහම් නො පිරිහීම වෙි යි.

3. 3. 4

සුඤ්ඤාසුඤ්ඤා

1202. සාවකවිදායං :

වික්ඛාරො මෙ භීක්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා. කතමෙ වික්ඛාරො: ඉධ භීක්ඛවෙ, භීක්ඛු කායෙ කායානුපසංඝී විහරති ආතාපී සමපජානො සතීමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විහෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසංඝී විහරති ආතාපී සමපජානො සතීමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ටො භීක්ඛවෙ, වික්ඛාරො සතිපට්ඨානාති.

3. 3. 5

ත්‍රිභවමණසුඤ්ඤා

1203. සාවකවිදායං :

අථ ටො අඤ්ඤතරො ත්‍රිභවමණො යෙන භගවා තෙනනුපසංඝාමී. උපසංඝාමීඤ්ඤා භගවතා සද්ධං සමමුච්ඡාදී. සමමුච්ඡාදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙඤ්ඤා ඵකමනානං නිසීදී. ඵකමනානං නිසීකො ටො සො ත්‍රිභවමණො භගවනානං ඵකදවොච: “මනා නු ටො හො ගොතම හෙතු මනා පච්චයො යෙන තරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති, මනා පන හො ගොතම, හෙතු මනා පච්චයො යෙන තරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොති”ති.

වතුක්ඛං ටො ත්‍රිභවමණ සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්හුලීකතන්තා තරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති. වතුක්ඛාඤ්ඤා ටො ත්‍රිභවමණ, සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා අබ්හුලීකතන්තා තරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොති. කතමෙසං වතුනානං: “ඉධ ත්‍රිභවමණ, භීක්ඛු කායෙ කායානුපසංඝී විහරති ආතාපී සමපජානො සතීමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විහෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසංඝී විහරති ආතාපී සමපජානො සතීමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ටො ත්‍රිභවමණ, වතුනානං සතිපට්ඨානානං අභාවිතන්තා අබ්හුලීකතන්තා තරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො න විරට්ඨිතිකො හොති. ඉමෙසං ටො ත්‍රිභවමණ වතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා අබ්හුලීකතන්තා තරාගතෙ පරිනිබ්බුතෙ සද්ධමමො විරට්ඨිතිකො හොති”ති. ඵච. චුතෙක සො ත්‍රිභවමණො භගවනානං ඵකදවොච: “අභිසකනානං හො ගොතම, අභිසකනානං හො ගොතම, -පෙ- අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ඩුපෙතං සරණං ගත”නතී.

3. 3. 4

සුඤ්ඤා සුත්තය

1202. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මොහු සතර සත්පට්ඨානයෝ යි.

3. 3. 5

බ්‍රාහ්මණ සුත්තය

1203. සැවැත්තුවර:

එකල්හි එක්තරා බමුණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වීය. සතුටු වීය යුතු සිහි කටයුතු කතා කොට ගීම්චා එකත්පස් ව හුන්තෝ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “භවත් ගෞතමයෙනි, යම් ගෙයෙකින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සඤ්ඤා වීරස්ථිතික නො වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? භවත් ගෞතමයෙනි, යම් ගෙයකින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සඤ්ඤා වීරස්ථිතික වේ නම් එයට කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද? යි.”

බමුණ, සිවු සිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සඤ්ඤා වීරස්ථිතික නො වෙයි. බමුණ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සඤ්ඤා වීරස්ථිතික වේ. කවර සතරෙක් ද යත්: බමුණ, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. බමුණ, මේ සිවු සිව්වන් නො වැඩු බැවින් නො බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සඤ්ඤා වීරස්ථිතික නො වෙයි. බමුණ, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තරාගතයන් පිරිනිව් කල්හි සඤ්ඤා වීරස්ථිතික වේ යි. මෙසේ වදළ කල්හි ඒ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළේ ය: “භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි, භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා මැනවි, ... අද පවන් දිවිහිම කොට සරණ ගිය (මා උච්චුචු කොට දරන සේකවා)” යි.

3. 3. 6

පදෙසසුත්තං

1204. එතං සමයං ආයසමා ව සාරිපුත්තො ආයසමා ව මහා මොග්ගලලානො ආයසමා ව අනුරුද්ධො සාකෙතෙ විහරන්ති, කණ්ඩකී-වනෝ¹. අථ ඛො ආයසමා ව සාරිපුත්තො ආයසමා ව මහාමොග්ගලලානො සායන්තසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතා යෙනායසමා අනුරුද්ධො තෙත්තපසඛිකම්භු. උපසිඛිකම්භා ආයසමතා අනුරුද්ධන සද්ධිං සලෙමාදිංසු. සලෙමාදනීයං කරං සාරාණියං චිතියාරන්ධා එකමන්තා නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීදන්තා ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො ආයසමන්තං අනුරුද්ධං එතදවොච: “සෙඛො සෙඛොති² ආවුසො අනුරුද්ධ, වුච්චති, කිත්තාවතා නු ඛො ආවුසො සෙඛො හොති”ති.

වතුන්තා ඛො ආවුසො සනිපට්ඨානානං පදෙසං භාවිතත්තා සෙඛො හොති. කතමෙසං වතුන්තා: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසිච්චන්ති ආතාපි සමපජානො සනිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්තස්සං. වෙදනාසු -පෙ- චිත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානු-පසිච්චන්ති ආතාපි සමපජානො සනිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්තස්සං. ඉමෙසං ඛො ආවුසො වතුන්තං සනිපට්ඨානානං පදෙසං භාවිතත්තා සෙඛො හොතිති.

3. 3. 7

සමන්තසුත්තං

1205. කණ්ඩකීවනෙ :

අසෙඛො අසෙඛොති ආවුසො අනුරුද්ධ වුට්ඨිති, කිත්තාවතා නු ඛො ආවුසො, අසෙඛො හොතිති: වතුන්තං ඛො ආවුසො, සනි-පට්ඨානානං සමන්තං භාවිතත්තා අසෙඛො හොති. කතමෙසං වතුන්තා: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපසිච්චන්ති ආතාපි සමපජානො සනිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්තස්සං. වෙදනාසු -පෙ- චිත්තෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසිච්චන්ති ආතාපි සමපජානො සනිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමන්තස්සං. ඉමෙසං ඛො ආවුසො, වතුන්තං සනිපට්ඨානානං සමන්තං භාවිතත්තා අසෙඛො හොතිති.

1. කණ්ඩකීවනෙ - මජ්ඣං.
 2. සෙඛො සෙඛොති - සා. 1.

3. 3. 6

පදෙස සූත්‍රය

1204. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝත් සාකෙතනුවර සමීපයෙහි කණ්ටකී වනයෙහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් සවස්කල වීචේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතා කොට නිමවා එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, අනුරුද්ධයෙනි, සෙබ ය සෙබ ය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, කෙතෙකින් සෙබ වේ ද?” යි.

ඇවැත්නි, සිටු සිව්වන් පිළිබඳ කොටසක් වැඩු බැවින් සෙබ වෙයි. කවර සතරක ද? යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනා ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් පිළිබඳ කොටසක් වැඩු බැවින් සෙබ වේ යි.

3. 3. 7

සමකත සූත්‍රය

1205. කණ්ටකීවනයෙහි :

ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, අසෙබ ය අසෙබ යයි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, කෙතෙකින් අසෙබ වේ ද යි. ඇවැත්නි, සිටුසිව්වන් මුළුමනින් වැඩු බැවින් අසෙබ වේ. කවර සතරෙක් ද? යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණතෙමේ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනා ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් මුළුමනින් වැඩු බැවින් අසෙබ වේ යි.

3. 3. 8

ලොකසුභතං

1206. කණ්ඩකීවනො :

කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො¹ ධම්මානං භාවිතතො බහුලි-
 කතතො මහාභීඤ්ඤිතං පනොති? “චතුතො ඛො ආච්චසො, සතිපට්ඨා-
 නානං භාවිතතො බහුලිකතතො මහාභීඤ්ඤිතං පනොති. කතමෙසං
 චතුතො: ඉධාහං ආච්චසො, කායෙ කායානුපස්සී වීහරාමී ආතාපී
 සමපජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභීජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු
 -පෙ- වීනෙක -පෙ- ධම්මෙවසු ධම්මානුපස්සී වීහරාමී ආතාපී සමප-
 ජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභීජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො
 ආච්චසො චතුතො සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලිකතතො
 මහාභීඤ්ඤිතං පනොති. ඉමෙසස්ථ ඛො පනාහං ආච්චසො චතුතො
 සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලිකතතො සහස්සං ලොකං
 අභීජානාමී”ති.

3. 3. 9

සිරිවඩ්ඪසුභතං

1207. එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෙ රාජගහෙ වීහරති වෙඵවනො
 කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සිරිවඩ්ඪො ගහපති
 ආබාධිතො හොති දුක්ඛිතො බාලාගිලානො. අඵ ඛො සිරිවඩ්ඪො
 ගහපති අස්සෙතරං පුරිසං ආමනෙතසි: “එභී ත්වං අමෙහා පුරිසං,
 යෙනායස්මා ආනන්දෙ තෙනුපසඛිතම, උපසඛිතමීච්චා මම වචනෙන
 ආයස්මතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දා, සිරිවඩ්ඪො හතෙන
 ගහපති ආබාධිතො හොති දුක්ඛිතො බාලාගිලානො, යො ආයස්මතො
 ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දතී”ති. එවස්ථි වදෙහි:“ යාඨු කිර හතොත,
 ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන ව සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතීනො නිවෙසනං
 තෙනුපසඛිතමතු අනුකමපං උපාදයා”ති.

1. ආච්චසො අනුරුද්ධ - මජ්ඣ.
 2. වදෙහි - සීචු, සී 2, වදෙහි - සී 1.

3. 3. 8

ලොක සූත්‍රය

1206. කණටකිවනයෙහි:

ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයෝ කවර දහම වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා (මහනුවණැති) බවට පැමිණියෝ දැයි. ඇවැත්ති, සිවුසිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහනුවණැති බවට පැමිණියෙමි යි. කවර සතරෙක් ද යත්: ඇවැත්ති, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදුක්‍රම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිති දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වේදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දුක්‍රම ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙවිති දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්ති, මේ සිවු සිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහනුවණැති බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්ති, මේ සිවුසිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මම දහසක් ලොව වෙසෙසින් දනිමි යි.

3. 3. 9

සිරිවඩ්ඪ සූත්‍රය

1207. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ රජගහනුවර සම්පයෙහි කලාඤ්ඤාචාර්ය නම් වෙච්චනාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි සිරිවඩ්ඪ ගැහැව් හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි සිරිවඩ්ඪ ගැහැව් එක්තරා පුරුෂයකු ඇමති ය. එමබල පුරුෂය, එව. තෝ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹෙව. එළඹ “වහන්ස, සිරිවඩ්ඪ ගැහැව් හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආනන්ද ආයුෂ්මතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදි” යි මා වදනින් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදුව, මෙසේත් කියව: වහන්ස, ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ අනුකම්පා පිණිස සිරිවඩ්ඪ ගැහැව්හුගේ නිවෙස වෙත එළඹෙන සේක් නම් මැනැවැ යි.

“එවං භනෙත” ති ඛො ජො පුරිසො සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතිස්ස පටිසක්ඛනා යෙනායමමා ආනන්දෙ තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිනා ආයසමනතං ආනන්දං අභිවාදෙඤ්චා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිනෙතා ඛො සො පුරිසො ආයසමනතං ආනන්දං එතදවොච: “සිරිවඩ්ඪො භනෙත, ගහපති ආබාධිතො දුක්ඛිතො බාලභගීලානො, සො ආයසමනො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්දති, එවඤ්ච වදෙති: “සාධු කීර භනෙත, ආයසමා ආනන්දෙ යෙන සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඛකමතු, අනුකමපං උපාදයා” ති. අභිවාසෙසි ඛො ආයසමා ආනන්දෙ තුණ්භිභාවෙන.

අප ඛො ආයසමා ආනන්දෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙඤ්චා පක්ඛවිචරමාදය යෙන සිරිවඩ්ඪස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිනා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ඡ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ සිරිවඩ්ඪං ගහපති. එතදවොච: කච්චි තෙ ගහපති ඛමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටිකකමනතී නො අභික්ඛමනතී, පටිකකමොසානං පඤ්ඤයති නො අභික්ඛමොති? න මෙ භනෙත ඛමනීයං, න යාපනීයං බාලභා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්ඛමනතී නො පටිකකමනතී, අභික්ඛමොසානං පඤ්ඤයති නො පටිකකමොති. තස්මානිභ තෙ ගහපති, එවං සිකඛිතඛංඛං: “කායෙ කායානුපසසි විහරිස්සාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මොනුසසි විහරිස්සාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සනතී” එවං හි තෙ ගහපති, සිකඛිතඛංඛනතී.

යෙ’මෙ භනෙත, භගවතා වන්තාරො සතිපට්ඨානා දෙසිතා, සංවිජ්ජනතී තෙ ධම්මො මයි. අභඤ්ච තෙසු ධම්මෙසු සාදිස්සාමි. අභං භනෙත, කායෙ කායානුපසසි විහරාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මොනුපසසි විහරාමි ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යානි වීමානි භනෙත, භගවතා පඤ්ඤා-රමභාගියානි සංයොජනානි දෙසිතානි, නාභං තෙසං කිඤ්චී අත්තනි අපජනං සමනුපසස්සාමිති. ලාභා තෙ ගහපති, සුලඤ්චං තෙ ගහපති, අනාගාමිඵලං තයා ගහපති, බ්‍යාකතනතී.

1. සංවිජ්ජනෙත රහතධම්මො ඉධි සිඬු, 81, 2.

“එසේ ය හිමියනි” යි ඒ පුරිස් සිරිවඩු ගැහැවිහට පිළිතුරු දී ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වැද එකත්පස් ව හුන්තෝ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ පුරිස් ආයුෂ්මත් අනුතෙරණුවන්ට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, සිරිවඩු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ ය. දුකට පැමිණියේ ය. දැඩි සේ ගිලන් වූයේ ය. හෙතෙමේ ආනන්ද ආයුෂ්මතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදියි. මෙසේත් කියයි: “වහන්ස, ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ අනුකම්පා පිණිස සිරිවඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස වෙත එළඹෙන සේක්නම් මැනවැ” යි. ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ නිහඬබැවින් ඉවසූහ.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ අපට ව පාසිවුරු ගෙන සිරිවඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස වෙත එළඹියහ. එළඹ පැන වූ අස්තෙහි වැඩහුන්හ. වැඩහිඳ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ සිරිවඩු ගැහැවිහට මෙය වදළහ: ගැහැවි, කීම නොපට ඉවසිය හැකි ද? කීම යැපිය හැකි ද? කීම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩී නො වෙද් ද? ඔවුන්ගේ අඩු වීම පැනේ ද? වැඩී වීමෙක් නො පැනේ ද? යි. වහන්ස, මට ඉවසිය නො හැක්ක. යැපිය නො හැකි. මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩී වෙති. අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩී වීම පැනෙයි, අඩු වීමෙක් නො පැනේ යි. ගැහැවි, එහෙයින් මෙහි ලා නොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු: “කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නෙමි. ඵෙදනා ... සිත්හි .. දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නෙමි” යි. ගැහැවි, මෙසේ ම නොප විසින් හික්මිය යුතු යි.

වහන්ස, යම් මේ සිවුසිවටන්හු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දහු ද, ඒ දහමිහු මා කෙරෙහි ඇතියහ. මම ද ඒ දහමිහි මැනවින් දීස්වෙමි. වහන්ස, මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තෙමි මනාදැනුම් ඇත්තෙමි සිහි ඇත්තෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තෙමි මනාදැනුම් ඇත්තෙමි සිහි ඇත්තෙමි දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වහන්ස, යම් මේ පඤ්ඤා ඔරමනාභියසංයෝජන කෙතෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දහු නම් ඔවුනතුරෙත් ප්‍රභීණ නො වූ කිසිවක් තමා කෙරෙහි මම නො ම දකිමි යි. ගැහැවි, නොපට ලාභයෙකි. ගැහැවි, නොපට මනා ලැබීමෙකි. ගැහැවි, අනාගාමී එලය නොප විසින් පවසන ලද යි.

3. 3. 10

මානදිනනසුතතං

1208. එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෙ රාජගහෙ විහරති වෙඵ්වනෙ කලඤ්ඤනිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන මානදිනනා ගහපති ආබාධිකො හොති, දුක්ඛිතො බාලාගිලානො. අථ ඛො මානදිනනා ගහපති අඤ්ඤකරං පුරිසං ආමනෙතයි: -පෙ- එවරුපාය වාහං භනෙත, දුක්ඛාය වෙදනාය ඵුට්ඨො සමානො කායෙ කායානු-පසී විහරාමී ආතාපි සමපජානො සත්ඛා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධර්මසු ධම්මානු-පසී විහරාමී ආතාපි සමපජානො සත්ඛා විනෙය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං යාති වි'මානි භනෙත භගවතා පඤ්ඤාරම්භාගියාති සංයොජනාති දෙසිතාති, නාහං භනෙත තෙසං කීඤ්චි අත්තනි අපපතීනං සමනුපසසාමී'ති. ලාභා නෙ ගහපති සුලඤ්ඤං නෙ ගහපති "අනාගාමීඵලං තයා ගහපති, බ්‍යාකතන්ති."

සීලධර්මිකිවග්ගො කතියො.

තප්පාද්දනං:

සීලං ධීති පරිභානං සුද්ධිකං ප්‍රාග්මණෙන ච
 පදෙසං සමන්තං ලොකො සිරිවට්ඨො මානදිනනාති.

3. 3. 10

මානදිනන සූත්‍රය

1208. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලන්දකනීවාස නම් වෙළඳවාරාමයෙහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි මානදිනන ගැහැව් හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගිලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි මානදිනන ගැහැව් එක්තරා පුරුෂයකු ඇමතී ය. ... වහන්ස, මම මෙබඳු දුක්වෙදනාවකිනුදු පහස්නා ලද්දේම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇත්තෙමි මනාදනුම ඇත්තෙමි සිහි ඇත්තෙමි කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වෙර ඇත්තෙමි මනාදනුම ඇත්තෙමි සිහි ඇත්තෙමි දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වහන්ස, යම් මේ පඤ්ච ඔරමභාගිය සංයෝජන කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලදහු නම් වහන්ස, ඔවුනතර අප්‍රභිණ කිසිවක් තමා කෙරෙහි මම නො ම දක්මි යි. ගැහැව්, තොපට ලාභයෙකි. ගැහැව්, තොපට මනා ලැබීමෙකි. ගැහැව්, තොප විසින් අනගැමි. එලය පවසන ලද යි.

තෙවැනි සීලධර්මවර්ග ධ

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

සීල, ධීනි, පරිභාණ, සුද්ධික, බ්‍රාහ්මණ, පදෙස, සමකත, ලොක සිරිවච්ඡ, මානදිනනයි සූත්‍රානත දශයෙකි යි.

4. අනුක්‍රමයන් වශයෙන්

3. 4. 1

අනුක්‍රමයන් සහිතව

1209. සාමකම :

අයං කාමය කායානුපස්සනාති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනුක්‍රම-
 තෙසු ධම්මෙසු වසන්තං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි,
 චිත්තං උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. සා ඛො ජනායං කාමය
 කායානුපස්සනා භාවෙතබ්බා'ති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතාති මෙ
 භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනුක්‍රමතෙසු ධම්මෙසු වසන්තං උදපාදි, ඤාණං
 උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, චිත්තං උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. අයං
 වේදනාසු වේදනානුපස්සනා'ති -පෙ- අයං විනේත විනේතානුපස්සනා'ති
 -පෙ- අයං ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සනා'ති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ
 අනුක්‍රමතෙසු ධම්මෙසු වසන්තං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා
 උදපාදි; චිත්තං උදපාදි, ආලොකො උදපාදි, සා ඛො ජනායං
 ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සනා භාවෙතබ්බා'ති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ-
 භාවිතාති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනුක්‍රමතෙසු ධම්මෙසු වසන්තං
 උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, චිත්තං උදපාදි, ආලොකො
 උදපාදි'ති.

3. 4. 2

විරාගසුභතං

1210. වන්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා භාවිතා ඛුට්ඨිකතා
 එකතනනිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමෙඛාධාය
 නිබ්බානාය සංවත්තනාති. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛ
 කාමය කායානුපස්සි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනේයා
 ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වේදනාසු -පෙ- විනේත -පෙ- ධම්මෙසු
 ධම්මානුපස්සි විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනේයා ලොකෙ
 අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරො සතිපට්ඨානා
 භාවිතා ඛුට්ඨිකතා එකතනනිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය
 අභිඤ්ඤය සමෙඛාධාය නිබ්බානාය සංවත්තනාති.

4. අනනුසංඝන චර්යාව

3. 4. 1

අනනුසංඝන සූත්‍රය

1209. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ කයෙහි කය අනුව දුක්ඛ ය යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය, නැත පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ කයෙහි කය අනුව දුක්ඛ වැඩිය යුතු ය යි මා විසින් ... මහණෙනි, වඩන ලදු යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැත පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය. මේ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනුව දුක්ඛ ය යි. ... මේ සිත්හි සිත් අනුව දුක්ඛ ය යි ... මහණෙනි, මේ දහමිහි දහම අනුව දුක්ඛ ය යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැත පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දහමිහි දහම අනුව දුක්ඛ වැඩිය යුතු ය යි මා විසින් ... මහණෙනි, වඩන ලදු යි මා විසින් පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැත පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. ඵලිය පහළ විය යයි.

3. 4. 2

විරාග සූත්‍රය

1210. මහණෙනි, මේ සිවුසිව්වන්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඵකානත නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය කෙටුවොපගමය විශිෂ්ටභ්‍යානය වතුසසන්තාවබොධය නිර්වාණය පිණිස පවතින්. කවර සිවුසිව්වන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දුක්ඛාසුඤ්ච කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දුඛී ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දුක්ඛාසුඤ්ච කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමිලෙවිහි දුඛී ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සිවුසිව්වන්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඵකානත නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය කෙටුවොපගමය විශිෂ්ටභ්‍යානය වතුසසන්තාවබොධය නිර්වාණය පිණිස පවතින් යි.

T-21

3. 4. 3

වීරදායුක්තං

1211. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, වන්තාරො සතිපට්ඨානා වීරදායා වීරදො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, වන්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරදොධා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමී. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං වෙදනාසු -පෙ- වීනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානා වීරදායා, වීරදොධා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරදොධා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමීති.

3. 4. 4

භාවිතසුක්තං

1212. වන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා භාවිතා ධුට්ඨිකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තනති. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- වීනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා ධුට්ඨිකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තනතිති.

3. 4. 5

සන්තොසුක්තං

1213. සන්තො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙය්‍ය සම්පජානො, අයං වො අමොකං අනුසාසති. කරඤ්චි භික්ඛවෙ, භික්ඛු සන්තො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- වීනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සන්තො හොති. කරඤ්චි භික්ඛවෙ භික්ඛු සම්පජානො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුන්තො විදිතා වෙදනා උපපජ්ජති, විදිතා උපට්ඨන්ති, විදිතා අබ්භාසං ගච්ඡති. විදිතා විතස්සා උපපජ්ජති, විදිතා උපට්ඨන්ති, විදිතා අබ්භාසං ගච්ඡති. විදිතා සඤ්ඤා උපපජ්ජති, විදිතා උපට්ඨන්ති, විදිතා අබ්භාසං ගච්ඡති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්පජානො හොති සන්තො භික්ඛවෙ භික්ඛු විහරෙය්‍ය සම්පජානො, අයං වො අමොකං අනුසාසතිති.

1. අරියො අට්ඨවිකො මග්ගො - ස...

3. 4. 3

විරජ්ජ සූත්‍රය

1211. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් සිටුසිට්ටන්හු වරද්දන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග වරද්දන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් සිටුසිට්ටන්හු අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග අරඹන ලද්දේ ය. කවර සිටුසිට්ටන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් මෙ සිටුසිට්ටන්හු වරද්දන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග වරද්දන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන් විසින් මෙ සිටුසිට්ටන්හු අරඹන ලද්දහු නම් ඔවුන් විසින් මැනවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මග අරඹන ලද්දේ යි.

3. 4. 4

භාවිත සූත්‍රය

1212. මහණෙනි, මේ සතරසතිපට්ඨානයේ වඩන ලද්දහු ඔහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතිත්, කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙදනාහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සතර සතිපට්ඨානයේ වඩන ලද්දහු ඔහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යෑම පිණිස පවතිත් යි.

3. 4. 5

සතො සූත්‍රය

1213. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව වෙසෙන්නෝය. මෙය තොපට අපගේ අනුශාසනා යි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිහි ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව ... විදුම්හි සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිහි ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ මනා දැනුම් ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණට වෙදනාවේ දන්නා ලද්දහු උපදිත්. දන්නා ලද්දහු ඵලඹ සිටිත්. දන්නා ලද්දහු වැනසීමට ගෙත්. විතර්කයෝ දන්නා ලද්දහු උපදිත්. දන්නා ලද්දහු ඵලඹ සිටිත්. දන්නා ලද්දහු වැනසීමට ගෙත්. සංඥාවේ දන්නා ලද්දහු උපදිත්. දන්නා ලද්දහු ඵලඹ සිටිත්. දන්නා ලද්දහු වැනසීමට ගෙත්. මහණෙනි, මෙසේ මහණ මනා දැනුම් ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව වෙසෙන්නෝ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි.

3. 4. 6

අඤ්ඤාසුඤ්ඤා

1214. වසනාරො මෙ භික්ඛවෙ, සත්පට්ඨානා, කතමෙ වසනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. ඉමෙසං ධො භික්ඛවෙ, චතුසතං සත්පට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බහුලීකතභ්‍යා ද්විසතං ඵලානා අඤ්ඤාතරං ඵලං පාවිකඛ්ඛං: “දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සත්ථ වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිනා”ති.

3. 4. 7

ඡන්දසුඤ්ඤා

1215. වසනාරොමෙ භික්ඛවෙ, සත්පට්ඨානා කතමෙ වසනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. තස්ස කායෙ කායානුපසයිතො විහරතො යො කායඤ්ඤං ඡන්දෙ යො පභීයති. ඡන්දස්ස පභානා අමතං සච්ඡිකතං භොති. වෙදනාසු -පෙ- යො වෙදනාසු¹ ඡන්දෙ යො පභීයති. ඡන්දස්ස පභානා අමතං සච්ඡිකතං භොති. විනෙත -පෙ- යො විනෙතඤ්ඤං ඡන්දෙ යො පභීයති. ඡන්දස්ස පභානා අමතං සච්ඡිකතං භොති. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපසයිතො විහරතො යො ධම්මෙසු ඡන්දෙ යො පභීයති, ඡන්දස්ස පභානා අමතං සච්ඡිකතං භොතිති.

3. 4. 8

පරිඤ්ඤාතසුඤ්ඤා

1216. වසනාරොමෙ භික්ඛවෙ, සත්පට්ඨානා, කතමෙ වසනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. කස්ස කායෙ කායානුපසයිතො විහරතො කායො පරිඤ්ඤාතො භොති. කායස්ස පරිඤ්ඤාතභ්‍යා අමතං සච්ඡිකතං භොති. වෙදනාසු -පෙ- වෙදනා පරිඤ්ඤාතා භොතති. වෙදනානං² පරිඤ්ඤාතභ්‍යා අමතං සච්ඡිකතං භොති. විනෙත -පෙ- විනෙතං පරිඤ්ඤාතං භොති. විනෙතස්ස පරිඤ්ඤාතභ්‍යා අමතං සච්ඡිකතං භොති. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. තස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපසයිතො විහරතො ධම්මො පරිඤ්ඤාතා භොතති, ධම්මානං පරිඤ්ඤාතභ්‍යා අමතං සච්ඡිකතං භොතිති.

1. වෙදනාස - සීඉ.
2. වෙදනාස - සීඉ.

3. 4. 6

අඤ්ඤා සූත්‍රය

1214. මහණෙනි, මේ සතිපට්ඨාන සතරෙකි. කවර යතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව ... විදුමිති ... සිත්ති ... දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සතර සතිපට්ඨාන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් උභය ඵලයන්ගෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමති විය යුතු යි. දිට්ඨදම්මෙහි රහත්බව හෝ උපාදානශේෂ ට ඇති කල්හි අනගාමී බව හෝ යි.

3. 4. 7

ජන්ද සූත්‍රය

1215. මහණෙනි, මේ සතිපට්ඨාන සතරකි. කවර යතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට කයෙහි යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රභීණ වේ. ජන්දය ප්‍රභීණ වීමෙන් නිවන පසක් කරන ලද්දේ වේ. වේදනාහි ... වේදනායෙහි යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රභීණ වේ. ජන්දය ප්‍රභීණ වීමෙන් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ සිත්ති ... සිත්ති යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රභීණ වේ. ජන්දය ප්‍රභීණ වීමෙන් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහුට දහමිති යම් තෘෂ්ණාජන්දයෙක් වේ නම් එය ප්‍රභීණ වේ. ජන්දය ප්‍රභීණ වීමෙන් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ යි.

3. 4. 8

පරිඤ්ඤාන සූත්‍රය

1216. මහණෙනි, මේ සතිපට්ඨාන සතරෙකි. කවර යතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහු විසින් කය පිරිසිදු දන්තා ලද්දේ වෙයි. කය පිරිසිදු දත් බැවින් නිවන පසක් කරන ලද්දේ වේ. වේදනාහි ... වේදනාව පිරිසිදු දන්තා ලද්දේ වේ. වේදනාව පිරිසිදු දත් බැවින් නිවන පසක් කරන ලද්දේ වේ. සිත්ති ... සිත පිරිසිදු දන්තා ලද්දේ වේ. සිත පිරිසිදු දත් බැවින් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් නවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසෙන ඔහු විසින් දහමහු පිරිසිදු දන්තා ලද්දහු වෙති. දහම පිරිසිදු දත් බැවින් නිවන පසක්කරන ලද්දේ වේ යි.

3. 4. 9

භාවනාසුත්තං.

1217. චතුරතං භික්ඛවෙ, යතිපට්ඨානානං භාවනං දෙසිසසාමී. නං සුඤ්ඤං. කතමා ච භික්ඛවෙ, චතුරතං යතිපට්ඨානානං භාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වේදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අයං ටො භික්ඛවෙ,¹ චතුරතං යතිපට්ඨානානං භාවනානී.

3. 4. 10

විභවගසුත්තං.

1218. යතිපට්ඨානාණං වො භික්ඛවෙ, දෙසිසසාමී යතිපට්ඨානං භාවනාණං යතිපට්ඨානභාවනාගාමීනීණං පට්ඨදං. නං සුඤ්ඤං. කතමං භික්ඛවෙ, යතිපට්ඨානං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වේදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ යතිපට්ඨානං.

කතමා ච භික්ඛවෙ, යතිපට්ඨානභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමුදයධම්මානුපසයි කායසමී. විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වයධම්මානුපසයි කායසමී. විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සමුදයධම්මානුපසයි කායසමී. විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සමුදයධම්මානුපසයි වේදනාසු විහරති -පෙ- වයධම්මානුපසයි වේදනාසු විහරති -පෙ- සමුදයධම්මානුපසයි වේදනාසු විහරති -පෙ- සමුදයධම්මානුපසයි විභවසමී.

1. අයං භික්ඛවෙ - පි 1, 2.

3. 4. 9

භාවනා සූත්‍රය

1217. මහණෙනි, සිවු සිව්වන් වැඩීම දේශනා කරන්නෙහි. එය අසවු. මහණෙනි, සිවු සිව්වන් වැඩීම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සිවුසිව්වන් වැඩීම යි.

3. 4. 10

විහරිත සූත්‍රය

1218. මහණෙනි, සතිපට්ඨානයන් සතිපට්ඨාන වැඩීමත් සතිපට්ඨාන වැඩීමට යන පිළිවෙතත් කොපට දේශනා කරන්නෙහි. එය අසවු. මහණෙනි, සතිපට්ඨාන කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරුකොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සතිපට්ඨාන යයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සතිපට්ඨාන වැඩීම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාවය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි වැනසුම සාමාජි පුනපුනා දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාවය හා වැනසුම ස්වභාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. වේදනාවන්හි හටගැනුම් ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. වේදනාවන්හි වැනසුම ස්වභාවය අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. වේදනාවන්හි හටගැනුම් ස්වභාවය හා වැනසුම ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ ... සිත්හි

විහරති -පෙ- වයධමොක්ඛපසසී වික්ඛඤ්චිං විහරති -පෙ- සමුදයවය-
 ධමමොක්ඛපසසී වික්ඛඤ්චිං විහරති -පෙ- සමුදයධමමොක්ඛපසසී ධමමෙසු
 විහරති ආකාපි සමපජානො සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙ-
 මනස්සං. වයධමොක්ඛපසසී ධමමෙසු විහරති ආකාපි සමපජානො
 සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සමුදයවයධමමොක්ඛ-
 පසසී ධමමෙසු විහරති ආකාපි සමපජානො සතිමා විනොයා
 ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අයං වුච්චති භික්ඛවෙව සත්පට්ඨානභාවනා.

කතමා ව භික්ඛවෙව, සත්පට්ඨානභාවනාගාමිනී පටිපදා අයමෙව
 අරියො අට්ඨධම්මො මග්ගො. සෙයාපීදං සමමොද්ධසී -පෙ- සමුදය-
 යමාධි. අයං වුච්චති භික්ඛවෙව, සත්පට්ඨානභාවනාගාමිනීපටිපදානි.

අනත්තසුඤ්ඤාවග්ගො චතුසො.

කමුද්දහං :

අනත්තසුඤ්ඤං විරාගො ච විරද්ධං භාවිතො සමො
 අඤ්ඤා ච ඡන්ද පරිඤ්ඤාතො භාවනා විභවේතන වානි.

භටගැනුම් ස්වභාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිත්හි වැනසුම් ස්වභාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිත්හි භටගැනුම් ස්වභාවය හා වැනසුම් ස්වභාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව වෙසේ. දහමිහි භටගැනුම් ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි වැනසුම් ස්වභාවය අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දහමිහි භටගැනුම් ස්වභාවය හා වැනසුම් ස්වභාවය පුනපුනා දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන වැඩීමය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සත්පට්ඨාන වැඩීමට යන පිළිවෙත කවරේද යත්: මේ අරිඅට්ඨිමග මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමවාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සත්පට්ඨාන වැඩීමට යන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

සිවුවැනි අනන්‍යසුභ්‍යතවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අනන්‍යසුභ්‍යත, වීරාග, වීරඤ්ඤා, භාවිත, සතො, අඤ්ඤා, ඡන්ද, පරිඤ්ඤා, භාවනා යන සුත්‍ර නවය විභවිත සුත්‍රයෙන් දසයෙක් වේ යි.

5. අමතවගොනා

3. 5. 1

අමතසුතනං

1219. වතුසු හිකඛවෙ, සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතච්ඡතා විහරථ. මා වො අමතං පනාසස. කතමෙසු වතුසු: ඉධ හිසඛවෙ, හිකඛු කායෙ කායානුපසසී විහරති ආකාපී සමපචානො සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විකො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මොනුපසසී විහරති ආකාපී සමපචානො සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු හිකඛවෙ, වතුසු සතිපට්ඨානොසු සුපට්ඨිතච්ඡතා විහරථ, මා වො අමතං පනාසසාති.

3. 5. 2

සමුදයසුතනං

1220. සාවඤ්චයං :

වතුතනං හිකඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්භමඤ්ච දෙසිසයාමී. නං සුඤ්චථ. කො ව හිකඛවෙ, කායස්ස සමුදයො. ආභාරසමුදයා කායස්ස සමුදයො¹, ආභාරනිරොධා කායස්ස අත්භමො. එස්සසමුදයා වෙදනානං සමුදයො² එස්සනිරොධා වෙදනානං අත්භමො. නාමරූපසමුදයා විතතස්ස සමුදයො. නාමරූපනිරොධා විතතස්ස අත්භමො. මනසිකාරසමුදයා ධම්මානං සමුදයො. මනසිකාරනිරොධා ධම්මානං අත්භමොති.

3. 5. 3

මගගසුතනං

1221. එකං සමයං හගවා සාවඤ්චයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨ-සිඤ්චිකසස ආරාමෙ, තනු වො හගවා හිකඛු ආමනොතසී. එකමීදහං හිකඛවෙ, සමයං උරුචෙලායං විහරාමී, නාජ්ජා තොරඤ්ජරාය තීරෙ අජසාලනීග්‍රොධෙ පඨමාහිසමබ්බෙඤ්ඤා. තස්ස මග්ගං හිකඛවෙ, රගො-ගතස්ස පතිසලීනස්ස එවං වෙතයො පරිච්ඡිකකො උදපාදී:

1. කායසමුදයො - සිඞු.
2. වෙදනාසමුදයො - සිඞු, සී 1.

5. අමත වර්ගය

3. 5. 1

අමත සූත්‍රය

1219. මහණෙනි, සිටු සිව්වන්හි එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙවු. තොපට භිවත නො නැසේවා. කවර සිටු සිව්වන්හි ද යන: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩිදලාබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිදලාබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු සිව්වන්හි එළඹ සිටි සිත් ඇති ව වෙසෙවු. තොපට භිවත නො නැසේවා යි.

3. 5. 2

සමුදය සූත්‍රය

1220. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, සිටුසිව්වන් හි සමුදයක් අත්ගමයක් දේශනා කරන- නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, කයෙහි සමුදය කීමෙක් ද යන: ආහාරසමුදයයෙන් කයෙහි හට ගැනීම වේ, ආහාරනිරෝධයෙන් කයෙහි අස්තඛණමය වේ. එසෂ සමුදයයෙන් වෙදනාවන්ගේ හට ගැනීම වේ. එසෂ නිරෝධයෙන් වෙදනාවන්ගේ අස්තඛණමය වේ. නාමරූපසමුදයයෙන් සිතේහටගැනීම වේ. නාමරූපනිරෝධයෙන් සිතේ අස්තඛණමය වේ. මනසිකාරසමුදයයෙන් ධර්මයන්ගේ හටගැනීම වේ. මනසිකාරනිරෝධයෙන් ධර්මයන්ගේ අස්තඛණමය වේ යි.

3. 5. 3

මග්ග සූත්‍රය

1221. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීපයෙහි අනේසිටු සිටුහුගේ දෙවිරමිහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, මම බුදු ව පළමු කොට එක්සමයෙක උරුවෙල්දනවුහි තොරසෂා ගංඉවුරෙහි අස්පල්කුගරුක මුල්හි වෙසෙමි. මහණෙනි, එකලා වූ විවේකයෙන් යුත් ඒ මට මෙබඳු විනතවිචාරකයෙක් පහළ විය:

එකායනොයං¹ මගෙනා සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං² සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය, යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානා, කතමෙ වත්තාරො: කායෙ වා භික්ඛු කායානුපසයි විහරෙය්‍ය, ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු වා භික්ඛු වෙදනානුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- විනෙත වා භික්ඛු විනොනුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- ධම්මෙසු වා භික්ඛු ධම්මානුපසයි විහරෙය්‍ය ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එකායනො'යං මගෙනා සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානා''ති.³

අප්ඵ මො භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මා සහමපති මම වෙනසා වෙනො පරිචිතක්කමඤ්ඤාය සෙය්‍යරාපි නාම බලවා පුරිසො සම්මෙඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්මෙඤ්ජය්‍ය. එවමෙවං බ්‍රහ්මලොකෙ අන්තර්භික්ඛො මම පුරතො පාතුරහොසි. අප්ඵ මො භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මා සහමපති එකංසං උත්තරාසඛො කරිත්වා යෙනාහං තොඤ්ජිං පනාමෙත්වා මං එතදවොච:

එවමෙතං හගවා, එවමෙතං සුගහ, එකායනො'යං හතොත, මගෙනා සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානා, කතමෙ වත්තාරො: කායෙ වා හතොත, භික්ඛු කායානුපසයි විහරෙය්‍ය ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං වෙදනාසු වා හතොත භික්ඛු වෙදනානුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- විනෙත වා හතොත භික්ඛු විනොනුපසයි විහරෙය්‍ය -පෙ- ධම්මෙසු වා හතොත, භික්ඛු ධම්මානුපසයි විහරෙය්‍ය ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං එකායනො'යං හතොත මගෙනා සත්තානං විසුද්ධියා සොකපරිද්දවානං සමතික්කමාය දුක්ඛදෙමනස්සානං අත්ථමාය ඤායස්ස අධිගමාය නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය යදිදං වන්තාරො සතිපට්ඨානාති. ඉදමවොච. භික්ඛවෙ බ්‍රහ්මා සහමපති ඉදං වත්වා අරාපරං එතදවොච:

එකායනං ජාතිධයන්තදසසි⁴
 මගෙනං පජානාති භිත්තානුකමචි
 එතොත මගෙනො අතංසු⁵ පුරෙඛ
 නරිස්සන්ති යෙ ච තරන්ති ඔසන්ති.

1. එකායනවායං - ස්‍යා, මජ්ඣං.
 2. සොකපරිද්දවානං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. සතිපට්ඨානා - ස්‍යා.
 4. බයඤ්ච දඤ්චි - සී 2.
 5. අතරිංසු - ස්‍යා, නරිංසු, මජ්ඣං.

“යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සතියන්ගේ විඤ්ඤිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීම පිණිස දුක් දෙමනස් දුරු කිරීම පිණිස අරිඤ්ඤිමහ අවබෝධ කරනු පිණිස නිවන පසක්කිරීම පිණිස මේ එක ම මගය. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දුඹිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. මහණ විදුමහි හෝ විදුම අනුව දක්නාසුලුව... වෙසෙන්නේ ය. මහණ සිත්හි හෝ සිත් අනුව දක්නාසුලුව වෙසෙන්නේ ය. මහණ දහමහි හෝ දහම් අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම් ලෙවහි දුඹි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සතියන්ගේ විඤ්ඤිය පිණිස ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවනු පිණිස දුක් දෙමනස් දුරු කරනු පිණිස අරිඤ්ඤිමහ අවබෝධ කරනු පිණිස නිවන පසක්කරනු පිණිස මේ එක ම මග වේ”යි.

මහණෙනි, එකල්හි සහම්පතී බ්‍රහ්මතෙමේ මාගේ විනාපරිවිතරකය සියසිතින් දන යම්ගේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුලු අතක් හෝ දිගු කරන්නේ ද; දිගු කළ අතක් හෝ හකුලුවන්නේ ද; එසෙයින් ම බබලොව අතුරුදන් ව මා ඉදිරියෙහි පහළ විය. මහණෙනි, ඉක්බිති සහම්පතී බ්‍රහ්ම උතුරුසහ එකස් කොට මා වෙත එළඹූ ඇදීලී බැඳ මට මෙසේ සැලකෙළේ ය:

භාගාවතුන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. සුගතයන් වහන්ස, මෙය එසේ ය. වහන්ස, යම් මේ සතරසතිපට්ඨාන කෙනෙක් වෙත් නම් සතියන්ගේ විඤ්ඤියට ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක් දෙමනස් දුරු කිරීමට ඤායය අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක්කිරීමට මේ එක ම මග ය. කවර සතරෙක් ද යත්: වහන්ස, මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දුඹි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ විදුමහි හෝ විදුම අනුව දක්නාසුලුව...වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ සිත්හි හෝ සිත් අනුව දක්නාසුලුව...වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස, මහණ දහමහි හෝ දහම් අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් නවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම් ලෙවහි දුඹි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙන්නේ ය. වහන්ස යම් මේ සතර සතිපට්ඨානකෙනෙක් වෙත් නම් සතියන්ගේ විඤ්ඤියට ශෝකපරිදේවයන් ඉක්මවීමට දුක් දෙමනස් දුරු කිරීමට ඤායය අවබෝධ කිරීමට නිවන පසක් කිරීමට මේ එක ම මග වේ යි. මහණෙනි, සහම්පතී බ්‍රහ්ම තෙමේ මෙය කී ය. මෙය කියා යළි මේ ගය ද කී:

නිවන දක්නාසුලු වූ හිතානුකමා ඇති භාගාවතුන් වහන්සේ එකායනමාඕය (-සිවුසිවටන්) දන්නා සේක. යම් කෙනෙක් (දන් යම් මගකින්) වතුරොස තරණය කෙරෙත් නම් පෙරන් මේ මහින් තරණය කළහ. (මතුන්) තරණය කරන්නාහ යි.

3. 5. 4

සනොසුත්තං

1222. යනො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චිහරෙය්‍ය අයං වො අමහාකං අනුසාසනී. කරුණච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යනො හොති: ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කායෙ කායානුපසසී චිහරනී ආතාපී සම්පජානො සනිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- චිනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී චිහරනී ආතාපී සම්පජානො සනිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එචං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු යනො හොති. යනො භික්ඛවෙ භික්ඛු චිහරෙය්‍ය, අයං වො අමහාකං අනුසාසනීති.

3. 5. 5

කුසලරාසිසුත්තං

1223. කුසලරාසීති භික්ඛවෙ, වදමානො වන්තාරො සනිපට්ඨානො සම්මාවදමානො වදෙය්‍ය. කෙවලො වායං¹ භික්ඛවෙ, කුසලරාසී යදිදං වන්තාරො සනිපට්ඨානා. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසසී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- චිනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී චිහරනී ආතාපී සම්පජානො සනිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. කුසලරාසීති භික්ඛවෙ, වදමානො ඉමෙ වන්තාරො සනිපට්ඨානො සම්මො වදමානො වදෙය්‍ය. කෙවලො හයං භික්ඛවෙ, කුසලරාසී. යදිදං වන්තාරො සනිපට්ඨානාති.

3. 5. 6

පාතිමොක්ඛසුත්තං

1224. අථ ඛො අඤ්ඤාතරො භික්ඛු යෙන හගවා නෙත්‍රපස ධිකමී. උපසඛකමීඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං තිසීදී. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො සො භික්ඛු හගවන්තං එකදවොච: "සාධු මෙ හන්තෙ, හගවා සඬඤ්ඤාන ධම්මං දෙසෙතු, යමහං හගවන්තො ධම්මං සුඤ්ඤා එකො චූපකට්ඨො අසමන්තො ආතාපී පභිතන්තො චිහරෙය්‍යන්තී."

1. කෙවලොභායං - මජ්ඣං, සා.

3. 5. 4

සතො සුත්‍රය

1222. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇති ව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිහි ඇත්තේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි...සිත්හි...දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව දහමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිහි ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මහණ සිහි ඇතිව වෙසෙන්නේ ය. මේ තොපට අපගේ අනුශාසනා යි.

3. 5. 5

කුසලරාසි සුත්‍රය

1223. මහණෙනි, කුසල් රාසියි කියන්නේ මෑතවත් කියන්නේ සතිපට්ඨානසතර කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සතිපට්ඨාන සතරෙක් වේ නම් මෙය හුදු කුසල් රාසෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව විදුමහි...සිත්හි...දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ යි. මහණෙනි, කුසල් රාසියි කියන්නේ මෑතවත් කියන්නේ මේ සතරසතිපට්ඨාන කියන්නේ ය. මහණෙනි, යම් මේ සතිපට්ඨාන සතරෙක් වේ නම් මෙය හුදු කුසල් රාසෙකි යි.

3. 5. 6

පාතිමොක්ඛ සුත්‍රය

1224. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් යම් දහමක් අසා එකලාව ගණයා කෙරෙත් වෙත් වූයෙමි නො පමාව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි භිවිත පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇතියෙමි වෙසෙන්නෙමි නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (එබඳු) දහමක් සැකෙවින් මට දේශනා කරනු මෑතව්” යි.

තසමානිභ ත්වං භික්ඛු, ආදිමෙව වියොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො ව ආදි කුසලානං ධම්මානං: ඉධ ත්වං භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවර-සංවුත්තො විහරාති ආචාරගොචරසම්පන්නො අනුමනෙසු වජ්ජෙසු භයදසසාථි සමාදය සිකඛිසි සිකඛිපදෙසු. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො විහරිසසසි ආචාරගොචරසම්පන්නො අනු-මනෙසු වජ්ජෙසු භයදසසාථි සමාදය සිකඛිසි සිකඛිපදෙසු, තතො ත්වං භික්ඛු සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙය්‍යාසි. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ ත්වං භික්ඛු කායෙ කායානු-පසසි විහරාති ආතාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානු-පසසි විහරාති ආතාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු, සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙසසසි, තතො තුඤ්ඤා භික්ඛු, යා රක්ඛි වා දිවසො වා ආගමිසසති වුද්ධියෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධම්මෙසු. නො පරිභානීති. අථ ඛො සො භික්ඛු භගවතො භාසිතං -පෙ- අඤ්ඤතරො ව පන සො භික්ඛු අරහතං අහොසීති.

3. 5. 7

දුට්ඨවිකල්පනං

1225. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඛිකම් -පෙ- එකමනතං නිසින්නො ඛො සො භික්ඛු භගවතතං එතදචොච: “සාධු මෙ භනෙතා, භගවා සඛිනින්නෙත ධම්මං දෙසෙතු, යමහං භගවතො ධම්මං සුඤ්ඤා එතො වූපකචෙඨා අසමන්නො ආතාපි පභිතන්නො විහරෙය්‍යසති.”

තසමානිභ ත්වං භික්ඛු ආදිමෙව වියොධෙති කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො ව ආදි කුසලානං ධම්මානං. ඉධ ත්වං භික්ඛු, කායදුට්ඨවිකල්පනං පහාය කායසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙය්‍යසසි. වච්ඡද්ධවිකල්පනං පහාය වච්ඡද්ධවිකල්පනං භාවෙය්‍යසසි. මනෝදුට්ඨවිකල්පනං පහාය මනෝසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙය්‍යසසි. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු, කායදුට්ඨවිකල්පනං පහාය කායසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙය්‍යසසි, වච්ඡද්ධවිකල්පනං පහාය වච්ඡද්ධවිකල්පනං භාවෙය්‍යසසි, මනෝදුට්ඨවිකල්පනං පහාය මනෝසුට්ඨවිකල්පනං භාවෙය්‍යසසි, තතො ත්වං භික්ඛු, සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙය්‍යාසි. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ ත්වං භික්ඛු කායෙ කායානුපසසි විහරාති ආතාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසි විහරාති ආතාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යතො ඛො ත්වං භික්ඛු, සීලං නිසසාය සීලෙ පතිට්ඨාය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍යසසි, තතො තුඤ්ඤා භික්ඛු, යා රක්ඛි වා දිවසො වා ආග-මිසසති වුද්ධි යෙව පාවිකඛිඛා කුසලෙසු ධම්මෙසු නො පරිභානීති. -පෙ- අඤ්ඤතරො ව පන සො භික්ඛු අරහතං අහොසීති.

1. සිකඛිසු - මෙසං, සා.

මහණ, එහෙයින් මෙහිලා තෙපි කුසල්දහමිහි මුලම පිරිසිදු කරවු. කුසල්දහමුන්ගේ මුල කීමෙක් ද යත්: මහණ තෙපි මෙහි ප්‍රාති-මොක්ඛසංවරයෙන් සංවෘත ව ආචාරගොවරසමානාව අණුමාත්‍ර වු ද වරදෙහි බිය දක්නාසුලු ව වෙසෙවු. සිබපදෙහි සමාදන් ව හික්මෙවු. මහණ, යම්කලෙක තෙපි ප්‍රාතිමොක්ඛසංවරයෙන් සංවෘතව ආචාරගොවරසමානාව අණුමාත්‍ර වු ද වරදෙහි බිය දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නහු නම් සිබපදෙහි සමාදන් ව හික්මෙවු නම් මහණ, එකල තෙපි සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා සිවුසිවටන් වඩන්නහු. කවර සිවුසිවටන් හු ද යත්: මහණ, මෙහි තෙපි කයෙහි කය අත්‍ර ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. විදුමිහි...සිත්හි...දහමිහි දහම අත්‍ර ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මහණ, යම් කලෙක තෙපි සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා මේ සිවු සිවටන් මෙසේ වඩන්නහු නම් මහණ, එකල තොපට යම් රැයෙක් හෝ දවාලෙක් හෝ පැමිණේ ද, කුසල්දහමිහි වැඩිම ම කැමති විය යුතු. පිරිහීම නොකැමති විය යුතු. එකල්හි ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව ... ඒ මහණ රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් ද වූහ යි.

3. 5. 7

දුට්ඨවර්ත සූත්‍රය

1225. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: "විසන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ යම් දහමක් අසා එකලා ව ගණයා කෙරෙන් වෙන් වූයෙම් නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් කාදිවිදෙක්හි නිරපෙක්ඛකයෙම් වෙසෙන්නොම් නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ (එබඳු) දහමක් සැකෙවින් මට දේශනා කරන සේක් නම් මැනැවි" යි.

මහණ, එසේ නම් තෙපි මෙහිලා කුසල්දහමිහි මුලම පිරිසිදු කරවු. කුසල්දහමුන්ගේ මුල කීමෙක් ද යත්: මහණ මෙහි තෙපි කාය දුශ්චරිතය හැර කායසුචරිතය වඩන්නහු වාග්දුශ්චරිතය හැර වාක්සුචරිතය වඩන්නහු. මනො දුශ්චරිතය හැර මනාසුචරිතය වඩන්නහු. මහණ, තෙපි යම් කලෙක කායදුශ්චරිතය හැර කායසුචරිතය වඩන්නහු නම් වාග්දුශ්චරිතය හැර වාක්සුචරිතය වඩන්නහු නම් මනොදුශ්චරිතය හැර මනාසුචරිතය වඩන්නහු නම් මහණ, එකල්හි තෙපි සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා සිවුසිවටන් වඩන්නහු. කවර සිවුසිවටන් හු ද යත්: මහණ, මෙහි තෙපි කයෙහි කය අත්‍ර ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. විදුමිහි ... සිත්හි .. දහමිහි දහම අත්‍ර ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙවු. මහණ, තෙපි යම් කලෙක සීලය නිසා සීලයෙහි පිහිටා මේ සිවුසිවටන් මෙසේ වඩන්නහු ද; මහණ, එකල්හි තොපට යම් රැයෙක් හෝ දවාලෙක් හෝ පැමිණෙන්නේ නම් කුසල්දහමිහි පිරිහීමෙක් නොව වැඩිමෙක් ම කැමති විය යුතු යි ... ඒ මහණ ද රහතුන් අතුරෙන් එක්තරා කෙනෙක් වූහ යි.

3. 5. 8

මිත්තසුක්කං

1226. යෙ භික්ඛවෙ, අනුක්මෙසයාරා, යෙ ච සොතබ්බං මසෙඤ්ඤායුං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුක්කං සතිපට්ඨානානං භාවනාය සමාදපෙතබ්බා, නිවෙසෙතබ්බා, පතිට්ඨාපෙතබ්බා. කතමෙසං චතුක්කං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යෙ භික්ඛවෙ, අනුක්මෙසයාරා, යෙ ච සොතබ්බං මසෙඤ්ඤායුං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුක්කං සතිපට්ඨානානං භාවනාය සමාදපෙතබ්බා, නිවෙසෙතබ්බා, පතිට්ඨාපෙතබ්බාති.

3. 5. 9

වෙදනාසුක්කං

1227. කියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ වෙදනා, කතමා කියෙසා: සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා, අදුක්ඛමිසුඛා වෙදනා. ඉමා ඛො භික්ඛවෙ කියෙසා වෙදනා. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, කියෙසනං වෙදනානං පරිඤ්ඤාය චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බා. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමාසං ඛො භික්ඛවෙ, කියෙසනං වෙදනානං පරිඤ්ඤාය ඉමෙ චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බාති.

3. 5. 10

ආසවසුක්කං

1228. තයො'මෙ භික්ඛවෙ ආසවා. කතමෙ තයො: කාමාසවො භවාසවො අවිජ්ජාසවො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, තයො ආසවා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණිකං ආසවානං පහානාය චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බා. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, තිණ්ණිකං ආසවානං පහානාය ඉමෙ චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවෙතබ්බාති.

අමතවග්ගො පඤ්චමො.

තත්ථඤ්ජනං:

අමතං සමුදයො මග්ගො සතො කුසලරාසී ච,
පාතිමොක්ඛං දුට්ඨිතං මිත්තො වෙදනා'සවෙනාති.

3. 5. 8

මිත්ත සුත්‍රය

1226. මහණෙනි, මිතුරු වූ හෝ ඇමති (යහළු) වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් යම් කෙනෙක් ඇහුම්කන් දිය යුතු කොට භගනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු සිවුසිවටන් වැඩිමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු හ. වැස් විය යුතු හ. පිහිටු විය යුතු හ. කවර සිවුසිවටන් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමිති ... සිත්හි ... දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මිතුරු වූ හෝ ඇමති වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දිය යුතු කොට භගනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිවුසිවටන් වැඩිමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු හ, වැස්විය යුතු හ, පිහිටු විය යුතු හ යි.

3. 5. 9

වේදනා සුත්‍රය

1227. මහණෙනි, මේ වේදනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: සුවවේදනා ය, දුක්වේදනා ය, නොදුක්නොසුවවේදනා යි. මහණෙනි, මොහු තුන්වේදනාවෝ යි. මහණෙනි, මේ තුන්වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස සිවුසිවටන් වැඩිය යුතු. කවර සිවුසිවටන්හුද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව ... විදුමිති ... සිත්හි ... දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ තුන්වේදනාවන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මේ සිවුසිවටන්හු වැඩිය යුතු හ යි.

3. 5. 10

ආසව සුත්‍රය

1228. මහණෙනි, මේ ආසව තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමාසවය, භවාසවය, අවිද්‍යාසවය යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන යි. මහණෙනි, මේ ආසව තුන පැහීම පිණිස සතිපට්ඨාන සතර වැඩිය යුතු. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමිති ... සිත්හි ... දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ ආසව තුන පැහීම පිණිස මේ සතිපට්ඨාන සතර වැඩිය යුතු යි.

පස්වැනි අමත වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අමත, සමුදය, මනන, සන්තො කුසලරාසි, පාතිමොකක, දුච්චිත, ඒකත, වේදනා, ආසව යි දශසුත්‍රාන්තකෙනෙකි යි.

6. ගඹගාපෙය්‍යාලවග්ගො

3. 6. 1 - 48

ගඹගාදිසුක්කානි

1229-1276. සෙය්‍යාරාපි භික්ඛවෙ, ගඹගා නදී පාචීනනිකො පාචීනපොණො පාචීනපබ්බාරා -පෙ- නිබ්බානපබ්බාරොති. (ගඹගා-පෙය්‍යාලං සතිපට්ඨානවසෙත විඤ්චාරෙතබ්බං.)

ගඹගාපෙය්‍යාලවග්ගො ජට්ටෙය්‍යා.

කත්‍රඥානා:-

ජ පාචීනනො නිකො ජ ව නිකො සමුද්දනො,
එතෙ ඉච්ච ද්වාදස භොග්ගි වග්ගො තෙන පච්චවතීති.

(විවෙකනිසුක්කාදිවසෙත රාගචිනයපරියොසානාදිවසෙත අමනො-ගධාදිවසෙත නිබ්බානනිකාදිවසෙත ව එකෙකසමිං වන්නාරො වන්නාරො කඤ්චා අට්ඨවක්කාලීසසුක්කනානා විඤ්චාරෙතබ්බං.)

7. අපපමාදවග්ගො

3. 7. 1 - 40

කථාගතාදි සුක්කානි

1277-1316. යාවතා භික්ඛවෙ, සක්කා අපද වා ද්විපද වා චතුසද වා ඛහුසද වා -පෙ- ඛහුලීකරොතිති. (අපපමාදවග්ගො සතිපට්ඨානවසෙත විඤ්චාරෙතබ්බං.)

අපපමාදවග්ගො සත්තමො.

කත්‍රඥානා:-

කථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වස්සිකං,
රාජා වැද්දිමසුරියා ව වජෙන දසමං පදන්ති.

(අත්‍රාපි එකෙකසමිං වන්නාරො වන්නාරො කඤ්චා වක්කාලීසසුක්කනානා විඤ්චාරෙතබ්බං.)

6. ගඹගාපෙය්‍යාල වර්ගය

3. 6. 1 - 48

ගඹගාදි සූත්‍ර

1229 - 1276. මහණෙනි, යමයේ ගඹගානදිය පෙරදිගට නැමුණී පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ගය සත්පට්ඨාන වගයෙන් විස්තර කට යුතු)

සවැනි ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාචිනනිනාසූත්‍ර චතුෂ්ක සයෙකි. සමුද්දනිනාසූත්‍ර චතුෂ්ක සයෙකි. මේ දෙකොටස දෙළොස් චතුෂ්කයෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ. (සූත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි).

(විවේක නිසඤ්ඤාදි වගයෙන් ද රාගවිනයපරියොසානාදි වගයෙන් ද අමනෝගඨාදිවගයෙන් ද නිබ්බානනිත්‍යාදි වගයෙන් ද එකෙක සතරක් සතරක් කොට අටසාලියේ සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතු වෙත්.)

7. අප්පමාද වර්ගය

3. 7. 1 - 40

තථාගතාදි සූත්‍ර

1277 - 1316. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බුහුපා වූ ද යමනාක් සකයෝ වේද්ද... බහුල කෙරේ යි.

(අප්පමාදවර්ගය සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

සත්වැනි අප්පමාදවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, ඝාර වසඝික, රාජ, චන්දිම, සුරිය, වක්ක යි චතුෂ්ක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

(මෙහි ද එකෙක සතරක් සතරක් කොට සමසාලිය්‍යූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතුහ.)

8. බලකරණීයවග්ගො

3. 8. 1 - 48

බලාදිසුතතානි

1317-1364. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණීයා කම්මනා කසිරනානී -පෙ- බහුලීකරොති.

(බලකරණීයවග්ගො සතිපට්ඨානවසෙන විඤ්ඤාපෙතො.)

බලකරණීයවග්ගො අධ්‍යමො.

කත්‍රුඤ්ඤානා:

බලං බීරඤ්ඤා නාගො ව රුක්ඛං කුමේහන සුතීනං,
ආකාසෙන දෙව මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

(අත්‍ර ව එකඤ්ඤා වානාරො වානාරො කඤ්ඤා අධ්‍යමනොලීස-
සුතනානා විඤ්ඤාපෙතො.)

9. එසනාවග්ගො

3. 9. 1 - 160

එසනාදිසුතතානි

1365-1524. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා:
කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. -පෙ- භාවෙතබ්බොති.

(එසනාවග්ගො සතිපට්ඨානවසෙන විඤ්ඤාපෙතො.)

එසනාවග්ගො නවමො.

කත්‍රුඤ්ඤානා:

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ව තිසෙසා,
බලං මලඤ්ඤා නිසො ව වෙදනාතණ්ඤානි වාති.

(වුත්තනෙයෙන ව තානි අභිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාය පරික්ඛයාය පභා-
නායානි වතුධා විභජනොන ව එකෙකඤ්ඤා යොලස යොලස කඤ්ඤා
එකසනසට්ඨි සුතනානා විඤ්ඤාපෙතො.)

8. බලකරණය වර්ගය

3. 8. 1 - 48

බලාදී සූත්‍ර

1317 - 1364. මහණෙනි, යම්යෙ යථිකිසි බලකරණයකමාන්තයෝ කරනු ලැබෙද්ද ... බහුල කෙරේයි.

(බලකරණයවර්ගය ද සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

අටවැනි බලකරණයවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක්ඛ, කුම්භ, සුක, ආකාස, යන වතුෂ්ඨ සත ද මෙසවතුෂ්ඨ දෙක ද නාවා, ආගන්තුග, නදී, වතුෂ්ඨ තුන ද සී මුළුල්ල දෙළොසෙකි. සූත්‍ර අටසාලියෙකි යි.

(මෙහි දු එකෙක සතරක් සතරක් කොට අටසාලිය සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතුහ.)

9. එසනා වර්ගය

3. 9. 1 - 160

එසනාදී සූත්‍ර

1365 - 1524. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙ කි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමේසනා භවේසනා, ඉන්මධරියේසනා යි ... වැඩිය යුත්තේ යි.

(එසනාවර්ගය ද, සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

නවවැනි එසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා විධා ආසව භව දුක්ඛතා බීල මල නීස වේදනා තණ්හා යි භොධක දශයෙ කි. සූත්‍ර මුළුල්ල එක්සිය සැටෙකි.

(කියන ලද සිවුනසින් ද, නැවත මවුන් අභිඤ්ඤ ය පරිඤ්ඤ ය පරිකඛයාය පභානාය යි සිවුනසින් ද බෙදන්නහු විසින් එකෙක සොළස සොළස කොට එක්සියසැට සූත්‍රාන්තයෝ විතර කට යුතු හ.)

10. ඔසවගොගා

3. 10. 1-159

ඔසාදිසුකතානි

1625-1683. වත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ ඔසා. කතමෙ වත්තාරො: කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡෙදාසො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඔසා. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, වතුනතං ඔසානං අභිඤ්ඤාය වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙනබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: -පෙ- භාවෙනබ්බාති.

3. 10. 160

උඤ්චිභාගියසුකතං

1684. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උඤ්චිභාගියානි සංයොජනානි කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උඤ්චිං අච්ඡා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චිභාගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනං උඤ්චිභාගියානං සංයොජනානං පභානාය වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙනබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි චිහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනං . වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි චිහරති ආනාපි සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනං උඤ්චිභාගියානං සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවෙනබ්බාති.

(ඔසවගොගා සතිපට්ඨානවග්ගො විජාරෙතබ්බො.)

ඔසවගොගා දසමො.

තත්‍රාද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගඤ්චං අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණා බන්ධා මරුඤ්චිභාගියානි.

(අත්‍රා'පි යථා ඵසතාවගොගො ඵකසතසට්ඨි සුඤ්ඤානා විජාරෙතබ්බො.)

සතිපට්ඨානසංයුතකං සමතනං.

තත්‍ර වගගුද්දනං:

අභිචාලි ව නාලජෙදු සිලට්ඨිතානානුසුතා
අමතො ගඤ්චාපමාදු බලකරණියෙසනොසානි.

10. ඔසවර්ගය

3. 10. 1-159

ඔසාදි සූත්‍ර

1525 - 1683 මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත් : කාමොස හවොස දිට්ඨොස අච්ඡොස යි. මහණෙනි, මේ ඔස සතර යි. මහණෙනි, මේ චතුරොසයන් වෙසෙසින් දැනීම පිණිස සිවුසිව්වන් වැඩිය යුතු. කවර සතරෙක් ද යත් : ... වැඩිය යුත්තේ යි.

3. 10. 160

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

1684. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගියසංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත් : රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධම ආච්ඡාස යි. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පස යි. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පස පැහීම පිණිස සිවුසිව්වන් වැඩිය යුතු. කවර සිවුසිව්වන්හු ද යත් : මහණෙනි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මුනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගියසංයෝජන පස පැහීම පිණිස මේ සිවුසිව්වන්හු වැඩිය යුතුහ යි.

(ඔස වර්ගය ද සිව්වන් විසින් විතර කට යුතු)

දගවැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යෝග, උපාදන, ගන්ථ, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, බන්ධ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි ණොධගක දගයෙකි. (සූත්‍ර එක්සිය-සැටෙකි) යි.

(මෙහි දු එසනාවර්ගයෙහි මෙන් එක්සියසැටසූත්‍රානතයෝ විතර කට යුතුහ.)

සතිපට්ඨානසංයුක්තය නිමියේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

අම්බපාලි, නාලන්ද, සීලට්ඨිකි, අනානුස්සන, අමත, භඩ්ධාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි (සතිපට්ඨානසංයුක්තයෙහි වර්ග දගයෙකි යි.)

4. ඉන්ද්‍රියසංයුතනං

1. සුඛකවග්ගො

4. 1. 1

සුඛකසුත්තං

1685. සාවඤ්ඤාං —

පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිඤ්ඤාං විරිධිඤ්ඤාං සතිඤ්ඤාං සමාධිඤ්ඤාං පඤ්ඤාඤ්ඤාං, ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියානීති.

4. 1. 2

සොතසුත්තං

1686. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිඤ්ඤාං විරිධිඤ්ඤාං සතිඤ්ඤාං සමාධිඤ්ඤාං පඤ්ඤාඤ්ඤාං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං¹ අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධි-පරායණොති.

4. 1. 3

දුතිය සොතසුත්තං

1687. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිඤ්ඤාං -ඵප- පඤ්ඤාඤ්ඤාං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අස්ඵගමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධි-පරායණොති.

4. 1. 4

අරහත්තසුත්තං

1688. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිඤ්ඤාං -ඵප- පඤ්ඤාඤ්ඤාං. යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු² ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං විදිතො අනුපාද විමුක්තො භොති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං ඛිණ්ණසම්මො චුච්චතො කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුපත්තසද්ධො පටිකම්භභවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤාවිමුක්තොති.

1. සුඛක - මජ්ඣ., සා.
2. ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අස්ඵගමඤ්ඤා - සා.
3. යතො ඛො භික්ඛවෙ අරියසාවකො - මජ්ඣ.

4. ඉන්ද්‍රිය සංයුත්තය

1. සුද්ධකචරය

4. 1. 1

සුද්ධක සූත්‍රය

1685. සැවැත්තුවර--

මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි, කචර පසෙක් ද යත්; සද්ධිත්තද්‍රිය විරිධිත්තද්‍රිය සතිත්තද්‍රිය සමාධිත්තද්‍රිය පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, මේ පස ඉන්ද්‍රියෝ යි.

4. 1. 2

සොත සූත්‍රය

1686. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කචර පසෙක් ද යත්; සද්ධිත්තද්‍රිය විරිධිත්තද්‍රිය සතිත්තද්‍රිය සමාධිත්තද්‍රිය පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක අරියවු මේ පසිඳුරන්ගේ රස විඳගැන්මත් දෙසත් නික්ම යෑමත් තතුයේ දැනී ද; මහණෙනි, මේ අරියවු නිදහි නොහෙනසුලු නියත වූ සමෛධිය පිහිට කොට ඇති සෝතාපන්න යි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 3

දුතිය සොත සූත්‍රය

1687. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කචර පසෙක් ද යත්; සද්ධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක අරියවු මේ පසිඳුරන්ගේ හටගැන්මත් වැනසුමත් රස විඳගැන්මත් දෙසත් නික්ම යෑමත් තතුයේ දැනී ද; මහණෙනි, මේ අරියවු නිදහි නොහෙනසුලු නියත වූ සමෛධිය පිහිට කොට ඇති සෝතා-පන්න යි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 4

අරහත්ත සූත්‍රය

1688. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කචර පසෙක් ද යත්; සද්ධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ, මේ පසිඳුරන්ගේ ආස්වාදයන් ආදිනවයන් නිසාරණයන් තතුයේ දැන උපාදන රහිත ව මිදුණේ වේ ද; මහණෙනි, මේ මහණ ඝෟසවු ආසුව ඇති වෑය නිම වූ බලසර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත්බැව් ඇති ඝෟස වූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැයි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 5

දුතිය අරභනසුත්තං

1689. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ච : සඤ්චන්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤන්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං පඤ්චනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අසසාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිසසරණඤ්ච යථාභූතං විදිතො අනුපාද වීම්බුතො භොති. අයං වුව්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරභං ඛිණාසවො වුසිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුපාතනසද්දෙවො පරිකම්භහවසංයොජනො සමදදඤ්ඤවීම්බුතොති.

4. 1. 6

සමණසුත්තං

1690. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ච : සඤ්චන්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤන්ද්‍රියං. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙසං පඤ්චනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අසසාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිසසරණඤ්ච යථාභූතං නාපජානහි, න මෙනෙ භික්ඛවෙ සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා සමණසම්මනා බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසමමනා. න ච පන තෙ¹ ආයඤ්ඤො භාමඤ්ඤාදිකං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤාදිකං වා දිට්ඨෙවධමෙම සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ වීභරනති.

යෙ ච ඛො කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉමෙසං පඤ්චනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අසසාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිසසරණඤ්ච යථාභූතං පජානහි, තෙ ඛො, මෙ භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා² සමණසම්මනා බ්‍රාහ්මණෙසු වා³ බ්‍රාහ්මණසම්මනා. තෙ ච පනායඤ්ඤො භාමඤ්ඤාදිකං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤාදිකං වා දිට්ඨෙවධමෙම සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ වීභරනති.

4. 1. 7

දුතිය සමණසුත්තං

1691. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සඤ්චන්ද්‍රියං නාපජානනති. සඤ්චන්ද්‍රියසමුදයං නාපජානහි, සඤ්චන්ද්‍රියනිරොධං නාපජානහි, සඤ්චන්ද්‍රියනිරොධගාමිනීපච්චදං නාපජානනති. චිරිධින්ද්‍රියං නාපජානනති -පෙ- ඤ්චන්ද්‍රියං නාපජානනති -පෙ- සමාධින්ද්‍රියං නාපජානනති -පෙ- පඤ්ඤන්ද්‍රියං නාපජානනති, පඤ්ඤන්ද්‍රියසමුදයං නාපජානනති, පඤ්ඤන්ද්‍රියනිරොධං නාපජානනති, පඤ්ඤන්ද්‍රියනිරොධගාමිනීපච්චදං නාපජානනති. නමෙනෙ භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා සමණසම්මනා බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසම්මනා. න ච පන තෙ ආයඤ්ඤො භාමඤ්ඤාදිකං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤාදිකං වා දිට්ඨෙවධමෙම සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ වීභරනති

1. පනෙනෙ - මජ්ඣ, සෘ
2. තෙ සෘ
3. සමණෙසු වෙව - සීඉ, පි 1, 2
4. බ්‍රාහ්මණෙසු ව - සීඉ, පි 1, 2

4. 1. 5

දුතිය අරහන්ත සූත්‍රය

1689. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තඛගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිශ්ශරණයන් තතුයේ දැන උපාදාන රහිත ව මිදුණේ වේද; මහණෙනි, මේ මහණ ඝෟස වූ ආසුචි ඇති වැය නිම වූ බබසර ඇති කළ සිවුමහ කිස ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි සාරී ඇති ඝෟස වූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැයි කියනු ලැබේ යි.

4. 1. 6

සමණ සූත්‍රය

1690. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තඛගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිශ්ශරණයන් තතුයේ නොදනිත් ද; මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණුහු හෝ මහණුන් කෙරෙහි හෝ මහණහ යි සමමත නො වෙති. බමුණන් කෙරෙහි හෝ බමුණහ යි සමමත නො වෙති. ඒ ආයුෂ්මත් හු මහණබවෙහි අරුත හෝ බමුණු බවෙහි අරුත හෝ දිට්‍රදූමියෙහි තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්.

මහණෙනි, යම්කිසි මහණකෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්තඛගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිශ්ශරණයන් තතුයේ දනිද්ද; මහණෙනි, ඒ මේ මහණෝ හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහින් මහණහ යි සමමතහ. බමුණන් කෙරෙහින් බමුණහ යි සමමතහ. ඒ ඇවැත්හු ද (මාර්ගඵල සසිඛාත) ශ්‍රාමණාර්ථය බ්‍රහ්මණාර්ථය දිට්‍රදූමියෙහි තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 1. 7

දුතිය සමණ සූත්‍රය

1691. මහණෙනි, යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ සද්ධිත්තද්‍රිය නො දනිත් ද, සද්ධිත්තද්‍රිය සමුදය නො දනිත් ද, සද්ධිත්තද්‍රිය නිරෝධය නො දනිත් ද, සද්ධිත්තද්‍රිය නිරෝධගාමිනීපටිපද්ධි නො දනිත් ද, විරිසිත්තද්‍රිය නොදනිත් ද, ... සත්තද්‍රිය නො දනිත් ද, ... සමාධිත්තද්‍රිය නො දනිත් ද, ... පඤ්ඤිත්තද්‍රිය නො දනිත් ද, පඤ්ඤිත්තද්‍රිය සමුදය නො දනිත් ද, පඤ්ඤිත්තද්‍රිය නිරෝධය නො දනිත් ද, පඤ්ඤිත්තද්‍රිය නිරෝධගාමිනීපටිපද්ධි නො දනිත් ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණෝ හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහි හෝ මහණහ යි සමමත නො වෙත්. බමුණන් කෙරෙහි හෝ බමුණු යයි සමමත නො වෙත්. ඒ ඇවැත්හු ශ්‍රාමණාර්ථය හෝ බ්‍රහ්මණාර්ථය හෝ දිට්‍රදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්.

මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ සද්ධිත්‍රිය දනිත් ද, සද්ධිත්‍රිය සමුදය දනිත් ද, සද්ධිත්‍රිය නිරොධය දනිත් ද, සද්ධිත්‍රිය නිරොධගාමිනීපටිපදාව දනිත් ද, විරිසිත්‍රිය දනිත් ද ... සනිත්‍රිය දනිත් ද ... සමාධිත්‍රිය දනිත් ද ... පඤ්ඤිත්‍රිය දනිත් ද, පඤ්ඤිත්‍රිය සමුදය දනිත් ද, පඤ්ඤිත්‍රිය නිරොධය දනිත් ද, පඤ්ඤිත්‍රිය නිරොධගාමිනී පටිපදාව දනිත් ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණෝ හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණ යයි සම්මත හ. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණු යයි සම්මත හ. ඒ ඇවැත්හු ද ශ්‍රාමණ්‍යාරථය ද, බ්‍රහ්මණ්‍යාරථය ද, දිට්‍රදම්මෙහි ම වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 1. 8

දට්ඨබ්බ සූත්‍රය

1692. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්‍රිය ... පඤ්ඤිත්‍රිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්‍රිය කොහි ලා දත යුතු ද යත්; සිටුසොවන්අහෙහිය. මෙහි ලා සද්ධිත්‍රිය දතයුතු. මහණෙනි, විරිසිත්‍රිය කොහි ලා දත යුතු ද යත්: සිටුසම්පදහන්ති ය. මෙහි ලා විරිසිත්‍රිය දත යුතු. මහණෙනි, සනිත්‍රිය කොහි ලා දත යුතු ද යත්: සිටුසිව්වන් ති ය. මෙහි ලා සනිත්‍රිය දත යුතු. මහණෙනි, සමාධිත්‍රිය කොහි ලා දත යුතු ද යත්: සිටුදුහැන් ති ය. මෙහි ලා සමාධිත්‍රිය දත යුතු. මහණෙනි, පඤ්ඤිත්‍රිය කොහි ලා දත යුතු ද යත්: සිටුඅරිසස් ති ය. මෙහි ලා පඤ්ඤිත්‍රිය දත යුතු. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි.

4. 1. 9

විහධග සූත්‍රය

1693. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්‍රිය ... පඤ්ඤිත්‍රිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු සැදුහැ ඇත්තේ වේ, “ඒ භාගාවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු අර්හත් හ. සමමාසම්බුද්ධි හ. විජජාවරණ සමපන්තහ. සුගත්හ. ලොකච්ඡුහ. අනුක්‍රමපුරිසදම්මසාරථිහ. දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බ්‍රහ්මිහ. හගවත්හ” යි තරාගතයන් වහන්සේගේ බුද්ධව හදහ යි. මහණෙනි, මේ සද්ධිත්‍රියයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, විරිසිත්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-අකුසල්දහම් පැහීම පිණිස කුසල්දහම් රැස්කිරීම පිණිස පිරිපුන් වැර ඇත්තේ කුසල්දහම්හි තීර වැර ඇත්තේ දැඩි පැරකුම් ඇත්තේ නො බහා තැබූ බුර ඇත්තේ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ විරිසිත්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සතීන්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සතිමා හොති පරමෙන සතිනෙපකෙකතා සමන්තාගතො වීරකතමපි වීරභාසිතමපි සරිතා අනුප්පරිතා. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සතීන්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සමාධින්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො වොසසඤ්ඤාරමමණං¹ කරිතො ලහති සමාධිං, ලහති චිත්තස්ස එකඟ්භං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ සමාධින්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ පඤ්ඤීන්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථාමිනියා පඤ්ඤය සමන්තාගතො, අරියාය නිකේඛධිකාය සමච්චාදුක්ඛකමයභාමිනියා. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ පඤ්ඤීන්ද්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චීන්ද්‍රියානීති.

4. 1. 10

දුතිය විභවගසුක්ඛං

1694. පඤ්චමාභි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි: කතමානි පඤ්ච : සද්ධින්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤීන්ද්‍රියං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සද්ධින්ද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සද්ධො හොති සද්දහති තථාගතස්ස ඛොධිං. “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානා බුද්ධො භගවා”ති. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ සද්ධින්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, විරිසීන්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො ආරද්ධවීරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපයම්පදය රාමවා දුඤ්ඤාපරකාමො අනිකම්භනාධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ඨාති පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ඨාති පදහති. අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ඨාති පදහති. උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා² අසමමොසාය භීයොහාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ඨාති පදහති. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, විරිසීන්ද්‍රියං.

1. වට්ඨසඤ්ඤාරමමණං වා - සී 1, 2
2. සමාපත්තියා - සඤ්ඤා

මහණෙනි, සතින්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-
තෙමේ සිහි ඇත්තේ උතුම් බලවත් සිඟියෙන් යුතු වූයේ ඉතා පෙර
කරන ලද්ද කියන ලද්ද පවා සිහි කරනුයේ පුනපුනා සිහි කරනු
යේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සතින්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සමාධිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු
නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබයි. සිත්හි උකහබව ලබයි.
මහණෙනි, මේ සමාධිත්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, පඤ්ඤන්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි
අරිසවු පැණ ඇතියේ උදයවාය පිරිසිඳ දක්නා ආයථ වූ නිර්වේදයට
සමත් වූ, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන නුවණින් යුතු වූයේ වෙයි.
මහණෙනි, මේ පඤ්ඤන්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු
පසිඳුරෝ යි.

4. 1. 10

දුකිය විභධග සූත්‍රය

1694. මහණෙනි, මේ ඉදුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක්ද යත්:
සද්ධිත්ද්‍රිය ... පඤ්ඤන්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්:
මහණෙනි, මෙහි අරිසවු සැදහැත්තේ වෙයි. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිච්ඡින්නට ශාස්තෘ, බුද්ධග, භගවත් හ යි
තථාගතයන් වහන්සේගේ බුද්ධබව හදහයි. මහණෙනි, මේ සද්ධිත්ද්‍රිය යි
කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, චිරිධිත්ද්‍රිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි
අරිසවු අකුසල්දහම් පැහීම පිණිස කුසල්දහම් රැස් කිරීම පිණිස
ඇරැමුණු වැර ඇතියේ කුසල්දහම්හි තිරවැර ඇතියේ දැඩිපැරකුම්
ඇතියේ නොබහා නැබු වැර ඇතියේ වෙසෙයි. ඡේ නුපන් ලාමක
අකුසල්දහම් නොඉපැදීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර
අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. උපන් ලාමක
අකුසල්දහම් පැහීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර
අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. නුපන්
කුසල්දහම් ඉපැත්ම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර
අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. උපන්
කුසල්දහම් පැවැත්ම පිණිස නොමුළා බව පිණිස බොහෝ බව පිණිස
විපුලබව පිණිස වැඩීම පිණිස පිරිම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි.
වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. පදහන් වැර කෙරෙයි. මහණෙනි,
මෙය චිරිධිත්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සතින්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සතිමා හොති පරමෙන සතිනෙපසෙකතා සමනනාගතො වීරකතමපි වීරභාසිතමපි සරිතා අනුඤ්ඤාසරිතා. සො කායෙ කායානුපසයි විහරති -පෙ- වෙදනාසු -පෙ- වීනෙත -පෙ- ධර්මෙසු ධර්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා වීනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, සතින්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, සමාධින්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො වොසසංගාරමෙණං කර්ථො උභති සමාධිං, උභති විනතොසංකශ්‍යගතං. සො විච්චෙච්ච කාමෙහි විච්චි ආකුසලෙහි ධර්මෙහි සවිතකකං සච්චාරං විකෙකපං පිතිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසමපජ චිහරති. විතකසච්චාරානං චූපසමා -පෙ- දුතියජ්ඣානං -පෙ- තතියජ්ඣානං උපසමපජ චිහරති. සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා සුඛෙච්ච සොමනස්සදෙමනස්සානං අසුභමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙධාසතිපාරිසුද්ධිං චතුසුජ්ඣානං උපසමපජ චිහරති. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, සමාධින්ද්‍රියං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, පඤ්ඤින්ද්‍රියං : ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤො හොති උදයසුගාමීනියා පඤ්ඤො සමනනාගතො අරියාය නිබ්බන්ධිකාය සම්මාදුක්ඛසංඛයගාමීනියා. සො 'ඉදං දුක්ඛනී' යථාභූතං පජානාති. 'අයං දුක්ඛසමුදයො'ති යථාභූතං පජානාති. 'අයං දුක්ඛ- නිරොධො'ති යථාභූතං පජානාති. 'අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපච්චපද'ති යථාභූතං පජානාති. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, පඤ්ඤින්ද්‍රියං. ඉමානි ටො භික්ඛවෙ, පඤ්චින්ද්‍රියානීති.

සුද්ධකවග්ගො පඨමො.

කප්‍රඥානං :

සුද්ධකඤ්ච දෙච සොතා අරහණො පරෙ දුචෙ,
 දෙච සමණො ච දට්ඨබ්බං විහබ්බා අපරෙ දුචෙති.

මහණෙනි, සතින්ද්‍රිය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු සිහි ඇතිවේ උතුම් බලවත් සිහියෙන් යුතු වූයේ ඉතා පෙර කරන ලද්ද කියන ලද්ද පවා සිහි කරනුයේ පුනපුනා සිහි කරනුයේ වෙයි. හෙ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසෙයි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සතින්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, සමාධින්ද්‍රිය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබයි. සිතෙහි එකඟව වෙයි. හේ කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම අකුසල්දහමුන්ගෙන් වෙන් ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දහනට පැමිණ වෙසෙයි. විතර්කවිචාරයන් සන්තිදීමෙන් ... දෙවන දහනට ... තෙවන දහනට පැමිණ වෙසෙයි, සුවත් පැහීමෙන් දුකත් පැහීමෙන් පළමු ම සොම්නස් දෙමනසුන්ගේ අස්තඛනමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැඳීන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසුදුබැව් ඇති සිවු වන දහනට පැමිණ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ සමාධින්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, පඤ්ඤාන්ද්‍රිය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු පැණැතියේ උදයවාය පිරිසිදු දන්තා ආයඹ වූ භිවේදයට සමත් වූ මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන නුවණින් යුතු වූයේ වෙයි. හේ මේ දුකැයි තතුයේ දනියි. මේ දුකබසමුදය යි තතුයේ දනියි. මේ දුකබනිරෝධය යි තතුයේ දනියි මේ දුකබනිරෝධගාමිණී පටිපදය යි තතුයේ දනියි. මහණෙනි, මේ පඤ්ඤාන්ද්‍රිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු පසිසුරෝ යි.

පළමුවැනි සුද්ධක වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

සුද්ධක සුත්‍රය ද සොත සුත්‍ර දෙක ද අනෙක් අරහන්ත සුත්‍ර දෙක ද සමණ සුත්‍ර දෙක ද දට්ඨබ්බසුත්‍රය ද අනෙක් විභඛසුත්‍ර දෙක ද යි (මුළුල්ල දශයෙකි)යි.

2. මුද්‍රකර්මගො

4. 2. 1

පටිලාහසුතකං

1695. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සද්ධිනද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සද්ධො හොති, සද්ධතී තථාගතස්ස බොධිං: “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමමාසමිබ්බද්ධො -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භාවා”ති. ඉදං චූළවතී භික්ඛවෙ, සද්ධිනද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, විරිදිනද්‍රියං: යං බො භික්ඛවෙ, චන්තාරො සමච්චපධානො ආරඤ්ඤා විරියං පටිලහතී, ඉදං චූළවතී භික්ඛවෙ, විරිදිනද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සතීනද්‍රියං: යං බො භික්ඛවෙ, චන්තාරො සතිපට්ඨානො ආරඤ්ඤා සතීං පටිලහතී, ඉදං චූළවතී භික්ඛවෙ, සතීනද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සමාධිනද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො වොස්සග්ගාරමම ඤං කරිතා ලහතී සමාධිං, ලහතී විනාසො ඵකාගතං, ඉදං චූළවතී භික්ඛවෙ, සමාධිනද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියං: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති උදයත්ථොච්චිනියා පඤ්ඤා සමන්තපාඨො අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය සමමා දුක්ඛකම්පයාච්චිනියා. ඉදං චූළවතී භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානි බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානීති.

4. 2. 2

සධ්විත්තසුතකං

1696. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානි බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානී. ඉමො සං බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරණා අරහං හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි අනාගාමී හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි සකදගාමී හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි සොභාපට්ඨො හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි ධර්මානුසාරී හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි සද්ධානුසාරී හොතිති.

4. 2. 3

දුතිය සධ්විත්තසුතකං

1697. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සද්ධිනද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්‍රියං. ඉමානි බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානී. ඉමො සං බො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිනද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරණා අරහං හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි අනාගාමී හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි සකදගාමී හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි සොභාපට්ඨො හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි ධර්මානුසාරී හොති. තනො මුද්‍රකරෙහි සද්ධානුසාරී හොති. ඉති බො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියවෙමානා ඵලවෙමන්තා [හොති, ඵලවෙමන්තා පුත්ථොච්චෙමන්තා*]ති.

* අයං පාඨො B 1, 2 පොත්ථොකපු නදිසානෙ

2. මුද්‍රන වර්ගය

4. 2. 1

පටිලාභ සූත්‍රය

1695. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, සද්ධිත්තිය කවරේ ද යත්: චෙතනෙනි, මෙහි අරිසවු සැදහැනියේ වෙයි. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු අරහත්හ. සමනාසම්බුද්ධහ. ... දෙවිච්ඡිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධහ. හගවත්හ යි. තථාගඤ්ඤාත් වහන්සේගේ බුද්ධච හදහයි. මහණෙනි, මේ සද්ධිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, චිරිධිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිද්ධසම්පදහත් ඇරඹ යම් වැරක් පිළිලබා නම් මහණෙනි, මේ චිරිධිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සතිත්තිය කවරේ ද යත්: චෙතනෙනි, සිද්ධිවිටත් ඇරඹ යම් සිභියක් පිළිලබා නම් මහණෙනි, මේ සතිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සමාධිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබා නම් සිතේ එකඟකම ලබා නම් මහණෙනි, මේ සමාධිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පඤ්ඤිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු පැණැනියේ උදයව්‍යය පිරිසිඳ දන්නා ආයාචි වූ නිවේදයට සමත් වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන නුවණින් යුතු වූයේ වේ නම් මහණෙනි, මේ පඤ්ඤිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි.

4. 2. 2

සධිත්ත සූත්‍රය

1696. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිදුරන් රැස්කළ බැවින් පිරු බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් ඉදුරන් හෙතු කොට ගෙන අනගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන සෙදගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන සෝවන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන් හෙතු කොට ගෙන සද්ධානුසාරී වේ යි.

4. 2. 3

දුතිය සධිත්ත සූත්‍රය

1697. මහණෙනි, මේ ඉදුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිත්තිය ... පඤ්ඤිත්තිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිදුරන් සචාරෙන් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් ඉදුරන්ගෙන් අනගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගැමි වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝවන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ ඉන්ද්‍රියනානාකියෙන් එලනානාකිය ද [එලනානාකියෙන් පුද්ගලනානාකිය ද] වේ යි.

4. 2. 4

තනිය සධිතකයුක්තං

1698. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිනද්දියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්දියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්දියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිතතං ඉන්ද්‍රියානං සමඤ්ඤා පරිපුරකතා අරභං භොති. තතො මුද්දතරෙහි අනාගාමී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සොතාපනෙතා භොති. තතො මුද්දතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සද්ධානුසාරී භොති. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, පරිපුරං පරිපුරකාරී ආරාධෙති. පදෙසං පදෙසකාරී ආරාධෙති. අවික්ඛානිතෙව්වාභං භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්දියානි වදුමිති.

4. 2. 5

විජාරසුක්තං

1699. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිනද්දියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්දියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්දියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිතතං ඉන්ද්‍රියානං සමඤ්ඤා පරිපුරකතා අරභං භොති. තතො මුද්දතරෙහි අනතරා පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි උපහව්ව පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි අසඤ්ඤාර පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි උද්ධංසොතො භොති අකනිට්ඨගාමී. තතො මුද්දතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සොතාපනෙතා භොති. තතො මුද්දතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සද්ධානුසාරී භොතිති.

4. 2. 6

දුතිය විජාරසුක්තං

1700. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිනද්දියං -පෙ- පඤ්ඤිනද්දියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනද්දියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤිතතං ඉන්ද්‍රියානං සමඤ්ඤා පරිපුරකතා අරභං භොති. තතො මුද්දතරෙහි අනතරා පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි උපහච්චපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි අසඤ්ඤාර පරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බායී භොති. තතො මුද්දතරෙහි උද්ධංසොතො භොති අකනිට්ඨගාමී. තතො මුද්දතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සොතාපනෙතා භොති. තතො මුද්දතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්දතරෙහි සද්ධානුසාරී භොති. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියවෙමඤ්ඤතා ඵලවෙමඤ්ඤතා භොති ඵලවෙමඤ්ඤතා පුග්ගලවෙමඤ්ඤතාති.

4. 2. 4

තතියසධිතත සූත්‍රය

1698. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මෘදු ඉඳුරන්ගෙන් අනගුම් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගුම් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝචන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ පිරිසුන් රහත්මඟ කරන්නේ රහත්බව සපයයි. පෙදෙස් වූ යට තුන්මඟ කරන්නේ යට තුන් පල සපයයි. මහණෙනි, පසිඳුරෝ නො ම වදහයි මම කියමිනි.

4. 2. 5

විකාර සූත්‍රය

1699 මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් ඉඳුරන්ගෙන් (ආයු මැද නොයික්මවා) අතර කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු හෙවත් රහත්වනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් (ආයු මැද ඉක්මවා) කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් පියෝ නැති ව (සුවසේ) කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් පියෝ ඇති ව (දුකසේ) කෙලෙස් පිරිනිවනින් පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. එයට වඩා මොළොක්වූවන්ගෙන් අකනිටා යනසුලු උඤ්ඤාසොකයෙක් හෙවත් අවිභයෙහි පටන් සිවුබිඹලොව උපදින්නෙක් වෙයි. එයට වඩා මොළොක්වූවන්ගෙන් සෙදගුම් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝචන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි.

4. 2. 6

දුතිය විකාර සූත්‍රය

1700. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිසුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මෘදු වූවන්ගෙන් අනාභාරපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහවවපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිටයගාමී උඤ්ඤාසොක වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකදගාමී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සොනාපක්ඛ වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වේ. මහණෙනි, මෙසේ ඉඳුරියනානාකියෙන් ඵලනානාකිය ද ඵලනානාකියෙන් පුද්ගලනානාකිය ද වේ යි.

4. 2. 7

තනිය විකාරසුක්තං

1701. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරතො අරහං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනතරාපරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උපභව්වපරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අසඤ්ඤා-පරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සසඤ්ඤාපරිනිබ්බාධී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි උද්ධංසොතො භොති අකනිට්ඨගාමී. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොනාපනො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි ධම්මානුසාරී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සද්ධානුසාරී භොති. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, පරිපුරං පරිපුරකාරී ආරාධෙති. පදෙසං පදෙසකාරී ආරාධෙති. අවඤ්ඤානිකෙවභං භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි වද්දීති.

4. 2. 8

පටිපන්නාසුක්තං

1702. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරතො අරහං භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අරහනාඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි අනාගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමී භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සකදගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොනාපනො භොති. තතො මුද්‍රතරෙහි සොනාපනාඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නො භොති. යස්ස ඛො භික්ඛවෙ, ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි සඤ්ඤන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නත්ථී, තමහං බාහිරො පුපුජ්ජනපඨොධි යිතොති වද්දීති.

4. 2. 7

තභිය විකාර සූත්‍රය

1701. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිඤ්ඤිය ... පඤ්ඤාඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනාරාපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහච්චපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසඬාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසඬාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිට්ඨගාමී උඤ්ඤායොග වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකදගාමී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සොනාපක්ඛ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධම්මානුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සඤ්ඤානුසාරී වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ පිරිපුන් රහත්මග කරන්නේ රහත්බව සපය යි, යට තුන්මහ කරන්නේ යට තුන්පල සපය යි. මහණෙනි, පසිඳුරෝ නො ම වදහයි මම කියමි යි.

4. 2. 8

පටිපත්තා සූත්‍රය

1702. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිඤ්ඤිය ... පඤ්ඤාඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් රහත්පල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනගාමී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනගාමීපල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගාමී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෙදගාමීපල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝචන් වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සෝචන්පල පසක් කරනු වස් පිළිපන්නේ වෙයි. මහණෙනි, යමකුට මේ පසිඳුරෝ මුළුමනින් සියලු අයුරින් නැද්ද, හෙතෙමේ බැහැර වූ පුහුදුන් පසෙහි සිටියේ ය යි මම කියමි යි.

4. 2. 9

සම්පන්නසුත්තං

1703. අථ ඛො අඤ්ඤානරො භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො සො භික්ඛු හගවන්තං එතදවොච: "ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා"ති හන්තො චුචචති, කිත්තාවතා නු ඛො හන්තො, ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා හොතිති? ඉධ භික්ඛු, භික්ඛු සද්ධිඤ්ඤායං භාවෙති උපසමගාමීං සමොධගාමීං. -පෙ- පඤ්ඤාඤ්ඤායං භාවෙති උපසමගාමීං සමොධගාමීං. එත්තාවතා ඛො භික්ඛු, ඉන්ද්‍රියසම්පනෙතා හොතිති.

4. 2. 10

ආසවකියසුත්තං

1704. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ච: සද්ධිඤ්ඤායං -පෙ- පඤ්චඤ්ඤායං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චඤ්ඤායානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනතං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතතා බහුලිකතතා භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං. පඤ්ඤාඤ්ඤායං දිට්ඨං ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤාසම්මකතො උපසමපඤ්චිභරතිති.

මුද්දතරවග්ගො දුතියො.

පත්‍රදානං:

පට්ටාභො කිසධිකතා විජාරා අපරෙ තයො පට්ටනො ච සම්පනෙතා දසමො ආසවකියොති.

4. 2. 9

සම්පන්න සූත්‍රය

1703. ඉක්බිති එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, ඉන්ද්‍රියසම්පන්නය ඉන්ද්‍රිය-සම්පන්නය යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, කෙතෙකින් ඉන්ද්‍රියසම්පන්න වේද යි? මහණ, මෙහි මහණතෙමේ කෙලෙස් සංහිදීමට පමුණු-වනසුලු සිවුමහතැණ පිළිවිදීමට පමුණුවනසුලු සඳිඤ්ඤිය වඩයි ... කෙලෙස් සංසිදුවීමට පමුණුවනසුලු සිවුමහතැණ පිළිවිදීමට පමුණු-වනසුලු පඤ්ඤිඤිය වඩයි. මහණ මෙතෙකින් ඉන්ද්‍රියසම්පන්න (-පිරිපුන් ඉඳුරන් ඇත්තේ) වේ යි.

4. 2. 10

ආසවකඛය සූත්‍රය

1704. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඳිඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ තෙමේ ආප්‍රවයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියක් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

දෙවෙනි මුද්‍රාකර වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පටිලාහ සූත්‍රය, සධිචිත්ත සූත්‍ර තුන ය, අනෙක් විචාර සූත්‍ර තුන ය, පටිපත්‍යසම්පන්නසූත්‍ර දෙක ය. දශවන ආසවකඛයසූත්‍ර ය යි දශසූත්‍රාන්ත කෙතෙකි යි.

3. ජලිනද්‍රියවග්ගො

4. 3. 1

පුනාබ්‍හවසුත්තං

1705. පඤ්චමානී භික්ඛවෙව, ඉන්ද්‍රියානී කතමානී පඤ්ච: සද්ධිත්‍රියං.
 -පෙ- පඤ්ඤිත්‍රියං. යාවකීවාහං¹ භික්ඛවෙව, ඉමෙසං පඤ්චානං ඉන්ද්‍රියානං
 සමුදයඤ්ඤි අත්ථගමඤ්ඤි අසසාදඤ්ඤි ආදීනවඤ්ඤි නිසසරණඤ්ඤි යථාභූතං
 නාබ්‍හාඤ්ඤිසිං, නෙවි තාවාහං භික්ඛවෙව, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ
 සබ්බභවකෙ සසසමණ්‍යාභමණියා පජාය සදෙවමනුසසාය අනුත්තරං
 සමමාසමෙධාධිං අභිසම්බුද්ධො පච්චඤ්ඤිසිං. යතො ච ඛො'හං භික්ඛවෙව,
 ඉමෙසං පඤ්චානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤි අත්ථගමඤ්ඤි අසසාදඤ්ඤි
 ආදීනවඤ්ඤි නිසසරණඤ්ඤි යථාභූතං අබ්භාඤ්ඤිසිං, අථාහං භික්ඛවෙව,
 සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බභවකෙ සසසමණ්‍යාභමණියා පජාය සදෙව-
 මනුසසාය අනුත්තරං සමමාසමෙධාධිං අභිසම්බුද්ධො පච්චඤ්ඤිසිං.
 ඤ්ඤණඤ්ඤි පන මෙ දසසනං උදපාදී, අකුප්පා මෙ වෙතොවිම්බිත්ථ,
 අයමනතීමා ජාතී, නත්ථීදනී පුනාබ්‍හවොති.

4. 3. 2

ජීවිතීන්ද්‍රියසුත්තං

1706. තීනිමානී භික්ඛවෙව, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී තීනී: ඉත්ථිත්‍රියං
 පුරිසිත්‍රියං ජීවිතීන්ද්‍රියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙව, තීනී ඉන්ද්‍රියානීනී.

4. 3. 3

අඤ්ඤිත්‍රියසුත්තං

1707. තීනිමානී භික්ඛවෙව, ඉන්ද්‍රියානී කතමානී තීනී: අනඤ්ඤ-
 තඤ්ඤාසාමීතිත්‍රියං, අඤ්ඤිත්‍රියං, අඤ්ඤාතාචීත්‍රියං. ඉමානී ඛො
 භික්ඛවෙව, තීනී ඉන්ද්‍රියානීනී.

1. යාවකීවාහං - මජ්ඣං, ධර්මා

3. ඡලිතද්‍රිය වර්ගය

4.3. 1

පුනර්භව සූත්‍රය

1705. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤාදිය ... පඤ්ඤාදිය යි. මහණෙනි, මම යම්තාක් මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයන් අසත්‍යමයන් ආස්වාදයන් ක්‍රියාකාරණයන් තතුසේ නො දත්තෙමි ද, මහණෙනි, එතාක් මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෙව්හි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාසෙහි අනුභවර වූ සමමාසමොධිය (=බුධිතිය) අවබෝධ කෙළෙමැ යි නො ම පිළිණ කෙළෙමි. මහණෙනි, මම යම් කලෙක මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයන් අසත්‍යමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතුසේ දත්තෙමි ද, මහණෙනි, එකල්හි මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෙව්හි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාසෙහි අනුභවර වූ සමමාසමොධිය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පිළින කෙළෙමි. මට පස්විකුම්භුණ ද පහළ විය. මාගේ අරහත්ඵලවිමුක්තිය නො සැලේ (නො පිරිහේ). මේ අත්තිම ඉපැදීම යි. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි.

4. 3. 2

ජීවිතීන්ද්‍රිය සූත්‍රය

1706. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: ඉන්ද්‍රිය පුරිසිද්දිය ජීවිතීන්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඉඳුරෝ යි.

4. 3. 3

අඤ්ඤාදිය සූත්‍රය

1707. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්, අනඤ්ඤාතඤ්ඤාසංඝාතීන්ද්‍රිය, අඤ්ඤාදිය, අඤ්ඤාතාවිදිය යි. මහණෙනි, මොහු තුන් ඉඳුරෝ යි.

4. 3. 4

එකබිච්ඡුසුතං

1708. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සද්ධිත්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤාත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාත්‍රියානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාතං ඉන්ද්‍රියානං සමන්තා පරිපුරන්තා අරහං හොති. තනො මුද්දතරෙහි අනන්තරා පරිනිබ්බාධි හොති. තනො මුද්දතරෙහි උපහම්මපරිනිබ්බාධි හොති. තනො මුද්දතරෙහි අසංඛාර පරිනිබ්බාධි හොති. තනො මුද්දතරෙහි සසංඛාරපරිනිබ්බාධි හොති. තනො මුද්දතරෙහි උද්ධංසොතො හොති අකනිට්ඨගාමී, තනො මුද්දතරෙහි සකදගාමී හොති. තනො මුද්දතරෙහි එකබිච්ඡු හොති. තනො මුද්දතරෙහි කොලංකොලො හොති. තනො මුද්දතරෙහි සත්තකම්මකපුරමො¹ හොති. තනො මුද්දතරෙහි ධම්මානුසාරී හොති. තනො මුද්දතරෙහි සද්ධානුසාරී හොතිති.

4. 3. 5

සුද්ධකසුතං

1709. ජයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුත්‍රියං සොතිත්‍රියං ඝානිත්‍රියං ජිහ්විත්‍රියං කායිත්‍රියං මනිත්‍රියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, ඡ ඉන්ද්‍රියානීති.

4. 3. 6

සොතාපන්තසුතං

1710. ජයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුත්‍රියං -පෙ- මනිත්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අසුභමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපන්තො අච්චිපාතධම්මො නියතො සමෙබ්බාධිපරායණොති.

4. 3. 7

අරහන්තසුතං

1711. ජයිමානි භික්ඛවෙ; ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුත්‍රියං -පෙ- මනිත්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අසුභමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං විදිත්වා අනුපාද වම්බන්තො හොති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං බිණ්ණසවො වුච්චිතවා කතකරණියො ඔභිතභාරො අනුපපන්නං සද්දත්වා පරිකම්මෙහවසෙඤ්ඤාපත්තො සමෙදඤ්ඤාවම්බන්තොති.

1. සත්තකම්මකපුරමො - සාගා

4. 3. 4

එකබිච්ඡි සූත්‍රය

1708. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධිඡ්‍රිය ... පඤ්ඤාඡ්‍රිය යි, මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ ය. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් මුළුමනින් පිරිපුන් බැවින් රහත් වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අනාරාපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් උපහම්මපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අසඹාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සසඹාරපරිනිබ්බායී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් අකනිට්ඨංගාමී උඤ්ඤාසොත වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සකදගාමී වේ. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ඒකබිච්ඡි (=එක් පිළිසඳක් ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් කොලංකොල (=දෙතුන් පිළිසඳක් ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සත්තකඛකභූපරම (=ස්වභව පිළිසඳ කෙළවරකොට ඇත්තේ) වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් ධර්මොනුසාරී වෙයි. එයට වඩා මොළොක් වූවන්ගෙන් සධ්ධානුසාරී වේ යි.

4. 3. 5

සුඤ්ඤා සූත්‍රය

1709. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වතඛුඡ්‍රිය සොතිඡ්‍රිය සානිඡ්‍රිය ජීවිතිඡ්‍රිය කායිඡ්‍රිය මනිඡ්‍රිය යි. මහණෙනි, මොහු සඉඳුරෝ යි.

4. 3. 6

සොතාපන්න සූත්‍රය

1710. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වතඛුඡ්‍රිය ... මනිඡ්‍රිය යි. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු මේ සසිඳුරන්ගේ සමුදයත් අස්තභවයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිසසරණයත් තතුසේ දනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු සිවුඅපාභි නොහෙන සැඟවී ඇති නියත වූ මතු තුන්මහ නමැති සමෙඛාධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුල් යි කියනු ලැබේ යි.

4. 3. 7

අරහත්‍ය සූත්‍රය

1711. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වතඛුඡ්‍රිය ... මනිඡ්‍රිය යි. මහණෙනි, යම්කලෙක මහණ මේ සසිඳුරන්ගේ සමුදයත් අස්තභවයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිසසරණයත් තතුසේ දැන උපාදන රහිත ව මිදුනේ වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණ ඝෞස කළ ආසුචි ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමහ කටයුතු ඇති බහා තැබූ කෙලෙස් බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාඡ්ඤා ඇති ඝෞස කළ භවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැයි කියනු ලැබේ යි.

4. 3. 8

බුද්ධසුත්තං

1712. ජයිමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී කතමානී ජ; වකඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං. යාවනීවාහං භික්ඛවෙ, ඉමෙසං ජනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්ථගමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරභඤ්ඤා යථාභූතං නාඛ්ඛාඤ්ඤාසිං. -පෙ- ඤ්ඤාභඤ්ඤා පන මෙ දසසනං උදපාදී. අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුක්ඛී. අයමඤ්ඤාමා ජාතී. නත්ඤ්ඤානී සුනඛ්ඛාවොතී.

4. 3. 9

සමණව්‍යාභමණසුත්තං

1713. ජයිමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී ජ; වකඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං. යෙ භි කෙවී භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමෙසං ජනනං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්ථගමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරභඤ්ඤා යථාභූතං නපථජානඤ්ඤා -පෙ- පථජානඤ්ඤා -පෙ- සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකඤ්ඤා උපසමපජ චිහරඤ්ඤාතී.

4. 3. 10

දුතිය සමණව්‍යාභමණසුත්තං

1714. යෙ භි කෙවී භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා වකඛුන්ද්‍රියං නපථජානඤ්ඤා, වකඛුන්ද්‍රියසමුදයං නපථජානඤ්ඤා, වකඛුන්ද්‍රියනිරොධං නපථජානඤ්ඤා, වකඛුන්ද්‍රියනිරොධගාමිනීපට්ඨපදං නපථජානඤ්ඤා. සොකින්ද්‍රියං නපථජානඤ්ඤා -පෙ- ඝාතීන්ද්‍රියං නපථජානඤ්ඤා -පෙ- ජීවිනින්ද්‍රියං නපථජානඤ්ඤා -පෙ- කායින්ද්‍රියං නපථජානඤ්ඤා -පෙ- මනින්ද්‍රියං නපථජානඤ්ඤා, මනින්ද්‍රියසමුදයං නපථජානඤ්ඤා, මනින්ද්‍රියනිරොධං නපථජානඤ්ඤා, මනින්ද්‍රියනිරොධගාමිනීපට්ඨපදං නපථජානඤ්ඤා -පෙ- පථජානඤ්ඤා -පෙ- සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්ඤා උපසමපජ චිහරඤ්ඤාතී.

ජළින්ද්‍රියවග්ගො තතියො.

කත්‍රුද්‍රූතා:

සුනඛ්ඛාවො ජීවිතඤ්ඤා ඵකඛීචි ව සුඤ්ඤං,
සොනාපනොසාරභං බුද්ධො දෙච ව සමණව්‍යාභමණාතී.

4. 3. 8

බුද්ධ සුත්‍රය

1712. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුන්ද්‍රිය ... මනීන්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මම යමනාක් මේ සඉදුරන්ගේ සමුදයයන් අස්තභමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තකුසේ නො දන්නෙමි ද ... මට පස්විකුච නැණ ද පහළ විය. මාගේ අර්හත්වල විමුක්තිය නො සැලේ. මේ කෙළවර ඉපැද්ම ය. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි.

4. 3. 9

සමණට්ඨාහමණ සුත්‍රය

1713. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: වක්ඛුන්ද්‍රිය ... මනීන්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිදුරන්ගේ සමුදයයන් අස්තභමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තකුසේ නො දනිත් ද ... දනිත් ද ... තුමු වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 3. 10

දුතිය සමණට්ඨාහමණ සුත්‍රය

1714. මහණෙනි, යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ වක්ඛුන්ද්‍රියය නො දනිත්ද, වක්ඛුන්ද්‍රිය සමුදය නො දනිත්ද, වක්ඛුන්ද්‍රිය නිරෝධය නො දනිත්ද, වක්ඛුන්ද්‍රිය නිරෝධගාමීනිපටිපදව නො දනිත්ද, සොතින්ද්‍රිය නො දනිත්ද ... සානීන්ද්‍රිය නො දනිත් ද ... ජීවහීන්ද්‍රිය නො දනිත් ද ... කායීන්ද්‍රිය නො දනිත්ද ... මනීන්ද්‍රිය නො දනිත්ද, මනීන්ද්‍රිය සමුදය නො දනිත්ද, මනීන්ද්‍රිය නිරෝධය නො දනිත් ද, මනීන්ද්‍රිය නිරෝධගාමීනිපටිපදව නො දනිත්ද ... දනිත්ද ... තුමු වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

තෙවැනි ජලිඤ්ඤ වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

පුනබ්භව, ජීවිතීන්ද්‍රිය, අක්ඛන්ද්‍රිය, එකච්චී, පුද්ධක, යොනාභනග, අර්හනත, බුද්ධ යි සුත්‍ර අටෙක් ද සමණට්ඨාහමණ සුත්‍ර දෙදෙකක් ද වෙයි යි.

4. සුඛිනිද්‍රියවග්ගො

4. 4. 1

සුඛධකසුත්තං

1715. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං දුක්ඛින්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියං දෙමනස්සින්ද්‍රියං උපෙකඛින්ද්‍රියං; ඉවානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානීති.

4. 4. 2

සොතාපත්තසුත්තං

1716. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං දුක්ඛින්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියං දෙමනස්සින්ද්‍රියං උපෙකඛින්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්ඨමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං පජානාති, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපත්තො අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණොති.

4. 4. 3

අරහත්තසුත්තං

1717. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං --පෙ- උපෙකඛින්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්ඨමඤ්ඤා අසසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං විදිත්වා අනුපාද වීම්බ්‍රිතො භොති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං ඛිණ්ණසම්මො වුසිත්වා කතකරණියො ඕභිතභාරො අනුප්පත්තං සදෙත්වා පරිකඛිණ්ණවසංයොජනො සමච්චෙදසුඤ්ඤාවීම්බ්‍රිතොති.

4. සුවිනිශ්චිත වර්ගය

4. 4. 1

සුඛක සූත්‍රය

1715. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුවිනිශ්චිත දුකිනිශ්චිත සොමනසසිනිශ්චිත දෙමනසසිනිශ්චිත උපෙකිනිශ්චිත යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි.

4. 4. 2

සොත සූත්‍රය

1716. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුවිනිශ්චිත දුකිනිශ්චිත සොමනසසිනිශ්චිත දෙමනසසිනිශ්චිත උපෙකිනිශ්චිත යි. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවු තෙමේ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයක් අස්තභවයක් ආස්වාදයක් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතු සේ දැනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු තෙමේ සිවුඅසායෙහි නො හෙනසුලු නියත වූ සන්ධායය පිහිට කොට ඇති සෝචන් යි කියනු ලැබේ යි.

4. 4. 3

අරහන්ත සූත්‍රය

1717. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුවිනිශ්චිත ... උපෙකිනිශ්චිත යි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයයක් අස්තභවයක් ආස්වාදයක්, ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතුසේ දැන මිදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණ ඝෛය කළ ආශ්‍රව ඇති වැය නිම වූ බලියර ඇති කළ කටසුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාභාවික ඇති සහමුලින් ඝෛය වූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු රහතැ යි කියනු ලැබේ යි.

4. 4. 4

සමණව්‍යාභමණසුත්තං

1718. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙක්ඛන්ද්‍රියං. යෙ භි කෙවී භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉමෙසං පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ඤා අත්ථගමඤ්ඤා අසංසාදඤ්ඤා ආදීනවඤ්ඤා නිසසරණඤ්ඤා යථාභූතං නපපජානාහී -පෙ- පජානාහී -පෙ- සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකතවා උපසමපජ්ඣ වීහරතීති.

4. 4. 5

දුක්ඛය සමණව්‍යාභමණසුත්තං

1719. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙක්ඛන්ද්‍රියං. යෙ භි කෙවී භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සුඛින්ද්‍රියං නපපජානාහී, සුඛින්ද්‍රියසමුදයං නපපජානාහී, සුඛින්ද්‍රියනිරෝධං නපපජානාහී, සුඛින්ද්‍රියනිරෝධභාවනීපටිපදා නපපජානාහී. දුක්ඛින්ද්‍රියං නපපජානාහී -පෙ- සොමනසස්සන්ද්‍රියං නපපජානාහී -පෙ- දෙමනසස්සන්ද්‍රියං නපපජානාහී-පෙ-උපෙක්ඛන්ද්‍රියං නපපජානාහී. උපෙක්ඛන්ද්‍රියං සමුදයං නපපජානාහී උපෙක්ඛන්ද්‍රියනිරෝධං නපපජානාහී, උපෙක්ඛන්ද්‍රියනිරෝධභාවනීපටිපදා නපපජානාහී -පෙ- පජානාහී -පෙ- සයං අභිඤ්ඤාසච්ඡිකතවා උපසමපජ්ඣ වීහරතීති.

4. 4. 6

විභවියසුත්තං

1720. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී. කතමානී පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙක්ඛන්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං සුඛං, කායිකං සාතං කායසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුක්ඛින්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං දුක්ඛං කායිකං අසාතං කායසම්මසසජං දුක්ඛං අසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, දුක්ඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සොමනසස්සන්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, චෙතසිකං සුඛං චෙතසිකං සාතං මනෝසම්මසසජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, සොමනසස්සන්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සන්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, චෙතසිකං දුක්ඛං චෙතසිකං අසාතං මනෝසම්මසසජං දුක්ඛං අසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සන්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛන්ද්‍රියං : යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං වා චෙතසිකං වා නෙව සාතං නාසාතං වෙදධිතං, ඉදං චූචන්ති භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛන්ද්‍රියං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානීති.

4. 4. 4

සමණඛාත්මණ සූත්‍රය

1718. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ පසිඳුරන්ගේ සමුදයන් අස්ථගමයන් ආස්වාදයන් ආදීනවයන් නිසසරණයන් තතු සේ නො දනිත්ද ... දනිත්ද ... තුමු වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 4. 5

දුතිය සමණඛාත්මණ සූත්‍රය

1719. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ සුඛිත්ථිය නො දනිත් ද. සුඛිත්ථියසමුදයය නො දනිත් ද සුඛිත්ථියනිරෝධය නො දනිත් ද සුඛිත්ථියනිරෝධ-ගාමිනීපටිපදාව නො දනිත් ද දුකඛිත්ථිය නො දනිත් ද ... සොමනස්සිත්ථිය නො දනිත් ද ... දෙමනස්සිත්ථිය නො දනිත් ද ... උපෙකඛිත්ථිය නො දනිත්ද...උපෙකඛිත්ථියසමුදය නො දනිත්ද...උපෙකඛිත්ථියනිරෝධය නො දනිත් ද... උපෙකඛිත්ථියනිරෝධගාමිනීපටිපදාවනො දනිත් ... දනිත් ... තුමු වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි.

4. 4. 6

විහධා සූත්‍රය

1720. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්ථිය ... උපෙකඛිත්ථිය යි. මහණෙනි, සුඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: විහණෙනි, කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති සුව වූ කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති මිහිරි වූ කායහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සුඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දුකඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති දුක් වූ කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති අමිහිරි වූ කායහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුකඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සොමනස්සිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ සුව වූ සිත පිළිබඳ මිහිරි වූ මනාපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ සොමනස්සිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දෙමනස්සිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ දුක් වූ සිත පිළිබඳ අමිහිරි වූ මනාපහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දෙමනස්සිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, උපෙකඛිත්ථිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, වක්‍ර සොහ සාන ජිව්‍යාප්‍රසාද වස්තු කොට ඇත්තා වූ හෝ සිත පිළිබඳ වූ හෝ නො ම මිහිරි වූත් නොම අමිහිරි වූත් යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ උපෙකඛිත්ථිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි.

4. 4. 7

දුතිය විභංගසුත්තං

1721. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙකඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං සුඛං කායිකං සාතං කායසම්මසුඤ්ජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දුකඛින්ද්‍රියං: -පෙ- කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං වා චෙතසිකං වා තෙව සාතං නාසාතං වෙදධිතං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං. තත්‍ර භික්ඛවෙ යඤ්ඤා සුඛින්ද්‍රියං යඤ්ඤා සොමනසස්සින්ද්‍රියං සුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. යඤ්ඤා දුකඛින්ද්‍රියං යඤ්ඤා දෙමනසස්සින්ද්‍රියං තත්‍ර භික්ඛවෙ, දුකඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. තත්‍ර භික්ඛවෙ, යම්දං¹ උපෙකඛින්ද්‍රියං අදුකඛමසුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චින්ද්‍රියානීති.

4. 4. 8

තතිය විභංගසුත්තං

1722. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සුඛින්ද්‍රියං -පෙ- උපෙකඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං සුඛං, කායිකං සාතං, කායසම්මසුඤ්ජං සුඛං සාතං වෙදධිතං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සුඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ දුකඛින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං දුකඛං කායිකං අසාතං, කායසම්මසුඤ්ජං දුකඛං අසාතං වෙදධිතං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ දුකඛින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, සොමනසස්සින්ද්‍රියං: යං ඛො භික්ඛවෙ, චෙතසිකං සුඛං චෙතසිකං සාතං මනෝසම්මසුඤ්ජං සුඛං සාතං වෙදධිතං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, සොමනසස්සින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සින්ද්‍රියං: යඤ්ඤා භික්ඛවෙ, චෙතසිකං දුකඛං චෙතසිකං අසාතං මනෝසම්මසුඤ්ජං දුකඛං අසාතං වෙදධිතං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, දෙමනසස්සින්ද්‍රියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං. යං ඛො භික්ඛවෙ, කායිකං වා චෙතසිකං වා තෙවසාතං නාසාතං වෙදධිතං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, උපෙකඛින්ද්‍රියං.

1. යදිදං - මජ්ඣං, සතං

4. 4. 7

දුක්ඛ විභවිත සූත්‍රය

1721. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්තිය ... උපෙක්ඛිත්තිය යි. මහණෙනි, සුඛිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති සුව වූ කායප්‍රසාදය වස්තු කොට ඇති මිහිරි වූ කාපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මෙය සුඛිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දුක්ඛිත්තිය කවරේ ද යත්: ... මහණෙනි, උපෙක්ඛිත්තිය කවරේද යත්: මහණෙනි, වක්ඛු සොන සාන ජීවිතාප්‍රසාදවාස්තුක වූ හෝ චෛතසික වූ හෝ නො ම මිහිරි වූ න් නො ම අමිහිරි වූ න් යම් වේදනාවක් වේ ද, මහණෙනි, මේ උපෙක්ඛිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එහි යම් සුඛිත්තියයකුත් යම් සොමනස්සිත්තියයකුත් වේ නම් එය සුවවේදනා යි දැක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් දුක්ඛිත්තියයකුත් යම් දෙමනස්සිත්තියයකුත් වේ නම් එය දුක් වේදනා යි දැක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් මේ උපෙක්ඛිත්තියයෙක් වේ නම් එය නොදුක් නොසුවවේදනා යි දැක්කයුතු. මහණෙනි, මොහු පසිදුරෝ යි.

4. 4. 8

කතිය විභවිත සූත්‍රය

1722. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සුඛිත්තිය ... උපෙක්ඛිත්තිය යි. මහණෙනි, සුඛිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදවාස්තුක සුව වූ කායප්‍රසාදවාස්තුක මිහිරි වූ කාපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ සුඛිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දුක්ඛිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, කායප්‍රසාදවාස්තුක දුක් වූ කායප්‍රසාදවාස්තුක අමිහිරි වූ කාපහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ දුක්ඛිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සොමනස්සිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ සුව වූ සිත පිළිබඳ මිහිරි වූ මනපහසින් හටගත් සුව වූ මිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ සොමනස්සිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, දෙමනස්සිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, සිත පිළිබඳ දුක් වූ සිත පිළිබඳ අමිහිරි වූ මනපහසින් හටගත් දුක් වූ අමිහිරි වූ යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ දෙමනස්සිත්තිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, උපෙක්ඛිත්තිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, වක්ඛුරාදිවතු:ප්‍රසාදවාස්තුක වූ හෝ චෛතසික වූ හෝ නො ම මිහිරි වූ න් නො ම අමිහිරි වූ න් යම් වේදනාවක් වේ නම් මහණෙනි, මේ උපෙක්ඛිත්තිය යි කියනු ලැබේ.

නත්‍ර භික්ඛවෙ, යඤ්ඤි සුඛිඤ්ඤියං යඤ්ඤි සොමනසස්සිඤ්ඤියං සුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. නත්‍ර භික්ඛවෙ, යඤ්ඤි දුක්ඛිඤ්ඤියං යඤ්ඤි දෙමනසස්සිඤ්ඤියං දුක්ඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. නත්‍ර භික්ඛවෙ, යමීදං උපෙකඛිඤ්ඤියං අදුක්ඛමසුඛා සා වෙදනා දට්ඨබ්බා. ඉති ඛො භික්ඛවෙ, ඉමානි පඤ්ඤිඤ්ඤියානි පඤ්ඤි හුඤ්ඤා ඤීනි භොගඤ්ඤි. ඤීනි හුඤ්ඤා පඤ්ඤි භොගඤ්ඤි පරියායෙතානි.

4. 4. 9

කපට්ඨාසමසුඤ්ඤා

1723. පඤ්ඤිමානි භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤියානි. කතමානි පඤ්ඤි: සුඛිඤ්ඤියං සොමනසස්සිඤ්ඤියං දුක්ඛිඤ්ඤියං දෙමනසස්සිඤ්ඤියං උපෙකඛිඤ්ඤියං. සුඛවෙදනීයං භික්ඛවෙ; එසසං පට්ඨව උප්පජ්ඣති සුඛිඤ්ඤියං. සො සුඛිතො ව සමානො සුඛිතොසමීති පජානාති. තසෙසව සුඛවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, සුඛවෙදනීයං එසසං පට්ඨව උප්පනං සුඛිඤ්ඤියං තං නිරුජ්ඣති. නං වූපසමමනීති¹ පජානාති. දුක්ඛවෙදනීයං භික්ඛවෙ, එසසං පට්ඨව උප්පජ්ඣති දුක්ඛිඤ්ඤියං. සො දුක්ඛිතො ව සමානො දුක්ඛිතොසමීති පජානාති. තසෙසව දුක්ඛවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, දුක්ඛවෙදනීයං එසසං පට්ඨව උප්පනං දුක්ඛිඤ්ඤියං තං නිරුජ්ඣති. තං වූපසමමනීති පජානාති.

සොමනසස්සවෙදනීයං භික්ඛවෙ, එසසං පට්ඨව උප්පජ්ඣති සොමනසස්සිඤ්ඤියං. සො සුමනො ව සමානො සුමනොසමීති පජානාති. තසෙසව සොමනසස්සවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං සොමනසස්සවෙදනීයං එසසං පට්ඨව උප්පනං සොමනසස්සිඤ්ඤියං, තං නිරුජ්ඣති. නං වූපසමමනීති පජානාති. දෙමනසස්සවෙදනීයං භික්ඛවෙ, එසසං පට්ඨව උප්පජ්ඣති දෙමනසස්සිඤ්ඤියං. සො දුමමනො ව සමානො දුමමනොසමීති පජානාති. තසෙසව දෙමනසස්සවෙදනීයස්ස එසසස්ස භිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං දෙමනසස්සවෙදනීයං එසසං පට්ඨව උප්පනං දෙමනසස්සිඤ්ඤියං, තං නිරුජ්ඣති. නං වූපසමමනීති පජානාති. උපෙකඛිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, එසසං පට්ඨව උප්පජ්ඣති උපෙකඛිඤ්ඤියං. සො උපෙකඛිතො ව සමානො උපෙකඛිතොසමීති පජානාති. තසෙසව උපෙකඛිවෙදනීයස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං උපෙකඛිවෙදනීයං එසසං පට්ඨව උප්පනං උපෙකඛිඤ්ඤියං, තං නිරුජ්ඣති. නං වූපසමමනීති පජානාති.

1. වූපසමමනීති - පා.

මහණෙනි, එහි යම් සුඛින්ද්‍රියයෙකුත් යම් සොමනස්සින්ද්‍රියයෙකුත් වේ නම් එය සුවවෙදනා යි දක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් දුක්ඛින්ද්‍රියයෙකුත් යම් දෙමනස්සින්ද්‍රියයෙකුත් වේ නම් එය දුක්වෙදනා යි දක්කයුතු. මහණෙනි, එහි යම් මේ උපෙක්ඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නොදුක් නොසුව වෙදනා යි දක්කයුතු. මහණෙනි, මෙසේ මේ පසිඳුරෝ පස් අයුරු ව ත්‍රිවිධ වෙති, තුන් අයුරු ව පක්ඛවිධ වෙති යි.

4. 4. 9

කට්ඨාපම සුත්‍රය

1723. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පයෙකි. කවර පසෙක් ද යන්: සුඛින්ද්‍රිය දුක්ඛින්ද්‍රිය සොමනස්සින්ද්‍රිය දෙමනස්සින්ද්‍රිය උපෙක්ඛින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, සුව වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා සුඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ හටගත් සුව ඇත්තේ ම සුඛිතයෙහි යි දනගනී. සුවවෙදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වෙදනාවක්, සුවවෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් සුඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ. එය සන්තිදේ යි දනගනී. මහණෙනි, දුක්වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා දුක්ඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ හටගත් දුක් ඇත්තේ ම දුක්ඛිතයෙහි යි දනගනී. දුක්වෙදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වෙදනාවක්, දුක්වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් දුක්ඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී.

මහණෙනි, සොමනස්සවෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා සොමනස්සින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ සුඛිත සිත් ඇත්තේ ම සුමනස්සි යි දනගනී. සොමනස්වෙදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වෙදනාවක්, සොමනස් වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් සොමනස්සින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී. මහණෙනි, දෙමනස්වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා දෙමනස්සින්ද්‍රියය උපදී. හෙතෙමේ දුක්ඛිත සිත් ඇත්තේ ම දුර්මනස්සි යි දනගනී. දෙමනස් වෙදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වෙදනාවක්, දෙමනස් වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් දෙමනස්සින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී. මහණෙනි, මැදහත්වෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපෙක්ඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ මැදහත් බැව් ඇත්තේ ම උපෙක්ඛිතයෙහි යි දනගනී. උපෙක්ඛිත වෙදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරොධයෙන් එයින් හටගත් යම් වෙදනාවක්, උපෙක්ඛිතවෙදනාවට හිත වූ පහස නිසා උපන් යම් උපෙක්ඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ. එය සන්තිදේ යි දනගනී.

සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවෙ, ද්විත්තං කට්ඨානං සඛ්‍යට්ටනසමොධානා උපමා ජායති. තෙජො අභිනීබ්බතනති. හෙසං යෙව් කට්ඨානං නානාභාවා විනිකෙඛපා¹ යා තජ්ජා උපමා සා නිරුජ්ඣති. සා වූපසමෙති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, සුඛවෙදන්තියං එසසං පටිච්ච උපපජ්ජති සුඛිඤ්ඤියං. සො සුඛිතොව සමානො සුඛිතොසමීති පජානාති. තසෙඤ්ච සුඛවෙදන්තියස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, සුඛවෙදන්තියං එසසං පටිච්ච උපපන්නං සුඛිඤ්ඤියං තං නිරුජ්ඣති, තං වූපසමෙතිති පජානාති. දුක්ඛවෙදන්තියං -පෙ- සොමනස්සවෙදන්තියං -පෙ- දෙමනස්සවෙදන්තියං -පෙ- උපෙඛාවෙදන්තියං භික්ඛවෙ, එසසං පටිච්ච උපපජ්ජති උපෙඛිඤ්ඤියං, සො උපෙඛකොව සමානො උපෙඛකොසමීති පජානාති. තසෙඤ්ච උපෙඛාවෙදන්තියස්ස එසසස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං, උපෙඛාවෙදන්තියං එසසං පටිච්ච උපපන්නං උපෙඛිඤ්ඤියං. තං නිරුජ්ඣති, තං වූපසමෙතිති පජානාතිති.

4. 4. 10

උපපටිපාටිකසුත්තං

1724. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉඤ්ඤියානි. කතමානි පඤ්ඤි: දුක්ඛිඤ්ඤියං දෙමනස්සිඤ්ඤියං සුඛිඤ්ඤියං සොමනස්සිඤ්ඤියං උපෙකඛිඤ්ඤියං. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො අයමනෙස්ස ආතාපිතො පභිතනාස්ස විහරතො උපපජ්ජති දුක්ඛිඤ්ඤියං. සො එවං පජානාති: “උපපන්නං ඛො මෙ ඉදං දුක්ඛිඤ්ඤියං, තඤ්ඤි ඛො සනිමිත්තං සනිද්දනං සසඛ්ඛාරං සපච්චියං. තං වතඤ්ඤි අනිමිත්තං අනිද්දනං අසඛ්ඛාරං අපච්චියං දුක්ඛිඤ්ඤියං උපපජ්ජස්සති”¹ ති නෙතං ධානං විජජති සො දුක්ඛිඤ්ඤියඤ්ඤි පජානාති. දුක්ඛිඤ්ඤියනිරොධඤ්ඤි පජානාති. යඤ්ඤි වූපපන්නං දුක්ඛිඤ්ඤියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. තඤ්ඤි පජානාති. කඤ්ඤි වූපපන්නං දුක්ඛිඤ්ඤියං අපරිසෙසං භිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචිත්තෙව කාමෙහි විචිත්තෙ අකුසලෙහි ධමෙහි සවිතකකං සට්ඨාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරති. එඤ්ඤි වූපපන්නං දුක්ඛිඤ්ඤියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වූච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤස්සි දුක්ඛිඤ්ඤියස්ස නිරොධං තථනායඤ්ඤි විත්තං උපසංගරති.⁴

1. නානාභාවනිකෙඛපා - යනා,
 2. තඤ්ඤි - මජ්ඣං, සනා,
 3. තදස්සාය - මජ්ඣං, සනා,
 4. උපපටිපාටි පි 1, 2.

මහණෙනි, යම්සේ ගිනිගානා දඬු දෙකෙක් ගැටීමෙන් හා එක්-වීමෙන් උණුසුම උපදී ද, ගින්න හටගනී ද, ඒ දඬු දෙකේ ම වෙන් වීමෙන් වෙන් කොට තැබීමෙන් එයින් හටගත් යම් උණුසුමක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ ද, එය සන්තිදේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම සුවචේදනාවට හිත වූ පහසු නිසා සුඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ හටගත් සුව ඇත්තේ ම සුඛිතයෙමී යි දනගනී. සුවචේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරෝධයෙන් එයින් හටගත් යම් චේදනාවක්, සුවචේදනාවට හිත වූ පහසු නිසා උපන් යම් සුඛින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ, එය සන්තිදේ යි දනගනී. දුක්චේදනාවට හිත වූ ... සොම්නස්චේදනාවට හිත වූ ... දෙමනස්චේදනාවට හිත වූ ... මැදහත්චේදනාවට හිත වූ පහසු නිසා උපෙක්කින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ උපෙක්කා ඇත්තේ ම උපෙක්කයෙමී යි දනගනී. උපෙක්කාචේදනාවට හිත වූ ඒ පහසෙහි ම නිරෝධයෙන් එයින් හටගත් යම් චේදනාවක්, උපෙක්කාචේදනාවට හිත වූ පහසු නිසා උපන් යම් උපෙක්කින්ද්‍රියයෙක් වේ නම් එය නිරුද්ධ වේ. එය සන්තිදේ යි දනගනී යි.

4. 4. 10

උප්පට්ඨාට්ඨක සූත්‍රය

1724. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: දුක්කින්ද්‍රිය, දෙමනස්සින්ද්‍රිය, සුඛින්ද්‍රිය, සොම්නස්සින්ද්‍රිය, උපෙක්කින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි, මෙහි, නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට දුක්කින්ද්‍රිය උපදී. හේ මෙසේ දනගනී. මට මේ දුක්කින්ද්‍රිය උපන, හෙ ද නිමිති සහිත ය, නිදන සහිත ය, සංස්කාර සහිත ය, ප්‍රත්‍යය සහිත ය, ඒ දුක්කින්ද්‍රිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදන්තය යන මෙකරුණ එකාන්තයෙන් නැත. හේ දුක්කින්ද්‍රියයන් දනගනී. දුක්කින්ද්‍රිය සමුදයයන් දන ගනී. දුක්කින්ද්‍රියනිරෝධයන් දනගනී. යම් තැනක උපන් දුක්කින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දනගනී. කොහි උපන් දුක්කින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ කාමයන්ගෙන් වෙන්ව ම අකුසල් දහමුත්ගෙන් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දෘතතට පැමිණ වෙසේ. මෙහි උපන් දුක්කින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ දුක්කින්ද්‍රියයේ නිරෝධය දත්තේ ය, ඒ බැව් පිණිස සිත එළවා යි කියනු ලැබේ.

ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අසමත්තස්ස ආනාපිනො පතිත්තස්ස විහරතො උපපජ්ඣති දෙමනස්සිත්ථියං. සො එවං පජානාති: “උපපන්නං ටො මෙ ඉදං දෙමනස්සිත්ථියං. නස්ඤ්ඤො ටො සනිච්ඡිතං, සනිදනං සසම්ඛාරං සපච්චියං. තං වත අනිච්ඡිතං අනිදනං අසම්ඛාරං අපච්චියං දෙමනස්සිත්ථියං උපපජ්ඣසති”ති නෙතං ධානං විජජති. සො දෙමනස්සිත්ථියංඤ්ඤා පජානාති. දෙමනස්සිත්ථියසමුදයංඤ්ඤා පජානාති. දෙමනස්සිත්ථියනිරෝධංඤ්ඤා පජානාති. යත්ථ වුප්පන්නං දෙමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති නස්ඤ්ඤා පජානාති. කත්ථ වුප්පන්නං දෙමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විතක්ඛවිචාරානං වුප්පමා අජ්ඣන්තං සමපයාදනං වෙනසො එකොදිභාවං අවිතක්ඛං අවිචාරං සමාධිපං පිතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරති. එත්ථ වුප්පන්නං දෙමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤාසි දෙමනස්සිත්ථියස්ස නිරෝධං තථත්තාය විතං උපසංහරති.

ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අසමත්තස්ස ආනාපිනො පතිත්තස්ස විහරතො උපපජ්ඣති සුඛිත්ථියං. සො එවං පජානාති: “උපපන්නං ටො මෙ ඉදං සුඛිත්ථියං නස්ඤ්ඤො ටො සනිච්ඡිතං සනිදනං සසම්ඛාරං සපච්චියං, තං වත අනිච්ඡිතං අනිදනං අසම්ඛාරං අපච්චියං සුඛිත්ථියං උපපජ්ඣසති”ති නෙතං ධානං විජජති. සො සුඛිත්ථියංඤ්ඤා පජානාති, සුඛිත්ථියසමුදයංඤ්ඤා පජානාති, සුඛිත්ථියනිරෝධංඤ්ඤා පජානාති, යත්ථ වුප්පන්නං සුඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති නස්ඤ්ඤා පජානාති. කත්ථ වුප්පන්නං සුඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පිතියා ව විරාගා උපෙබ්බො ව විහරති. යතො ව සමපයානො සුඛංඤ්ඤා කායෙන පටිසංවෙදෙති යං තං අරියා ආවික්ඛන්ති උපෙබ්බො සනිමා සුඛං විහාරිති තතියජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරති. එත්ථ වුප්පන්නං සුඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤාසි සුඛිත්ථියස්ස නිරෝධං තථත්තාය විතං උපසංහරති.

මහණෙනි, මෙහි නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට දෙමනසිසිත්‍රිය උපදී. හෙතෙම මෙසේ දනගනී. මට මේ දෙමනසිසිත්‍රිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය. නිදන සහිත ය. සංස්කාර සහිත ය. ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ දෙමනසිසිත්‍රිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මේ කරුණ ඒකාන්තයෙන් නැත. හෙතෙම දෙමනසිසිත්‍රියත් දනගනී. දෙමනසිසිත්‍රියසමුදයයත් දනගනී. දෙමනසිසිත්‍රියනිරෝධයත් දනගනී. යම් කැනෙන උපන් දෙමනසිසිත්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දනගනී කොහි උපන් දෙමනසිසිත්‍රියය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ විතර්ක විචාරයන් සන්තිදීමෙන් තම සිත්හි පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දහැනට පැමිණ වෙසෙයි. මෙහි උපන් දෙමනසිසිත්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ දෙමනසිසිත්‍රියයේ නිරෝධය දන්නේ ය. ඒ බැව් පිණිස සිත එළවා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මෙහි නොපමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට සුඛිත්‍රිය උපදී. හේ මෙසේ දනගනී. මට මේ සුඛිත්‍රිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය. නිදන සහිත ය. සංස්කාර සහිත ය. ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ සුඛිත්‍රියය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මේ කරුණ එකාන්තයෙන් නැත. හෙතෙම සුඛිත්‍රියයත් දනගනී. සුඛිත්‍රියසමුදයයත් දනගනී. සුඛිත්‍රියනිරෝධයත් දනගනී. යම් කැනෙන උපන් සුඛිත්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දනගනී. කොහි උපන් සුඛිත්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙ සස්තෙහි මහණ ප්‍රීතියෙහිත් නො ඇල්මෙන් උපෙක්‍ෂණ ව වෙසෙයි. සිහි ඇත්තේත් මනා දුක්‍රම ඇත්තේත් කසිත් සුවත් විදියි. ආයතියේ යම් ඒ දහැනක් උපෙක්‍ෂණ ඇත්තේ ය සිහි ඇත්තේ ය සුව විහරණ ඇත්තේ යයි කියන්නම් (ඒ) තෙවන දහැනට පැමිණ වෙසෙ යි. මෙහි උපන් සුඛිත්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වෙයි. මහණෙනි, මේ මහණ සුඛිත්‍රියයේ නිරෝධය දන්නේ ය. ඒ බැව් පිණිස සිත එළවා යි කියනු ලැබේ.

ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමනස්ස ආකාපිනො පභිත්තස්ස විහරතො උපජ්ජති සොමනස්සිත්ථියං. සො එවං පජානාති ‘උපපන්නං ඛො මෙ ඉදං සොමනස්සිත්ථියං. තඤ්ච සනිමිත්තං සනිද්දනං සසඛිබ්බරං සපච්චියං. තං වත අනිමිත්තං අනිද්දනං අසඛිබ්බරං අපච්චියං සොමනස්සිත්ථියං උපපජ්ජස්සීති නෙතං ධානං විජ්ජති. ‘සො සොමනස්සිත්ථියඤ්ච පජානාති. සොමනස්සිත්ථියසමුදයඤ්ච පජානාති. සොමනස්සිත්ථියනිරොධඤ්ච පජානාති. යත්ථ වුපපන්නං සොමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති, තඤ්ච පජානාති. කත්ථ වුපපන්නං සොමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සුඛස්ස ච පභානා දුක්ඛස්ස ච පභානා පුඛෙඛව සොමනස්සදෙමනස්සානං අත්ථගමං අදුක්ඛං අසුඛං උපෙඛාසනිපාරිසුද්ධිං චතුස්ථස්සානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එත්ථ වුපපන්නං සොමනස්සිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤයි සොමනස්සිත්ථියස්ස නිරොධං, තථත්තාය විත්තං උපසංහරති.

ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අපමනස්ස ආකාපිනො පභිත්තස්ස විහරතො උපජ්ජති උපෙකඛිත්ථියං. සො එවං පජානාති. ‘උපපන්නං ඛො මෙ ඉදං උපෙකඛිත්ථියං. තඤ්ච ඛො සනිමිත්තං සනිද්දනං සසඛිබ්බරං සපච්චියං’ තං වත අනිමිත්තං අනිද්දනං අසඛිබ්බරං අපච්චියං උපෙකඛිත්ථියං උපපජ්ජස්සීති නෙතං ධානං විජ්ජති, සො උපෙකඛිත්ථියඤ්ච පජානාති, උපෙකඛිත්ථියසමුදයඤ්ච පජානාති, උපෙකඛිත්ථියනිරොධඤ්ච පජානාති. යත්ථ වුපපන්නං උපෙකඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති තඤ්ච පජානාති. කත්ථ වුපපන්නං උපෙකඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සඛ්ඛෙසා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමෙ සඤ්ඤවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති. එත්ථ වුපපන්නං උපෙකඛිත්ථියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, භික්ඛු අඤ්ඤයි උපෙකඛිත්ථියස්ස නිරොධං, තථත්තාය විත්තං උපසංහරති.

සුඛිත්ථියවග්ගො චතුසො.

තත්ථාද්දනා:

සුඛිකං සොනො අරහං දුචෙ සමණ්ණාහමණා,
විහරෙඛන තයො වුත්තා කට්ඨො උපට්ඨපාටිකත්ථි.

මහණෙනි, මෙහි නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට සොමනස්සින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ මෙසේ දැනගනී: මට මේ සොමනස්සින්ද්‍රිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය, නිදන සහිත ය, සංස්කාර සහිත ය, ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ සොමනස්සින්ද්‍රිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මෙකරුණ ඵකාන්තයෙන් නැත්තේ ය. හෙතෙමේ සොමනස්සින්ද්‍රියයක් දැන ගනී. සොමනස්සින්ද්‍රියසමුදයයක් දැන ගනී. සොමනස්සින්ද්‍රියනිරෝධයත් දැනගනී. යම් තැනෙක උපන් සොමනස්සින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ නම් එයක් දැනගනී. කොහි උපන් සොමනස්සින්ද්‍රියය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ සුවත් පැහීමෙන් දුක් පැහීමෙන් පළමු ම සොමනස්සින්ද්‍රියයෙන් අස්තගමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැවින් හා සිතියෙන් හටගත් පිරිසුදු බැව් ඇති සිවුවන දුභැනට පැමිණ වෙසෙයි. මෙහි උපන් සොමනස්සින්ද්‍රිය නිරවශේෂයෙන් නිරුද්ධ වේ. මහණෙනි, මේ මහණ සොමනස්සින්ද්‍රියයේ නිරෝධය දත්තේ ය. ඒ බැව් පිණිස සිත එලවා යී කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මෙහි නො පමා ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයු සිත් ඇති ව වෙසෙන මහණහට උපෙක්ඛින්ද්‍රිය උපදී. හෙතෙමේ මෙසේ දැනගනී. මට මේ උපෙක්ඛින්ද්‍රිය උපන. එ ද නිමිති සහිත ය, නිදන සහිත ය, සංස්කාර සහිත ය, ප්‍රත්‍යය සහිත ය. ඒ උපෙක්ඛින්ද්‍රිය නිමිති රහිත ව නිදන රහිත ව සංස්කාර රහිත ව ප්‍රත්‍යය රහිත ව උපදනේ ය යන මෙකරුණ ඵකාන්තයෙන් නැත. හෙතෙමේ උපෙක්ඛින්ද්‍රියයක් දැනගනී. උපෙක්ඛින්ද්‍රියසමුදයයක් දැනගනී. උපෙක්ඛින්ද්‍රියනිරෝධයත් දැනගනී. යම් තැනෙක උපන් උපෙක්ඛින්ද්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ නම් එ ද දැනගනී. කොහි උපන් උපෙක්ඛින්ද්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ ද යත්: මහණෙනි, මේ සස්තෙහි මහණ සර්වප්‍රකාරයෙන් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය ඉක්මවා සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධයට පැමිණ වෙසේ. මෙහි උපන් උපෙක්ඛින්ද්‍රිය නිරවශේෂ ව නිරුද්ධ වේ. මහණෙනි, මේ මහණ උපෙක්ඛින්ද්‍රියයේ නිරෝධය දත්තේ ය. ඒ බැව් පිණිස සිත එලවා යී කියනු ලැබේ යි.

සිවුවැනි සුඛින්ද්‍රිය වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:-

සුද්ධක, සොතාපන්න, අරහන්ත යි සුත්‍ර තුනෙකි. සමණ්ට්‍රායමණ සුත්‍ර දෙකෙකි. විභඛ්‍ය නමින් තුනෙක් කියන ලදී. කට්ඨොපම, උසාවිපාවික යි සුත්‍ර දෙකකි යි මුළුල්ල දශයෙකි.

5. ජරාධර්මෝභාසා

4. 5. 1

ජරාසුඤ්ඤා

1725. එකං සමයං හගවා සාවනුපීයං විහරති පුබ්බාරාමේ මහාරාමානුසායාදෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන හගවා සායනකසමයං පටිසලානාං වුට්ඨිතො පටිපාත්තපෙ¹ නිසිතො හොති පිට්ඨිං ඔතාපයමානො. අථ ඛො ආයස්මා ආනාදෙද්ද යෙන හගවා තෙතුව-පසඛිකම්. උපසඛිකම්භවා හගවතාං අභිවාදෙභවා හගවතො ගඤ්ඤානි පාඤ්ඤා අනොමජ්ජනො හගවතාං එතදවොච: “අච්ඡරීයං හභොත, අඛුඤ්ඤාං හභොත, න වෙච්ඡති² හභොත, හගවතො නාව පරිසුද්ධො හොති ජරිවභේණං පරියොදනො. සිරිලානි ච ගඤ්ඤානි සඛිකානි³ චලිජාතානි.⁴ පුරතො පඤ්ඤාපරො ච කායො. දිස්සති ච ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාථකං: චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස සොකින්ද්‍රියස්ස සාතින්ද්‍රියස්ස ජිවිතින්ද්‍රියස්ස කායින්ද්‍රියස්සානි.

එවං හෙතං ආනාදෙද්ද, හොති ජරාධර්මෝභාසා යොකමඤ්ඤාද. බ්‍රාහ්මි-ධර්මෝභාසා ආරොගො. මරණධර්මෝභාසා ජීවිතෙ. න වෙච්ඡ නාව පරිසුද්ධො හොති ජරිවභේණං පරියොදනො. සිරිලානි ච ගඤ්ඤානි ගඤ්ඤානි සඛිකානි - චලිජාතානි. පුරතො පඤ්ඤාපරො ච කායො. දිස්සති ච ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාථකං: චක්ඛුන්ද්‍රියස්ස සොකින්ද්‍රියස්ස සාතින්ද්‍රියස්ස ජිවිතින්ද්‍රියස්ස කායින්ද්‍රියස්සානි. ඉද්ධවොච හගවා. ඉදං චතො පුග්ගතො අථාපරං එතදවොච සභා:

ධිතං⁵ ජමේ ජරෙ අත්ථි ඉබ්බණ්ණකරණේ ජරෙ,
නාව මනොරමං බිබ්බං ජරාය අභිමඤ්ඤං.

යො⁶ ච වසසතං ජීවෙ සොපි මච්ඡපරායණො⁷
න කිඤ්ඤි පරිවභේණි සඛිකමෙවාභිමඤ්ඤිති.

4. 5. 2

උණ්ණාහව්‍යාහමණසුඤ්ඤා

1726. අථ ඛො උණ්ණාහො ව්‍යාහමණො යෙන හගවා තෙතුව-සඛිකම්. උපසඛිකම්භවා හගවතා සඤ්ඤා සමමාදි. සමමාදනීයං කරං සාරාණීයං විනිසාරෙභවා එකමනං නිසිදි, එකමනං නිසිතො ඛො උණ්ණාහො ව්‍යාහමණො හගවතාං එතදවොච: “පඤ්ඤිමානි හො ගොතම, ඉන්ද්‍රියානි නානාවිසයානි නානාගොචරානි න අඤ්ඤා-මඤ්ඤාස්ස ගොචරචීයයං පව්චනුහොතානි. කතමානි පඤ්ඤා: චක්ඛුන්ද්‍රිය-පෙ-කායින්ද්‍රියං. ඉමෙසං නු ඛො හො ගොතම, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං නානාවිසයානං නානාගොචරානං න අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්ස ගොචරචීයයං පව්චනුහොතානං කිං පච්ඡරණං කො ච නොසං ගොචරචීයයං පව්චනුහොතිති.

1. පටිපාත්තපෙ - සභා.
2. වෙච්ඡති - මජ්ඣ.
3. සඛිකානි - සභා 1 සි 1, 2.
4. චලිජාතානි - මජ්ඣ.
5. ධිතං - සීඝ්‍ර, ධිතං - සභා.
6. යොපි - සභා.
7. සංඛිති ච්චනුපරායණං - සභා.

5. ජරාවර්ගය

4. 5. 1

ජරා සූත්‍රය

1725. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවන සමීපයෙහි මීගාරමාතුපාසාද නම් පූර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස්කල පලසමච්ඡිත් නැගී සිටි සේක් වෙහෙර පසුපස යෙවනෙහි පිට තවමින් වැඩහුන් සේක් වෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ අවයව අතින් පිරිමදිමින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, ඇසිරියෙකි, වහන්ස, පුදුමයෙකි, වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිව්පභාය පෙරමෙන් දන් නො ද පිරිසිදු වේ. නො ද භාත්පසින් බබළන්නේ වේ. සියලු අවයවයෝ ලිහිල්හ. හටගත් රැලි ඇතියහ. කය ද ඉදිරියට නැඹුරු වූයේ ය. ඉදුරන්ගේත් එනම්: වකඹුන්දියගේත් සොතින්දියගේත් සාතින්දියගේත් ජීවිතින්දියගේත් කායින්දියගේත් වෙනස් බවක් පෙනේ.

ආනන්ද, ඒ එසේ ම ය. යොවුන් බැවිහි දිරන ස්වභාව ඇත්තේ නිරෝගී බැවිහි රෝගී ස්වභාව ඇත්තේ දිවියෙහි මැරෙන ස්වභාව ඇත්තේ වෙයි. සිව්පභාය ඒතාක් නො ද පිරිසිදු වේ. නො ද භාත්පසින් බබළන්නේ වේ. සියලු අවයවයෝ ලිහිල් වූවාහු හටගත් රැලි ඇත්තාහු ද වෙති. කය ද ඉදිරියට නැඹුරු වූයේ වේ. ඉදුරන්ගේ ද එනම් වකඹුන්දියගේත් සොතින්දියගේත් සාතින්දියගේත් ජීවිතින්දියගේත් කායින්දියගේත් වෙනස්බවක් පෙනේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදරා යලි මතු ද මෙය වදල සේක:

එමිබල ලාමක ජරාව, දුර්වර්ණනා කරනසුලු ජරාව, තට නින්ද වේවා. එතාක් මනරම් සිරුර ජරාවෙන් මධනා ලද්දේ ය.

යමෙක් සියවසක් ජීවත්වතු දු හෙතෙමින් මරු වසභ වන්නේ ය. කිසිවක් අත් නො හරී. සියල්ල ම මැඩලා යි.

4. 5. 2

උණණාහඬුන්මණ සූත්‍රය

1726. එකල්හි උණණාහ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු විය. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කලාව කොට නිමවා එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් උණණාහ බමුණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීය: “හවන් ගෞතමයෙනී, මේ පසිඳුරෝ වෙන් වෙන් විෂය ඇත්තාහු වෙන් වෙන් අරමුණු ඇත්තාහු ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳිත්. කවර පසෙක් ද යත්: වකඹුන්දියය ... කායින්දිය යි. හවන් ගෞතමයෙනී, වෙන් වෙන් විෂය ඇති වෙන් වෙන් අරමුණු ඇති ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳිනා මේ පසිඳුරන්ට කීමෙක් පිළිසරණ ද? කවරෙක් ඔවුන්ගේ අරමුණු විෂය විඳි ද යි.

පඤ්චමානී බ්‍රාහ්මණ, ඉන්ද්‍රියානී නානාවිසයානී නානාගොවරානී න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරච්ඡයං පව්වනුභොනාති. කතමානී පඤ්ඤා; වකඛුන්ද්‍රියං -පෙ- කායින්ද්‍රියං. ඉලෙසං ටො බ්‍රාහ්මණ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං නානාවිසයානං නානාගොවරානං න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගොවරච්ඡයං පව්වනුභොනානානං මනො පච්ඡරණං. මනොව් තෙසං ගොවරච්ඡයං පව්වනුභොතීති. මනස්ස පන භො ගොතම කිං පච්ඡරණංතී? මනස්ස ටො බ්‍රාහ්මණ, සති පච්ඡරණංතී. සතියා පන භො ගොතම, කිං පච්ඡරණංතී? සතියා ටො බ්‍රාහ්මණ, විමුක්ඛී පච්ඡරණංතී. විමුක්ඛියා පන භො ගොතම කිං පච්ඡරණංතී? විමුක්ඛියා ටො බ්‍රාහ්මණ, නිබ්බානං පච්ඡරණංතී. නිබ්බානාස්ස පන භො ගොතම, කිං පච්ඡරණංතී? අව්වසරා බ්‍රාහ්මණ, පඤ්ඤානං නාසක්ඛි පඤ්ඤස්ස පරියන්තං ගහෙතුං. නිබ්බානොගධං හි බ්‍රාහ්මණ බ්‍රහ්මචරියං වුත්ඤ්ඤානී නිබ්බානපරායණං නිබ්බානපරියොසානංතී. අථ ටො උණණොභො බ්‍රාහ්මණො හගවතො භාසිතං අභිනන්දිතො අනුමොදිතො උට්ඨායාසනා හගවතං අභිවාදෙතො පදක්ඛණං කතො පකඛමි.

අථ ටො හගවා අචීරපක්කන්තො උණණොභෙ බ්‍රාහ්මණෙ භීසමු ආමන්තෙසි; “සෙය්‍යථාපි භීකඛවෙ, කුටාගාරෙ වා කුටාගාරසාලායං වා පාචිනවාතපානා සුරියෙ උග්ගච්ඡන්තො වාතපානෙන රැචී පවිසිතො කවාස්ස පතිට්ඨිතාති. පච්ඡමාය හතෙත භීක්ඛියතාති. එවමෙව ටො භීකඛවෙ, උණණොභස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස තථාගතෙ සඤ්ඤා නිවිට්ඨා, මුලජාතා පතිට්ඨිතා දළහා අසංභාරියා සමමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිණො වා කෙනචී වා ලොකස්මිං. ඉමමිහි වෙ භීකඛවෙ, සමයෙ උණණොභො බ්‍රාහ්මණො කාලං කරෙය්‍ය, නත්ථි තං සංයොජනං යෙන සංයොජනෙන සංයුක්තො උණණොභො බ්‍රාහ්මණො ධුත ඉමං ලොකං ආගට්ඨෙය්‍යාතී.

4. 5. 3

සාකෙතසුත්තං

1727. එකං සමයං හගවා සාකෙතෙ විහරති අක්ඛන්තවනෙ මීගදයෙ. තත්‍ර ටො හගවා භීකමු ආමන්තෙසි. අපී නු ටො භීකඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම යානී පඤ්චන්ද්‍රියානී තානී පඤ්ඤා බලානී භොනතී, යානී පඤ්ඤා බලානී තානී පඤ්චන්ද්‍රියානී භොනතීති? හගවමුලකා ගො හන්තො, ධමමො -පෙ-

1. මනො ව - යො, පි 1.
 2. කුටාගාරං වා කුටාගාරසාලා වා උපහරාය - පි 2.

බමුණ, මේ පසිඳුරෝ වෙන් වෙන් විෂය ඇත්තාහු වෙන් වෙන් අරමුණු ඇත්තාහු ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳිත්. කවර පසෙක් ද යත්: වක්කුන්දිය ය ... කායින්දිය යි. බමුණ, වෙන් වෙන් විෂය ඇති වෙන් වෙන් අරමුණු ඇති ඔවුනොවුන්ගේ අරමුණු විෂය නො විඳින මේ පසිඳුරන්ට සිත පිළියරණ යි. සිත ම ඔවුන්ගේ අරමුණු විෂය විඳී යි. හවත් ගෞතමයෙනි, සිතට කීමෙක් පිළියරණ ද යි? බමුණ, සිතට සිතිය පිළියරණ යි. හවත් ගෞතමයෙනි, සිතියට කීමෙක් පිළියරණ ද යි? බමුණ, සිතියට විමුක්තිය පිළියරණ යි. හවත් ගෞතමයෙනි, විමුක්තියට කීමෙක් පිළියරණ ද යි? බමුණ, විමුක්තියට නිවන පිළියරණ යි. හවත් ගෞතමයෙනි, නිවනට කීමෙක් පිළියරණ ද යි? බමුණ ප්‍රශ්නය ඉක්මවා ගියෙහි ය. ප්‍රශ්නයෙහි කෙළවර ගැනීමට නො හැකි විය. බමුණ නිවනට ඇතුළත් වුවක් නිවන පිහිට කොට ඇත්තක් නිවන කෙළවර කොට ඇත්තක් කොට බඹසර වෙයෙන්නේ යි. එකල්හි උණණහ බමුණු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව පිළිගෙන අනුමෝදන් ව හුනාස්තෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට ගියේ ය.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උණණහ බමුණා නික්ම ගිය නොබෝ කලකින් භික්ෂුන් ඇමතුසේක. මහණෙනි, කුච්ඡෙයක හෝ කුච්ඡෙහලක හෝ පෙරදිග වාකවුළු යම් සේ ද හිරු උදවන කල්හි වාකවුළුවෙන් හිරුඳැස් පිවිය කොහි පිහිටියා වන්නේ ද යි? වහන්ස, පැසුළු බිතෙහි ය, මහණෙනි, එසෙයින් ම උණණහ බමුණාට කථාගතයන් කෙරෙහි ඇතුළට පිවිසි හටගත් මුල් ඇති දැඩි වූ මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ නො වැනසිය හැකි සැදහැ පිහිටියා ය. මහණෙනි, ඉදින් උණණහ බමුණු මෙසමයෙහි කලුරිය කරන්නේ නමුදු යම් සංයෝජනයකින් යුත් උණණහ බමුණු නැවත මෙලොවට පැමිණෙන්නේ නම් එබඳු සංයෝජනයක් නැතැ යි.

4. 5. 3

සාකේතසුත්‍රය

1727. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකේතනුවර සම්පයෙහි මීඟුය නම් වූ අඳුන්වෙනෙහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ යම් කෙනෙක් පසිඳුරෝ වෙන් නම් ඔහු පස්බලයෝ වෙද්ද? යම් කෙනෙක් පස්බලයෝ වෙන් නම් ඔහු පසිඳුරෝ වෙද්ද? එබඳු නයෙක් ඇද්ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ගෙන ඇතියහ ...

අත්ථි භික්ඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම යාති පඤ්චන්ද්‍රියානි තානි පඤ්ච බලානි භොතහි, යානි පඤ්ච බලානි තානි පඤ්චන්ද්‍රියානි භොතහි. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම යාති පඤ්චන්ද්‍රියානි තානි පඤ්ච බලානි භොතහි, යානි පඤ්ච බලානි තානි පඤ්චන්ද්‍රියානි භොතහි: යං භික්ඛවෙ, සඤ්චන්ද්‍රියං තං සඤ්චාබලං, යං සඤ්චාබලං තං සඤ්චන්ද්‍රියං. යං චිරිඨින්ද්‍රියං තං චිරියබලං, යං චිරියබලං තං චිරිඨින්ද්‍රියං, යං සතින්ද්‍රියං තං සතිබලං, යං සතිබලං තං සතින්ද්‍රියං. යං සමාධින්ද්‍රියං තං සමාධිබලං, යං සමාධිබලං තං සමාධින්ද්‍රියං. යං පඤ්ඤින්ද්‍රියං තං පඤ්ඤාබලං, යං පඤ්ඤාබලං තං පඤ්ඤින්ද්‍රියං.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ නදී පාචිනනිත්තො පාචිනපොණො පාචින-පඤ්ඤාරො, තස්සො අස්ස මපෙක්ඛි¹ දීපො, අත්ථි භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා ඵකො සොනොතෙව සඤ්චං ගච්ඡති. අත්ථි පන භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා දෙව සොතානිතෙව. සඤ්චං ගච්ඡන්ති. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා ඵකො සොනොතෙව සඤ්චං ගච්ඡති? යං² භික්ඛවෙ, තස්ස දීපස්ස පුරන්ථිමනො³ උදකං යඤ්ච පච්ඡිමනො උදකං, අයං ඛො භික්ඛවෙ පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා ඵකො සොනොතෙව සඤ්චං ගච්ඡති. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා දෙව සොතානිතෙව සඤ්චං ගච්ඡන්ති, යං භික්ඛවෙ, තස්ස දීපස්ස උත්තරනො උදකං යඤ්ච ඉක්ඛිණනො උදකං, අයං ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම තස්සො නදියා දෙව සොතානිතෙව සඤ්චං ගච්ඡන්ති. ඵචමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යං සඤ්චන්ද්‍රියං තං සඤ්චාබලං යං සඤ්චාබලං තං සඤ්චන්ද්‍රියං -පෙ- යං පඤ්ඤින්ද්‍රියං තං පඤ්ඤාබලං, යං පඤ්ඤාබලං තං පඤ්ඤින්ද්‍රියං. පඤ්ඤාතං භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාචිතතො බහුලීකතතො භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙනොච්චුත්තං පඤ්ඤච්චුත්තං දිට්ඨංච ධිමෙම සයං අභිඤ්ඤා සමීකතො උපසම්පජ්ඡ විහරතිති.

4. 5. 4

පුබ්බකොට්ඨකසුත්තං

1728. එකං සමයං හගවා සාවකථීයං විහරති පුබ්බකොට්ඨකෙ. තත්‍ර ඛො හගවා ආයසමනං සාරිපුත්තං ආමනොගයි. සද්දහාසී⁴ තිං සාරිපුත්තං, සඤ්චන්ද්‍රියං භාචිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති, අමතපරායනං අමතපරියොසානං, චිරිඨින්ද්‍රියං -පෙ- සතින්ද්‍රියං -පෙ- සමාධින්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤින්ද්‍රියං භාචිතං බහුලීකතං අමනොගධං භොති අමතපරායනං අමතපරියොසානානි?

1. තස්සො මපෙක්ඛි - මජ්ඣ., ණා.
 2. යඤ්ච - මජ්ඣ., සනා.
 3. පුරන්ථිමනො - මජ්ඣ.
 4. සද්දහාසී - මජ්ඣ., යනා.

මහණෙනි යම් නයකට පැමිණ යම් කෙනෙක් පසිඳුරෝ වෙත් නම් ඔහු පස්බලයෝ වෙද්ද, යම් කෙනෙක් පස්බලයෝ වෙත් නම් ඔහු පසිඳුරෝ වෙද්ද, එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ යම් කෙනෙක් පසිඳුරෝ වෙත් නම් ඔහු පස්බලයෝ වෙද්ද, යම් කෙනෙක් පස්බලයෝ වෙත් නම් ඔහු පසිඳුරෝ වෙද්ද, ඒ නය කවරේ ද, යත්: මහණෙනි, යමෙක් සද්ධිත්ථියය වේ නම් එය සඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් සඤ්ඤාබලය වේ නම් එය සද්ධිත්ථිය වේ. යමෙක් චිරිධිත්ථිය වේ නම් එය චිරිධිත්ථිය වේ. යමෙක් චිරිධිත්ථිය වේ නම් එය චිරිධිත්ථිය වේ. යමෙක් සතිත්ථිය වේ නම් එය සතිබලය වේ. යමෙක් සතිබලය වේ නම් එය සතිත්ථිය වේ. යමෙක් සමාධිත්ථිය වේ නම් එය සමාධිබලය වේ. යමෙක් සමාධිබලය වේ නම් එය සමාධිත්ථිය වේ. යමෙක් පඤ්ඤාත්ථිය වේ නම් එය පඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් පඤ්ඤාබලය වේ නම් එය පඤ්ඤාත්ථිය වේ.

මහණෙනි, යම්යේ පෙරදිගට නැමුණු පෙරදිගට නැමුරු වූ පෙරදිගට බර වූ නදියක් වෙද. එහි මැද දිවයිනෙක් වන්නේ ය. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි එක ම සැඩපහරෙකැයි ගිණුමට යේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි දෙසැඩපහරෙකැයි ම ගිණුමට යේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි පහ ම සැඩපහරෙකැයි ගිණුමට යේ නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඒ දිවයිනෙහි පෙරදිග කෙළවර යම් දියෙක් වෙද. පැළදිග කෙළවර යම් දියෙකුත් වෙද, මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි එක ම දියපහරෙකැයි ගිණුමට යේ නම් මේ ඒ නයයි. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි දෙදියපහරෙකැයි ම ගිණුමට යේ නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, ඒ දිවයිනෙහි උතුරු කෙළවර යම් දියෙක් වෙද, දකුණු කෙළවර යම් දියකුත් වෙද මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ ඒ නදියෙහි දෙදියපහරෙකැයි ම ගිණුමට යේ නම් මේ ඒ නයයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් සද්ධිත්ථිය වේ නම් එය සඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් සඤ්ඤාබලය වේ නම් එය සද්ධිත්ථිය වේ ... යමෙක් පඤ්ඤාත්ථිය වේ නම් එය පඤ්ඤාබලය වේ. යමෙක් පඤ්ඤාබලය වේ නම් එය පඤ්ඤාත්ථිය වේ. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩූ බැවින් මහණනෙමේ ආශ්‍රවයන් සෞඛ්‍ය කිරීමෙන් අනාශ්‍රව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ර දුම්බෙහි ම තෙමේ වෙසෙයින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙයි.

4. 5. 4

පුබ්බ කොට්ඨක සූත්‍රය

1728. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි පුබ්බකොට්ඨකයෙහි වැඩවසන සේන. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් ඇමතු සේන: සාරිපුත්ත සද්ධිත්ථිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ. චිරිධිත්ථිය ... සතිත්ථිය ... සමාධිත්ථිය ... පඤ්ඤාත්ථිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි තෙපි හදහනු ද යි.

නධොභං ඵස්ථ භතොන, භගවතො සද්ධාය ගච්ඡාමි ‘‘සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤීඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමත- පරායනං අමතපරියොසානං. යෙසං හි භතොන, අඤ්ඤානං අසස අදිට්ඨං¹ අවිදිතං අසච්ඡිකතං අඵසඤ්ඤිතං² පඤ්ඤාය, තෙ තස්ථ පරෙසං සද්ධාය ගච්ඡන්ති: සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤීඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. යෙසං ඤානං ඤානං දිට්ඨං විදිතං සච්ඡිකතං ඵසඤ්ඤිතං පඤ්ඤාය, නිකකඛබ්බා තෙ තස්ථ නිබ්බිච්චිකච්ඡා, සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤීඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. මඤ්ඤාමි ඤානං භතොන, ඤානං දිට්ඨං විදිතං සච්ඡිකතං ඵසඤ්ඤිතං පඤ්ඤාය. නිකකඛබ්බාභං තස්ථ නිබ්බිච්චිකච්ඡා සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤීඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමත- පරායනං අමතපරියොසානං.

සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යෙසං භෙතං³ සාරිපුත්ත, අඤ්ඤානං අසස අදිට්ඨං අවිදිතං අසච්ඡිකතං අඵසඤ්ඤිතං පඤ්ඤාය තෙ තස්ථ පරෙසං සද්ධාය ගච්ඡන්ති, සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤීඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං. යෙසං ඤානං ඤානං දිට්ඨං විදිතං සච්ඡිකතං ඵසඤ්ඤිතං පඤ්ඤාය නිකකඛබ්බා තෙ තස්ථ නිබ්බිච්චිකච්ඡා, සඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං -පෙ- පඤ්ඤීඤ්ඤියං භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමත- පරායනං අමතපරියොසානං.

1. අඤ්ඤානං අදිට්ඨං - සනා.
 2. අසච්ඡිකතං - සී 1. සනා.
 3. යෙසං ඤානං - සනා.

වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වෙයි ... පඤ්ඤිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වෙයි. මෙහි ලා මම භාගාවතුන් වහන්සේගේ (වදන්) ඇදහීමෙන් (නිමාවට) නො යෙමි. වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසින් නො දන්නා ලද්දේ නො දක්නා ලද්දේ අවබෝධ නො කරන ලද්දේ නො පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් නො පහස්නා ලද්දේ වන්නේ නම් ඔහු එහිලා මෙරමා (වදන්) ඇදහීමෙන් (නිමාවට) යන්නාහු ය. වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසිනුදු මෙය දන්නා ලද්දේ දක්නා ලද්දේ අවබෝධ කරන ලද්දේ පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් පහස්නා ලද්දේ වේ නම් ඔහු එහි ලා නිසැක වූවාහු පහවූ විවිකිව්තා ඇත්තාහු වෙත්. වහන්ස, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ම විසිනුදු මෙය දන්නා ලද්දේ ය. දක්නා ලද්දේ ය. අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. පසක් කරන ලද්දේ ය. නුවනින් පහස්නා ලද්දේ ය. මම එහිලා නිසැකයෙමි. පහ වූ විවිකිව්තා ඇතියෙමි යි.

සාරිපුත්ත මෑනවී, මෑනවී, සාරිපුත්ත, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසින් මෙය නොදන්නා ලද්දේ නො දක්නා ලද්දේ අවබෝධ නො කරන ලද්දේ නො පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් නො පහස්නා ලද්දේ වන්නේ නම් ඔහු එහිලා මෙරමා (වදන්) ඇදහීමෙන් (නිමාවට) යන්නාහු ය. සාරිපුත්ත, සද්ධිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤිත්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ යි යම් කෙනකුත් විසිනුදු මෙය දන්නා ලද්දේ දක්නා ලද්දේ අවබෝධ කරන ලද්දේ පසක් කරන ලද්දේ නුවනින් පහස්නා ලද්දේ වේ නම් ඔහු එහිලා නිසැකයහ. පහ වූ විවිකිව්තා ඇතියහ යි.

4. 5. 5

පුබ්බාරාමසුත්තං

1729. එකං සමයං හගවා සාවස්ථියං චිහරති පුබ්බාරාමෙ මීගාරමාකුපාසාදෙ. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙතඞ්ඞි -පෙ-කඤ්ඤානං¹ නු ඛො භික්ඛවෙ ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. හගවමුලුඋකා නො හනෙත, ධම්මො -පෙ- එකස්ස ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියස්ස භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති. කතමස්ස එකස්ස? පඤ්ඤාදිත්‍රියස්ස. පඤ්ඤාවතො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස තදනවයා සද්ධා සණ්ධාති. තදනවයං චිරියං සණ්ධාති. තදනවයා සති සණ්ධාති. තදනවයො සමාධි සණ්ධාති. ඉමස්ස ඛො භික්ඛවෙ, එකස්ස ඉන්ද්‍රියස්ස භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති.

4. 5. 6

දුතිය පුබ්බාරාමසුත්තං

1730. කඤ්ඤානං නු ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති? හගවමුලුඋකා නො හනෙත, ධම්මො -පෙ- දවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති. “ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං, බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමීති. කතමෙයං දවිතො: අරියාය ව පඤ්ඤාය, අරියාය ව විමුක්ඛියා. යා භියස්ස භික්ඛවෙ, අරියා පඤ්ඤා තදස්ස පඤ්ඤාදිත්‍රියං, යා භියස්ස භික්ඛවෙ, අරියා විමුක්ඛි හදස්ස සමාධිත්‍රියං, ඉමෙයං ඛො භික්ඛවෙ, දවිතො ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං ව්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමී”ති.

1. කඤ්ඤානං - ජානං.

4. 5. 5

පුබ්බාරාම සූත්‍රය

1729. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්තුවර සමීප-
 යෙහි මීගාරමාතුපාසාද නම් සුර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී
 භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක ... මහණෙනි, කෙනෙක්
 ඉඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ක්ෂීණාස්‍රව මහණ තෙමේ
 “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්බර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී.
 මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ
 කෙරේ ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ.
 ... මහණෙනි, එක් ඉන්ද්‍රියයක් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින්
 ක්ෂීණාස්‍රව මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්බර වැය නිමවන ලදී.
 කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි දැනීමි”යි
 අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. කවර එකක් ද යත්: පඤ්ඤිත්‍රිය යි.
 මහණෙනි, පැනවත් අරීසවුහට ඒ අනුව යන සැදහැ පිහිටයි.
 ඒ අනුව යන වැර පිහිටයි. ඒ අනුව යන සිහිය පිහිටයි. ඒ අනුව
 යන සමාධිය පිහිටයි. මහණෙනි, මේ එක් ඉන්ද්‍රියය වැඩු බැවින්
 බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්බර
 වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක්
 නැතැයි දැනීමි”යි රහත් බව ප්‍රකාශ කෙරෙයි.

4. 5. 6

දුතිය පුබ්බාරාම සූත්‍රය

1730. මහණෙනි, කෙනෙක් ඉඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ
 බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්බර වැය නිමවන
 ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි
 දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරේ ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු
 හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ .. මහණෙනි, ඉන්ද්‍රිය දෙකක් වැඩු
 බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ.
 බබ්බර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස
 අනෙකක් නැතැයි දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරෙයි. කවර
 දෙකක් ද යත්: ආයඨි වූ ප්‍රඤ්චන් ආයඨිවූ විමුක්තියත් ය. මහණෙනි,
 ඔහුගේ යම් ආයඨි වූ ප්‍රඤ්චන් වේ නම් එය ඔහුගේ පඤ්ඤිත්‍රිය යි.
 මහණෙනි ඔහුගේ යම් ආයඨි වූ විමුක්තියක් වේ නම් එය ඔහුගේ
 සමාධිත්‍රිය යි. මහණෙනි, මේ දෙඉඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ
 බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්බර වැය නිමවන
 ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැයි
 දැනීමි”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරෙයි.

4. 5. 7

කතිය පුබ්බාරාමසුත්තං

1731. කතියානං නු ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලි-
 කතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති,
 වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමි”ති?
 හගච්චෙලුලකා නො හනො, ධම්මා -පෙ- චතුසො ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලිකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං
 බ්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං,
 නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමි”ති. කතමෙසං චතුසො: විරිධිත්‍රියස්ස
 සතිත්‍රියස්ස සමාධිත්‍රියස්ස පඤ්ඤිත්‍රියස්ස, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ,
 චතුසො ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලිකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු
 අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං
 කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමිති”ති.

4. 5. 8

චතුසු පුබ්බාරාමසුත්තං

1732. කතියානං නු ඛො භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලි-
 කතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති,
 වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමි”ති?
 හගච්චෙලුලකා නො හනො, ධම්මා -පෙ- පඤ්ඤානං ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලිකතතො ඛිණ්ණසථො භික්ඛු අඤ්ඤං
 බ්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං,
 නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමි”ති. කතමෙසං පඤ්ඤානං: සධ්දිත්‍රියස්ස
 විරිධිත්‍රියස්ස සතිත්‍රියස්ස සමාධිත්‍රියස්ස පඤ්ඤිත්‍රියස්ස, ඉමෙසං
 ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලිකතතො ඛිණ්ණ-
 සථො භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති: “ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං,
 කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමිති”ති.

4. 5. 9

පිණ්ඩාලසුත්තං

1733. එතං සමයං හගවා කොසඬියං විහරති භොසිතාරාමෙ,
 තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමනා පිණ්ඩාලභාරආර්ථාපෙන අඤ්ඤ
 බ්‍යාකතා භොති: “ඛිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං, කතං කරණියං,
 නාපරං ඉක්ඛන්තායාති පජානාමි”ති. අථ ඛො සම්භුලා භික්ඛු
 යෙන හගවා තෙනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්ථා හගචන්තා අභිවාදෙත්ථා
 එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීදන්තා ඛො තෙ භික්ඛු හගචන්තා
 එතදචොචු: “ආයසමනා හනො පිණ්ඩාලභාරආර්ථාපෙන අඤ්ඤ
 බ්‍යාකතා: “ඛිණ්ණ ජාති වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං කතං කරණියං, නාපරං
 ඉක්ඛන්තායාති පජානාමි”ති. කිනනුඛො හනො, අස්ථසං සමපස්ස-
 මානෙන ආයසමනා පිණ්ඩාලභාරආර්ථාපෙන අඤ්ඤ බ්‍යාකතා: “ඛිණ්ණ
 ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං. කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛන්තායාති
 පජානාමිති,

4. 5. 7

කතිය ප්‍රබ්ධාරාම සූත්‍රය

1731. මහණෙනි, කෙනෙක් ඉඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරේ ද? යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, ඉඳුරන් සිවුදෙනෙකුන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් ක්ෂීණාසුච මහණ තෙමේ: “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි අර්හත්ත්වය ප්‍රකාශ කෙරේ. කවර සිවුදෙනෙකුන් ද යත්: චිරිධිත්තියය සතීන්තියය සමාධිත්තියය පඤ්ඤිත්තියය යි. මහණෙනි, මේ සිවුඉඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණතෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි රහත් බව පවසායි.

4. 5. 8

චතුස්ස ප්‍රබ්ධාරාම සූත්‍රය

1732. මහණෙනි, කෙනෙක් ඉඳුරන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි රහත් බව පවසා ද? යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, ඉන්ද්‍රිය පසක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් රහත් මහණ තෙමේ “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි රහත් බව පවසායි.

4. 5. 9

පිණ්ඩොල සූත්‍රය

1733. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹැනුවර සමීපයෙහි සෝඨිකාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් පිණ්ඩොලභාරද්වාප තෙරණුවන් විසින් “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි රහත් බව පවසන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, ආයුෂ්මත් පිණ්ඩොලභාරද්වාප තෙරණුවන් විසින් “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ය. වහන්ස, කිනම් කරුණක් දක්නා ආයුෂ්මත් පිණ්ඩොලභාරද්වාප තෙරණුවන් විසින් “ඉපැද්ම ගෙවිණ. බබ්සර වැය නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීම”යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ද? යි.

නිණ්ණං ටො පන භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො ඛහුලීකතතො පිණ්ණාලභාරදායෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා: “ඛිණං ජාති, වුසිතං ටුඤ්චවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛතොයාති පජානාමී”ති. කතමෙසං නිණ්ණංගා: සතින්ද්‍රියසස සමාධින්ද්‍රියසස පඤ්ඤන්ද්‍රියසස. ඉමෙසං ටො භික්ඛවෙ, නිණ්ණංගා: ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො ඛහුලී-කතතො පිණ්ණාලභාරදායෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා: “ඛිණං ජාති වුසිතං ටුඤ්චවරියං, කතං කරණියං නාපරං ඉක්ඛතොයාති පජානාමී”ති. ඉමානි ච භික්ඛවෙ, නිණ්ණං ඉන්ද්‍රියානි කිමනොති: ඛයනොති. කිසස ඛයනොති: ජාතිජරාමරණසස. ජාතිජරාමරණං ඛයනං: ටො භික්ඛවෙ, සමපසමානෙන පිණ්ණාලභාරදායෙන භික්ඛුනා අඤ්ඤා ඛ්‍යාකතා: “ඛිණං ජාති, වුසිතං ටුඤ්චවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉක්ඛතොයාති පජානාමී”ති.

4. 5. 10

ආපණ්ණානං

1734. එතං සමයං භගවා අඛෙගසු විහරති ආපණං නාම අඛණානං නිගමො. තත්‍ර ටො භගවා ආයඤ්ඤානං සාරිපුත්තං ආමනෙතයි: “ඤො ඤො සාරිපුත්ත, අරියසාවකො තථාගතෙ එකතනගතො,¹ අභිප්පසනො අපි නු ඤො² තථාගතෙ චා තථාගත-සාසනෙ චා කඤ්ඛියයා චා විචිකිචෙජයා චා”ති?

ඤො ඤො භතෙන, අරියසාවකො තථාගතෙ එකතනගතො³ අභිප්පසනො න ඤො තථාගතෙ චා තථාගතසාසනෙ චා කඤ්ඛියයා චා විචිකිචෙජයා චා. සද්ධසස භි භතො, අරියසාවකසස එතං පාවිකඛිං: “යං ආරඤ්චිරියො විහරිසසති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදය ථාමවා දුඤ්ඤාපරකකමො අනිකඛිතධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු. යං භිසස භතො, විරියං තදසස විරිධින්ද්‍රියං. සද්ධසස භි භතො, අරියසාවකසස ආරඤ්චිරියසස එතං පාවිකඛිං: “යං සතිමා හරිසසති පරමෙන සතිනෙපසෙසන සමනනාගතො විරකතච්චි විරහාසිතමච්චි සරිතො අනුසසරිතො. යා භිසස භතො, සති, තදසස සතින්ද්‍රියං. සද්ධසස භි භතො, අරියසාවකසස ආරඤ්චිරියසස උපධිතසතිනො එතං පාවිකඛිං: “යං ටොසසගාරමමණං කරිතවා ලභිසසති සමාධිං ලභිසසති විතතෙසසිකගතං. ඤො භිසස භතො, සමාධි තදසස සමාධින්ද්‍රියං.

1. නිණ්ණං - සනා, සිඹු.
 2. ඛයනා - මජ්ඣං, සනා, සිඹු.
 3. එකතනගතො - සිඹු.
 4. න ඤො - මජ්ඣං, සනා.

මහණෙනි, ඉන්ද්‍රිය තුනක් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් පිණේඛාල භාරදාජ මහණහු විසින් ඉපැදීම ගෙවිණ, බඹසර වැස නිමවන ලදී, කටයුතු කරන ලදී, මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීමි'යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ය. කවර තුනක් ද යත්: සනින්ද්‍රියය සමාධිත්තද්‍රියය පඤ්ඤාත්තද්‍රියය යි. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය තුන වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් පිණේඛාල භාරදාජ මහණහු විසින් ඉපැදීම ගෙවිණ, බඹසර වැස නිමවන ලදී, කටයුතු කරන ලදී, මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීමි'යි රහත් බව පවසන ලද්දේ ය. මහණෙනි, මේ තුන්ඉඳුරෝ කුමක් කෙළවර කොට ඇත්තෝ ද යත්: ඤය කිරීම කෙළවර කොට ඇත්තෝ ය. කුමක් ඤය කිරීම කෙළවර කොට ඇත්තෝ ද යත්: ජාතිජරාමරණ යි. මහණෙනි, ජාතිජරාමරණ ඤය අන්තය යි දක්නා වූ පිණේඛාල භාරදාජ මහණහු විසින් "ඉපැදීම ගෙවිණ. බඹසර වැස නිමවන ලදී. කටයුතු කරන ලදී. මේ බැව් පිණිස අනෙකක් නැතැ යි දැනීමි'යි රහත් බව පවසන ලද්දේ යි.

4. 5. 10

ආපණ සූත්‍රය

1734. එක්කලෙක භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ අභුද්ධව්වෙහි අභුද්ධවු- වැස්සන්ගේ ආපණ නම් නියමගමහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් කෙරුන් ඇමතු සේක. සාරියුත්ත, යම් ඒ අරියව්වෙක් තපාගතයන් කෙරෙහි නොසැලෙන සැදහැත්තේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වේ නම් හෙතෙමේ තපාගතයන් කෙරෙහි හෝ තපාගතයස්නෙහි හෝ සැක කරන්නේ හෝ විවිකිච්ඡා කරන්නේ හෝ වේ ද? යි.

වහන්ස, යම් ඒ අරියව්වෙක් තපාගතයන් කෙරෙහි නොසැලෙන සැදහැත්තේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වේ නම් හෙතෙමේ තපාගතයන් කෙරෙහි හෝ තපාගතයස්නෙහි හෝ සැක නො කරන්නේ ය. විවිකිච්ඡාත් නො කරන්නේ ය. වහන්ස, "අකුසල්දහම් ප්‍රභාණ පිණිස කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස ඇරඹූ වැර ඇත්තේ කුසල්දහම්හි නොපසුබස්නා වැර ඇත්තේ දඩ්පැරකුම් ඇත්තේ නොබහානැඹු දුර ඇත්තේ වෙසෙන්නේ ය. යන යමෙක් ඇද් ද, සැදහැති අරියව්හු විසින් එය කැමති විය යුතු. වහන්ස, ඔහුට යම් වියඬයෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ විවිධිත්තද්‍රිය යි. වහන්ස, "සිහි ඇත්තේ උතුම් බලවත් සිහියෙන් යුතු වූයේ ඉතා පෙර කරන ලද්ද කියන ලද්ද පවා සිහි කරනුයේ පුනපුනා සිහිකරනුයේ වන්නේ ය, යන යමෙක් ඇද් ද, ඇරඹූ වැර ඇති සැදහැති අරියව්හු විසින් මෙය කැමති විය යුතු. වහන්ස, ඔහුට යම් සිහියෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සනින්ද්‍රිය යි. වහන්ස, නිවන අරමුණු කොට සමාධිය ලබන්නේ ය, සිතේ එකඟකම ලබන්නේ ය යන යමෙක් ඇද් ද, ඇරඹූ වෙර ඇති එළඹසිටි සිහි ඇති සැදහැති අරියව්හු විසින් මෙය කැමැති විය යුතු. වහන්ස, ඔහුට යම් සමාධි- යෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සමාධිත්තද්‍රිය යි.

සද්ධස්ස හි භවෙන, අරියසාවකස්ස ආරද්ධවිරියස්ස උපටට්ඨි-
 සත්තො සමාහිතවිත්තාස්ස එතං පාවිකඛිං: “යං එවං ජාතිස්සත්ති
 අනමනගෙහා ඛො සංසාරො පුබ්බා කොචි න පඤ්ඤායති ද්විජ්ජා-
 නීවරණානං සත්තානං නණ්ණාසංයොජ්ජානං සන්ධාවනං සංසරනං
 අවිජ්ජායජෙව නමොකායස්ස¹ අසෙසවිරාගනිරොධො, සන්තාමෙතං
 පදං, පඤ්ඤාමෙතං පදං, යදිදං සබ්බසෙඤ්ඤාරසමථො සබ්බුප්පධිපට්ඨි-
 නීස්සගෙහා නණ්ණකම්මයො වීරාගො නිරොධො ජිබ්බානා, යා හීස්ස
 භවෙන, පඤ්ඤා නදස්ස පඤ්ඤාදිජ්ජියං, ස ඛො සො² භවෙන,
 අරියසාවකො එවං පදහිත්වා පදහිත්වා එවං සරිත්වා සරිත්වා එවං සමාද-
 හිත්වා සමාදහිත්වා එවං පජානිත්වා පජානිත්වා එවං අභිසද්දහති: “ඉමෙ
 ඛො නෙ ධම්මො යෙ’මෙ පුබ්බෙ සුභාව³ අහෙසුං, තෙ’දනාහං
 එතරහි කායෙන ව ච්ඡිත්වා⁴ විහරාමි. පඤ්ඤාය ව අතිවිජ්ඣා
 පසසාමී’ති. යා හී’ස්ස භවෙන, සද්ධා නදස්ස සද්ධිජ්ජියහති.

සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යො සො සාරිපුත්ත, අරියසාවකො
 ආරාගනෙ එකනතගතො දභිප්පසනෙහා, න සො තරාගනෙ වා
 තරාගතසාසනෙ වා කචෙඛියා වා විචිකිචෙජයා වා. සද්ධස්ස හි
 සාරිපුත්ත, අරියසාවකස්ස එතං පාවිකඛිං: “යං ආරද්ධවිරියො
 විහරිස්සත්ති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය කුසලානං ධම්මානං
 උපසමපදය ථාමවා දළහපරකකමො අනිත්තභග්ගුරො කුසලෙසු
 ධම්මෙසු, යං හීස්ස සාරිපුත්ත, විරියං, නදස්ස විරිධිජ්ජියං. සද්ධස්ස හි
 සාරිපුත්ත, අරියසාවකස්ස ආරද්ධවිරියස්ස එතං පාවිකඛිං -පප-
 යා හීස්ස සාරිපුත්ත, පඤ්ඤා නදස්ස පඤ්ඤාදිජ්ජියං. ස ඛො සො
 සාරිපුත්ත, අරියසාවකො එවං පදහිත්වා පදහිත්වා එවං සරිත්වා සරිත්වා
 එවං සමාදහිත්වා සමාදහිත්වා එවං පජානිත්වා පජානිත්වා එවං
 අභිසද්දහති: “ඉමෙ ඛො නෙ ධම්මො යෙ’මෙ පුබ්බෙ සුභාව අහෙසුං
 තෙ’දනාහං⁵ එතරහි කායෙන ව ච්ඡිත්වා විහරාමි පඤ්ඤාය ව අතිවිජ්ඣා
 පසසාමී’ති. යා හීස්ස සාරිපුත්ත, සද්ධා නදස්ස සද්ධිජ්ජියහති.

ජරාවගෙහා පඤ්ඤාවමො.

කත්තුද්දනං:

ජරා උණ්ණාහග්ග්වාහමිණො සාතෙතො පුබ්බකොට්ඨමකා,
 පුබ්බාරාමමන වක්කාරි පිණේඝාලො ආපණෙන වාති.’

1. සමොකායසොව - සිඵු, සී 2.
 2. සදෙධා සො - මජ්ඣං.
 3. සුභවා - මජ්ඣං.
 4. එත්ථිත්වා - සී 1, 2.
 5. පච්චිජ්ඣා - මජ්ඣං.
 6. තෙතාහං - ස්‍යා.
 7. සදෙධන - ස්‍යා.

වහන්ස, අවිද්‍යාව නිවරණ කොට ඇති තෘෂ්ණාව සංයෝජන කොට ඇති දිවෙන සැරිසරන සත්ත්වයන්ගේ සසර නොදන්නා ලද අග්මුල් ඇත්තේ ය. පුරිම කෙළවර නො පෙනේ. අවිද්‍යාසම්බන්ධතාවයන්ගේ සත්තිඳීමෙන් සියලු උපධීන්ගේ බැහැර ලීමෙන් තෘෂ්ණා ක්‍ෂයයෙන් විරාගයෙන් නිරොධයෙන් නිර්වාණයෙන් වේ නම් මේ නිවන්පදය ශාන්තය, මේ නිවන්පදය ප්‍රණීත ය යි මෙසේ දන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, ඇරඹූ වැර ඇති එළඹිසිටි සිහි ඇති එකඟ වූ සිත් ඇති සැදහැනි අරිසවුහු විසින් මෙය කැමති විය යුතුය. වහන්ස, ඔහුට යම් ප්‍රඥාවක් වේ නම් එය ඔහුගේ පඤ්ඤාදිය යි. වහන්ස, ඒ මේ අරිසවු මෙසේ ප්‍රධන්වීයඹී කොට කොට මෙසේ සිහිකොට කොට මෙසේ සමාදන් ව සමාදන් ව මෙසේ දන දන “පෙර මා විසින් යම් දහම් කෙනෙක් අසන ලද්දේ වූහු නම් මොහු ඒ දහම්හු ම ය. මම දන් ඔවුන් නාමකයින් ද පැහැය වෙසෙමි. නුවණින් ද පිළිවිද දක්මි” යි මෙසේ වෙසෙසින් හදහයි. වහන්ස, ඔහුට යම් සැදහැයෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සද්ධිත්තිය යි.

සාරිපුත්ත, මැනවි, මැනවි. සාරිපුත්ත, යම් ඒ අරිසව්වෙක් තරාගතයන් කෙරෙහි නොසැලෙන සැදහැනියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ නම් හෙතෙමේ තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගත සස්තෙහි හෝ සැක නො කරන්නේ ය. විචිකිච්ඡාත් නො කරන්නේ ය. සාරිපුත්ත, අකුසල්දහම් ප්‍රභාණ පිණිස කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස ඇරඹූ වැර ඇතියේ කුසල්දහම්හි නො පසුබස්නා වැර ඇතියේ දඩි පැරකුම් ඇතියේ නො බහා තැබූ ධුර ඇතියේ වෙසෙන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, සැදහැනි අරිසවුහු විසින් මෙය කැමති විය යුතුය. සාරිපුත්ත, ඔහුට යම් වීයඹියෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ විරිසිත්තිය යි. සාරිපුත්ත .. ඇරඹූ වැර ඇති සැදහැනි අරිසවුහු විසින් මෙය කැමති විය යුතුය, සාරිපුත්ත, ඔහුට යම් ප්‍රඥාවක් වේ නම් එය ඔහුගේ පඤ්ඤාදිය යි. සාරිපුත්ත ඒ මේ අරිසවු මෙසේ ප්‍රධන්වීයඹී කොට කොට මෙසේ සිහි කොට කොට මෙසේ සමාදන් ව සමාදන් ව මෙසේ දන දන “පෙර මවිසින් යම් දහම් කෙනෙක් අසන ලද්දේ වූහු නම් මොහු ඒ දහම්හු ම ය; මම දන් ඔවුන් නාමකයින් ද පැහැය වෙසෙමි. නුවණින් ද පිළිවිද දක්මි” යි මෙසේ වෙසෙසින් හදහයි. සාරිපුත්ත, ඔහුට යම් සැදහැයෙක් වේ නම් එය ඔහුගේ සද්ධිත්තිය යි.

පස්වැනි ජරාවච්චි යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

ජරා උණ්ණාහව්‍රාහම්ණ, සාකොන, පුබ්බකොට්ඨක යි සිවු සුතුරෙක් ද පුබ්බාරාම නමින් සිවු සුතුරෙක් ද, පිණ්ණොල ආපණ යි දෙසුතුරෙක් ද යි දසසුතුරෙකි යි.

6. සුඛරක්තවග්ගො

4. 6. 1

සාලාසුඛතං

1735. එකං සමයං භගවා කොසලෙසු විහරති සාලායං¹ බ්‍රාහ්මණගාමෙ. නත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොතාසී -පෙ- යෙයාථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී තීරච්ඡානගතා පාණා, සීහො තෙසං මීගරාජා² අඤ්ඤාමකඛායති; යදිදං ථාමෙන ජවෙන සුරියෙන³ එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී බොධිපක්ඛියා ධම්මා, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අඤ්ඤාමකඛායති; යදිදං බොධාය.

කතමෙ ව භික්ඛව; බොධිපක්ඛියා ධම්මා? සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, බොධිපක්ඛියො ධම්මො තං බොධාය සංවහන්ති. විරිඤ්ඤියං බොධිපක්ඛියො ධම්මො, තං බොධාය සංවහන්ති. සතිඤ්ඤියං බොධිපක්ඛියො ධම්මො, තං බොධාය සංවහන්ති. සමාධිඤ්ඤියං බොධිපක්ඛියො ධම්මො තං බොධාය සංවහන්ති. පඤ්ඤිඤ්ඤියං බොධිපක්ඛියො ධම්මො. තං බොධාය සංවහන්ති. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී තීරච්ඡානගතා පාණා, සීහො තෙසං මීගරාජා අඤ්ඤාමකඛායති, යදිදං ථාමෙන ජවෙන සුරියෙන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චී බොධිපක්ඛියා ධම්මා, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අඤ්ඤාමකඛායති; යදිදං බොධායාති.

4. 6. 2

මලලකසුඛතං

1736. එකං සමයං භගවා මලලකෙසු⁴ විහරති උරුවෙලකසං නාම මලලකානං නිගමො. නත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොතාසී: යාව තීව්ඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අරියසාවහසසු අරියං ඤාණං⁵ නුප්පන්නං⁶ හොති නෙව නාව චතුක්ඛං ඉඤ්ඤියානං සඤ්ඤිති හොති, නෙව නාව චතුක්ඛං ඉඤ්ඤියානං අවධිසීති හොති, යතො ව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසසු අරියඤාණං උප්පන්නං හොති, අථ චතුක්ඛං ඉඤ්ඤියානං සඤ්ඤිති හොති, අථ චතුක්ඛං ඉඤ්ඤියානං අවධිසීති හොති.

1- කොසලායං - සතා,
 2. සීහො මීගරාජා තෙසං මජ්ඣං, සතා,
 3. සුරෙන - මජ්ඣං.
 4. මලලකෙසු - මජ්ඣං.
 5. අරියඤාණං - මජ්ඣං, සතා,
 6. න උප්පන්නං - මජ්ඣං, සතා.

6. සුඛරඛතවර්ගය

4. 6. 1

සාලා සූත්‍රය

1735. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල්දනවවෙහි සාලානම් බමුණුගමහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක ... මහණෙනි, යමයේ යමකිසි කිරිසන්ගත ප්‍රාණිහු වෙද්ද, මෘගරාජ වූ සිංහ තෙමේ ශක්තියෙන්ද වෙගයෙන්ද ශූරභාවයෙන්ද ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි එසෙයින් ම යමකිසි බොධිපාක්ෂිකධර්මයෝ වෙද්ද, අවබෝධය පිණිස පඤ්ඤන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, බෝපැකි දහමහු කවරහ යන්: මහණෙනි, සද්ධිත්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. චිරිධිත්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. සනිත්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. සමාධිත්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. පඤ්ඤන්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතියි. මහණෙනි, යම් කිසි කිරිසන්ගත ප්‍රාණිහු වෙද්ද මෘගරාජ වූ සිංහ තෙමේ ශක්තියෙන්ද වෙගයෙන්ද ශූරභාවයෙන්ද ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි බෝධිපාක්ෂිකධර්මයෝ වෙද්ද, අවබෝධය පිණිස පඤ්ඤන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍රයයි කියනු ලැබේයි.

4. 6. 2

මල්ලක සූත්‍රය

1736. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලකදනවවෙහි උරුවෙලකප්ප නම් මල්ලකයන්ගේ නියමිගමහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, අරියවුහට යමනාක් අරිනෑණ නූපන්නෝ වේ නම් ඒ තාක් සිවු ඉඳුරන්ගේ නො ම සිවු වී සිටීම වේ. ඒ තාක් සිවුඉඳුරන්ගේ නො ම බැසගෙන සිටීම වේ. මහණෙනි, යමකලෙක අරියවුහට අරිනෑණ උපන්නෝ වේ නම් එකල සිවුඉඳුරන්ගේ සිවු වී සිටීම වේ. එකල සිවුඉඳුරන්ගේ බැසගෙන සිටීම වේ.

සෙය්‍යාථාපි භික්ඛවෙ, යාවනිච්ඤා කුටාගාරස්ස කුටං න උසස්සිතං හොති, නෙව තාව¹ ගොපානාසීතං සණ්ඨිති හොති, නෙව තාව ගොපානාසීතං අවට්ඨිති හොති. යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, කුටාගාරස්ස කුටං උසස්සිතං හොති, අථ ඛො ගොපානාසීතං සණ්ඨිති හොති, අථ ඛො ගොපානාසීතං අවට්ඨිති හොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යාවනිච්ඤා අරියසාවකස්ස අරියඤ්ඤං න උප්පනං හොති, නෙව තාව චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං සණ්ඨිති හොති, නෙව තාව චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං අවට්ඨිති හොති, යතො ච ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස අරියඤ්ඤං උප්පනං හොති, අථ චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං සණ්ඨිති හොති, අථ චතුත්තං ඉන්ද්‍රියානං අවට්ඨිති හොති. කතමෙසං චතුත්තා: සඤ්ඤියස්ස චිරිඤ්ඤියස්ස සතින්ද්‍රියස්ස සමාධින්ද්‍රියස්ස. පඤ්ඤවතො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස තදන්වයා සඤ්ඤා සණ්ඨාති, තදන්වයං චිරියං සණ්ඨාති, තදන්වයා සති සණ්ඨාති, තදන්වයො සමාධි සණ්ඨාතිති.

4. 6. 3

සෙබ්බුත්තං

1737. එකං සමයං හගවා කොසඤ්ඤියං විහරති සොසිතාරාමෙ. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොසී: අප්පි නු ඛො භික්ඛවෙ,² පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙඛො³ භික්ඛු සෙබ්බුත්තියං ධීතො⁴ සෙඛොසමීති පජානෙය්‍ය, අසෙඛො භික්ඛු අසෙබ්බුත්තියං ධීතො අසෙඛොසමීති පජානෙය්‍යා'ති. හගවලුචුලකා නො හනෙත, ධලෙං -පෙ- අප්පි භික්ඛවෙ, පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුත්තියං ධීතො සෙඛොසමීති පජානෙය්‍ය, අසෙඛො භික්ඛු අසෙබ්බුත්තියං ධීතො අසෙඛොසමීති පජානෙය්‍ය. කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො, යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුත්තියං ධීතො සෙඛොසමීති පජානාති? ඉධ භික්ඛවෙ, සෙඛො භික්ඛු ඉදං දුක්ඛනාති යථාභූතං පජානාති, අයං දුක්ඛාසමුදයොති යථාභූතං පජානාති, අයං දුක්ඛනිරොධොති යථාභූතං පජානාති අයං දුක්ඛනිරොධගාමීතිපට්ඨපදති යථාභූතං පජානාති. අයමිච්ච ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො, යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුත්තියං ධීතො සෙඛොසමීති පජානාති.

පුනච්චපරං භික්ඛවෙ, සෙඛො භික්ඛු ඉති පට්ඨසඤ්චිකාති: අප්පි නු ඛො ඉතො බහිඤ්ඤා අඤ්ඤා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො එවං භූතං තච්ඡං තථා⁵ ධලෙං දෙසෙති, යථා හගවා'ති. සො එවං පජානාති: නප්පි ඉතො⁶ බහිඤ්ඤා අඤ්ඤා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යො එවං භූතං තච්ඡං තථා ධලෙං දෙසෙති, යථා හගවා'ති. අයමිච්ච ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙඛො භික්ඛු සෙබ්බුත්තියං ධීතො සෙඛොසමීති පජානාති.

1. තාවඤ්ඤා - පි 1, 2.
 2. අප්පි නු ඛො මෙ භික්ඛවෙ - පි 1 2.
 3. සෙඛො - ස්‍යා.
 4. සෙඛො - ස්‍යා.
 5. තථං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. නප්පි ඛො ඉතො - මජ්ඣං.

මහණෙනි, යම්යේ කුච්ඡගෙහි කැණීමිල යම් තාක් නොමසවන ලද්දේ වේ නම් ඒ තාක් ගොනාසුන්ගේ නො ම පිඩුවී සිටීම වේ. ඒ තාක් ගොනාසුන්ගේ කුළෙහි පිවිස සිටීම නො ම වේ. මහණෙනි, යම් කලෙක කුච්ඡගෙහි කැණීමිල ඔසවන ලද්දේ වේ නම් එකල ගොනාසුන්ගේ පිඩුවී සිටීම වේ. එකල ගොනාසුන්ගේ පිවිස සිටීම වේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් තාක් අරිසවුහට අරිනැණ නුන්නෙන් වේ නම් ඒ තාක් සිවුඉඳුරන්ගේ නො ම පිඩුවී සිටීම වේ. ඒ තාක් සිවුඉඳුරන්ගේ නො ම බැසගෙන සිටීම වේ. මහණෙනි, යම්කලෙක අරිසවුහට අරිනැණ උපන්නේ වේ නම් එකල සිවු ඉඳුරන්ගේ පිඩුවී සිටීම වේ. එකල සිවුඉඳුරන්ගේ බැසගෙන සිටීම වේ. කවර සිවුඉඳුරන්ගේ ද යත්: සද්ධිත්තියයෙන් විරිධිත්තියයෙන් සතිත්තියයෙන් සමාධිත්තියයෙන් ය. මහණෙනි, පැනවත් අරිසවුහට ඒ අනුව යන සැදහැ සිටී. ඒ අනුව යන වෙර සිටී. ඒ අනුව යන සිහිය සිටී. ඒ අනුව යන සමාධිය සිටී''යි.

4. 6. 3

සෙබ සුත්‍රය

1737. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹානුවර සමීපයෙහි සෝසිතාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දුනගන්නේ නම් අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්බම සිටියේ අසෙබයෙමීයි දුනගන්නේ නම් එබඳු නයෙක් ඇද්ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දුනගන්නේ නම් අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්බම සිටියේ අසෙබයෙමීයි දුනගන්නේ නම් එබඳු නයෙක් ඇත. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දුනගනී නම් අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්බම සිටියේ අසෙබයෙමීයි දුනගනී නම් ඒ නය කවරේද යත්: මහණෙනි, මෙහි සෙබමහණ-තෙමේ මේ දුක්කැයි තතුයේ දනී. මේ දුක් හටගැනීමැයි තතුයේ දනී. මේ දුක් වැළැක්මැයි තතුයේ දනී. මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැයි තතුයේ දනී. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබබ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දුනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. සෙබ මහණ තෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. “යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙන් මෙබඳු සිදුවූ සැබෑ වූ නොවෙනස් වනසුලු දහමක් දෙසා නම් එබඳු අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මෙසස්නෙන් පිටත ඇද්දෝ යි හෙතෙමේ මෙසේ දුනගනී: යමෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙන් මෙබඳු සිදුවූ සැබෑ වූ නොවෙනස් වනසුලු දහමක් දෙසා නම් එබඳු අන් මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මෙසස්නෙන් බැහැර නැතැ''යි. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ තෙමේ සෙබ බ්බම සිටියේ සෙබයෙමීයි දුනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

පුනච්චරං භික්ඛවෙ, සෙට්ඨො භික්ඛු පඤ්චන්ද්‍රියානි පජානාති: සඤ්ඤිත්‍වං විරිඨිත්‍වං සත්ඤ්ඤිත්‍වං සමාධිත්‍වං පඤ්ඤිත්‍වං, යංගතිකානි යංපරමානි යංඛලානි¹ යංපරියොසානානි, නහෙව ඛො කායෙන චුඤ්ඤා² චිහරති, පඤ්ඤය ච අතිවිජ්ඣා පසසති. අයච්චි ඛො භික්ඛවෙ: පරියායො: යං පරියායං ආගමම සෙට්ඨො භික්ඛු අසෙට්ඨමියං ධීතො අසෙට්ඨොසමී³ති පජානාති.

කතමො ච භික්ඛවෙ, පරියායො, යං පරියායං ආගමම අසෙට්ඨො භික්ඛු අසෙට්ඨමියං ධීතො අසෙට්ඨොසමීති පජානාති? ඉධ භික්ඛවෙ, අසෙට්ඨො භික්ඛු පඤ්චන්ද්‍රියානි පජානාති සඤ්ඤිත්‍වං -පෙ- පඤ්ඤිත්‍වං යංගතිකානි යංපරමානි යංඛලානි යංපරියොසානානි. කායෙන ච චුඤ්ඤා චිහරති, පඤ්ඤය ච අතිවිජ්ඣා පසසති. අයච්චි ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම අසෙට්ඨො භික්ඛු අසෙට්ඨමියං ධීතො අසෙට්ඨොසමීති පජානාති.

පුනච්චරං භික්ඛවෙ, අසෙට්ඨො භික්ඛු ජ ඉන්ද්‍රියානි පජානාති. චක්ඛන්ද්‍රියං සොතින්ද්‍රියං සානිත්‍රියං ජීවිතින්ද්‍රියං කායිත්‍රියං මනිත්‍රියං, ඉමානි ජ⁴ ඉන්ද්‍රියානි සධෙට්ඨා සඛං සඛංචා සඛං අපරිසෙසා නිරුජ්ඣන්ති.⁴ අඤ්ඤානි ජ⁵ ඉන්ද්‍රියානි න කුභිඤ්චි කිසමිඤ්චි⁶ උපපජ්ඣසන්ති පජානාති. අයච්චි ඛො භික්ඛවෙ, පරියායො යං පරියායං ආගමම අසෙට්ඨො භික්ඛු අසෙට්ඨමියං ධීතො අසෙට්ඨොසමීති පජානාති.

4. 6. 4

පදසුත්තං

1738. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච ජඛමානං පාණානං පදජානාති; සඛංචානි තානි හත්ථිපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, හත්ථිපදං තෙසං අග්ගමකඛායති යද්දිං මහන්තකෙතන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච පදනි ඛොධාය සංවහන්තී; පඤ්ඤිත්‍වං පදං තෙසං අග්ගමකඛායති යද්දිං ඛොධාය. කතමානි ච භික්ඛවෙ, පදනි ඛොධාය සංවහන්තී: සඤ්ඤිත්‍වං භික්ඛවෙ පදං, තං ඛොධාය සංවහන්ති. විරිඨිත්‍වං පදං, තං ඛොධාය සංවහන්ති. සත්ඤ්ඤිත්‍වං පදං, තං ඛොධාය සංවහන්ති. සමාධිත්‍වං පදං, තං ඛොධාය සංවහන්ති. පඤ්ඤිත්‍වං පදං, තං ඛොධාය සංවහන්ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච ජඛමානං පාණානං පදජානාති සඛංචානි තානි හත්ථිපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති. හත්ථිපදං තෙසං අග්ගමකඛායති. යද්දිං මහන්තකෙතන. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ච පදනි ඛොධාය සංවහන්තී. පඤ්ඤිත්‍වං පදං තෙසං අග්ගමකඛායති. යද්දිං ඛොධායානි.

1. යමච්චලානි - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. එසඤ්ඤා - සී 1, 2.
 3. ඉමානි ඛො ජ - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 4. නිරුජ්ඣන්ති - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 5. අඤ්ඤානි ච ජ - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. කිසමි - සී 1, 2.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි: සෙබ මහණ යමක් ස්වභාව කොට ඇති යමක් පරම කොට ඇති යමක් බල කොට ඇති යමක් කෙළවර කොට ඇති සද්ධිත්‍රියය විරිධිත්‍රියය සතිත්‍රියය සමාධිත්‍රියය පඤ්ඤිත්‍රියය යන පසිඳුරන් දැනී ද. නාමකයින් පැහැය නොම වෙසේ ද. පස්විකුම් නුවණින් පිළිවිද දකී ද. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ සෙබ මහණ සෙබයෙමි යි දනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ අසෙබ මහණ අසෙබබ්ම සිටියේ 'අසෙබයෙමි' යි දනගනී නම් ඒ නය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අසෙබ මහණ යමක් ස්වභාව කොට ඇති යමක් පරම කොට ඇති යමක් බල කොට ඇති යමක් කෙළවර කොට ඇති සද්ධිත්‍රියය ... පඤ්ඤිත්‍රියය යන පසිඳුරන් දැනී ද. නාමකයින් පැහැය වෙසේ ද. පස්විකුම් නුවණින් පිළිවිද දකී ද. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ අසෙබ මහණ අසෙබබ්ම සිටියේ 'අසෙබයෙමි' යි දනගනී නම් මෙ ද නයෙකි.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි: අසෙබ මහණ තෙමේ වකඛුත්‍රියය සොතිත්‍රියය සානිත්‍රියය ජීවිත්‍රියය කායිත්‍රියය මනිත්‍රියය යන සඉදුරන් දැනී. මේ සඉදුරෝ මුළුමනින් සියල්ල සියලු අයුරින් සියල්ල නිරවලෙසයෙන් නිරුඬ වෙති. අන් සඉදුරු කෙනෙක් කොභි වත් කොනැතෙක වත් නුපදනාහයි දැනී. මහණෙනි, යම් නයකට පැමිණ අසෙබ මහණ තෙමේ අසෙබබ්ම සිටියේ 'අසෙබ-යෙමි' යි දනගනී නම් මෙ ද නයෙකි යි.

4. 6. 4

පද සූත්‍රය

1738. මහණෙනි, යමෙක් යමකිසි ජයගමප්‍රාණින්ගේ පියවර සමූහයෝ වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ ඇත්පියවරෙහි ඇතුළත් වීමට යෙකි. ඇත් පියවර මහත් බැවින් ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි දහම් පද කෙනෙක් අවබෝධය පිණිස පවතිත් නම් පඤ්ඤිත්‍රිය දහම්පදය අවබෝධය පිණිස ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, කවර දහම්පද අවබෝධ පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, සද්ධිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. විරිධිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. සමාධිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. පඤ්ඤිත්‍රිය පදයෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ජයගමප්‍රාණින්ගේ යමකිසි පියවර සමූහයෝ වෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ ඇත්පියවරෙහි ඇතුළත් වීමට යෙකි. මහත් බැවින් ඇත්පියවර ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යමකිසි දහම් පද කෙනෙක් අවබෝධය පිණිස පවතිත් නම් පඤ්ඤිත්‍රිය දහම්පදය අවබෝධය පිණිස ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 6. 5

සාරගුණතා

1739. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි සාරගුණා ලොභිත-
 වන්තං තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි
 බොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤාදිත්ථියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං
 බොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, බොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සඤ්ඤාදිත්ථියං
 භික්ඛවෙ, බොධිපක්ඛිකො ධම්මො, තං බොධාය සංවහන්ති. චිරිධිත්ථියං
 -පෙ- සතිත්ථියං -පෙ- සමාධිත්ථියං -පෙ- පඤ්ඤාදිත්ථියං බොධිපක්ඛිකො
 ධම්මො තං බොධාය සංවහන්ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි
 සාරගුණා ලොභිතවන්තං තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො
 භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤාදිත්ථියං තෙසං
 අග්ගමක්ඛායති යදිදං බොධායාති.

4. 6. 6

පතිට්ඨිතස්සතං

1740. සාවතරියං:

එකධම්මෙ පතිට්ඨිතස්ස භික්ඛවෙ, භික්ඛුන්තො පඤ්ඤාදිත්ථියානි
 භාවිතානි භොනන් සුභාවිතානි. කතමස්මි. එකධම්මෙ: අප්පමාදෙ...
 කතමො ව භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙ, ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු චිත්තං රක්ඛති
 ආසවෙසු ව සාසවෙසු ව ධම්මෙසු. තස්මිං චිත්තං රක්ඛන්තො ආසවෙසු ව
 සාසවෙසු ව ධම්මෙසු සඤ්ඤාදිත්ථියං භාවනාපාරිසුරිං ගචන්ති. චිරිධිත්ථියමපි
 -පෙ- සතිත්ථියමපි -පෙ- සමාධිත්ථියමපි -පෙ- පඤ්ඤාදිත්ථියමපි
 භාවනාපාරිසුරිං ගචන්ති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, එකධම්මෙ පතිට්ඨිතස්ස
 භික්ඛුන්තො පඤ්ඤාදිත්ථියානි භාවිතානි භොනන් සුභාවිතානිති.

4. 6. 7

බ්‍රහ්මස්සතං

1741. එවං මෙ සුතං, එකං සමයං හග්වා උරුවෙලායං
 විහරති නන්දා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ අජපාලනිභ්‍රොධෙ පමාභිසම්බුද්ධො.
 අථ ඛො හග්වන්තො රහොගතස්ස පටිසලලීනස්ස එවං වෙතස්සො-
 පටිච්චකෙක්ඛා උද්භාදී: පඤ්ඤාදිත්ථියානි. භාවිතානි බ්‍රහ්මලීකතානි
 අමනොගධානි භොනන් අමතපරායනානි අමතපරියොසානානි. කතමානි
 පඤ්ඤාදිත්ථියං භාවිතං බ්‍රහ්මලීකතං අමනොගධං භොනති අමතපරායනං
 අමතපරියොසානං. චිරිධිත්ථියං -පෙ- සතිත්ථියං -පෙ- සමාධිත්ථියං
 -පෙ- පඤ්ඤාදිත්ථියං භාවිතං බ්‍රහ්මලීකතං අමනොගධං භොනති අමතපරායනං
 අමතපරියොසානං. ඉමානි පඤ්ඤාදිත්ථියානි භාවිතානි බ්‍රහ්මලීකතානි
 අමනොගධානි භොනන් අමතපරායනානි අමතපරියොසානානි'ති.

1. තස්ස - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 2. එවමෙ ඛො - මජ්ඣ, ස්‍යා.

4. 6. 5

සාර සූත්‍රය

1739. මහණෙනි, යම්යේ යම්කිසි හරගඳුණු වෙන් නම් රත්සඳන ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කිසි බෝපැකි දහමහු අවබෝධය පිණිස වෙන් නම් පඤ්ඤාන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහමහු කවරහ යත්: මහණෙනි, සද්ධිත්තද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. චිරිධිත්තද්‍රිය ... සතීන්ද්‍රිය ... සමාධිත්තද්‍රිය .. පඤ්ඤාන්ද්‍රිය බෝපැකි දහමෙකි. එය අවබෝධය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්යේ යම්කිසි හරගඳුණු වෙන් නම් රත්සඳන ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම්කිසි බෝපැකි දහමහු අවබෝධය පිණිස වෙන් නම් පඤ්ඤාන්ද්‍රිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේයි.

4. 6. 6

පතිට්ඨිත සූත්‍රය

1740. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, එක්දහමෙක පිහිටි මහණහුගේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු මැනවින් වඩන ලදහු වෙති. කවර එක් දහමෙක ද යත්: නොපමාවෙහි ය. මහණෙනි, නොපමාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ ආසුච වූද සාසුච වූද දහම් නිමිති කොට සිත රකී. ආසුච වූද සාසුච වූද දහම් නිමිති කොට සිත රක්නා ඔහුගේ සද්ධිත්තද්‍රිය ද වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. චිරිධිත්තද්‍රිය ද ... සතීන්ද්‍රිය ද ... සමාධිත්තද්‍රිය ද ... පඤ්ඤාන්ද්‍රිය ද වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. මහණෙනි, මෙසේ එක් දහමෙක පිහිටි මහණහුගේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු මැනවින් වඩන ලදහු වෙති යි.

4. 6. 7

බ්‍රහ්ම සූත්‍රය

1741. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බුදුව පළමු කොට උරුවෙල්ලදනව්වෙහි තෙරඤ්ජරා ගංඉවුරෙහි අපපල්ලුගරාක් මුල්හි වැඩවසන සේක. එකල්හි එකලාවු විවෙකයෙන් යුත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙබඳු විනතච්චරකයෙක් පහළ විය: “පසිඳුරෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිවනට ඇතුළත් වුවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: සද්ධිත්තද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වෙයි. චිරිධිත්තද්‍රිය ... සතීන්ද්‍රිය ... සමාධිත්තද්‍රිය ... පඤ්ඤාන්ද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ. මේ පසිඳුරෝ වඩන ලද්දහු බහුල කරන. ලද්දහු නිවනට ඇතුළත් වුවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති”යි.

අථ ඛො චුභමා සහමපනී හගවතො වෙනසා වෙනොපරිචිතසක-
 මඤ්ඤාය සෙයාථාපි නාම බලවා පුරියො සමිඤ්ඤිතං වා බාහං
 පසාරෙයා, පසාරිතං වා බාහං සමිඤ්ඤෙයා, එවමෙවං චුභමලොකෙ¹
 අනතරභිතො හගවතො පුරතො පාතුරහොසි. අථ ඛො චුභමා
 සහමපනී එකංසං උනතරාසඛං කරිකා යෙන හගවා තෙනඤ්ඤි-
 පණාමෙචා හගවතං එඤ්ඤොවො: එවමෙතං හගවා, එවමෙතං
 සුගත, පඤ්චිඤ්ඤානි භාවිතානි බහුලීකතානි අමනොගධානි හොනති,
 අමතපරායනානි අමතපරියොසානානි. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤිතං
 භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති අමතපරායනං අමතපරියොසානං
 -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤානි භාවිතං බහුලීකතං අමනොගධං හොති, අමත-
 පරායනං අමතපරියොසානං. ඉමානි පඤ්චිඤ්ඤානි භාවිතානි
 බහුලීකතානි අමනොගධානි හොනති අමතපරායනානි අමත-
 පරියොසානානි.²

භුතපුබ්බා'හං හතොත, කසසපෙ සමමාසමබ්බෙඤ්ඤි චුභමවරියං
 අවරිං. තත්ථ'පි මං එවං ජානහති: "සහකො භික්ඛු, සහකො
 භික්ඛු"ති. සො ඛො'හං හතොත, ඉමෙසං පඤ්ඤිතං ඉඤ්ඤානං
 භාවිතතා බහුලීකතතා කාමෙසු කාමච්ඡදං විරාජෙචා කායසස
 හෙද පරමචරණා සුගතිං චුභමලොකං උපපතොසා හත්ථ'පි මං එවං
 ජානහති "චුභමා සහමපනී චුභමා සහමපනී"ති. එවමෙතං හගවා,
 එවමෙතං සුගත, අහමෙතං ජානාමී, අහමෙතං පසසාමී.⁴ යථා
 ඉමානි පඤ්චිඤ්ඤානි භාවිතානි බහුලීකතානි අමනොගධානි හොනති,
 අමතපරායනානි අමතපරියොසානානිති.

4. 6. 8

සුකරබ්බසුතං

1742. එවං මෙ සුතං. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ චිහරතී
 භිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ සුකරබ්බායං³. තත්ථ ඛො හගවා ආයඤ්ඤානං සාරි-
 පුතං ආමනෙහි: "කිනත්ථ ඛො සාරිපුතන, අකුඤ්ඤා සමපසාමානො
 බිණ්ණාසවො භික්ඛු නරාගතෙ වා නරාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චිකාරං⁶
 පවනමානො පවනති"ති?" අනුතරං භී හතොත, යොගකෙඛමං⁸
 සමපසාමානො බිණ්ණාසවො භික්ඛු නරාගතෙ වා නරාගතසාසනෙ වා
 පරමනිපච්චිකාරං පවනමානො පවනතිති.

සාධු, සාධු, සාරිපුතන, අනුතරං භී සාරිපුතන, යොගකෙඛමං
 සමපසාමානො බිණ්ණාසවො භික්ඛු නරාගතෙ වා නරාගතසාසනෙ වා
 පරමනිපච්චිකාරං පවනමානො පවනති. කතමො ව සාරිපුතන,
 අනුතරො යොගකෙඛමො, යං සමපසාමානො බිණ්ණාසවො භික්ඛු
 නරාගතෙ වා නරාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චිකාරං පවනමානො
 පවනතිති. ඉධ හතොත, බිණ්ණාසවො භික්ඛු සඤ්ඤිතං භාවෙති උපසමගාමීං
 සමෙඛාධගාමීං, විරිඤ්ඤිතං -පෙ- සඤ්ඤිතං -පෙ- සමාධිඤ්ඤිතං -පෙ-

1. චුභමලොකතො - සී 1, 2
 2. පරියොසානානිති - 1, 2.
 3. අවරිං පෙ කත්ථි - සී 1, 2.
 4. එතථ සී 1, 2 පොභට්ඨෙසු උනතා දීසසතෙ.
 5. සුකරබ්බායං - සා.
 6. නිපච්චිකාරං - සීචු, සී 1, 2.
 7. පවනසමානො පවනෙති - සීචු, සී 1, 2.
 8. අනුතරං යොගකෙඛමං - මජ්ඣං, සා.

එකල්හි සහම්පතී බ්‍රහ්ම තෙමේ සියසිතීන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ විනාශවිනව්‍යවකය දැන යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් දිගු කරන්නේ හෝ වේද, දිගු කළ අතක් හකුළන්නේ හෝ වේද. එසේයින් ම බලලොව අතුරුදන් වූයේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ විය. ඉක්බිති සහම්පතී බ්‍රහ්ම තෙමේ උතුරුසහ එකස් කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදීලී බැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එය එසේය. සුගතයන් වහන්ස, එය එසේය. පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති. කවර පසිඳුරෝ ද: සද්ධිනද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ ... පඤ්ඤාද්‍රිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ නිවනට ඇතුළත් වූයේ නිවන පිහිට කොට ඇත්තේ නිවන කෙළවර කොට ඇත්තේ වේ. මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙති.

වහන්ස, පෙර මම කසුප් සත්‍යාසම්බුදුන් කෙරෙහි බලසර කෙළෙමි. එහිදු මා “සහක මහණ සහක මහණැ”යි මෙසේ දැනිත්. වහන්ස, ඒ මම මේ පසිඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් කාමයන්හි කාමවිප්පදය දුරු කොට කාඤ්ඤා මරණින් මතු සොහන ගති ඇති බලලොවට පැමිණියෙමි. එහිදු මා “සහම්පතී බ්‍රහ්ම, සහම්පතී බ්‍රහ්ම”යි මෙසේ දැනිත්. භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එය එසේය. සුගතයන් වහන්ස, එය එසේය, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු යම්සේ නිවනට ඇතුළත් වූවාහු නිවන පිහිට කොට ඇත්තාහු නිවන කෙළවර කොට ඇත්තාහු වෙත් නම් මම මෙය දැනිමි. මම මෙය දකිමි”යි.

4. 6. 8

සුකරබත සුත්‍රය

1742. මො විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි ගිජුකුළුපව්වෙහි සුකරබත ලෙනෙහි වැඩවසන සේක. එහිදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරුන් ඇමතු සේක. සාරිපුත, රහත් මහණ කුමන කරුණක් දකිමින් තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී ද යි වහන්ස, අනුභවර වූ අරහත්ත්වය දකිමින් රහත් මහණ තරාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී යි.

සාරිපුත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත, අනුභවර වූ රහත් බව දකිමින් රහත් මහණ තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී. සාරිපුත, යමක් දකිමින් රහත් මහණ තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී නම් ඒ අනුභවර වූ රහත් බව කවරේ ද යි වහන්ස, මෙහි රහත් මහණ යන්හිදීමට යනසුලු කොට සන්ධානියට යනසුලු කොට සද්ධිඤ්ඤ වඩයි ... චිරිඤ්ඤය ... සතිඤ්ඤය ... සමාධිඤ්ඤය වඩයි.

පඤ්ඤාදියං භාවෙති උපසමගාමීං සමොධගාමීං. අයං ඛො භනන්ත, අනුක්තරො යොගකෙඛමො යං සමප්පසමානො ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පවත්තමානො පවත්තනීති.

සාධු, සාධු, සාරිපුත්ත, එසො හි සාරිපුත්ත, අනුක්තරො යොගකෙඛමො යං සමප්පසමානො ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පවත්තමානො පවත්තති. කතමො ච සාරිපුත්ත, පරමනිපච්චකාරො යං ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පවත්තමානො පවත්තනීති. ඉධ භනන්ත, ඛිණාසවො භික්ඛු සඤ්ඤා සගාරවො විහරති සප්පනිසෙසා.¹ ධම්මෙ සගාරවො විහරති සප්පනිසෙසා. සඤ්ඤා සගාරවො විහරති සප්පනිසෙසා. සිකඛාය සගාරවො විහරති සප්පනිසෙසා. සමාධිසම්මි සගාරවො විහරති සප්පනිසෙසා. අයං ඛො භනන්ත, පරමනිපච්චකාරො යං ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පවත්තමානො පවත්තනීති.

සාධු, සාධු, සාරිපුත්ත, එසො හි සාරිපුත්ත පරමනිපච්චකාරො යං ඛිණාසවො භික්ඛු තථාගතෙ වා තථාගතසාසනෙ වා පරමනිපච්චකාරං පවත්තමානො පවත්තනීති.

4. 6. 9

උප්පාදසුක්තං

1743. සාවඤ්ඤා :

පඤ්ඤාමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි, භාවිතානි බහුලීකතානි අනුප්පනානි උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤානු තථාගතස්ස පාතුභාවා අරභතො සමමාසලොඤ්ඤාස්ස. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤාදියං විරිධිදියං සතිදියං සමාධිදියං පඤ්ඤාදියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤාදියානි භාවිතානි බහුලීකතානි අනුප්පනානි උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤානු තථාගතස්ස පාතුභාවා අරභතො සමමාසලොඤ්ඤාස්සානි.

4. 6. 10

දුතිය උප්පාදසුක්තං

1744. සාවඤ්ඤා :

පඤ්ඤාමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි භාවිතානි බහුලීකතානි අනුප්පනානි උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤානු සුගතචිතයා. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤාදියං විරිධිදියං සතිදියං සමාධිදියං පඤ්ඤාදියං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ' පඤ්ඤාදියානි භාවිතානි බහුලීකතානි අනුප්පනානි උපපජ්ජන්ති නාඤ්ඤානු සුගතචිතයානි.

සුක්කරබතවග්ගො ඡට්ටො.

කත්තුද්දනං:

සාලා මලලකං සෙඛො ච පදං සාරං පතිට්ඨිතං. බ්‍රහ්මා සුක්කරබතඤ්ඤා උප්පාදෙ අපරෙ දුලෙති.

1. සප්පනිසෙසා - සසා.

සන්තිදීම්ච යනසුලු කොට පඤ්ඤිඤ්ඤිය වධිධි. වහන්ස, රහත් මහණ තෙමේ යමක් දකිමින් තරාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී නම් මේ (ඒ) අනුත්‍ර වූ රහත් බවයි.

සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත, යමක් දකිමින් රහත් මහණ තෙමේ තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ ඉතා යටහත් ව පවත්නේ පවතී නම් මේ ඒ අනුත්‍ර වූ රහත් බව යි. සාරිපුත්ත, රහත් මහණ තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ යම් ඉතා යටත්බවක් පවත්වන්නේ පවතී නම් ඒ ඉතා යටත්බව කවරේ ද යි. වහන්ස, මෙහි රහත් මහණ තෙමේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. සධ්‍යයා කෙරෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. ශික්ෂාගෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. සමාධියෙහි ගෞරව සහිත ව වැඩිහිටියකු සහිත ව වෙසෙයි. වහන්ස, රහත් මහණ තරාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ යම් ඉතා යටත් බවක් පවත්වමින් පවතී නම් මේ ඒ ඉතා යටහත් බව යි.

සාරිපුත්ත, මැනවී, මැනවී. සාරිපුත්ත රහත් මහණ තරාගතයන් කෙරෙහි හෝ තරාගතසස්තෙහි හෝ යම් ඉතා යටහත් බවක් පවත්වමින් පවතී නම් මේ ඒ ඉතා යටහත් බව යි.

4. 6. 9

උපසාද සූත්‍රය

1743. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වධන ලදහු බහුල කරන ලදහු තරාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අන් කල්හි නූපන්නාහු නූපදිති. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: සඤ්ඤිය විරිධිඤ්ඤිය සනිඤ්ඤිය සමාධිඤ්ඤිය පඤ්ඤිඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වධන ලදහු බහුල කරන ලදහු තරාගත අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පහළවීමෙන් අන් කල්හි නූපන්නාහු නූපදිත් යි.

4. 6. 10

දුතිය උපසාද සූත්‍රය

1744. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වධන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසස්තෙන් අන් තන්හි නූපන්නාහු නූපදිති. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: සඤ්ඤිය විරිධිඤ්ඤිය සනිඤ්ඤිය සමාධිඤ්ඤිය පඤ්ඤිඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වධන ලදහු බහුල කරන ලදහු බුදුසස්තෙන් අන් තන්හි නූපන්නාහු නූපදිති යි.

සැවැත් සුකරබත වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

සාලා මලලක සෙබ පද සාර පතිට්ඨිත බුභු මුකරබත යි අටෙක. අනෙක් උපසාද සූත්‍ර දෙකෙකු යි දස සූත්‍රයෙකි යි.

7. සමේධානිවග්ගො

4. 7. 1

සංයෝජනසුභතං

1745. සාවකේයං :

පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී සංයෝජනපභානාය¹ සංවත්තහති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්ඤිත්ථියං. ඉමානී ටො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී සංයෝජනපභානාය සංවත්තහති.

4. 7. 2

අනුසයසුභතං

1746. පඤ්චමානී, භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අනුසයසමුග්ගානාය සංවත්තහති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්ඤිත්ථියං. ඉමානී ටො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අනුසයසමුග්ගානාය සංවත්තහති.

4. 7. 3

අද්ධානසුභතං

1747. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අද්ධානපරිඤ්ඤිය සංවත්තහති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්ඤිත්ථියං. ඉමානී ටො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී අද්ධානපරිඤ්ඤිය සංවත්තහති.

4. 7. 4

ආසවකඛයසුභතං

1748. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානී භාවිතානී බහුලීකතානී ආසවානං ඛයාය සංවත්තහති. කතමානී පඤ්ච: සඤ්චිත්ථියං -පෙ-පඤ්ඤිත්ථියං. ඉමානී ටො භික්ඛවෙ, පඤ්චිත්ථියානී භාවිතානී බහුලීකතානී ආසවානං ඛයාය සංවත්තහති.

1. සංයෝජනං පභානාය - භා.

7. සම්බන්ධ වර්ගය

4. 7. 1

සංයෝජන සූත්‍රය

1745. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සංයෝජනප්‍රභාණය පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 2

අනුසය සූත්‍රය

1746. මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනුසය නැසීම පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනුසය නැසීම පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 3

අදාන සූත්‍රය

1747. මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අදන්මඟ පිරිසිඳ දැනුම පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අදන්මඟ පිරිසිඳ දැනුම පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 4

ආසවකඛය සූත්‍රය

1748. මහණෙනි, මේ පසිඳුරු කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ආසවකඛය පිණිස පවතිත්. කවර පසිඳුරු කෙනෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරෝ වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු ආසවකඛය පිණිස පවතිත් යි.

4. 7. 5

එලසුතතං

1749. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤානි -පෙ- පඤ්ඤානි. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො දවිතො එලානං අඤ්ඤාතරං එලං පාවිකඛිං: දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤා, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමීතා'ති.

4. 7. 6

දුතියඑලසුතතං

1750. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි පඤ්ඤා: සඤ්ඤානි -පෙ- පඤ්ඤානි. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො සත්තඵලා සත්ත ආනිසංසා පාවිකඛිං. කතමෙ සත්තඵලා සත්ත ආනිසංසා: දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, අඵ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්චි අඤ්ඤා ආරාධෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤා ආරාධෙති, අඵ පඤ්ඤානං ඔරමකාගියානං සංයොජනානං පටිකඛයා' අනාරාමපටිකඛයා' භොති, උපහච්චපටිකඛයා' භොති. අසඛාර-පටිකඛයා' භොති, සසඛාරපටිකඛයා' භොති, උද්ධංසොනො අකතිට්ඨගාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං ඉන්ද්‍රියානං භාවිතතො බහුලීකතතො ඉමෙ සත්තඵලා සත්තානිසංසා පාවිකඛිංති.

4. 7. 7

රුක්ඛසුතතං

1751. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි ජලුදීපකා රුක්ඛා, ජලු තෙසං අභ්‍යමකඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි ඛොධිපකඛිකා ධම්මො, පඤ්ඤානි තෙසං අභ්‍යමකඛායති; යදිදං ඛොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපකඛිකා ධම්මො: සඤ්ඤානි භික්ඛවෙ, ඛොධිපකඛිකො ධම්මො, තං ඛොධාය සංවතති. චිරිඨින්ද්‍රියං -පෙ- සතින්ද්‍රියං -පෙ- සමාධින්ද්‍රියං -පෙ- පඤ්ඤානි ඛොධිපකඛිකො ධම්මො, තං ඛොධාය සංවතති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි ජලුදීපකා රුක්ඛා, ජලු තෙසං අභ්‍යමකඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි ඛොධිපකඛිකා ධම්මො, පඤ්ඤානි තෙසං අභ්‍යමකඛායති යදිදං ඛොධායති.

1. පටිකඛ - මජ්ඣ, සා, පටිකඛ - සීඉ, සී 1, 2.
2. පටිකඛයාය - සීඉ, සී 1, 2, සා.

4. 7. 5

එල සුත්‍රය

1749. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් එල දෙකින් එක්තරා එලයක් කැමති වියයුතු යි. දිවුදුමියෙහි රහත්බව හෝ උපාදනශෛ ව ඇති කල්හි අනාගාමී බව හෝ යි.

4. 7. 6

දුක්ඛඑල සුත්‍රය

1750. මහණෙනි, මේ ඉඳුරෝ පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සඤ්ඤිය ... පඤ්ඤිය යි. මහණෙනි, මොහු පසිඳුරෝ යි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමති වියයුතු. කවර සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් ද යත්: දිවුදුමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිවුදුමියෙහි ම පෙරාතුව රහත්බව නො ලබා නම් එකල මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිවුදුමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මරණ සමයෙහි රහත් බව නො ලබා නම් එකල පස් ඔරමිහාභිය සංයෝජනයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාගාරපරිනිබ්බායි වේ. උපභවව පරිනිබ්බායි වේ. අසඤ්ඤාරපරිනිබ්බායි වේ. සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බායි වේ. අකනිටා යනසුඤ්ඤ උඤ්ඤාපොතයෙක් වෙයි. මහණෙනි, මේ පසිඳුරන්වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මේ සත් පල සත් අනුසස් කැමති වියයුතු යි.

4. 7. 7

රුක්ඛ සුත්‍රය

1751. මහණෙනි, යම්සේ දඹදිව හටගත් යම් කිසි රුක්ඛ වෙද්ද, දඹරුක්ඛ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අවබෝධය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහමහු වෙද්ද, පඤ්ඤිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහමහු කවරහ යත්: මහණෙනි, සඤ්ඤිය, බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. විරිඬිය ... සත්ඤ්ඤිය ... සමාධිය ... පඤ්ඤිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්සේ දඹදිව හටගත් යම්කිසි රුක්ඛ වෙන් නම් දඹරුක්ඛ ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම්කිසි බෝපැකි දහමහු වෙන් නම් පඤ්ඤිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 7. 8

දුතිය රුක්ඛසුත්තං

1752. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච දෙවානං තාවතීංසානං රුක්ඛා, පාරිච්ඡන්තකො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති: යදිදං ඛොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකොධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො, තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච දෙවානං තාවතීංසානං රුක්ඛා, පාරිච්ඡන්තකො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො. පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං ඛොධායාති.

4. 7. 9

තතිය රුක්ඛසුත්තං

1753. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච අසුරානං රුක්ඛා, වින්තපාටලී තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං ඛොධාය, කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති. -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච අසුරානං රුක්ඛා, වින්තපාටලී තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං ඛොධායාති.

4. 7. 10

චතුසථ රුක්ඛසුත්තං

1754. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච සුපණ්ණානං රුක්ඛා, කොට්ඨිඛෙලී¹ තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො, පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං ඛොධාය. කතමෙ ව භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො: සද්ධිඤ්ඤියං භික්ඛවෙ, ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති -පෙ- පඤ්ඤිඤ්ඤියං ඛොධිපක්ඛිකො ධම්මො. තං ඛොධාය සංවත්තති. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච සුපණ්ණානං රුක්ඛා, කුට්ඨිඛෙලී තෙසං අග්ගමක්ඛායති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ච ඛොධිපක්ඛිකා ධම්මො පඤ්ඤිඤ්ඤියං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං ඛොධායාති.

සමොධිවග්ගො සත්තමො.

කමුද්දනං :

සංයෝජනං අනුසයං අද්ධානං ආසවකයං,
 ලො එලා චතුරො රුක්ඛා වග්ගො තෙන පට්ඨවිතීති.

1. කුට්ඨිඛෙලී - සීල, මජ්ඣ.

4. 7. 8

දුතියරූකඛ සූත්‍රය

1752. මහණෙනි, යම්පේ තවනිසාවැයි දෙවියන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙද්දී, පරසතුරුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යත්: මහණෙනි, සඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී ... පඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්පේ තවනිසාවැයි යන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් පරසතු රුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 7. 9

තතියරූකඛ සූත්‍රය

1753. මහණෙනි, යම්පේ අසුරයන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් සිත්පළොල්ලුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යත්: මහණෙනි, සඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී.... පඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්පේ අසුරයන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් සිත්පළොල්ලු රුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

4. 7. 10

වතුකරූකඛ සූත්‍රය

1754. මහණෙනි, යම්පේ ගුරුඵන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් කොටභිච්ඡුල්ලුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම්කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, බෝපැකි දහම්හු කවරහ යත්: මහණෙනි, සඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. ... පඤ්ඤාදිය බෝපැකි දහමෙකි. එය බොධිය පිණිස පවතී. මහණෙනි, යම්පේ ගුරුඵන්ගේ යම් කිසි රුක්භු වෙත් නම් කොටභිච්ඡුල්ලු රුක ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම බොධිය පිණිස වූ යම් කිසි බෝපැකි දහම්හු වෙත් නම් පඤ්ඤාදිය ඔවුන්ට අග්‍ර යයි කියනු ලැබේ යි.

සත්වැනි සමබොධි වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සංයෝජන අනුසය අධ්‍යාන ආසවකඛය යි සූත්‍ර සතරෙකි. එල-සූත්‍ර දෙකෙකි. රුකඛසූත්‍ර සතරෙකි. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ යි.

8. ගඩගාපෙය්‍යාලො

4. 8. 1-12

පාචීනනිනාදිසුතතානි

1755-1766. සෙය්‍යරාපි හිකඛවෙ, ගඩගානදී පාචීනනිනා පාචීනපොණා පාචීනපඛ්‍යාරා -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති.

(ඉන්ද්‍රියසංයුතතස්ස ගඩගාපෙය්‍යාලො ච්චෙකනිස්සිතාදිවසෙන ච්චාරෙතඛෙඛො)

ගඩගාපෙය්‍යාලි යි.

තමුද්දනා:

ඡ පාචීනතො නිනාය ඡ ච නිනාය සමුද්දතො,
ඵතෙ දෙච ද්වාදස හොතභි වග්ගො තෙන පවුච්චති.

9. අපපමාදවගෙහා

4. 9. 1-10

තථාගතාදි සුතතානි

1767-1776. යාවතා හිකඛවෙ, සතා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලීකරොතිති.

(අපපමාදවගෙහා ච්චෙකනිස්සිතාදිවසෙන ච්චාරෙතඛෙඛො.)

අපපමාදවගෙහා නවමො.

තමුද්දනා:

තථාගතං පදං කුචං මුලං සාරඤ්චි වස්සිකං,
රාජා වන්දිමසුරියා ච චිකේන දසමං පදංකති.

10. බලකරණීයවගෙහා

4. 10. 1-12

බලාදි සුතතානි

1777-1788. සෙය්‍යරාපි හිකඛවෙ, යෙ කෙචි බලකරණීයා කඤ්ඤා කඨිරනති -පෙ- බහුලීකරොතිති.

(බලකරණීයවගෙහා ච්චෙකනිස්සිතාදිවසෙන ච්චාරෙතඛෙඛො.)

බලකරණීයවගෙහා දසමො.

තමුද්දනා:

බලං ඛිජඤ්චි නාගො ච රුපඛං කුලේහන සුකිනා,
ආකාසෙන ච දෙච මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

8. ගඩිගාපෙය්‍යාලය

4. 8. 1-12

පාවිනනීන්තාදී සූත්‍ර

1755-1766. මහජෙනනී, යම්සේ ගඩිගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉන්ද්‍රියසංයුතයේ ගඩිගාපෙය්‍යාල වර්ගය විවෙකනීක්‍ෂිතාදී විසින් විතර කටයුතු.)

අටවැනි ගඩිගාපෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාවිනනීනා සයෙකි. සමුද්දනීනන ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක සූත්‍ර දෙළොසක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ යි.

9. අප්පමාදවර්ගය

4. 9. 1-10

තථාගතාදී සූත්‍ර

1767-1776. මහජෙනනී, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිද්ධිපා වූ ද බ්‍රහ්මපා වූ ද යම්තාක් සන්ධියෝ වෙත් නම් ... බහුල කෙරේ යි.

(අප්පමාද වර්ගය ද විවෙකනීක්‍ෂිතාදී විසින් විතර කටයුතු යි.)

නවවැනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තථාගත පද කුට මුල සාර වස්සික රාජ වතු සුරිය වසු යි දශසූත්‍රාන්ත කෙනෙකි.

10. බලකරණියවර්ගය

4. 10. 1-12

බලාදී සූත්‍ර

1777-1788. මහජෙනනී, යම්සේ යම්කිසි බලකරණියකම්භානායෝ කරනු ලැබේද ... බහුල කෙරේ යි.

(බලකරණිය වර්ගය ද විවෙකනීක්‍ෂිතාදී විසින් විතර කටයුතු)

දසවැනි බලකරණියවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, භාග, රුකඛ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි සූත්‍ර සතෙකි. මෙය සූත්‍ර දෙකෙකි. නාවා ආගන්තුක නදී යි කුතෙකි. මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

11. එසනාවගොනා

4. 11. 1-40

එසනාදි සුතතානි

1789-1828. තියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තියෙසා: -පෙ- භාවෙතඛබානි.

(එසනාවගොනා ව විවෙකනිසස්සිතාදිවසෙන විසුරෙතඛබො.)

එසනාවගොනා එකාදසමො.

තත්තුද්දනා:

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ව තියෙසා, බ්‍රහ්ම චලණා නියො ව වෙදනා තණ්හාහි වානි.

12. ඔසවගොනා

4. 12. 1-40

ඔසාදි සුතතානි

1829-1868. වන්නාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඔසා කතමෙ වන්නාරො: -පෙ- භාවෙතඛබානි.

(ඔසවගොනාපි විවෙකනිසස්සිතාදිවසෙන විසුරෙතඛබො.)

ඔසවගොනා ආදසමො.

තත්තුද්දනා:

ඔසො යොගො උපාදනං ගඤ්ඤා අනුසයෙන ව, කාමගුණා නිවරණා ඛන්ධා ඔරුඤ්ඤාභියානි.

13. සුතගඛිතාපෙය්‍යාලො

4. 13. 1-36

පාවිතනිනාදි සුතතානි

1869-1904. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඛිතාදි -පෙ- නිබ්බාන පබ්භාරොනි.

(ඉද්දියසංසුත්තස්ස සුතගඛිතාපෙය්‍යාලවගොනා රාගවිතයාදිවසෙන අමනොගධාදිවසෙන නිබ්බානනිනාදිවසෙන ව විසුරෙතඛබො. එකෙකඤ්ඤා තයො තයො කඤ්ඤා ජන්තංසනි සුත්තනානා වෙදිතඛබො.)

සුතගඛිතාපෙය්‍යාලි.

තත්තුද්දනා:

ඡ පාවිතනො නිත්තං ඡ ව නිත්තං සමුද්දනො, එතෙ දෙඤ්ඤා ආදස භොඤ්ඤා වගොනො තෙන පට්ඨන්ති.

11. එසනාවර්ගය

4. 11. 1-40

එසනාදි සූත්‍ර

1789-1828. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩියයුතුයි.

(එසනාවර්ගය ද විවේකනිසසිතාදි වශයෙන් විතර කටයුතු) එකලොස්වැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, වීධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, චීල, මල, නිස, වෙදනා, තණ්හා ය යි සූත්‍ර වතුෂ්ඨක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

12. ඔසවර්ගය

4. 12. 1-40

ඔසාදි සූත්‍ර

1829-1868. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: ... වැඩියයුතු යි ...

(ඔස වර්ගය ද විවේකනිසසිතාදි වශයෙන් විතර කටයුතු.) දෙලොස්වැනි ඔසවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගන්ථ, අනුසය, කාමඉණ, නිවරණ, බන්ධ, මරණාභිය, උභිමහාභිය යි සූත්‍ර වතුෂ්ඨක දශයෙකි මුළුල්ල සාලියෙකි යි.

13. පුනගඛගාපෙය්‍යාලවර්ගය

4. 13. 1-36

පාවිතනිත්තාදි සූත්‍ර

1869-1904. මහණෙනි, යම්පේ ගඛගා නදිය ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉන්ද්‍රියසංයුක්තයේ පුනගඛගාපෙය්‍යාලවර්ගය රාගචිතයාදිවශයෙන් ද අමනොගධාදිවශයෙන් ද නිබ්බානනිත්තාදිවශයෙන් ද විතර කටයුතු. එකෙක තුනක් තුනක් කොට සතිස් සූත්‍රාණං කෙනෙක් දකයුතු.)

තෙලොස්වැනි පුනගඛගාපෙය්‍යාල යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාවිතනිත්තසූත්‍ර ත්‍රික සයෙකි. සමුද්දනිත්ත ත්‍රික ද සයෙකි. මේ ඡටක දෙක ත්‍රික දෙලොසෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ. සූත්‍ර මුළුල්ල සතිසෙකි යි.

14. පුනර්ජායමාදවගො

4. 14. 1-30

කර්මාන්තයේ පුනර්ජායමාදවගො

1905-1934. යාවතා භික්ෂුවෙ, සත්තා අපද වා -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(යථා පුනර්ජායමාදවගො විජායමාදවගො නිංසති පුනර්ජායමාදවගො වෙදිතබ්බො.)

පුනර්ජායමාදවගො පුද්ගලමො.

කමුද්දනා:

කර්මාන්තං පදං කුටං මුලං සාරඤ්ච වසස්සිතං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ච විජෙයන දසමං පදනති.

15. පුනර්ඛලකරණියවගො

4. 15. 1-36

ඛලාදි පුනර්ජායමාදවගො

1935-1970. සෙයාරාපි භික්ෂුවෙ, යෙ කෙච්ච ඛලකරණියා කම්මනා -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(පුනර්ජායමාදවගො විජායමාදවගො ජනනිංසති පුනර්ජායමාදවගො වෙදිතබ්බො.)

පුනර්ඛලකරණියවගො පණ්ණරසමො.

කමුද්දනා:

ඛලං ඛිජඤ්ච නාගො ච රුක්ඛං භුජෙගන සුක්කිනං,
ආකාසෙන ච දෙච්ච මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

16. පුනර්ඵසනාවගො

4. 16. 1-120

ඵසනාදි පුනර්ජායමාදවගො

1971-2090. කිසෙසා ඉමා භික්ෂුව ඵසනා -පෙ- භාවෙකබ්බොති.

(පුනර්ජායමාදවගො විජායමාදවගො අභිඤ්ඤාදිවසෙන ච විජායමාදවගො විසතිසනං පුනර්ජායමාදවගො වෙදිතබ්බො.)

පුනර්ඵසනාවගො සොළසමො.

කමුද්දනා:

ඵසනා වීඩා ආසවො භවො දුක්ඛනා ච තිසෙසා,
ඛලං මලඤ්ච නිසො ච වෙදනා තණ්හාභි වාති

14. පුනර්ජීවන මාර්ගය

4. 14. 1-30

කර්මයන්හි පුනර්ජීවන

1905-1934. මහජන, අපා වූ හෝ ... යම්කාක් සත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(කියන ලද නය අනුව විතර කටයුතු. තිස් සූත්‍රානා කෙනෙක් දැනගන්න.)

කුසල්වැනි පුනර්ජීවන වේ යි.

එහි සූත්‍රානාවලිය:

කර්මය, පද, කුට, මූල, සාර, වසන. රාජ, වැඩ, සූරිය, වස යි සූත්‍ර ත්‍රික දශයෙකි. මුළුල්ල තියෙකි යි.

15. පුනර්ජීවන මාර්ගය

4. 15. 1-36

බලයන්හි පුනර්ජීවන

1935-1970. මහජන, යම් කිසි බලකරණය කළානායෝ ... බහුල කෙරේ යි.

(කී නයින් ම විතර කරන්නාහු විසින් සතිස් සූත්‍රානා කෙනෙක් දැනගන්න.)

පසළොස්වැනි පුනර්ජීවන වේ යි.

එහි සූත්‍රානාවලිය:

බල, ධර්ම, නාග, රුක, කුමන, සුක, ආකාස යි ත්‍රික සතෙක් ද මෙසසූත්‍ර ත්‍රික දෙකෙක් ද නාවා ආගන්තුක නදී යි ත්‍රික කුතෙක් ද යි ත්‍රික දෙලයෙකි. සූත්‍ර සතිසෙකි යි.

16. පුනර්ජීවන මාර්ගය

4. 16. 1-120

ඵසනාහි පුනර්ජීවන

1971-2090. මහජන, මේ ඵසනා කුතෙකි. ... වැඩියුතු යි.

(පෙර කී නයින් ද අභිඤ්චයෙන් ද විතර කරන්නාහු විසින් එක්සියවිසි සූත්‍රානා කෙනෙක් දැනගන්න.)

සොළොස්වැනි පුනර්ජීවන වේ යි.

එහි සූත්‍රානාවලිය:

ඵසනා විධා ආසව හව දුකඛනා බිල මල නිස වෙදනා නංගා යි සූත්‍ර ද්වයාදක දශයෙකි මුළුල්ල එක්සිය විස්සෙකි යි.

17. පුනම්සවග්ගො

4. 17. 1-119

ඔසාදි සුත්තානි

2091-2209. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඔසා -පෙ- භාවෙතබ්බානීති.

4. 17. 120

උද්ධමහාගියසුත්තං

2210. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උද්ධමහාගියානි සංයොජනානි කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උද්ධව්වං අවිජ්ජා. ඉමානි ඔවා භික්ඛවෙ, පඤ්චුද්ධමහාගියානි සංයොජනානි, ඉමෙසං ඔවා භික්ඛවෙ, පඤ්චනනං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පභානාය පඤ්චිජ්ජියානි භාවෙතබ්බානී. කතමානි පඤ්ච: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සඤ්චිජ්ජියං භාවෙති නිබ්බානන්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපබ්බාරං -පෙ- පඤ්චිජ්ජියං භාවෙති නිබ්බානන්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපබ්බාරං. ඉමෙසං ඔවා භික්ඛවෙ, පඤ්චනනං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පභානාය ඉමානි පඤ්චිජ්ජියානි භාවෙතබ්බානීති.

(එක ව චුක්ඛනායෙන අභිඤ්ඤාදි වයෙන ව චිත්තාරතොග්ගා වීසංසනං සුක්ඛන්තා වෙදීතබ්බා.)

පුනම්සවග්ගො සන්තරසමො.

කත්ථඥානං :

ඔසො යොගො උපාදනං ගෙඤ්ඤා අනුසයෙන ව, කාමගුණා නිවරණා බන්ධා ඔරුද්ධමහාගියානි.

ඉතිජ්ජියසංසුත්තං සමන්තං.

කත්ථවග්ගඥානං:

සුඤ්චකම්මුද්ධර ජළිජ්ජියා සුඛිජ්ජියා ජරාවග්ගෙහි පඤ්ච සුකරබ්බ සමමොධයොගධනාසමාදබ්බකරණියෙසනොසා පුනම්සවග්ගොපෙයනාල ආදීහිපි පඤ්චිති වග්ගා සන්තරස ගොඤ්ඤිති.

17. පුනඛසචර්යා

4. 17. 1-119

ඛසාදි සූත්‍ර

2091-2209. මහණෙනි, මේ ඛස සතරෙකි ... වැඩියයුත්තාහ සි.

4. 17. 120

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

2210. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගියසංයෝජන පයෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: “රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධම අච්ඡයා” යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගියසංයෝජනයන් ප්‍රභිණ කිරීම පිණිස පසිඳුරෝ වැඩියයුත්තාහ. කවර පසිඳුරෝ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වූවක් නිවනට බර වූවක් කොට සඤ්ඤිය වඩයි ... නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වූවක් නිවනට බර වූවක් කොට පඤ්ඤිය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගියසංයෝජනයන් ප්‍රභිණ කිරීම පිණිස මේ පසිඳුරෝ වැඩියයුත්තාහ යි.

(මෙහි දු කී නයින් ද අභිඤ්චයෙන් ද විතර කරන්නහු විසින් එක්සියවිසි සූත්‍රාන්ත කෙනෙක් දහයුත්තාහ.)

සකළොස්වැනි පුනඛසචර්යා යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලි ය:

ඛස, යොග, උපාදාන, ගජ්ඣ, අනුසය, නාමගුණ නිවරණ, ඛනි, මිරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි සූත්‍ර ද්වාදශක දශයෙකි. මුළුල්ල එක්සිය විස්සෙකි යි.

ඉන්ද්‍රියසංයුත්තය නිමි.

එහි වර්ගනාමාවලි ය:

සුඤ්ඤ, මුද්දාර, ඡළිඤ්ඤිය වර්ගයෝ සුඤ්ඤිය පරාවර්ත දෙක සමග පසෙක් වේ. (නැවත) සුකරඛන, සමේධායි, ගඛනාපෙය්‍යාල, අප්පමාද, බලකරණිය, එසනා, ඛසචර්යායෝ වෙති. ඔහු පුනඛධනාපෙය්‍යාල ආදී පසන් සමග (ඉඤ්ඤියසංයුත්තයෙහි) වර්ග සකළොසෙක් වේ යි.

5. සම්මප්පධාන සංයුතතං

1. ගඛනාසෙසතාලො

5. 1. 1

පාචිනනිනනසුතතං

2211. සාවච්චියං:

වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, සම්මප්පධානා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහනාය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. අනුප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසමෙච්චාසාය භියොගාභාවාය වෙජුලලාය භාවනාය පාරිජුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වාතාරො සම්මප්පධානාති.

සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ගඛනා නදි පාචිනනිනනා පාචිනපොණා පාචිනපඛාරො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වත්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙතොනා වත්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානානිනනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො. කරඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු වත්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙතොනා වත්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානානිනනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහනාය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. අනුප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. උප්පනනානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසමෙච්චාසාය භියොගාභාවාය වෙජුලලාය භාවනාය පාරිජුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති චිරියං ආරහති චිත්තං පග්ගණ්ණාති පදහති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වත්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙතොනා වත්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානානිනනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛාරොති.

5. සම්මප්පධාන සංයුත්තය

1. ගඛනාපෙය්‍යාලය

5. 1. 1

පාවිතනිත්ත සූත්‍රය

2211. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සම්මප්පධාන සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ තුපන් ලාමක අකුසල් දහම් නුපදනා පිණිස සඳ දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන් වියඪය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල දහම් ප්‍රභීණ කිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වියඪ කෙරෙයි; තුපන් කුසල් දහම් ඉපදවීම පිණිස සඳ දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වියඪ කෙරෙයි. උපන් කුසල් දහමුත්තේ පැවැත්ම පිණිස නුමුළාබව පිණිස බොහෝ බව පිණිස විපුලබව පිණිස වැඩීම පිණිස පිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වියඪ කෙරෙයි. මහණෙනි, මොහු සතර සම්මප්පධානයෝ යි.

මහණෙනි, යම්යේ ගඛනානදී තොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බරවුවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ සිවුසම්පදහන් වඩනුයේ සිවුසම්පදහන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ සිවුසම්පදහන් වඩනුයේ සිවුසම්පදහන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙහි මහණ තුපන් ලාමක අකුසල් දහම් නුපදනා පිණිස සඳ දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වියඪය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් ප්‍රභාණය පිණිස සඳ දනවයි, වැයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වියඪය කෙරෙයි. තුපන් කුසල් දහම් උපදනා පිණිස සඳ දනවයි, වැයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වියඪය කෙරෙයි. උපන් කුසල් දහමුත්තේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරීම පිණිස සඳ දනවයි, වැයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනියි, ප්‍රධන් වියඪය කෙරෙයි. මහණෙනි, මෙයේ මහණ තෙමේ සිවුසම්පදහන් වඩනුයේ සිවුසම්පදහන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි.

5. 1. 2-48

දුතියපාවිගනිනනාදී සුත්තනානි

2212-2258. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, සම්මසපධානා, කතමෙ වත්තාරො -පෙ- නිබ්බානපබ්බාරොනි.

(චූත්තනායෙන විජාරෙරතබ්බො.)

ගම්භාපෙයායාලො පඨමො.

තනුද්දනං:

ඡ පාවිනපානා නිත්තා ඡ ච නිත්තා සමුද්දමො,
එතෙ දෙච ද්වාදස භොතති ටග්ගො මෙත පට්ඨව්විතීති.

2. අප්පමාදවග්ගො

5. 2. 1-40

තථාගනාදී සුත්තනානි

2259-2298. යාවතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලීකරොතීති.

(යථාචූත්තනායෙන විජාරෙරතබ්බො.)

අප්පමාදවග්ගො දුතියො.

තනුද්දනං:

තථාගතං පදං කුචං මූලං සාමරන චස්සිකං,
රාජා චක්ඛිමසුරියා ච චමෙත්ත දසමං පදනති.

5. 1. 2-48

දුතිය පාවිනනිත්තාදි සුත්‍ර

2212-2258. මහණෙනි, මේ සම්පදහන් සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(කී නයින් විතර කටයුතු.)

පළමුවැනි ගඛිගාපෙය්‍යාල යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලි ය:

පාවිනනිත්තසුත්‍ර චතුෂ්ක සයෙකි. සමුද්දනිත්ත චතුෂ්ක ද සයෙකි. මේ ඡවක දෙක චතුෂ්ක දෙළොසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. සුත්‍ර මුළුල්ල අටසාලිසෙකි යි.

2. අප්පමාදවර්ගය

5. 2. 1-40

තථාගතාදි සුත්‍ර

2259-2298. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද මුහුපා වූ ද යම්තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(කියන ලද නයින් විතර කටයුතු.)

දෙවෙනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලි ය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වස යි සුත්‍ර චතුෂ්ක දශයෙකි. මුළුල්ල සාලිසෙකි යි.

3. බලකරණියවග්ගො

5. 3. 1-48

බලාදි සුත්තානි

2299-2346. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බලකරණියා කලචනා කැරිනති, සබ්බෙ නෙ පඨවිං නික්ඛාය පඨවියං පතිට්ඨාය එවමෙන බලකරණියා කලචනා කැරිනති. එවමෙව බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙති, වන්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලිකරොති. ඤජං භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙති, වන්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලිකරොති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණානි පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය -පෙ- අනු-ප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භිය්‍යාභාවාය වෙසුලුලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණානි පදහති. එව බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නික්ඛාය සීලෙ පතිට්ඨාය වන්තාරො සම්මප්පධානෙ භාවෙති, වන්තාරො සම්මප්පධානෙ බහුලි-කරොතිති -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(එව අට්ඨනාලිය සුත්තනා විජාරෙතබ්බා.)

බලකරණියවග්ගො තතියො.

කත්‍රැද්දනා:

බලං බීරණ්ඨි නාගො ච රුක්ඛං කුමෙහන සුතීනං,
ආකාසෙන ච දෙව මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

4. එසනාවග්ගො

5. 4. 1 - 160

එසනාදි සුත්තානි

2347 - 2506. නිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා කතමා තිසෙසා: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා. ඉමා බො භික්ඛවෙ, නිසෙසා එසනා. ඉමාසං බො භික්ඛවෙ, නික්ඛනං එසනානං අභිඤ්ඤාය වන්තාරො සම්මප්පධානා භවෙතබ්බා. කමමෙ විකතාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුප්පන්නානං-පෙ-උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භිය්‍යාභාවාය වෙසුලුලාය භාවනාය පාරිපුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති වීරියං ආරහති විතං පග්ගණ්ණානි පදහති. ඉමෙසං බො භික්ඛවෙ, නික්ඛනං එසනානං අභිඤ්ඤාය ඉමෙ වන්තාරො සම්මප්පධානා භාවෙතබ්බාති -පෙ- භාවෙතබ්බාති.

3. බලකරණියවර්ගය

5. 3. 1-48

බලාදී සූත්‍ර

2299-2346. මහණෙනි, යම්යෙක් යම් කිසි බලකරණිය කම්භාන්තයෝ කරනු ලැබෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ පොළොව නිසා පොළොවෙහි පිහිටා මෙසේ මේ බලකරණිය කම්භාන්තයෝ කරනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සිටුවීමපදහන් වඩයි. සිටුවීමපදහන් බහුල කෙරෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සිටුවීමපදහන් වඩා ද, සිටුවීමපදහන් බහුල කෙරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නූපන් ලාමක අකුසල්දහම් නූපදනා පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනීයි. ප්‍රධන්වීයතිය කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් පහකරනු පිණිස ... නූපන් කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස .. උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනීයි. ප්‍රධන්වීයතිය කෙරෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ශීලය නිසා ශීලයෙහි පිහිටා සිටුවීමපදහන් වඩයි. සිටුවීමපදහන් බහුල කෙරේ යි ... බහුල කෙරේ යි.

(මෙසේ අටසාලිය් සූත්‍රාන්තයෝ විතර කටයුත්තාහ.)

තෙවෙනි බලකරණියවර්ග යි.

එහි සූත්‍රාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකබ, කුම්භ, පුක, ආකාස යි සූත්‍ර වතුෂ්ක සතෙකි. මෙස වතුෂ්ක දෙකෙකි. නාවා, ආගන්තුක, නදී යි වතුෂ්ක තුනෙකි යි මෙසේ වතුෂ්ක දෙළොසෙකි. සූත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි යි.

4. එසනාවර්ගය

5. 4. 1-160

එසනාදී සූත්‍ර

2347-2506. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් එසනා යි. මහණෙනි, මේ තුන් එසනාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස සිටුවීමපදහන් වැඩියයුතු. කවර සිටුවීමපදහන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නූපන් ... උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරීම පිණිස සඳ දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනීයි. ප්‍රධන්වීයතිය කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් එසනාවන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස මේ සිටුවීමපදහන් වැඩිය යුතු යි ... වැඩියයුතු යි.

(එවං අභිඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාය පරික්ඛයාය පභානායාති ච එකෙකස්මිං සොළස සොළස කන්ධා එකසතසට්ඨි සුක්ඛානා විජ්ජාරෙතබ්බො.)

එසනාවග්ගො චතුසො.

කත්‍රුද්දනං:

එසනා විධා ආසවො හවො දුක්ඛතා ච තිසෙසා
විලං මලඤ්චී නිසො ච වෙදනා තණ්හාහි වාති.

5. ඔසවග්ගො

5. 5. 1 - 159

ඔසාදිසුක්ඛතාති

2507 - 2665. වන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ. ඔසා-පෙ-භාවෙතබ්බොති.
(විජ්ජාරෙතබ්බො)

5. 5. 160

උඤ්චොගියසුක්ඛතං

2666. පඤ්චමාති, භික්ඛවෙ, උඤ්චොගියාති සංයොජනාති. කකමාති පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උඤ්චං අවිජ්ජා. ඉමාති ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චොගියාති සංයොජනාති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චතං උඤ්චොගියාතං සංයොජනාතං පභානාය වන්තාරො සමමපපධානා භාවෙතබ්බො. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනුපපත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධමමානං අනුපපාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උපපත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධමමානං පභානාය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. අනුපපත්තානං කුසලානං ධමමානං උපපාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උපපත්තානං කුසලානං ධමමානං ධීතියා අසමමොසාය භීයොභාවාය වෙසුලාය භාවනාය පාරිසුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරභති චිත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චතං උඤ්චොගියාතං සංයොජනාතං පභානාය ඉමෙ වන්තාරො සමමපපධානා භාවෙතබ්බොති.

(වුක්ඛතයෙනෙව එකසතසට්ඨිසුක්ඛානා විජ්ජාරෙතබ්බො)

ඔසවග්ගො පඤ්චමො.

කත්‍රුද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගණො අනුසයෙන ච
කාමගුණා තීවරණා බන්ධා ඔරුඤ්චොගියාති.

සමමපපධානසංස්ථානං සමත්තං.

කත්‍ර වග්ගද්දනං:

ගඛකාපෙය්‍යාලොපමාදෙ බලකරණියෙසනා
ඔසොති පඤ්චවග්ගො සමමපධානසංස්ථානෙති.

(මෙසේ අභිකෂ්ණය පරිකෂ්ණය පරිකෂ්ණය පහානාය යි ද එකෙක සොළොස සොළොස කොට එක්සිය සැට සූත්‍රානත කෙනෙක් විතර කටයුතුවහ.)

සිවුවැනි එසනාවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලි ය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, බිල, මල, නීස, වෙදනා, තණ්හා යි සූත්‍ර භොධගක දශයෙකි. මුළුල්ල එක්සිය සැටෙකි යි.

5. මඝවර්ගය

5. 5. 1-159

ඔසාදි සූත්‍ර

2507-2665. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි ... වැඩිය සුත්තාහ යි. (විතර කටයුතු.)

5. 5. 160

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

2666. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයොජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයොජනයන් පහකරනු පිණිස සිවුසමපදහන් වැඩියයුතු. කවර සිවුසමපදහන්හු ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ නූපන් ලාමක අකුසල් දහම් නූපදනා පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. උපන් අකුසල්දහම් පහකරනු පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. නූපන් කුසල්දහම් ඉපදවීම පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. උපන් කුසල්දහමුන්ගේ පැවැත්ම නුමුළා බව බොහෝ බව විපුල බව වැඩීම පිරිම පිණිස සද දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි, වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභිය කෙරෙයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස මේ සිවුසමපදහන්හු වැඩියයුත්තාහ යි.

(කියන ලද නමින් ම එක්සියසැට සූත්‍රානතයෝ විතර කටයුතුවහ.)

පස්වැනි මඝවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලි ය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගඤ්ඤ, අනුසය, කාමඉණ, නීවරණ, බන්ධ, නිරමභාගිය, උද්ධමභාගිය, යි භොධගක දශයෙකි. සූත්‍ර මුළුල්ල එක්සිය සැටෙකි යි.

සමමජ්ජධානාසංයුත්තය නීමි.

එහි වර්ගනාමාවලි ය:

ගඛකාපෙය්‍යාල, අසමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි සමමයධාන සංයුක්තයෙහි වර්ග පසෙක් ම වේ යි.

6. බලසංයුතය

1: ගඛනාපෙය්‍යාලවග්‍යො

6. 1. 1 - 12

පාවිනනිනාදි සුත්තානි

2667 - 2678. සාවකටීයං:

පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, බලානි, කතමානි පඤ්ච: සද්ධාබලං වීරියබලං සත්ඛලං සමාධිබලං පඤ්ඤබලං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච බලානි. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, ගඛනා නදී පාවිනනිත්තා පාවිනපොණො පාවිනපඤ්ඤාරා එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්ච බලානි භාවෙතොනා පඤ්ච බලානි බහුලීකරොනොනා නිබ්බානනිනොනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථංඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්ච බලානි භාවෙතොනා පඤ්ච බලානි බහුලීකරොනොනා නිබ්බානනිනොනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සද්ධාබලං භාවෙති වීචෙකනිසිත්තං වීරාගනිසිත්තං නිරොධනිසිත්තං වොසසග්ගපරිණාමිං. වීරියබලං -පෙ- සත්ඛලං-පෙ- සමාධිබලං -පෙ- පඤ්ඤබලං භාවෙති වීචෙකනිසිත්තං වීරාගනිසිත්තං නිරොධනිසිත්තං වොසසග්ගපරිණාමිං. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පඤ්ච බලානි භාවෙතොනා පඤ්ච බලානි බහුලීකරොනොනා නිබ්බානනිනොනො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

ගඛනාපෙය්‍යාලවග්‍යො පඨමො.

කත්‍රාද්දනං:

ඡ පාවිනතො නිනො ඡ ඩු නිනනා සමුද්දනො
එතෙ ඡෙච ද්වාදස හොතති වග්‍යො තෙන පච්චවතීති.

2. අපපමාදවග්‍යො

6. 2. 1 - 10

කථාගතාදි සුත්තානි

2679 - 2688. යාචතා භික්ඛවෙ, සත්තා අපද වා දීපද වා -පෙ- බහුලීකරොතීති.

(වීචෙකනිසිත්තාදිවසෙන විජ්ජාරෙන ඛොනි.)

අපපමාදවග්‍යො දුතියො.

කත්‍රාද්දනං:

කථාගතං පදං කුටං මුලං සාරෙන වසිත්තං,
රාජා චන්දිම සුරියා ච වඤ්ඤා දසමං පදනති.

6. බලසංයුත්තය

1. ගඛනාපෙය්‍යාලවර්ගය

6. 1. 1-12

පාවිතනීන්තාදි සූත්‍ර

2667-2678. සැවැක්තුවර

මහණෙනි, මේ බල පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: සද්ධාබල විරියබල සතිබල සමාධිබල පඤ්ඤබල යි. මහණෙනි, මේ බල පස යි. මහණෙනි, යම්සේ ගඛනානදී නොමෝ පදුම්දිගට නැමුණි පදුම්දිගට නැමුරු වූවා පදුම්දිගට බර වූවා වේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ පස්බල වඩන්නේ පස්බල බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ තෙමේ පස්බල වඩන්නේ පස්බල බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට සද්ධාබලය වඩයි. විරියබලය ... සතිබලය ... සමාධිබලය ... විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරොධනිසංඝිත වොසසග්ගපරිණාමී කොට පඤ්ඤබලය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ පස්බල වඩන්නේ පස්බල බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

පළමුවැනි ගඛනාපෙය්‍යාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාවිතනීන්තා සූත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනිත්තා සූත්‍ර ද සයෙකි. මේ අවක දෙක දෙළෙසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ යි.

2. අප්පමාදවර්ගය

6. 2. 1-10

තථාගතාදි සූත්‍ර

2679-2688. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද ... යම්තාක් සක්කවයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(විවෙකනිසංඝිතාදි විසින් විතර කටයුත්තාහ.)

දෙවෙනි අප්පමාදවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සක, රාජ, වැදීම, සුරිය, වස යි දශ සූත්‍රාන්තා කෙනෙකි යි.

3. බලකරණීයවග්‍යො

6. 3. 1 - 12

බලාදීසුතතානි

2689 - 2700. සෙයාචාපි භික්ඛවෙ, ඡය තෙවි බලකරණීයා කච්චනායා-පෙ-බච්චුලීකරොතිති.

(වුත්තනඡයන වීජාචරතබ්බානි.)

බලකරණීයවග්‍යො තතියො.

තත්‍රාද්දනා:

බලං බීජඤ්ච නාගො ව රුක්ඛං කුලෙහන සුකිනං ආකාසෙන ච දෙච්ච මෙඝා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

4. එසනාවග්‍යො

6. 4. 1 - 40

එසනාදී සුතතානි

2701 - 2740. තියෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තියෙසා: -පෙ-භාවෙතබ්බානිති.

(වීජාචරතබ්බානි.)

එසනාවග්‍යො චතුසො.

තත්‍රාද්දනා:

එසනා වීධා ආසවො හවො දුක්ඛිතා ච තියෙසා බීජං මලඤ්ච නියො ච වෙදනා තණ්හාභි චාති.

5. මසාවග්‍යො

6. 5. 1 - 39

මසාදී සුතතානි

2741 - 2779 වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, මසා. කතමෙ වත්තාරො: -පෙ-භාවෙතබ්බානිති.

3. බලකරණියවර්ගය

6. 3. 1-12

බලාදී සුත්‍ර

2689-2700. මහණෙනි, යම්යේ යම්කිසි බලකරණිය කම්මානා-
යෝ ... බහුල කෙරේ යි.

(කී නයිත් විතර කටයුතුවහ.)

තෙවෙනි බලකරණියවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාශ, රුකම්, කුමහ, සුක, ආකාස යි සතෙකි.
මෙය සුත්‍ර දෙකෙකි. නාවා, ආගන්තුක, නදී යි තුනෙකි.
දෙළොස් සුත්‍රෙකි යි.

4. එසනාවර්ගය

6. 4. 1-40

එසනාදී සුත්‍ර

2701-2740. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද
යත්: ... වැඩිය යුත්තාහ යි.

(විතර කටයුත්තාහ.)

සිවුවැනි එසනාවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුකඛතා, බිල, මල, නිස, වෙදනා,
නණ්හා යි වතුෂ්ක දශයෙකි. සුත්‍ර සාලියෙකි යි.

5. ඔසවර්ගය

6. 5. 1-39

ඔසාදී සුත්‍ර

2741-2779. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද
යත්: ... වැඩිය යුත්තාහ යි.

6. 5. 40

උදාමහාගියසුත්තං

2780. පඤ්චමානී භික්ඛවෙ, උදාමහාගියානී සංයොජනානි. කතමානී පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උදාමිච්චං අවිජ්ජා. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුදාමහාගියානී සංයොජනානී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනතං උදාමහාගියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය පඤ්ච බලානී භාවෙනබ්බානී. කතමානී පඤ්ච: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සඤ්ඤාබලං භාවෙති චිචෙකනීසස්සිතං චිරාගනීසස්සිතං නිරොධනීසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. චිරියබලං --පෙ-- සනිබලං --පෙ-- සමාධිබලං --පෙ-- පඤ්ඤාබලං භාවෙති චිචෙකනීසස්සිතං චිරාගනීසස්සිතං නිරොධනීසස්සිතං වොසසග්ගපරිණාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චනතං උදාමහාගියානං සංයොජනානං අභිඤ්ඤාය ඉමානී පඤ්ච බලානී භාවෙනබ්බානීති.

මිසවගෙගා පඤ්චමො.

තත්ත්වද්දනං:

මිසො යොගො උපාදනං ගජේඤා අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නීවරණා බන්ධා මරුදාමහාගියානී.

6. සුනගඛගාපෙය්‍යාලො

6. 6. 1 - 36

පාචිනනිනනාදි සුත්තානි

2781 - 2816. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඛගා නදී පාචිනනිනනා --පෙ-- නිබ්බානපඛ්‍යාතොරාති.

(රාගචීතසපරියොසානාදිවසෙන අමනොගධාදිවසෙන නිබ්බාන-
නිනනාදිවසෙන වාති එකෙකස්මිං තයො තයො කඤ්ඤා ජක්ඛංස
සුත්තභාසා විජාරෙතබ්බො.)

සුනගඛගාපෙය්‍යාලි.

තත්ත්වද්දනං:

ජ පාචිනනො නිසංඝා ජ ව නිනනා සමුද්දනො,
එතෙ ඤේ ද්වාදස භොහනී වග්ගො තෙන පදිච්චති.

6. 5. 40

උද්ධමභාගිය සූත්‍රය

2780. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව්ව අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස පස්බල වැඩියයුතු. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසභපරිණාමී කොට සඤ්ඤාබලය වඩයි. විරියබලය ... සතිබලය ... සමාධිබලය ... විවේකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසභපරිණාමී කොට පඤ්ඤාබලය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයෝජනයන් වෙසෙසින් දැනුම පිණිස මේ පස්බල වැඩියයුතු යි.

පස්වැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගන්ථ, අනුසය, කාමගුණ, නීවරණ, ඛන්ධ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි චතුෂ්ක දශයෙකි. සාලිස් සූතුරෙකි යි.

6. පුනගබ්ගාපෙය්‍යාලය

6. 6. 1-36

පාච්ඤානිත්තාදි සූත්‍ර

2781-2816. මහණෙනි, යම්පේ ගබ්ගානාදි තොමෝ පෙරදීගට නැමුණි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(රාගච්ඡාදනපරියොසානාදි විසිතුණු අමනොගධාදි විසිතුණු නිබ්බාන නීත්තාදි විසිතුණු එකෙක තුනක් තුනක් කොට සතිය සූත්‍රාණා කෙතෙක් විතර කටයුත්තාහ.

සවැනි පුන ගබ්ගාපෙය්‍යාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාච්ඤානිත්ත සූත්‍ර ත්‍රික සයෙකි. සමුද්දනිත්ත ත්‍රික ද සයෙකි. මේ ඝටක දෙක ත්‍රික දෙලොසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. මුළුල්ල සතිය සූතුරෙකි යි.

7. පුනර්ජන්මාදවග්ගො

6. 7. 1 - 30

කථාගතාදි සුත්තානි

2817 - 2846. යාවතා භික්ඛවෙ, සසතා අපද වා -පෙ- බහුලී කථෙරොති.

(වුත්තනගෙන තිංස පුත්තනතා විජාරෙතබ්බා)

පුනර්ජන්මාදවග්ගො සත්තමො.

තත්තුද්දනා:

කථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වස්සිකං,
රාජා වජ්ජිමස්සරියා ච විජෙත දසමං පදංකභි.

8. පුනර්බලකරණීයවග්ගො

6. 8. 1 - 36

බලාදි සුත්තානි

2847 - 2882. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණීයා කළීලනතා -පෙ- බහුලීකරොති ති.

(ඡන්ධංස පුත්තනතා විජාරෙතබ්බා)

පුනර්බලකරණීයවග්ගො අට්ඨමො.

තත්තුද්දනා:

බලං බීජඤ්ච නාගො ච රුක්ඛං කුලෙහන සුක්ඛං,
ආකාශෙන ච ලෙඛ මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදීති.

9. පුනර්ඵසනාවග්ගො

6. 9. 1 - 120

ඵසනාදි සුත්තානි

2883 - 3002. තිස්සො ඉමා භික්ඛවෙ, ඵසනා. කතමා තිස්සො: -පෙ-භාවෙතබ්බාතිති.

(විවෙකතිස්සිනාදිවසෙන අභිඤ්ඤාදිවසෙන ච ඵකෙකසුඤ්ඤං ද්වාදස ද්වාදස කථා විසංසන පුත්තනතා විජාරෙතබ්බා.

ඵසනාවග්ගො නවමො.

තත්තුද්දනා:

ඵසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ච-තිස්සො,
බිලං මලඤ්ච තිසො ච වෙදනා තණ්හාහි වාති.

7. පුනර්ජන්මය වර්ගය

6. 7. 1-30

තරාගතාදී සූත්‍ර

2817-2846. මහණෙනි, අපා වූ ද ... යමකාක් සන්තියෝ වෙත් ද ... බහුල කෙරේ යි.

(කී නයිත් තිස් සුතුරෙක් විතර කටයුතු.)

සත්වැනි පුනර්ජන්මය වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

තරාගත, පද, කුට, මුල, සාර, වසසික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වස යි ත්‍රික දශයෙනි. සුතුරු තියෙකි.

8. පුනර්ඛෙකරණීය වර්ගය

6. 8. 1-36

බලාදී සූත්‍ර

2847-2882. මහණෙනි, යමයේ යම කිසි බලකරණීය කම්-නනයෝ ... බහුල කෙරේ යි.

(සතිස් සුතුරු කෙනෙක් විතර කටයුත්තාහ.)

අටවැනි පුනර්ඛෙකරණීය වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකක, කුමිහ, සුක, ආකාස යි ත්‍රික සතෙක් ද මෙස ත්‍රික දෙකෙක් ද නාවා ආගතානුක නදී යි ත්‍රික තුනෙක් ද යි ත්‍රික දෙළොසෙනි. සතිස් සුතුරෙකි යි.

9. පුනර්ජන්මය වර්ගය

6. 9. 1-120

එසනාදී සූත්‍ර

2883-3002. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩිය යුතුවන යි.

(විවෙකනිසසිතාදී විසිතුණු අභිඤ්ඤාදී විසිතුණු එකෙක දෙළසක් දෙළසක් කොට එක්සියවිසි සුතුරු කෙනෙක් විතර කටයුත්තාහ.)

නවවැනි එසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, බීල, මල, නීස, වේදනා, කණ්හා යි ද්වාදශක දශයෙනි. එක්සියවිසි සුතුරෙකි යි.

10. සුනමසවගො

6. 10. 1 - 119

මසාදි සුනතානි

3003 - 3121. වනනාරොමෙ භික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වනනාරො:
-පෙ-භාවෙතඛබානීති.

(දුෂ්ඨතයෙනෙව චිජාරෙතඛබානි.)

6. 10. 120

උඤ්චගාභියසුතතං

3122. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උඤ්චගාභියානි සංයොජනානි කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උඤ්චවං අච්ඡජා. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චගාභියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චතතං උඤ්චගාභියානං සංයොජනානං පහානාය පඤ්චබ්ලානි භාවෙතඛබානි. කතමානි පඤ්ච: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සද්ධාබලං භාවෙති, නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපබ්භාරං. වීරියබලං -පෙ- සතිබලං -පෙ- සමාධිබලං -පෙ-පඤ්ඤබලං භාවෙති, නිබ්බානනිත්තං නිබ්බානපොඤ්ඤං නිබ්බානපබ්භාරං. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චතතං උඤ්චගාභියානං සංයොජනානං පහානාය ඉමානි පඤ්ච බ්ලානි භාවෙතඛබානීති.

සුනමසවගො දසමො.

කත්තුද්දනං:

මසො යොගො උපාදනං ගමජ්ඣ අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණා බන්ධා ඔරුඤ්චගාභියානි.

බලසංයුතතං සමකතං.

කත්තු වග්ගද්දනං:

ගමනාපෙයාලොප්පමාදෙ බලකරණියෙසනා
මසො හෙති සුනාදීති බලසංයුතතා දසාති.

10. පුනාමසවර්ගය

6. 10. 1-119

මසාදි සුත්‍ර

3003-3121. මහණෙනි, මේ මස යනරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: ... වැඩියසුත්තාහ යි.

(කී නයිත් ම චිතර කටසුත්තා හ.)

6. 10. 120

උද්ධමිභාගිය සුත්‍රය

3122. මහණෙනි, මේ උද්ධමිභාගිය සංයෝජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධමි අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමිභාගිය සංයෝජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමිභාගිය සංයෝජනයන් පහකරනු පිණිස පස්බල වැඩිය යුතු. කවර පසෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්පොභි මහණ නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වුවක් නිවනට බර වුවක් කොට සඤ්ඤාබලය වඩයි. විරියබලය ... සතිබලය ... සමාධිබලය ... නිවනට නැමුණක් නිවනට නැඹුරු වුවක් නිවනට බර වුවක් කොට පඤ්ඤාබලය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමිභාගිය සංයෝජනයන් පහකරනු පිණිස මේ පස්බල වැඩියයුතු යි.

දශවැනි පුනාමසවර්ග යි:

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

මස, යොග, උපාදාන, ගන්ධ, අනුසය, කාමඉණ, නිවරණ, ඛන්ධ, ඔරම්භාගිය, උද්ධමිභාගිය යි ද්වාදශක දශයෙකි. සුත්‍ර එක්දිය විස්සෙකි යි.

බලසංයුත්තය නිමි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

හඬනාපෙයාල, අපමාද, බලකරණිය, එයනා, ඔස, යන මොහු පුන යන්න මුල්කොට ඇති ඒ පසම කරණ කොට ගෙන බල සංයුත්තයට අයත් වර්ග දශයෙක් වේ යි.

ගාථාදීපාද අනුකමණිකා

	පිටුවකා
අපකා තෙ මනුසොසු	40, 168
අව්‍යාපාදෙ අවිනිසා	10
එකායනං ජාතිබයනතදහසී	302, 332
එතදත්තනි සලොනං	10
කණහං ධම්මං විජ්ජනාය	40, 168
නත්‍රාහිරතිමිචෙජය්‍ය	40, 168
ධී තං පමමී ජරෙ අස්සු	384
යත්ඤ්ඤ සද්ධා ච පඤ්ඤ ච	10
යෙව ටො සමමෙදකාතෙ	40, 168
යෙසං සමෙධාධි අබ්බෙසු	40, 168
යො ච ව්‍යඤ්ඤං ජීවෙ	384
රමො සීලපරිකම්බාරො	10

සසඳුයි, නාමානුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	සො	පිට්ඨකයා
අඛෙගසු	396	සොසිතාරාමේ	158, 394, 402
අචිරවනී	74, 76, 78, 82, 84, 88, 90	ව	
අජසාලනිග්‍රොධෙ	300, 330, 406	වණ්ඩාලවංසිකො	302
අඤ්ජනවනෙ	154	විහරපාටලී	416
අනාරාමිණීකසස	ආරාමේ 2, 150, 292, 330, 386	වුඤ්ජ	292
අනුරුඤ්චා	312, 314		
අභයො	234	ජා	
අම්බපාලීවනෙ	260	ජාණ්ඤ්‍යොනීං	
ආනඤ්ජ	4, 8, 26, 280, 292, 306, 308, 314, 318, 384	ජෙනවනෙ	2, 150, 292, 330
ආපණං	396	කා	
		භාවනීංසානං	416
		න	
උසසවෙලා (නදී)	294	නඤ්ඤියො පරිබ්බාජකො	18
උණ්ණහො (බ්‍රාහ්මණො)	384	නාගරකං (සකරානං නිගමො)	4
උත්ඨියො	36, 298	නාලඤ්ජයං	286
උද්දී	176, 178, 180	නාළකභාමකෙ	292
උපවානො	158	නෙරඤ්ජරාය	300, 330, 406
උරුවෙලකසං	400		
උරුවෙලායං	300, 330, 406	පා	
		පාටලීපුනෙත	26, 28, 306,
		පාරිච්ඡන්තකො	416
කණටකිවනෙ	312, 314	පාචාරිකම්බවනෙ	286
කලඤ්ජකනිවාපෙ	164, 166, 314 318	පිණ්ණිච්චාරාද්ධාජෙන	394
කුකුචාරාමේ	26, 306, 308	පිපථලීභායං	164
කුණ්ඩලියො (පරිබ්බාජකො)	154	පුබ්බකොට්ඨකෙ	388
කොට්ඨිමෙලී	416	පුබ්බාරාමේ	384, 392
කොලියෙසු	218	පුරණො කසසපො	234
කොසමබ්බියං	158, 394, 402		
කොසලෙසු	264, 400	බ	
		බුහමා සහමපනී	300
		බාභියො	298
ගඛයා (නදී)	74, 76, 78, 82, 84, 88, 90, 118, 252, 340, 418, 420, 426, 438	බාළුනා	164, 166
ගිරිකකුට පබ්බතං	166, 234, 238, 408	බෙලුවගාමකෙ	276
		භ	
		භජෙඤ්	26, 306, 308

	ම	පිට්ඨකයා	ස	ස
මගධෙසු		292	සරභු	74, 76, 78, 82, 84,
මල්ලකෙසු		400		88, 90
මහාකසපො		164	සහකො (භික්ඛු)	408
මහාචූළෙඤ්ඤ		166	සහසෙති	332, 408
මහාමොග්ගලලානො	166,	312	සාකෙතෙ	154, 312, 386
මභී	76, 78, 82,	84, 88, 90	සාරිපුත්ත මොග්ගලලානෙසු	294
මානදිනෙකා		318	සාරිපුත්තො	6, 150, 158, 286,
මිගදසෙ		154, 386		292, 312, 388 396,
මිහාරමාතුපාසාදෙ		384, 392		408
මෙදකථාලිකං		302	සාලායං (බ්‍රාහ්මිණමෙ)	264, 400
	ස		සාවඤ්ඤියං	2, 6, 8, 10, 12, 14
යමුතා	74, 76, 78, 82, 84,	88, 90, 96		16, 18, 20, 22, 24, 30, 32,
	රා			34, 36, 38, 44, 58, 66, 74,
රාජගහෙ	164, 166, 234, 314,	318, 408		98, 140, 150, 210, 216, 280,
	ච			286, 292, 320, 330, 384,
වජ්ඣීසු		294		388, 392, 410, 412, 426,
වෙසාලියං		260, 276	සිරිවංශියා	314
වෙළුචනෙ		164, 166	සුමනෙසු	180, 302, 304
	ස		සුකරබ්‍රහ්මායං	408
සකෙකෙසු		4	සෙනකං	180
සඛ්ඛාරවො (බ්‍රාහ්මිණො)		228	සෙදකං (නීගම)	302, 304
			හ	
			හලීදුවසනං	218
			භිමචනො	270
			භිමච නතං	140

විෂයසපද, නු සකම ණි කා

අ		අ	
අකනිට්ඨගාමී	150	අධගමාය	260
අකිඤ්චනො	168	අධුනාගතා	264
අකිලාසු	292	අනඩගණ	24
අකුසලරාසී	266	අනඤ්ඤසරණො	278
අඛාරිකෙහි	272, 274	අනඤ්ඤතං ඤායසාමීතින්ද්‍රියං	364
අගාරිකභූතො	180	අනත්තස ඤඤ	246
අචකඛුකරණො	194	අනනුසසුතෙසු	320
අචිරපඛච්ඡිකා	264	අනනිතරං	278
අචිරපච්චිඛුතෙසු	294	අනපලොකෙකථා	276
අචිරවුට්ඨිතො	276	අනමතග්ගො	398
අච්චසරා	386	අනාගාමීතා	240
අච්ඡාදනසස	272, 274	අනාධාරො	34
අචේජා	234	අනාවරණො	188, 192
අජ්ඣිකතං	16	අනාවිලො	234
අජ්ඣිකතඛේඛා	262	අනිකඛිඤ්ඤාධුරො	350, 352
අජ්ඣිකපනනො	268	අනිච්චස ඤඤ	246
අජ්ඣාරුහා	192	අනිබ්බාතසංචකතනිකා	194
අජ්ඣාරුලහා	192	අනිබ්බිඛිඤ්ඤාධුරං	178
අජ්ඣුතෙකඛිතා	148	අනීචරණො	188, 192
අජේඣාසානා	178	අනු සකමමානො	290
අඤ්ඤං	148, 392	අනුද්දයතාය	304
අඤ්ඤතින්ද්‍රියා	10	අනුප්පකතසදඤ්ඤා	266
අඤ්ඤා	240	අනුප්පකතසදඤ්ඤා	346, 348
අඤ්ඤා ණකරණො	194	අනුපකකිලෙසා	188
අඤ්ඤාණාය	234	අනුපඛච්ඡං	146
අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං	364	අනුපරියාය පථං	290
අඤ්ඤින්ද්‍රියං	364	අනුපාදපරිනිබ්බානඤ්ඤා	48
අට්ඨිකථා	158, 190	අනුබනධිකඛං	262
අට්ඨිකස ඤඤ	240	අනුඛිජා	192
අඛච්චාසං	20	අනුමග්ගෙසු	336
අතඤ්ඤා	278	අනුසයසමුග්ගාතඤ්ඤා	44
අතඤ්ඤාදානං	132	අනුසයසමුග්ගාතාය	46, 412
අතඤ්ඤාමපද	52, 54, 58, 62	අනුසුඤ්ඤා	146
	66, 70.	අනුසුඤ්ඤා	352
අතඤ්ඤාසරණො	278	අනෙලමුග්ගො	198
අනිච්ඡිකා	398	අනොකං	168
අසාගමා	16	අනොමජ්ජමනො	384
අසාවසං	394	අනොපරිනිබ්බාසී	148, 358, 414
අදසසනාය	234	අනොරොන ජනපදකලායාණියා	304
අදළිඤ්ඤා	198	අනොරොන මහාසමයං	304
අද්දිනමනෙසා	164	අනුකරණො	194
අඤ්ඤානපරි ඤඤඤා	46	අපතින්ද්‍රියාච්ඡෙදනො	154
අඤ්ඤානපරි ඤඤඤාය	412	අපසාධා	268

	අ	
අපද		90
අපාරා	38, 168,	322
අපචිතකුලසඤ්ඤි		224
අපචිකතුල		224
අපච්චිකමනා		224
අපඤ්ඤාය		284
අපඤ්ඤිතං	390	284
අපභවමානසා		266
අපභද්දිතපුබ්බං		178
අමසමාපණා		152
අපමාදසමොසරණා		184
අපමාදසමපද	52, 56, 60, 62 68, 70.	
අපමාදද	98	406
අප්පාසසිකං		390
අබහුකමනා		180
අබාහිරං		278
අබ්භාසං		322
අබ්භාවිකබ්බම		10
අබ්බායගනිමිකං	144,	204
අබ්බාපඡජන	220,	222
අබ්බාපඡකං		176
අබ්බාපනනවෙනසො		154
අබ්බමචරියං		26
අභිකකභන		262
අභිකකමො		164
අභිකඛණං		290
අභිකං		134
අභිකංගදෙමනසසං	18,	156, 260
අභිඤ්ඤතරො		286
අභිනිවඡජ්ජඛා		224
අභිපපච්චධානි		106
අභිපසමෙකා		396
අභිසමිතො	180,	238
අභිභාරානං	272,	274
අමච්චා		338
අමකං	12,	324
අමතගාමිමග්ගො		12
අමතපරායණං	86,	122
අමතපරියොසානං	86,	122
අමතොගධං	86,	122
අමබ්චලග්ගෙහි	272,	274
අපයා		186

	ආ	
අයොනිපොමනසිකාර		
බහුලීකාමො		202
අරනි		142, 202
අරුණග්ගං	50, 52, 54, 56,	162, 200
අරුපරාගො		138
අරුපිනො		98
අලකභිකා		268
අලොභිකෙහි	272,	274
අලොලජාතිකා		270
අලොනි	216,	218
අචචමානා		268
අච්ඤ්ඤානි		358
අච්චසීති	400,	402
අච්ඤාතපසභියා		194
අච්ඡායනුසප්පො		134
අච්ඡාසචො		338
අච්ඡෙජාපො	254,	344
අච්ඡතන අච්චාරා		214
අච්චදුසුනො		2
අච්චිපාතධමෙච්චා	346,	366
අච්චසයසමිං	212,	216
අච්ච ඤ්ඤමානො		276
අච්චිංසාසධ්මපෙපා		14
අච්චසභනා	20,	22
අච්චසමො	142,	202
අච්චාපාදසධ්මපෙපා		14
අසභිබාරපරිනිබ්බාසී	148,	358
අසධ්මිතං		284
අස ඤ්ඤිතො		90
අස පචුරිසතරං		34
අස පචුරියං		32
අසමමාසාය	14,	352
අසලලීනං		146
අසංභාරියා		386
අසානං	372,	374
අසිනෙ		262
අසුභනිමිකං		206
අසුභස ඤ්ඤි		246
අපෙමො		312
අසසමො		192
අසසරනනසස		196
අසසාසමනනා		278
අහෙතු අසච්චයා		234

ආ	
ආකාසානාඝවායනනං	224
ආකිංචිඤ්ඤායනනං	226
ආගනතුකාගාරං	116
ආවරියමුට්ඨි	278
ආචාරගොචරසමපනෙහා	336
ආචාරො	154
ආනාපි	16, 156, 260
ආදනපටිනිසසගෙහ	168
ආදිච්චසස	200
ආදිච්චො	104
ආනාපානසනි	244
ආබාධිකො	164
ආරඤ්චිරියො	350
ආරඤ්චො	38, 170, 322
ආරමිහධාතු	144, 204, 206
ආරාධනො	32
ආරාමනිසාදී	154
ආලොකිනෙ	262
ආචරණා	190
ආච්චො	230
ආසභී (වාචා)	288
ආසීනියො	278
ආහාරච්චිකිකො	140
ආහාරසමුදයා	330
ආහාරපටිකකුලසඤ්ඤා	246

ඉ

ඉට්ඨා	134
ඉන්ද්‍රිතතාය	180, 392
ඉන්ද්‍රියං	364
ඉන්ද්‍රිතනාසස	196
ඉද්දච්චයා	152
ඉදංසච්චාභිනිච්චෙසො	134
ඉන්ද්‍රියච්චෙමනනා	356, 358
ඉන්ද්‍රියසමපනෙහා	362
ඉන්ද්‍රියසංචරො	154, 156
ඉන්ද්‍රියානි	346
ඉරියාපථෙ	162

උ

උකකට්ඨිතො	228
උකකුජ්ජාවකුජ්ජං	180
උකකිනාසිකො	304
උච්චාරපසාචකමෙම	262
උජ්ජකා	262

උ	
උණභීසං	8
උත්තරාසඛනං	332
උදකචානං	216
උදපනෙහා	228
උදයත්ථගාමිනියා	352, 354, 356
උදුඛෙරො	192
උදෙදසං	212
උඤ්චිකුකකුච්චධානිකානං	172
උඤ්චිකුකකුච්චනිවරණං	136
උඤ්චිකුකකුච්චපරිපුට්ඨිතෙන	230, 236
උඤ්චිකුකකුච්ච පරෙතෙන	230, 236
උඤ්චිං	138
උඤ්චං	216, 218
උඤ්චිභාගියානං	138, 344
උඤ්චංසොතො	150
උඤ්චංසොතො අකන්චධගාමී	358
උදුමාතකසඤ්ඤා	242
උපට්ඨිතසනිතො	396
උපධිං	4
උපරිකමෙධ	302
උපසමගාමීං	362, 410
උපහච්චපරිනිච්චාසී	148, 358
උපාදනකඛ්ඛා	136
උපාදනානි	132
උපාදියෙසෙ	240
උපාරමිනානිසංසං	154
උපාහනා	8
උපෙඛකො	16
උපෙඛා	244
උපෙකකාචෙතොවිමුක්ඛං	222
උපෙඛාසමෙඛාජ්ජංඛයට්ඨානියා	144, 204
උපෙඛාචෙද්දානියං	376
උපෙඛාසනිපාරිසුඤ්චිං	16
උපෙඛාසමෙඛාජ්ජංඛෙහා	150
උපෙකඤ්චියං	370, 376, 378
උච්චෙග්ගා	26, 306
උසමා	378
උසසදකජාතො	228
උසඤ්චං	402
උළාරා	288

ඌ

ඌමිජාතො	230

ග		කඩ	
ගබ්බාපෙය්‍යාලො	254	කඩානෙසු	350
ගජො	132		
ගරුභාවනියා	296	කුණකරණා	194
ගහපතිරතනසස	196	කුණදසසනපද්ධං	48
ගහතානී	384	කුණයසස	260, 332
ගෙලකුඤ්ඤ	276	කුණයං	32
ගොපානසීයො	102		
ගොපානසීනං	402	ක	
ගොමයානී	216	තකකරසස	170
		තගස	164, 166, 168
ච		තච්ඡං	402
චකකරතනසස	196	තජ්ජං	376, 378
චකකචර්ඤ්ඤ	196	තණ්ඤකඛියාය	176
චකඛුකරණා	194	තණ්ඤා	130
චකඛුචිකෙඤ්ඤය්‍යා	36, 134	තණ්ඤානීරොධාය	176
චණ්ඩාලචංසං	302	තථකතාය	382
චතුපද	98	තදනචයා	392
චන්දිමසභා	102	තන්දී	142, 202
චිත්තකිලමථො	238	තමතගෙන	278, 294
චිත්තප සසඤ්ඤී	144, 204	තමතගෙනා	296
චිත්තචූපනාසෙන	146	තමොකාය සස	398
චිත්තානුපසඪී	16, 260	නාරකරුපානං	102
චිත්තාරමමණො	282	නිකකගෙනහි	272, 274
චිරකතං	352	නිජු	186
චිරට්ඨිනිකො	306	තෙලපපෙජ්ජානං	18
චිරභාසිතං	352	තෙලපපෙකතා	304
චේතොපරියකුණං	288		
චේතොචිත්තිකං	362	උ	
ජ		උතං	270
ජකුපචචයා	20, 22	උමචා	350, 352
ජකුචූපසමපචචයා	22	උතමිඤ්ඤධර්මානියානං	172
ජකුසමපද 52, 54, 58, 62, 66, 70		උතමිඤ්ඤපරිසුච්ඡිතෙන	230, 236
ජකෙඤ්ඤ	324	උතමිඤ්ඤපරෙතෙන	230, 236
ඡ		ඳ	
ඡජ්ජරසකචං	278	ඳළිදෙද	198
ඡනපදකලායාණී	304	ඳළහපරකකමො	350, 352
ඡමබුද්ධිපකා	412	ඳළහපාකාරකොරණං	290
ඡමබු	412	ඳළහඤ්ඤපං	290
ඡාගරිතෙ	262	ඳයාදෙ	262
ඡාතරුපසස	186	දිට්ඨධම්මසුච්චිභාරානං	274, 276
ඡීවිතසඛිකාරං	276	දිට්ඨානුසයො	134
ඡීවිනිකුදියං	364	දිට්ඨිසමපද	52, 56, 60, 62, 62, 70
ඡුතිමනෙතා	168	දිට්ඨපාදනං	192
		දිට්ඨොසො	254, 344

ප

පටිකකුල සඤ්ඤි	224
පටිකකුලෙ	224
පටිගනිව	148, 294
පටිභනිමිත්තං	142, 202
පටිසසඤ්ඤානං	224
පටිසානුසයො	134
පටිපද	12
පටිපඤ්ඤාමෙත්වා	276
පටිපපසසදෙධා	238
පටිභානං	26
පටිසරණං	381, 386
පටිසංහරාමි	282
පයමාභිය ලුච්චෙධා	20, 330
පයවි	106
පඤ්ඤාහිතඛං	282
පතිසලලිසිකුං	20
පනොදලලිසි	8
පඤ්ඤාමානා	296
පදපාතානි	100
පදෙසං	312
පදෙසෙන	20
පඛඛනරාජං	110
පඛඛනරාජානං	140
පඛ්ඛාලො	384
පභක්ඛරං	186
පභඛු	186
පඤ්ඤාපාසනං	146
පරසකමධාතු	144, 204, 206
පරමනිපවිදාකාරං	408
පරමපාසාචිනි	304
පරවිසයෙ	268
පරිකම්භෙහවසංයොජනා	266
පරිකම්භෙහවසංයොජනො	346, 349
පරි ඤ්ඤා කුං	10
පරි ඤ්ඤා කො	324
පරි ඤ්ඤා ය	36
පරිනායකරතන සස	196
පරිපුච්ඡා	26
පරිපුරකො	356, 358
පරිඛා ජකා	10
පරියානාය	116
පරියොදනා	24
පරිචිතකො	300

ප

පරිචිමංසං	146
පරිසාවචරො	154
පරිභාරොතබ්බො	304
පරිප්‍රාභො	282
පලොකධම්මිං	294
පච්චරතො	146
පච්චිනතො	146
පසාදනීයෙ	282
පසසඤ්ඤාමො ජකි ඛෙයා	150
පසාරිතෙ	262
පභානස ඤ්ඤා	246
සාකාරච්චරං	90
සාකාරසන්ධිං	290
සාචිනනිත්තා	74, 252
සාචිනපඛ්ඛාරා	74, 252
සාචිනපොභා	74, 252
සාචිනවාතපානා	386
සාචිකඛිං	4, 6
සාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො	636
සාරඛමනාය	38
සාරං	168
පිණ්ඩපාතනිභාරකෙන	20, 22
පිණ්ඩපාතපටිකකො නො	8, 210
පියරූපා	36, 136
පිලකො	192
පිතිසමොක්ඛ ඛෙයා	150
පිතිසමොක්ඛඛනවධානීයා	144, 204
පිතිසුඛං	16
පිනෙ	262
පුඤ්ඤාලවමනතා	356, 358
පුඤ්ඤාකො	102
පුඤ්ඤානාපරං (විෂයසං)	280, 282
පුඤ්ඤානසමයං	150
පුඤ්ඤාමොසාරචි	350
පුඤ්ඤාසිද්ධියං	364
පුළුචකසඤ්ඤා	242
පුඤ්ඤානි	116
පෙතකිකෙ	268

ප

ඵලවෙමනතා	356, 358
ඵාසුචිභාරාය	242

බ	
බලං	110
බලකරණියා	254
බහුකාරං බහුකාරො	58, 60, 62, 64
බහුපද	98
බාළහගිලානො	164, 314
බිළාලනීකබමනමනං	290
බිජගාමා	108
බොජ්ඣ චේත	140
බොධිපක්ඛියා	400
බොජ්ඣ චිතරතනානං	196
බ්‍යාපාදඤ්ඤානියානං	172
බ්‍යාපාදපරිපුට්ඨිකෙනන	228, 236
බ්‍යාපාදපරෙතෙනන	228, 236
බ්‍රහ්මං	8
බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං	2, 26, 28, 264
බ්‍රහ්මචරියෙසනා	254
බ්‍රහ්මචරියං	12
බ්‍රහ්ම ඤ්ඤිං	40
බ්‍රහ්ම ඤ්ඤා සං	348
බ්‍රහ්ම ඤ්ඤා ඵලානී	40
බ්‍රහ්මයානං	8
බ්‍රහ්මයානාරූපං	8
බ්‍රහ්මණසමුච්චනා	348
භ	
භක්තසමුච්චෙද	142, 200
භතඤ	272, 274
භද්දකො	26
භනෙතා	230
භයදසී සංචී	336
භවරාගානුසයො	134
භවාසචො	338
භවෙසනා	254
භවොසො	254, 344
භික්ඛුනුපක්ඛයො	280
භුක්තපානරාස සස	154
භුතගාමා	108
භුතපුබ්බං	408
ම	
ම කතචචීච්ඡ	270
මකකචානං	270
මග්ගභාවනාය	16
මග්ගනා	12
මඛ්ඤ	156
මච්චුධෙය්‍යා	168

ම	
මච්චුධෙය්‍යාසංඝ	298
මජ්ඣිමනිකං	150
මජ්ඣිමනිකං	228
මජ්ඣිමනිකං	196
මධුරක ජානො	278, 292
මධුරගෙහි	272, 274
මනොසමුච්චෙය්‍යා	372, 374
මමුද්දෙසිකො	278
මරණසංඤ්ඤා	246
මලං	128
මහග්ගනං	176
මහග්ගනෙනන	220, 222
මහ නග්ගනං	140
මහාකායා	192
මහානදියො	110
මහාපුරිසො	286
මහාභිඤ්ඤානං	314
මහාසමුද්දං	110
මහාසොඛෙනා	110, 140
මානානුසයො	134
මානො	138
මාරණනතිකා	276
මාරසෙනාසමුද්දනං	196
මිච්ඡාසංඤ්ඤා	34
මිච්ඡාදිට්ඨිපච්චියා	20
මිච්ඡානං	30
මිච්ඡාපට්ඨිකාධිකරණභෙත	32
මිච්ඡාපට්ඨිකා	38
මිච්ඡාපට්ඨිපදං	30
මිච්ඡාපට්ඨිපනො	32
මිච්ඡාපණිහිතං	16
මිච්ඡාමග්ගො	26
මිච්ඡාවිමුක්ඛි	34
මුඛනීචිතං	228
මුඛවාතං	216
මුණෙඤ්ඤා	120
මුද්දිතා	244
මුද්දිතාවෙතොච්චිකා	222
මුලගන්ධා	102
මුලජාතා	386
මමනච්චිකතනාය	304
මමනා	244
මමනාවෙතොච්චිකා	206, 222
	224
මමොසපුරිසානං	290
මොහකබ්බෙයො	12, 26, 28 40, 42

ම

මොහවිනසපරියොසානං	8, 54,
	56, 60, 64, 68, 70, 72
මොහවිනසො	12

ය

යංගනිකානි	404
යථාකාමකරණියො	270
යථාමිත්තං	276
යථාසද්ධිට්ඨං	276
යථාසමභක්ඛං	276
යවසුකං	16, 112
යානීඤ්ඤා	304
යොගකෙබ්බො	242, 250
යොනීසොමනසිකාරො	162, 260
යොනීසොමනසිකාර සපෙද	52,
	56, 60, 64, 68, 70
යොනීසොමනසිකාරසමොසරණං	184
යොගා	132
යොබ්බසෙද්ද	384

ර

රජනීයා	36, 134
රජොපච්චලං	114
රසභි	386
රසභියො	8
රාගකඛියො	12, 26, 28, 40, 42
රාගවිනසපරියොසානා	8
රාගවිනසපරියොසානං	54, 56,
	60, 64, 68, 70, 72
රාගවිනසො	12
රාගවීරාගක්ඛං	44
රාගවීරාගාය	44
රූපරාගො	138
රූපසඤ්ඤානං	224
රූපිනො	98

උ

ලාබ්‍යය	228
ලාපං (සකුණං)	268
ලීනං	158, 216
ලුඤ්ඤ	270
ලුළිනො	230
ලෙඩ්ධුට්ඨානං	268
ලෙපං	270

උ

ලොකවිදු	350
ලොභකෙහි	272, 274
ලොභං	186
ලොභික වැදුනං	102, 406

ච

චජෙසසු	336
චක්ඛිතනා	304
චයධම්මොක්ඛපසි	326
චලිතානානි	384
චසස්සං	102
චලභිරථොන	8
චානෙරිකො	230
චාදනුවාදෙ	10
චාලවීජනීයා	8
චිත තුපකතිලෙසා	24
චිසාතපකභියා	194
චිසාතසස්ස	118
චිසානං	212, 216
චිචිකිච්ඡා	136
චිචිකිච්ඡානුයොගො	134
චිචිකිච්ඡාට්ඨානීයානං	172
චිචිකිච්ඡාට්ඨානීයා	142, 202
චිචිකිච්ඡාපරිසුට්ඨිනෙත	230, 234
චිචිකිච්ඡාපරෙතෙත	230, 234
චිචිඤ්ඤකසඤ්ඤ	242
චිජමනිකා	142, 202
චිජ්ජා	138
චිජ්ජාවරණසමපනොගා	350
චිජ්ජාවිමුක්ඛච්චලසමිච්ඡිකිරියාය	188,
	192, 234
චිජ්ජාවිමුක්ඛච්චල සමිච්ඡිකිරියාය	46
චිජ්ජාවිමුක්ඛච්චලානිසංයො	154
චිඤ්ඤාණසඤ්ඤායතනං	226
චිඤ්ඤාපචො	292
චිත්තකස පච්චියා	20, 22
චිත්තකස චුපසමපච්චියා	22
චිඤ්ඤනො	2
චිදිතා	322
චිධා	196
චිනීලකසඤ්ඤ	242
චිනීලකඛපා	378
චිමුක්ඛචිත්තානා	286
චිමුක්ඛකසඤ්ඤසසනසමපනො	146
චිමුක්ඛකසඤ්ඤසනකඛනං	292

	ව	
විමෝඛං	224	
විපතීනා	192	
විපරිණාමදුක්ඛිතා	128	
විපට්ඨිසාරිනො	284	
විපසනෙහා	234	
විරඥා	38, 170, 322	
විරාගනීසස්සං	4, 6, 18, 50, 52, 58, 66, 68	
විරාගසංඝයා	246	
විරියබලං	388	
විරියසමොජ්ඣබොධො	150	
විචෙකජං	16	
විචෙකනීසස්සං	4, 6, 18, 50, 52, 58, 66, 68	
විලොකිතෙ	262	
විච්චව	16	
විහාරපච්ඡායායං	276	
වුසිතවා	346, 348	
වුපකට්ඨො	262, 146	
වුපසනො	20, 22	
වෙතනජ්ඣ	272	
වෙතනබ්ඣන බ්ඣධාය	116	
වෙදනා	130	
වෙදනානුපසී	16, 260	
වෙදනාරමුච්ඡො	282	
වෙද්ධිතං	20	
වෙසුලලිඤ්ඤං	140	
වෙය්‍යාකරච්ඡො	212, 216	
වෙඵම්ඤ්ඤකෙන	278	
වොසස භූපරිණාමී	4, 6, 18, 50, 52, 58, 66, 68	
වොසසභාරමුච්ඡං	352, 356, 396	
ව්‍යාපාදෙ	134, 136	
ව්‍යාපාදනීවරණං	136	
ව්‍යාකරමානා	10	

ස

සඋපනීයං	34
සකසායදිට්ඨි	136
සකුණස්සි	268
සඛ්ඛාරදුක්ඛිතා	128
සඛ්ඛාමච්ඡයො	8
සඛ්ඛවචනසමොධානා	378
සඛ්ඛාවිපතනවීරධාරච්ඡො	262

		ස	
සජ්ඣායකතා	228		
සජකඤ්ඤ	186		
සඤ්ඤපච්චයා	20		
සඤ්ඤවුපසමපච්චයා	22		
සඤ්ඤවෙද්ධිතනිරොධං	382		
සඤ්ඤිනො	98		
සඤ්ඤිතී	400, 402		
සනිනොපකෙකන	352, 354		
සනිපට්ඨානා	154, 260		
සනිපට්ඨානභාවනාගාමීනී පච්ඡදං	326		
සනිබලං	388		
සනිසමපඤ්ඤාස	274, 276		
සනිසමොජ්ඣබොධානීයා	142, 202		
සනිසමොජ්ඣබොධො	150		
සනො	260		
සඤ්චමුච්ඡරිහානං	308		
සඤ්චානුසාරී	356, 358		
සඤ්චාබලං	388		
සඤ්චාය	390		
සඤ්චිඤ්ඤං	348, 350		
සඤ්චිඤ්ඤසමුදයං	348, 350		
සඤ්චිඤ්ඤනිරොධං	348, 350		
සඤ්චිඤ්ඤනිරොධගාමීනීපච්ඡදං	348, 350		
සන්තානෙනා	228		
සන්දස්සනො	292		
සන්ධාවතං	398		
සන්ධානිසෙසා	410		
සඤ්චරිසං	32		
සඤ්චරිසතරං	34		
සපරිකඛාරං	34		
සබ්බතතාය	220, 222		
සබ්බඤ්චිතං	218, 222		
සබ්බධි	220, 222		
සබ්බලොකෙ අනභිරතසංඝයා	246		
සබ්බසඛ්ඛාරසමථො	398		
සබ්බසෙනන	8		
සබ්බාවනානං	220, 222		
සබ්බුපධිපච්චිනීසෙසෙගො	398		
සමණසමිතො	348		
සමණ්ඤ්ඤෙයො	292		
සමන්තං	312		

ස	ස
සමතිකතමා	224
සමතික්ෂණකො	304
සමච්චිකිණං	144, 204
සමනුසේඤ්ඤා	168
සමාදපනො	292
සමාධි කඛිකධං	292
සමාධිබලං	388
සමාධිසමමොජ්ඣිකවෙණා	150
සමාහිතා	264
සමුනෙතජනො	292
සමුද්දනිකතා	76
සමුද්දපබ්භාරා	76
සමුද්දපොණං	76
සමුද්දයධම්මොනුපසේඪි	326
සමොධානං	204
සමපජානකාරී	262
සමපජානො	16, 156, 262
සමපරිවෙනතනො	180
සමපසාදනං	16
සමපභංසනො	292
සමමොධගාමී	362, 410
සමමොධිපරායණො	346, 366
සමමකතං	30
සමමදකඛානෙ	168
සමමදකඛානො	164
සමමදඤ්ඤාවිමුනෙතා	266, 346, 348
සමමපපධානොසු	350
සමමපපධානා	426
සමමපපධානො	356
සමමාසුඤ්ඤි	34
සමමාදිට්ඨිං	98, 100
සමමාදිට්ඨිපච්චයා	20
සමමාදිට්ඨිවූපසමපච්චයා	22
සමමාදුකඛකඛයගාමීනියා	352, 354, 356
සමමාදුකඛකඛයගාමී	38
සමමාපණිහිතාය	16, 18
සමමාපච්චපතනි	38
සමමාපච්චපදං	30
සමමාපච්චපතනං	38
සමමාවිමුහනි	34
සමමාසබ්ඛානො	14
සමමිඤ්ඤිතො	262
සරදසමයෙ	104

සරිතා	352
සරිචාරං	16
සරිතසකං	16
සරිතසකසරිචාරා	214
සසඛ්ඛාරපරිනිබ්බාධී	150, 358
සහධම්මකො	10
සහෙතුසපච්චයා	234, 236
සංයොජනපභානාකං	44
සංයොජනපභානාය	412
සංයොජනවිනිබ්ඛාදා	178
සංයොජනානි	136, 138
සංයොජනියානං	178
සංවේගාය	242
සංසට්ඨා	228
සංසරතං	398
සාතං	372, 374
සාධාරො	34
සාමසඤ්ඤා	40
සාමඤ්ඤිකං	40, 348
සාමඤ්ඤිචලානි	40
සාමුද්දිකාය	116
සායනභසමයං	150
සාරගතධා	102, 406
සාරවනො	294
සාලිසුකං	16, 112
සාලොභිතා	338
සාවජ්ජානවජ්ජා	142, 204
සායනකරා	296
සාසවෙසු	406
සිචීලානි	384
සීලං	106
සීලකඛිකං	292
සීලබ්බතපරාමාසො	134, 136
සීලබ්බතුපාදනං	132
සීලසමපද 50, 54, 58, 62 66, 70	
සීසං	186
සීහනාදෙ	288
සුකතං	168
සුකඛානි	216
සුබ්චිතාරී	16
සුඛිඤ්ඤිකං	370, 376, 378
සුගතවිතායා	24
සුඤ්ඤාගාරගතො	180
සුපණණො	416

ආ		භ	
සුභවිචිතීනං	158	සුරියෙන	400
සුභචන්ර යො	31	සෙබො	22, 312
සුභනිමිණං	140, 202	සෙවාරපණකපරියොනාදො	230
සුභපරමං	224	සොකපරිඤ්චානං	260, 332
සුචුචසමං	218	සොකාපන්ර අබෙහසු	350
සුභඤ්චිතං	154	සොමන ස්ස වෙදනීයං	376
සුභමාරදො	152	සොමනස්ස ස්ත්‍රියං	370, 376, 378
සුභමුට්ඨාපයං	216		
සුභමුභනං	158	භ	
සුඤ්ඤ	272	භජීපදං	100
සුපට්ඨිතවිනා	280, 330	භජීරතනස්ස	196
සුපට්ඨිතවිනො	290	භලිඤ්චා	228
සුපෙය්‍යං	272, 264	භීතපණිකා	142, 204